

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΨΙΟΔΟΤ ΑΣΚΡΑΙΟΤ

ΤΑ ΕΤΡΙΣΚΟΜΕΝΑ,

88

ΟΡΦΕΩΣ,

H 5

ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

- 1

Τ' Μ Ν Ο Ι.

GL

HESIODI ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

ORPHEI,

ET PROCLI LYCII PHILOSOPHI

HYMNI.

Cum brevissimis Adnotationibus ex probatissimis
Auctoribus excerptis.

Accedit PASORIS Index vocabula singula
Hesiodi complectens.

Editio altera accuratior, & emendatior.

AD USUM SEMINARII.

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCLXXII.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, & PRIVILEGIO.

*De la Sibérie
et de la Colég. Tri-
vingt de la
lan. p. dona-
cion de D. J. S.
Ramon de la
Guirana su
62.*

AD LECTOREM.

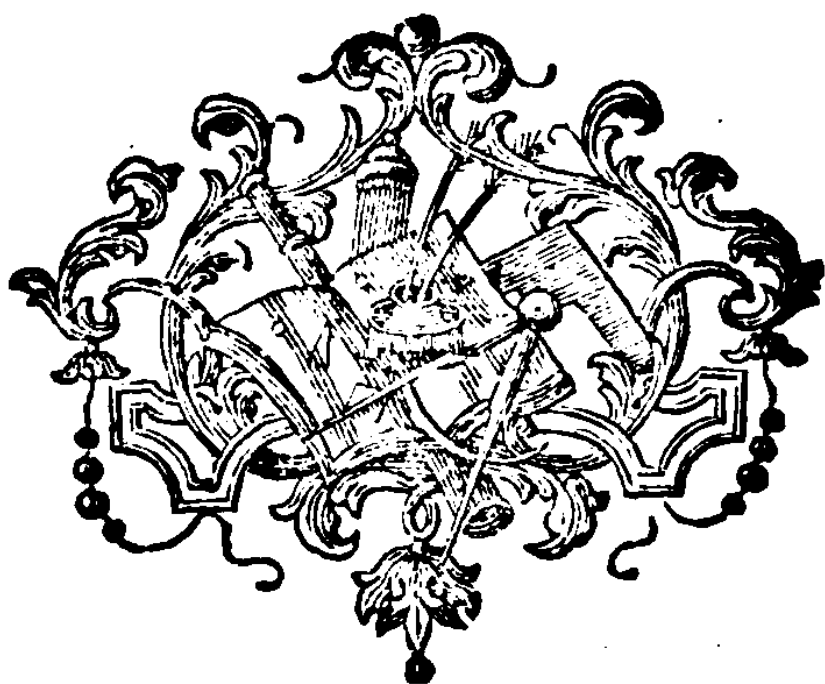
Hesiodi, quæ extant, Opera etiam alias nostris impressa' typis iterum Tibi sistimus, amice Lector, in brevius volumen contracta, iisque maculis expurgata, quæ antea in ipsa nescio quo pacto irreperant.

Optimum porro duximus latinam tantum Hesiodi interpretationem ex æquo Græcis carminibus respondentem adjicere, Italam vero ab Antonio Maria Salvino confectam separato volumine comprehendere, & in unum quasi corpus redigere cum Homerica Interpretatione, quam ab eodem præstantissimo Auctore habemus, qui Græcam omnem, Latinam, & Italam eruditionem complexus Florentinam Civitatem & Academiam mirifice illustravit. Hunc ipsi ordinem sequuti sumus, ut omnibus satisfaceret. Qui enim Græca tantum & Latina desiderant, minore impensa librum hunc sibi poterunt comparare: nec deerunt Itala iis, qui velint inter has omnes

linguas comparisonem aliquam instituere, & singularum ingenium, & indolem explorare. Quanto autem emendatior hæc nostra posterior Editio sit, eorum, qui utramque legerint, simulque contulerint, judicium esto. Quod autem pertinet ad Salvini Interpretationem, eam nusquam mancā & imperfectam ab eo relictam putamus, proptereaque ubi talem invenimus, restituendam curavimus. Difficile sane opus, at jucundum laborem quemvis capeffere ad illustranda tantorum virorum carmina, ac præcipue Hesiodi, quem celeberrimum Poetam sibi ad hæc usque tempora superesse non solum Græcia, sed etiam tota Litteraria Respublica magnopere gratulatur. Hinc enim non pauca suppetunt antiquæ eruditionis præsidia, quibus qui fuerint destituti nunquam pervenient ad perfectam cæterorum Græcorum Auctorum intelligentiam, sed sæpe in illorum lectione hæreant ancipites ac fluctuent necesse erit, cum in iis multa sint, quæ ab hujus Operis notitia pendent. Hinc etiam apud veteres tanta fuit Poetæ hujus existimatio, ut ejus, sicut etiam Homeri versibus in sermonibus familiaribus uterentur, eosdemque rebus

bus fere omnibus explicandis accommodarent, multosque tanquam Proverbia adhiberent, quod & ex Erasmi in Chiliadibus testimonio, & ex communi eruditorum virorum consensu constat. Sed hæc hætenus. Interim te oro, studiose Lector, ut libenter oblatas merces excipiens meum Tibi inserviendi studium æqui bonique facias. Vale.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova:

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del *P. F. Filippo Rosa Lanzi*, Inquisitor Generale del S. Ufficio di Venezia, nel Libro intitolato *Hesiodi Ascræi quæ extant, Orphei, & Procli Lycii Philosophi Hymni &c.* non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a *Giovanni Manfrè*, Stampator di Venezia, che possi essere ristampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 30. Luglio 1772.

(*Sebastian Zustinian* Rif.

(*Alvise Vallarezzo* Rif.

(*Francesco Morosini II. Cav. Proc.* Rif.

Registrato in Libro a carte 106. al Num. 878.

Davidde Marchesini Segr.

Registrato al Magistrato Eccellentiss. contro la Bestemia in Libro a carte 48.

Andrea Granarol Seg.

HESIODI VITA.

*Ex Lili Gyraldi, de Poetarum Historia,
Dialogo II.*

DE Homero jam satis . A quo non longe abfuit senex, rusticana agrestique facie . Jamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers . Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere Scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem . Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæsarem, centesimo, inquit, LX. & quinto anno post captam Trojam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt, & reliqua . Tum paullo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit cœtaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum . Quæ cum dixissem, nos, inquit Piso, summopere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris . Quibus ego, libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam . Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem . Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poetam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt . Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquerunt; quam opinionem & Philostratus habuisse videtur . Et Vellejus non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Vellejum suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium . Non est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex Epigrammate comprobatur, quod in tripode in-

inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis, hoc est,

Ἡσίοδος Μῦσας Ἑλικωνίσι πόνδ' ἀνέθηκε.

Ἵμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῶν Ὀμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacōn attigit, tum in eo, quod Septem Sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thesfali exsequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps Judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas. (si modo recte interpretamur, ὡς φασι λίσχας, non ὡς φησι Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poetæ Lesbii) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non umquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulchrum

Festinantes propter palmam plaustra terebant!

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium adsecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias, quod ais. Homerus quidem ita:

Μῦσά μοι ἔννεπ' ἐκείνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,

Μήτ' ἔσσι μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τίμβῳ καναχήποδες ἵπποι

Ἄρματα σωτρείψωσιν ἐπαιγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis Regem fuisse, res usque in Proverbium deducta ostendit, Πανίδας ψῆφος, *Panida suffragium*: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judi-

diant. Pulcre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quominus eadem diligentia reliquam ejus Poetæ vitam, ab Atticis usque litteris (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur, *παρὰ τὸ κατὰ δέω*. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam; sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone, & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum, intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus, Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *Ἐργα* inscribitur, Poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Boeotiæ viciniam demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attellen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam, quam attulimus causam, in Ascræam migravit; ubi (ait) Pycimedem uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poetæ Interpres Proclus, & Isaacius Tietzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poeta ea causa *δαρμπαγόν* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque Rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαρτυρὸν οὐρανῶν* appellavere, hoc est, vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

----- *Venturi praeſcia laurus.*

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus est creditus. Quia & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) praedicebant: quod & Philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, a *δα* particula intensiva, & *φώνω* Verbo, quod *voco* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini laurum deduximus, a *λα*, ut *δα*, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significato conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, praeter ea, quae a nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ἑρμῶν*, & Constantini librum XI. de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poeta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur; ut Hesiodum putet voluisse, quae sui ingenii & artis esset sortura, in Deas referre, ut se. Musis gratum testaretur: ut si quis ærariam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiſcuntur, facilius prudentiam ceterasque virtutes comparare existimantur; quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Ctemeneri Phrygiæ filiam, & ex ea Stesichorum Poetam natum. Alii non

uxo-

uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemæi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemæi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides; quo in loco incautus ab Ampiphane, & Ganetore Physigei liberis interceptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Physigei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia. Pausanias quoque, in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quaestio, & cetera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quemdam hospitatus est; noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumultata:

Ἀσκη μὲν πατρὶς πολυκλήϊο, ἀλλὰ θανόντιο

Ὅς ἐκ πλησίππων γῆ Μινυῶν κατέχευε

Ἡσιόδου, αὐτὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέϊο ἐστίν

Ἀνδρῶν κεινημένων ἐν βασιάνῃ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus. nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cetera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcumque potero: & non diu cunctatus, sic coepit:

Fertilis Ascrea quidem patria est: verum morientis

Pugnaces Minyæ condita membra tenent

Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,

Spectatosque viros judicio sophiæ.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,

Tu sapis Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡβήσας, ἣ δὲς πάρος ἀντιβολήσας

Ἡσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero super ea in Ἔργοις verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Climene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina. in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα ἣ ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, Ἡοίης μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse; ut Eunapius Græcus historicus. & in Bæoticis Pausanias: quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post

hæc

hæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium, nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de Heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum *ῥαψῳδῆσαι*, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero in Delo in Apollinem huiusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Meonidesque Poeta
Lusimus, inque novis carmen cantavimus hymnis,
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

*Εν Δήλῳ πῶτε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, αἰοῖδοι
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοῖδ' ὧ,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσόκορον, ὃν τέκε Λητώ.*

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis I-dæis. Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur Poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cuiuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuerunt. Scripsit idem de Medicina: qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit: quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de temporum connexionione, deque infantium statu differat. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum.

Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant: quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant auctorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

----- Sed proximus illi

*Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpore Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora Mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militemque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod sæcunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbuta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos naturæ condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso: Si velim, inquam ego, quæcumque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca Epigrammata in Hesiodum multa. Exstat & apud Græcos Proverbium de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam adstrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam; ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de
Diis

Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset, Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit, sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus; siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus; in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, a Siagro Poeta laceratus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris defuere Parones, Mævii, Bavii, atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homero-mastigon genus nostrum hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ. At de Hesiodo jam satis.

HESIODI VITA

E Fulvii Ursinii Elogiis descripta.

HESIODUM Dio Patre, & Pycimede matre natum Olympiade prima, LX. ante Romam conditam annis floruisse, ex scriptoribus cum Græcis, tum Latinis colligimus. Patria illi Cuma, Æolicarum urbium una, ut Herodotus & Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno oppressum patrem Dium migrasse ferunt, Ascramque Bœotiae vicum petisse; a quo Ascraeum deinde Hesiodum dictum. Ejus mortem, cum senex admodum esset, recitat Plutarchus in Dioclis convivio. Proverbium inde factum, Hesiodea senectus. Hesiodo statuam in publico Constantinopolino gymnasio, quod Zeuxippi dicebatur, ex ære positam fuisse, intelligimus ex his Christodori versibus in lib. 5. Epigrammatum Græcorum:

Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖσιν ὀρενᾶσιν εἶδεν Μούσαις
Φθγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσῃ
Εὐθεὸν ἱμεῖρων ἀνάγειν μέλ.

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum transtulit:

*Hesiodusque choros Ascreus stabat agrestes
Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.*

Pausanias quoque in Bœoticis Hesiodo statuam æream a Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit: qui & aliam Hesiodo statuam in templo Jovis Olympici collocatam narrat in rerum Eliacarum libro 1. De Hesiodo Vellejus lib. 1. Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit circa centum viginti annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis: otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitavit ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

D E

HESIODI ÆTATE.

*Ex Johannis Gerhardi Vossii libro de Poetis
Græcis Cap. II.*

Sic statuimus nihil nunc antiquius habere Græcos poematis Homeri & Hesiodi, sed quando hi vixerint, Veteres ipsi certant incerti. Hesiodum multo juniorem Homero (*quem vixisse Olympiadum initio, vel paullo post, Romuli nempe temporibus, paucis ante ostenderat*) Cicero putavit. Uti & Porphyrius ac Solinus, quorum ille annis C, hic CXXX post Homerum vixisse existimat. Alii eo quod simplicior sit, antiquiorem fuisse conjectant. Plurium vero opinio est fuisse æqualem. Ut Varro in primo de Imaginibus, teste Agellio, Plutarchus V. Symposiacôn & VII. Sapientum convivio, item Philostratus. In eo dissenso ob plurium consensum, & quæ de certamine Homeri ac Hesiodi prodita sunt, maluimus nos aggregare iis, qui aliquo tempore simul vixisse existimant. Non multum abit quod apud Cyrillum legas floruisse Hesiodum paullo ante primam Olympiadem, regnante in Latio Proca Sylvio, vel quod alii floruisse dicunt Olymp. IV., ut est apud Eusebium in Chronicis. Apud quem etiam legas ad præcedentem Olympiadem floruisse tum Eumelum Poetam, qui Bugoniam & Europam scripsit. Fuerint igitur & Hesiodus & Eumelus æquales. Nec multum abit Tzetzes, qui Hesiodum refert ad Olymp. XI. Operæ vero est attendere ad id, quod Hesiodus ipse scribat, sua ætate Arcturum ἀρκτοῦρον in Bœotia exortum fuisse VIII. die Martii. unde Poetæ hujus ætas in tantum saltem possit colligi, ut error si quis sit, saltem intra 70. annos sit constitutus, sicuti observat Jos. Scaliger in Eusebianis animadversionibus, num. MCCLV.

Ἐκ τῶν Σκίδα.

Ex Suida.

ΗἩσιόδῳ Κυμαῖῳ, νέῳ δὲ κομισθεὶς ὑπὸ πατρὸς Δίῃ, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἀσκρῇ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τῷ Δίῃ τῷ Ἀμπελίδῃ τῷ Μελανώπῃ. ὃν φασὶ πᾶσι τῷ Ὀμήρῳ προπάτορ' εἶναι πάντων, ὡς ἀνελιάδῳ εἶναι Ἡσιόδῳ τὸν Ὀμηρὸν. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τῷ Ἀτλαντῷ κατὰ γένει. ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις εἰς ἑπτά. Ἐπικήμενος εἰς Βάτραχόν. πᾶσι ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλὰ. Ἐπελάττει δὲ ἐπιξενώθεις παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κριμένῳ. ὃν νύκτωρ δ' ἄνακτες ἀναιρέειν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνείλον τὸν Ἡσιόδον ἄκαντες. αὐτῷ δὲ καὶ Ὀμήρῳ κατὰ πᾶσι πρεσβύτερος καὶ διττάλλος, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείοι νεώτερον ἑκάστῳ ἐνταύθιν δείκνυσι.

Ἐκ τῶν Διονυσίου αὐτοῦ
Ἀλικαρνασσεύς.

ΗἩσιόδῳ μὲν γὰρ ἐφρόνισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάων λειότητος, καὶ σωδῆσιως ἐμμελῆς.

Hesiodus Cumæus. Ceterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt, ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachii, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Crimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi
Dionysio.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compositionem.

Vel-

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus; qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occupata; tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

Ἀλκαίη εἰς τὸν αὐτόν.

ΛΟκεῖδ' ἐν νέμει σκιερῷ νέκλω Ἡσιόδοιο.
 Νύμφαι πρηνιάδων λύσαν ἀπὸ σφετέρων,
 Καὶ σάφον ὑψώσαντο. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
 Ἐρράναν, ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι.
 Τόλλω γὰρ ἢ γῆριω ἀπέπνειν, ἐννέα Μουσῶν
 Ὅς πρέσβυς καθαρῶν γλώσσαις κεβέδακ.

DANIELIS HEINSII

IN HESIODUM

EPIGRAMMAT A.

Δ Ἡμητερ τείλεις, σὲ μὲν πολυγηδία καρπὸν
 Ἀλδάνειν σοφίης εἰκὸς, ἅτε σαχύνων.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο ἢ ἀγχινόου Πυκιμήδης,
 Ἀσκληῖος ἐνναΐτης, οἶδεν ἀμυσάμενθ'.
 Ζῷ γὰρ ὑπο τρεφθεὶς μεγαλόνυμῳ, χεῖρ δ' ἐχέτλῳ
 Τῇ μὲν ἀεραΐζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἀρπὸν τ' ὀκτάβλωμον, ἀνκέα λιμὸν ἀμύνειν,
 Παντοίης κορυφῷ δρέφατ' ἀπ' ἰδμοσυῖης.
 Τῶν δέ σοι ἀγλαόκαρπα θαλίσι δῶκε κομίζαν,
 Μελπόμενθ' γλυκερῆς ἔργα γειτονίης.
 Σωφροσυλῷ δ' ἐδίδαξε, ἢ ὥς πλέον ἥμισυ παντός,
 Ἐκ Μυσίων σοφίης μέτρα διδασκόμενθ'.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, παρόλβιε· σοὶ γὰρ ἐνεγκε
 Παλλῷ ἢ πινυτῷ γαῖα φυτῶσφι.

In eundem.

Δαρνοφάγθ', γλυκύμυθθ', ἀνὴρ φίλθ' ἑρανίδῃσι,
 Γῆς ἀρότης θεῖθ' δέκνυεν Ἡσιόδθ',
 Πιερίδων γείτων πολυνύμθ'. ὦ πόποι, ὦ Ζῷ,
 Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὄνατο γειτονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ,
 Αἱ σελίδες θεῖε φαντό ποθ' Ἡσιόδε.
 Ταῦτ' ἄρα φρασάμενθ', γλυκερῆς φίλθ' ἥλιδα Μύσηι,
 Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὃ ξανθῆς Δημήτερ' ἔργα καμίζων,
 Βέλπς' Εἰρῴης παῖ, χέρον Ἡσίοδε,
 Δαίμοσιν οἱ' ἔησθα, νέμων ἐνὶ βένδεσιν ὕλης.
 Ποίμνῳ ἠδ' ἀγέλλῳ πῶς Ἑλικωνιάδ'·
 Ἐνθά σε βυκολέοντα θεῶν καλά σέκνα θεῶνσιν,
 Πηκτίδι σῇ φίλῳ περιόμενον κραδίῳ·
 Ἡ πάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἴγας,
 Ἡ πάχα καὶ λεπτὰς πηγυμένον δόνακας,
 Ἐν τε πόης λαλαγεῖναι, καὶ αἰδεσθῆναι εἰσφροῖσιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔδνεα μηλονόμων.
 Καὶ σοι σκῆπτρον ἔδον Μυσίων βασιλῆα γενέσθαι,
 Αὐτοφυῆς θεῶν σῆμα δαήμεσσι.
 Χαῖρε, πάτερ, ποῖδεσσι, καὶ ἴλα' ἄμμι γένοιο,
 Αἰπόλε μὲν πρότερον, καὶ δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

In eundem.

Τ' φαγόραυ ποτ' αἰοιδὸν ἐξαζυσσάντ' Ἀρη',
 Ἡ φύσις ἀρχαῖον δέξατο Μαιονίδην.
 Δεινὸς Ἀρης μὲν ἔχαιρε, καὶ αἰ ποσέμμεσσι μάχαις τε
 Κέκλειτο, καὶ δῖον μελπόμεν Αἰακίδην.
 Τὸ δ' ἄρα γινόμενοιό πάλας κλύε πότνια Διὶ,
 Βῆ δ' ἵμεν ὑψηλῆς ἄγχι Πιερίδος.
 Εἴθ' ἄρα οἱ κλυτὰτοξ' ἐρασσάτο ἦλθεν Ἀπόλλων,
 Ὡς καὶ μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυδον, δίζυρῇ ἐνὶ κόμῃ
 Γεινόμενον, Μυσῶν ἄγχι Ἑλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μέδον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ,
 Καὶ πρότερον ὄρμας καὶ μὲν ἡμιθέων·
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότης, καὶ ἀρηρότα ποῖσι μάλιστα
 Ἐκ Διὸς ἄρ' ἀνίε σήματα, τίς τ' ἐρδαι.
 Ὡς ἐρδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐσσῶν,
 Ὡς γ' ἐπιμωμητῶ ἦεν, ὅς δ' ἀγαθῶν

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε ποί ἕρανόν δ' ἄραυ ἔχουσι
 Μήδεα κ' πλήδη κ' γέν' ἑξανύσας.
 Μυσάων ὑποφῆται παλαγγενές. ἦτοι ἑκάδες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δύναι κ' προπύδας,
 Τείρεα πάντα μαδῶν, πάτερ ἕρανός ἐσεφάνεται,
 Καὶ Κρονίδε βέλεις, κ' φάθ' ἡλίε,
 Τίωσθε Σειλῳαῖης λιπαρὴν φλόγα, μαῖα ἀρήρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαῖης σῆμα φυτοπαορείης.
 Ἀρκάδες ἰλήκοιστε. μόν' προσέλιπ' ἔσχε
 Πάντα Σειλῳαῖης γυνὴ πόρον Ἡσίοδ'.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ,

De quorundam versuum dimensione,
 nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt seu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βελάει, ῥέα δ' ἐβελάουσαι χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥά. ε. 30. ὦρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλειται νεκίων τ' ἀγορίων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεκίων dicas νεκῶν, & pro Ionico ἀγορίων, ἀγορῶν. Jones nimirum non contrahunt: Et pro νεύκεα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νεύκη. In dimensione inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρῶτα μέν' ῥ'. Legendum hic χρυσῶν. & sic in aliis. ε. 129. ἴστα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producit. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. Si nihil attuleris, ibis Homere foras: ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. αἰδεῖ σε μεγέθει σε, ubi prius σε producit, & est quasi cæsura; σε enim prius, cum αἰδεῖ cohaeret, tanquam pars illius vocis conjuncta. α. 458. pro ἡρακλῆι lege, scil. in dimensione, ἡρακλεῖ. β. 93. pro μυσάων, lege μυσῶν, pro αἰψάδ' ἰα, lege αἰψάδῃ, nimirum in dimensione. Secus Ionismus passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. β. 169. pro κυπρογένειαν, lege κυπρογενῇ. Sed inquires, cur ita legitur? Resp. Poetarum morem

rem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic ἱλιάδ. α. 1. πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ. Hic non legendum πηληϊάδεω, sed πηληϊάδῃ, vel πηληϊάδῳ per syncopen πῶ ἐφίλῃ. Scilicet tanta est Poetarum licentia, ut pro πηληϊάδης, α, ὁ, (ὁ ὅς ἐστι πηλῆϊος) dicant per Ionicam διαίρεσιν, πηληϊάδης, α, ὁ, & per novam πῶ α epen-thesin, πηληϊάδης, α, ὁ, pro πηληϊάδῃ. Jonice vero πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διαλέκται, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Jonica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum, ex. gr. α mutant in η, dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοισι, pro ἔργῃ. rejiciunt sere ubique augmenta Verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

Tum in Indice brevitatis ergo literis quibusdam usi sumus, ut p. præteritum designat. a. aoristum, f. futurum. m. medii. f. g. feminini generis. s. ἔργα ἢ ἡμέρας designat. α. αἰτίδα, seu scutum. δ. διαγορεύειν.

N O T U L Æ

In Theogoniam Hesiodi.

Θεγονία) Sic inscribitur descriptio generationis Deorum; nimirum γεννησῶν. Nam erant alii ἀγέννητοι, ut docet Hesiodus, ab initio Poematis. Dicitur Abaris Hyperboreus vates scripsisse Θεγονίαν κατάλογόν, profa oratione Generationem Deorum; quod forte additur, discriminis causa, ne Hesiodea intelligeretur. Vide Suidam, in Abaris. Si Herodoto credimus, Homerus & Hesiodus inventores fuere Theogoniar, antea Græcis ignotar. Sic enim loquitur Lib. II. c. 53. Ὅθεν δὲ ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴτε αἰετῆσαν πάντες, ὁκροῖοι τε πνέες αἱ εἶδεα, ἐκ ἡπιγέσσας μέχρι ἐπὶ πρῶτον τε καὶ χθρς, ὡς εἰπῆν λόγῳ. Ἡσίοδον γάρ καὶ Ὀμηρον ἡλικίῳ τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μὲν πρεσβύτεροι γενέσθαι, καὶ ἐπλάσσει. Οὗτοι δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες ΘΕΟΓΟΝΙΗΝ ἔφησσι, καὶ ποῖσι θεοῖσι πᾶσι ἐπωνυμίας δόντες, καὶ αἰμᾶς τε καὶ τέχνας διελόντες, καὶ εἶδεα αὐτῶν σημῆναντες. Unde autem singuli Deorum exstiterint, anve cuncti semper fuissent, aut qua specie, hætenus ignoratum fuerat, nisi nuper atque heri, ut sic dicam. Nam Hesiodus atque Homerus (quos quadringentis non amplius annis ante me opinor fuisse) finxerunt Græcis Theogoniam, Diis cognominibus datis, divisisque honoribus & artibus inter illos, & descriptis illorum formis. At ubique Homerus & Hesiodus quasi jam nota illa describunt, nec videntur ornasse nisi circumstantiis nonnullis. Sane numquam homines aliter de Diis sentientes eos tulissent talia de iis blaterantes, qualia habent. Interim liquet ex hisce verbis, Theogoniam vere esse Hesiodi, quamvis nonnulli dubitarint, ut docet Pausanias in Bœoticis, sive Lib. IX. p. 581.

ἩΣΙΟΔΟΥ τῆς Α΄ ΣΚΡΑΪΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI ASCRÆI

THEOGONIA.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΩ ΑΣΧΡΕΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Ουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἶδεν,
Αἰδ' ἘλικῶνΘ ἔχουσιν ὄρθ' μέγα τε ζά-
δεόν τε,

Καί τε περὶ κρῖν' ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
Οἰχάνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέΘ ΚρονίωνΘ,
Καί τε λοισάμεναι τέρενα χροά Περμησοῖο, 5
Ἡ Ἰππεκρίης, ἥ Ὀλμειῦ ζαδέοιο.

Ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντο,

Καλὰς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν·

Ἐνδὲν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥετι πολλῇ,

Ἐννύχιαι σῆχον περικαλλέα ὄσαν ἰῆσαι,

Τμνῶσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἡρώ

Ἀργείῳ, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῦται,

Κέρνῳ τ' Αἰγιοχόιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθάλῳ,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰσχύειραν,

Ἡ δὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,

Καὶ Θέμιν αἰδοίῳ, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτῳ,

Ἡβλῳ τε χρυσοσέφανον, καλλῷ τε Διώνῳ,

Ἡὼ τ', Ἡέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελῳ,

Λητώ τε Ἰάπερόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,

Γαίαν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·

Ἀῶν τ' Ἀθανάπων ἱερὸν γένΘ αἰὲν ἔόντων.

Αἶ νύ ποδ' Ἡσίοδον καλῷ ἐδίδαξαν αἰοιδῷ,

Ἀρνας ποιμαίνονθ' ἘλικῶνΘ ὑπὸ ζαδέοιο.

Τόνδε δὲ με πρῶπτα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,

Μῦσαι Ὀλυμπιάδες κῆραι Διὸς αἰγιοχόισ·

Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,

Ἰδμεν ἄλδ' ἀεὶ πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

Ἰδμεν δ' ἄτ' ἐδέλωμεν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλα Διὸς ἀρπέπειαι,

Καί μοι σκῆπτρον ἶδον, δάφνης ἐριδηλίΘ ὄζον,

Δρέψασθαι δηητόν· ἐνέπιδσαν δὲ μοι αὐδῷ

Θείῳ, ὥς τε κλίομαι σὺ τ' ἐσέμεναι, πρὸ τ' ἰῆσαι.

Καί

HESIODI ASCRÆI

DEORUM GENERATIO.

Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnum-
que divinumque,

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permesso, 5
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus:

Inde concitata, velata aere multo

Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes, 10

Celebrantes Jovemq; ægida tenentem, & venarandam Junonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamq; Ægiochi Jovis, cæruleos oculos habentem Minervam,

Phœbumque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,

Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem, 15

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,

Hebemque aurea corona decoram, formosamque Dionem,

Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,

Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,

Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram: 20

Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium.

Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,

Musæ Olympiades filiæ Jovis Ægiochi: 25

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,

Scimus mendacia multa dicere veris similia:

Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,

Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum, 30

Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem

Divinam, ita ut scirem tam futura, quam præterita:

Καί με κέλωνδ' ὕμνεῖν μακάρων γένε', αἶν' ἑόντων,
Σφᾶς δ' αὖτ' αἰσὶν πρῶτον τε καὶ ὕμνον αἶν' ἀείδην.

Ἀλλὰ πῆ μοι ταῦτα περὶ δρυὶ ἢ περὶ πέτρῳ;

33

Τυὴ Μυσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
Ἵμνῶσαι τέρπυσι μέγαν νόον ἐντὸς Οὐλύμπου,
Εἰρᾶσαι, πᾶ τ' ἑόντα, πᾶ τ' ἑσόμενα, πρό τ' ἑόντα,
Φωνῇ ὁμιρῶσαι· πῶν δ' ἀκάματ' ῥέει αὐδῇ

Ἐκ σομάτων ἡδέϊα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς

40

Ζωὸς ἐργδ' ἔποιο θεῶν ὅπ' ἰλειμοίῳ

Σκιδναμένη· ἡχεῖ δέ κάρη νιφόντ' Οὐλύμπου,

Δώματα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὅσας ἰῆσαι,

Θεῶν γένε' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ

Ἐξ ἀρχῆς, ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς ἄρ' ἔπικτον,

45

Οἷσ' ἐκ πῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.

Δῶτερον αὖτε Ζῶα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,

Ἀρχόμεναί δ' ὕμνῶσι θεαὶ, λήγεσσι τ' αἰοιδῆς,

Ὅσον φέρτατος ἐστὶ θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστ'.

Ἀλλ' οἷσ' ἀνθρώπων τε γένε' κρατερῶν τε γιγάντων

50

Ἵμνῶσαι, τέρπυσι Διὸς νόον ἐντὸς Οὐλύμπου,

Μῦσαι Οὐλυμπιάδες, κῆρας Διὸς αἰγιόχοιο·

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείσας

Μνημοσύνη, γενοῖσιν Ἑλᾶδῃρ' μεδέουσα,

Ληισμοσύνη τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.

55

Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἡμίσητο μηπεία Ζῶς,

Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχ' εἰσαναβαίνων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνταυτὸς ἔλω, περὶ δ' ἔτραπον ὦρα

Μῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελείσθῃ,

Ἡ δ' ἔτεκε ἑννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἦσαν αἰοιδῇ

60

Μέμβλεται, ἐν σήδεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχέουσαι,

Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντ' Οὐλύμπου,

Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·

Πάρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἰμερ' οἰκ' ἔχουσιν,

Ἐν θαλίῃ· ἐρατὴ δέ δια σόμα ὅσας ἰῆσαι,

65

Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἡδέα κεδνὰ

Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὕσαν ἰῆσαι.

Αἱ τότε ἴσαν πρὸς Οὐλυμπὸν ἀγαλλόμεναι ὅπ' ἰκαλῇ,

Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα

Ἵμνῶσαι· ἐρατὸς δέ ποδῶν ὑπὸ δ' ὕπ' ὁρώρει,

70

Νηυσόμενων πατέρ' εἰς οἶον· ὃ δ' ἔργων ἐμβασιλῆα,

DEORUM GENERATIO.

5

Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram? 55

O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fuit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris 40

Jovis valde tonantis, Dearum voce suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc verò immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt, 45
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.

Secundo rursus Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.

Porro & hominum genus, fortiumque gigantum 50

Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo,

Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida habentis:

Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta

Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:

Oblivionemque malorum, & solatium curarum. 55

Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,

Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.

Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora

Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,

Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen. 60

Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,

Paululum a summo vertice nivosi Olympi,

Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.

Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant,

In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes 65

Canunt, omniumque leges, & mores venerandos (tes.

Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emitten-

Itæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,

Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra

Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur

Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat, 70

Αὐτὸς ἔχων βροντῶν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. ἃ δὲ ἕκαστα
 Ἀδανάτοισι διέπαζεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πημάς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι αἶδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκγεγαῖαι.
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη δ'· ἡ δὲ προφερεσάτη ἐστὶν ἀπασίων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
 Ὅντινα σμῆνυσσι Διὸς κῆραι μεγάλοισι,
 Γενόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσῃ γλυκερῶν χεῖρσιν ἑέρσῳ,
 Τῇ δ' ἐπὶ ἐκ σώματ' ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακείμεντοι δέμισας 85
 Ἰδέησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκε' ἐπισαμένως κατέπαυσε.
 Τῶνκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἕνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τροπα ἔργα τελέωσι
 Ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραφάμενοι ἐπέσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἱλάσκονται.
 Αἰδοὶ μηλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισιν,
 Οἷα σοι Μυσάων ἱερὴ δόσις ἀνδράποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσάων καὶ ἐκηβόλα Ἀπόλλων
 Ἄνδρες αἰετοὶ ἔασιν ἐπ' ἡρόνα καὶ κιδαιρισαί. 95
 Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὃ δ' ὀλβιὸν ὄντινα Μῦσαι
 Φιλοῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ σώματ' ῥεῖ αὐδή.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθ' ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀκαχήμεν', αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μυσάων θανάπων κλέια προτέρων ἀνδράπων 100
 Τμῆσιν, μάκαράς τε θεὸς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλύθετα, ἔδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· παχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν αἰοιδίῳ.
 Κλείετε δ' ἀδανάπων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Νυκτὸς καὶ ἡμερῆς, ἧς δ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἶπατε δ' ὥς παπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρεται οἰδμασι θύων,
 Ἀστρά τε λαμπετόντα, καὶ ἕρανὸς ἄρυσ ὑπερθευ, 110

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes, 75
 Novem filiaæ magno e Jovē prognatæ:
 Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
 Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
 Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur. 80
 Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filiaæ magni,
 In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus 85
 Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro res iterum integras restitunt
 Facile, mollibus alloquentes verbis. 90
 Incedentem vero per urbem, veluti Deum placant
 Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi: 95
 Ex Jove vero reges. ille vero beatus, quemcumque Musæ
 Amant: suavis ei ab ore fuit vox.
 Quod si enim quis luctum habens recenti dolore faucio animo
 Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
 Musarum famulus res claras priscorum hominum 100
 Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;
 Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.
 Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam. (tium,
 Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper exister.
 Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato, 106
 Noctæque caliginosa, quosque falsus nutritiv Pontus,
 Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
 Astraque fulgentia & cœlum latum superne: 110

Οἳ τ' ἐκ πῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐόντων.
 Ὡς τ' ἄφενθ' δάσσαντο, καὶ ὡς πῦρ διέλονται,
 Ἡδὲ καὶ ὡς παπρῶσαι πολύπτυχον ἔσχον ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔπειτε Μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115
 Ἦτοι μὲν πρῶτα Χάεθ' γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα Ἐρυστέρηθ', πάντων ἰδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀδανάων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπῳ.
 Τάρταρά τ' ἠέρεσσα μυχῷ χθονὸς Ἄρουοδείης,
 Ἡδ' Ἔρῃθ', ὅς κ' αἰεὶ ἐν ἀδανάοισι θεοῖσι, 120
 Λυσιμελὲς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρῶν
 Δάμναται ὃν σήδεσσι νόον καὶ ἐπίφορον βελών.
 Ἐκ Χάεθ' δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰδὴρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
 Οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλόπῃ μιγῆσα. 125
 Γαῖα δ' ἐποι πρῶτον μὲν ἐγένεσθαι ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἄρεσένθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἰδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένεσθαι δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλας
 Νυμφίων, αἳ ταῖσιν ἀν' ἔρεα βηοσῆενται. 130
 Ἡ δ' ἐκ ἀτρύγετον Πέλαγ' τέκεν ἄδματι θυόν,
 Πόντον, ἄτερ φιλόπῃθ' ἐφίμευ. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἀνηδέεσσα, τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν δ', Τπερίονά τ', Γαίπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
 Φοῖβλῳ τε χρυσοσέφανον, Τηθύῳ τ' ἐρατεινῷ.
 Τὺς δ' ἐμὲν ὀπλότατ' ἐγένετο Κρόν' ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατ' αὖτ' αἰδῶν· θαλερόν δ' ἤχθηρε ποικίλῃ.
 Γένεσθαι δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργεῖον ὀβριμόδυμον. 140
 Οἳ Ζηνὶ βροντῇ τ' ἔδοσαν, τ' ἄξάν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι γὰρ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μένθ' δ' ὀφθαλμοὺς μέσσην ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὀνομάζοντο ἦσαν ἐπώνυμον, ὅτι ἄρα σφίον
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμοὺς εἰς ἐπέκειτο μετώπῳ. 145
 Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις,
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἐκ ὀνομαστοί,
 Κρόνος τε, Βελάρης τε, Γύγης δ', ὑπερύφαντα τέκνα.

DEORUM GENERATIO.

9

Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.

Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint Olym-
Hæc mihi dicite Musæ, Olympi domos inhabitantes (pum.
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum. 115

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos, 120
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex Nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta. 125

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos. 130
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde (tem,
Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices haben-
Cœumque, Cræumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynenque, 135
Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequabatur pa-
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (rentem.
Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo præditum: 140
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.

Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti: 145
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursus e Tellure & Cælo progenerati sunt
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles. 149

Quo-

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἰοσονται
 150 Ἀπλάσοι· κεφαλὰ δ' ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σιβαροῖσι μέλισσιν.
 Ἰσχύς δ' ἀπλάτθ', κρατερὴ, μεγάλη, ἐπὶ εἶδα.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἥχδοιτο πακῇ
 155 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ πῶν μὲν ὅπως τις πρῶται γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάθ' ἔκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κλυδωνῶν· κακῶ δ' ἐπεσέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανόσ· ἡ δ' ἐνὸς σοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στυνομένη· δολίῳ δ' ἐκακῶ ἐπεφράσαστο τέχνῳ.
 160 Αἶψα δ' ἐποιήσασα γένθ' πολὺν ἀδάμαντ',
 Τάξεν μέγα δρίπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ἐδασυνύκασα, φίλον τετυημένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλα, αἳ κ' ἐδέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρθ' γε κακῶ πσαίμεθα λῶβῳ
 165 Ἰμετέρῃ· πρότερθ' γὰρ αἰκία μῆσαστο ἔργα.
 Ὡς φάτο· πῶς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέθ', ἐδ' ἐπὶ αὐτῶν
 Φθέγγαστο· δαρσήσας δ' ἐμέγας Κρόνθ' ἀγκυλομήτης
 Αἶψ' αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνῷ.
 Μῆτερ, ἐγὼ κεν αὖτό γ' ὑποχόμενθ' τελέσαιμι
 170 Ἔργον· ἐπὶ πατρός γε δυσωνύμῃ ἐκ ἀλογίζω
 Ἡμετέρῃ· πρότερθ' γὰρ αἰκία μῆσαστο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἐμέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δ' ἐμιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέδθηκε δ' ἐχει
 Ἀρπῷ καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεδήκαστο πάντα.
 175 Ἦλθε δ' ἐ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δ' ἐ Γαίῃ
 Ἰμέρων φιλόπατ' ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐπανύσθη
 Πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέξαστο χερεὶ
 Σκαυῇ, δεξιτερῇ δ' ἐπελώριον ἔλαβεν ἄρπῳ,
 Μακρῷ, καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδεα πατρός
 180 Ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω· πᾶ μὲν ἔπ' ἐπώσια ἐκφυγε χερὸς·
 Ὅσας γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσουθεν αἵματόεσσαι,
 Πάσας δέξαστο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γίνατ' Ἐρινυὺς τε κρατεράς, μεγάλαις τε Γίγαντας,
 185 Τάχῃσι λαμπομένους, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ὥς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείροντα γαῖαν.
 Μῆδεά δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντον

DEORUM GENERATIO. 11

Quorum centum quidem manus ab humeris impetuosè moveban-
 Informes: capita vero unicuique quinquaginta (tur,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, a suo vero infestabantur parente 155
 Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cœlus. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem. 160
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem: edixit vero charis liberis.
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam 165
 Vestri. prior enim sæva machinatus est opera. (rum
 Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam illo-
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
 E contra verbis compellavit matrem venerandam.
 Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam 170
 Facinus. patrem enim detestabilem nihil curo
 Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
 Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni. 175
 Venit autem Noctem adducens magnus Cœlus, undique vero
 Cupiens amorem imminebat, & sane extensus est (Telluri
 Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia patris 180
 Festinanter demessuit, rursumque abiecit ut ferrentur
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
 Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes, 185
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes;
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Testiculisque ut prius resectis, ferrum

Pro-

Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγ' πάλιν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λαὸς
 Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέουσιν
 Ἐπλετο· ἐνδὲν ἔπειτα περὶ ῥύτον ἵκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοῖν καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τῷ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφρογένειαν τε θεὰν καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσιν θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, ἕνεκ' ἐν ἄρρῳ
 Θρέφθη· ἀπὸρ Κυθήρειαν, ὅπῃ προσέκυρσε Κυθήροισι·
 Κυπρογένειαν δ', ὅπῃ γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ φιλομμηδέα, ὅπῃ μμηδῶν ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' Ἐρὼ ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερ' ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη παπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἴσση.
 Ταύτῳ δ' ἐξ ἀρχῆς πμῶν ἔχει, ἡ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίῳ τ' ὁάρας, μμηδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίῳ, φιλότῃ τε, μελιχίῳ τε.
 Τὰς δὲ πατὴρ Τιτῶας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ πταίνοντας ἀσασθαλίῃ μέγα ῥέζαι
 Ἔργον, ποῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἵπνον, ἔπκε δὲ φύλον Οὐνείρων·
 Οὐ γὰρ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δάτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἴζυν ἀλγινόεσαν·
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέριπν κλυτῷ Ωκεανοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῦρας ἐγείνατο νηλεοποῖνας,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον· αἵ τε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρὰ βασιλῆας ἐφέπασαι
 Οὐδέ ποτε λήγῃσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πεῖν γ' ἀπὸ τῷ δώῳσι κακῶν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη·
 Τίκεται δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη· μετὰ τῷ δ' Ἀπάτῳ τέκε καὶ Φιλότῃ τε,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεσσαν,
 Λήθῳ τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα,

Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero alba
Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella 191
Innutrita est. primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam, 195
Spuma progeneratam Deam & decoram pulchris fertis Cytheream,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit. 200
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones, 205
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.
Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictitabat porro punientes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit. 210
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum: peperit vero agmen Somnio-
Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura. (rum:
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum 215
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesinque, & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes, 220
Nunquam desinunt Deæ a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalibus hominibus
Nox perniciofa: post hancque Fraudem enixa est, & Amicitiam,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem. 225
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,
Pu-

Τσμίνας τε, Φόνος τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, Ψαδῆας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίῳ, Ἄτλῳ τε, σωήδεας ἀλλήλοισιν·
 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνδράπυς
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' ἀΨαδέα κ' ἀληδέα γένεσθαι Πόντῳ,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε κ' ἥπιῳ· ἐδὲ δεμισίων
 Λήδεται, ἀλλὰ δίκαια κ' ἥπια δῶκεα οἶδεν·
 Αὐτὸς δ' αὖ Θάύμανται μέγαν, κ' ἀγλῖορα Φόρκῳ,
 Γαίῃ μισγόμενῳ, κ' Κηδῶ καλλιπάρῃον,
 Εὐρυβίῳ τ' ἀδάμαντῳ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 Νηρῆῳ δ' ἐγένοντο μεγήρεα τέκνα Δεῖων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, κ' Δωρίδῳ ἠυκόμοιο,
 Κέρης Ὠκεανοῖο τελέεντ' ὄταμοιο,
 Πρωτόν τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτείτη τε,
 Εὐδώρη τε, Θέας τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειώ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρώεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, κ' Εὐλιμένη, κ' Ἀγαυῇ,
 Πασιδίῃ τ', Ἐρατώ τε, κ' Εὐνείῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωπώ τε, Πρωτό τε, Φέρυσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, κ' Ἀκταίῃ, κ' Πρωτομέδεια,
 Δωρεῖς, κ' Πανότῃ, κ' Δειδῆς Γαλάτεια,
 Ἰπποδόῃ τ' ἐρώεσσα, κ' Ἰππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ δ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροιδεῖ Πόντῳ
 Πνοιάς τε ζαδείων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρ'εῖα πρηύνει, κ' εὐσφύρῳ Ἀμφιτείτῃ·
 Κυμώ τ', Ἡϊόῃ τε, εὐσέφανός δ' Ἀλιμήδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῆς, κ' Ποιποτόρεια,
 Λειαγόρῃ τε, κ' Εὐαγόρῃ, κ' Λαομέδεια,
 Πελοπόμῃ τε, κ' Αὐτοπόῃ, κ' Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνῃ τε φυλὴ τ' ἐρατὴ κ' εἶδ' ἄμωμῳ·
 Καὶ Ψαμάδῃ χαρίεσσα Δείας, δίῃ τε Μενίπῃ·
 Νησώ τ', Εὐπόμῃ τε, Θεισιώ τε, Προνόῃ τε,
 Νημερτῆς δ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο·
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆῳ ἀμύμονῳ ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντάκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῆαι·
 Θάύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρέεσσι δύγατρα
 Ἠγάγετ' Ἠλεκτρίῳ· ἥ δ' ὠκέϊα τέκεν Γεῖν,

230

235

240

245

250

255

260

265

Ἠὐκός

Pugnasque, Cædesque, Proeliaque, Stragesque virorum,
 Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese: 230
 Juramentumque quod plurimum terrestres homines
 Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:
 Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui 235
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thaumantem magnum, & fortem Phorcyn,
 Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem. 239
 Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ Dearum
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
 Filia Oceani perfecti fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoe, Spioque, Thoe, Thaliaque jucunda, 245
 Et Melita gratiosa, & Eulimene, & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Phersaueque, Dynameneque,
 Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea, 250
 Hippothoeque lepida, & Hipponoe roseis lacertis prædita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede, 255
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe. 260
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt.
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumias vero Oceani profundiflui filiam 265
 Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irim,

Ἡϋκόμμεν δ' Ἀρπύγας, Αἰλῶ τ', Ωκυπέτῳ τε,
 Αἱ ῥ' ἀνέμων προΐησι καὶ οἶνοισι ἅμ' ἔπονται,
 Ὡκείης περὶ γέσσι· μεταχρόνια γὰρ ἄλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρηος, 270
 Ἐκ γενεῆς πολιᾶς, παῖς δὲ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνδραστοι.
 Περρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
 Γοργές δ' αἰ ναίεσι πέτρῳ κλυτῷ Ωκεανοῖο,
 Ἐξαπῇ πρὸς τυκτός· ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνται, 275
 Σθενῶ τε, Εὐρυάλη τε, Μέγασά τε, λυγρὰ παῖδες,
 Ἡ μὲν ἔλω θνητῇ, αἱ δ' ἀθάναται καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· πῇ δὲ μὴ παρελέξαστο Κυανοχάρτης,
 Ἐν μαλακῷ λαιμῶνι, καὶ ἄνδρεσιν εἰαρηνοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσῆς κεφαλῇ ἀπεδειροτόμησεν, 280
 Ἐξέδορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἴω, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς περὶ πηγᾶς
 Γένεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χ' ὦ μὲν ἀποπτάμενός, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
 Ἰκετ' εἰς ἀθανάτους· Ζῴος δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντῷ τε σεροπῷ τε φέρων Διὶ μηδόνει.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τελεκάρῳ Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόῃ κέρη κλυτῷ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάεξε βῆθ' Ἡρακληεῖη,
 Βασὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, περὶ ῥ' ῥύτῳ εἴν' Ἐρυθείη. 290
 Ἡμασι τῷ, ὅτε περὶ βῆς ἤλασεν ἄρυμετόπικος
 Τίρωθ' εἰς ἱερὸν, διαβὰς πόρον Ωκεανοῖο,
 Ὀρδον τε κτένας, καὶ βεκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σσαδμῷ ἐν ἡρόεσσιν, πέτρῳ κλυτῷ Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἕδ' ἐν οἰκός 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἕδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θάλλω κρατερόφρον' Ἐχιδνα,
 Ἡμισυ μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδά, καλλιπάρηον,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμησλὸν, ζαθέης ὑπὸ κλέιδει γαίης. 300
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐςὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλεῖ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἴν' Ἀρέμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἡμᾶσι πάντα. 305

DEORUM GENERATIO.

17

Pulchricomasque Harpyias, Aelloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
Pernicibus alis: sublimes enim volitant.

Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædita,
A partu canas, quas ob id Græas vocant

271

Immortalesque Dii, humique incedentes homines.

Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,

Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,

In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguæ,

275

Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpeffa.

Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxia

Dux: cum una concubuit cærulea cæfarie Neptunus

In molli prato & floribus vernis.

Ejus autem Perseus caput cum amputasset,

280

Exiit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes

Natus esset: cæterum ille enfem aureum tenebat manibus charis:

Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum:

Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,

285

Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.

Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,

Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.

Illum quidem armis exuit vis Herculana,

Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.

290

Die illo cum boves egit latas frontes habentes

Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,

Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil simile

295

Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,

Specu in concavo, divinam animo intracto Echidnam,

Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,

Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnumque,

Varium, crudivorum, divinarum sub cavernis terræ.

300

Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,

Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:

Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.

Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,

Immortalis nympa, & senii expers diebus omnibus.

305

B

Huic

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μινύμεναι ἐν φιλοότητι,
 Δεινὸν δ' ὕβρισι τ' ἀνέμου, ἐλκώπεδ' ἔχον.
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέλεια,
 Ὀρδον μὲν πρῶτον κυῖα χεῖνατο Γερωνίη.
 Δάτερον αὖτις ἐπακτεν ἀμήχανον ὅπ' φατειόν,
 Κέρβερον, ὠμὴν δὲ, αἶδεν κυῖα χαλκασφύρον,
 Πεντηκοντοκάρῳ, ἀναιδέα τε κρατὶρόν τε.
 Τὸ τρίτον, Γόρην αὖτις ἐγένετο, λυγρὰ εἶδ' ἔχον,
 Λερναίην, ἣν δρέψε θεὰ Λαοκώλην Ἥρη,
 Ἀπληστον κοσέουσα βίη Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τῇ μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρυφῆνίδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Γαλάμ,
 Ἡρακλῆος, βελήσιν Ἀδύωνος ἀγυαίης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἐπήκτε, πνέουσαν ἀραιμάκτον τῶν
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, τοδ' ἀνέσχετο, κρατερὴν τε,
 Τῆς δ' ἣν τρεῖς κεφαλᾶι· μία μὲν, χαροπαῖο λείοντος,
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὅφις· κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρῶτον δὲ λείων, ὅπιδεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὶς μὲν ὅτι αἰδομένηιο.
 Τῷ μὲν Πήγασος· εἴλετο ἢ ἰσθμὸς Βελαιοφάντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείῳ σὺν ὀλοδρῳ,
 Ὀρδῳ ὑποδμηθεῖσα· Νημεαῖον σὲ λείοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη δρέψατα Διὸς κυδνή παράκοιτις,
 Γυνοῖσιν κατένευσε Νημεΐης, πῆμα' ἀνδράποισι.
 Ἐν δ' ἄρ' οὗ οἰκίαν, ἐλεφάριον φῦλ' ἀνδράποων,
 Κοιρανέων τρηπῶν Νημεΐης ἡ δ' Ἀπείσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὸν δ' ὀπλίσσασθαι, Φόρυγι φιλάσθαι μινύσας,
 Γένεσθαι, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἀρεμῆς κλέιδος γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλας ταχέχρυσαι μῆλα φυλάσσει.
 Τῷτο μὲν ἐκ Κητῶν ἢ Φόρυγος γένετο ἔπειτα.
 Τυδῆος δ' Ὀκρεῶν ποταμὸς τέκε δυνήεντας,
 Νέηλεν τ', Ἀλφειὸν σὲ, ἢ Ἡελανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαιώνδρον σὲ, ἢ Ἴερον καλλιρέδρον,
 Φάσιν σὲ, Ρῆσόν τ', Ἀχιλαῖον ἀργυρέδινον.
 Νέεον σὲ, Ρῥαδίον θ', Ἀλκίχμονά θ', Ἐπικέπερά τε,
 Γρύϊκόν σὲ, ἢ Αἰσππον, Δειὸν σὲ Σιμῶνα,
 Πωειὸν σὲ, ἢ Ἐρριαν, εὐρρέϊστον σὲ Κεῖχαν,
 Σαγγαεὸν σὲ μέγαν, Λαδωνά σὲ, Παρδάγιόν τε,

Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ puellæ:
 Illa vero gravida facta; peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem, 310
 Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,
 Quinquaginta capitum, impudentemque; fortemque.
 Tertio, Hydram rursus genuit tristia scientem,
 Lernæam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
 Implacabiliter indignans virtuti Herculanæ. 315
 Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniadês, cum bellicoso Jolao,
 Hercules ex consiliis Minervæ Prædatricis.
 Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque; validamque. 320
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti draconis:
 Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes, 325
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeumque leonem,
 Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans damno afficiebat homines, 330
 Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ;
 Ceto vero minimum natu, cum Phorcynæ amore mixta,
 Peperit sævum serpentem, qui obscuræ in latibus terræ
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit. 335
 Hoc quidem ex Ceto & Phorcynæ genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
 Nilumq; Alpheumq; & Eridanum profundos vortices habentem,
 Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasinque, Rhesumque, Acheloum argentivorticem, 340
 Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
 Granicumque, & Æsopum, divinumque Simoenta,
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,

Εὐλών τε, ἣ Ἀρδισκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
 Τίχτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἀνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλωνι ξυῖ ἀνάκτῃ,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτῃ δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πιδώ τ', Ἀδμήτη τε, Γάνδη τ', Ἡλέκτρη τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, ἣ Οὐρανίη θεοειδής, 350
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ρόδια τε, Καλλιρόη τε,
 Ζαξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδύα τε, Πασιδόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἑρασὶ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, ἣ Δειδής Πολυδώρη·
 Κερκῆις τε φυλὴ ἑρασὶ, Πλατώ τε βοῶπις, 355
 Περσηίς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνδη τε,
 Πετραίη τ' ἑρόεσσα, Μένεσδώ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσδώ τε κροκόπεπλος·
 Κελσὶν τ', Ἀσίη τε, ἣ ἱμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδώρη τε, Τύχη τε, ἣ Ἀμφιρῶ, Ωκυρόη τε. 360
 Καὶ Στυξ, ἥ δ' ἡ σφείων προφειάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὠκεανὺς ἣ Τηθύς ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι· πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι ἣ ἄλλαι.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ πανύσφυροι Ὠκεανίαι,
 Αἱ ῥα πολυσαπέρες γαῖαν ἣ βένδεα λίμνης 365
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπασιν, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἑτέροι ποταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
 Τίεες Ὠκεανῷ, τὰς γαῖαν ποτνια Τηδῆς.
 Τῶν ὀνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρα ἐνίσπειν·
 Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ ἂν περιναυστάωσι. 370
 Θεῖα δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνῃ,
 Ἡὼ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀδανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἕρανόν Δρυὶ ἔχουσι.
 Τάναθ', ὑπὸ νηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 Κεῖω δ' Εὐρυβίη σῆκτεν φιλότῃ μιγῆσα, 375
 Ἀστράϊον τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεῶν.
 Πέρσιω θ', ὅς ἣ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσιμήσιν.
 Ἀστράϊω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέῳ τ' αἰφρητοκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν δεῖα Διηδεῖσα. 380
 Τὰς δὲ μετ' ἀστέρα σῆκτεν Ἑωσφόρον ἡριγένεια,
 Ἀστρα τε λαμπροτάτω πατὴρ τ' ἕρανός ἐστεφάνωται.
 Στυξ δὲ τέκ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγῆσα,

Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum. 345
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
 Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens, 350
 Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque,
 Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasithoeque,
 Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
 Melobosisque, Thoeque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis, 355
 Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,
 Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque, & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeque: 360
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque hæ Oceano & Tethye prognatæ sunt,
 Grandiores natu filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,
 Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus 365
 Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui.
 Sed singulatim noverunt quicumque circumhabitant. 370
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque Diis, qui Cœlum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta, 375
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
 Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa. 380
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraque fulgentia quibus Cœlum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,

Ζῆλον κ' Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτ' , ἠδὲ Βίην, ἀριδείκτα γέιναι τέκνα,
 Τῶν ἐκ ἐς' ἀπάνευθε Διὸς δόμοι, ἔδ' ἐπεὶ ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κένοις θεὸς ἡγεμονάει·
 Ἀλλ' αἰὲ παρ' Ζεὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέβαλε Στυγὲς ἄφδιτ' Ὠκεαίνῃ,
 Ἡμεῖς τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπι' ἀστερόεντι
 Ἀθανάτῃ ἐκάλεσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλύμπον.
 Εἶπε δ' ὅς ἂν μετὰ εἰς θεῶν Τιτῇσι μάχοισα,
 Μῆ, πρὶ ἀπορραίσειν γεράων, πρὶν δὲ ἕκαστον
 Ἐξέμεν ἧς σπάρ' γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς περ ἄπμ' ὑπὸ Κρόνῳ ἠδ' ἀγέρας',
 Τιμῆς κ' γεράων ἐπιβησέμεν ἢ δέμις ἐσὶ.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στυγὲς ἄφδιτ' ἔλυμπόν δ' εἰς
 Σὺν σφίσι παίδεσσιν, φίλῃ δὴ μῆδεα πατρός.
 Τῷ δὲ Ζεὺς ἀμήσσει, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτῷ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγα ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμάς πάντας εὖς μετανάσταί εἵναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντες διὰ μακρὰς, ὥσπερ ὑπέστη,
 Ἐξετέλειον· αὖτις δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς Ἀνίω,
 Κυσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλόπῃ
 Λησὶν κυανόπεπλον ἐγείνατο μέλιχον αἰὲ,
 Ἡπιοι ἀνδρώποισι κ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γέιναι δ' Ἀστερίῳ δῶνιμον, ἧς ποτὲ Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κεκληῖσθαι ἄκοιταν,
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἐκάτῳ τέκε, τῷ περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης ἀμήσσει· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε κ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ κ' ἀστερόεντ' ὑπ' ἑρῶν ἐμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐσὶ μάλισσα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε περ αἶς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ κακὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκάτῳ· πολλή γ' οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ρ' εἰα μάλ', ὧ πρόφρων γ' εἰ θεὰ ὑποδέξεται δ' ἄχαις·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὁπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γ' ἐπάρεσσιν.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε κ' Οὐρανὸν ἐξεγένοντο,
 Καὶ πρὶν ἐλαχίστην, τίτων ἔχει αἶσαν ἀπάρτων,

385

390

395

400

405

410

415

420

DEORUM GENERATIO. 23

Zelum & Nicen, pulchros talos habentem, in ædibus,
 Et Robur atque Vim præclaros genuit filios, 385
 Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præit:
 Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Stryx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator 390
 Immortales vocavit Deos ad latum Olympum. (pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanes
 Nulli se adepturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales Deos. (nis,
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & immu-
 Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est. 396
 Venit autem prima Stryx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum; 400
 Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.
 Phoebe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore, 405
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perfes
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor. 410
 Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
 Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
 Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imo etiam stelligero sub Cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque Diis honorata est maxime. 415
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
 Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
 Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest. 420
 Quotquot enim Terra Cœloque procreati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, illorum habet sortem omnium.

Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίβαστο ἔδ' ἑ τ' ἀπὺρα
 ὅς' ἔλαχεν Τιτῶσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχει ὡς πομπῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μυρογενὴς, ἥσων θεὰ ἐμμορε πμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἑρῶν ἠδ' ἐδ' ἀλάσση.
 Ἀλλ' ἐπ' αὖ πολὺ μάλλον, ἐπεὶ Ζεὺς πίπτει αὐτῷ.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀκύνει.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 Ἡ δ' ὅπ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισίωρα δωρήσονται
 Ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται αἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νίκῃ προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν περ δίκη βασιλεύει παρ' αἰδοίοισι καλῶς,
 Ἐσθλὴ δ' αὖδ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀθλάσσουσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ ποῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀκύνει.
 Νικήσας δ' ἐβίη καὶ κάρτει καλὸν κείδων
 Ρ' εἰα φέροι, χαίρων τε παύσων κῦδ' ὀπάξει.
 Ἐσθλὴ δ' ἐπ' ἡέσσι παροσάμειν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Καὶ ποῖς οἱ Γλαυκῶ δυσήμελον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσίγαιῳ,
 Ρ' ἠϊδίως δ' ἀγρῷ κυδνὴ θεὸς ὥτασε καλῶς,
 Ρ' εἰα δ' ἀφάετο φαινομένῳ, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σάδμοισι σὺν Ἑρμῇ λιπὴν αἶψιν,
 Βυκολίας τ' ἀγέλας σὺν καὶ αἰπόλια πλαστὴ αἰγῶν.
 Ποίμνας τ' ἐροπρόκων γέροντι, θυμῷ γε θέλυσσα,
 Ἐξ ὀλίγων βελάν, καὶ πολλῶν μέγιστα δῆκεν.
 Οὕτω σοὶ καὶ μυρογενὴς ἐκ μητρὸς εὔστα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι πεσέμενται γέραςσι.
 Θῆκε δ' ἄ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσι φάος πολυδερκέος Ἥης.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφος αἰδέεσθαι πρὸς αἶψιν.
 Ρ' εἴη δ' αὖ δμηδεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,
 Γεῖλω, Δήμητρα, καὶ Ἥρῳ χρυσοπείδιον,
 Γ' ὀφθιμὸν τ' Αἰδῶ, ὅς ἐπὶ χθονὶ δώματι καίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρικτύπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῶναι τε μενέεσθαι, θεῶν πατέρ' ἠδ' ἐκ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται ὠρεῖα χθονί.
 Καὶ πῶς μὲν κατέπινε Κρόν' ὄρεας, ὅς τις ἔκαστος
 Νηδυῖος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἔκαστος.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ πεσέμενται ἑρῶν

DEORUM GENERATIO.

25

Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio. 425

Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,

Et potestatem tam in Terra ac Cœlo, quam in mari:

Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsam.

Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat. 429

Inque concione inter homines eminet, quem voluerit.

Atque quando ad bellum perdens viros armantur

Viri, tum Dea adest quibus voluerit,

Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.

Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur; 435

Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.

Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium

Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.

Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:

Et his qui Glaucum tempestuosum exercent, 440

Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,

Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

Armentaue boum, gregesque, & greges magnos caprarum, 445

Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex paucis foecunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter Deos honorata est muneribus.

Fecit autem ipsam Saturnius alumnæ juvenum, qui post ipsam

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ. 451

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,

Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit, 455

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,

Cujus & a tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque

Ex utero sacro matris ad genua venerat: 460

Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli

Alius

Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιλῆϊδα πρῶτον.
 Πάδωτο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτο εἶν' ὑπὸ παιδὶ δαμνῶναι,
 Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλης διὰ βουλῆς. 465
 Τῷ ὅγε ἄκ' ἀλασκοπακὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας εἰς κατέπεινα· Ρέω δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, σὸτ' ἔπεισε φίλος λιπὼνδ' ἀποκῆας
 Τὸς αὐτῆς, Γαίην τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντα, 470
 Μῆνιν συμφράσασθαι ὅπως λαλῶντοισιν τεκέσθαι
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρμινύς πατρὸς ἰοῖο,
 Παίδων ἔς κατέπεινα μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ὑδ' ἐτίδοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτῳ ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡεὶ κρατεροδύμῳ.
 Πέμφαν δ' ἐς Λύκων, Κρήτης ἔς πτόνα δῆμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὀπλόσκετον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
 Ζῶσα μέγαν· πόν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη (ἐν) Διὶ τρυφῶν ἀσπαλιμέναι σέ. 480
 Ἐνθα μὲν ἔκτο φέρουσα δολῶ διὰ νύκτας μέλαιναν,
 Πρώτῳ ἐς Λύκων· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβύσσει
 Ἀντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαδῆς ὑπὸ κείθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεσσιν.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λῖδον ἐγγυάλιζεν 485
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προστέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν πόδ' ἐλὼν χάρεσσιν ἐλὼ ἐγκάστ' ἔειπε νηδυνί,
 Σχέτλι· ὃδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀνὰ λῖδιν εἰς ὅς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
 Λέπετ', ὃ μιν αἰχ' ἔμελλε βῆναι καὶ χειρὶ δαμάσσει, 490
 Τιμῆς ἐξελάσσει, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξει.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπεισε μένθ' καὶ παῖδιμα γῆα
 Ἡὔξετο ποῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένη δ' ἐνταυτῇ
 Γαίης ἐννεσῆσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὅν γόνον αἶψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης, 495
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἰοῖο.
 Πρώτον δ' ἐξήμησε λῖδον, πύματον κατεπίνων,
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήεξε κατὰ χθονὸς Ἀμυδῆς.
 Πυδοὶ ἐν ἠγαδῇ, γυάλοισι ὑπὸ Παρηγοῖο,
 Σὺν' ἔμεν ἐξοπίσω, δαῦμα δνητοῖσι βροτοῖσι. 500

Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,

Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia. 465

Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias struens

Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.

Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum

Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terræque, & Cœlo stellato,

470

Consilium ut suggererent, quo pacto occultaret pariens

Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filia dilectæ auscultaunt & morem gesserunt,

Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum. 476

Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,

Cum minimum natu filiorum esset paritura,

Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta

In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia. 480

Tū quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram, (hensum

Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus pre-

Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ.

Ægæo in monte denso sylvofo.

Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit

Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi. 486

Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,

Miser; nec cogitavit animo, quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius invictus & securus

Supereffet, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum 490

Exhonore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revoluta autem anno,

Terræ consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus, 495

Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spatiosam

Pytho in divina, cavernis sub Parnassi.

(bus.

Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus hominibus

Sol-

Λῦσε δὲ πατρακασιγνήτης ὁλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ὅς δ' ἦσε πατὴρ ἀειφροσύνησιν,
 Οἱ οἱ ἀπεινήσαντο χάριν Διεργισιάων,
 Δῶκαν δὲ βροντῇ, ἥδ' αἰδαλέοντα κεραυνόν,
 Καὶ στροπύῳ· σποκρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκάλει·
 Τοῖς πίσυρας, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρων δ' Ἰαπετὸς καλίσφυρον Ωκεανίην
 Ἡγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχῳ εἰσανέβαινε.
 Ἡδ' ἐοί Αἴτλαντ' ἀκρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 Τίκετε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίππον, ἥδ' Προμηθεά
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτ' ἄρ' ἴα Διὸς πλάσῃ ὑπέδεκτο γυναικα
 Παρθέον· ὑβρισῇ δὲ Μεινοίππον Ἀρύσπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' κατέπεμψε, βαλὼν πολλόν τε κεραυνῷ,
 Ἔνεκ' ἀσασθαλὴς τε καὶ λυορέης ὑπερόπλη.
 Αἴτλας δ' ἔρανον ἄρ' ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσθλὸς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταῦτ' ἄρ' οἱ μοῖραι ἐδάσαντο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀργαλείοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰσὶν ὤρσε στανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦπαρ
 Ἡσδίεν ἀθάνατον, σὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη·
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμέρ' ἔδοι στανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμῶνῃς καλίσφυρ' ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτενε, κακῷ δ' ἀπὸ νῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπεπονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ' ἀέκητα Ζεὺς ὀλυμπίῃς ἐφίμεδοντ',
 Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένης κλέος εἴλω
 Πλείον' ἔτ' ἢ σπαράροιδεν ἐπὶ χθόνα πελυβοτέρα.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος αἶμα ἀειδείκετον υἱόν·
 Καὶ περ χωόμενος, παύδῃ χόλῳ, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βελὰς ὑπερδμενέϊ Κρονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκῶνῃ, σὸτ' ἔπειτα μέγα βῆν πρόφρονι θυμῷ
 Δαοσάμενος προύδηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοάῃ·

505

510

515

510

525

530

535

Solvit vero patruos noxiis a vinculis
 Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat: 505
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus imperat.
 Filiam porro Japetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atq; Prometheus
 Varium, versipellem: stultumque Epimetheum, 511
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.
 Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. injurium vero Menœtium late videns Jupiter
 In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine, 515
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero coelum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, e regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter. 520
 Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
 Vinculis duris mediam per columnam affigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc epas
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat tantum ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis. 525
 Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
 Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
 Non invito Jove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset 530
 Major etiam quam antea super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
 Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo, 536
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino:

Τῷ δ' αὖτ' ὅς ἐα λάκκῳ βροῖς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐθείσας κατέδρακε, καλύψας ἀργεῖα δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Γαπεπονίδη, πάντων ἀρεδείκετ' ἀνάκτων,
 Ὄ' πέπον, ὡς ἐπαροξήλως διεδάσσο μοίρας.

Ὡς φάτο κερταμίων Ζῷς ἀφδισα μῆδεια εἰδώς 545
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεύς ἀγκυλομήτης·
 Ἦκ' ἐπιμειδύσας, (δολίης δ' ἔλκετο τέχνης)
 Ζῷς κύνισσ', μέγιστε θεῶν αἰεττονεσάντων,
 Τῶν δ' ἐλδὺ ὅπποτέρῳ σὲ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνάγει·

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζῷς δ' ἀφδισα μῆδεια εἰδώς 550
 Γεῶ ῥ' ἔδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσοιο θυμὸν
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ κ' ἐπείσσομαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λάκκον ἄλκιφρον·
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 Ὡς ἶδεν ὅς ἐα λάκκῳ βροῖς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555

Ἐκ τῷ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίεσ' ὅς ἐα λάκκῳ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζῷς·
 Γαπεπονίδη, πάντων περὶ μῆδεια εἰδώς,
 Ὄ' πέπον, ἔκ ἀρὰ πῶδολις ἐπιλήθεο τέχνης. 560

Ὡς φάτο χῳάμενθ' Ζῷς ἀφδισα μῆδεια εἰδώς·
 Ἐκ πάντων δ' ἤπειτα, δόλῳ μεμνημένθ' αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδε μελίοισι πυρὸς μὲνθ' ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναίεταυσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Γαπετιόιο, 565
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς πηλείσκοτον αὐγλῷ
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἀρὰ νεόδι θυμὸν
 Ζῷν ὑφίβριμέτῳ, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς πηλείσκοπον αὐγλῷ.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τᾶξεν κακὸν ἀνθρώποισι. 570
 Γαίης γάρ σύμπλαστον περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένης αἰδοίη ἵκελον, Κρονίδεο διὰ βελίας.
 Ζῶσε δὲ κ' κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφεῖ ἐσθῆτι· κατὰ κρήδην δὲ καλύπτρῳ
 Δαιδακλέω χεῖρισσι κατέχευε, δαῖμα ἰδέσθαι· 575
 Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνης νεοδηλέας ἀνδρείοι ποίης
 Ἰμερτὺς παρέδρακε καρήσας Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνῳ χρυσέῳ κεφαλῇφιν ἔθηκε;

In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
 Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque,
 Japetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!

Sic dixit latenter eum carpens Jupiter æterna consilia sciens.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens, (dolosa autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem æterna consilia sciens
 Cognitione certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat a-
 Adversus homines mortales, quas & perficienda erant. (nemo
 Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,
 Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
 Ex illo tempore Diis super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odorata in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Jupiter:
 Japetionida, super omnes sapiens,
 O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Jupiter æterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decepit bonus filius Japeti,
 Furatus indomiti ignis ætinas apparentem splendorem,
 In concava ferula, momordit vero imo animo
 Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum commovit,
 Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

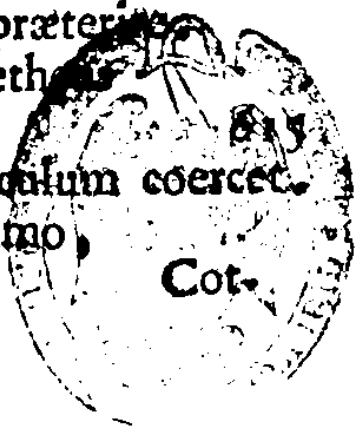
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
 Virginis pudicæ simulachrum, Saturnii consilio.
 Cinxit vero & adornavit Dea cæcis oculis Minerva,
 Candida veste: capiti vero calyptram
 Ingeniose factam manibus imposuit, mirum visu:
 Circum vero ei festa recens florentis e floribus herba
 Amoena imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam

Τὼ αὖτ' οὖν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῖαις,
 Ἀσκήσας παλαιήσιν, χαρίζομεντο Διὶ πατρί. 580
 Τῷ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετάρχατο, δαῦμα ἰδίσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἠπυρτο πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλ' ἐκέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θαυμασίη, ζωῶσιν τοικῶτα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάρξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
 Ἐξάγαγ' ἐνθα περ ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἠδ' ἀνδρῶποι,
 Κόσμῳ ἀγαθομάνῳ γλαυκῶπιδ' ὀβριμοσφάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλον ἀπύῳ, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ αὖς γὰρ γένετ' ἐς γυναικῶν θηλυτεράων. 590
 Τῆς γάρ, ὀλωτόν ἐστι γένετ'· ἢ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἢ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὅπ' ὅτ' ἐν σμύλῃσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κυφλῶας βόσκεισι, κακῶν ξυυήονας ἔργων, 595
 Αἱ μὲν τε τρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιος καταδύουσαι
 Ἡμάται σπείδουσι, πειθεῖσι τε κηρία λαοῖα,
 Οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλότρεον κάματον σφετέρῳ ἐς γαστὴρ ἀμῶνται.
 Ὡς δ' αὖτ' οὖν ἀνδρῶσι κακὸν θνητοῖσι γυναικάς 600
 Ζῶς ὑφίβρεμναις θῆκε, ξυυήονας ἔργων
 Ἀργαλείων, ἔτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὅς κε γέμων φάγῳν ἢ μέμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐδέλῃ, ὅλοδ' ἐπὶ γῆρας ἱκνῆται.
 Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' ἢ βιότῃ ἐπιδόλῃς 605
 Ζῶει, ἀποφθιμένῳ δὲ διὰ κτῆσιν δασύοντα
 Χηρωσαί· ὃ δ' αὖτε γάμος μοῖρα γένηται,
 Κεδνῶ δ' ἔσχειν ἀκοίην, ἀραρυῖαν πρᾶπίδισσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶντο κακὸν ἐσθλῷ ἀντρεῖζει
 Ἐμμεναι· ὅς δὲ κε τέτμη ἀπαρτηροῖο γενέδλης, 610
 Ζῶει ἐνὶ σήδεσσι, ἔχων ἀλίαςον ἀνίῳ
 Θυμῷ ἢ κραδίῃ, ἢ ἀνήκετον κακὸν ἔστιν.
 Ὡς ἐκ ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον ἔδ' ἐπαρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Γαίεπονίδης ἀκέκηται Προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρυὺ χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
 Καὶ πολυῖδεν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἔρυσσε.
 Βελέρεφ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσαστο θυμῷ,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Jovi patri. 580
 In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu,
 Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,
 Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,
 Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
 Cæterum postquam effecit pulchrum malum pro bono, 585
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ.
 Admiratio autem cepit immortalesq; Deos mortalesque homines
 Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum scæminearum. 590
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cum in alveariis tectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum; 595
 Illæ quidem per totum diem ad Solem occidentem
 Diurnæ festinant, & faciunt favos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres 600
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
 Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus 605
 Vivat; mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat,
 Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis scæminam, 610
 Vivit in pectore gestans perpetuum moctorem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Adeo non licet Jovis fallere mentem neque præterire
 Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
 Illius evitavit gravem iram: sed necessario
 Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coercet.
 Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,

Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῶ ἐν' δεσμῶ,
 Ἡνορέω ὑπέροπλον ἀγώμεν' ἠδὲ κ' εἶδ'·
 Καὶ μέγεθ'· κατέτασε δ' ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης·
 Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναυπαύοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐσχατῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 Δηδὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένδ' ἔχοντες·
 Ἀλλὰ σφείας Κρονίδης τε κ' ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκεν ἠύκομ' Ρ'εῖη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φραδμοσυώσῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάθ' αὖτις·
 Αὐτῇ γάρ σφιν ἅπαντα δίλωκεώς κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκῳ τε κ' ἀγλαὸν βῆχ' ἀρέσθαι·
 Δηρὸν γάρ μάρναντο, πόνον θυμαλγὲ' ἔχοντες,
 Τιτλῶές τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψιλλῆς Ὀδρύθ' Τιτλῶες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 Οὐς τέκεν ἠύκομ' Ρ'εῖη Κρόνῳ ἀνηδείσα·
 Οἱ ῥα πότε' ἀλλήλοισι μάχῳ θυμαλγὲ' ἔχοντες,
 Σιωχίως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτῆς·
 Οὐδέ τις ὡς ἐριδ' χαλεπῆς λύσις ἐδὲ τελευτῇ
 Οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλ' ἔτετατο πολέμοιο·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, πάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδυσσι,
 Πάντων ἐν σήδεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγλῶωρ·
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο κ' ἀμβροσίῳ ἐρατεινῶ,
 Δὴ τότε ποῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μὲν Γαίης τε κ' Οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω σά με θυμὸς ἐνὶ στήδεσσι κελεύει·
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης κ' κράτε' περὶ μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,
 Τιτλῶές τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνῳ ἐκγενόμεσθα·
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλῳ τε βίῳ κ' χεῖρας ἀάπτεις
 Φαίνετε Τιτλῶεσσι ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότῃ ἐνέθ', ὅσα παθόντες
 Ἐς φάθ' ἀφ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέ' ἀπὸ δεσμῷ,
 Ἡμετέρας διὰ βυλάς, ἀπὸ ζόφου ἠέροντες·
 Ὡς φάτο· πόν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττω ἀμύμων,
 Δαιμόνι' ἐκ ἀδάητα πιφάσκεισ'· ἀλλὰ κ' αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅπῃ περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,

Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam: 620

Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Usque valde moerentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore, 625
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum.

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt, 630

Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi;
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens. 634
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.

Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem finis extendebatur belli.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, 640
Omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:

Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet. 645
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno fati sumus.

Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi, 650
Memores amicitiae placidae, quæ perpeffi
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia a caligine obscura.

Sic dixit: illum vero rursus excepit Cottus egregius:
Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus, quod excellas prudentia, & intellectu,

Ἀλκτὴρ δ' Ἀδανάποισιν Ἀρής γένεο κρυεροῖο.
 Σῆς δ' ὑποφραδμεσσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠέροντο
 Ἀΐορρόν δ' ἐξ αὐτῆς ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 Ἡλύδομεν, Κρόνους ἢ ἄναξ, ἀνάελπτα παδόντες.

660

Τῷ κ' νῦν ἀτενεῖ τε νόφ' κ' ἐπίφρονι βελῇ
 Ῥυσόμεθα κράτ' ὑμὸν ἐν αἰνῇ δῆϊοτῇ,
 Μαρνάμενοι Τιτῇσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἰάων,
 Μῦθον ἀκέσαντες· πολέμους δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἐτ' ἢ σοπάροιθε· μάχῳ δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 Πᾶντες, δηλῆαί τε κ' ἄρσενες, ἡμᾶτι κείνῳ,
 Τιτῶές τε θεοὶ, κ' ὅσοι Κρόνους ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβδυσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπέροπλον ἔχοντες.

665

670

Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς· κεφαλὰ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ ὥστε Τιτῶεσσι κατέσκαδεν ἐν-δαῖ λυγρῇ,
 Πέτρας ἠλιβάτεις σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

675

Τιτῶες δ' ἐστέρωθεν ἱκαρτυύαντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν δὲ περὶ μάχῃ πόντ' ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσενε δ' ἔρανος Ἄρης
 Σείόμεν', πεδόθεν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπ'.

680

Ῥίτῃ ὑπ' Ἀδανάπων· ἐνοσίς δ' ἱκανὴ βαρεῖα
 Τάρταρον ἠέρονται, ποδῶν αἰπῆά τ' ἰωή
 Ἀσπίσιν ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεια σονόντα.

Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανον ἀστερόεντα,
 Κεκλομένων· οἱ δὲ ξυώσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

685

Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχεν ἰὸν μὲν· ἀλλὰ νῦν αὖ γὰρ
 Εἶδαρ μὲν μένει πλῶτο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίῳ· ἀμυδίς δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσράπτων ἔσειχε σιωπῆαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ

690

Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε κ' ἀστεροπῇ ποσέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερῶν γλῶσσαι θ' ἐλυφόντες
 Ταρφέας· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερίσβι' ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη· λάκα δ' ἀμφὶ πυρεὶ μεγάλ' ἀσπετ' ὕλη.
 Ἐξέειδε δὲ χθονὶν πᾶσα, κ' Ὠκεανοῖο ρέεθρα,

695

Πόν-

DEORUM GENERATIO.

37

Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi,

657

Tua vero prudentia ab caligine opaca

Retro iterum acerbis a vinculis

Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus passi.

660

Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio

Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,

Pugnantes cum Titanibus per acria proelia.

Sic dixit: collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Sermone audito. bellum vero cupiebat animus

665

Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt

Omnes, scæminæque & mares, die illo,

Titanesque Dii, & quotquot Saturno progenerati sunt,

Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Acres robustique, vires immensas habentes.

670

Horum centum quidem manus ab humeris promanabant

Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa prærupta validis in manibus gestantes.

675

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,

Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant

Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.

Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum

Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplus Olympus

680

Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis

Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,

Immodici tumultus, ictuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.

Vox autem utrorumque pervenit ad Cœlum stellatum

685

Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.

Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipse

Statim robore implebantur animi, & omnem

Exeruit vim. simul etiam a Cœlo atque ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem

690

Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

Manu a robusta, sacram flammam circumvolventia

Crebra. circum vero terra alma reboabat

Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylva.

Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,

695

Πόντῳ τ' ἀτρύγετῳ· πῶς δ' ἄμφεπε δερμὸς αὐτῆς
 Τιτλῶας χθονίης· φλόξ δ' ἥερα δῖαν ἵκανεν
 Ἀσπιτῳ· ὅσπερ δ' ἀμερδε καὶ ἰφδίμων περ ἐόντων
 Αἰγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῷ τε σεροπῆς τε.
 Καῦμα δ' ἐδεσπείον κάτεχεν χάτῳ· εἶσατο δ' ἄντα.
 Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥδ' ἔασιν ὅσων ἀκῆσαι.
 Αἶψα ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος ἄρ' ὕπερθεν
 Πίλνατο, ποτὶ γάρ κε μέγιστῳ δῦπῳ ὁρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, πῶ δ' ὑψόθεν ἐξερχόμεντῳ.
 Τόσσῳ δῦπῳ ἐγεντο θεῶν ἔλδι ξυμίωντων.
 Σὺ δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαραγίζον,
 Βροντῶ τε, σεροπῶ τε, καὶ αἰδαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχῶν τ' ἐνοπῶν τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅσσοι δ' ἀπλητῳ ὁρώρει
 Σμερδαλέης ἐλδῳ· κάρτῳ δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχῃ δαμνέαν ἐγείραν,
 Κόττῳ τε, Βελέρεως τε, Γύγης τ' ἄατῳ πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τεληκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπ' αὐσπύρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτλῶας· καὶ πῶς μὲν ὑπὸ χθονὸς ἄρυοδάης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερδύμεις περ ἐόντας,
 Τόσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἔς' ἀπὸ γαίης,
 Ἰσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεῳ ἄκμων
 Οὐρανόθεν καπνῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεῳ ἄκμων
 Ἐκ γαίης καπνῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκῳ ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νῆξ
 Τεισοιχὴ κέχυται περὶ δειρῶν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 Γῆς ρίζαι πεφύασι καὶ ἀτρύγετοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτλῶες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 Κεκρύφαται, βαλῆσι Διὸς νεφεληγερέτα.
 Χώρῳ ἐν ἄρῳεντι, πελώρης ἔχαστα γαίης.
 Τοῖς ἐκ ἐξίπτον ἐσι· πύλας δ' ἐπέδηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχῳ περιέκλειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόττῳ τε, καὶ ὁ Βελέρεως μέγα θυμῳ

700

705

710

715

720

725

730

Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aerem divinum pervenit
 Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque. (coram

Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. 701

Itidem ut cum olim & terra & Cœlum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
 Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.

Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus. 705

Simul quoq; venti motumque pulveremq; cum strepitu excitabant
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,

Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque
 In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
 Stupendæ pugnæ: robur autem exerebatur operum. 710

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti prælio.

Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque infatiabilis belli.

Hi sane trecentas petras robustis e manibus 715

Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis

Tiranas: atque hos quidem sub terram longe patentem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincientes manibus, magnanimos licet existentes:

Tantum infra sub terram, quantum Cœlum distat a terra. 720

Par enim spatium a terra in Tartarum caliginosum.

Novem enim noctes ac dies ferrea incus

Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:

Novem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret. 725

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne

Terræ radices creverunt, & inexhausti maris.

Illic Dii Titanes sub caligine opaca

Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi, 730

Loco in squalido, vastæ ultima terræ.

His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus

Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus

Ναίεσιν, φύλακες πισοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

735

Ἐνθάδε γῆς δυοφερῆς, καὶ Ταρταῖρε ἡερόεντ',

Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρανε ἄσερόεντ',

Ἐξείης πάντων πηγὰς καὶ πείρατ' ἔασιν,

Ἀργαλῆ, ὠρώεντα, πᾶσι τε συγέουσι θεοὶ περ·

Χάσμα μέγ'. ἔδ' ἐκεῖ πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

740

Οὐδας ἰκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐκποσθε γένοιτο.

Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προδυέλα θυέλη.

Ἀργαλήν· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

Ἔστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι.

745

Τῶν πρόσθ' Ἰάπεσσιν παῖς ἔχειτ' ἔρανόν· Ἄρυν

Ἔσθως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.

Ἀσμεφείως, ὅδι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰῦσαι

Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν ἔδον,

Χάλκειον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θυράζεν

750

Ἐρχεται, ἔδ' ἐποτ' ἀμφοτέρως δόμῳ ἐντὸς ἔργει·

Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γὰρ δόμων ἐκποσθεν εἴσσει,

Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμῳ ἐντὸς εἴσσει,

Μίμνῃ τῷ αὐτῆς ὥρῳ ὁδῷ, ἔς' αὖ ἵκηται.

Ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φαίῳ πολυδερκὲς ἔχουσα·

755

Ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,

Νύξ ὅλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,

Ὑπνῷ καὶ Θάνατῳ, δεινοὶ θεοί· ἔδ' ἐποτ' αὐτῶς

Ἡέλιῳ φαέδων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,

760

Οὐρανὸν εἰσαγίων, ἔδ' ἔρανόνδε καταβαίνων.

Τῶν ἑτέρῳ μὲν γλῶσσι τε καὶ ἄρεια νῶτα θαλάσσης

Ἡσυχῷ ἀνσρέφεται καὶ μέλιχ' ἀνδρώποισι.

Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίῃ, χάλκειον δὲ οἱ ἦτορ

Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὅν πρῶτα λάβησιν

765

Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισιν θεοῖσιν.

Ἐνθα θεῶν χθονίῃς πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες

Ἰφδίμῳ τ' Ἀΐδεω καὶ ἱπαινῆς Περσεφονείῃς

Ἔσασιν· δεινὸς δὲ κίων προπάροιθε φυλάσσει,

Νηλεὲς, τέχνῳ δὲ κακῷ ἔχει· εἰς μὲν ἰόντας

770

Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔουσι ἀμφοτέροισιν·

Ἐξελθεῖν δ' ἔκ αὐτῆς ἔα πάλιν, ἀλλὰ δοκῶν

Ἔσθιει ὅν κε λάβησι πυλέων ἐκποσθεν ἰόντα

DEORUM GENERATIO.

41

Habitant, custodes fidi Jovis Ægiochi.

735

Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,

Pontique inexhausti, & Cœli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:

Hiatus ingens. nec vero toto integro anno

740

Solum attingeret, ubi primum portas intra venisset:

Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella

Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis

Hoc monstrum: & noctis obscuræ domus horrenda

Stans, nubibus obtectæ nigris.

745

Has ante Japeti filius sustinebat Cœlum latum,

Stans, capiteque & indefessis manibus

Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes

Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen,

Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras

750

Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:

Sed semper altera saltem domos extra existens,

Terram super movetur: altera rursus in domo existens,

Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.

Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens,

755

Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,

Nox noxia, nube tecta atra.

Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,

Somnus & Mors, graves Dii. neque unquam eos

Sol lucidus intuetur radiis,

760

Cœlum scandens, nec coelitus descendens.

Horum alter quidem terramque & lata dorso maris

Quietus percurrit & placidus hominibus.

Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus

Crudele in præcordiis. habet autem quem primum arripuerit

765

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,

Fortisque Plutonis, & gravis Proserpinæ,

Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,

Sævus: artem autem malam habet. introeuntibus quidem

770

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:

Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans

Devorat, quemcumque prenderit portas extra euntem

For-

Ἰφδίμω τ' Αἰδέω κ' ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναίεσσι συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἄφορρόν Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατρεφῆ· ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίοισιν ἀργυρέοισι πρὸς ἔρανον ἐσθλὰται.
 Παῦρα δὲ Θαύμαντ' θυγάτηρ τόδ' αἶε ἰέει, 780
 Ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' Ἀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπποτ' ἴοις κ' νεῖκεν ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς περ ἴδδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζῆς δὲ τε ἰέειν ἐπεμψέ θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνθάδε
 Τηλόθεν ἐν χρησέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ, 785
 Ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 Τηλῆς. πρῶτον δὲ ὑπὸ χροῦδος Ἀρυσόειης
 Ἐξ ἱερῷ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασαι.
 Ἐννέα μὲν περὶ γλῶσσε κ' Ἀρέα νῶτα θαλάσσης 790
 Δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμέν' εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μὴ ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν πλὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπῃ,
 Κεῖται νήϊν τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν· 795
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κ' νέκταρ' ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσῃ, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάνδρ' κ' ἀναυδ'·
 Στραωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἀπ' δ' ἔξ ἅλλ' ἔρχεται χαλεπώτατ' ἄθλ'. 800
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βυλὴν ἐπιμίσγεται ἔδ' ἐπὶ δαίτας
 Ἐννέα πάντ' ἔσται· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφδιτον ὕδωρ, 805
 Ωγύγιον, τὸ δ' ἴησι κατασφύελλε διὰ χώρῃ.
 Ἐνθα δὲ γῆς δυοφερῆς κ' Ταρσάρῃ ἠέροντ',
 Πόντῳ τ' ἀτρυγέτοιο κ' ἔρανε ἀσερέεντ',
 Ἐξείης πάντων πηγὰς κ' πέιρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλεῖ, Ἀρώεντι, τὰ τε συγέουσι θεοὶ περ. 810
 Ἐνθάδε μαρμάρεά τε πύλαι, κ' χάλκε' ἔδος.
 Ἀσεμφῆς, ῥίζῃσι διώκεέσσι ἀρυρῶς,

Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus, 775

Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,

Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes incolit

Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque

Columnis argenteis ad Cœlum firmatæ sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris, 780

Nuncia versatur super lata dorfa maris,

Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.

Et sane quisquis mentiatur Cœlestes domos tenentium,

Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum ut ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam, 785

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spatiosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque, & lata dorfa maris 790

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libens juraverit

Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,

Jacet spiritus expers integrum per annum: 795

Neque ambrosia & nectaris accedit propius

Cibum: sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ærumna, 800

Novennio autem a Diis separatur sempiternis, (epulas

Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neq; ad

Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum

Cum coetibus immortalium, qui Cœlestes domos incolunt.

Tale itaq; juramentū constituerunt Dii, Stygis perennem aquam,

Antiquam illam, quæ tranat valde asperum locum. 806

Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,

Pontique inexhausti, & Cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi. 810

Illic splendidæque portæ, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκποσθεν ἀπάντων,
Τιτῶνες ναῖεσι, πέρην χάεσσι ζοφεροῖο.

Αὐτὰρ ἐλισμαράγοιο Διὸς κλειπὸν ἐπὶ κεραι
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόττ' τ' ἠδὲ Γύγης· Βελάρων γε μὲν ἦν ἔοντα,
Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπ' Ἐννοσίγαι'.

815

Δῶκε δὲ Κυμοπόλιν ὀπείν, θυγατέρα ἰῶ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶνας ἀπ' ἕραν ἔξέλασε Ζεὺς,
Ὀπλόπατον τέκε παῖδα· Τυφώα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ.

820

Οὐ χεῖρας μὲν ἔασκε ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῷ θεῷ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλὰ ὄφιοι, δεινοῖο δράκοντες,

825

Γλώσσησι δνοφερῇσι λελεχμότες, ἐκ δὲ οἱ ὄσων
Θεωπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
Πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι

Παντοίῳ ὅπ' ἰέσσαι, ἀδέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συωίμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταῦρε ἐμβρύχῃ, μὲν' ἄσχετον ὄσασα, ἀγῶρε·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντες ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα θάυματ' ἀκῆσαι,

830

Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν ἕρπαι μακρά·
Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡμάτι κείνῳ,
Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὅξο νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἕρπαιος ἄρ' ὑπερδεν,

835

Πόντος τ' Ὠκεανὺς τε ῥοαὶ καὶ πέρταρα γαίης.
Ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπ'·
Ὀρρυμένοιο ἀνακτ'· ἐπεσενάχιζε δὲ γαῖα.

Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε σερπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
Πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῷ τε φλεγέδοντες.

845

Ἐζέε δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ ἕρπαιος ἠδὲ θάλασσα·
Οὐδ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτῆς, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρά
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὄρωρε.

Τρέας' αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσων,
Τιτῶνες θ' ὑποταρπάρμοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,

850

DEORUM GENERATIO. 45

Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Cæterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii, 815
Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes e Cœlo expulit Jupiter, 820

Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.

Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei

Erant centum capita serpentis horrendi draconis, 825
Linguis nigris lambentia, præterea ex oculis ei

Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:

Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,

Voces quoque in manibus erant horrendis capitibus,

Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum enim 830

Sonabant, ut Diis intelligere liceret, interdum rursus

Tauri valde mugientis, robore indomiti, vocem ferocis:

Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti. 835

Et sane evenisset res inevitabilis die illo,

Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,

Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.

Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra

Horrende edidit fragorem, & Cœlum latum superne, 840

Pontusque & Oceani fluxus, & Tartara terræ.

Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus

Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.

Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,

Tonitruque, & fulguris igne ab illo immani, 845

Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.

Fervebat autem terra omnis, & Cœlum, atque mare.

Estuabant etiam circum litora, & undique fluctus magni,

Impetu a Deorum: concussio autem sedatu difficilis oriebatur.

Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans, 850

Titanesque sub Tartarum detrusi, circa Saturnum existentes,

Ob

Ἀσβέες κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοπότης.
 Ζῶς δ' ἐπεὶ ἐν κόρῳιεν ἐὼν μένῃ, ἔλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῶν τε σεροπῶν τε καὶ αἰδαλόεσσα κεραυνὸν,
 Πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμεν'. ἀμφὶ δὲ πάσας
 Ἐπρεσε δεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσας,
 Ἡριπε γῳωθεῖς, σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη,
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντ' ἀπέσυστο ποῖο ἀνακτ',
 Οὔρε' ἐν βήσῃσιν αἰδνῆς παμπανοέσσης,
 Πληγέντ'. πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ δεσπεσίῃ, καὶ ἐπῆκετο κασσίτερ' ὥς,
 Τέχνη ὑπὲρ αἰζῶν ὑπὸ τ' Ἀτρήτῃ χροάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἡὲ σίδηρ', ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 Οὔρε' ἐν βήσῃσι δαμαζόμεν' πυρὶ κηλέῳ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα σήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ρίψε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἄρλῳ.
 Ἐκ δὲ Τυφωέ' ἐς' ἀνέμων μένῃ ὑγρὸν αἰέντων,
 Νέσφι Νότῳ, Βορέῳ τε, καὶ ἀργέεω Ζεφύροιο.
 Οἱ γὰρ μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μάψ' αὖραι ἐπιπνεύουσι θάλασσαν,
 Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροιδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ δύεσιν ἀέλλῃ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνάσῃ τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι· κακὸν δ' ἐ γίνεται ἀλκὴ
 Ἀνδράσιν οἳ κένοισι σωσαντῶσιν κατὰ πόντον,
 Αἱ δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνδεμόεσσαν
 Ἔργ' ἐραστὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλάσσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλὲς κολοσσυρτῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτλῶεσσι δὲ πημάτων κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα πότε ὤτρυνον βασιλεύμεν ἠδὲ ἀνάσκειν,
 Γαίης φραδμοσυήσιν, ὀλύμπιον ἄρυσπα Ζεῷ,
 Ἀθανάτων. ὁ δὲ ποῖσιν ἔδιδε δάσασθαι τιμὰς.
 Ζῶς δὲ θεῶν βασιλῆς πρώτῳ ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδύαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὸν γλαυκῶπιν Ἀθηνᾶν
 Τέξουσθαι, πότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατίσας
 Αἰμυλίῳσι λόγοισιν, ἐλὼ σκάτθετο νηδυῖν,

855

860

865

870

875

880

885

890

Γαίης

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
 Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
 Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo infiliens. circum vero omnia 855
 Combussit ingentia capita sævi portenti.
 Cæterum ubi illud vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatum: ingemiscebat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine icto profiliebat a Rege,
 Montis in saltibus opacis asperis, 860
 Percusso. multa autem ac vasta ardebat Terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar.
 Quod arte juvenum, & in magnum foramen habente catino
 Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
 Montis in cavitatibus victum igne urente
 Liquecit in terra divina sub Vulcani manibus. 866
 Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum latum.
 Ex Typhœo autem est ventorum vis humide flantium,
 Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro. 870
 Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
 Ast alii sine usu venti inspirant mare,
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus gravi sæviunt turbine,
 Alibi autem alii flant, dissipantque naves, 875
 Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursus per terram immensam floribus ornatam
 Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
 Replentes pulvereque & molesto pælearum strepitu. 880
 Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
 Jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Jovem,
 Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia. 885
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metin,
 Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam cæsiis oculis Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, in suam condidit alvum, 890

Γαίης φραδμοσιῶσι, καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι.

Τὼς γάρ οἱ ἐφραστάτω, ἵνα μὴ βασιληίδα πηλώ

Ἄλφ' ἔχη, Διὸς ἀντι, θεῶν αἰεγενεταίων.

Ἐκ γὰρ αὐτῆς εἴμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.

Πρώτῳ γὰρ κέρῳ γλαυκώπιδα Τειτογένειαν

895

Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μὲν καὶ ἐπὶφρονα βελύ.

• Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν

Ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.

Ἄλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑλὼ ἐγκάτθετο νηδυνί,

Ὡς δὴ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

900

Δωτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀφρας,

Εὐνομίῳ τε, Δίκῃ τε, καὶ Εἰρήνῳ τεδαλῆσαν.

Αἷτ' ἔργ' ὠραῖναι καταδνητοῖσι βροτοῖσι.

Μοίρας θ', ἧς πλείω πηλὸν πόρε μήματα Ζεὺς,

Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον· αἱ τε διδύσι

905

Θνητοῖς ἀνδρώποισιν ἔχιν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυόμη Χάρειτας τέκε καλλιπαρήες,

Ὠκεανῷ κέρη πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,

Ἀγλαίῳ, καὶ Εὐφροσιῶν, Θαλίῳ τ' ἐρατεινῷ.

Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρ' εἵβετο δερκομενάων

910

Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.

Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρβης ἐς λέχ' ἦλθεν,

Ἡ τέκε Περσεφόνῳ λακώλενον, ὣς Ἀΐδωνός

Ἡρπασεν ἧς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μήματα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῶπτε ἐράσασατο καλικομόιο,

915

Ἐξ ἧς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο

Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις αἰοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἔρανιώνων,

Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγῆσα.

920

Λοισδοπάτῳ δ' Ἡρῳ θαλερῷ ποιήσατ' ἀκοῖπιν.

Ἡ δ' Ἡβῳ, καὶ Ἀρῃ, καὶ Εἰλείθυαν ἐπκτε,

Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τειτογένειαν,

Δεινῷ, ἐγρεκίδοιμον, ἀγέσρατον, ἀτρυπώνῳ,

925

Πότῃαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.

Ἡρῃ δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγῆσα

Γείνατο· (καὶ ζαμίνησε, καὶ ἤρτισεν ὧ παρακοίτῃ)

Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἔρανιώνων.

Ἐκ

Telluris consiliis, & Coeli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.

Ex hac enim in satis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, virginem cæsis oculis apud Tritonem genitam,

Par habentem patri robur, & prudens consilium: 896

Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque. 900

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:

Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,

Clothoque, Lachésinque, & Atropon: quæ dant 905

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,

Oceani filia, peroptabilem formam habens,

Aglaïam, & Euphrosynen, Thaliāque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium 910

Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua a matre: dedit autem consiliarius Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam, 915

Ex qua Musæ aureis reticulis revinctæ natæ sunt

Novem, quibus placent convivias, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem præ omnibus Cœlicolis,

Peperit sane, Ægiochi Jovis amoris mixta. 920

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.

Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite, cæsis oculis præditam Tritogeniam, 924

Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,

Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque, pugnaeque.

Juno autem Vulcanum inclytum, amoris indulgens,

Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, Cœlicolis.

Ἐκ δ' Ἀμφοτέρων, καὶ ἱερὸν ἔνθασι γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πηδμεν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 Νάει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρήϊ
 Ῥινότορρῳ Κυδέρειω Φόβον καὶ Δαίμον ἔπηκτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέεισι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρυέντι, σὺν Ἀρήϊ πολισπόρδῳ·
 Ἀρμονίῳ θ', ὡς Κάδμῳ ὑπέρδυμῳ δέτ' ἀκοιτῇ.
 Ζῶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύνειον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ ἕσαναβῆσα,
 Καδμείῃ δ' ἄρα οἳ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῳ, Διώνυσον πολυμηδέα,
 Ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροισι θεοῖσι εἰσίν.
 Ἀλκμήῃ δ' ἄρ' ἔπηκτε βίῳ Ἡρακλεῖδι,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῳ Διὸς νεφεληγερέας,
 Ἀγλαίῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖς,
 Ὀπλοπέτῳ Χαερίῳ, θαλερῶ ποιεῖσθαι ἀκοιτῇ.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσῳ ξανθῷ Ἀετῶνι,
 Κέρῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιεῖσθαι ἀκοιτῇ.
 Τῷ δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω δῆκε Κροτίων.
 Ἡβῇ δ' Ἀλκμήης καλλισφύρε' ἄλκιμῳ υἱός,
 Ἰς Ἡρακλῆῳ τελέσας εὐνόεντας ἀέθλους,
 Παιδὰ Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλα,
 Αἰδοίῳ δέτ' ἀκοιτῇ, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι·
 Ὀλβίῳ, ὅς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσει,
 Νάει ἀπήμαντ' καὶ ἀγήραῳ ἥμικαι πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὰ Ὠκεανίῃ
 Περσηὶς Κίρκῳ τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαισμβρότε' Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Ὠκεανόιο πληέντ' ποταμῷ
 Γῆμι, θεῶν βελῆσιν, ἰδὲ καὶ καλλιπάρῃον.
 Ἡ δέ οἱ Μῆδεαν εὐσφυρον ἐν φιλότῳ
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ.
 Τρεῖς μὲν νῦν χαίρειτ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ', ἥπαιροι τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοδι πόντος.
 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰέσασθε ἡδύεσθαι
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρας Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνηδεύσαι
 Ἀθάναται, γαίανθ' ἑοῖς ἐπιείκελα τέκεα,

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
 Incolit aureas ædes magnus Deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
 Graves, quique virorum densas turbant phalanges 935
 In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium,
 Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium, 940
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis. nunc vero ambo Dii sunt.
 Alcмене vero peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Jovis nubicogi.
 Aglajam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans 945
 Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
 Filiam Minois, floridam fecit conjugem.
 Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius, 950
 Vis Herculis, peractis luctuosus certaminibus,
 Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
 Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus. 955
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circenque & Æetem regem.
 Æetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluvii
 Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præditam.
 Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore 965
 Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
 Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
 Nunc autem Dearum genus cantrate blandiloquæ 965
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
 Quæcunque mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt Diis similem prolem.

Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγένετο, διὰ θεῶν,
 Γασίφῃ ἥρωϊ μιγάς· ἐρατῇ φιλότῃ, 970
 Ναῶ ἐνὶ τεύχεσσι, Κρήτης ἐν πτόνι δῆμῳ,
 Ἐσθλόν· ὃς εἶς ἐπὶ γλῶσσῃ καὶ ἄρεϊ νόστῃ θαλάσσης,
 Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ εἰς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἐδῆκε, πολλῷ τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης, 975
 Γνώ, καὶ Σεμέλῳ, καὶ Ἀγαυῷ καλλιπάρῃον,
 Αὐτοπόλῳ θ', ὃν γῆμεν Ἀλκίον βαθυχάϊς,
 Γένετο, καὶ Πολύδωρον εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Κέρη δ' Ὀκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροδύμῳ
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρῦσα Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπάντων,
 Γηρυονῆα, πόν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Βοῶν ἐνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιδωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυμῷ,
 Αἰδιδίῳ βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίῳ ἀνακτα. 985
 Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυάσαστο φαίδιμον υἱόν,
 Ἴφθιμον Φαίθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθ' ἔχοντ' ἐρικυδέ' ἦβης
 Παῖδ' ἀπαλὰ κρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ.
 Ὄρτ' ἀνερρεψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς, 990
 Νηοπόκον νύχιον ποιήσαστο, δαίμονα δῖον.
 Κέρῳ δ' Αἰήταιο διοτρεφέ' βασιλῆ' ἄνθ'
 Αἰσονίδης, βελήσι θεῶν αἰεγενεσάντων
 Ἦγε παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σπονδὰς αἶθλας,
 Τὺς πολλὰς ἐπέταλλε μέγας βασιλᾶς ὑπερλίωρ, 995
 Τῷ βροτῆϊ Περίῃ, καὶ ἀπάσθῃ, ὀβριμώτεργός.
 Τὺς τελέσας εἰς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὀκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδά κέρῳ,
 Αἰσονίδης. καὶ μιν θαλερῶν ποιήσας ἔκοιπεν.
 Καὶ ῥ' Ἦγε δμηθεῖς ἱπ' Ἰήσῳι ποιμένι λαῶν, 1000
 Μήδειον τέκε παῖδα, πόν ἔρπον ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μέγας δὲ Διὸς νό' ἔξετελετο.
 Αὐτὰρ Νηρῆ' κῆραι ἀλίοιο γέροντ',
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε διὰ θεῶν,
 Αἰακὸς ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ. 1005
 Πηλεὶ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα
 Γένετ' Ἀχιλλῆα ῥηξιώρα, θυμολέοντα.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Deatum
 Jasio heroi mixta jucundo amore, 970
 Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorso maris,
 Omnem: cui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris, 975
 Ino, & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
 Autonoeque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
 Peperit, & Polydorum, moenibus pulchre cinctis in Thebis.
 Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore multum aureæ Veneris. 980
 Calliroe peperit filium mortalium robustissimum omnium
 Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
 Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
 Æthiopum regem, & Emathionem regem. 985
 Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaethontem, Diis similem virum,
 Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ puber-
 Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus, (tatis,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis 990
 Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
 Filiam vero Ætæ a Jove nutriti regis
 Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum
 Abduxit ab Æeta, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus, 995
 Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
 Quibus peractis ad Jolcum rediit, multa perpeffus,
 Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
 Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sane hæc subacta ab Jasone pastore populorum, 1000
 Medeam peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum
 Æaci in amore, per auream Venerem. 1005
 A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
 Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præditum.

Αἰνείαν ἄρ' ἐπκτεν εὐσεΐφαν' Κυθέρεια,
 Ἀγχίση ἥρωϊ μιγῆς' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε, ὑλπέσσης.
 Κίρκη δ' Ἡελίε θυγάτηρ Ἴπιεμονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῆ' παλασίφρον' ἐν φιλότῃ,
 Ἀγχιον, ἥδ' Ἐλαφῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ σοι μάλα πῶλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσίοισιν ἀγκλυτοῖσιν ἄνασον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὶ δία θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγῆς' ἐρατῇ φιλότῃ.

1010

1015

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνηθεῖσαι,
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς ἀγίοχοιο.

1021

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
 Idæ in verticibus, habentis multa juga, sylvosæ. 1010
 Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
 Peperit Ulyssis ærumnosi in amore,
 Agrum, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
 Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant. 1015
 Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
 Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt Diis pares filios.
 Nunc vero sceminarum genus cantare suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi. 1021

Finis Thegoniæ Hesiodi.

ANNOTATIONES IN THEOGONIAM.

5. **K** *Αἰ το*) In nonnullis exemplaribus est *Τυραννοειδ*. & vers. sequenti quidam dividunt *ἰσπερ πρῶτης*.

32. *Θάλω*) Magis placeret altera lectio, *ἴνα κλείωμι*, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo *κλείω*.

Quid si vero legamus *ῥε κλείωμι*;

48. *Ἀρχόμεναι*) Altera lectio, *λήγασαι*, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus. idem nempe qui est vers. 31. *Σφᾶς δ' αὖτις πρῶτον τε ὕστερον αἰεὶ αἰδῶν*. qui commodè effici non potest, si legamus *λήγασαι*, nisi ita exponamus: *ἣ λήγασιν αἰοιδῆς*; sub αὐτ' ὑμῖν δῶσαι.

60. *Ἡ δ' ἔπτεκ'*) Secundum quosdam esset scribendum *κῆρας*, quod *ρας* corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. *Μέμβλεται*) Ald. edit. habet *μέλεται*. Germ. *μέλεται*. Venet. *μεμέληται*. Sed notum est ex Homero, *μεμέληται* contrahi in *μέμβλεται*.

140. *Βρότῳ*) Hæc lectio Latinorum Poetarum testimoniis confirmatur. Altera autem *ἀστροπέῳ* habet pro *στροπέῳ*.

145. *Κυκλοτερὴς*) Al. *δῶν*, al. *ῶν*. patet autem legendum esse *ῶς*, pro *ῆς* per diæresin.

158. *Καθμῶν*) Nomina appellativa in *ῶν* & *ῶν* significant locum.

188. *Μυδῶν*) Non video quomodo *ἀδάμντοι* ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exem-

plari Venetiis excus. *αδάμντοι*, & in interpretatione Lat. pro ferrum ferro reponendum. Nam *καββαλ'*, & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. *Ἡ πῆρς πάλ*.

209. *Φασκα*) *Ττταίνοντες* quidam exponunt *nocentes*, sed iudicet lector num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

227. *Λιθῶν*) Alii legunt *λιμῶν*, & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur *φῶβας* quam *φῶνς*, quia supra in *Aspide* v. 155. conjunxit etiam Poeta hæc duo *φῶβος* & *ἀνδροτασιή*.

238. *Κηθῶ καλλιπάρηον*) Alii legunt *Κητῶ*, *ἐν πόντῳ γὰρ τὴν κήτην διδάγειν εἰσθῆσαι ἰχυρότατα ὄντα ἣ ἀμεγάρηον*.

240. *Μεγάρηα*) Alii legunt *μεγάρηα τέκνα*, idest, *μεγάλα ἐπάρηα*, ἢ *ὑπεκρίφαια τέκνα*, διὰ τὸ καλῶς.

243. *Πρωτὴ τ'*) Quædam exemplaria habent *Εὐκρίστη*.

269. *Ὠκεῆς*) Alias, *καλλιπάρηος*, *Μεταχρόναι*. In coelum volabant: coelum enim etiam *χρόναι* dici annotat Schol. Sed sunt qui legant *μεχθόνας*, ut sit relicta terra.

288. *Μιχθῆς*) versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum *Εἰς μελακῶν*, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, *Stheno*, *Euryale*, & *Medusa*, neque

que in his recensetur Callirhoe . Quocirca nos G. Canterum sequuti , versum illum huc transtulimus . Nam hoc cum historia plane convenit , quæ tota repetitur Κέρη δ' Ωκεανοῖο . supra in Aspide , v. 142 .

297. Ξανῖ) Alii rectius legunt αἰεῖ , αἰεῖ , αἰεῖ , τῷ antrum .

321. Χαροποιό) Χαροπός , lætitiæ cordis vultu prodens . Peculiariter autem χρῶμα quoddam dicitur χαροπὸν , & χαροποι , qui eo sunt præditi . Is color putatur esse cæsius , vel cæruleus , vel etiam fulvus : ut hic pro fulvo leone sumitur .

345. Εὐλωοι) In nonnullis exemplaribus est Ἀλδισκος , pro Ἀρδισκῷ .

356. Ἀκάστη) Ab ἀκάζω , acuo . accentus retrahitur discriminis causa , ἀκαστός , ἡ , ὄν , sic ἔρμης amabilis : at quum est nomen viri retrahitur accentus ἔρμης , Rom. 16. 23. vel ab ἀκάστος , ἡ , ὄν , non ornatus , καζω , orno . Joh. Tzetzes , ἀκίστη ἡ θέρπεα , sanatio , ἀκάσμαι , mædeor . ἀκαστός , ἡ , ὄ , Medicus . Verum primum Ety- mon convenientius videtur .

370. Οἱ δὲ ἔκαστοι) Legitur etiam ὅσοι περιαιετήσιν .

375. Κρείφ) Omnino legendum est & corrigendum , Κρείφ δ' Εὐρυβίη : ut sit sensus , Eurybiam peperisse Creon , &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cæli & Terræ , v. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio v. 239. Εὐρυβίη ubi ex Ponto & terra prognata dicitur . Porro in hoc versu pro πίκτην , legitur etiam τέκον ἢ φιλότην .

377. Πέριλω θ') Legitur etiam ὅς πάσαισι .

379. Ἀργείτω) Alias λαίφρο- κίλδον .

392. Μή , π' ,) Ἀποβίαισι re-

posuimus pro ἀποβίαισι , Hesychi- um secuti . Videtur autem hic capī vox illa pro vi spoliare , vel sim- pliciter pro adimere . Sunt tamen qui malunt pro carere , accipere .

417. Εἶδον) Vel Πέζον .

430. Εἰ τ' ἀγορή) Hic pro εἰδ' reposuimus εἰ τ' , & pro εἰ κ' , ὡς κ' .

436. Εἴδω) Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι , aut pro παραγίγεται aliud verbum reponendum vide- tur : certe τοῖσι παρίστανται sen- sui aptissimum esset .

438. Ρῆκ) Quidam malunt , ῥῆκ χαίρειν τε , πελάσι δὲ κῦδ .

445. Βυκολίης) Fortasse pro βα- κολίης metri causa repositum .

480. Κρήτη) Judicet lector , num recte additum sit εἰ .

493. Ἡὺξεν) Nonnulli codi- ces habent ἐπιπλομένοι δ' ἐν αὐτῶν .

503. Οἱ οἱ) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἀπεμνήσαντο .

537. Δεοτάμω) Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶντες ἰόντες ἑκαπατίσκων . u- bi Ζῶντες nullo modo ferri potest . de ἑκαπατίσκων autem (quod tan- quam ab ἑκαπατίω deductum vide- tur) lectori judicium relinquimus .

576. Ἀμφί) Pro ἰσοθῆλας qui- dam reponunt ἰσοθῆλας , ut junga- tur cum ποίης .

593. Οὐλομένης) Mendose pror- sus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius , hoc modo : Οὐ- λομένης πατρὸς ἀσύμφοροι , ἀλλ' ἀκο- ροιο . Perperam etiam σύμφορα expo- nitur in vulgat. interpr. Commoda , cum significet , comitantia , ut in il- lo ejusdem Poetæ loco in E'rg. v. 390. Λιμὸς γὰρ τοι πάμπ. &c. Est er- go sensus : quæ non sectantur pau- pertatem , sed luxus sunt affectæ .

650. Φαίνετα) Pro ἐκαστοῖς pot- est etiam legi ἐκαστοῖς .

652. Εἰς φᾶσ) Pro εἰς le-
gitur etiam ὑπὸ : & fortasse re-
ctius, ut ejus aspiratio fulciat
præcedentem syllabam.

658. Σῆς δ') Est & alia le-
ctio, Σῆς δ' ἐπιπροσμίησι.

659. Αἰψορρόν δ') Conjunxi-
mus δα cum præcedenti voce αἰ-
ψορρόν, ut videlicet sit adverbium
motus, non autem conjunctio δ',
quæ jam est in præcedenti versu.

675. Πέτρης) Pro σπέρης,
Steph. editio σπέρης, quæ mi-
nus placet. vide v. 715.

703. Πέλαγος) Legitur hic et-
iam, αἰγας ὑπὸ δαπ. aspiratione præ-
positionis fulciante ultimam sylla-
bam præcedentis dictionis, ut jam
antea vidimus v. 652. Βε φᾶσ.

706. Ζωὸ δ') Quidam malunt δα-
φρύζον, quam dictionem Hesych.
exponit δαφνόν, id est, jactabant,
ciebant. movebant. Sed viderint
quo pacto ita constet versus.

748. Αἰσπεφᾶς) Legitur &
αἰσπεν ἰσταί.

764. Τᾷ δα) Ζιδηρὸν scribendum,
sed pro σιδηρὸν legendum σιδηρῶ.

781. Αἰγελίη) Alii malunt Αἰγ-
γελίης : quod videretur tum in for-
minino genere poni, (quod durum
esset) aut subintelligendum εἰς αἶα.
Quid si vero αἰγγελίης legeremus?

793. Οἱ καὶ) Αἰπολειψας, ab
αἰπολεψα. Quidam tamen ab αἰ-
πολεψω deducunt, & relinquentes
exponunt.

811. Εἰς δα) Legitur & αἰς.

825. Ηἱ) Nonnulli legunt
πρᾶτα δα δρᾶκον.

850. Τρῶς) Melius fortasse
sic quam ut alia exempl. habent,
Τρῶς δ' αἰδης, cum qua lectio-
ne versus constare non potest.

870. Νόσφι) Malim Ζεφύρε τε
cum plerisque aliis. Nam supe-
rius v. 379. separavit quoque Ze-
phyrum ab Argeste. Aut igitur
hic legendum Ζεφύρε τε, aut su-
perius conjungenda hæc duo Αἰ-
γέτιον & Ζεφύρε.

872. Αἱ δ' αἰαί) Multa ex-
empla habent αἱ ψαῖραι, quod
vocabulum Hesych. exponit, αἱ
μεταίαι αἰαί, ἢ αἰαί πικαί.

884. Ἰαίης) Versus hic est hy-
permeter. In nonnullis tamen
exempl. est αἰαί Ζηῖα.

903. Αἱ τ') Quidam scribunt
αἰαί, spiritu leni : nonnulli
etiam exponunt, αἰαί, spe-
ciosa faciunt : quod nimirum Ho-
ræ dicantur pulchritudinis. Dea.

938. Ζηῖ) Alii αἰαί Εἰ-
μῶ.

954. Οἱ αἰαί) Legitur quo-
que αἰαί αἰαί τειρόται.

961. Ηἱ δα οἱ) in particula
δα sustentatur aspiratione sequen-
tis dictionis.

1003. Αὐτῶς) Reperitur etiam
Νηηίδες.

1013. Αἰγέον) In nonnullis
codicibus hæc duo verba, αἰγέ-
ον, & πρᾶτα, scribuntur ut
propria nomina.

A R G U M E N T U M I N H E S I O D I A S C R Æ I O P E R A E T D I E S .

ΗΣΙΟΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu prior, dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) *Sacerdas fuit Templi Musarum in Helicone monte Bœotiae, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virgil. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus. Nam per Opera significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur; per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΣ ΑΣΧΡΕΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν αἰοδῆσι κλείεσθαι,
Δάτε δὴ ἐννέπεσσι, σφίτερον πατέρ' ὑμνεύεσθαι.

Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,

Ρῆτοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἱκῆται.

Ρέα μὲν γὰρ βελάνη, ρέα δὲ βελάοντα χαλῆπτει.

Ρέα δ' αἰεζήλον μινύθει, ἣ ἀδηλον αἰεζει.

Ρέα δὲ τ' ἰδυίην σκολιῶν, ἣ ἀγλώροα κάρφει

Ζῶς ὑφιβρεμένης, ὅς ὑπέρπασσας δώμασιν ναίει.

Κλυδίῃ ἰδὼν αἶων τε· δίκη δ' ἰδυίης θέμιστας

Τυίῃ· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐπὶ τυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μῦθον ἔγωγε εἰδὼν γένεθ', ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

Εἰσὶ δ' ὅω· τλήν μὲν κεν ἐπαιχέως νοήσας,

Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν ἣ δῆριν ὀφείλει,

Σχετλίῃ· ἔτις τλήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

Ἀθανάτων βελήσιν ἔειναι πᾶσι βαρεῖαν.

Τλήν δ' ἐστέρω, προτέρω μὲν ἐγγίνατο νύξ ἐρεβεννῇ,

Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑφίζυγθ', αἰδέει ναίων,

Γαῖης τ' ἐν ῥίζῃσι, ἣ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

Ἡ τε ἣ ἀπάλαμνον περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἑσπερον γὰρ αἶς τε ἰδὼν ἔργοιο χαπίζων

Πλάσιον, ὅς σπείδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτῶν,

Οἶκόν τ' αἰθέριον· ζῆλοί δὲ τε γείτονα γείτων

Εἰς ἄφρονον σπείδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔστι ἠδὲ βροτοῖσι.

Καὶ κεραμῶς κεραμεῖ κοτῆς, ἣ τέκτονι τέκτων,

Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φρονέει, ἣ αἰδοῖς αἰδοῖ.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα περὶ ἐνικάττιο θυμῷ,

Μηδέ σ' ἔστι κακόχαρτ' ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι

Νείκε' ὀπιπτάδοντ', ἀγορῆς ἐπακτὸν ἰόντα.

Ὦρῃ γὰρ τ' ὀλίγη πέλειται νεικέων τ' ἀγορέων τε

ὦϊ πρὶ μὴ βίῃ· ἐνδον ἐπηρεσσένος κατακείται

ὦραϊθ', πὼν γαῖα φέρει Δημήτερ' ἀκτῶν.

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

MUsæ Pierides carminibus celebres,
 Adeste quæso, dicite vestro patri hymnum.
 Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
 Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
 Facile præclarum minuit, & obscurum adauget.
 Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
 Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
 Audi intuens & auscultans, & iuste rege judicia
 Tu: Ego vero Persæ vera monebo.

Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
 Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
 Altera vituperanda; diversa autem sentientem animum habent.
 Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
 Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
 Immortalium consiliis litem colunt molestant.
 Alteram vero priorem genuit nox obscura,
 Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
 Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
 Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quispiam intuens otiosus
 Divitem, qui festinat arare atque plantare,
 Domumque recte gubernare: æmulatur vicinum vicinus,
 Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
 Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
 Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo:
 Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abducat,
 Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Cura enim parva esse debet litiumque & foris
 Cui non est victus domi in annum repositus
 Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.

Quo

Τὸ κε κορεσάμενθ', χεῖρα κ' ἡρην ὀφέλοισ
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ὑκέτ' ἑδύτερον ἔσται
 ὧδ' ἱρδέν. ἀλλ' αὖτις διακρινώμεθα νείκεθ'

35

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασάμεθ'· ἀλλὰ σε ποτὶ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγες, οἳ τινὶ δίκῃ ἐθέλῃσι δικάσσαι
 Νήπιοι, ἐδ' ἴσασιν ὅσῃ πλέον ἡμισυ παντός,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ σε κ' ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

40

Ῥηϊδίως γὰρ κεν κ' ἐπ' ἡμᾶσι ἐργάσαιο,
 ὧς σέ σ' κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχουσιν, κ' ἀεργὸν εὐόνται.

45

Αἰψὰ κε πυδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνὸς καταδείξω,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο κ' ἡμιόνων παλαεργῶν·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενθ' φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Τένεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.

Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖτις εὖς πάσις Ἰαπετιόιο

50

Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητόρενθ'

Ἐν κοίλῃ νάρθηκι, λαδῶν Δία σερπικέραυνον,

Τὸν δὲ χολωσάμενθ' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ἰαπεπονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

Χαίρεις πῦρ κλέψας, κ' ἐμὰς φρένας ὑπεροπδῆσας;

55

Σοίτ' αὐτῷ μέγα πῆμα κ' ἀνδράσιν ἐσομένοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες

Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, εὖ κακὸν ἀμφογαπῶντες.

ὧς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι σάχις

60

Γαῖαν ἰδεῖ φύρειν, ἐν δ' ἀνδρῶν δέμεν αὐδῶ

Καὶ σθένθ'· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἰσκύν

Παρθενικαῖς καλὸν εἶδθ' ἐπήρατον· αὐτὴρ Ἀθλίῳ

Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνειν·

Καὶ χεῖρ ἀμφιχίαι κεφαλῇ χρυσίῳ Ἀφροδίτῳ,

65

Καὶ πόδον ἀργαλέον, κ' γυροκόρυς μελεδῶντες·

Ἐν δὲ δέμεν κυνέον τε νόον κ' ἐπ' αἰλοπόν ἥδθ'

Ἐρμείῳ λῶγε διάκτορον Ἀργεϊφόντῳ.

ὧς ἔφατ'· οἳ δ' ἐπίδοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαῖης πλάσσε κλυτὰς Ἀμφιγυῖας

70

Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βελαῖς·

Quo satiatus lites ac rixam moveas

De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit

Sic facere: sed in posterum discernamus litem 35

Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto, 40

Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.

Occultarunt enim Dii victum hominibus.

Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,

Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.

Statimque temonem in fumo poneres, 45

Opera vero boum cessarent mulorumque laboriosorum.

Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus paravit tristia mala.

Abscondit vero ignem: quem rursus egregius Japeti filius 50

Surripuit ad hominum usum, Jove a consulto

In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.

Huncque indignatus affatus est nubes cogens Jupiter:

Japetionide, omnium maxime versute,

Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis? 55

Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominumque Deumque.

Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime 60

Terram aquæ miscere, hominisque indere vocem,

Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimulare

Virginis pulchram formam peramabilem: at Minervam,

Opera docere, ingeniose telam texere:

Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem, 65

Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:

Indere vero impudentem mentem, & fallaces mores

Mercurium jussit, nuncium Argicidam.

Sic dixit: illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus 70

Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis.

Ζῶσι δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πηνελόπεια
 Ὀρμυς χρυσεύς ἔδισαν χροὶ· ἀμφὶ δὲ τλήγε
 ὦραι καλλίκομι γέρον ἄνδρῶν ἐαρινοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ γήδεσσι διάκτορ Ἀργεφόντης
 Ψάδεια δ' αἰμυλίης τε λόγος καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦδ'·
 Τάξι, Διὸς βελῆσι βαρυκτύπῃ. ἐν δ' ἄρα φωνῶ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τλήδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅπῃ πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἔδωρσαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἔπει δόλον αἰπὴν ἀμήχανον ἐξετέλειον,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεφόντιον,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺ ἄγγελον· ἔδ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ὀλύμπῳ, ἀλλ' ἀποπέμψαι
 Ἐξοπίσω, μήτε τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμεν' ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῦ πόνου,
 Νέσων τ' ἀργαλείων, αἷτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηνράσκει.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρισσι, πῖθ' ἄνευ πῶμ' ἀφελῆσα
 Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μόνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
 Ἐνδον ἔμιμνε πῖθ' ὑπὸ χεῖρεσσιν, ἔδ' ἐθύραζε
 Ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πύθοιο,
 Αἰγιόχῃ βελῆσι Διὸς νεφεληγερέτῳ.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόματοι φαπῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ· ἔπει φωνῶ ἐξέλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔπ' περ ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν σοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ καὶ ἐπισαμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ὡς ὁμότεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσειον μὲν πρῶτα γέν' μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

75

80

85

90

95

100

105

110

Οἱ

Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva :
 Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
 Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
 Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis. 75
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva,
 At in pectore illi nuncius Argicida
 Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Condidit Jovis consilio gravistrepi. sed vocem illi
 Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce 80
 Pandoram: quia omnes coelestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam 84
 Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
 Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familiæ hominum 90
 Seorsim a malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset
 Disperisit, hominibus autem machinata est curas graves. 95
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
 Ægiochi consilio Jovis nubicogi.
 Alia vero innumera mala inter homines errant. 100
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdiu, quam noctu
 Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.
 Sic nusquam licet Jovis mentem evitare. 105
 Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
 Belle ac scienter: tu vero præcordiis imposito tuis.
 Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
 Aureum primo genus diversiloquentium hominum
 Dii fecerunt, coelestium domorum incolæ. 110

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔραν ὦ ἰμβασίλῳ.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄσπερ τε πόνων καὶ οἰζύῃ ἔδ' ἐπὶ δειλὸν
 Γῆρας ἐπὶ, αἰεὶ δ' ἐπόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκποσθεν ἀπάντων,
 Ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Ὅνῃσιν δ' ὥς ὑπὸ δειδμημένοι· ἐσθλά δ' ἐπὶ πάντα
 Τοῖσιν ἔω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ ἄρῃα
 Αὐτομάτῃ ποσσὶν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐδελημοὶ
 Ἡσυχοὶ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν πῶπο γένῃ κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλης διὰ βυλάς,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλαττόμεναι· καὶ πῶπο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.

115

120

125

Δῶτερον αὖτε γένῃ πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργυρέον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ἔτε φυλὴν ἐκλίγκιον ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἐκαστὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλῳ, μέγα νήπιον, ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἡβης μέτρον ἴκωτο
 Παυεῖδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγος ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβρις γὰρ ἀτάσθαλον ἔκ ἐδυνάτω
 Ἀλλήλων ἀπέχειν, ἔδ' ἀθανάτους θεραπείην
 Ἡθέλον, ἔδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἡδεα· πᾶς μὲν ἐπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολόμενον ὕβριος τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδυεν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν.

130

135

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ πῶπο γένῃ κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δῶτεροι, ἀλλ' ἐμψης τιμῇ καὶ ποῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δ' ἐπ' αὐτῇ τρεῖσιν ἄλλο γένῃ μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', ἐκ ἀργυρῷ ἔδ' ἐν ὁμαῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ἄμβροτον· οἷσιν Ἀρηῃ
 Ἐργ' ἐμελε σπονδέναι καὶ ὕβριες· ἔδ' ἐπὶ σπον
 Ἡσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
 Ἀπλᾶσοι· μεγάλη δ' ἐβίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὧμων ἐπίφυκον· ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.

140

145

Τοῖς

Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:

Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,

Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta

Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conviviis, extra mala omnia, 115

Abundantes pomis, chari beatis Diis.

Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia

Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvom

Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis. 120

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:

Qui quidem observant & iusta & prava opera,

Aere involuti, passim oberrantes per terram, 125

Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,

Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio.

Sed centum annis puer apud matrem sedulam 130

Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:

Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,

Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant

A se mutuo abstinere, neque Deos colere 135

Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,

Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde

Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores

Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit, 140

Hi quidem subterranei beati mortales vocantur

Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus varie loquentium homi-

Æneum fecit, omnino argenteo dissimile, (num

E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis 145

Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum

Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,

Informes: magna vero vis & manus invictæ

Ex humeris nascebantur in validis membris:

Τοῖς δ' ὡς χάλκεα μὲν τάχιστα, χάλκεοι δέ τε οἴκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' ἔκ ἔσκε σιδήρῳ.
 Καὶ ποὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς ἄρῳέντα δόμον κρυερῷ αἶδαο,
 Νώνυμοι· θάνατῳ δὲ καὶ ἐκπύγῃ περ ὄντας
 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάσιν ἡλίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ σῶτο γένεσσι κατὰ γαῖαν κάλυψε,
 Αὖθις ἐτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πρυμνοτείρῃ
 Ζῶς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένεσσι, οἳ καλέονται
 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ πᾶσι μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τῆς μὲν ἐφ' ἐπαπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
 ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἐνεκ' Οἰδιπόδαο.
 Τῆς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἑς Τροίῳ ἀγαγὼν Ἑλένης ἐνεκ' ὑπὸ μοῖοιο.
 Ἐνθ' ἦτοί πᾶσι μὲν θανάτῳ· τέλῳ ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἥδε ὀπίσσω
 Ζῶς Κρονίδης κατένευσε πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Τηλὺς ἀπ' ἀθανάτων ποῖσι Κρόνῳ ἐμβασίλῃ.
 Καὶ ποὶ μὲν ναῦσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς σὺ ἔσθες θάλλοντα φέρει ζείδωρ ἄρρα.
 Μηκέτ' ἐπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετῆναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένεσσι ἐς σιδήρεον. ἐδέετο δ' ἡμᾶρ
 Παύσονταί κε καμᾶν καὶ οἰζύν, ἐδέετο νύκτωρ
 Φθιρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσσι μερίμνας,
 Ἀλλ' ἐμπης καὶ ποῖσι μεμίζεταί ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζῶς δ' ὀλέσει καὶ σῶτο γένεσσι μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδέ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖον, ἐδέετο παῖδες,
 Οὐδέ ξένῳ ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταίρῳ ἑταίρῳ,
 Οὐδέ κασιγνήτῳ φίλῳ ἴσονται, ὥς ποτ' πατρὶ περ
 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀπμήτυσσι τοκῆας.
 Μίμλονται δ' ἄρα πᾶσι χαλεποῖς βάλλοντ' ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, ἐδέετο θεῶν ὅπιν ἐδότες. ἐδέετο μὲν οἳ γε
 Τηράντεσσι τοκῶσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

150

155

160

165

170

175

180

185

His erant ænea arma, æneæque domus: 150

Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum..

Et hi quidem manibus propriis interfecti,

Descenderunt tenebricosam in domum horribilis Plutonis

Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles essent,

Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen Solis. 155

Sed postquam & hoc genus terra operuit,

Rursum aliud quartum in terra multorum altrice

Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,

Virorum heroum divinum genus, qui vocantur

Semidei, priori generatione, per immensam terram. 160

Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,

Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,

Perdedit pugnantes propter oves Oedipi:

Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem

Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ: 165

Ubi mors quoque circumdedit ipsos.

Iis autem seorsim ab hominibus vitam & sedem tribuens

Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.

Procul ab immortalibus Saturnus horum Rex est.

Et hi quidem habitant securum animum habentes 170

In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem

Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die 176

Quiescent a labore & miseria, aut nocte

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis. (num,

Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium homi-

Postquam facti circa tempora cani fuerint. 181

Neque pater liberis similis, neque liberi patri,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antehac:

Statim vero senescentes dehonorabunt parentes. 185

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque Deorum vindictam veriti. neque hi sane

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Χειροδίκαι· ἑτέρῳ δ' ἐτέρῃ πόλιν ἔξαλαπάξει,
 Οὐδέ τις ἄρκυ χάρις ἔσεται, ὅτε δικάιν,
 Οὐτ' ἀγαθὸν· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔσται· βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.

190

Ζῆλ' δ' ἀνδρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἄπασιν
 Δυσκέλαδ', κακόχαρτ', ὁμαρτήσαι, συγεράπης·
 Καὶ πότε δὴ πρὸς Οὐλυμπόν ἀπὸ χθονὸς ἄρουρδ' εἴης,
 Δακρυοῖσιν φάρεσσιν καλυψαμένῳ χρόα καλόν,
 Ἀθανάτων μετὰ φύλον ἱπὸν προλιπόντ' ἀνδρώπης
 Αἰδώς καὶ Νέμεσις· πᾶ δὲ λείφεται ἄλγος λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακὸν δ' ἔκ' ἔσεται ἀλκή.

195

200

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
 Ὡς δ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδὸνα ποικιλόδειρον,
 Τῇ μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
 Ἡ δ' ἑλθὼν, γναμπωτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 Μύρετο, τῷ δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

205

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀριδὸν εἴσαι·
 Δείπνον δ' αἶκ' ἐδέλω ποιήσομαι, ἢ μεδήσω.
 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐδέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφείζην·
 Νίκης τε γέρεται, πρὸς τ' αἰχμασιν, ἄλγος πάσχει.

210

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ στανυσίπτερ' ὄρνις.
 Ὡς Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφειλε.
 Τβεις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· ἡδὲ μὲν ἐσθλὸς
 Ῥηϊδίως φερέμεν δυνάταί, βαρύνει δὲ δ' ὑπ' αὐτῆς,
 Ἐγκύρσας ἀτῆσιν· ὁδὸς δ' ἐστέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς πᾶσι δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβρι' ἵχει,
 Ἐς τέλος ἐξεληθῆσα· παθὼν δὲ σε νήπι' ἔγνω.

215

Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκ' ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθ' ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγῃσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κείνωσι θέμιστας.
 Ἡ δ' ἐπιταί κλαίμεσα πόλιν σε καὶ ἡθεα λαῶν,
 Ἡέρα ἑσταμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἳ σέ μιν ἐξελάουσι, καὶ ἔκ' ἰθεῖαν ἐναιμάν.

220

Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσι
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνεισι δικάιν,

225

Τοῖσι σέθληε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθάσιν ἐν αὐτῇ·

Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet :

Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,

190

Neque boni. magis vero maleficum & injurium

Virum colent. Justitia vero in manibus, pudor autem

Non erit. Lædetque malus meliorem virum,

Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.

Livor autem homines miseros omnes

195

Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, invisio vultu.

Tum demum ad cœlum a terra spatiosa,

Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,

Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,

Pudor & Nemesis. relinquuntur autem dolores graves 200

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.

Sed nunc fabulam regibus narrabo, quamvis ipsi sapiant.

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam :

Illa vero misere, curvis confixa unguibus

205

Lugebat : eam autem violento ille sermone allocutus est.

Infelix quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet vel epulabor te, vel dimittam. 209

Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus contendere :

Quippe victoria privatur, & præter convicia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciofa est misero homini. nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

215

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa : Justitia enim super injuriam valet,

Ad finem progressa : stultus vero malo suo discit.

Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia. (rint

Justitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocunque homines duxe-

Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.

221

Hæc vero sequitur deflens urbemque & sedes populorum,

Aere involuta, malum hominibus adferens

Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.

At qui jura tam hospitibus, quam popularibus dant 225

Recta, neque a justo quicquam exorbitant,

lis viget urbs, populique florent in ipsa :

Εἰρήνῃ δ' ἀνὰ γλῶ κροτῶντο, ἔδ' ἐποτ' αὐπῶς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται Ἀρύσπα Ζῆς·
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμός ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄπῃ, θαλῆς δὲ μεμνηλῶσαι ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρε μὲν γαῖα πολὺν βίον, ἕρεσι δὲ δρῦς
 Ἀκρῇ μὲν σε φέρε βαλάνυς, μίση δὲ μελίσας.

230

Εἰροπῶκοι δ' οἷες μαλοῖς καταβεβρίδασι·
 Τίκουσιν δὲ γυναικες ἰοικότα τέκνα γονῶσιν·
 Θάλασιν δ' ἀγαδοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρε ζείδωρ ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις σε μέμνηται κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκλῳ Κρονίδης τεκμαίρεται Ἀρύσπα Ζῆς.

235

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλιν κακῷ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλιτράνῃ καὶ ἀπίσθαλα μηχανάσται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὅμῃ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύδουσι δὲ λαοί.
 Οὐδέ γυναικες σίκουσιν· μινύδουσι δὲ οἶκοι.

240

Ζῆνός φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίῃ· ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἦ' πῶν γε στρατὸν Ἀργεὶ ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τείχεσσι,
 Ἦ' νέας ἐν πύργῳ Κρονίδης ἀποσύννυται αὐπῶν.

245

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τῷδε δίκλῳ· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνδράποισιν ἔοντες
 Ἀθάνατοι λάσσεσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι

250

Ἀλλήλους τείβουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζῆνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσεσιν σε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα·
 Ἦ' ῥα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἰῶν.

255

Ἦ' δὲ σε παρθένοισι ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη σε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καὶ ῥ' ὅπότε ἄν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοάζων,
 Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καδεζομένη Κρονίωνι
 Γηρύει ἀνθρώπων ἀδικὸν νόον, ὅφρ' ἀποσίῃ
 Δῆμῳ ἀσασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοδύντες
 Ἀλλήλους παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.

260

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλεῖς ἰδυίετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε,
 Οἱ αὐτῷ κακὰ τέλῃ ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τέλῃ.
 Ἦ' δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βυλάσαντι κακίῃ.

265

Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
 Nec umquam justos inter homines fames versatur, 230
 Neque noxa: convivia autem celebrant.

Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
 Summa quidem fert glandes, media vero apes:

Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
 Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos: 235

Florentque bonis perpetuo: neque navibus
 Navigant: fructum vero profert sæcundus ager.

Quibus vero contra injuria mala curæ est, pravaque opera,
 Iis poenam Saturnius parat late cernens Jupiter.

Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur, [240
 Qui peccat, & iniqua machinatur.

Illis autem coelitus magnum adducit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi;

Neque mulieres pariunt; intereuntque familiæ,
 Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus 245

Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipforum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi
 Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis judiciis 250

Se mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.

Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
 Dii Jovis, custodes mortalium hominum:

Qui judicia observant, & prava opera,
 Aere involuti, passim oberrantes per terram. 255

Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
 Claraque & veneranda Diis qui coelum habitant.

Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
 Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,

Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat 260
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes

Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.

Hæc caventes, o reges, corrigite ea, quæ dicitis,
 Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans, 265
 Malumque consilium consultori pessimum.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὄφθαλμός κ' πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν παῖδ' αἰκ' ἐδέλυσ', ἐπιδέρεσθαι, ἐδὲ ἐλήθει
 Οἴῳ δὴ κ' τῷδε δίκῳ πόλις ἐντὸς ἔργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνδράποισι δίκαιον
 270 Εἶπω, μῆτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκῳ ἀδικώτερον ἔξει.
 Ἀλλὰ πάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία περπικέροντον.
 Ω' Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλειο σῆσιν·
 275 Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γάρ ἀνδράποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν κ' θηροῖς κ' οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἔσθην ἀλλήλους, ἐπεὶ ἡ δίκη ἐστὶν ἐπ' αἰτοῖς·
 280 Ἀνδράποισι δ' ἔδωκε δίκῳ, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐδέλῃ παῖ δίκαι' ἀγοράειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὀλβον διδοῖ Ἀρύσπας Ζεὺς·
 Ὅς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας
 Ψάσεται, ἐν δὲ δίκῳ βλάψας, νήκεσιν ἀάσθη.
 Τῷ δὲ τ' ἀμαιοροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λελήπται·
 285 Ἄνδρὸς δ' ἄορκε γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων·
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νῆπιε Πέρση.
 Τῷ μὲν ποι κακότητα κ' ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλεσθαι
 Ρ'ηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύδι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰγρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 290 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ κ' ὄρδιον οἶμ' ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρ'ηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπὴ περ εὖστα·
 Οὐτ' μὲν πανάρεστον ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει,
 Φροσάμενον παῖ κ' ἐπειτα κ' ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 295 Ἔσθλος δ' αὖ κακῆν, ὅς εὖ εἰπόντι πίδηται·
 Ὅς δὲ κε μῆδ' αὐτῷ νείη, μῆτ' ἄλλα ἀκύνων
 Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὅδ' αὖτ' ἀχρηῖον ἄνθρωπος.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένον αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεαι, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλήν δὲ εὔστροφον Δημότηρ
 Αἰδοίῃ, βίῳ δὲ τελὺ πύμπλησι καλῶ.
 Λιμὸς γάρ ποι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορον ἀνδρεί.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι κ' ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶν, κηφύεσσι κοδύροισι ἱκελ' ὀρμῶν,
 305 Οἱ τε μελισσῶν κάματον τρύχεσιν ἀεργοῖ
 Εἶσθ'

Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.

Ego porro nec ipse nunc inter homines justus 270

Sim, nec meus filius: quando malum est justum

Esse: siquidem plus juris injustior habebit.

Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo reponere, (sus.

Et justitiæ quidem obtempëra, violentiæ vero obliviscere pro-

Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius: 275

Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,

Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:

Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima

Est. Si quis enim velit justa in publico dicere, 280

Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:

Qui vero testimoniis volens perjurium jurando

Mentietur, adversus justitiam delinquens immedicabiliter lædi-

Atque ejus obicurius posteritas postea relinquitur: (tur.

Viri autem justæ generatio apud posteros præstantior. 285

Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:

Malitiam quidem cumulativè etiam capere

Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.

Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt

Immortales; longa vero atque ardua via est ad ipsam, 290

Primumque aspera: ubi vero ad summum veneris,

Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.

Ille quidem optimus est, qui per se in omnibus sapit,

Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.

Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit. 295

Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens

Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.

Verum tu nostri semper præcepti memor,

Operare, o Persa, divinum genus, ut te fames

Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres, 300

Veneranda, victuque tuum impleat horreum.

Fames namque semper ignavo comes est viro.

Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicumque otiosus

Vivit; fucis aculeo carentibus similis cupiditate,

Qui apum laborem absument otiosi,

305

Vo-

Εὐδόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτεα κοσμεῖν,

Ὡς κέ σοι ὠραία βίωσι πλήθωσι καλῶς·

Εἰς ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνεαί σε.

Καί τ' ἐργαζόμεν^Θ, πολὺ φίλτερον^Θ ἀθανάτοισιν

Εὔσται ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συζέουσιν ἀεργός.

310

Ἔργον δ' εὐδὲν ὄνειδ^Θ· ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδ^Θ.

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, σάχα σε ζηλώσει ἀεργός

Πλευτάντα· πλῆτ^Θ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδ^Θ ὀπηδεῖ.

Δαίμονι δ' οἱ^Θ ἴησθαι· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,

Εἰ κεν ἀπ' ἀλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

315

Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὥς σε κελεύω.

Αἰδώς δ' ἔκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.

Αἰδώς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίσσησι.

Αἰδώς σοι πρὸς ἀνολβίῃ, δάρα^Θ δέ πρὸς ὀλβῳ.

Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.

320

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔλῃται,

Ἡ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσεται, (οἷά σε πολλὰ

Γίνεται, ὅτ' ἂν δὴ κέρδ^Θ νόον ἐξαπατήσῃ

Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ καταπάζῃ)

Ρῆιά τέ μιν μαυρεῖσι θεοὶ, μινύθουσιν δέ οἴκοι

325

Ἀνίει τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβ^Θ ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτλω ὅς σε ξείνον κακὸν ἔρξαι·

Ὡς σε κασιγνήτιο εἴα ἀνὰ δέμνια βαίνοι.

Κρυπταδῆς Διὸς ἀλόχευ, παρὰ καίερα ῥέζων·

Ὡς τέ τ' αἰφραδῆς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα.

330

Ὡς σε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήρα^Θ εὐδ^Θ

Νηκεῖη χαλεποῖσι καδαπτόμεν^Θ ἐπέεσσιν.

Τῷ δὴ σοι Ζῶς αὐτὸς ἀγαίνεται, ἐς δέ τελευτῶ

Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπῶ ἐπέδηκεν ἀμοιβῶ.

Ἀλλὰ σὺ πῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,

335

Καδδυνάμην δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.

Ἄλοτε δὴ σπονδῇσι δύεσσί σε ἱλάσκεσθαι,

Ἡ μὲν ὅτ' ἀνάξῃ, καὶ ὅταν φά^Θ ἱερὸν ἔλθῃ·

Ὡς κέ σοι ἱλαὸν κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχουσιν.

340

Ὅφρ' ἄλλων ὧν κλῆρον, μὴ πόν τεόν ἄλλ^Θ.

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, πόν δ' ἐχθρὸν εἶσαι.

Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύδι ναῖει.

Εἰ γάρ τις καὶ χρήμ' ἐγχαίρειον ἄλλο γένηται,

Γά·

Vorantes; tibi vero opera maxima obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
Eris, ac hominibus. valde enim oderunt otiosos. 310
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quod si laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
Deo autem similis fueris. Laborare melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum 315
Ad opus convertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis. 319
Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo meliores.
Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua prædatus fuerit (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vere impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familiæ 325
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspian fraude deceperit orphanos liberos: 330
Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
Huic certe Jupiter irascitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum. 335
Pro facultate autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant, 340
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,

Γείτονες ἄζωσοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί. 345
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρ.
 Ἐμμορὲ ποὶ πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτον' ἔσθλ' ἔ.
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτον'· εὖ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, ἣ λῶϊον, αἶκε δυνάει. 350
 Ὡς ἂν χρηίζων ἣ ἐς ὕστερον ἄρκιον ἄρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, ἣ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, ἣ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν πῖς ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' ἔπις ἔδωκεν. 355
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐδέλων, ὅγε ἣ μέγα δοίῃ,
 Χαίρει τῷ δῶρ' ἣ σέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναδείηφι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἐόν, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ. 360
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταδείῃ,
 Καὶ θαμὰ πᾶθ' ἔρδοις, πᾶχα κεν μέγα ἣ πὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρε, ὃδ' ἀλύξετα αἰδοπα λιμόν.
 Οὐδὲ σὸγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρήφι. 365
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντ' ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηίζειν ἀπεόντ', ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα.
 Ἀρχομένε δὲ πίδα ἣ λήγοντ' κορέσασθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημέν' ἄρκι' ἔσω. 370
 Καί τε καθυγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρά θέσθαι.
 Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς ἣ ἀπιστία ὤλεσαν ἄνδρας,
 Μηδὲ γυνὴ σε νόον πυγασόλ' ἐξαπάσσω,
 Αἰμύλα κωτίλυσσά, τελεῖ διφῶσα καλίω.
 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιδε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι. 375
 Μυνογενὴς δὲ πᾶις σῶζοι πατρῶιον οἶκον
 Φερβέμεν· ὥς γάρ πλεῖστ' αἰέζεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρ' εἶα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὀλβόν.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιδήκη. 380
 Σοὶ δ' εἰ πλεῖστε θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
 Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δὲ σ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. 341
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.
 Nactus est bonum, quicumque nactus est vicinum bonum.
 Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.
 Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, rectaque redde:
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis: 350
 Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
 Amantem te ama, & visentem invile.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat. 355
 Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
 Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum. 360
 Siquidem enim parvum parvo addideris,
 Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
 Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.
 Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est. 365
 Bonum quidem de præsentis capere: noxa vero animo
 Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
 Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
 Medio parce; sera vero in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto. 370
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus. 375
 Unicus vero filius servavit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
 Major autem plurium cura, major quoque accessio. 380
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito, operamque operæ subinde addito.

Πληῖν δ' ἄδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελομένων
 Ἀρχισθ' ἀμνητῷ· ἀρόπιον δέ, δυοσομένων.
 Αἱ δ' ὅτε νύκτας τε καὶ ἡμέρας προσεράκοντα
 385
 Κεκρύφαται, αὐτὰς δὲ περιπλομένους ἐνταυτῷ
 Φαίνονται, παπρῶτα χαραιομένοις σιδήρῳ.
 Οὐδὲν ποὶ πεδίων πέλειται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύδι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχι βροσθήνται
 Πόντι κυμαίνοντες ἀπὸ προδὶ πύονα χῶρον
 390
 Νάουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτῃν,
 Γυμνὸν δ' ἀμάσσαι, εἴ χ' ὅρα πάντ' ἐδέλυσαι
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς ποὶ ἕκαστα
 Ὄρε' αἰετῇται, μή πως τὰ μεταξὺ χάψων
 395
 Πρώτης ἀλοτρύας οἴκας, καὶ μηδὲν ἀνύσης,
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἦλθες· ἐγὼ δέ ποὶ ἐκ ἐπιδάσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεσθαι, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, αἵ τ' ἀνδράποισι θεοὶ διστεκμήραντο.
 Μή ποτε σὺ παῖδεςσι γυναικί τε θυμὸν ἄχῃων,
 400
 Ζητῶν βίον κατὰ γέγονας· οἳ δ' ἀμειλῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τάξῃται· ὧν δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρήμα μὲν ἐπρήξεις, σὺ δ' ἐπώσια πόλιν ἀγοράσεις.
 Ἀχρεῖ δ' ἔσται ἐπείων νομός· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλευρίῳ.
 405
 Ὅκον μὲν πρῶτα, γυναικί τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
 Κρητὶν ἐγαιμετῶν, ἥ τις καὶ βυσὶν ἔποιτο·
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ πητῇ.
 Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ ποὶ ἔργον.
 410
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' αὖρον εἰς τ' ἐννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐπώσιον ἀνὴρ πῆμπλησι καλίῳ,
 Οὐδ' ἀναβολόμενος· μελέτη δέ ποὶ ἔργον ὀφείλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀταίσι παλαίει.
 Ἡμεῖς δ' ἡ λήγει μὲν ὄξος ἡελίοιο
 415
 Καύματ' ἰθαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντες.
 Ζῶνός ἐστι δινέει, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῖς
 Πολλὸν ἑλαφρότερος (δὴ γὰρ πότε σείρει ἄσπερ
 Βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κρητρεφείων ἀνδράπων

LIBER II.

PLejadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidentibus.
 Hæc quidem noctesque & dies quadraginta 385
 Latent: rursus vero circumvolvante se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arvorum est lex: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem 390
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestitiva omnia voles
 Opera ferre Cereris: ut tibi singula
 Tempestitiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. 395
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Perse,
 Opera quæ hominibus Dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos; hi vero negligent. 400
 Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fue-
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices. (ris,
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
 Domum quidem primum, uxoremque, bovemque aratorem, 405
 Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:
 Utenilia vero domi omnia apta para:
 Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset; tu vero careas.
 Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum, 410
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opus auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
 Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
 A calore sudorifero, per Autumnum pluyente 415
 Jove præpotente, movetur humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput mortalium hominum

Ἐρχεται ἡμάτιον, πλεῖον δὲ σε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)

Ἡμεῖς ἀδικοπαύειν πέλεται τμηθεῖσθαι σιδήρῳ

420

Τῇ, φύλλα δ' ἐραζε χεῖρ, πόρροιο τε λήγει.

Τῇμεῖς ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένον ὄρεον ἔργον.

Ὀλμον μὲν τριπόδῳ σάμνεν, ὑπερον δὲ τρεῖς πηχυ.

Ἀξονά θ' ἐπταπόδῳ· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον ἔπα.

Εἰ δέ κεν ὀκταπόδῳ ἀπὸ κῆς σφύραν κε σάμοιο,

425

Τεσσαρίδαμον δ' ἄφιν σάμνεν δεκαδῶρον ἀμάξῃ.

Πόλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύλῳ, ὅτ' ἂν ἔρῃς.

Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεον διζήμενον ἢ κατ' ἄγρῳ,

Πρίνινον· ὅς γὰρ βυσὶν ἄρεν ὀχυράτατος ἔστιν.

Εὐτ' ἂν Ἀδλωαῖης δμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας

430

Γόμοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δὲ δέσσαι ἄροτρα πονησάμενον κατὰ οἶκον,

Αὐτόγρον κῆς πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔπα.

Εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο,

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀφιώτατοι ἰσοβοῆες.

435

Δρυὸς ἐλυμα, πθίνα γύλῳ, βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι· πῶν γὰρ σθένος ἐκ ἀλαπαδίων.

Ἡβης μέτρον ἔχοντε· πῶ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ ἂν τό γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμένον ἄροτρον

Ἀξισαν, πὸ δὲ ἔργον ἐπώσιον αὐτῷ λίποιεν.

440

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζῆς ἔποιτω,

Ἄρπον δεσπνήσας τετράτρυφον, ὀκτίβλωμον.

Ὅς κ' ἔργα μελεπῶν ἰδέαν αὐλακ' ἐλαύνει,

Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ

Θυμὸν ἔχων· σὺ δ' ἔπ' ἐν νωτέρῳ ἅλῃ ἀμείνων

445

Σπέρματα δάσασθαι, κῆς ἐπισπορίῳ ἀλίσσασθαι.

Κερότερον γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.

Φράζεσθαι δ' ὅτ' ἂν φωνῇ γεράνα ἐπακέσῃ

Τ' ὅθεν ἐκ νεφέων ἐναιούσας κεκληγυῖας.

Ἡ τ' ἄροστοῖο τε σῆμα φέρει, κῆς χείματ' ὄρεω

450

Δηκνίει ὀμβρίῳ· κραδίῳ δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβύττω.

Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας.

Ρ' ἡδίδιον γὰρ ἐπ' εἰπεῖν, βόε δὲς κῆς ἅμαξαν.

Ρ' ἡδίδιον δ' ἀπαιήνασθαι, παρά δ' ἔργα βόισιν.

Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνὸς πῆξασθαι ἅμαξαν,

455

Νήπιον· εὐδὲ πῶς οἶδ', ἐκαπὸν δὲ τε δ' ἄραθ' ἀμάξης,

Τῶν πρόσθεν μεκέτῳ ἐχέμεν οἰκίῃς δέσσαι.

Ε3

Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)

Quando incorrupta est cæsa ferro

420

Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:

Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.

Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,

Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic. 424

Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (rui.

Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum cur-

Multa præterea curva ligna: ferto autem dentale, cum inveneris,

Domum, sive in monte quærens, sive in agro,

Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.

Nempe quum Palladis famulus temoni infigans

430

Clavis conjungens stivæ adaptaverit.

Bina vero disponito aratra, laborans domi;

Non compositum & compactum: quoniam multo optimum sic.

Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.

E lauro autem, vel ulmo firmissimæ stivæ sunt. 435

E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)

Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contententes in sulco aratrum

Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint. 440

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,

Panem coenatus quadriduum octo frustorum,

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,

Non amplius respectans ad coætaneos; sed in opere

Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior 445

Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.

Junior enim vir ad coætaneos evolat animo.

Confidera vero, cum vocem gruvis audieris

Alte ex nubibus quotannis clangentis,

Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus

450

Indicat pluvix: cor autem rodit viri bobus carentis.

Tunc sane pasce camuros boves, domi manentes.

Facile enim dictum est, par boum da & plaustrum:

Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt. 454

Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare cur-

Stultus. & hoc nescit, centum esse ligna plaustri. (rum.

Morum ante curam habere oportet, domi reponendo.

Εὖ τ' ἂν δὲ πρώτῃς ἄρσενος δηνητοῖσι φανείη,
 Δὴ πότε ἑφορμηθῶσι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διερῶν ἄρόων, ἄρότοιο καθ' ὥρην.
 Πρωὶ μάλα σπείδων ἵνα ποιήθωσιν ἄρουραι.
 Εἶασι πολλῶν· θέρει δὲ νιωμένη ἔσ' ἀπατήσεται.
 Νεὸν δὲ σπείρειν ἐπ' κεφαλῇσιν ἄρουραι.
 Νεὸς ἀλεξιάρη, παίδων ἀκμηλότερα.
 Εὐχέσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγκῇ,
 Ἐκπελῆαι βεῖδειν Δημήτερος ἱερὸν αὐτῷ.
 Ἀρχόμενος παπρῶτ' ἄροτρον, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵσθαι.
 Ἐνδρυν ἐλκόντων μεσούβω. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπίσθην
 Δμῶος, ἔχων μακέλῳ, πόναν ὀρνίθασσιν αἰεῖν,
 Σπέρματα κακκρόπτων· ἀδνημοσύνη γὰρ ἀείρη
 Ὀνητοῖς ἀνδράσιν, κακαδνημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδνημοσύνη εἰσέχυσεν ἴδοιεν ἔραζε,
 Εἰ σέλ' αὐτὸς ὀπίσθην Ὀλύμπῳ ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 Ἐκ δ' ἀγγείων ἐλάσσειας ἀράχνας· καὶ σε ἰοῦπα
 Γηθήσειν, βιάσθαι ἐράμενον γένδον ἐόντ'·
 Εὐοχέων δ' ἴστασι πολλὸν ἔαρ· ἔδ' ἐπὶ πρὸς ἄλλης
 Αὐγάσσαι· σέο θ' ἄπειρ' αἰὲρ πεχνημέν' ἴσαι.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθονα δῖαι,
 Ἡμεῖς ἀμείψας, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 Ἀντία δισμῶν κεκορημέν'· ἔμμελ' ἀλάλῃ
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δὲ σε δηήσονται.
 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖς Ζωὸς νόος Αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλὲς δ' ἀνδρῶσι κατὰ δηνητοῖσι νοῦσαι.
 Εἰ δὲ κεν ὅτ' ἀρόσης, πόδε κεν ποι φάρμακον εἴη·
 Ἡμεῖς κόκκυξ κοκκυῖζε δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρῳ γαῖαν,
 Τῇμ' Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἡμᾶσι, μὴδ' ἀπολίγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῶν, μήτ' ἀπολείπων·
 Οὕτω καὶ ὀφειλόμενος πρωτηρότη ἰσοφκείζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εἴ πάντα φυλάσσει· μὴδ' ἐπὶ λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολλὸν, μὴδ' ὥρε' ὀμβρ'·
 Πάρ δ' ἴδι χαλκεὸν θῶπον καὶ ἐπ' ἀλῆα λείχῳ
 Ὡρὴν χειμερῇ, ὅποτε κρύ' ἀνέρας ἔργον
 Ἰχάνει· ἐνθα καὶ ἄσπερος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε κακῶ χειμῶν' ἀμνηχανίη καταμάρψῃ

Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus, 460
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.

Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
 Novalē vero serito adhuc levem terram,
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.

Supplica vero Jovi terrestri, Cererique castæ, 465
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.

Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris

Temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat, 470
 Semina abscondens. Industria enim optima

Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.

Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit:

E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror 475
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.

Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.

Si vero ad Solis conversionem araveris terram almam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens, 480
 Obversim manipulans pulverulentus, nec valde gaudens.

Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit. 485

Quando cuculus canit quercus in frondibus

Primum, delectatque mortales in immensa terra:

Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra:

Ita & serus arator primo aratori æqualis fuerit. 490

Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat.

Neque ver exoriens canum, neque tempestitiva pluvia.

Præteri autem officinam ærariam, & calidam tabernam,

Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens

Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.

Ne te malæ hyemis difficultas opprimat

495

Σὺν πενήϊ· λεπτῇ δὲ παχυὴ πόδα χερὶ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' αἰργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βίοσσι, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ πεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 500
 Ἥμενον ἐν λέχῃ, τῷ μὴ βίῃ ἀρκεῖ εἶναι.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρως ἐπ' μέσση ἰόντῃ,
 Οὐκ αἰεὶ θέρῃ ἴσασται, ποιεῖσθαι καλίας.
 Μῦθα δὲ λλωμεῖνα, κακ' ἤμακα, βύδονα πάντα,
 Τῷτον ἀλάσθαι, καὶ πηγὰς αὐτ' ἐπὶ γαῖαν 505
 Πνέσαντ' βορέαο δυσσηλεγέες τελέδουσιν.
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφος ἄρεϊ πόντῃ
 Ἐμπνέσας ὤρει, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 Οὐρεῖ ἐν βήσσης πιλντὴ χθονὶ πελυβοτείρῃ 510
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρες δὲ φέροντο, ἔρας δ' ὑπὸ μέζῃ ἔδοντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα καπύσκιον· ἀλλὰ νῦν καὶ πᾶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυτέρων περ ἰόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινὴ βοὸς ἔρχεται, ὕδ' ἔμιν ἴσχει. 515
 Καὶ τε δι' αἶγα ἀησι πανύτρεχα· πάντα δ' ἔπ,
 Οὐνεκ' ἐπνεστανὰ τείχες αὐτῶν, ἃ διάησιν
 Ἰς ἀνέμῳ βορέῃ. τραχελὸν δὲ γέροντα σείδῃσι.
 Καὶ διὰ περδενικῆς ἀπαλόχροθ' ἃ διάησιν,
 Ἥτε δ' ἐμῶν ἐντοσδι φίλῃ παρὰ μηστὲρ μίμνει. 520
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδῶα πολυχρῦσα Ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λοισσαμένη τέρενα χρέα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χεισαμένη, νυχίῃ καταλέγεται ἐνδοθεν οἴκῳ,
 Ἥματι χιμερίῳ, ὅτ' ἀνόςεθ' ὃν πόδα σένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ὕδασι λαγαρέοισιν. 525
 Οὐ γὰρ αἱ ἥελιθ' δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στραφάται, βράδιον δὲ πανελλείεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ κήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μολιόωντες ἀνὰ δρυῖα βροσθέντα 530
 Φάγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐν' ὄρεσιν ὥτο μέμνηται,
 Οἱ σκέπτα μαλόμενοι πυκνὴς κἀδμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆων· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι.
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἱαγε, κάρη δ' εἰς ὕδας ὀρέσται,
 Τῷ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλδόμενοι νίφα λακύνῃ. 535

Cum paupertate : macilenta vero crassum pedem manu premas :
 Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala versat in animo,
 Spes vero non bona indigentem virum fovet, 500
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, ætate adhuc media existente,
 Non semper ætas erit, facite casas.
 Mensem vero Januarium malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc vitate : & glacies, quæ quidem super terram 505
 Flante Borea, molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet : remugit autem terra & sylva :
 Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem 510
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt :
 Ex etiam quarum vellere cutis densa est : quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet. 515
 Etiamque per capram stat pilosam : ovium autem greges non i-
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat (tem :
 Vis venti Boreæ. incurvum vero senem facit.
 Et per ænelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus charam apud matrem manet, 520
 Nondum opera. sciens aureæ Veneris :
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctæ, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus. 525
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat,
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem Græcis lucet.
 Et tunc sane cornutæ bestię & incornutæ sylvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum 530
 Fugiant, & passim omnibus id curæ est,
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavementum spectat :
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam. 535

Καὶ σὺ τε ἴσασθαι ἔρυμα χρός, ὥς σε κελῶ,
Χλαῖνάν τε μαλακῶ καὶ σερμιόνηται χιτῶνα.

Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλῶ χρόα μηρύσασθαι·

Τῷ περιέσασθαι, ἵνα σοι τείχης ἀτρεμῆωσι,

Μηδ' ἰρδαί φείσωσιν, ἀερόμεναι κατὰ σῶμα.

340

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πένδιλα βοὸς ἴφι καμμένοιο

Ἄρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἐνθόσδε πυκᾶσας.

Πρωτογόνων δ' εἰφῶν, ὁπόταν κρύθ' ὤριον ἔλθῃ,

Δέρματι συρρέπτειν νύκτωρ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νύκτῳ

Τετῶ ἀμφιβάλλῃ ἀλλῶ. κεφαλῇφι δ' ὑπερδεν

345

Πῖλον ἔχην ἀσκητῶν, ἵν' ἔσται μὴ κακιδέῃ·

Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται βορέας πεισόντ'.

Ἡὗθ' δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἑρανοῦ ἀστερόεντ'

Ἀἷρ πυροφόρ' ἔσταιται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·

Ὅς τε ἀρυσάμεντ' ποταμῶν ἀπὸ ἀναόνητων,

350

Τῷ ὑπὲρ γαῖης ἔρδεις ἀνέμοιο δύελλῃ,

Ἄλλοτε μὲν θ' οὐ ποτ' ἔσπερον, ἄλλοτ' αἴησι

Πυκνὰ Θρηίκις βορέα νέφεα κλονέοντ'.

Τὸν φθάμεντ', ἔργα τελέσας, οἶκόν δὲ νῆσθαι,

Μήποτέ σ' ἑρηνόθεν σκοπὸν νέφ' ἀμφικαλύψῃ,

355

Χρῶπά τε μυδαλίον δαΐῃ, καδὰ θ' εἴματα δαΐσῃ.

Ἀλλ' ὑπαλλάσθαι. μεῖς γάρ χαλεπώσασθ' ἔτ'

Χεμίετ', χαλεπὸς προβάσοις, χαλεπὸς δ' ἀνδρώποις.

Τῇμ' θ' ὤμισυ βυσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλείον' εἴη

Ἀρμαλιῆς· μακρὰ γάρ ἐπὶ ῥόδοι ἀφρόνας εἰσί.

360

Ταῦτα φυλασσάμεντ' τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Ἰσῆσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκειν αὐδῆς

Γῇ πάντων μῆστηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκει.

Εὐ π' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο

Χεμίετ' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα σὺτ' αἰσῆρ

365

Ἀρκτῶρ', προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ωκεανοῖο,

Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιστέλλεται ἀκροκνέφαιτ',

Τόνδε μετ' ὀρδρυγὴ Πανδιονίς ὄρω χελιδῶν

Εἰς φάτ' ἀνδρώποις, ἔαρ' νέον ἰσαμένοιο,

Τῷ φθάμεντ', οἶνας περιπαμνέμεν· ὥς γάρ ἄμενον.

370

Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικ' ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ

Πληϊάδας φάγων, σὺτε δὴ σκάφ' ἐκείη οἰνῶν·

Ἀλλ' ἄρπας σε χαρᾶσμέναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.

Φάγῃν δὲ σκιερὺς θώκας καὶ ἐπ' ἡῷ κοῖτον,

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Clanamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus. 535
 Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum vero hedorum, cum frigus tempestivum venerit,
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
 Pluviae arceas teporem. supra caput vero 545
 Pileum habeto elaboratum, ne aures humefiant.
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus vero super terram a Cœlo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus, 550
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc antevergens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te Cœlitus tenebrosa nubes circumtegat, 555
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
 Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
 Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimoniae: longae enim noctes succurrunt illis. 560
 Hac observans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernos perfecit Jupiter dies, tunc sane stella 565
 Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius. 570
 At cum domiporta a terra plantas ascenderit,
 Plejades fugiens, tunc non amplius fodiendae vites:
 Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,
 Tem-

Ὄρη ἐν ἀμηνῶ, ὅτε τ' ἡέλιος χροῖα κάρφῃ.
 Τημέτω σπώδειν, καὶ οἰκάδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὀρδρε ἀνισάμεντο, ἵνα σοι βίῃ ἀρκεῖται εἴη,
 Ἡὼς γάρ τ' ἐργαῖοι τελέτῃ ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς σοι προφέρει μὲν ὁδὺ, προφέρει δὲ καὶ ἔργα.
 Ἡὼς ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε καλὰ δὲ
 Ἀνδροάπας, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βυσὶ ἀδήσιν.
 Ἡμεῖ δὲ σκόλυμός τ' ἀνδρῶν, καὶ ἡχέσσε σέτταξ
 Δενδρέων ἐρεζόμεντο λιγυρίῳ καταχάετ' αἰνιδίῳ
 Πυκνὰν ὑπὸ περύγων, δέρετο κμακίδεσσι ὄρη,
 Τῆμεῖο πλοπαταῖα τ' αἶγες καὶ οἶνο ἀρετῶ.
 Μαχλόταται δὲ γυναικες, ἀφαιρότατοι δὲ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῇ καὶ γόνασι Σείριος ἄζει,
 Λυαλίῃ δὲ τε χροῖς ὑπὸ καύματι· ἀλλὰ πῶτ' ἤδη
 Εἴη πετραῖη τε σκιῇ καὶ βύβλινος οἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀμολγαῖη, γάλα τ' αἶγων σβεντυμενάων,
 Καὶ βοδὸς ὑλοφαγοῖο κρέας μήπωρ τετοκῆης,
 Πρωτογόνων τ' εἰρίων· ἐπὶ δ' αἰδοῖται πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἥτορ ἐδωδῆς.
 Ἀντίον ἀκραέος ἀνέμω τρέφανται πρόσωπον,
 Κρῶνῃς τ' αἰέναν καὶ ἀπορρύσας, ἥ τ' ἀδύλωτος.
 Τεῖς δ' ὕδατος προχέειν, πῶ δὲ σέττατον ἵεμεν οἶνον.
 Δμῶσι δ' ἐποστρυμνῇ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτιῶ
 Δινέμεν, ἄτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρείωνος,
 Χώρῳ ἐν Δαεί, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσσιν, αὐτὰρ ἐπὶ καὶ δὴ
 Πάντα βίον κατέδηαι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆται ἀοίκον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἐλδοῖν
 Δίξασθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐλδος.
 Καὶ κυῖα καρχαρόδοντα κομῆν· μὴ φείδεο σίτου.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπο χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτων δ' ἐσκομίσαι καὶ σὺρφετὸν, ὅφρα σοι εἴη
 Βασὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηρετάνον· αὐτὰρ ἐπεῖτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένηται, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' ἂν δ' Ὠρείων καὶ Σείριος ἐς μέσσην ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρκτεῖρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἡὼς,
 Ὡς Πέρση, πότε πάντας ἀποδρεπε οἰκάδε βότρυς.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας.
 Πάντε δὲ συστιάσαι, ἔκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσει

575

580

585

590

595

600

605

610

Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat:
Tunc festina, & domum fruges congrega,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:

575

Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (rem:

Aurora magis promovet quidem viam magisque promovet labo-

Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam 580

Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.

Quum vero carduusque floret, & canora cicada

Arbori insidens dulcem effundit cantum

Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum, 585

Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi

Sunt, quoniam caput & genua Sirius exsiccat,

Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam

Sit petrosaque umbra & Byblinum vinum, 589

Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactantium,

Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,

Tenerorumque hoedorum. præterea nigrum bibito vinum,

In umbra sedens, animo saturatus cibo,

Contra temperatum ventum obverso vultu,

Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit. 595

Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vini.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,

Loco in ventoso, & bene planata in area.

Mensara vero diligenter recondito in vasis. sed postquam 600

Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,

Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam

Inquirere jubeo: molesta est autem quæ liberos habet ancilla.

Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:

Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat. 605

Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit

Bobus ac mulis annum pabulum. sed postea

Servi refocillent chara genua & boves solvantur.

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

Cœlum, Arcturum autem inspexerit roseis digitis Aurora, 610

O Persa, tunc omnes decerpe & ser domum uvæ:

Exponito vero Soli decem dies totidemque noctes.

Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito

Do-

Δῶρα Διωνύτῃ πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πληϊάδες θ' Ἰάδες τε, πότε σθένης Ωἰώνος· 615
 Διῶσιν, πότε ἔπειτ' ἀρόσθι μεμνημένος εἶναι,
 Ωἰαίῃ· πλειὸν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.
 Εἰ δέ σε ναυπλῆς δυσσεφέλις ἴμερος αἰρή,
 Εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένης ὄβριμον Ωἰώνος 620
 Φεύγῃσσι πίπποσιν ἐς ἡροειδέα πόντον,
 Δὴ πότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
 Καὶ πότε μηκέτι νῆας ἔχεν ἐνὶ οἴκῳ πόντῳ·
 Γῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρῃ ἐρύσαι, πυκᾶσαι τε λίθοισι 625
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῃσ' ἀνέμων μέγας ὑγρὸν αἴντων·
 Χεῖμαρον ἐξερύσῃς, ἵνα μὴ πύδη Διὸς ἄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπ' ἄρμενα πάντα σεφ' ἐγκάτθεις οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνὲ κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὥραϊον μίμνειν πλοῶν, εἰσόκεν ἔλθῃ. 630
 Καὶ πότε νῆα θολῶ ἄλλα δ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φέρων
 Ἀρμενον ἐντυώσθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ὡς περ ἐμὸς τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίσειςκεν νηυσὶ, βίε κεχρημένος ἐσθλῇ.
 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας, 635
 Κύμῳ Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενθ' φάγων, ὕδ' ἐπλῆσθόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶ πενίῳ, πόν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσασθαι δ' ἀγχ' Ἑλικῶνθ' οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, ὕδ' ἐποτ' ἐσθλῇ. 640
 Τυῶν δ', ὦ Πέρση, ἐργων μεμνημένθ' εἶναι
 Ωἰαίων πάντων, περὶ ναυπλῆς δὲ μάλισα.
 Νῆ' ὀλίγω αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτθ', μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδθ'
 Ἔσσεται, εἴ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν αἴηται. 645
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Βάλλῃαι δὲ χρεᾶ τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀστερπῇ,
 Δείξω δὴ ποὶ μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐ γὰρ τι ναυπλῆς σεσοφισμένθ', ἢ τί τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ὥρεα πόντον, 650
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδθ', ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μάιναντες χερσὶν ἄλκον σὺν ἱλαὸν ἄγειραν

Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Plejadesque Hyadesque ac robur Orionis 615
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
Quando utique Plejades robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum, 620
Tunc certe variorum ventorum strident flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium, 625
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber..
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito. 629
Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes:
Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit immensum pontum emensus, 635
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono. 640
Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit. si quidem venti malos abstineant flatus. 645
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris:
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare; 650
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
Græ-

Ἐλάδ' ἐξ ἱερῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυναικα.
 Ἐνδὰδ' ἐγὼν ἐπ' αἰδλα δαΐφρον' Ἀμφιδάμαντ'
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. πὰ δ' ἀπροπαραδμένα παλαιά
 Ἀδλ' ἔδισαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνδὰ με φημί
 Τμῶν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠπώντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μύσησ' Ἐλικωνιάδεωσ' ἀνέδηκα,
 Ἐνδὰ με πομπῶτον Λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀσιδῆς.
 Τόσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζῆνός τ' ὅον ἀγιοχόιο.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀδέσφατον ὕμνον αἶδειν.
 Ἡμῶν πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
 Ἐς τέλ' ἐλθόντ' ἰδὲ καμασώδεω ὥρης,
 Ωραῖ' πέλεται θυητοῖς πλό'· ἔσέ κε νῆα
 Κανὰξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσσει θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Ἡ Ζῆς ἀδανάπων βασιλῆς ἐδέλῃσιν ὀλέσσει.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλ' ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῇμ' δ' ἀκρονίης τ' αὔραι, καὶ πόντ' ἀπῆμων,
 Εὐκλῆ'· πότε νῆα θολῶ ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἐλκίμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα αἶδεσθαι.
 Σπᾶδειν δ' ὅττι σάχισα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδ' ἐμένειν οἶκόν τε νῖον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς ἀήτας.
 Ὅς τ' ὤρει θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δ' ἐς πόντον ἔδηκεν.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐκρινός πέλεται πλό' ἀνθρώποισιν,
 Ἡμ' δὴ πομπῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχθυὶ ἐποίησεν, πόσον πέσαι ἀνδρὶ φανείη
 Ἐν κράδῃ ἀκροσώτῃ· πότε δ' ἄμβραπς ἐσὶ θάλασσα.
 Εἰαρινός δ' ἐστ' πέλεται πλό'· ἔμιν ἔγωγε
 Αἰνῆμ'· ἥ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐσθὴν,
 Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ πᾶ
 Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐσὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 Φράζεσθαι πᾶσι πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσ' ἔγοράω.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι αἶδεσθαι.
 Ἀλλὰ πλείω λείπειν, πὰ δ' ἐμείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντε μετὰ κύμασι πῆμα κῦρσαι.

655

660

665

670

675

680

685

690

Græcia e sacra ad Trojam pulchris foeminis præditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,

Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa 655

Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
or

Carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,

Ubi me primum dulcis compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes. 660

Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi.

Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones Solis,

Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,

Tempestita est mortalibus navigatio. nec certe navem 665

Fregeris, neque homines perdiderit mare,

Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,

Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.

Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.

Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum, 670

Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,

Trahitō in pontum: onus vero bene omne colloca.

Propera autem quam celerrime iterum domum redire.

Neque vero expectato vinumque novū, & autumnalem imbrem,

Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus, 675

Qui concitat mare, comitatus Jovis imbrem

Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.

Sed alia verna est navigatio hominibus:

Nempe cum primum quantum incedens cornix

Vestigium facit, tantum folia homini appareant. 680

Summa in ficu. tum sane pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen

Probo: neque enim meo animo grata est; (tamen & hæc

Quia occasio ipsius invadenda: ægre quidem effugeris malum. sed

Homines faciunt stultitia mentis. 685

Pecunia enim anima est miseris mortalibus.

Miserum est mori in fluctibus. Verum te jubeo

Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.

Ne vero intra naves omnem substantiam cavas ponas:

Sed plura relinquito: pauciora vero imposito. 690

Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:

Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἁμαξάν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας,

Ἀΐονα καυᾶσαι, πὰ δὲ φορὰν ἁμαιραδαίη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὠραῖος δὲ γυναικα πτόν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

695

Μήτε τρηκόντων ἐσέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,

Μήτ' ἐπιδαίς μάλα πολλὰ γάμος δὲ ποι ὄμιος ὄπτος.

Ἡ δὲ γυνὴ σέτορ' ἠβρόη, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικῶ δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦδεα κεδνὰ διδάξῃς.

Τῶ δὲ μάλισα γαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐγγύδι ναίει.

700

Πάντα μάλ' ἄμφις ἰδὼν, μὴ γέποσι χάρματα γήμης,

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἄμεινον

Τῆς ἀγαθῆς, πῆς δ' αὖτε κακῆς ἢ ῥίγιον ἄλλο,

Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα κῆ ἰφθιμόν περ εἶοντα

Εὖει ἄτερ δαλῦ, κῆ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν.

705

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·

Εἰ δὲ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.

Μηδὲ ψάδισθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ κεν ἄρχῃ,

Ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποδύμιον, ἢ κῆ ἔρξας,

710

Δίς πόσα πίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὖτις

Ἡγῇτ' ἐς φιλόπται, δίκῃ δ' ἐθέλῃσι παρασχέιν,

Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλοσσε ἄλλον

Ποιᾶται, σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

Μηδὲ πολυξείνον, μηδ' ἄξιον καλέεσθαι,

715

Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεκεσῆρα.

Μηδὲ ποτ' ἐλομένῳ πενίῳ θυμοφθόρον ἀνδρὶ

Τέτλαθ' ὀνειδίζων, μακάρων δόσιν αἶεν εἶόντων·

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

Φηδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰύσης.

720

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκύναις.

Μηδὲ πολυξείνῃ δαιτὶς δυσαέμφελος εἶναι,

Ἐκ κοινῆ· πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδὲ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον

Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

725

Οὐ γὰρ ποίγῃ κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' ἀράς.

Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλῆν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δ'ὴ μεμνημένος ἐς τ' ἀνίσταται.

Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδῷ προβάδῃσι ἔρήσης·

Μηδ' ἀπογυμνωδαίς· μακάρων τοι νύκτας ἔασιν.

730

Ε'ζ'

Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.

Modum observa: tempus vero in omnibus optimum.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito. 695

Neque triginta annis valde multum deficiens,

Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.

Mulier autem quatuor decimo anno pubescat, quinto decimo nu-

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas. (bat:

Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat: 700

Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus vero mala non durius aliud,

Comessatrice: quæ virum, licet robustum,

Torret sine face, & crudæ senectæ tradit. 705

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato.

Neque fratri æqualem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem coeperit,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens, 710

Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,

Suscipe. miser namque vir amicum alias alium

Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.

Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris: 715

Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.

Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem ho-

Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium. (mini

Linguæ certe thesaurus inter homines optimus

Parcæ, plurima vero gratia, si modum fervet. 720

Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.

Neque in convivio multorum hospitum sis morosus

De symbolis: plurima enim gratia, sumptusque minimus.

Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum

Manibus illotis, neque aliis immortalibus. 725

Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.

Neque contra Solem versus erectus meito.

Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.

Neque in via neque extra viam progrediendo meas, 729

Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.

Ἐξήμεροι δ' ὄγε θεὸς ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἦ' ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας Δαρνείας αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐστὶν ἱμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο πάφῃ ἀπονοστήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεῇ, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀνάνων ποταμῶν καλλιῖρρον ἰδωρ
 Ποσὶ περᾶν, πρὶν γ' ἄλξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιφάμενθ' πολυηράτῳ ὕδατι λακῶ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότῃ δὲ χεῖρας ἀνιπτῷ,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγος δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλαίῃ
 Αὔρον ἀπὸ χλωρῆ παίμνειν αἰῶνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόῳ πιθέμεν κρητῆρ' ὑπερθεῖν
 Πινόστων, ὅλοῃ γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδέ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεσον καταλείπειν,
 Μήποι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνῃ.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 Ἐσθαι, μηδέ λόνεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνύωρα ποιῇ.
 Μηδέ δυωδεκάμλων· ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται.
 Μηδέ γυναικίῳ λυτρῷ χροῶ φαιδρυῖναι
 Ἀνέρα· λαγαλέῃ γάρ ἐπὶ χρόνον ἔς· ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ· μήδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμᾶειν αἰδήλα· θεὸς γὰρ καὶ σὺ καὶ νεμεσᾷ.
 Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδ' ἐπ' ὀρέοντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρήνῃ ὕρειν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 Μηδ' ἐναποφύχειν· τὸ γὰρ ὃ ποι λώϊόν ἐστιν
 Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴ δὲ βροτῶν ὑπαλδίο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κῆφῃ μὲν αἶραι
 Ρ'εῖα μάλ', ἀργαλέῃ δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποδέσσει.
 Φήμη δ' ὅπῃς πάμπαν ἀπόλλυται, ὡπνῶ πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι· θεὸς γὰρ καὶ ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

735

740

745

750

755

760

764

Τ Ε Λ Ο Σ.

Sedens vero divinus vir, & prudens

Aut ad parietem accedens bene septæ caulæ,

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

Neque ab ominoso sepulchro reversus

735

Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.

Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluentia,

Manus lotus amoena aqua limpida.

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,

740

Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu Deorum in celebri convivio

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

(craterem

Neque unquam urceum, ex quo vinum infunditur pone super

Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.

745

Neque domum faciens imperfectam relinquito,

Ne forte insidens crocitet stridula cornix.

Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens

Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.

Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)

750

Puerum duodennem: quia virum inertem facit.

Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.

Neque muliebri in balneo corpus abluito

Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc

Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,

755

Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.

Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,

Neque super fontes meito: quin valde evitato.

Neque incacato. id enim nihilo est melius

Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.

760

Fama enim mala est, levis quidem levatu

Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.

Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant: quippe Dea quædam est & ipsa.

764

F I N I S.

ANNOTATIONES

IN OPERA ET DIES.

1. **ΜΟΥΣΑΙ**) Duplicem invocationem ponit : prior hæc ad Musas : posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratrem docendo sit auxiliator.

2. **ΔΑΪΤΕ ΔΗ**) Δι' legendum monet Eustathius : quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum. Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, **ΜΑΙΘΑΝΕ ΔΗ ΜΑΤΑΙΕ**.

3. **Οὔ ΤΕ ΔΙΑ**) Enumerat pias quasdam sententiās de Deo. Porro in οὔ potest intelligi, inquit Tzetzes **τρόπον**, more Attico, ut sit δι' οὔ **τρόπον**, quomodo, cur : quod nonnulli interrogative, alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δι' οὔ, vel **ὡς** οὔ **ΔΙΑ**, secundum quem Jovem gubernantur homines. **φαπτός** & **ρήτορ** differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim **φαπτός**, de quo magna fama est. **ρήτορ** autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. **ΔΙΩΣ**) Musarum responsio. vel ut alii volunt, Poeta ipse respondet ceu a Musis edoctus.

5. **Ρ' ἔΑ ΜΕΝ**) Contractio est in voce **ρ' ἔΑ**, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro *alvearia*. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit : **τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψηλοῖ**.

9. **ΚΛΙΨΙ**) Invocatio ad Jovem.

Θέμισας vocat præcepta de moribus. **Θέμισ ἐπὶ θεῶν, δίκη** vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

11. **Οὐκ ἄρα**) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris ; alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes : alteram dignam laude. **ἔλω, βῶ**, pro **ἔσι**, Attice.

15. **Οὐ πρὶς τῷ γε φιλεῖ**) Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia : sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt : idque naturæ quodam facto.

17. **Προτέρῳ**) Lege **Πρότερον**.

19. **Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι**) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad **τῷ ἔρειν**, nescio quid in mentem venerit.

20. **Ἀπάλαμιν**) Inertem, qui manus nulli operi admovet. **πάλαμιν** enim & manum & ipsum opus significat.

24. **Ἀγαθὴ δ' ἔχει**) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in *Lyfide*, & *Arist.* 5. *Polit.* & 2. *Rhet.* & *Galen.* ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poeta nostro attribuit.

27. **Ὡς Πέρση**) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat : eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. **Κα-**

28. Κακόχαρτος) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim huius vocis significatio.

30. Ὡρῇ) Absque aspiratione, pro ὁρῆτις. alii legunt ὥρῃ, id est, tempus.

33. Τῷ καὶ κοροστέμεν) Concessio ironica. Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus a malo revocari potest, age per me licebit litiges, quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἐκέρπει δάτερρον) Antiqui, cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula, τὸ το δάτερρόν ἔσαι: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δάτερρόν ἔσαι, nihil aliud est, quam ἔστιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

38. Ἀρπαζών) Βασιλῆας vocat præfectos singularium urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιος) Mediocritatem commendat, ac redarguit iudices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus, & a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem iustitiæ longe potiorem quam iniustitiæ, & πλεονεξίας, deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per μέσος, medium inter lucrum & damnum, quod est iustum, & honestius atque utilius παντός, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν) Προκρύψαν, Attice, occuluerunt.

Causam huius ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Πηδῖδος) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum.

44. Ὡς τὸ σέ κ' εἰς) Venustissimo idiomate, οἱ εἰς ἐν αὐτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζῆς) Longam fabulam recenset de Pandora, quæ docet Iovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura: Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis abblanditur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio verat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμνηθῆς, quasi προμνηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus,

auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψα) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Εἰς κοίλῃ) Ignem ferulis optime servari auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρει) Est quædam εὐμενική approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Εἰς ἡμετέρας ἀμφοτερότητας) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. Ἡφαιστον) Recenset jam quomodo Pandora condita sit. M. Garbrius sensum hujus fabulæ sic explicat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitationem, inde quasi transformatum in aliam naturam & κρείσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus coelestibus, sed quibus corporea sæcè contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poetam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Αἰνείας δὲ θεῶς ὡς ὡπ

είσκειν) MS. Palat. Παρθενίης, id est παρθένης, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. γυιοπόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sic ut fere videre est ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυιοπόροις μελεδῶντες, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσµῶσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν ἢ κοσµαίνει οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit εἰς τὸ κοσµοποιεῖν, Proclum agere existimo.

67. Εἰς δὲ θύμην) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

72. Ζῆσιν) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Ἀμφὶ) Παιδεία Dea eloquentiæ est.

81. Παιδωρίων) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφειῶς) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine, & qui curiosi sunt.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεῖς) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur.

Nam

Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epime-
theus, id est, vis animi humani in-
considerata & præceps, non obse-
quitur plerunque parti superiori me-
liorique mentis & rationis, quæ est
προμηθεὺς animi hominis. Ideoque
specie hujus boni deceptus, postea
noxium comperiens, sero recepisse
pœnitet. Recte ergo Horatius:

--- Nocet emptæ dolore voluptas.

91. Νύσθιν ἀτερ τε) Hæ duæ par-
ticulæ quamvis idem denotent, in-
tendunt tamen hic significationem.

93. Αἴψα) Κακότης hic pro
malo externo accipitur.

94. Αἶψά γυνή) Proverb. Γυναι-
κῶν ὁλεθροί. Mulier, id est, ap-
petitiva & foeminea affectio, &
publica indulgentia δυσγωγικὴ &
ψυχγωγικὴ atque σινηρωδὴς, un-
de laxatur disciplina severior.
Hinc deinde sublata disciplina
tanquam operculo Pandoræ, id
est, corporis & animi humani,
statim quasi ex antro Æoli venti
& impetus affectuum,

*Quæ data porta ruunt, & terras
turbine perflant.*

& nusquam non pervadunt, & ni-
hil non moliuntur. Quod tamen
spes remansit, significat neminem
tam desperatis rebus esse, quin a-
liquando speret. Ovid.

*Vivere spe vidi quis moriturus
erat.*

98. Πρόεσθαι γὰρ) Ratio solius
spei in pyxide relicte. Magnum
certe Dei donum spes, quo solo af-
fectu homines inter tot ærumnas su-
stentantur & aluntur, & sine cujus
condimento omnia non solum fa-
tua, sed etiam insuavissima sunt.

106. Εἴ δ' ἐθέλεις) Quinque æ-
tates jam fingit: quo commento si-
gnificat, naturam & mores subinde
deteriores fieri, & vitia hominum
augeri. Hanc descriptionem ætatum

omnes fere Latini Poetæ imitari
sunt. ἀκροφώσω, significat expo-
sitionem ordine factam & integram,
neque tamen prolixam.

108. Χρῦσον) Aureum, ut in-
quit Plato, propter præstantiam na-
turæ, morum, & vitæ.

112. Ὡς τε) Cognoverat fortasse
Poeta aliquid de vita primorum pa-
rentum in Paradiso: & ideo respi-
ciens eo, hæc dicit. Θεοὶ δ' ἔζων.
Lege Θεοὶ ζῶσκει. Ut paulo an-
te v. 90.

115. Εἰ θαλίῃσι) Εἰσπαῖς sacris
epulis, Græci enim sæpenumero
totam τὴν εἰσπαῖαν voce θαλίῃ
designant, quod Latini *Divina
epulas* dicunt.

122. Δαίμονες) Hæc omnia non
multum discrepant ab iis, quæ sacra
Scriptura tradit de bonis Angelis.

126. Πλαττόμεναι) Dicti sunt Dii,
qui τὴν ἐπιτηδεύειαν promoverent,
& quocunque modo terræ præessent.

127. Ἀἴθερον) Alterum seculum
describit per suas circumstantias,
quod Argenteum vocat: & eo de-
terius priore fuisse ostendit, quo ar-
gentum est vilius auro.

130. Αἶψ' ἐκ τῶν μὲν παῖς) Αἶψά
elegantè hoc loco pro αἶψ' ὁμῶς
ponitur.

132. Ἡβῆς μέτρον) Vocat me-
diam ætatem, quæ Græcis ἀκμή
dicitur.

138. Ζᾶς Κρονίδης ἔκρυψε) Si-
gnificat propter impietatem & ne-
glectam religionem mortuos esse:
docetque ob id factum, ut non con-
verterentur quidem in divinos spi-
ritus, ut illi priores, sed tamen es-
sent beati, & sub terra degerent.

141. Τ' ἰοχθόνιοι) Lege Εἰχ-
θόνιοι.

143. Ζᾶς δὲ) Tertium genus
hominum æri comparat, immane,
ferox, & omnino Martium. for-
tasse Gigantes intelligit.

145. Ε'κ μελίων) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

146. Οὐδ' ἐπ' ὄτον) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniant, & carne vesci coeperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

159. Αἰδράν) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason, & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente Deo nati essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

162. Ε'πὶ πύλῃ) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἐν τῇ πύλῃ, & illarum, quæ dictæ sunt ὑποπλάκειοι, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

163. Μήλων) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisca reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

170. Ε'ν μεγάρῳ) De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ'. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνῳ. Hesiodus hoc libro injustitiæ poenam constituit τοῖς Ὠκεανόν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικὸν Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum καὶ τῶν μεγάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥῆσιν λέγουσιν dicuntur.

172. Τελὺς τῆς ἔτης) Elegantius Palatinus: Τελὺς ἔτης, id est, πολλάκις, inquit interpretes.

173. Μηκέτ') Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὠρελον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur, ut verbum, tribus personis.

183. Οὐδ' ἐξήν) Eleganter hunc locum expressit Ovid.

--- Non hospes ab hospite tutus,
Non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est.

186. Βέζοντ') Ita MS. Palat. βέζοντες ἀπὸ τῆς λείποντο, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: ut apud Homer.

Αἰδώς ὦ Λύκιοι, πόσος φάγεται
καὶ σοὶ ἔσται.

Alii, βέζοντες ἐπέεσι, & ita legisse videtur Moschopulus, qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἐπέεσι.

187. Θεῶν ὅπιν.) Ὅπιν Poetæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes præditi sint.

188. Γηράντεςον) Athenis capitale fuit θρηπτήριον non persolvere parentibus.

189. Χειροδίκαι) Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

191. Τῶν) Pro ὑβρίστῳ, ut Latinis scelus pro scelesto.

195. Ζῆλον) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Postea quam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefim Deas reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterri amplius a tur-

turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

199. Ἰτῶν) MS. Pal. Ἰτῶν.

202. Νῦν δ' αἶνον) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνον fabulam ejusmodi significat quæ figurate & recte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam.

203. Ἀηόνη) Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc aviculam πειλοδερὸν, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

207. Λαιμοίνη, τῇδ' ἔς) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.

210. Ἀφρων) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus.

213. Ω' Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβερν opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiat pro insolentia, quæ comitatur divitias.

218. Πᾶθων) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

219. Αὐτίκ) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat ne contra justitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Π' ὀρθῶν) Tractus violentus, quo justitia dicitur coacta, pro frau-

dibus accusantium, & judicium.

222. Ἡ δ' ἵσταται) Subintelligendum fortassis κατὰ ἤθειαν, id est, cætus, conventus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili.

225. Οἱ δὲ δίκας) Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

231. Θαλίης) Uterque Palat. v. 24. vet. c. Palat. Ἀπύρῃ, quemadmodum & Eustathius.

240. Πομπήν) Hæc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas malè viri poenam lauit.* ἵπαιραν, dicitur luere peccata.

246. Ἡ τῶν γε) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis, & doctrina Moïsi & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

251. Τεῖβαν) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentior plane conterat, & ad nihilum redigat.

261. Βασιλίαν) Synizesis τῇ καὶ τῇ ω. in Palat. supra ἡ adscriptum erat ἰ.

263. Ταῦτα) Principes dehortatur ab injustitia tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est

265. Οἱ αὐτῷ) Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

274. Ω' Πέρση) Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis.

286. Σαί δ') In sequentibus Poeta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignavia variis argumentis declarat.

287. Κα-

287. Κενότης) Hic pro malo interno accipitur .

289. Τὴς δ') Argumentum a natura virtutis . Ita enim laborem proponit , ut conjungat cum virtute & justitia . Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit .

193. Οἷτος) Tria hominum genera describit . Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit . Sæpe ego audiui , milites , cum primum esse virum , qui ipse consulat quod in rem sit : secundum eum qui bene monenti obediat : qui nec ipse consulere , nec alteri parere scit , cum extremi ingenii esse .

300. Φιλέη δὲ εὐστέρη) Alii : Δὲ σ' εὐστέρη .

304. Κοδόροις) Κόδορος , ἀκάλ-σω , abscondo , & ἰρά , cauda , quod aculeum non exerant fuci , vel propter ignaviam , vel quia non habeant : fucorum enim alii aculeos habent , alii non , ut Plato docet .

306. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἦστω μέτρα ποσῶν) Philosophi sæpe μέτραν dicunt id . quod in unaquaque re bona maximum est . Sic & apud Platonem μέτρας λέγειν , ubique est optime & verissime dicere : μέτρον σοφίας , multum sapientiæ . Id enim quod optimum est , extra mediocritatem esse non potest , quia alias ad vitium deflecteret .

311. Ἐργον) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem .

314. Δαίμων) Occurrit objectioni de paupertate .

317. Αἰδώς) Occupatio item est , non esse turpe laborare , præsertim egenti . Citatur hic versus proverbialiter , mendicos debere esse impudentes : verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est . Est enim duplex verecundia . Prodest in lo-

co pudor : obest , si eo ignaviam nostram prætexamus . Pudorem ergo inertium improbat , quos vocat Virg. *Degeneres animos* .

319. Αἰολβίλῳ) Vet. Pal. Δύρ-σθ δὲ πρὸς ὀλβον . in altero tamen dandi casu .

321. Εἰ γὰρ πς) Duo genera injuriæ facit . Sunt qui alienas facultates vi rapiant . Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt .

326. Παῦρον) Male partum male disperis . Et , *De male quaesitis non gaudet tertius haeres* .

327. Ἰσον) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere , sed & ope privare . Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur : unde Jupiter ξένος .

330. Ἀλιτρούισται) In v. Pal. in alio ἀλιταίνων .

336. Καδδύζμιν) Præceptum de cultu divino . Primus est , hostiarum femora pinguedine obduta cremare . Secundus , libare , cum vinum effunditur . Tertius , suffitum facere .

344. Εἰ γάρτοι) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis . Εἰ γὰρ τοῖς ἄλλοις . Elegantissimum est illud ἄλλοις : quo hoc loco ea ratione usus est , qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλοις .

345. Ἀζωστῷ) Id est , sine mora . Affines autem cunctantius adsunt , & non tam prompte .

347. Τιμῆς) Id est , famam , honorem .

349. Εὖ μὲν) De gratitudine præcipit in referendo beneficio . μετροῦσθαι , dimensum accipere , vel mutuo .

361. Ἐπὶ σμικρῷ) Malim cum vet. & recentiore Palat. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur .

363. Αἰδοῦσα λιμὸν) Sic vocat famem ab effectu , quod nigrum aut

aut luridum colorem inducat.

368. Ἀρχομένη) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aeri; in imo foeculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

369. Δεῦν) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δεῦν δ' ἐνὶ πυθμένι θεῶν. Alii legunt δεινόν. Sed sicut Poetis δεῦν δὲ μετα' πλεονασμῷ Ἰωνικῷ est δεινόν: sic δειλόν μετα' συγκοπῆς, idem est quod *serum*.

371. Καί τε) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentiae tuae indicatione.

373. Πυγαστὶλ) De meretrice intelligit, quae immodicae elegantiae cultui sit dedita.

377. Φερβέμεν) Pueri φέρβεσθαι dicuntur, dum in tenera illa aetate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεισθαι. Tum Heinsius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

381. Σοὶ δ') Conclusio generalis, vel παρασπασμὸς ad doctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

383. Πληϊάδων) Hic secundus liber continet praecepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Plejadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Plejades 7. stellae in tergo Tauri, Latini

Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμητικῶς ορiri, vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλικικῶς. Quando igitur Plejades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt, quod fit mense Novembri, arationis tempus adesse dicit.

385. Ἀδὴ) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis Taurum & Geminos peragrans: quod est a Majo usque ad Junium.

386. Περιπλομένη) Epith. anni, a πέλομαι, id est, existo: vel πάλω, verto: vel a περιπλέωμαι.

389. Ἀγρην) Palustrem terram significat.

391. Γυναιὸν) Vult ut hos labores perficiat mature & ante saevitiem hyemis, atque sollicitè & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Γυναιὸν τ' ἀμύνει ὅταν ὤρεα πάντα πέλονται. in MS. P. ἀμύνει, id est, σπυκεθροίζεν ἢ θροϊζεν. Εἰ χ' ὤρεα πάντ' ὤρην non est semper τὸ καθ' ὤρην, sed & τὸ ὄντελες in fructibus.

403. Νομός) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

406. Κτητὴν) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert. Κτητὴν δ'. Notarunt jam olim viri docti Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ

πῆματα numerabatur, & maritus
ὁ κύριος appellabatur.

410. Ἐπὶ τῇ) Ab ἔπῃ, id est,
postremus dies mensis.

417. Σείρα) Stella est in ore
canis majoris, ad latus Austri, vi-
cina Leoni, dicta quod nimio ca-
lore exsiccat & debilitet vires hu-
manas.

419. Πλάς) Ubi Sol accesserit
Scorpius, Canicula mane aliquan-
tisper ante Solem, ortu Heliaco,
conspicitur: orto autem Sole sta-
tim labitur sub terram.

423. Ὁλμον τεπέδω) Per ὁλ-
μον τεπέδω quidam intelligunt
mortarium trium pedum, quo
veteres usi sunt pro mola.

426. Δεκαδώρη) A δῶρον, id est,
palmus, quod munerum datio δῶ-
ρον appelletur: id autem geritur
per palmam manus.

430. Ἀθῶναις) Sic vocat Ce-
rerem, quod ipsa Athenienses,
adeoque omnes homines, de fru-
gibus docuerit.

433. Ἀντίγον) Aratrum, quod
habet dentale solidum & ἀνά-
ντην, non affixum: vel quod non
sit plane elaboratum, sed usque
ad dentale.

442. Ὀκτάβλωμον) Ὀκτο mor-
sum, a βλωμός morsus, ita tamen
ut unum frustum habeat binos mor-
sus. Servum intelligit robustum,
qui integrum panem in 4. partes
divisum absumat in cena: vel cui o-
pus sit pane, cujus quadrantes octo-
nis bolis seu partibus consent.

443. Ὁς κ') Ætatis, quam in ser-
vo requirit, rationes addit admo-
dum graves, sentitque multum
suum esse in maturitate ætatis.

446. Ἐπισπορέω) Quasi super-
seminatio, quæ usurpari solet cum
prior sementis non est rite peracta.

448. Φράζειται) Tempus arandi
indicat per clangorem gruum avo-

lantium, idque (ut Poetæ sin-
gunt) in Ægyptum, ubi bellige-
rantur cum Pygmæis.

451. Ὁμβρῶν) MS. Palat. &
alii, ὁμβρηῶν.

453. Πνίδιον) Occupatione ne-
gligentiam & inscitiam rusticorum
taxat, qui non considerant quibus
opus habeant, sed in alienam o-
pem sunt intenti. Respondet ergo
eadem opera posse aliquem petere
& negare.

458. Εὖ τ' αἶν) Docet diligen-
tiam quæ est adhibenda in aratio-
ne. Addit versu 460. signa & cir-
cumstantias, qualis terra sit aran-
da, sicca scilicet & humida, id est,
non lutosa, & tamen madefacta.

462. Εἴαρι) Modus & ratio a-
randi traditur. Pingue solum solet
quater arari. Qui vero tenuius so-
lum habent, ter arant. Prima a-
ratio est proscissio: secunda fit
mense Junio, quæ est iteratio:
tertia, cum ante sementem ara-
tur, quæ est tertiatio.

563. Νῆον) Concedendum est
suum intervallum terræ, quo in-
terquiescat, ut deinde copiosorem
fructum ferat. Est autem Nova-
le, ager qui alternis annis feri-
tur. καρίζουσιν, id est, recens a-
ratam, adhuc elevatam.

463. Ἀλξίωρη) Pellens execra-
tionem. Solent enim agricolæ ma-
ledicere quando fructus ex senten-
tia non proveniunt, ἀκηΐταις,
liberos exhilarans, utpote quibus
suppeditet copiosum victum.

467. Ἀρχόμενος) Quomodo sit
arandum. ἔχεται, stiva, quia αὐτὸ
ἔχεται ἀρότης, quod eam manu
teneat arator.

469. Ἐνδρῶν) Καρδία δένδρε, καὶ
τὸ μέτρον, inquit Hesych. Vet. C.
Palat. ἔνδρῶν, id est, δένδρεον, vel
αὐτὸν τὸν ἰστροβοέα. lignum esse di-
cunt, quod est proximum temoni.

475. Ε'κ δ') Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

476. Ε'ρ' α' μ') Cum inquisitione & delectu capientem.

479. Ε' δ') Improbatur hic arationem dilatam ad Solstitium hybernium.

480. Η' μ') Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

483. Α' μ') Α'ρ' θυποφορ' , & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Jovis.

486. Η' μ') Pulchra Veris descriptio est.

493. Παρ' δ' ἰθι') Id est, ἰθι' τρεχε, παρέρχε, ut gloss. & præteriter interpretandum, potius quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hybernium, more vulgi, otiosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκον θωκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & otiosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tontinis. Pro ἐπ' ἀλέα, ut constat versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλῆα, neutro genere, in locis calidis, ab ἀλῆ, doctiss. G. Canterus ἐπαλέα uno verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Λίσχαι quondam dicebatur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus levissimis agitabatur, factum est ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λίσχαι dictæ sunt. Ε'π' ἀλέα, Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confur-

mat simile hemistichium infra.

497. Αετῇ δ') Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diuturna laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poeta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

498. Ποῦν) Verissimum est Columellæ dictum, Homines nihil agendo, male agere discunt.

504. Μῶν) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Λωμῶν, mensis Januarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βέδωρα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant, etiam ipsos boves.

507. Ο'ς τε) Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

518. Τροχαλιν) Inclinatam, contractam, vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

520. Η' τε δόμων) Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

524. Ο'τ' ἀρόστε) Polypi hæc natura est, teste Plin. l. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat, quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀρόστεν, quod cartilaginem pro spina habeat.

527. Α' μ' ἐπ') Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

533. Γλαφυ) Pro γλαφυρόν. τριποδι βροτῷ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Βασιτικά ανιγμὰ.

537. Χλαῖν) χιτῶν interior vestis

his erat, supra quam utebantur pallio.

538. Κρόνα) Pro προκίθε .

541. Ἰφι κταμίνου) Quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur .

545. Τετὴ) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλὲν sit ab ἀλάσσειναι . Gloss. MS. Palat. τὴ ὀμβρὴν ἀλάσσειναι ἀλ. ὀμβρὴν, ad propulsandam pluviam . Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλάσω, teporem .

549. Ἀὐρ πυροφόρος) Vapor ex terra in nubibus percussus & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aer fata & arva .

557. Μῆς γὰρ) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates haëtenus descripsit .

559. Τῆμ) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet . Nam Græci homines tantum coenabant, & largius quidem .

560. Εὐφροῖη) Sic vocant Poetæ noctem, ὅτι τὸ εὐφροῖν ἡμῶς ἐν αὐτῇ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀνιπαύσεως .

566. Ἀρκτῦρ) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris .

566. Πανδιονίς) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filius .

569. Εἰς φαῖ) Poeta videtur in ea opinione esse, ut putet hirundines hieme latere quasi mortuas in suis nidis . Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores .

571. Ἀλλ' ὁπότε) Messis tempus describit . Per ὁσπέρτοις intelligit testudinem, quod domum suam circumferat . Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitan-

do Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta .

574. Φάγειν) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere . Καὶ ἐπ' ἡμῶν κοῖτον . Ubi ut quinta versus regio spondæum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu spondæo: quomodo & prima regio apud Homerum Βορέης ἢ ζεφύρος: item, Πλάονας καὶ μηστῆρας: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus .

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homericō illo,

Θωρηκας ῥήξεν δῆτ' αἰμὴν στίνδροςι .

Qua de re monuit etiam Hephaestius .

582. Ἡμὲ δὲ σκόλυμα) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκόλυμας ἢ τέττηγος: ita loquuntur eleganter οἱ χαρίντες, id est tempore cardui & cicadae, vel dum carduus & cicada est .

589. Βύβλιν) Biblinum vinum dicitur a Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt .

592. Αἷθονα) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat .

594. Ἀνέμα) Pro eo diserte Palat. ζεφύρος legit, & gloss. αἶμα ανέμα .

596. Τεῖς δ' ὕδατος) Græci nunquam merum bibere solebant . Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ .

598. Εὐτ' αὖ) Id incidit in mensem Augustum .

600. Μέτρει) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat .

602. Θῆται) Venet. & Steph. ἐξempl. edit. Θῆτ', reponendum ex MS.

MSS. Palat. Θῦνι γ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

604. Κερχάροδοιτι) A sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

605. Ημυρόνοτος) Furem intelligit.

606. Συρρετί) Intelligit non tantum palcas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulum.

608. Γένει) Usitatum est Pœtis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.

609. Εὐτ' α') Tempus vindemiæ describit.

612. Δείξαι) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

615. Πλεὺν δὲ κατὰ χθονὸς) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est; & ibi incipit: Μῶν δὲ ληναιῶν. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride definat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno definit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam tali clausula concludit: πλεὺν δὲ κατὰ χθονὸς ἀρμενῶν. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit*. Multum torfit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

618. Εἰ δὲ σσ) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit

enim illis familiare, devehere fruges & merces.

626. Χείρρον) Clavum significat quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

627. Εὔκαιρος) MS. ἐνκαιρος.

633. Ως παρ) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem.

639. Νέορατο) Describit nunc patriam suam Poeta.

643. Νῆ' ὀλίγῳ) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

649. Οὐτ' ἐπ') Removet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζεσθαι primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

654. Ἀμφιδάμας) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erithreos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

663. Ηἴμεν) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet.

669. Εἰ τοῖς) Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

670. Εὐχερίαις αἶρας) Vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesii, & similes placidi.

678. Ἀΰθ) Vernam navigationem describit, quam ipse quidam non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

688. Ὅσσ' ἀγοράω) In uno ἄς ἀγοράω. in altero, ἄς σσ καλᾶν.

694. Μί-

694. Μέτρῃς) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum . Μέτρῃς θυλάσσεσθαι . Non intellexerunt hæc interpretes . Hesiodus μέτρῃς θαλάσσης vocavit ἢ ὠραίον πλῆν .

695. Ωραῖον) Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella .

696. Τεληκόντων) Al. τελήκοντα .

698. Τέτταρ') Pollux quatuordecim exponit . Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi .

704. Δεπρολόχης) Quæ comestationibus clam indulget , & quæ passim adit convivia .

705. Ἄτερ δαλῆ) Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat . Et crudam senectutem, τῶν κείνων καίρων vocat & præcocem .

706. Εὖ δ') De religione præcipit . ὅπῃς, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios . In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam .

707. Μῆδ') Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni .

711. Δίς πῶσα) Jubet offensio- nem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum : & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet . Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui .

714. Σὸ δ') Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum . Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinam injuriarum memoriam .

715. Μῆδ' πολύζῃον) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet . Est autem hic intelligenda

prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta .

721. Κακὸν εἶποις) V. C. Palat. κακὸν γ' εἶπες : & mox αἰσῆς . al. κ' ἥποις .

722. Δυσπρόμοσθ') Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis .

727. Μῆδ' εἴτ') Non esse mingendum contra Solem . Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum .

728. Ἀνίοντα) Al. Ἀνόντες .

731. Εἰζόμενον) Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret .

733. Μῆδ' αἰδοῖσθαι) A congressu uxoris ne accedas ad sacra .

735. Μῆδ' ὀπί) Ab hilariore convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet .

742. Μῆδ' ὀπί πεντέζοιο) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solemnium . πεντέζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet .

744. Μῆδ' ποτ' οἶνοχόῳ) Duplex potest esse sensus : vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potapfibus inde haurire liceat quantum velint : vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in comotationibus . Tzetzes allegorice sic interpretatur . Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti : ex hoc enim infortunium sequitur . pretiosior enim crater quam trulla aut calix .

746. Μῆδ' δόμον) Spartam quam natus es orna . In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera .

747. Κορώνη) Fama sinistra & maligna potest intelligi . λακέρυζα , pro κελαρύζα .

748. Μηδ' ἀπό) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum . Quidam per χυτρώποδας ἀντιρρόκτες intelligunt ollas supra focum stantes , ex quibus cibi nondum rite patinis infusi , mensis impositi atque consecrati sunt .

750. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina , (quæ vocat ἀκίνητα , quod non moveantur , vel non sint movenda ,) quod priscis infaustum videbatur . Vel allegorice prohibet ignaviam , otium & delicias in prole χιι. annorum . Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν . Pueri autem δωδεκαταῖοι & δωδεκάμηοι omnia communia cum matribus habebant , διαίταν , τροφήν , οἶκον , id est , ipsum Gynæceum . Hesiodus

ergo ne ejusmodi puerulos , matrum λατρώεσσι assuescere sinant , ex disciplina veteri , quia θηλυαῖοι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant , diligenter monet . Ibid. ἢ γὰρ ἄμεινον . Vetus clausula , qua potissimum utebantur in interdicitis suis principes , erat , ἢ γὰρ ἄμεινον .

757. Μηδ' ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur , qui sacram doctrinam commaculant .

760. Δειλὸν) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult , quia (versu sequenti ,) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis , & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur . famæ enim vim quandam divinam etiam inesse . Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ , 4. Æneid. Fama malum , &c.

764. Φημίζεις) Ita C. V. alii φημίζεις . 9. v. τι .

Η ΣΙΟΔΟΥ ἠΨΧΡΕΟΥ

Η ΜΕΡΑΙ.

ARGUMENTUM.

Tradit discrimina dierum, quæ fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ rationem, cum illa nobis u-
sui.

Η Ματα δ' ἐκ Διόδου πεφυλαγμένῃ, & κατὰ μοῖραν
 Περφραδέμεν δμώεσι. τριηκάδα μῶος ἀείσω
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἀρμαλιῶ δατέασθαι,
 Εὐτ' ἂν ἀληθείῃ λαοὶ κέκοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰς Διὸς παρὰ μηπόεντῃ. 5
 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμερ.
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Οὔδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε δύο γε μὲν ἡματα μῶος
 Ἐξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
 Ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τ' ἄμφω γε μὲν ἰσθλαί, 10
 Ἡ μὲν, ὅϊς πείκειν, ἡ δ', ἄφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
 Ἡ δὲ δωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ σοι νῆι νήματ' αἰροπόνητ' ἀράχνης
 Ἡματ' ἐκ πλείυ, ὅτε τ' ἴδεις σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὸν γήσαιο γυνή, προβάλλιστό τε ἔργον. 15
 Μῶος δ' ἰσαμένε τρισκαυδεκάτῃ αἰλέασθαι
 Σπέρματ' ἀρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνδρέψασθαι ἀείσῃ.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέωσι μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν·
 Ἀνδρογόνῃ τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἔσσύμφορόν ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' ἄρ γάμῃ ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτῇ, κέρη τε γενέσθαι
 Ἀρμιν', ἀλλ' ἐρίφες σίμναι καὶ πώτα μῆλων,

HESIODI ASCRÆI

D I E S.

ARGUMENTUM.

fui sit, & nostra causa à Deo condita: Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus ciet pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
 Præcipe servis; tricessimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
 Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versantur.
 Hæ enim dies sunt Jove a prudente. §
 Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona ambæ dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ: 10
 Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hac enim net fila in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier & inchoet opus. 15
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
 Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ. 20
 Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
 Apta est, sed hœdis castrandis, & gregibus ovium,

Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν τοιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνῳ φιλείε δέ κε κέρτομα βάξεν,
 Ψάδεά θ', αἰμυλίεσσι λόγοις, κρυφίεσσι τ' ὀφεισμέεσσι. 25
 Μίωός δ' ὀγδοάτῃ κάπρον κῆ βῆν ἐρέμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δὲ δυωδεκάτῃ παλαεργύε.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλὴν ἥματι ἴσθρα φῶται,
 Γίνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένῳ ἐσίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνῳ δεκάτῃ, κέρη δὲ τετραὶς 30
 Μέσση. τῇ δὲ τε μῆλα κῆ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κωῖα κερχαρόδοντα κῆ ἔρῃας παλαεργύε.
 Πρηύνειν, ἐπὶ χεῖρα αἰθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλδῶσθαι φθίνοντός δ' ἰσαμένεσσι τε,
 Ἀλγία θυμοβορεῖν μάλα ποὶ στετελισμένον ἥμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μίωός ἄγισθαι ἐς οἶκον ἀκοιπῶν,
 Οἰωνῶεσσι κέρησσι οἱ ἐπ' ἔργμασι πάντω ἄριστοι·
 Πέμπτα δ' ἐξαλείσθαι, ἐπεὶ χαλεπαῖ τε κῆ αἰνῶ.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύεσσι ἀμφιπολλάειν,
 Ὀρκον πηνυμένασιν τὸν ἔχει τέκε πῆμ' ἐπιόρκουε. 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερι ἱερὸν ἀκτῶν
 Εὖ μαλ' ὀπιπτάδοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλῶν
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε παμῖν θαλαμῆϊα δῦρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, πᾶσι τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνῶ δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λῶϊον ἥμαρ.
 Πρωΐῃ δ' εἰνῶεσσι παναπήμων ἀνδράποισιν.
 Ἐσθλή μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτῶν ἠδὲ γενέσθαι
 Ἀνίεσσι τ' ἠδὲ γυναικί· κῆ ἔποτε πάγκρατον ἥμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασιν τρῖσινάδα μίωός ἀρίστῳ 50
 Ἀρξασθαι τε πίδα, κῆ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα δῶναι
 Βασί κῆ ἡμιόνοισι κῆ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκληῖδα δολῶν ἐς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθεία κικλήσκουσι.
 Τετράδι δ' οἷγε πίδα. περὶ πάντων ἱερὸν ἥμαρ 55
 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μίωός ἀρίστῳ,
 Ἡὗε γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοισι μέγ' ὄνηα.
 Αἱ δ' ἄλλαι, μετὰδ' οἱ, ἀκήριοι, ὅππῃ φέρουσαι.
 Ἀλλ' ὅτ' ἀποίλω αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρὶ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia. 25
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
 Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bonæ est indolis.
 Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta 30
 Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficere animum valde hæc perfecta est dies. 35
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,
 Orcum vindicantes, quod malum contentio genuit perjuris. 40
 Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area
 Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
 Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naves compingere tenues. 45
 Nona autem media pomeridiana, melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertiam nonam mensis optimam 50
 Incipiendis doliis, & ad jugum collo imponendum
 Bobus & mulis, & equis celeribus.
 Navem multa transtra habentem celerem in nigrum pontum
 Trahito. Sed pauci veracem dicunt.
 Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est 55
 Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,
 Aurora oriente. pomeridiana vero est deterior.
 Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteræ autem intermediae, sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater. 60

Τάων δ' αἰμῶν τε καὶ ὀλβιῶ ὅς τ' αἶδε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζεται ἀνείηθ' ἀδανάποισιν,
 Ὅριδας κείνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλείνων.

64

T E Λ Ο Σ.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus Diis,
 Auguria observans, & delicta evitans.

64

F I N I S.

ANNOTATIONES

IN DIES.

2. **Π**ΕΡΑΔΕΜΕΝ ΔΥΜΙΟΣΙ . ΤΡΙΗΚΑ-
ΔΑ ΜΗΡΟΣ) Orditur a trice-
sima mensis die, quam dicit opti-
mam esse. Exactiones debitorum &
usurarum, ut patet ex Aristopha-
ne, similiter & forensia judicia A-
thenis fieri solebant. Conveniebat
enim populus in feriis ut judica-
retur, doceretur de religione, &
mores formarentur. Tum scenici
ludi fiebant, qui vice concionum
fuerant. Et hi ritus ad res poli-
ticas, non physicas, referendi sunt.

4. ΕΥΤ' ΑΥ) Quidam Scholiastes
hunc versum aliter intelligit, & i-
ta interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας
κρίνωσι οἱ αἰθροποὶ τὰς ἡμέρας·
ἦτοι ὅταν τῷ ἀληθῇ ἐπίστανται
συνοδόν, & μετ' ἀκριβείας γινομέ-
νῳ.

6. Πρῶτον ἔτη) Athenienses men-
sem, qui apud eos est 30. tantum
dierum, in tres decades dividunt,
quarum primam nominant ἰσταμέ-
νῳ μῆρὸς, secundam μεσάντος, ter-
tiam φθίνοντες. Deinde primæ de-
cadis diem primam νυμῶνιν, se-
cundam δατέρων ἰσταμένῳ, tertiam
τερίτῳ ἰσταμένῳ, & ita deinceps
usque ad δεκάτῳ ἰσταμένῳ. Secundæ
decadis diem primam, πρῶτῳ ἐπὶ
δεκά, secundam, δατέρων ἐπὶ δεκά,
usque ad εἰκοστῷ sive εἰκάδα, id
est, xx. diem. Tertiæ primam, πρῶ-
τῳ ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis inven-
tu, numeros dierum ad Lunæ de-
crementum minuendo, ἐνάτῳ φθί-
νοντῷ, secundam, ὀγδόῳ φθίνον-
τῷ, tertiam, ἑβδόμῳ φθίνοντῷ,
usque ad τετρακάδα, i. e. 30. diem,

quam etiam ἑνῷ καὶ ἑσπέρῳ vocabant,
id est, veterem & novam: quo no-
mine etiam instantis mensis prima
dicebatur: itemque prima dies Lu-
næ jam apparentis, & tertia a coi-
tu digressæ. Cæterum Hesiodus hic
nec singulatim omnes dies, aut ex
ordine, nec iisdem etiam appella-
tionibus commemorat, sed repetit
quosdam bis aut ter, nonnullis in-
terim velut μεταδύπων καὶ ἀκρηῶν
prætermiſſis: quod suo quoque lo-
co notabimus. Ἐν ἡ igitur primus
dies est, pro ἑνῷ καὶ ἑσπέρῳ, nempe
metri causa. Hunc dicit esse sa-
crum: sunt enim omnia initia sa-
cra: τετράς, pro τετάρτῃ, quartus
dies, qui itidem sacer est, quia
eo die prodit a coitu Luna, pri-
mumque tunc conspicitur.

8. Οὐ γὰρ δατῇ.) Præteritis 2. &
3. itemque 5. & sexto, diebus,
ut mediis, venit ad octavum &
nonum, quos recte utiles dicit
crescentibus, nam humores alit
crescentia Lunæ.

10. Εἰδεκάτῃ.) Decimo præte-
rito, undecimum & duodecimum
varie laudat: quia Luna Solem
trigono aspectu intuetur, quem
beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν, οἷς,) Per synære-
sin pro οἷας.

13. Τῇ) Id est, ταύτῃ, ἀερισ-
πότης, pro ἀερισπότης, in acre
pendens.

14. Ἡ ἡμέρας) Quidam legunt
ἐκπλεῖς, unico vocabulo, & di-
cunt ita vocari xxix. diem, quasi
cumulatum & adauctum.

16. Μῶος.) Ait xviii. diem factioni obesse, nimirum propter immodicum humorem. verant enim sementem facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas ferere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τετρακαιδάτω μῶος ἱσαμεία, qui dicitur alias τεῖτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἑκτῇ) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἑκτῷ μέσῳ, quum alias dicatur ἑκτῇ ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies, contra quam superior incommoda plantis, decrescete nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine semellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescēte Luna semen minus humidum est quam crescente.

20. Οὗτε γαίεσθαι ἔτ' ἄρ' γάμος ἀπολλύσθαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio coepit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. Ibid. Γαίεσθαι μέγα. MSS. Γάνασθαι μέγα.

27. Τεκνέμεν) Hoc loco, ἀναχίζειν, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μῶος μεσσητός, diebus τὴ φθίνουσιν continuo insequentibus.

29. Γίνασθαι) Hic pro πετυκασμένῳ nonnulla exemplaria habent πετυμένῳ.

30. Ε'σθλῇ) Τετράς, vocat diem 14. τετράδα μέσῳ, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ') Quartum diem a fine mensis, & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad potestremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας) Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & poenas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μείων δ') Monet Poeta fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura sicciore est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum statim corrumpitur.

43. Βάλλειν. ὑλοτόμῳ) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ cæditur, decrescēte Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆα) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, τῇ μὲν ἀδικοτομίῃ πέλεται τμηθῆσθαι σιδῆρι. Sed quoniam is supra habetur v. 419. abundare omnino videtur.

46. Ε'νάς) Nona dies media, id est, xix. meridiana, melior est. ἐπιδέσθαι adverb. pluralis numeri, ut πρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δέσθαι. Derivatur a δέσθαι, crepusculum.

47. Πρωίστη) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter tergerminum aspectum, cum Sol abest a signis.

49. Αἰεὶ ἢ ποτε καίνακον) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦρει) Loquitur de xix. die

die mensis, biduo nempe ante ἀ-
νω η̄ νύκτι.

51. Ἀρξάσθαι) Græcismus pro
aperire dolium.

54. Εἰρήμενοι . παῦροι δὲ τ' ,
&c.) Id est, pauci certe servant
hoc dierum discrimen, pauci no-
runt quisnam dies præstet.

55. Τετράδι) Diem χίχχι. in-
telligit.

56. Μέσση . παῦροι δ' αὖτε) Εἰ-
λαψίς hic est: nam ad dies refer-
ri debet, ut sit sensus. Pauci post
vigessimam mensis optimam pro-
bant sequentes dies. Nam & tem-
pestatum & corporum maxime mu-
tationes fiunt principio postremæ
quartæ.

58. Αἶδς μὲν) Epilogus est præ-
ceptorum. Est igitur consideran-
dum quid religio præcipiat, dein-
de quid oriatur ex causis natura-
libus. Quod enim secus se habet,

superstitio est.

59. Αἶ δ') Μειδύπον promi-
scuum sonat. ἀκήροι autem vide-
tur Politianus vertisse emortuos
dies. Et Hom. somnia vocat ἀκή-
ροια, quasi dicas inania.

90. Ἀλλοῦ) Hic videmus He-
siodum non ubique secutum cer-
tam rationem, sed in plerisque
superstitionem & consuetudinem
hominum.

61. Ἀλλοτς) Proverb. Dies no-
verca & parens.

62. Τάων) Bene, inquit, ha-
bebit qui servaverit discrimina re-
rum. Adjecit tamen correctionem,
quod alii alias probent ac lau-
dent. Verum iste inculpabilis est,
i. e. ille non peccabit, qui non
violabit ea quæ religiose & utili-
ter constituta sunt. Nam Dii fa-
vent iis qui natura recte utun-
tur.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΩ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ARGUMENTUM.

Inscribitur hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo:

Η οἷη προλιπύσα δόμους καὶ πατεῖδα γαῖαν
 Ἡλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήων, θυγάτηρ λαοσπόου Ἡλεκτρυῶνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάλυντο δηλυγεράων
 Εἰδέει τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν ἔπειτα ἔριζε
 Τάων ὅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἀννηδεῖσαι,
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήδων, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ἄνδ' οἷον τε πολυχρύσει Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔδον ἄισκεν ἀκοίτῳ,
 Ὡς ἔπειτα εἰς ἔπαινον γυναικῶν δηλυτεράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἴφι δαμάσας,
 Χωσάμενος περὶ βυσσὶ. λιπὼν δ' ὄγε πατεῖδα γαῖαν
 Εἰς Θήβας ἐκέλευσε φερεσάκειας Καδμείας,
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Νόσφιον ἄτερ φιλόπῃτ' ἐφιμέρου. ἡ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῶναι εὐσφύρου Ἡλεκτρυῶνης,
 Πρὶν γε φόνον πῖσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχου, μαλερῶν δὲ κατωφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοῶν.

HESIODI ASCRÆI

SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM.

trio: hic reversus a praelio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Iove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoen.

A Ut qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta martium Amphitryonem,
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis:
 Quæ mulierum genus superabat mollium
 Forma que & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
 Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
 Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium, 10
 Quanquam ejus patrem præstantem occidisset, vi domitum,
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi 15
 Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
 Quam eadem ultus esset fratrum magnanimorum
 Sux conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.

Ita

Ita enim constitutum ipsi erat, Diique testes facti fuerant. 20
 Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
 Hunc autem una cupidi bellicue praeliique,
 Bœotii equitando insignes, supra clypeos spirantes,
 Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi 25
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
 Gaudens populis. At pater hominum, Deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter (taret.
 Et hominibus rerum indagatoribus damnorum depulsores plan-
 Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens, 30
 Desiderans concubitum elegantis mulieris,
 Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
 Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi residens mente versabat divina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide 35
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
 Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris heros,
 Perfecto magno opere, rediit domum suam.
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quam suæ conjugis conscendisset lectum. 40
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, 44
 Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est,
 Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Handquaquam similes, quanquam fratres essent. 50
 Alterum siquidem deteriorem, alterum autem longe præstantio-
 Magnum ac validum, vim Herculanam. (rem virum,
 Hunc quidem compressa a nubium offuscato Saturnio,
 Iphicleum autem, hastarum a concussore Amphitryone, (bens:
 Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concum-
 Alterum autem, cum Jove Saturnio Deorū imperatore omnium,
 Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum. 57
 Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsam,

Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἀρῶν, ἀπὸν πολέμοιο,
 Τάχῃσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰδομένοιο
 Ἔσαότ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἐκτυπὸν ὠκείας ἵπποι,
 Νύσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήα,
 Κοπτομένη πλεῖστοισιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἀρμάτα δ' ἀποίηται καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον
 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων,
 Ἐλπόμενῳ Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, λυίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσιν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τάχῃα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ Ἀχωλέων ἐκ ἔκλυε Φοῖβῳ Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρε βίβω Ἡρακλεΐδῃ.
 Πάν δ' ἄλσῳ καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνῳ Παγασαίῃ
 Λάμπεν ὑπὲρ δεινοῖο δειῖ τάχῃων τε καὶ αὐτῷ.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἔτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆῳ καὶ κυδαλίμῳ Γολάῳ;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀσπασί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Ὅς ῥα πῶθ' λυίοχον πρόσεφῃ κρατερόν Γέλαον.

Ἡρως, ὦ Γόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ' π μετ' ἄδανάτας μάκαρας, ποῖ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Ἡλίστην Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θήβῃ
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρωδον εὐκήμενον πολίεδρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυῶνα, βοῶν ἐνεκ' Ἀρμυρῶπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνίοχῳ πανυπέπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἠπαύζοντο καὶ ἄριενε πάντῃ παρῆχον,
 Ἡὶ δίκη ἐσθ' ἱκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόδι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενῳ· σιω εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυῶνῃ
 Ἡὶ ἀλόχῳ· σάχα δ' ἄρμεις ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γενόμεθ' ἔστε φυλὴ ἐναλίγκιοι ἔστε νόημα,
 Σὸς τε πατήρ καὶ ἐγώ· σὺ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὅς προλιπὼν σφέτερόν τε δομον σφετέρως τε ποκῆας,
 Ωἶχετο σμήσων ἀλιστήμενον Εὐρυσθέα,
 Σχέτλιῳ· ἢ πε πολλὰ μετεσوناχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἡν ἄτλῳ ἀχέων. ἢ δ' ἔτι παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέσπελετ' ἀέδλῃς.
 Ω' φίλῳ, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ὑἷα φοινικόνεσσι
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσῳ ἀέζων,
 Ἰδυς ἔχην θοὴν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένῳ ἵππων,

60

65

70

75

80

85

90

95

Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgorem ignis ardentis, 60
 Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi;
 Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis sub curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus egregius, 65
 Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque
 Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam:
 Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi 70
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso:
 Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Jolaum?
 Illorum enim & vis magna, & manus invictæ 75
 Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Jolaum.
 O heros Jolæ, mortalium longe charissime omnium,
 Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas 80
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (frontes:
 Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes
 Venitque ad Creontem, & Heniochem longis ornatam vestibibus,
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,
 Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis. 85
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide
 Conjuge sua: moxque nos revoluti anno.
 Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
 Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus, 90
 Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
 Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
 Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes 95
 Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumulans
 Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
 ,Ni-

Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀρεῖ· ἀνδρόφονοιο,
 Ὃς νῦν κεφληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσθ'
 Φοῖβε Ἀπόλων· ἐκατὼ βελέτω ἀνακτῷ. 100
 Ἡ μὲν κ' ἤ φράτερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητ' Ἰόλα·
 Ἡ δέ, ἥ μάλα δὴ σε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὺ κεφαλῇ, κ' ταύρε· Ἐννοσίγαι·
 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ρύεταί σε πόληα. 105

Οἷον δ' ἢ κ' σὺνδε βροτῶν κρατερόν σε μέγα σε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγυσιν, ἵνα κλέῃ ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσο τᾶχ' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρων· ἐμπελάσαντες Ἀρηός θ' ἡμέτεράν σε

Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔπ' ἀπάρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδῃ δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φάξισθαι δύο παῖδας ἀμύμον· Ἀλκείδαο,
 Οἳ δ' ἤ σφι σχεδὸν εἰσι. λιλαϊόμενοι πολέμοιο

Φυλόπιδά σῆσεν· παῖ σφιν πολὺ φίλτερά δοίης.
 Ὡς φάτο· μέειδσεν δ' ἐβίη Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηδήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμεν· ἔπεια πτερόεντα προσηύδα. 115

Ἡρως, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, ἐκέπ' τηλῆ
 Τσμίνη τρηχῆα· σὺ δ' ὥς πάρ· ἦσθαι δαίφρων,
 Ὡς κ' νῦν μέγαυ ἵππον Ἀρείονα κυανοχάϊτῳ
 Πάντῃ ἀναστρωφᾶν κ' ἀρηγέμεν, ὥς κε δαΐηαι. 120

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρεχάλκοιο φαινῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔδηκε,
 Δῶτερον αὖ δῶρηκα περὶ σῆδεσσιν ἔδωκε
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125

Παλλὰς Ἀθηνᾶς κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σονόνετας ἐφορμήσασθαι ἀέδλας.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῳ δ' ἐπερὶ σῆδεσσι φαρέτρῳ.

Καββάλετ' ἐξόπιδεν· πολλοὶ δ' ἐντοσθιν οἷοι
 Ρίγηλοι, δαμάποιο λαδιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν· δάνατόν τ' εἶχον, κ' δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δ' ἐξέοι, περιμήκεες· αὐτὰρ ὀπισθεν

Μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 Ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχε· ἀναχμένον εἶλετο χαλκῷ. 135

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus
Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis. 100
Enimvero, validus licet sit, tamen exsaturabitur bello.

Hunc contra allocutus est inculpatus Jolæus:

O venerande, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus.

Qui Thebarum moenia tenet, & tuetur civitatem: 105

Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.

Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime

Currus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium, 110

Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto

Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidae,

Qui prope adsunt, cupientes bello

Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior, quam epulæ.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

115

Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est.

O heros Jolæ, Jovis alumne, non procul etiam hinc

Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,

Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obfitum

Quoquoeversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. 121

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat 125

Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum coeperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros malorum depulsores ferrum,

Sævus vir: cavam autem circa pectora pharetram;

Rejecit in tergum. in hac multæ erant sagittæ 130

Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.

Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, &

lachrymis madebant:

Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo

Nigræ aquilæ contactæ alis.

Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit. 135

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ εὐτυχτον ἔθηκε,
Δαιδαλίῳ, ἀδάμαντῳ, ἐπὶ κροτάφοις ἀμαρῆαν,
ἦτ' ἔρυτο κάρη Ἡρακλῆῳ θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκῳ εἶλε πανάλονον· ἔδ' ἐπεὶ αὐτὸν
Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θάυμα ἰδέσθαι.

140

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ αἰζάνῃ λαλῶν τ' ἐλέφαντι,
Ἡλίκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ,
Λαμπόμενον· κυάνῃ δ' ἐδία πτύχες ἠλῆλαντο.

Ἐν μέσῳ δ' ἐδράκοντ' ἔην φόβῳ, ἔπ' φατειὸς,
Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.

145

Τῷ κ' ὁδόντων μὲν πλῆθος σόμα λαλὰ θειόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπ' δ' ἐβλοσυροῖς μενῶν τε

Δεινῇ ἔειπε πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίῃ, ἥ ῥα νόον τε κ' ἐκ φρένας εἴλετο φωτῶν

Οἱ πνευ ἀντιβίῳ πόλεμον Διὸς ἧϊ φέροιεν.

150

Τῶν κ' ψυχὰι μὲν χθόνα δυνάσ' αἶδ' ὧσιν

Αὐτῶν· ὅς τ' ἐστι περὶ ῥινοῖο σαπίσης,

Σπείρις ἀζειέοιο κελαυνῇ πύδεται αἶψα.

Ἐν δ' ἐπρωΐῃς τε παλινῶξίς τε τέτυκτο·

Ἐν δ' ὁμαδὸς τε, φόβῳ τ', ἀνδροκτασίῃ τε δεδήκει.

155

Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἐκδοιμός ἐδιώκετο, ἐν δ' ὁλοή κῆρ,

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύετο, ἄλλον αἶψον,

Ἄλλον τεθνηῶσα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμα δ' ὧχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν,

Δεινὸν δερκομένην, καναχῇσι τε βεβριμῆα.

160

Ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰι δεινῶν ἔσαν ἔπ' φατειῶν

Δώδεκα· ταῖ φοβέεσκον ἐπ' χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,

Οἷπνες ἀντιβίῳ πόλεμον Διὸς ἧϊ φέροιεν.

Τῶν κ' ὁδόντων μὲν καναχὴ πέλεν ἄσπε μάχοισιν

Ἀμφιτρωνιάδης· ταῖ δ' ἐδάπτο θωυπὰ ἔργα.

165

Σάγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκυσιν

Κυανεία κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δ' ἐγένεα.

Ἐν δ' ἐσυῶν ἀγέλας χλόνων ἔσαν ἠδ' ἐλεόντων

Ἐς σφείας δερκομένων, κοστέοντων τ' ἱεμένων τε.

Τῶν κ' ὁμιληδὸν εἰχες ἦϊσαν· ἔδ' ἐν τῷ γὰρ

170

Οὐδέσπεροι τρεῖσι φείεσκον γε μὲν αὐχίνας ἀμφω.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκαστος μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' ἐκάπροι

Δοιοὶ ἀπεράμενοι ψυχάς, κατὰ δ' ἐστι κελαυνόν

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variogatam, adamantinam, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Hercules divini. (quam

At manibus clypeum accepit, varium totum, quem nemo quis-
 Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
 Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido,
 Splendens: cæruleæ vero laminæ erant ductæ.

In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
 Retro oculis igne lucentibus tuens, 143

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
 Sævis, inaccessis, super terribilem autem frontem

Sæva contentio volitabat, accendens pugnas hominum,

Terra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris

Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent. 150

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro

Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,

Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio factæ erant.

In eo tumultus, terror, & homicidium ardebant. 155

In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perniciofa Parca,

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæsum,

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (cum,

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine viro-

Sævum videns, clamoribusque ingravescens. 160

In eo autem & serpentum capita sævorum erant haudquaquam
 effabilium,

Duodecim, quæ perterrefaciebant super terram genera hominum

Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pugnabat

Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.

Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draconibus

Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & ruentium, 169

Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi

Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum,

Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger

Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ' . οἱ δ', αὐχένους ἐξεραπόντες,
Κεῖατο, τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι .

175

Τοὶ δ' ἐπὶ μάκρον ἐγειρέσθω, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἀμφοτέροι, χλιδάα τε σύες, χαραιοὶ τε λέοντες .

Εὐ δ' ὡς ἰσμήνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίδοόν τε,
Οὔπλεα τ', Εἰσάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόλον τ' Ἀμπυκίδω, Τιταρήσιον, ὅζον Ἀρήθ,
Θησέα τ' Αἰγείδω, ἐπιήκελον Ἀδανάποισιν .

180

Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροὶ τρύχε' ἔχοντες .

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἀνακτοὶ ἠγυρέδοντο

Ἀμφὶ μέγαρ Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστῶ,
Ἀρκτον θ' Οὐριόν τε, μελαγχαίτῳ τε Μίμαντα,
Καὶ δύο Πάκειδας, Πεσμμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσείας ἐλάσας ἐν χερσὶν ἔχοντες .

185

Καὶ τε σωμαϊκτῶ ὥσεί ζωὴ περ ἴοντες,

Εὐχεσιν ἢ δ' ἐλάττης αὐτοχεδὸν ὠρυγνῶντο .

190

Εὐ δ' Ἀρεῶ βλοσυροῖο ποδῶκεες ἔσασσαν ἵπποι

Χρῦστοι . ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρε' ἔλιθ' Ἀρης

Αἰχμῶ ἐν χείρεσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,

Αἶματι φοινικέας, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων .

Δίφρῳ ἐμβεβαὺς . παρὰ δὲ Δαίμωνος τε Φόβος τε

195

ἔσασσαν, ἵμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν .

Εὐ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίῃ Τειτογένεια,

Τῇ ἱκέλι ὥσεί τε μάχῳ ἐδέλυσσε κορύσσην,

Εὐχῶ ἔχου' ἐν χερσὶ χρυσείῳ τε τρυφάλειαν,

Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις . ἐπὶ δ' ὤχετο φύλοπιν αἰνῶ .

200

Εὐ δ' ὡς Ἀδανάπων ἱερὸς χορὸς . ἐν δ' ἄρα μέσῳ

Ἰμερόεν κιδάρεζεν Ἀητῆς καὶ Διὸς υἱὸς

Χρυσήν φόρμιγγι . θεῶν δ' ἐδῶ ἄγνυτ' Οὐλυμπῶ .

Εὐ δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὀλβῶ ἀπείρετ' ἐκφάνωντο

Ἀδανάπων . Εὐ ἀγῶνι θεῶν δ' ἐξήρχον αἰετὶς

205

Μῆσαι Πιερίδες, λιγυὶ μελπομέναις ἐκῆαι .

Εὐ δὲ λιμῶ ὄρμιθ' ἀμαιμακέτωιο θαλάσσης

Κυκλοτερὴς ἐπέτυχτο πάνεφθα κασσιτέροιο,

Κλυζομένῳ ἱκελῶ . ποταοὶ γὰρ μὲν ἀμμάσον αὐτῶ

Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐδωῶν ἰχθυόοντες,

210

Νηχομένοις ἱκελοὶ . δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες

Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐδοίων ἔλσας ἰχθῦς .

Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus dejectis.
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus. 175
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique agrestesque fues, trucesque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque, 180
Mopsiumque Ampycidem, Titaresium, filium Martis,
Theseumque Ægidem, similem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petreus, atque Asbolus augur, 185
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
Lanceisque atque abietibus cominus certabant. 190
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
Curru insitens. juxta autem Pavorque Metusque 195
Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet incendere,
Hastam habens in manibus aureamque galeam, (vum.
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium sæ-
At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio 201
Desiderabile quiddam personabat Jovis & Latonæ filius
Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur Olympus.
Ibi & coetus, circum autem opulentia infinita erat coronatus
Immortalium. In certamine Deæ autem incipiebant cantum 205
Musæ Pierides, suave quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo è stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes, 210
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρώον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐτ' ἀκταῖς
 Ἦτο ἀνὴρ ἀλίδας δεδοκμημένῳ· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀπορρίλλοντα ἰοικώς.

215

Εἷν δ' ὡς ἠυκόμης Δαναῆς τέκεῖτο ἱππότα Περσῶς,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιφάων σάκεῖτο ποσὶν, ὅθ' ἐκάς αὐτῷ·
 Θαῦμα μέγα φράσασθ'· ἐπεὶ ἐδάμῃ ἐς ἥλυτο.
 Τῶς γάρ μιν παλάμαις τάξῃ κλυτὸς Ἀμφιγυῆς
 Χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσὶν ἔχε κερρόεντα πέδιλα.

220

Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο.
 Χάλκειον ἐκ τελαμῶν, ὃ δ' ὥς τε νόμ' ἐποσῶτο,
 Πᾶν δὲ μετάρρενον εἶχε κάρη δεινοῦ πελώρου,
 Γοργῶς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβυσις θῆε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρῇ· δύσανοι δὲ κατησώδυντο φαινοὶ
 Χρῦσαιοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτῷ
 Κεῖτ' Ἀΐδῳ κυνέη, νυκτὸς ζῶφον αἰνὸν ἔχουσα.

225

Αὐτὸς δὲ σπᾶδοντα κῆ ἐρρίγοντα ἰοικώς
 Περσῶς Δαναΐδης ἐπταΐνετο· ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε κῆ ἐφαταὶ ἐρρώοντο,

230

Γέμεται μαπίειν· ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντῳ
 Βαινυσέων ἰάχεσκε σάκῳ μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα κῆ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 Δοιοῦ ἀπησώδυντ', ἐπικυρτώντες κάρηνα.

Λίχμαζον δ' ἄρα πῶ γε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας

235

Ἀγροῖα δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρλῶσις
 Γοργεῖσις ἐδονεῖτο μέγας φόβῳ· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολυμήϊα τάχε' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλι' σφετέρων τε τοκήων
 Λοιγὸν ἀμύοντες· τοὶ δὲ πραδίειν μεμαῶτες.

240

Πολλοὶ μὲν κέαπα, πλείονες δ' ἐπὶ δῆλον ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναικες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκειον ὄζυ βόων, κατὰ δ' ἐδρίπτοντο παρειαῖς,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτῷ Ἡφαίστιο.

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἦσαν, γῆρας τε μέμαρπον,

245

Ἀδρόοι ἐκποσθεν πυλέων ἦσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι·
 Δαιδίοτες· τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐταῖς

Κῆρες κυάνεαι, λακκὺς ἀραβῶσαι ὀδόντας,

Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἀπλητοὶ τε

250

Δῆλον ἔχον περὶ πικτόντων, πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο

Αἰ-

Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis. 215

In eo autem & pulchricomæ Danaes filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus, neque longe separatus
Miraculum magnū dictū: quoniam nusquam nitebatur. (ab illo:
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria. 220
Ex humeris autem circa eum nigro capulo ensis pendebat,
Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ 225

Auræ. sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.

Ipsæ autem fugienti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant, 230

Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu

Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes, 235
Crudele tuentes. supra sæva autem capita

Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.

Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes. 240

Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam cientes,
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus

Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti erant, 245
Conferti extra portas ibant, sursumque Diis

Manus tendebant beatissimis, pro suis liberis

Metuentes. illi autē contra pugnam conferebant. post ipsos autem
Parcæ nigrae candidis crepantes dentibus,

Torvæ, terribilesque, cruentæque, inaccessæque 250
Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupiebant

Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν δ' ἐπρώτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. Ψυχὴ δ' αἰδὸς δε κατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυόνδ'. αἰ δ' ἐφρένας ἄτ' ἀρέσαντο
 Αἵματ' ἀνδρομέε, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσω,
 ἈΨ δ' ὁμαδὸν κ' μῶλον ἐδυώιον αὖτις ἰῆσαι.
 Κλωθὴ κ' Λάχεσις σφιν ἐφέσασαν· ἡ μὲν ὑφύσων,
 ἈΨτροπ', ὑπὲρ πέλειν μεγάλη θεὸς, ἄλλα κ' ἐμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέας τ' ἰὼ πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῳ δερμεῖαν ἔδεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυνήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε δρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε ἐπισμυγερή τε κ' αἰνή,
 Χλωρὴ, αὖσαλὴ, μιμῶ κατακτεπτηῖα,
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χάρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον, ἐκ δ' ἐπαρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβει· ἔραζε. ἡ δ' ἐπλητον σεσαρῖα
 Εἰσῆκε· πολλὴ δ' ἐκόνις κατενλώοθεν ὤμους,
 Δάκρυσι μυδαλὴ· παρὰ δ' ἄπυργ' πόλις ἀνδρῶν.
 Χρῦσαι δ' ἐμιν εἶχον ὑπερδυεῖσις ἀραρῖαι
 Ἐπὶ πύλαι. ποὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαίαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν εἶχον. ποὶ μὲν γὰρ εὐσώτρει ἐπ' ἀπλώης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δ' ὑμέναι' ὀρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαίη τεδαλῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον· ποῖσιν δ' ἐχοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συείγγων ἴεσαν αὐδῶ
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δ' ἐσφισιν ἄγνυστο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωδε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηδμῶ κ' ἀοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες· ὑπ' αὐλητῶν δ' ἑκάς·
 Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δ' ἐκ πόλιν δαλῖαι τε χοροὶ τε
 Ἀγλαίαι τ' εἶχον. ποὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλιν
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐδυώιον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεκον χθόνα δῖαν, ἐπισολάδῳ δ' ἐχιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἴλω βαδύ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα.
 Βελδόμενα σαχύων, ὥσεί Δημήτερ' ἀκτῶ.

Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
 Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat, (sent
 Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exfatia-
 Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum: 256
 Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
 Aliis quidem præstantiorque erat, & natu maxima. 260
 Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituebant:
 Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
 Inter se autem ungues manusque audaces exæquabant.
 Juxta autem & Caligo stabat, misera, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa, 265
 Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes strin-
 Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros, (gens
 Lachrymis humida. juxta autem turrita urbs hominum. 270
 Aureæ autem ipsam tenebat superliminaribus adaptatæ
 Septem portæ: hominesque in voluptatibus & choreis
 Oblectationem capiebant. Alii siquidem sabrefacto in curru
 Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat, 275
 In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
 Præibant, quas chori saltantes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
 Ex tenero ore, circumque ipsos frangebatur echo.
 Illæ autem ad citharam ducebant chorum amabilem. 280
 Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam:
 Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
 Alii autem contra ridentes. sub tibicine autem singuli
 Procedebant, totamque urbem lætitiæ choreæque
 Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum 285
 Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
 Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem me-
 Mucronibus acutis incurvos culmos, (tebant
 Gravidos spicis, veluti Cereris donum. 290
 Alii

Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλαιοδαμοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωαί.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρας ἐφόρων ὑπὸ τρυγητῶν
 Λάκκας καὶ μέλαινας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 Βειδομένων φύλλοις καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρας ἐφόρων. παρὰ δ' ἐσφισιν ὄρχου
 Χρῦσε' ἔω, (κλυτὰ ἔργα περὶφρον' Ἡφαίστοιο)
 Σείομεν' φύλλοις καὶ ἀργυρέοις κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἐν παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 Βειδομεν' σαφυλῆσι· μελάνδρησάν γε μὲν αἶδε. 300
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκεδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦραν
 Ἄνδρες θηράται, καὶ καρχαρόδοντες κυῖε πρό,
 Ἰέμενοι μαπίην, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πάρ δ' αὖτοῖς ἵππῃς ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοισι 305
 Δίῃεν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκίαν δ' ἐπὶ δίφρῳ
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίσταν ὠκείας ἵππας,
 Ῥυτὰ χαλαίνοντες, πὰρ δ' ἐπικρατέοντα πέσσοντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δ' ἐπλήμναι μέγ' αὐτῶν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων ἔχον πόνον· ἐδὲ ποτὲ σφιν 310
 Νίκη ἐπὶ λυῦσθῃ, ἀλλ' ἄκλειπον ἔχον αἰέθλον.
 Τοῖσι δ' ἐκ προύκειτο μέγας τρίψ' ἐν τὸς ἀγῶνας,
 Χρῦσε', κλυτὰ ἔργα περὶφρον' Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτω ρέεν Ὠκεανὸς πλήθοντα ἰοικώς·
 Πᾶν δ' ἐσωῆχε σάκ' πολυδαίδαλον. οἱ δ' ἐκατ' αὐτὸν 315
 Κύκνοι ἀεριστόταται μεγάλ' ἥπυν· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θῶμα ἰδεῖν καὶ Ζωὴ βαρυκτύπῳ, ἔτι δὲ βυλαῖς
 Ἡφαίστ' ποίησε σάκ' μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμεν' παλάμῃσι, τῷ μὲν Διὸς ἀλκιμῷ υἱὸς 320
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππείῃ θόρῃ δίφρῳ,
 Εἵκει' ἀγαροπῇ πατρὸς Διὸς ἀγνίστοιο,
 Κῆφα βιβάς· τῷ δ' ἰωίοχ' κρατερὸς Ἴόλα'
 Δίφρῳ ἐπεμβεβαῶς ἰδυῖστο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχίμολον δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν, 325
 Καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῇ γενεῇ τηλεκλειπῷ,
 Νῶ δ' ἡ Ζῆς κράτ' ἡμῖν διδοί, μακάρεσσιν ἀνάστων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρῆν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream,
 Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
 Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus acceptos
 Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Gravidis foliis, & argenteis capreolis. 295
 Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vitium
 Aureus erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
 Agitatus foliis, & argenteis perticis,
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque, 299
 Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant, (cabant
 Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimi-
 Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur,
 Viri venatores, & asperis dentibus canes duos ante ipsos,
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere. 304
 Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
 Certamen habebant & pugnam. bene contextis autem in curribus
 Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
 Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resonabant.
 Illi quidē igitur perpetuum habebant laborē, neque enim dū ipsis
 Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen. 311
 Iphis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
 Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā autem oram manabat Oceanus, inundanti similis,
 Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum autem
 Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi 316
 Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasciviebant,
 Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
 Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
 Artificiose expoliens manibus: quem quidem Jovis fortis filius
 Jactabat facile; equestrem autem affiliit in currum, 321
 Similis fulguri patris Jovis Ægiochi,
 Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Jolaus,
 Bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem ipsis advenit Dea cæsis oculis Minerva, 325
 Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur.
 Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
 Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
 Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
 Sed

Ἄλλο δέ σοι αἶ ἔπ' ἐρέω μέγα φέρπαιτε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰὼν' ἀμέρῃς.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν ἢ τάχιστα ποῖο,
 Αὐτὸς δὲ βροτολογγὸν Ἀρῶν ἐπιόντα δοκῶσαι,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκκῳ ὑπὸ δαυδαλείοιο
 Οὔδαλμοισιν ἴδῃς· ἐνθ' ὑπᾶμεν ὅξ' ἑὶ χαλκῷ.
 ἈΨ' δ' ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ ἔνυ ποὶ αἰσιμὸν ἐστίν·
 Οὐθ' ἵππας ἐλέειν, ὅτε κλυτὰ τάχιστα ποῖο.
 Ὡς εἰπὼς εἰς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
 Νίκῳ ἀθανάτης χερσὶν ἢ κῦδ' ἔχουσα,
 Ἐσσυμένως· τότε δὴ ῥα διόγνητ' Ἰόλα'·
 Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μὲν' ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγυῖδ' ἀνασείασσα· πειρσονάχιζε δὲ γαῖα.
 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκετοὶ πυρὶ ἢ ἐδυέλῃ,
 Κύκν' θ' ἱππόδαμ' ἢ Ἀρης ἀκόρητ' αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὄξ' ἑκ' χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 Κύκνε πέπον, αἶ νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκείας ἵππας,
 Ἀνδράσιν, οἳ σε πόνου ἢ οἰζύ' ἴδμεν εἰμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὖζρον, ἠδὲ κελάρυα
 Εἶκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ ποι παρελαύνω
 Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε ἢ αἰδοῖ
 Τρηχίν' προβέβηκε, σὺ δ' ἄ μάλ' οἶσθα ἢ αὐτός·
 Τὴ γὰρ ὀπίεῖς παῖδα Θειμισονόω κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, εἰ μὲν γάρ ποι Ἀρης δανάτοιο τελευτῶ
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ σωλοισόμεθα πολομίζειν.
 Ἡδὴ μὲν σέ εἴ φημι ἢ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχεῖ ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαδόεντ'
 Ἀντί' ἐστὶ ἐμῷ, μάχης ἁματον μενεαίνων.
 Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἠρέισατο γαίῃ,
 Οὐταμένον σάκε'· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρόν,
 Παντὶ μένει σπᾶδων, διὰ δὲ μέγα σάκ' ἄραξα·
 Πρώτῃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχε' ὀρμηῇ.
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα·
 Ὡς ἔφατ'· ὅδ' ἄρα ἔκ' ὕκν'· εὐμμελὴς ἐμενοίνα

335

335

340

345

350

355

360

365

Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime populorum.

Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris, 331

Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:

Ipse autem homines perimentem Martem accedentem observans,

Ubi nudatum clypeo variegato

Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro, 335

Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est

Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,

Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens.

Celeriter tunc igitur Jove natus Jolaus 340

Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione.

Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.

Nam ipsis animum addiderat Dea cæsis oculis Minerva,

Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.

Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ, 345

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis belli.

Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,

Acutum hinnivere, circaque ipsos resonabat Echo.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea.

Cygne ignave, cur nobis immittitis veloces equos, 350

Viris, qui laboris & æumnæ experti sumus?

In diversum age currum bene politum, atque e via

Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Ceycem Regem. nam ille potestate pariter & majestate

Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse. 355

Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congrediamur bellando.

Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso 360

Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,

Omnibus viribus incumbens, magnumque illius clypeū perforavi.

Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ impetu.

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit, 366

Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,

Huic

Τῷ ἐπιπειθόμενῳ ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππας .
 Δὴ πότερ' ἀπ' ἀπλεκέων δ' ἴφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλῃ, ἣ ἐνυαλίῳ ἀνακτῷ .
 Ἡνίοχοι δ' ἐπ' αὖτε ἔλασαν καλὴ τεύχεα ἵππας .
 Τῶν δ' ὑποσθόμενων κανάχιζε πῶς Ἀρεῖα χθονί .
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεσσι μεγάλῳ
 Πέτραι ἀποδρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πίεσσι,
 Ποταῖ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, ποταῖ δὲ τε πῶκαι,
 Αἰγειροὶ τε πανύβριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ρίμφοι κυλινδομένων, εἰς πεδῖον δ' ἀφίκωνται .
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πίεσον μέγα κεκλήγοντες .
 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλεινὴ τ' Ἰαωλκὸς
 Ἀργεῖ τε ἠδ' Ἑλίκῃ, Ἀνδραῖ τε ποιήσασα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον . οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θισσιεὶ στείοντες . μέγα δ' ἐκτυπε μήστις Ζεὺς,
 Κάδδ' δ' ἄρ' ἀπ' ὑρανόθεν ψιᾶδας βάλεν αἵμασπύσσας,
 Σῆμα πῶς πολέμοιο ἐὼν μεγαθαρσείῃ παιδί .
 Οἷόν δ' ἐν βήσσει ὄρεσσι χαλεπὸς προιδέσθαι
 Κέπρῳ χαυλιδῶν φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηράτῃς, θήγῃ δὲ τε λακὸν ὀδόντα
 Δοχμωδεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ τόμα μασιχόωνται
 Λείβεται, ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπεσύνωνται εἰκτῶν,
 Ὅρδᾶς δ' ἐν λοφίῃ φείσσει τείχεα ἀμφὶ τε δειρῶν .
 Τῷ ἱκελῷ Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππέεσσι θόρε δ' ἴφρων,
 Ἡμῶ δὲ χλοερῷ κυανόπτερόν ἤχηται σέταξ
 Ὅζῳ ἐφεζόμενῳ θέρεσσι ἀνδράποισιν αἰεῖν
 Ἀρχεται, ὃν τε πόσις ἢ βρώσις θῆλυς ἐέρση .
 Καὶ τε πανημέριός τε ἢ ἡμέρῃ χεῖρ' αὐδῶν
 Ἰδεῖν ἐν αἰνοσάτῳ, ὅπῃτε χρόα Σείρεσσι ἄξει .
 Τῇμ δ' ἡ κέγχροισι περιγλῶχες τελέεσσι
 Τῆς τε θέρεσσι στείοντες, ὅτ' ὁμφακὲς αἰόλονται,
 Οἷα Διῶνυσσόν δῶκ' ἀνδράσι χάσμα ἢ ἄχθον .
 Τῶν ὥρῳ μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει .
 Ὡς δὲ λείοντες δύο ἀμφὶ καταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοστέοντες, ἐπὶ σφείας ὀρμήσῃσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' αἶμα γίνετ' ὀδόντων .
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μαχέσθῃ
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο

370

375

380

385

390

395

400

405

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 At tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
 Et Jovis filius magni, & Enyalii Regis. 371
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
 Ut autem ab alto vertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes: 375
 Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ,
 Populique altiradices refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
 Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Jolcus, 380
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
 Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Jupiter,
 Et a Cælo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio. 385
 Qualis autem in vallibus montis sævus aspectu
 Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt, 390
 Rectis autem in dorso horret setis, circaque collum:
 Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est, 395
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
 Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccatur.
 Quando & milio aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiâ & laborem; 400
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
 Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris, 405
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ

Πίονθ' , ἰὼ τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊθ' ἀνὴρ
 Γῷ ἀπαὶ νάρης , αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χώρα αἰδεῖται ἐὼν · οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν ,
 410
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχῳ δαμῆσαν ἔδυντο ·
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν .
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνθ' μὲν ὑπερμενέθ' Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς , σάκει ἐμβαλε χάλκῳ ἐγχεθ' ·
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκόν · ἔρυστο δὲ δῶρα θεοῖο .
 415
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ βίη Ἡρακλεῖα ,
 Μεσσηγύς κόρυδός τε κῆ ἀσπίδθ' ἐγχεῖ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα δοῶς ὑπένερθε γενέε
 Ἡλᾶσ' ἐπικρατέως · ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε σένοντε
 Ἀνδροφόνθ' μελίη · μέγα γάρ σθένθ' ἐμπεισε φωτός .
 420
 Ἡριπε δ' , ὡς ὅτε αἰς δρυὸς ἦριπεν , ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίβατθ' , πληγῆσα Διὸς φολοέντῃ κεραυνῷ .
 Ὡς ἐρπ' · ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τάχῃα ποικίλα χαλκῷ ·
 Τὸν μὲν ἐπειτ' εἶασε Διὸς σαλακάρδιθ' υἱὸς ,
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀρίω ἐπιόντα δοκῶσας ,
 425
 Δεινὸν ὁρῶν ὅσοισι , λείων ὡς σώματι κύρσας ,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὀτπτάχιστα , μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα ·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελευνὸν πίμπλαται ἦτορ ·
 Γλαυκιδῶν δ' ὅσοις δεινὸν , πλάρᾶς τε κῆ ὤμους
 430
 Οὐρῇ μασιῶν , ποσσὶ γλάφει · ἐδέπε αὐτὸν
 Ἐτλη ἔς ἄντα ἰδὼν χεδὸν ἐλθεῖν , ἐδέ μάχεσθαι .
 Τοιθ' ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκόρητθ' αὐτῆς
 Ἀντίθ' ἔσῃ Ἀρηθ' · ἐνὶ φρεσὶ θάρσθ' ἀέζων ,
 Ἐσσυμένως , ὃ δέ οἱ χεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμενθ' κῆρ .
 435
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν .
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρῃ πρηῶνθ' ὀρεῖσα ,
 Μακρὰ δ' ἐπιδρώσκουσα κυλίνδεται , ἢ δέ τε ἦχῃ
 Ἐρχεται ἐμμεμαῖα , πάγθ' δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 Τ' φηλός , τῷ δ' ἠ σμινείκεται , ἐνθά μιν ἴσχει ·
 440
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρασιάρματθ' ἔλιθ' Ἀρης
 Κεκληγῶς ἐπόρεσεν · ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεχτο .
 Αὐτὰρ Ἀδλωαίη κέρη Διὸς ἀγιόχοιο
 Ἀντίη ἦλθεν Ἀρυθ' , ἐριμνίῳ ἀγλίδ' ἔχουσα ,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἐπεία σπερόεντα προσηύδα .
 445
 Ἄρες ἐπίσχε μὲνθ' κρατερὸν κῆ χεῖρας ἀάπτους .

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta e nervo emissa: ipse autem aberravit alibi
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt, 410
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei, 415
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, ambosque abscidit tendones.
 Homicida lancea. magnum vero robur concidit viri. 420
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata ære,
 Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærnmofus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans
 Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus, 425
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
 Avide autem hujus nigrum expletur cor,
 At cæsis intuens oculis sævum, costasque & humeros 430
 Canda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adverso aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens.
 Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde. 435
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet: 440
 Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.
 Porro Minerva filia Jovis Ægiochi
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæva autem torve intuens, verbis volucris allocuta est. 445
 Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.

Οὐ γάρ ποι δέμεις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα Τυσαίη·
 Ἡρακλῆα πτείναντα Διὸς θρασυκαρδίου υἱόν·
 Ἀλλ' ἄγε πάῃς μάχης, μηδ' ἀνὰ θυγασὶν ἐμῇ.
 Ὡς ἴφαστ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἀριως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ ἤκελα τεύχεα πάλλον,
 Καρπαλίμως ἐπόρουσε βῆν' Ἡρακλεῆϊ,
 Κακώμενος μιμνῶς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκινον ἔγχυον
 Σπέρχον, εὖ παιδὸς κοπῆν περὶ πεδναῖον,
 Ἐν σάκει μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθλῆν.
 Ἐγχεον ὀρμῇ ἐτραπὶ, ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δεμνὺ δ' Ἀριωσάχον ἔειλεν· ἐρυδάμενον δ' ἀορῶν,
 Ἔσαντ' ἐφ' Ἡρακλεῆϊ κρατερόφρονι· ἴσθ' δ' ἐπείοντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δαυτὴς ἀκόρητον αὐτῶν,
 Μυρόν γυμνωδέντα σάκεος ὑπὸ δαιδαλῆϊ,
 Οὔσας ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκεον ἄραξεν,
 Δύρασι νομήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββακε μέσση.
 Τῷ δὲ φόβον καὶ Δαίμονα ἐστράχον ἄρκα καὶ ἵππους
 Ἥλασαν αἶψ' ἔγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄρυοδίνης
 Ἔς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἰππυς μασιέντιν, ἱκόντο δὲ μακρόν· Ὀλυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλμου Ἰόλαον,
 Κύκνον σκυλάσαντας ὑπὸ ὤμων τεύχεα καλά
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρωχίον ἱκόντο
 Ἰπποῖσι ἀκυπόδεσιν· ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθλῆν.
 Ἐξίκετ' Ὀλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρῶς.
 Κύκνον δ' αὖ κηῦξ θάπτην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἔγγυς ναῶν πόλιν κλειτὴν βασιλῆον,
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαυλκόν,
 Ἀργεῖον τ' ἠδ' Ἐλίκιον· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κηῦκα, φίλον μακάρισσι θεοῖσι.
 Τὸ δὲ σάφον καὶ σῆμα αἰδὲς ποίησιν Ἀναυρῶν,
 Ὀμβρῶν χειμερίῳ πλήθων· πῶς γάρ μιν Ἀπόλλων,
 Ληϊοῖδης ὠωξ', ὅτι ῥα κλεισὰς ἐκασόμβας
 Ὡς περ ἄγοι Πυδοῖδε, βῆν' σύλασκε δοκίμων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mihi.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo: 450

Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,

Celeriter invasit vim Herculeam,

Occidere festinans: & conjecit æratam hastam

Magno impetu, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva 455

Hastæ impetum avertit, manu deflectens a curru.

Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio acuto

Irruit contra Herculem magnanimum, at illum accedentem

Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,

Femore nudatum clypeo sub variegato 460

Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,

Hastam vibrans: in terram autem prostravit mediant.

At illi Pavor & Metus agilem currum & equos

Adegerunt celeriter propius, & a terra habente latas vias

In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter 465

Equos flagellis impulerunt, veneruntque in magnum Olympum.

Filius autem Alcmenæ & gloriosus Jolaus,

Cygro despoliato, armis ad humeris pulchris detractis,

Revertebantur. moxque exinde ad urbem Trachiniam venerunt

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva 470

Pervenit in Olympum magnum, & domus patris.

Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,

Qui prope urbem habitabat inclyti regis,

Anten, Myrmidonumque urbem, celebremque Jaolcum,

Armenque, & Helicen. multus autem congregabatur populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis Diis. 476

Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit A-

naurus,

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas

Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus. 480

E I N I S.

ANNOTATIONES

IN SCUTUM HERCULIS.

1. **H** ^{ὅτι}) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ^{ἀπὸ} initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, id-
eque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille L. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Boeoticis enumerat, scripsit etiam ^{μεγάλας ἡρώας}, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ^{ἡρώας}, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ^{ἢ οἷον}, inciperent: sicut & in Homeri Boeotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateuchō. Quocirca etiam contigit, ut ^{ἡρώας} posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarent, quam hoc modo celebrav-
it: ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur ^{ἡρώας} fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ^{ἢ οἷον}, sicut

etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus & scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio; sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poeta a commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. ^{Κυανέαιον}) Religio fuit in versu qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes poeticas. Legendum ^{κυανέαιον}.

13. ^{Εἰς Θῆβας ἰκτάσθαι}) ^{ἰκτάσθαι}, hoc loco, ^{ἐπιζητεῖν, μετοικεῖν}, ^{ἐπὶ βοηθείᾳ}. ^{ἰκτάσθαι εἰς Θῆβας} ^{Καδμείας}, nihil aliud est, quam ^{εἰς Θῆβας ἐπὶ βοηθείᾳ τῆς Καδμείας ἐπύχετο}: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas imploraturus auxilium Cadmeorum proficiscebatur. Quæ ^{ἰκτάσθαι} veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. ^{Νόσφιν}) Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. ^{Ὅ οἱ Διόθεν θέναις ἔστι}) Vox ^{θέναις} hic τὸ ἀναγκάσιον designat, sicut ex imitatione Græcorum apud Latinos sæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere est nefas*, ^{ὅπερ διορθώσασθαι ἀδύνατον}, & per consequens, ^{ὅπερ μὴ διορθώσασθαι ἀνάγκη ἔχει}, vel ^{ἀναγκάσιον ἔστι}. Cæterum vox ^{Διόθεν} ad juramentum spectat quod præcesserat. Qui-

cumque ergo juramento se obstringit, illum urget Διὸς Θέμις, aut Θέμις Διὸς: quare iusjurandum, Jovisjurandum dixerunt veteres.

29. Αἰδράσι) Legitur etiam φουδράσι.

36. Εὐνή) Sunt exempl. quæ habent Εὐνή ἐν-φιλότητι.

90. Οἱ προλιπῶν) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρε, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facilimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Οἱ προλιπῶν δῶμα σφάτερον σφάτερος.

92. Σχίτη) Hic etiam pro μήλα, e Palatin. cod. reposuimus πομά, ut constet versus.

91. Αὐτῶ) Pro ἐπετέλλετο legitur etiam ἐπέτελεν. MS. Palatin. priori assentitur.

103. Η' Θῆ') Ita C. Palat. A. lii ὡ Θῆ'.

105. Οἱ Θίβης) Fuit & Thebe in Ægypto, a Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit a Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φυλόπδα) Palat. φέρτερα.

116. Θυμῶ) Nonnulli codices habet μυθῶ.

118. Ἰόλαος) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τῷ λαῷ, jaculum seu telum populi.

122. Οἱ ὀρεχάλκοιο) Orichalcum, es montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiore.

123. Η' φάις) Vulcani, quæ vox quibusdam videtur orta ex Tubalcain, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab ἄπτω accendo, & ἄττω destruo.

130. Καββάλετ') Est alia le-

ctio, quæ pro δ' ἄπτασεν, ut est in Palat. habet δὲ τοι ἄπτασεν.

139. Χερσὶ) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. in MS. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Α'ρχὴ τῆ ἐπιγυμναστῶ τ' ἀσπίδῶ. quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Λεμπόμοιον) Alias κυκλῶ.

153. Σελίς) Quidam malunt, μελαίη: eadem tamen signif.

154. Ε' δὲ) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν ταῖς φησὶν ἡμῶν καὶ προδίοξις καὶ ὀπίσθοδίοξις, ὥς πρὸς θεῶν ἐζωγράφηται. καὶ γὰρ οἱ πολέμοιοι ποτὲ μὴ διώκοντες, καὶ καλῶνται τῷ προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλῶνται τῷ καλίοξις. Igitur καλίοξις est, quum ii, qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, versa Martis alea infectantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Trojana pubes pugne ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus

Adversis spatiiis . . . . .

Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula vertunt

Insens, &c.

165. Α'υφίτρυονιάδης) Sunt cum Palat. qui legant θανυμπά. Τὰ δὲ δαίετο θανυμπά ἔργα. Videtur legisse Diaconus, θανυμπά, quod glossa sua satis declarat.

167. Κυκλῶ) Idem Palatin. & quædam alia exempl. habent Κυκλῶοι.

176. Τοὶ δ') Alii malunt κόττον τε, & irascebantur, seu incendebantur. & ita Palat.

178. Ε' δ' ἡμῶ) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀρκτὺν) Alia exempli, habent Θέρον τε.

202. Ἰμαρὸν) Deest fortasse articulus, ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat.

203. Θεὸν δ' ἰδοῖ αἶγυι' Ὀλυμπῶ) Scribendum omnino existimo : Θεὸν δ' ἰδοῖ αἶγυι' Ὀλυμπῶ, Græcis αἶγυθαί, Latinis frangere, est, ἡχώ πινε εὔποτελῆν, sonitum edere. Unde *fracti fructus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur, *θεὸν δ' ἰδοῖ αἶγυι' ἡχώ*. ubi Diaconus interpretatur, *ἐκλάτο ἡ ἡχώ*, sicut hoc loco, αἶγυι' Ὀλυμπῶ, nihil aliud est.

216. Εἷ δ' ὠ) Perseum clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλαροι) Quædam exempli. habent, *ρόνημα ποτῆτο*. Palat. *ρόνημα ἐπὶ τῆτο*.

227. Κεῖτ') Orci galeam invisibilem facit.

242. Μάριανθ') Quidam legunt *δοτὶ πύργων*.

245. Ἀἶδρες) Alii malunt, *γῆρας τ' ἐμὲ μέρπει*.

252. Αἶμα) Legitur etiam *μῆρποιον*. sed cum *μῆρποιον* melius fuit versus. Et supra etiam est *ἰάμενοι μῆρπειν*. & vers. 304. *ἰάμενοι μῆρπειν*.

259. Ἀτροπῶ) Vel, *ἀλλ' ἄρε* ἔγχε, ut Palat.

276. Χερσὶν) Vel *ἐγλαίαις*, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς) Nonnulli codices habent *κορυμβόντα*, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. *ραβδωδῆ*, ἢ δὲ *Διαρπίαν Δογῆα*.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν) Pro *ἐπιπλοῖ* Palat. & alii legunt *ἐπιπλοῖ*.

293. Οἱ δ' αὖτ') In hoc & quarto deinceps versu pro *ἐς ταλάρας* est in nonnullis codicibus, *ἐν ταλάροις*.

304. Ἰάμενοι) Legitur in Palatino. *ἐπὶ τῆτο*.

326. Καί σφαις) Alias *σφαῖρας*.

330. Ἀλλο) Legitur etiam, *Ἀλλο δὲ τοι ἔπ' ἔξεραι*.

333. Αὐτὸς) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent *ἐπὶ τῆτο*, pro *ἐπὶ τῆτο*.

344. Αἰγὶδ') *Περσεύχης*, idem cod.

356. Τὰ γὰρ ὀπίης παῖδα) In Solonis legibus opponebantur βίαι (male legitur βίαι) & ὀπίης. Hesych. βίαι, τὸ βίαι μίγνυθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπίης.

364. Παντ') Notandum est hic *σάκ' ὀπίης* poni priore longa, ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi.

372. Ἡΐοχοι) Scribe cum Palat. *Ἡμπλῆ*.

374. Ὡς δ' ὅτ') Comparatio hæc est Homero frequens.

384. Καδ' δ') Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

399. Τὰς τε θορῆς) *Σπέρων* Palatino.

401. Τῶν ὀρίων) Lege *ὀρυγμαδός*.

415. Οὐδ') Scholiastes Græcus Tzetzes scribit Seleucum quemdam legere *χαλκός*, ut de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum.

423. Αἰφὶ δὲ οἱ βράχες, &c.) *Τάχες ποικίλας* sunt, sicut Terentio vestis varia, ἢ πολυτελής. Nec discedit multum Diaconus, qui interpretatur *κατακλιπόμενα ἐν χαλκῷ*.

425. Αὐτὸς) Aut retinendum *ἐπὶ τῆτο*, ut supra, aut *προσόντα*, ut in Palatino.

431. Οὐρῇ) Legitur etiam *μασιχῶν*.

450. Ὡς ἔφατ' ἄλλ' ἔ) Palat. *Ἀρη*.

458. Ἐστὺ) MS. *Ἡρακλῆ*. editi quidem *Ἡρακλῆ*.

CATALOGUS LIBRORUM

HESIODI,

Quorum plerique omnes interierunt.

Ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἀσπίς.

Θεογονία.

Ἐπικῆδειος εἰς Βάτρεχον πόν ἐράμενον αὐτῷ.

Ἀγρονομία μεγάλη, ἢ ἀστική βίβλος.

Ἡοῖαι μεγάλαι, ἢ γυναικῶν κατὰλογος.

Κατὰλογος.

Αἰγίμιος.

Περὶ πῶν Ἰδαίων Δακτύλων.

Ἐπιδαλάμιος Πηλείως καὶ Θέτιδος.

Ἵποδῆκαι Χείρωνος.

Γενεαλογίαι ἡρώϊκαι, ἢ Ἡρωογονία.

Γῆς περίοδος.

{ Ἐπὶ μαντικά.

{ Ἐξήγησις ἐπὶ τέρασιν.

Ex opinione quorundam
Pausanias.

Θεοὶ λόγοι.

distinguuntur a Θεογονίᾳ Hesiodi ejusdem

Θεοὶ λόγοι a Maximo Tyrio.

Quidam librum Hesiodi *De Herbis* ex Plinio addunt.

Η ΣΙΟΔΟΤ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α Τ Ι Α.

Ex Eustathio.

Ο Τρανίη δ' ἄρ' ἔπαυτε Λίνον πολυύρατον υἱόν,
 Ὄν δ' ἡ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰδοὶ καὶ κιδαιμεῖαι
 Πάντες μὲν θρῶνῶσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε
 Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσι.

Ex Eodem.

Ἀκρον ἐπ' ἀνδρείων καρπὸν δίεν, ἔδ' ἐκαστέπλα
 Ἀλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀδέρων δρομάεσκε πόδισσι.

Ex Eodem.

----- ἕνεκα Νύμφῳ
 Εὐράμεν' ἱλεων μίχθη ἱρατῇ φιλότῃ.

Ex Eodem.

Ἐν δὴ Τρῳ Βοιωτῇ ἔτρεφε κέρῳ.

Ex Eodem.

Καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇφι κατὰ κρύ' αἶνόν ἔχθει.
 Ἀλφ' γὰρ χροῶ πάντα κατέχευεν· ἐν δὲ νυ χαῖται
 Ἐρρίον ἐκ κεφαλῶν. Ψίλωτο δὲ καλὰ κάρῳα.

Ex Eodem.

Ὅς τε Λιλαῖῃδιν προχέει καλὶρρὸν ὕδωρ.

Ex Eodem.

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔπαυτε εὐζων' Πολυκάστῃ
 Νέστωρ' ὀπλοσάτῃ κέρη Νηληϊάδαο
 Περσέπολειν μιχθεῖσα διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ.

Ex eodem ad Iliad. B.

Νέστωρ οἱ' αὐξεν ἐν ἀνδριμένῃ Γερῳῳ.

Ibidem.

Κτεῖνε δὲ Νηλῆ' σαλασίφρονας υἱίας ἰσθλῆς
 Ἐνδεκα, δωδέκατ' δὲ Γερῳῳ' ἵπποσσι Νέστωρ
 Ξῆν' ἐὼν ἐτύχῃσσι παρ' ἵπποδαμοῖσι Γερῳῳις.

Ex Strabone.

Καὶ κέρῳ Ἀράβοιο, πόν Ἑρμῶν ἀκάρῃσσι
 Γάνατο, καὶ Θρονίῃ κέρη Βήλοιο ἀνακτ'.

Ex

HESIODI

FRAGMENTA.

Ex Eustathio.

URania peperit Linum amabilem filium,
Quem quotquot sunt homines cantores & fidicines,
Omnes lugent in conviviis & choris,
Incipientesque Linum & desinentes vocant.

Ex Eodem.

Per summum spicarum fructum cucurrit, neque rupit,
Sed in acutis aristis cursitavit pedibus.

Ex Eodem.

..... propterea Nympham
Cum invenisset faventem, mistus est amabili concubitu.

Ex Eodem.

In divina Hyria Bœotia nutritiv puellam.

Ex Eodem.

Etenim eorum capitibus effudit frigus grave.
Vitiligo enim cutem omnem tenuit, capilli vero
Defluebant ex capitibus, & decalvabantur pulcra capita.

Ex Eodem.

Quique ex Lilæa profundit pulcre fluentem aquam.

Ex Eodem.

Telemacho vero peperit bene cincta Polycasta,
Nestoris minima nata filia Nelidæ,
Persepolin, mista per auream Venerem.

Ex Eodem.

Nestor solus vitavit in florida Gereno.

Ibidem.

Occidit Nelei laboris ferentes filios fortes
Undecim, duodecimus vero Gerenius eques Nestor,
Peregrinus evasit, apud Gerenios equitandi peritos.

Ex Strabone.

Et filiam Arabi, quem Mercurius innoxius
Genuit & Thronia filia Beli Regis.

Ex

Ex Eodem.

Τίεις ἐξεγένοντο, Λυκάον^ς ἀντιθέοιο,
Ὅν ποτε τίκετ' Πελασγός.

Ex Eodem.

Ἦτοι γάρ Λοκρὸς Λελέγων ἠγήσατο λαῶν,
Τὸς ῥα ποτὲ Κρονίδης Ζεὺς ἄφδιπα μῆδ' αἰδώς
Λεκάς ἐκ γαίης Ἀλίας πόρε Δακαλίῳνι.

Ex Eodem.

Ὦκε δ' Ὀλυνίῳ πτέρῳ ποταμοῖο παρ' ὀχθῆς
Εὐρεῖ^ς Πέροισι.

Ex Eodem.

Ἐξ ὧν ἔραισι γύμφοι θεαὶ ἐξεγένοντο,
Καὶ γέν^ετο ὑπδαῶν Σατύρων ἀμνηχαιοργῶν,
Κέρκεϊ τε θεᾷ, φιλοπαίγμονες, ὄρχησῆρες.

Ex Eodem.

Θαῦμα μὲν ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐλκεῖος ὀλυύδης
Οὔτ^ε ἔχει, μικρὸς πτέρ' ἰὼν, εἴποισι ἅκ' ἀειδμὸν.

Responsio ex Eodem.

Μυεῖσι εἰσὶν ἀειδμὸν, ἅσπερ μέτρε γε μέδιμν^{ος}.
Εἰς δε πελοπῶνι, πῶν ἐπελθέμεν ἐκ ἰδύαο.
Ὡς φάτο, καὶ σφιν ἀειδμὸς ἐρίτυμ^{ος} εἶδ' αὖ μέτρε,
Καὶ ὅτε δὴ Κάλχανθ' ὑπν^{ος} δαυήτοιο κέλυψε.

Ex Eodem.

Ὅς παρὰ Παιονίδα . . . . Γληκῶνατ' ἱρμανίῳ,
Καὶ τε δὲ Ὀρχομένῃ εἰλεγμέν^{ος} εἴσι, δράκων ὥς.

Ex Eodem.

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν ἀπλώαι οἰκίῃ ἔχόντων.

Ex Eodem.

Αἰδίοπας Λίβυάς τ' ἠδὲ Σκύδας ἱππομαλγῆς.

Ex Eodem.

Δωδώνῳ φηγόντε Πελασγῶν ἑδρανὸν ἦεν.

Apud. Eundem, ex τῶν Ἡοίων.

Ἦ οἷη διδύμῃς ἱερὸς ναῖσσα κολωνὸς,
Δωσίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυ^{ος} ἀντὶ Ἀμύροιο,
Νίψατο Βοιβιᾶδ^{ος} λίμνης πόδα παρδέν^{ος} ἀδμῆς.

Ex Pausania.

Τητῶς δὲ Μόλυρον Ἀερίσβαυτος φίλον υἱὸν
Κτείνας ἐν μεγάροις ἄνῃς ἔνεχ' ἥε ἀλόχῳ,
Οἶκον ἀποπρωλιπὼν φάγ' Ἀργεῖ^{ος} ἱπποβότῳ.

Ex Eodem.

Filii nati sunt Lycaonis, Diis similis,
Quem olim genuerat Pelasgus.

Ex Eodem.

Certe enim Locrus Lelegon præerat populis, 25
Quos olim Saturnius Jupiter immortalia consilia agitans
Electos ex terra Alcas dederat Deucalioni.

Ex Eodem.

Habitavit Oleniam rupem, fluvii ad ripas
Benefluentis Piri.

Ex Eodem.

Ex quibus montanæ Nymphæ ortæ sunt, 30
Et genus nequam Satyrorum malorum facinorum auctorum
Curetesque Dii, ludorum amantes, saltatores.

Ex Eodem.

Admiratio animum meum tenet, qui tot caprificus grossos
Hic habeat, quamvis parvus; dixeris numerum.

Responsio ex Eodem.

Decies mille sunt numero, medimnus sine mensura, 35
Unus vero superest, quem numerare nequisti.
Sic dixit, & iis verus numerus mensuræ cognitus est.
Tum vero Calchantem somnus mortis texit.

Ex Eodem.

Qui ad Panopidem..... & Gleconem munitam
Et qui per Orchomenum circumvolutus it, ut serpens. 40

Ex Eodem.

Galactophagorum in terram, habentium domus in plaustis.

Ex Eodem.

Æthiopas, Libyasque, & Scythas, qui equas mulgent.

Ex Eodem.

Dodonamque, & ad fagum Pelasgorum sedem ivit.

Apud Eundem, ex Eois.

Aut qualis gemina sacra incolens juga,
Dotio in campo, e regione racemosi Amyri, 45
Abluit, aqua Boebeide, pedem virgo intacta.

Ex Pausania.

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
Cum occidisset domi, propter concubitum ejus conjugis,
Domo relicta, fugit Argo equos pascente,

Γξεν δ' Ο'ρχομενόν Μινυήιον· καὶ μιν ὄγ' Ἡρώς
Δέξατο, ἧ κατεάνων μοῖραν πόρην, ὥς ἐπεικέες.

50

Ex Eodem.

Φύλας δ' ὤπην κέρλῳ κλειτῇ Γολαίῃ.

Λειποφίλιῳ. ὡ δ' αἶδ' ὀλυμπιάδεσσιν ὁμῶν.

Ἡ δ' εἰ οἱ ..... ἦν ἐνὶ μεγάροισιν ἔπικτεν,

Θηρώτ' ἀειδῇ ἱκέλιῳ φαίεσσι σελκίῳ.

55

Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πείσθαι

Γείνασθαι Χείρωνος κρατερόν μιν ἵπποδάμειο.

Ex Scholiaste Apollonii.

Δώδεκα γάρ Νηληϊοὶ ἀμύμονος υἱέες ἦμεν,

Νέστωρ τε Χρόμιός τε, Περικλύμενός τε ἀγέρωχος

Ὀλβιος, ὃν πόρῃ δῶρα Ποσειδάων ἐνδοσίχθων

60

Παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γάρ ἐν ὀρνίθεσσιν φάνεσκεν.

Ἀϊετός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελίσκετο (δῶμα ιδέσθαι)

Μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φύλα.

Ἄλλοτε δεινὸς ὄφεις ἢ ἀμείλιχος· εἶχε δὲ δῶρα

Παντοῖ, ἐκ ὀνομασά, πᾶσι μιν ἢ ἔπειτα δόλωσε

65

Βελῇ Ἀθλῶαίῃ.

Ex Eodem.

Θεοσάμενος γενεῇ Κλεοδαίμου κυδαλίμοιο.

Ex Eodem.

Εὖθ' οἶγ' Ὀχρέσθῳ * Αἰνιῶν ὑψιμέδοντι.

Ex Eodem.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαισμβρότου ἡελίοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διττετέος ποταμοῖο.

70

Ex Scholiaste Pindari & Lycophronis,

ἐν τῇ ἡρώϊκῇ γενεαλογίᾳ.

Ἐπῳες δ' ἐγένοντο δεμισπόλοι βασιλῆες,

Δωρὸς τε Ἑῶδες τε ἢ Αἰόλος ἵππιοχάρμης.

Αἰολίδαι δὲ γέγοντο δεμισπόλοι βασιλῆες

Κρηδαῖς ἢ Ἀδάμας ἢ Σίσυφος αἰολομήτης,

Σαλμωνίδης ἀδικός, ἢ ὑπέρθυμος περὶ κηρί.

75

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Τῇ μὲν ἄρ' ἀγγελῇ ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς

Πυθῶ ἐς ἠγαθέῳ, ἢ ἔφρασεν ἐργ' αἰδήλαι

Φοῖβον ἀκροσκόμῃ, ὅτε Ἰχὺς γῆμι Κόρωντι

Εἰλαπιδῆς Φλεγύας Διογνήτιο δίγατρα.

80

Ex

Venit vero Orchomenum Minyarum, eumque Heros 50
 Excepit & opum partem largitus est, ut æquum erat.

Ex Eodem.

Phylas compressit filiam clari Jolai

Lipophilen; erat autem forma Deabus similis.

Illa vero ei..... filium domi peperit.

Theronemque pulcram similem radiis Lunæ. 55

Thero vero cum incidisset in ulnas Apollinis,

Peperit fortem Chironem equorum domitorem.

Ex Scholiaste Apollonii.

Duodecim enim Nelei præstantis filii eramus,

Nestor, Chromiusque, & Periclymenus ferox,

Felix, cui dederat dona Neptunus teræ quassator 60

Omnis generis; aliquando enim inter aves videbatur

Aquila, aliquando vero erat, (mirabile visu!)

Formica, aliquando apium splendida examina,

Aliquando terribilis serpens, & ferus. Habebatque dona

Omnis generis, quæ dici nequeunt, & eum deinde fefellerunt 65

Minervæ consilio.

Ex Eodem.

Theffamenus sobolem Cleædemi illustris.

Ex Eodem.

Recteque illi vovebant Aeneio supremo.

Ex Eodem.

Æetes vero filius mortalibus illucis Solis.

Ex Eodem.

Ipsæ autem in exundationibus fluvii a Jove delapsæ.

Ex Scholiaste Pindari & Lycophronis,

in Heroum genealogia.

Græci fuerunt jus dicentes Reges

Dorusque, Xuthusque, & Æolus gaudens equis,

Æolidæque fuerunt jus dicentes Reges,

Cretheus, & Athamas, & Sisyphus versutus,

Salmonæus injustus atque animi præter modum elati. 75

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Venit igitur illi nuncius corvus sacro a convivio,

Pythonem in divinam, & dixit facta ignota

Phœbo intonso, Ichyn duxisse Coronidem,

Ilatidem, Phlegyæ Diogneti filiam.

Ex

Ex Eodem.

Τῷδ' Ἀμφρυγκίδης Ἰππίστρατος ἄλκι' Ἀργεῖοι.
Φυκτέο ἀγλαὸς υἱὸς Ἐπειῶν ὄρχαμ' ἀνδρῶν.

Ex Eodem.

Ἡ δὲ δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βελή,
Αὐτὸν μὲν χέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητον * μάχαιράν τε
Καλλῷ, ὡς οἱ ἐτάξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
Ὡς τῷ μασδῶν αἴθε' κατὰ Πήλιον αἶψ'·
Αἰψ' ὑπὸ Κενταύροιςιν ὀρεσκάοισι δαρείη.

85

Ex Eodem.

Αἶσων, ὃς τέκε θ' ἱερὰ Ἰάσονα ποιμένα λαῶν,
Ὅν Χείρων θρέψε ἐπὶ Πηλίου ὕληντι.

Ex Eodem, ἐν ὑποθήκαις.

Εὐρύσσει ἑκάστα μύσσεια * αἰδενέτησι.

Ex Eodem.

Ἐν Δήλῳ πότε πρῶτος ἐγὼ καὶ Ὀμηροῖο αἰδοί·
Μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ὁδοῖν
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λησά.

90

Ex Eodem, ἐκ τῶν Ἡοίων.

Ἡ οἷα Φθίῃ Χαρίτων ἀπὸ κάλλ' ἔχουσα
Πῶει παρ' ὕδωρ καλὰ νάισκε Κυρήνη.

Ex Eodem, ex iisdem.

Ἡ οἷα Τρῇ πυκινόφρων Μυκιονίκη,
Ἡ τέκεν Εὐφημον Γαιήος ἐννοσιγαίῃ,
Μιχθέσ' ἐν φιλόπῳ πολυχρῦσ' Ἀφροδίτῃ.

95

Ex Eodem.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἵππιόχαρμιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης πολυηράτῃ ἱεστὸ μέτρον,
Μέν' ἔων ἤχαλε, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὅσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτῃ ἐνδοδι νύσῃ,
Τὲς ἀνδρας πόησε, βαδυζώνες τε γυναικας,
Οἳ δὴ τοι, πρῶτον ζῆξαν νέας ἀμφιελίσσας,
Πρῶτοι δ' ἰσία θέντο νεὸς κυανοπρώροιο.

100

Ex Scholiaste Sophoclis.

Ἔσιαις Ἐλποπὴ πολυλήϊοι ἠδ' Ἀλείμων,
Ἀφνειή μῆλοισι καὶ εἰλιπόδοισι βόισιν.
Ἐν δ' ἄνδρες νάισσι πολυῤῥώμεις, πολυβῦται,
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθά γε Δαδῶνῃαις ἐπ' ἐχαπῇ πεπόλισται.

105

Τῷ

Ex Eodem.

Hanc vero Amaryncides Hippostratus, bellicosus.
Phycteus inclytus filius, Epeorum dux virorum.

Ex Eodem.

Hoc animo ejus optimum visum est consilium.
Ipsam quidem retinere, occultare vero inexpectatum & gladium
Pulcrum, quem ei fabricarat inclytus Vulcanus.
Ut hunc quærens solus, per altum Pelium,
Rursus a Centauris montanis domaretur.

Ex Eodem.

Æson, qui genuit filium Jasonem pastorem populorum,
Quem Chiron nutrit, in Pelio sylvofo.

Ex eodem, in Monitis.

Recte hæc singula quærit * immortalibus.

Ex Eodem.

In Delo primus ego & Homerus Poetæ
Canebamus, novis hymnis fuentes cantionem. (Latona.
Phœbum Apollinem, qui habet aureum ensen, & quem peperit

Ex Eodem, in Eois.

Aut qualis Phthia, habens formam a Gratiis,
Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

Ex eodem, in iisdem.

Aut qualis Hyria prudens Mecionice,
Quæ peperit Euphemum terræ domina & quassatori,
Mista concubitu aureæ Veneris.

Ex Eodem.

Hæc gravida facta peperit Æacum gaudentem equis,
Sed postquam juventutis amabilis attigit mensuram,
Solut cum esset, dolebat; pater vero hominum & Deorum
Quotquot erant formicæ, intra amabilem Insulam,
Eas viros fecit, & mulieres ampla cingula habentes.
Qui primum instruxerunt naves utrimque remis actas,
Et primi vela posuerunt navis nigram proram habentis.

Ex Scholiaste Sophoclis.

Est quædam Ellopia dives segetum & pascuorum,
Abundans ovibus & bobus quibus pedes recurvi.
Inhabitantque eam viri habentes multos agnos, & boves,
Multi, innumeri, genera mortalium hominum.
Illic quædam Dodona, in extremo tractu, condita est.

Hanc

Τὼ δὲ Ζῷς ἐφίλησε, καὶ ὄν χρησέμεν εἶναι 110

Ἐμμιον ἀνδράπαις, ἱερῶν δ' ἐνὶ πυθμένι φηγε.

Εὐδεν ἐπιχθαρίων μανθάνεσθαι πάντα φέρονται.

Ὅς δὴ καὶ δι' μολῶν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεῖν.

Δῶρα φέρων ἐλθῆσι σπυρομένοισι ἀγαθοῖσιν.

Ex Eodem.

Ἡ γένε' Ἑρμιόνη δ' ἐκλυτῷ Μεγαλῷ, 115

Ὁπλότατον δ' ἔτεκε Νικόστρατον ὅζον Ἄρη.

Ex Eodem.

Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχῳ.

Ex Aeschyla Scholiaste.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλίζωντο Στρατονίη.

Εὐρυπον ἐν μεγάροισιν ἐγένετο φίλαστον υἱόν.

Τῷ δ' υἱὲς τ' ἐγένοντο Διόν τε Κλυπὸς τε, 120

Τοξῶς τ' ἀντίδης, ἥ δ' Ἰφίτος ὅζον Ἄρης.

Τὰς δὲ μὲν ὑπλοσάτω γένετο ξανδίῳ Ἰόλεσσιν.

Ἀντόχῃ κρείσσει, παλαιὸν γένος Αὐβοκίδαο.

Ex Athenaeo, ἐν τῷ δάσερνι Μελαμποδῆς.

----- τῇδε Μάρης θεὸς ἀγγελὸς ἦλθε δι' οἴκου.

Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφρον φέρε, δῶκε δ' ἀνέκῃ. 125

Ex Eodem.

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βιῆ αἰκυσσὼ χερσὶν,

Ἰφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμάεισε τῇ δ' ἐτόπισθεν.

Σκύφρον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκήπτρον αἰέρας.

Ἔσθηκεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμῶσιν ἔειπε.

Apud eundem, ἐκ πῶν Ἡοίων.

Οἷα Διόττος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἔχδος. 130

Ὅσις ἄδλω πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μέγας.

Σιωπὴν πάσας χεῖρας τε δάει, γλῶσσάν τε νόον τε.

Δεσμοῖς ἀφράστοις φιλεῖ δὲ ἰμαλθακὸς ὕπνος.

Ex Eodem.

Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Παλῆϊδας.

Ex Eodem.

Εὐρυγύης δ' ἐπὶ κῆρος Ἀδωιάων ἱεράων. 135

Ex Eodem.

----- καὶ ἐσνέσκετο καρπὸν.

Ex Eodem.

Ἡδὺ γὰρ ἔσ' ἐν δαίσι καὶ εἰλαπίνῃ πεδαιή.

Τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶ δαίσι κορίσονται.

Apud

Hanc amat Jupiter, & suum oraculum esse
Venerandum hominibus, habitans in fundo fagi.
Hinc terrestribus vaticinia quælibet feruntur.
Qui illuc profectus, Deum immortalem interrogarit
Dona ferens, venerit cum bonis avibus.

Ex Eodem.

Quæ peperit Hermionem hasta inclyto Menelao,
Minimum natu peperit Nicostratum Martium.

Ex Eodem.

Venit ad Creontem & Heniochen.

Ex Æschyli Scholiaste.

Gravida vero facta pulcre cincta Stratonice
Eurytum domi peperit carissimum filium.

Cujus filii fuerunt Deion & Clytius,
Sagittarius similis Diis & Iphitus bellicosus,
Post hosce vero minimam natu peperit Joleam
Antiope regina, priscum genus Aubolidæ.

Ex Athenæo, e secundo Melampodia.

----- Huic Mares celer nuntius venit, per domum,
Cum implevisset argenteum scyphum tulit, deditque Regi. 125

Ex Eodem.

Et tunc vates vinculum arcus sustulit manibus,
Iphiclus vero ad humeros instabat ei, a tergo,
Scyphum tenens altera manu, altera vero sceptrum tollens
Stabat Phylacus & inter famulos dixit.

Apud Eundem, in Eæis.

Qualia Dionysius dedit hominibus gaudium & inimicitiam 130
Quisquis copiose hibat, vinum vero est ei petulans,
Simulque manus & pedes vincit, linguamque & mentem
Vinculis quæ dici nequeunt, & eum amat mollis somnus.

Ex Eodem.

Quas mortales vocant Peleiadas.

Ex Eodem.

Euryges adhuc puer Athenarum Sacrarum. 135

Ex Eodem.

----- nec lædebat fructum.

Ex Eodem.

Dulce enim est, in convivio & in epulo florente,
Recreari sermonibus, postquam convivio saturati sunt.

Apud Stephanum, ἐν Αἰγύπτῳ δαυτέρῳ.

----- νύσφ ἐν Αἰγυπιδί διη,

Τὼ πρὶν Αἰγυπίδα κικλήσκον θεοὶ αἰὲν ἔοντες,

140

Τὼ νῦν ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασε Ζεὺς.

Ex Suida.

Ἀλλήῳ μὲν γὰρ ἔδωκεν Οὐλύμπιῳ Αἰακίδῃσι,

Νῦν δ' Αἰμυδαονίδαις, πλῆτοι δὲ περ Αἰτρείδῃσιν.

Ex Suida ὁ Polybio.

Αἰακίδας πολέμου κεχαρηότας ἦντε δαυτί.

Ex Plutarcho.

----- μὲν ἄλσεν καλὰ νέμονται,

145

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, ἧς πείσεια ποίησται.

Ex Eodem.

Ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη

Ἀνδρῶν ἡβώντων, ἑλαφῶ δὲ τε τετρακόρωνος.

Τρεῖς δ' ἐλάφης ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ

Ἐννέα πῶς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς πῶς Φοῖνικας

150

Νύμφαι εὐπλόκαμοι κῆραι Διὸς Αἰγυόχοιο.

Ex Eodem.

Δεινὸς γὰρ μιν ἔπειρεν ἔρωι Πανοπηίδῳ Αἰγύπτι.

Ex Clemente Alexandrino.

Μάντις δ' ἔδειξεν ἐπὶ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

Ὅστις ἂν εἰδέῃ Ζηνὸς νοτὸν Αἰγυόχοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς ἢ κοίρανος ἐστίν

155

Ἀθανάτων· σοὶ δ' ἔπος ἐρήχεται κράτῳ ἄλλῳ.

Ex Eodem.

Μεσάων, αὐτ' ἀνδρα πολυφραδύοντα παῖσι,

Θίσκελον, αὐδήντα.

Ex Eodem.

Ἡδὺ δὲ ἢ τὸ πυθέσθαι ὅσα δησοῖται ἔδειμαν

Ἀθάνατοι δειλῶν τε ἢ ἐσθλῶν ἀνέμῳ ἐπαργίαι.

160

Ex Scholiaste Lycophronis.

Ζεὺ πάτερ εἰδέ μοι * ἥσσω μὲν αἰῶνα βίοιο

Ὀφειλες δ' ἔναι, ἢ αἶσα μῆδεα ἰδμεν.

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ναῦ δ' ἐκ ἐμῇ τυτθὸν ἔπασας,

Ὅς με μακρόν γε ἔδηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο

Ἐπτά μ' ἔτη ζῶειν * γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

165

Ex

Apud Stephanum, e II. Ægina.

----- in divina Insula Abantide,

Quam prius Abantidem vocabant Dii æterni, & 140
 Quam tunc a bove cognominatam Eubœam vocavit Jupiter.

Ex Suida.

Fortitudinem quidem dedit Jupiter Æacidis,
 Sapientiam vero Amythaonidis, & divitias largitus est Atridis.

Ex Suida & Polybio.

Æacidas bello gaudentes, ut convivio.

Ex Plutarcho.

----- quæ nemora amoena habent

Et fontes fluviorum, & pascua herbida. 145

Ex Eodem.

Novem vivit ætates garrula cornix
 Hominum qui juventute florent, cervus vero æquat quatuor cor-
 nices,

Tres vero cervos æquans corvus senex fit. Deinde Phoenix
 Novem corvos æquat, nos vero decem Phœnices 150
 Nymphæ cincinnatæ filiæ Jovis Ægidem habentis.

Ex Eodem.

Gravis enim eum atterebat amor Panopeidis Æglæ.

Ex Clemente Alexandrino.

Vates nemo est terrestrium hominum,
 Qui noverit mentem Jovis Ægidem habentis.

Ex Eodem.

Ille enim omnium rex & dominus est 155
 Immortalium; tecum nemo alius de potentia certarit.

Ex Eodem.

Musarum quæ virum reddunt celebrem,
 Divinum, vocalem.

Ex Eodem.

Dulce est resciscere, quæ mortalibus constituerunt
 Immortales, malorum & bonorum signum manifestum. 160

Ex Scholiaste Lycophronis.

Jupiter, utinam mihi minus spatium vitæ
 Dedisses & bona consilia sciremus
 Mortalibus hominibus. Nunc vero me ne tantillum honorasti,
 Qui me longum statuisti habere spatium vitæ,
 Septem me vivere ætates varie loquentium hominum. 165

Ex Eodem.

Τεῖς μάκαρ Αἰακίδη, ἣ τετράκις ὀλβιε Πηλεΐ,
Ὅς ποῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχῃ· εἰσαναβαίνεις.

Ex Eodem.

Ὅϊον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπύπλοισι γυνὴ τέρπεται νόημα.

Ex Eustratio.

Ἀργῷ ἀνδρὸν ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἐνυδρὸν.

170

Ex Athenagora.

----- πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Χώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν φοβέουσι κεραυνῷ
Ἐκτανε Λητοῖδῳ, φίλον σὺν θυμὸν ὀρέγων.

Ex Scholiaste Arati & Hesiodi.

Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς, εὐσεφάνος τε Κλείαι,
Φαιώθ' ἱμερόεσσα ἣ Εὐδώρα πανύπεπλος,
Ἀς Τάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνδρώπων.

175

Ex Etymologico.

Ὅτι κε χερσὶ λάβεισκαν, αἰδέεσθαι πάντα εἴδεσκον.

Ex Eodem.

Βύβλόν τ' Ἀγχίαλον ἣ Σιδῶν' ἀνδριμόεσαν.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ὅς κε πόλις ῥέξῃσι· κόμῃ δ' ἀρχαῖῃ ἄριστ'.

Ex Scholiaste Theocriti.

----- ὀλίγον δ' εἴσεται κισυβίῳ.

180

Idem ad Id. XI.

Νήπι' ὅς τ' ἐποιμα λιπῶν ἀνέποιμα διέκει.

Ex Scholiaste Nicandri.

----- χρὴ πατρὶ κῆλον ἔμμεναι.

Ex Theone.

Καί τε διερχόμεν' ἠπειγμέν' ἐπὶ δράκων ὥς.

Aspasius in III. Ethicorum Aristotelis.

Ὅτι τὸ πονηρὸς ἐπὶ αὐτῷ ἐπιπύοντα σάτταται ἣ δυσυχῆς ἱκανὸς
Ἡσίοδ' παρασηῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις ἡοίαις, ἐν αἷς τῷ
Ἀλκμυῶν ποιῶν (ἰ. ποιῆ) πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγεσθαι.
Ὡς τέκνον ἢ μάλα δὴ σε πονηρότατον ἣ ἄριστον
Ζῶς ἐτέκνωσε πατὴρ·

Καὶ πάλιν·

Τέκνον ἐμὸν αἰ μοῖραί σε πονηρότατον ἣ ἄριστον.

185

Τ Ε Λ Ο Σ.

F R A G M E N T A,

165

Ex eodem, in Epithalamio Pelei & Thetidis.

Ter beate Aeacida, & quater beate Peleu,
Qui domi sacrum lectum conscendis.

Ex Eodem.

Quali forte delectatur vir decem sortium,
Tales decem implet mulier delectans sapientia.

Ex Eustratio.

Argos, quod erat sine aqua, aquosum reddidit Danaus. 170

Ex Athenagora.

----- pater hominumque & Deorum
Iratu est, & ab Olympo jaculatus ardenti fulmine
Occidit Letoidem, suam iram excitans.

Ex Scholiaste Arati & Hesiodi.

Phæsylla & Coronis & bene cincta Cleea
Phæoque amabilis & Eudora amplo peplo, 175
Quas Hyadas vocant in terra populi hominum.

Ex Etymologico.

Quidquid manibus arripuisset, inconspicua omnia reddebat.

Ex Eodem.

Byblum & Anchialum & Sidonem florentem.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ut urbs faciat, lex antiqua optima est.

Ex Scholiaste Theocriti.

----- parum sciet Cissybio. 180

Ex Eodem ad Idyll. XI.

Stultus, qui paratis relictis, imparata sectatur.

Ex Scholiaste Nicandri.

----- oportet patri arietem esse.

Ex Theone.

Et transiens festinans est instar draconis.

Aspasius in III. Ethic. Aristotelis.

Πορνὸς poni pro laborioso & infelice ostendere potest Hesiodus, in magnis Ecæis, in quibus Alcmenam inducit dicentem Herculi:

O fili, sane te laboriosissimum & optimum

Jupiter genuit pater. *Et iterum:*

Παρὰ te, fili mi, & laboriosissimum & optimum. 185

F I N I S.

L 3

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

P A S O R I S

LEXICON IN HESIODUM.

- A'**, *Quæ*, nom. pl. n. g. ab *ὁ*, *quod*; articulus postpositivus.
- Ἄκτοι**, *ἀάκτες*, ab *ἄκτω* *κ*, *ὁ*, *ἡ*, non tangendus, ex *κ* priv. & *ἄκτω* vel *ἰάκτω*, & per pleonasmum γὰρ *κ*, *ἀάκτω*, *lædo*, *noceo*. f. ψω. s. 148.
- Ἀάσθῃ** 3. sing. a. 1. pass. ab *ἄτω*, *lædo*. F. ἄσω, quod fit ex *ἀάω*, hinc a. 1. *ἀάσθω*, pro *ῥάσθω*. tollitur augmentum & *κ* poetice reduplicatur. Th. ἀτάω, ὦ, f. ῥσω, *lædo*, *noceo*. s. 283.
- Ἀᾶσι**, *stant*. 3. pl. ab *ἄσμι*, *flo*, ut *ἰσμι*, *ἰσᾶσι*. Th. ᾶω, *flo*, *spiro*.
- Ἀαται**, *saturatur*. 3. person. ab *ἄσμι*. in pass. ἄσμαι *expleor*, *saturor*, ad formam ῥ ἰσμαι, Th. ᾶω, f. ῥσω, *flo*, *spiro*. α. 101.
- Ἀετο**, *κ*, *ὁ* *ἢ*, *insatiabilis*, *innoxius*. Th. ἀτάω, ὦ, f. ῥσω, *lædo*. s. 714.
- Ἀβέτω** genit. Ionicus pro *ἄβέτῃ*, ab *ἄβέτης*, *κ*, *bobus carens*. ex *κ* priv. & *βῆς*, *βοός*, *ὁ*, *ἡ*, *vaca*, *bos*, *taurus*. s. 449.
- Ἀγῶν**, Part. a. 2. Attice pro *ἄγων*, ab *ἄγω*, *duco*. f. ἄξω. p. ἡξα, a. 2. ἡγον, Att. ἡγαγον.
- Ἀγαθός**, *ἡ*, *ὅς*, *bonus*, *α*, *ut*. dat. pl. ἀγαθοῖσι. paragoge Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείστων, ἀρίων, λυγίων. Superl. βέλπης, κρέπης, ἀείης, λῆς. s. 24.
- Ἀγίσται**, Perf. 3. Ind. ab ἀγαίσμαι, *irascor*, *invideo*. s. 331. Th. ἀγᾶω, ὦ, f. ῥσω, *demiror*.
- Ἀγακλυτός**, adject. ex ἄγαν, *nimis* & κλυτός, *celebris*, a κλύω, pro quo etiam κλύμι, *audio*, ἀγακλυτῶσι, dat. pl. Ionic. s. 1015.
- Ἀγανήτατος**, superl. ab ἀγαθός, *ε*, *ὁ*, *placidus*, ex *κ* epitatico & γαίω, *κ*, *τῷ*, *letitia*, *gaudium*. s. 408.
- Ἀγαλλόμεν** præf. part. passiv. ab ἀγάλλω, f. λῶ, p. ἡξ, *ornō*, ἀγαλλομαι, *exulto*: ad formam ῥ ἀγαλλιάμαι, *exulto*, ab Hebræo לִי אֶגְמָלִים, præf. part. f. g. pl. num. α. 86.
- Ἀγανή**, nomen foeminae splendidae, a masculino ἀγανός, *admirabilis*, *splendidus*. Thema ἀγᾶω, *miror*. s. 246.
- Ἀγανός**, *ε*, *ὁ*, *nobilis*, *admirabilis*, ab ἀγάσμαι, *admiror*, ἀγανῶν. gen. pl. s. 462.
- Ἀγανῶν**, nomen mulieris. vide paulo ante ἀγανή. s. 976.
- Ἀγανῶς**, *ferocis*, gen. sing. Th. γανῶς, *κ*, *ὁ*, *superbus*, *elatus*: ἀγανῶς, *valde superbus*. *κ* non est privativum, sed intensivum, s. 832.
- Ἀγγε'**, pro ἄγγεα, *vasa*, nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Them. ἄγγε, *κ*, *τῷ*, *vas quodlibet*. i. 611.
- Ἀγγελ**, *κ*, *ὁ*, *nuntius*, s. 45. ἀγγελῖν, *proprie res, quæ nuntiat*. ab ἀγγέλλω, *nuntio*. f. λῶ, p. ἡγγελη. a. 1. ἡγγελα.
- Ἀγγεσιν**, vide paulo ante ἄγγε'. s. 475.
- Ἀγέ**, Adverb. hortantis, ab ἄγε, a. 2. imperat. act. Verbi, ἄγω, *ago*. α. 449.
- Ἀγερων**, 3. pl. a. 1. act. Jon. pro ἡγερων.

ἡγῶμαι, ab αἰγείρω, *congrego*. Poetæ metri causa tollunt augmentum. f. ῥῶ. p. ἡγῶμαι. Att. αἰγῆγμαι. α. 1. ἡγῶμαι. ε. 650.
 Ἀγέλαι, pl. num. greges. ἢ ἀγέλη, grex, ab ἄγω. Grex agitur. sic Latine *agmen* ab *agendo*. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168.
 Ἀγελή, pro ἀγελεία, ας, ἡ. Jonice, *prædatrix*. ab ἄγω, & λεία ας, ἡ, *præda*. α. 197.
 Ἀγέραι, α, ὁ, ἡ, *immunis*, *præmio carens*, ex α privat. & γέραι, τῶ, *præmium*, *munus*. θ. 396.
 Ἀγείθαι, Præf. Inf. pro Imperat. verbi ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἡχα, α. 2. ἡγοῦ. ε. 693.
 Ἀγέραι, ὁ, ἡ, *dux exercitus*, Minervæ epitheton, ab ἄγω, *duco*, & ερατὸς, ἡ, ὁ, *exercitus*. θ. 925.
 Ἀγλίστα, acc. sing. *fortem*, ab ἀγλίστα, ὁ, *strenuus*. compositum ex ἄγαν, *valde*, & ἀνὴρ, *vir*. ε. 7.
 Ἀγῆραι, α, ὁ, ἡ, *senii expers*, μη γηράσκων. compositum ex α privat. & γήρας, ατῶ, τῶ, *senectus*. θ. 305.
 Ἀγῆρω, accus. singul. 4. simplicium, ab ἀγῆρας, ω, ὁ, ἡ, *senii expers*. Et ἀγῆρω, nominat. plur. 4. simpl. ex α privat. & γήρας, ατῶ, τῶ, *senectus*. θ. 949.
 Ἀγῆαι, pl. num. *valles*, ab ἄγαι, εῶ, τῶ, *vallis*. ε. 387.
 Ἀγκυλομήτης, α, ὁ, *versipellis*, *qui profert obliqua*, non recta consilia, compositum ex ἀγκύλῳ, *obliquus*, & μήτις, αὐς, ἡ, *consilium*, ὁ ἀγκύλα, τῆτις, σκολῆτις βυλάομαι. ε. 48.
 Ἀγκυλοχέλαι, nom. pl. *repandi rostri*, ex ἀγκύλῳ, *inflexus*, *curvus*, & χέαι, εῶ, τῶ, *labrum*, a nominativo singulari

ἀγκυλοχέλης, α, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχαιλῳ, *curva habens labra*. α. 405.
 Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates*, *gaudia*. ab ἀγλαΐα, *splendor*, *ornatus*. Them. ἀγλαός, α, ὁ, *splendidus*. 285.
 Ἀγλαός, α, ὁ, *splendidus*, ἀγλαή, *splendida*. Th. αἰγλή, ης, ἡ, *fulgor*, *splendor*. ε. 335.
 Ἀγῆ, dat. sing. ab ἀγῆος, ἡ, ὁ, *castus*. ε. 463.
 Ἀγῆν, pro ἀγῆντο, 3. singul. Imperf. passivi, ab ἀγῆναι, *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγῆν. Thema est ἄγω, f. ἄξω, & c. *frango*. α. 279.
 Ἀγῆς, *caste*, adverb. ab ἀγῆος *castus*. ε. 335.
 Ἀγῆι, *portaret*, præf. act. Opt. ab ἄγω, pro ἀγῆναι, acc. sing. Præf. Part. act. vide supra ἀγῆναι. α. 480.
 Ἀγορά, f. ἄστω, p. ἄστω. *publice & in foro dicto*, & per syn. speciei, ε. 278. *aperte dico*.
 Ἀγορά, ας, ἡ, *forum*, ab αἰγείρω *congrego*. in Præt. med. ἡγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.
 Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, *forum*. Th. αἰγείρω, *congrego*, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορά. ἀγορή, *in foro*, ὅτι est paragoge Poetica, & reddit vocem ἀνελίπει. θ. 89.
 Ἀγραῖοι, *ruri seu in agro pernoctantes*. Epitheton pastoris, compositum ex ἀγρός, α, ὁ, *ager*, & αἰλή, ης, ἡ, *atrium*, h. e. locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὑπαίθριον. item *stabulum*, *septum*. hinc αἰλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραῖος, *ruri pernocto*. θ. 26.
 Ἀγῆν, Ionice pro ἄγῆν, ab ἄγῆ, ας,

Βα'

Α Γ

ας, ἡ, *captura, venatio*. §. 412.

Ἀγέλαι, neutrum plural. ponitur pro Adverbio. Th. ἀγρός, ὤ, ὅ, *ager*.

Ἀγέμαι, accus. est nomen proprium viri. ἀγέμαι, ὤ, ὅ. §. 1013.

Ἀγροίπαις, accus. pl. ab ἀγροίπτης, ὤ, ὅ, *agrestis, agricola*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ὤ, ὅ, *rur*. α. 39.

Ἀγροκιδόμι, ὤ, ὅ, *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρός, ὤ, ὅ, *ager*, & κιδόμιος, ὤ, ὅ, *tumultus*. §. 925.

Ἀγρομυρόισιν, dat. pl. Part. Præs. pro ἀγρομυρόις. Syncope ab ἀγείρω, *congrego*. f. ἐρῶ. p. ἡγερῃ, & Attic. ἀγῆγερῃ. α. 1. ἡγερῃ. §. 92.

Ἀγροτέρης, *fera*, Gen. cas. f. g. ab ἀγρότερ, vel ἀγρώτερ. substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ὤ, ὅ, *ager*. α. 407.

Ἀγχι, pro ἀγχι, *prope*. construitur cum Genitivo: est Adv. α. 637.

Ἀγχιμαχοί, pl. num. *cominus pugnantes*, ex ἀγχι, *prope*, & μάχομαι, *pugno*, f. μαχήσομαι. p. μαμαχήναι. α. 25.

Ἀγχιμόλον, Adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμόλ, ὤ, ὅ, ἢ, *e propinqua veniens*, ex ἀγχι, *prope*, & μόλω, *venio*. α. 325.

Ἀγχίστη, Dativus singul. ab ἀγχίστης, ὤ, ὅ. nomen viri. ex ἀγχι, & ἴσθι. q. d. ἀγχι ἔῃ ἴσότη. §. 1009.

Ἀγιάμι, Præs. Part. pass. Verbi ἀγιάμαι, ὤμαι, *demiror*. Th. ἀγίω, ἴσω. idem §. 619.

Ἀγών, *vehens*, Part. Præsens, ab ἄγω, *duco, veho*. vide ἀγαγών. §. 998.

Ἀγῶ, *duco*. f. ἄξω. p. ἤχα. α.

Α Δ

1. ἤχα. α. 2. ἤγον. α. 206.

Ἀγῶν, Dat. sing. ab ἀγών, ὤ, ὅ, *certamen*. §. 435.

Ἀγῶσιν, 3. pl. Subj. ab ἄγω, *duco, veho, traho*. f. ἔω.

Ἀδάκτα, *indocta*, Acc. pl. n. g. ab ἀδάκτω, *incognitus*. Th. δαίω, *scio, disco*. §. 655.

Ἀδάκται, pro ἀδάκται. Declinatur duobus modis, vel ἀδάκται, ὤ, vel ἀδάκταις, ἐντ, ὅ, nomen clarissimæ gemmæ, per metaph. ponitur pro ferro, ἀδάκται, genitivus ab ἀδάκταις, ἐντ, ὅ. ex α, quod hic idem valet, ac δυο, & δακτύλ, *domo*. §. 188.

Ἀδνητοτάτη, α. 418. est superlativus, a positivo ἄδνητ, ὤ, ὅ, ἢ. proprie *morsui non obnoxius*, hic vero *cariem minime sentiens*: α δάκνω, *mordeo*. f. δάξουαι. α. 2. ἔδακον. p. δέδηκα. unde etiam est nomen δαξ *vermis*, qui lignum corrumpit, ἰψ (ab ἰπτω, *noceo*) *vermis*, qui cornua lædit. ἰξ (ab ἰκω, *advenio*) *vermis*, qui palmitibus obest. σῆς (α σήπω, *putrefacio*) *vermis*, qui vestes depravat. τρώξ (α τρώγω) *qui vitiat legumina*. ψάω *qui ficus arrodit*, &c.

Ἀδηλ, ὤ, ὅ, ἐ, ἢ, *non manifestus, obscurus*. Th. δῆλ, ὤ, ὅ, *manifestus*. α. 6.

Ἀδικ, ὤ, ὅ, ἐ, ἢ, *injustus*. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἢ, *justitia*. α. 258.

Ἀδμήτης, nomen mul. q. d. *indomita*, α δαμάω, *domo*. §. 349.

Ἄδον, pro ἄδον 3. pl. α. 2. αἶ. ab ἄδω, *placeo*, f. ἦτω, p. ἡται. at Ἄδω, *saturo, expleo*. §. 917.

Ἀδρουμῆ, ἢ, *ubertas, copia*. ab ἀδρός, ὤ, ὅ, *dives, crassus, magnus*. α. 471.

Ἀδότη, Dat. sing. ἀδότης, ὤ, ὅ, *qui nihil dat*. Ratio compositionis

nis plane insolens, ex α priv. & δώτης, α, ο, qui dat. Th. δίδωμι, do. 353.

Αἰθλον, α, τὸ, certaminis prae-
mium, ab αἰθλοῦ seu αἰθλοῦ,
α, ε, certamen. 2. 652.

Αἰθλαῶσιν, colluctantur, 3. pl.
Præf. Subj. aët. ab αἰθλαῶ, f.
ἄσω. p. ηγ. idem quod αἰθλαῶ,
pugno, dimico, vide αἰθλον. 9.
435.

Αἶ, adverb. *semper*. 9. 388.

Αἰχλουπῶν, Genit. pl. Æolicus,
ab αἰχλουπῆς, α, ο, *sempiter-
nus*. ex αἶ & χλουπῆς, qui ge-
nitus est. Th. γαίνομαι, nascor.
f. χλητόμοι, a. 2. m. αἰχλουπῶ.
9. 548.

Αἶδεν. Præf. Inf. αἶδον, 3. pl. Im-
perf. aët. pro ἡιδον, ab αἶδω, ca-
no. Metri causa abjicitur aug-
mentum: in prosa αἶδω, f. αἶσω.
p. ηγ. 2. 660.

Αἶραι, a. 1. aët. Infinit. ab αἶρω
tollo. f. αἶρω. a. 1. ἦραι. hinc
αἶρας. a. 1. Part. aët. αἰρούμεναι,
pl. Part. Præf. f. g. 2. 759.

Αἶκῃ, Acc. sing. ab αἶκῆς, εἶ-
ο, ἦ, *durus, asper*. Th. ἔκω,
cedo, f. ξω. 9. 166.

Αἶκη, non invito, ab αἶκων, in-
vitus. Th. ἐκὼν οἶτο, ο, *spont-
aneus*. 9. 529.

Αἶσατε, 2. pl. a. 1. aët. imperat.
ab αἶδω, f. σω. p. ηγ. *canto*.
9. 965.

Αἶσθη, dat. sing. ab αἶσθη, ης,
ἦ, *turbo, procella*, ex αἶσ, spi-
ro, & αἶσθη, convolvo, 9. 874.

Αἶσθη, nomen mul. q. d. *procello-
sa*. 9. 267.

Αἰαίνων, gen. pl. in nom. αἰ-
αίνων, οντοῦ, *perpetuo fluens*, a-
lii legunt αἰαίνων, οντοῦ. ex αἶ,
semper, & αἶω, fluo. Th. αἶω,
habito. 2. 548.

Αἰαί, genit. g. f. ab αἰαί, pe-
rennis. Poet. pro αἰαί, ex

αἶ, *semper*, & αἶω, fluo. αἰαίνων,
gen. pl. 2. 593.

Αἰτων, gen. pl. part. præf. aëtivi,
ab αἶμαι, fluo, ad formam πιδίς,
ἐντοῦ. Sed quia est ab αἶων, po-
tius juxta ἵσθαι esset flectendum.
Notetur ergo hæc exceptio. 2. 623.

Αἶξ, 3. præf. ab αἶξω, *augeo*, pro
quo in prosa, αἰξάω, & αἶξω. f.
ἡξω. p. ἡύξηκα, 2. 6. αἶξομαι,
pass. αἶξεται, αἶξετο. imperf. αἶ-
ξομαι. gen. Jon. part. præf. 2.
771.

Αἶργος, α, ο, *iners, æργῶ*, dat.
hinc αἶργίη, *inertia*, Jonice, pro
αἶργία, ας, ἦ, *pigritia*, ab αἶ-
ργος, pro quo in prosa αργός. Th.
ἔργον, opus. Prosa dicitur qua-
si profusa. oratio vero ligata,
quæ certis numeris astricta est,
quale est poema. 2. 301.

Αἶσπότης, nom. pl. *alte volan-
tes*. Epitheton cygnorum, compo-
situm ex αἶρω, in altum tollo,
& πῆτομαι, volare. declinatur
duobus modis. αἶσπότης, α, ο,
prim. simplic. & in quinta sim-
plicium, αἶσπότης, ητοῦ, ο,
in aere suspensus. 2. 316.

Αἶσφρον, acc. sing. *stolidum*. 2.
313. a nominativo αἶσφρων, ο-
ντοῦ, ο, ἦ. ex αἶσ, fluo, & φρῶν,
σὺς, ἦ, *mens*, qui ventosa men-
te præditus, inconstans & teme-
rarius est, & proinde *stultus*.
hinc αἶσφροσύνη, dat. pl. Jo-
nic. pro αἶσφροσύνης, ab αἶσ-
φροσύνη, *stultitia*.

Αἶσθη, α. 153. genitivus Jon.
pro αἶσθη, ab αἶσθη, α, ε,
aridus, torridus. Thema est αἶ-
ζω, *torrefacio, arefacio*.

Αἶξ, 3. pers. præf. verbi αἶζω, *sta-
co*. 2. 397. hinc

Αἶζηται, præf. sub. *tristetur*, ab
αἶζομαι, proprie *exaresco*: per
metaph. *cura* & *maiore confi-
cior*. 2. 585. 9. 99.

Αἶξ,

- A'ζω, cum aspero spiritu veneror. σέβουμαι. §. 532.
- A'ζωσι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privativo, & ζωσός, *cinctus*, quod est a ζώνω, vel ζώνυμι, *cingo*. in fut. ζώσω, in præst. ἔζω-
με. in passivo præst. ἔζωμαι vel ἔζωμαι. in 3. sing. ἔζωται. hinc est ζωσός, *cinctus*, ζωστήρ, ἥρ, ὅ, *cingulum*, *baltheus*. s. 343.
- A'ηδία, acc. sing. ab ἀηδών, οἶ, ἦ, *luscinia*, ab αἰδω, *cano*, pro quo in prosa αἶδω. s. 201.
- A'ηθ', pro ἄηθε, *spirabat*. imperfect. abjecto ο μικρῶ per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Thema est ἄω, *flo*, f. ἴσω. unde formatur ἄημι, & pass. ἄημαι. α. 8.
- A'ηρ, αἶρ, ὅ, *aer*. ab ἄω, in f. g. significat *caliginem*. s. 547.
- A'ησι, 3. sing. ab ἄημι, *flo*. hinc
- A'ἄσι, *flant*, 3. plur. ut ἴσημι, ἰσασι. Th. ἄω, *flo*. s. 514. §. 875.
- A'ήπει, acc. pl. a sing. ἡτης, α, ὅ, *flatus*. in nom. pl. ἡται, *flamina*. Th. ἄω, *flo*. s. 643.
- A'θαίνεται, pl. num. f. g. §. 968. Græci non dicunt ἀθνήτω, sed ἀθάνετω, ὅ, ἡ, ἦ. ex α negativo, & θάνετω. Sic in Novo Testamento αἰών, α, ὅ, ἦ. & αἰών, in f. g. αἰώνια. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis*. ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, *Jonice*; & ἀθανάτιο, pro ἀθανάτις. ut & ἀθανάτισσι, dat. pl. pro ἀθανάταις. s. 307.
- A'θείσθω, α, *ineffabilis*. compositum ex α privativo, & θείσθω pro θεόςθω, a Deo pronuntiatus: prout dicimus θεόςδοτ, *divinitus datus*. ἀθείσθω etiam idem, ac nefan-

us. Sed saepius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut s. 66. ἐδίδαξαν ἀθείσθωτον ὕμνον αἶδω, docuerunt *divinum* carmen canere. s. 660. ex φησ, *dicendus*, hoc a φημι, *dico*. idem quod φημι. §. 830.

A'θλωαίν, ης, ἦ, *Minerva*. Dicitur etiam A'θλῶν, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλή, *papilla*, *mamæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. A'θλῶν, ἦν, αἶ, *Athenæ*, acceperunt nomen a Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. A'θλῶν alio nomine ἔκτι, ἦς, ἦ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολίτης ἔκτις (pro ἔκτις) *civis attica*. α. 126.

A'θλ', pl. num. pro ἀθλα, a singul. ἀθλον, α, τὸ, *præmium certaminis*, sed ἀθλῶ, α, ὅ, est ipsum *certamen*. Vide supra ἀθλῶ, α, ὅ, s. 754.

A'θόλω, α, *illimis*, *limpidus*, ex α privat. & θόλος, α, ὅ, *limus*, *fax*, *sordes*: unde est θόλω, *turbo*: θόλωτες, *turbatus*. s. 593.

A'θρό, α, ὅ, *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἰ, art. præpos. ab ἦ, *hæc*, ὅ, πἰ.

Αἰ' artic. postp. ab ἦ, ὅς, ὅ, *que*, *qui*, *quod*. §. 268.

Αἰάκῃ, genit. ab αἰακός, α, ὅ. ab αἰαξ, αἰακ, ὅ, vel αἰας, αἰατ, ὅ, quæ idem significant, nomen herois, *Ajax*. §. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, *terram*, *Poëtica*, a γαῖα, seu γαῖν, ἦ, s. 124.

Αἶγας accusat. ab Αἶξ, αἰγός, ὅ, ἦ, *caper*, *capra*. s. 514.

Αἰγείδω, acc. a nominativo αἰγίδης, α, ὅ, ab αἰγίς, ἰ, ὅ, nomen viri. αἰγίδης ergo est *patro-*

tronymicum, sicut a πηλᾶς dicitur πηλείδης. α. 182.

Αἴγυροι, pl. nom. a sing. Αἴγυρ, α, ἡ, *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*, ὅτι ἡ γέρας. α. 377.

Αἰγὶδ', acc. sing. pro αἰγίδα per apostrophum, α abjicitur, ab αἰγίς, ἰδ, ἡ, *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant scutum fuisse pelle ista obductum. Thema αἶξ, αἶγος, ὁ, ἡ, *caper vel capra*. α. 344.

Αἰγιοχόιο, gen. Ionic. pro αἰγιοχῆ, a nominativo αἰγιοχῶς, α, ὁ, epitheton Jovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra (ὅχῃ sonat *alimentum*) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481.

Αἰγυπιοί, ab αἰγυπῖος, ἡ, ὁ, *vultur*, avis prædatrix & rapax. α γύψ, γυπός, ὁ, *vultur*. α. 405.

Αἰ δ', sunt duæ voces. αἰ est artic. præpositivus, δ' per apostr. pro δέ, vero.

Αἰδᾶο, Genitivus Æolicus pro αἰδῶς, a nominativo αἰδῆς, α, ὁ, *orcus, inferni*. q. d. αἰδῆς, ἰδ, ὁ, *obscurus*. ex α, & αἰδῶ, non *video*. ε. 152.

Αἰδε, a nominativo αἰδῶς, ἰδε, ὁ, δς. ε. 820.

Αἰδέε, *obscurum*, adject. generis neutrius, ab αἰδῆς, ἰδ, Thema, αἰδῶ, *video*, f. αἰδομαι, α. 2. αἰδον & ἰδον. α. 477.

Αἰδῶ, Genit. Ionicus pro αἰδῶς ab αἰδῆς, α, ὁ, *infernus*, in prosa dicitur, αἰδῆς, α, *orcus*, *tartarus*, θ. 311.

Αἰδῆλα, acc. pl. *arcana*, ab αἰδῆλα, tenebricosus. Th. αἰδῆς, α, ὁ, *infernus*, 754.

Αἰδῖον, ab αἰδῖος, *perpetuus*. Th. αἰ, *semper*. α. 310.

Αἰδῖος, dat. pl. Ionic. ab αἰδῖος, ἡ,

ὦν, *tenebricosus*. Th. est αἰδῶ, *video*. θ. 860.

Αἰδοί, dativ. sing. *reverentia*, ab αἰδῶς, ὁ, ἡ, *pudor*. hinc

Αἰδοῖα, πῖ, *pudenda*. α. 354. ε. 731.

Αἰδοῖν, ης, ἡ, *veneranda*. αἰδοῖσι, dat. pl. Ionic. Th. αἰδῶς, ὁ, ἡ, *pudor*. ε. 255.

Αἰδῶ, genit. sing. ab αἰδῶς, ὁ, *orcus*. idem quod αἰδῆς, α, ὁ. vide supra αἰδῶς, ad *orcum*, α. 151.

Αἰδρῆσι. ε. 683. dat. pl. Jon. pro αἰδρῆαις, ab αἰδρῆα, ἡ, *inscitia*, ab ἰδρῆς, σως, ὁ, ε ἡ, *sciens*. Th. ἰσῆμι, *scio*. hinc

Αἰδρῆς, *ignarus*, vide Thema, ἰσῆμι, *scio*. α. 105.

Αἰδῶ, *pudorem*. accus. sing. αἰδῶς, ab αἰδῶς, *pudor*. ε. 322.

Αἰδῶδης, ἰδ, ὁ, idem quod αἰδῆς, α, ὁ, *Pluto*, θ. 913.

Αἰδῶς, *pudor*. ex α priv. & αἰδῶ, *video*, quorum nos pudet, ea non aspicimus. ε. 190.

Αἰετῶν θ. 893. *sempiternarum*. gen. pl. Æol. p. αἰετῶν. ab αἰετῶν, α, ὁ, *sempiternus*, ab αἰ, *semper*, & γαίνομαι, *nascor*, θ. 893.

Αἰ, pro αἰ, *semper*, poetice. & αἰν. ε. 114. & 196.

Αἰετὶν, *aquilam*, pro αἰετὶν metri causa, αἰετῆς, ἡ, ὁ, θ. 523.

Αἰζήν, *juvenilis*, ab αἰζήν, ἡ, ὁ, *juvenis*, q. d. αἰ ζῶν, *semper fervens*. α. 408.

Αἰζῶν, *juvenum*, genit. pl. ab αἰζήν, ἡ, ὁ, pro quo & αἰζήν, *juvenis*, θ. 863.

Αἰήτιο, Æolice pro αἰήτις, ab αἰήτης, α, ὁ, *nomen viri*, θ. 992.

Αἶ, dat. Jon. ab αἶα, pro γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἶντης, αἶντης. Vide Αἶντιο. θ. 958.

Αἶθ', *que*, pro αἶτε, *queque*, ab

ab ἄρ, ἦ, ὁ, articuli. postp.
 Αἰθαλόης, εντ, ardens, αἰθα-
 λέντα, acc. sing. ab αἰθω, uro,
 incendo. §. 72.
 Αἰθήρ, ἐρ, αἰθέρα, ὁ, æther. s. 18.
 Αἰθίοπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, ο-
 π, ὁ, æthiops. q. d. αἰθων ἦ
 ὄψη. ab ὤψ, vultus. Th. ὀπτο-
 μαι, video, & αἰθω, uro. im-
 perf. ἤθον, ardebant. §. 985.
 Αἰθορμήσιοι, ardentis, præf. part.
 gen. Jon. ab αἰθω, ardeo, αἰθο-
 ρμήσι, αἰθαμένων, gen. pl. part.
 præf. α. 60.
 Αἰθωνι, dat. ab αἰθων, εντ, ὁ,
 niger. Th. αἰθω, uro. s. 741.
 Αἰθοττ, acc. sing. ab αἰθοψ, ο-
 π, ὁ, ἔ, ἦ, niger. ab αἰθω,
 uro, & ὤψ, vultus. Th. ὀπτομαι.
 f. ὄφομαι, præf. ὤμμαι, s. 36.
 Αἶκ', pro αἶκς. Dorice pro εἰ μὲν,
 αἶκς δυνάμει, si quidem possis.
 Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τ, τὸ,
 sanguis.
 Αἶμα πέντα, cruenta, pl. num.
 ab αἶμα πέντα, ὅσος, ὅν. Thema
 est αἶμα, κτ, τὸ, sanguis. §.
 183.
 Αἶμα λίσιοι, dat. pl. Jon. αἶμα λ, ὁ,
 ἦ, blandus, αἶμα λ, idem.
 s. 78. hinc αἶμα λ.
 Αἶμα pl. f. g. αἶμα, gravis. differt
 ab αἶμα, laus, accentu. s. 800.
 Αἶμα, laudat, ab αἶμα, laudo, f.
 ἦμα, vel ἔμα. p. ἦμα. aor. 1.
 ἦμα. aor. 1. imperat. αἶμα.
 Th. αἶμα, s, ὁ, laus. s. 822.
 Αἶμα, s, ὁ, Æneas. §. 1008.
 Αἶμα, pro αἶμα, probat. & hoc
 pro αἶμα, laudo. f. ἔμα, vel
 ἦμα. p. ἦμα. Thema αἶμα,
 laus. s. 681.
 Αἶμα, acc. fabulam. ab αἶμα, s,
 ὁ, s. 200.
 Αἶμα, gravis. a masculino, αἶμα, ἦ,
 ὁ, gravis, horribilis. s. 160.
 hinc αἶμα τ. dat. sing. super-
 lat. α. 397.

Αἶμα, 3. singul. imperf. medii,
 a Themate αἶμα, capio. κ. 41.
 Αἶμα, acc. sing. ab αἶμα, ἦ-
 ὁ. nomen regionis, ab αἶμα,
 s, ὁ, varius. hinc, αἶμα, va-
 rio. s. 634.
 Αἶμα, 3. pl. ind. præf. pass.
 ab αἶμα, vario. f. λ. p. κ.
 Th. αἶμα, s, ὁ, varius. κ. 399.
 Αἶμα, s, τὸ, grex caprarum.
 ab αἶμα, s, ὁ, caprarius.
 ὡς τὰς αἶμα πολλῶν. Them.
 ποσῶ, verso, proptie qui versa-
 tur circa capras. Nam αἶμα prima
 syllaba est ex αἶμα, αἶμα, ἦ, ca-
 pra. §. 446.
 Αἶμα, acc. sing. ab αἶμα, ἦ,
 ὁ, altus. f. ἦ αἶμα, τὸ αἶμα.
 s. 83.
 Αἶμα, ceperit, 3. singul. præf. act.
 subj. ab αἶμα, capio. f. ἦμα. p.
 κ. α. 2. ἦμα. s. 616.
 Αἶμα, quibus, dat. pl. ab ἦ, que.
 Αἶμα, ἦ, parca, fors: item fatum,
 officium, quasi αἶμα ἴση, semper
 equalis. §. 422.
 Αἶμα, nomen fluvii. §. 342.
 Αἶμα, αἶμα, s, ὁ, fatalis,
 ab αἶμα, fatum: idem quod μῆ-
 μα, a μῆμα, s, ὁ. κ. 336.
 Αἶμα, Filius Æsonis, cognom-
 en viri. §. 993.
 Αἶμα, 3. pl. imperf. med. a
 verbo αἶμα, impetu feror, agi-
 tor, f. ξ. p. χ. §. 671.
 Αἶμα, dat. pl. ab αἶμα, ἦ,
 τὸ, turpitudine. ex αἶμα privat. &
 ἴμα, contineo. Qui se non con-
 tinent, sunt turpes. κ. 209.
 Αἶμα, 2. person. sub. ab αἶμα,
 peto. f. ἦμα. p. ἦμα. s. 406.
 Αἶμα, ἦ, ἦ, cuspis. Die spit-
 ge. αἶμα, dat. pl. Ionice pro
 αἶμα. κ. 289.
 Αἶμα, gen. pl. Æolice pro αἶμα-
 μα, ab αἶμα, s, ὁ, bellis-
 tor. Th. αἶμα, ἦ, cuspis. κ. 178.
 Αἶμα pro αἶμα, celeriter. κ. 370.
 Αἶμα

Αἰψηροκέλαδος. §. 379. epitheton
Boreæ. αἰψηροκέλαδος, α, ο, η,
celeriter viam conficiens, ex αἰ-
ψηρος, velox. th. αἰψα, cito, &
κέλαδος, α, η, via.

Αἶψον, præf. part. verbum poeticum,
ab αἶψω, audio. s. 9.

Αἰών, gen. sing. ab αἰών, ὦν, ο,
ῶ, ævum. item in f. g. ἡ αἰών,
vita. α. 331.

Ἀκμάστη, dat. sing. ab ἀκμάς, ατ-
τος, ο, indefessus. compositum
ex α privativo, & κᾰμᾰω, defa-
tigor, f. κᾰμᾰω, p. κᾰμᾰησ. α.
2. ἀκμάσθων. §. 956.

Ἀκμάτης, §. 824. α, ο, η, in-
defessus. ἀκμάσθων, pro ἀκμά-
στη, gen. Jon. ἀκμάσθησιν, dat. pl.
Jonic. f. g. th. κᾰμᾰω.

Ἀκίστη, nomen mulieris, ab ἀκί-
ζω, acuo. Them. ἀκὴ, ἦς, ἡ,
cuspis. §. 356.

Ἀκχήμενος, ex animo dolens.
præsentis med. part. ab ἀκχήμεν
pro ἀκχίω, tristitia afficio. The-
ma ἄχ, ο, τὸ, dolor. §.
99.

Ἀκχήμενος, α. 135. acutam. part.
præf. pass. ab ἀκχίω, acuo. α-
κχήμενος pro ἡκχήμενος. aug-
mento abjecto, & syncope facta
ἀκχήμενος. th. ἀκὴ, ἦς, ἡ,
cuspis, vel ἄχ, ο, τὸ, dolor.
α. 135.

Ἀκχών, animo mæstus. ab ἀκ-
χᾰω, dolore afficio, ex Themate ἄ-
χ, ο, τὸ, dolor. §. 868.

Ἀκδᾰς, ο, ο, ε, η, negligens.
ex α privat. & κᾰδᾰω, ο, τὸ,
cura. §. 489. ἀκδᾰς, acc. sing.
s. 112.

Ἀκῆμοι, pl. sine sorte. ex α priv.
& κᾰρ, κᾰρὸς, ἡ, fors, fatum.
s. 821.

Ἀκνήτοι, dat. pl. Jon. ab ἀκνή-
τᾰω, qui non movetur. Sepulcra
non sunt movenda & refodien-
da, sed corporibus mortuorum

concedenda quies. th. κνήω, ᾠ,
f. ἡσᾰω, moveo. s. 748.

Ἀκνῶτατοι, firmissima, pl. num. &
superl. grad. ab ἀκνᾰω, incorru-
ptus, ex α priv. & κνᾰς, κνᾰς, ο,
vermis, qui in ligno oritur, il-
ludque rodit. Vide supra ἀδᾰκᾰ-
τᾰτη, s. 334.

Ἀκοίτᾰω, acc. ab ἀκοίτης, α, ο,
maritus, α. 9. ἀκοίτη, ab ἀκοί-
της, ι, ο, η, marita, ex α quod
est non privativum, sed conjun-
ctivum, ab ἀμᾰς, simul, υπᾰς,
&, κοίτη, ης, ἡ, lectus, a κᾰ-
μαι, jaceo, cubo. s. 798.

Ἀκότης, apud Poetas idem quod
ἀκόρες, insatiabilis, cum ge-
nit. ex privativa part. α, & κο-
μητός, a κορέω, pro quo etiam di-
citur κορέννυμι, ὠς, satio. α. 346.

Ἀκᾰς, audi, præf. imperat. ἀκᾰ-
σαις, 2. sing. aor. 1. act. opt. au-
diveris, s. 719.

Ἀκᾰσαντες, pl. num. a. 1. part.
verbi ἀκᾰω, audio, f. σᾰω. p. κᾰ-
p. m. ἡκᾰω & Att. ἀκᾰκᾰω. §.
695.

Ἀκᾰ, Jonice pro ἄκᾰ, summa,
neut. ἄκᾰρον, ἀκᾰρότατον, in su-
per. s. 665. §. 7.

Ἀκᾰτᾰς, α, ο, ε, η, anceps, du-
bious. th. κᾰτᾰω, secerno, judi-
co. α. 311.

Ἀκᾰκνᾰσᾰς, vespertinus. comp.
ex ἀκᾰω, α, ον, summus, &
κνᾰσᾰς, κτᾰω, τὸ, caligo. item
crepusculum. s. 565.

Ἀκᾰτᾰη, nomen proprium mulie-
ris. §. 249.

Ἀκᾰτᾰ, litus. ἀκᾰτᾰς, dat. pl. li-
toribus. ab ἀγᾰω, frango, quod i-
bi fluctus frangantur. & ἀκᾰτᾰῶν,
munus, donum. s. 32.

Ἀκᾰτίσσει, dat. pl. poeticus, ab ἀκ-
τᾰν, ινᾰω, η, radius solis. ab ἀ-
γᾰνυμι, frango. radiorum sola-
rium est refraction. §. 760.

Ἀλᾰ, acc. sing. mare, ἡ ἄλᾰ, ma-
re.

re: ὁ ἄλς, *sal*. solo genere differunt. §. 791.

Ἀλὰδ' pro ἄλκδς, *ad mare*. δὲ postpositum accusativo, valet *ad*. s. 629.

Ἀλάληται, *errant*. 3. singul. verbi passivi, a verbo ἁλάομαι, ἁμαι, *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἁλάλημι, in passivo ἁλάλημαι, σαι, ται. s. 100.

Ἀλαλητῷ, dat. sing. ab ἁλαλητὸς, ἄ, ὁ, clamor militum, dicitur ἁλαλή, Gallice *alarme*. Th. ἁλαλή, ἦς, ἡ, ἁλαλα. κ. 382. differt ab ἁλάλητῷ, *inenarrabilis*.

Ἀλαλιν, *profigabat, arcebat, imperf. Ionic.* ab ἁλάλιν. Thema est ἁλκῆ, ἦς, ἡ, *robur, vires*. §. 527.

Ἀλαοσκοπικῶ, *speculationem, proprie cæcam speculationem*. comp. ex ἁλαός, *cæcus*, & σκοπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*. unde est σκοπὴ & σκοπὴ, ἄς, ἡ, *specula*. §. 466.

Ἀλαπαδὼν, *imbecillum*. ab ἁλαπάζω, *diripio, vasto*. Thema, ἁλαπαζω, & λαπαόσω, *evasuo*. s. 435.

Ἀλας, ἔ, ὁ, ἔ, ἡ, *gravis, non oblivioni tradendus*, Dorice, pro ἁλῆς, a λήθω, f. σω, *lateo*. §. 467.

Ἀλγῆ, pro ἁλγῆ, ab ἁλγῶ, ἔ, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo, frigeo*. s. 132.

Ἀλγινόςτα, acc. sing. ab ἁλγινός, ὄντος, ὁ, *molestus*. Thema ἁλγῶ, ἔ, τὸ, *dolor*. ἁλγινόςτα, f. g. acc. cas. §. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionice ἁλέη, ἦς, ἡ, *calor, seu tepor, qui est ex Sole*. s. 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. i. med. infinit. pro ἁλάσθαι, pro quo ἁλάσθαι & ἁλέασθαι, per ge-

minam sincopen (sic Rom. 3. v. 15. *ἐκχέαι* pro *ἐκχέσαι*.) ab ἁλέω, *molo f. έω, p. εχα*. item *vito, caveo*, s. 491. pro ἁλέω dicitur etiam ἁλάω, itemque ἁλεῖνω, *effugio*. s. 826. est verbus ultimus.

Ἀλεγιζῶ, f. σω, p. κα, *curo*. hinc ἁλεγοτός, genit. cas. §. 171.

Ἀλεῖω, *evito*, vide in ἁλέωσθαι.

Ἀλέω. vide paulo ante ἁλέα.

Ἀλεξιάκη, *imprecationum expultrix*, ex ἁλέξω vel ἁλεξέω *arceo, depello*, & ἀρά, ἄς, ἡ, *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur, & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. s. 462.

Ἀλεφω, ἄτος, τὸ, *pinguedo, ἁλεφω*. f. ψω. 2. 2. ἡλεζον. §. 553.

Ἀλέασθαι, vide paulo ante ἁλέασθαι. s. 503.

Ἀλέομενοι, vide in ἁλέασθαι.

Ἀλεωρή, Ionice pro ἁλεωραί, ἄς, ἡ, *evitatio*. Th. ἁλέω, *vito*. s. 402.

Ἀληθάς, acc. sing. ab ἁληθῆς, *verus*. hinc ἁληθείω, Ionice, pro ἁληθεῖαι, §. 28.

Ἀλιάνημονα, acc. sing. ab ἁλιάνημα, ὄντος, ὁ, *nomen fluvii*, ex ἁλς, ἁλός, ἡ, *mare*, & ἁλμῆ, ἦς, ἡ, *cuspis, vigor, incrementum*. §. 343.

Ἀλίαντος, ἔ, ὁ, ἡ, ἡ, *non desinens*. Thema, ἁλιάνω, f. σω, *agito*. §. 611.

Ἀλιός, ὄς, ὁ, *piscator*, proprie qui in mari piscatur. per syn. spec. *piscator quivis*. Th. ἁλς, ἁλός, ἡ, *mare*.

Ἀλιμήδη, *nomen mulier. q. d. quæ curat mare*. ex ἁλς, ἁλός, ἡ, *mare*, & μῆδος, ὄς, τὸ, *cura*. §. 255.

Ἀλίσιο, poetice, pro ἁλίς, ex ἁλιός, *marinus*. Th. ἁλς.

Ἀλιτημῆρον, part. præter. pass. Ionic.

nic. ab ἀλιτέω, pecco. α. 91.
 Ἀλιτράιεται, 3. pres. pass. male
 agit, ab ἀλιτράιω, pecco, quod
 est ab ἀλιτρός, peccator. Thema
 est ἀλιτέω, pecco, f. ἴσω, vel
 ἀλείτω, cuius 2or. 2. ἤλιτον. ε.
 239. & ε. 328.

Ἀλκαίω, Jon. pro ἀλκαίς, ab ἄλ-
 καιος, ε, ὁ. nomen viri. The-
 ma est ἀλκή, robur. α. 26.

Ἀλκείδω, pro ἀλκίδω, Æolice, a
 nominativo ἀλκίδης, ε, ὁ, no-
 men viri, ab ἀλκή, robur. α.
 112.

Ἀλκιμῶ, ε, ὁ, ἔ, ῖ, robustus,
 fortis. Th. ἀλκή, ἥς, ῆ, robur.

Ἀλκυών, nomen foeminae, q. d.
 robur Luna. Luna singulares
 habet influxus in foeminam, nec
 non in oceanum, qui est quasi
 mundi uterus. α. 3.

Ἀλκτῆρ, acc. sing. ab ἀλκτῆρ, ῖ-
 ρῶ, ὁ, defensor, propugnator.
 Thema ἄλκω, ab ἀλκή, unde
 ἀλάλκω, prostigo. α. 29.

Ἀλλ', pro ἄλλῃ, ε. 37.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alia.

Ἀλλῶν, aliorum, pro ἄλλων, Æo-
 lice, α. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ἀλλήλοισι dat. pl.
 Jon. pro ἐν ἀλλήλοις, inter se. ἀλ-
 λάλας, acc. pl. Flectitur tantum
 per Genitivum, Dativum, & Ac-
 cus. pluralem, idque in tribus
 generibus. ε. 134.

Ἀλλοίω, acc. ab ἄλλῶ. ε. 822.

Ἀλλοῖῶ, ε, ὁ, diversus, ab ἄλ-
 λῶ, alius. ε. 481.

Ἄλλῶ, ἄλλη, ἄλλο, alius, α, um.

Ἄλλοτε, interdum, alias, adverb.

Ἀλλότρω, ε, ὁ. Thema est ἄλλῶ,
 alienus, non proprius.

Ἀλμυρός, ε, ὁ, salus, epitheton
 oceani. Thema ἄλς, ἁλός, ἡ,
 mare.

Ἀλόχῶ, ε, ῆ, uxor. ἀλόχῳ, dat.
 ex α conjunctivo, quod est ex ἄ-
 λῳ & λόχῶ, εῶ, τῇ, lectus,

quod sit in eodem lecto cum ma-
 rito. 9. 886.

Ἄλσῶ, εῶ, τῇ, lucus. ex ἄλλο-
 μαι, salio, quod arbores veluti
 e terra profiliant. α. 70.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Jon. ab ἄ-
 λυκτοπέδη, vinculum indissolubi-
 le, q. d. ἄλυκτῶ πέδη, indis-
 solubilis pedica, ἄλυκτῶ, me-
 tri causa, pro ἄλυτῶ, ex α pri-
 vat. & λύω, dissolvo. 9. 520.

Ἀλύεται, vitabis, fugiet. fut. 1.
 med. ab ἀλύσκω viso. F. ξω.
 Thema est ἀλέω molo: item vi-
 to. ε. 361.

Ἄλφειον, ab ἄλφῶ, ε, ὁ, no-
 men fluvii. 9. 338.

Ἀλφειῶσι, dat. pl. poetice & Jo-
 nice pro ἀλφειαῖς ab ἀλφειῆς, ε,
 ὁ, inventon. ab ἀλφῶ, invenio.
 Th. ἄλφ, primæ alphabeti Græ-
 ci litteræ nomen. ε. 82.

Ἄλω, ἥς, ῆ. Thema ἄλως, ω, ῆ,
 ærea. Spiritus mutatur in ortu.
 ε. 804.

Ἄμ', pro ἄμῳ, una, cum Dat. ἄ-
 μῳ βροντῇ, cum tonitru. ἄμυδις
 Æolice pro ἄμυδις, idem quod ἄ-
 μῳ, simul. 9. 689.

Ἀμειμνέτοιο, indomiti. ἀμειμνέ-
 κτος, ε, ὁ, ex α intensivo, quod
 est ex ἄγω, valde, & μειμνῶ,
 vehementer cupio, impetu feror,
 qui animo est in praelia admo-
 dum propo, ἀμειμνέτοιο πῶρ.
 Th. μῆν, cupio. α. 207.

Ἀμῆξα, ης, ῆ, currus, plaustrum,
 quasi dicas ἄμῳ ἔξον, cum axē.
 ε. 324.

Ἀμάρτη, peccaverit. 3. sing. a. 2.
 aet. subj. ab ἀμάρτω, pecco. f.
 ἀμάρτησω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἡ-
 μάρτην. ex α priv. & μάρπτω,
 assequor.

Ἀμάρτιῳ, cuius mens est prava,
 ex ἀμάρτω, pecco, & ἰός, ἥς,
 mens, qui mente peccat, 9. 511.

Ἀμάρυος, imperf. pro ἡμάρυος,
 splen-

- splendebat*, verbi ἀμγρύνω, f. ξω, *fulgeo*, *splendo*. ex α ἐπιταπικῶ, & μαίρω, *splendo*. §. 917.
- Α'μᾶθαι, prael. infinitivi medii, *metere*. Thema est ἀμάω, ὦ, f. ἦτω, *meto*. *Metere instar formicæ*, nihil aliud est, quam colligere, comportare, Est assiduitatis magistra. Prov. 6. s. 776.
- Α'μαυροτέρη, Jonice pro ἀμαυρότερη, *obscurior*. ab ἀμαυρός, α, ὄν, *obscurus*. ex α priv. & μαίρω, *splendo*. s. 282.
- Α'μαυρωθεῖν, *intereant*, 2. 1. opt. pass. verb. ἀμαυρόω, ὦ, *obfusco*, *obsuro*. Th. ἀμαυρός, ᾤ, ὄ, *obscurus*. s. 691.
- Α'μβατῶ, pro ἀναβατῆς, *sensilis*, *pervius*. sic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Thema est βαίνω, εο, f. βήσομαι. α. 2. ἔβλω. s. 679.
- Α'μβολισργός, ᾤ, ὄ, *dilator operum*, ex ἀναβαλλομαι, *differo*, *procrastino*. μηδὲν ἀναβαλλόμενος, & ἔργοι, α, τὸ, *opus*. s. 411.
- Α'μβροσίη, dat. sing. Jonice pro ἀμβροσίᾳ, ἀμβρόσιῳ, *immortalis*, ex α privat. & βροτῆς, ᾤ, ὄ, *mortalis*. κατ' ἐπίθεσιν ἦ μὴ τροπικῶ ἦ ταῦ εἰς σίγη. §. 69.
- Α'μβροτῶ, α, *immortalis*, pro ἀβροτῶ. Th. βροτῆς, *mortalis*. §. 43.
- Α'μείγυρτῶ, *ardua*, *invidia carens*. Thema μεγαίρω, *invideo*. §. 666.
- Α'μεβόμην, prael. part. respondens, ἀμεβόμεναι, *mutantes*. ab ἀμείβω, f. ψω, *commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. α. 117.
- Α'μελίκτην, gen. pl. ab ἀμελίκτης, α, ὄ, ἐ ἦ, *asper*, *durus*. Th. μελίσσω, *mellitum reddo*. §. 659.
- Α'μεινόν, *melius*, comparativus ab ἀγαθός, *bonus*. Cæteròquin ἀ-

- μείνῳ ex α epitatico & εἰνός, τούτῳ: sic ἀμείνῳ est ex ἀρεῆς. ἀμεινόνικ, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. s. 19. Vide ἀγαθός.
- Α'μελῶσιν, 3. pl. sub. *negligant*. ab ἀμελείω, *negligo*, hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλει, *cura est*. s. 398.
- Α'μέρως, 2. sing. a. 1. aet. subj. a. verbo ἀμέρῳ, *privo*. f. σω. ἀμερῶς pro ἡμερῶς, imperf. Jon. Th. ἀμέρῳ, σω, *privo*. α. 331.
- Α'μηχανίη, Jonice, pro ἀνηχανίᾳ, *difficultas*, ab ἀμήχανῳ, *minime cautus*, *perplexus*. ex α priv. & μηχανή, *machina*. ἀμήχανοι, *inexplicabilem*. s. 494.
- Α'μύτης, f. 1. ind. ab ἀμάω, *meto*. Vide paulo ante ἀμῶθαι. s. 438.
- Α'μητῆς, ᾤ, ὄ, *messis tempus*: sed ἀμητῶ, α, ὄ, *messis*, ab ἀμῶω, *meto*. s. 382.
- Α'μυας, pro ἡμῶς, ἑολίκε, *nos*, ab ἐγώ, *ego*. α. 87.
- Α'μυσσοι, pro αἰνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.
- Α'μοιβῶν, *talionem*, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω, *mutuo*. f. ψω. prael. med. ἡμοιβῶ. s. 332.
- Α'μολγαίη, *lactea*. ab ἀμολγῶ, f. ξω. *mulgeo*, ich *melche*. ἀμολγός, ᾤ, ὄ, *tempus*, quo *mulgetur vacca*. s. 588.
- Α'μοτον, adverb. *insatiabiliter*, *incessanter*. ex α priv. & μοτῆς, ᾤ, ὄ, *lintheum carpium*, quod *vulneribus inditur*. α. 361.
- Α'μπαυμῶ, *solatium*, pro αἰνὰ παυμῶ, κτος. n. g. ab ἀναπαύομαι, *quiesco*. Th. παύω, *finio*, *cesso*. a. 2. ἔπαυον. §. 55.
- Α'μπελάγῳ, *per pelagum*, per syncopen, pro αἰνὰ πέλαγῳ. Θαλασσοκ, *mare*. sed πέλαγος, εος, τὸ, *maris profunditas*.
- Α'μπυκίδῳ, acc. a nominativo ἀμπυκίης, α, ὄ, *Ampyci filius*. αμ-

- ἄμυξ, υκ, ο, idem quod τὸ κάμυστρον, *caliendum, reticulum muliebre*. ab ἄμπαχ, *circumdo*. α. 181.
- Ἄμυδς, Æolic. Adverb. idem, quod ἄμυ, *simul, cum*. α. 345.
- Ἀμύμων, acc. sing. ab ἀμύμων, ο-τος, ο, ὅ, irreprehensibilis, idem quod ἀμώμητος. & valet idem quod ἀμώμος, *qui nihil commisit*, ἡμυμῶς, h. e. derisione dignum. α μύζω, ξω, *derideo*. Sic dicitur per syncopen ἡ γάμμος pro ἀμύμων. θ. 264.
- Ἀμύωντες, præf. part. ab ἀμύω, *juvo: item arceo, propello*. f. ὦ, a. i. ἡμύω. p. γω, α. 140.
- Ἄμφο' pro ἀμφι, idem quod ἀμφι, *circum*. ε. 205.
- Ἀμφαγαπῆτες, præf. part. pl. num. ab ἀμφαγαπῶ. ex ἀμφι & ἀγαπῶ, *valde diligo*. ε. 58.
- Ἀμφαραβίζον, imperf. Jon. *circumstreperebant*. ab ἀμφαραβίζω, *circumstrepo*. compositum est ex ἀμφι, & ἀραβίζω, quod est a Themate ἄραβος, α, ο, *strepitus*, α. 64.
- Ἀμφεκάλυψε, a. i. aet. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*, ex ἀμφι, *circum*, & καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. φω, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 167.
- Ἀμφίτετο, imperf. med. verbi ἀμφίπεμαι, *circumquidpiam versor, foueo, agito*. ἄμφοτε, 3. imperf. aet. Jon. verbi ἀμφίπτω, *persequor, foueo*. Th. ὅτω, *operator, sequor*. θ. 696.
- Ἀμφι' præpositio, *circum*, per τμήσιν *separatum circum*. ε. 73.
- Ἀμφίς Adverb. ε. 701. *circum, foris*.
- Ἀμφιβάλω, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω, *circumjicio, circumdo*. f. λῶ. p. βάβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βάβολα. Th. βάλλω, *jacio*. ε. 545.
- Ἀμφι-βάλλ', α. 253. per τμήσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Jon.

- Th. βάλλω. α. 255.
- Ἀμφίβλητρον, α, το, *rete, quod a duobus utrimque projicitur in aquam*. ex ἀμφι, *circum*, & βάλλω, *jacio*. α. 215.
- Ἀμφιγυῖς, σιτος, ο, *utroque pede claudus, Vulcani epithetum*. ex ἀμφι, *utrinque*, & γυῖον, α, το, *membrum*. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυῖοις, ἢ ποσὶ χολός. ε. 70.
- Ἀμφιδάμωτος, genit. ab ἀμφιδάμω, *nomen viri, q. d. qui utrimque domat*. ex ἀμφι & δαμῶζω, *domo*. ε. 654.
- Ἀμφιδάδην, est 3. sing. plusq. perfecti medii, ἀδαίω, *divido, convivor, scio, comburo*. in a. 2. aet. ὀδαον. Hinc est præf. med. δέδωκα. Sicut a δαίω τέθηκα, α καίω κήκα, &c. α. 62.
- Ἀμφικαλύψω, 3. sing. a. r. aet. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω, *tego*. f. ψω, p. φω, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 555.
- Ἀμφιλογίαι, acc. pl. *disceptationes, quæ sunt verbis*, ab ἀμφιλογίᾳ, *ubi ex utraque parte contenditur*, ex ἀμφι, & λέγω, *dico*. θ. 229.
- Ἀμφικολάω, f. ἄσω, *abambulo, comitor*. Th. πολέω, *verso*; pro quo Poetice πολάω, *versor*. ε. 803.
- Ἀμφιρύττω, dat. ab ἀμφιρύττω, *circumstans*, ex ἀμφι & ῥύω pro ῥέω, *fluo*, f. ἄτω, p. ἔρρακα. θ. 983.
- Ἀμφίρῳ, *nomen mulieris*. 4. contraclorum. ex ἀμφι, & ῥέω, *fluo*, &c. θ. 360.
- Ἀμφιτείτη, *nomen mulieris*, ex ἀμφι, & τεῖζω, *strido*. fut. τεῖσω. a circumstrepo. θ. 243.
- Ἀμφιτρυῶν, *Nomen viri*, ex ἀμφι, *circum*, & τρύω, *attero, mace-ro, vexo*, τρύω proprio, *foramen*. item *veterator*. α. 37. hinc Ἀμφιτρυωνίδης, α, ο, *filius Amphi-*

- phitryonis*. per epenthesein ꝥ α
metrica causa pro ἀμφιτρωνίδης, α,
ο. α. 165.
- Ἀμφιχάαι, a. 1. aēt. infinit. ex ἀμ-
οῖ, & χέω, fundo. f. χάσω.
Æol. aorist. 1. aēt. ἔχασα, &
per syncopen ꝥ σ, ἔχαα, & per
novam ꝥ υ syncopen, ἔχαα. p.
κέχασα. perf. pass. κέχυμαι. a.
1. pass. ἐχύθην. α. 65.
- Ἀμφοτέρω, α, ον, ambo. dat. pl.
ἀμφοτέροισιν, Jon. α. 177. hinc
Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adverb.
Th. ἄμω, ambo. Ὡ. 733. α. 171.
- Ἀμύμητος, inculpatus. ἄμωμος,
qui est absque omni labe. ex α
priv. & μῶμος, α, ο, probum,
dedecus. item derisor. ab Hebr.
דמם, macula. Hinc verbum μω-
μάμαι, ἔμαι, cavillor. proverb.
paronomasiasticum. ῥῆτον μωμά-
θαι ἢ μιμῆσθαι. α. 102.
- Ἀμύνται, 3. pl. ind. pass. verbi
ἀμύνω, ὤ, f. ἵσω, meto. Ὡ. 599.
- Ἀν, vocula, seu particula poten-
tialis. Poetæ alioquin pro ea po-
nunt κα, καί. α. 181.
- Ἀν, præpositio, pro diversa signi-
ficatione varios casus regens.
- Ἀναβάλλεσθαι, præl. inf. differre,
procrastinare. Th. βάλλω, f. λῶ.
jacio. α. 410.
- Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas. ὥτ' ἀ-
νάγκης, necessario. α. 15. Ὡ. 517.
- Ἀναγοι, ducebant. 3. pl. imperf.
Poetice, pro ἀνῆγον. ab ἄγω, du-
co. f. ξω. p. ἵχα, a. 2. ἔγον.
α. 280.
- Ἀνέλπτε pl. insperata, ab ἀελ-
πτο, insperatus. Th. ἔλπεις,
ἰδο, ἡ, Ὡ. 660.
- Ἀναιδία, ex α priv. & αἰδώς, οἶ, ἡ,
pudor. Ὡ. 312. ἀναιδής, οἶ, ἡ,
ο, εἰ. ἀναιδής, dat. sing. Joni-
ce, ut & ἀναιδείῃ. φ. enim per
paragogen additur, ab ἀναιδία,
impudentia. hoc ab ἀναιδής, οἶος,
οἶ, ἡ, impudens, ex α priv. &

- αἰδώς, οἶ, ἡ, pudor. αἰδώς ve-
ro ex α priv. & ἴδω, video, ab
intuendi fuga. α. 359. & 324.
- Ἀναιπτος, inculpatus. ex α priv.
& αἴτια, ἡ, causa. α. 827.
- Ἀνακτα, acc. sing. ab ἀναξ, rex.
ἄνακτο. α. 179.
- Ἀνάξην, fut. 1. aēt. infin. ab ἀνάσ-
σω, regno. F. ἀνάξω. p. χα. a.
1. βῶαξα. & Jonic. ἀναξε. Di-
stinguitur ab ἀνάγω. f. ἀνάξω ex
sola contextus serie. Ὡ. 491.
- Ἀνὰ πνεύματι, non respirans. ex α
priv. & πνέω, spiro, f. πνέσω.
Ὡ. 797.
- Ἀνάστη, præf. ind. vide ἀνάστην.
- Ἀναστήσασα, quatiens, est f. g.
part. a. 1. aēt. Poet. ab ἀνάστην,
quatio. Thema est στήν, mo-
veo. f. στήσω, p. στήσικα. α. 344.
- Ἀναστοι, Jon. & Poetice pro ἀνίστασθαι,
3. pl. imperf. aēt. ab ἀνάσσω,
regno. vide ἀνάστην. Ὡ. 1015.
- Ἀναστροφῆν, converte. præf. infin.
aēt. pro imperativo. Hellenis-
mus. ab ἀναστροφήν, verto. The-
ma est στροφήν, verto. f. ψω. p.
ἔστροφος. α. 2. ἔστροφον. hinc σπο-
φῆ, ἡς, ἡ, versio, flexus, &
hinc σποφάω, verso, circumago,
Poetice στροφάω, idem. α. 121.
- Ἀναυδός, α, ο, ἡ, mutus, idem quod
ἄφωνος. Th. ἡ αὐδή, vox. Ὡ. 797.
- Ἀναυρῶ, nomen viri, sine aura,
vento. Th. αὐρα, aura, ventus.
item torrens, & tum est ex α,
valde, & ἵω, fluo. α. 477.
- Ἀναχέσασθαι, a. 1. med. infinit.
Poetice, pro ἀναχέσασθαι, ab
ἀναχάζω, recedo. Them. χάζω.
F. ἀσω, recedo. α. 336.
- Ἀναφυσίοντες, præf. part. videtur
oriri ἀφυσίον, inflo. hinc οἶα,
ης, ἡ, follis, blas-balg. Them.
φυσάω, sufflo. Sed esse ἀφυσίον,
anbello, patet ex declinatione hu-
jus part. Nam pro ἀναφυσίοντες,
dicunt Poetæ ἀναφυσίοντες, ab ἀ-

καφυσίω, ὤ: Poetice ἀνκαφυσίω: sicut pro ὀρέω, ὀρῶ dicunt ὀρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀνκαφυσίωται vero ab ἀνκαφυσίω, contracte ἀνκαφυσίωτες, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀνψύξαι, α. 1. aët. infin. ab ἀνψύχω, refocillo, recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. α. 608.

Ἀνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim, adv. a διχα, dupliciter. Thema. δις, bis. α. 13.

Ἀνδρα, acc. sing. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἀνδρασι, sed hic est Poet. & Jon. ab ἀνὴρ, ὁ, vir, g. ἀνδρός. α. 271.

Ἀνδρογόνος, viripara, quæ parit mascululum. Sermo est de tempestate, seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir, & γίνομαι, nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. α. 785.

Ἀνδροκτυσίας, accus. pl. strages, seu cædes virorum, ab ἀνδροκτυσία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτυσίῃ, Jon. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω, occido. f. κτείνω, p. aët. ἐκτεκα. præt. med. ἐκτοκα. θ. 228.

Ἀνδρομέης, genit. ab ἀνδρόμειος, virilis, per syn. speciei, humanus, idem quod βρότεος, ἀνδρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρός, vir, α. 256.

Ἀνδροφόνος, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φάνω, occido, quod in præt. med. πέφονα, α. 98.

Ἀνέμης, perf. Aët. pro ἀνέμης, Attice. ab ἀνέμω, remitto, relaxo, f. ἀνέσω. α. 2. ἀνέμω. Th. ἵημι, mitto. θ. 495.

Ἀνέθνηκα, α. 1. aët. ab ἀνέπθηναι, impono, dico. Th. πύθηναι, pono. α. 658.

Ἀνελόντων, acc. part. α. 2. aët. ab ἀνέλαι-

ρέω, aufero, tollo. in α. 2. aët. ἀνέλω-
λοι, in part. α. 2. aët. ἀνέλων, ἐν-
τῷ, ὁ. ἀνέλετο, sustulit. α. 2.
med. ab ἀναιρέομαι, ἔμαι, aufero.
Th. αἶρέω, ὤ, capio, f. ἤσω, p. ἤ-
ρηκα. α. 2. ἔλω. α. 748. θ. 553.

Ἀνέμος, α, ὁ, ventus. ἀνέμοιο, gen.
Jon. ἀνέμοιοι, dat. pl. Jon. α. 645.

Ἀνέπιξας, α, ὁ, ἡ, impolitus,
imperfectus, ab ἀπιξέω, in su-
perficie rado, seu scalpo; inde ἀ-
νέπιξας, scalpendo, aut dolan-
do non perfectus. Thema ξέω,
rado, polio. F. ξέσω. α. 746.

Ἀνέπρεκτων, gen. pl. nondum con-
fectis, vel libatis, h. e. in mensa
appositis. ab ἀπρέζω, sacrifico.
Thema, πρέζω, facio. f. πρέζω, &
ἔρζω. p. ἔρρεχα. præt. pass. ἔρ-
ρεγμαι, &c. α. 1. part. πρεχθεῖς.
p. m. ἔρογα & ἔοργα. α. 748.

Ἀνέρ, acc. pro ἀνέρα. Vide in ἄν-
δρα. α. 751.

Ἀνερειψαμένη, abripient, α. 1. med.
part. a verbo ἀνερειπόμεαι, ex ἀνέ
& ἐρείπω, evertō, attraho. f.
ψω. θ. 990.

Ἀνερφαίνοτο, imperf. ab ἀνερφαίνουμαι,
appareo, manifestus reddor. Th.
φαίνω, f. ἀνῶ, in lucem profero,
p. πέφαγκα, α. 1. ἔφηνα, α. 2.
ἔφηνον. p. m. πέφωνα. θ. 710.

Ἀνέγκυον, 3. pl. α. 2. Att. subdύ-
κευον, pro ἀνέγκυον, verbi ἀνέγω,
subduco, f. ἀνέξω, p. ἀνέχα, α.
1. pass. ἀνέχθηναι. Th. ἄγω, du-
co. θ. 626.

Ἀνέκτος, α, ὁ, ἡ, ab ἀκέω,
sano, vel ἀκτόμαι, ἔμαι, f. ἀ-
σομαι, & ἡσομαι. θ. 641.

Ἀνέλων, acc. sing. ab ἀνέλων, ines,
ex α priv. & ἀνὴρ, vir. α. 751.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρός, ἀνδρὶ, &c.

Ἀνθῆ, 3. person. præsent. ab ἀν-
θῆω, floresco, f. ἤσω, p. κα. ab
ἀνθῶ, α, τῷ, flos. α. 582.

Ἀνθεα, ἡ, nomen proprium loci.
α. 381.

- Αἰθερόεσσα**, acc. sing. f. g. ab αἰθεράεις, εσσα, εν, *floridus*. ab αἰθερον, ε, τὸ, *flor.* Th. αἰθερος, ε, τὸ, *flor.* §. 878.
- Αἰθεσιν**, dativ. pl. ab αἰθε, ε, τὸ, *flor.* §. 75.
- Αἰθεσι**, 3. person. pl. ind. Dorice pro αἰθεσι, & hoc pro αἰθεσι, *florere*, ab αἰθε, ε, f. ὄσω. *floro*. Th. αἰθε, ε, τὸ, *flor.* §. 254.
- Αἰθη**, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Αἴτη.
- Αἰθρῶπος**, ε, ὁ, εἰς, *homo*. apud Platonem in *Cratyla*, εἰτυμολογῆται, quasi ὡς αἰθρῶν αἰ ὀππε, *attente considerans, quæ vidit*. vel ita dictus ὅτι τὸ αἰω αἰθρῶν, *a sursum aspiciendo*. §. 472.
- Αἰσκει**, Poetice, pro αἰσιν, 3. pers. imperf. ex αἰά & ἵημι: in imperf. αἰίλω, ης, η. & Poetice, αἰίσκον, ες, ε, ut εἰτύπτεσκον pro εἰτυπτοι. Sicuti pro ἴω, *eram* Poetæ dicunt, εἴσκον, ες, ε. Them. ἵημι, vel ὄω, *mitto*, f. ἵσω. p. εἴκα. aor. 2. ἴω. aor. 2. imperat. εἶ. §. 157.
- Αἰίλω**, *tristitiam*, acc. ab αἰία, Ionice αἰίν, ἡ, *maior*. §. 611.
- Αἰίκητος**, ε, ὁ, εἰς, *invictus*. a νικάω, *vincō*, f. ἵσω. p. νεικήκα. a. 1. εἰνίκησα. §. 489.
- Αἰόντη**, aor. 2. part. proprie *sursum euntem*, h. e. orientem, ab αἰίημι: εκ αἰά, αἰω, & εἰμι, eo, seu ἵημι, idem quod εἰμι. hinc a. 2. aēt. ἴον, ες, ε. tanquam ab αἰω, sicut a λήπω est εἰλιπον, &c. §. 728.
- Αἰίπτοις**, dativus pl. Ion. ab αἰίπτος, ε, ὁ, εἰς, ex α priv. & ἰίπτω, ψω, *lauro*. §. 723.
- Αἰεάμην**, præf. part. ab αἰεάμαι, *exurgo*. Th. ἵσημι, ἴω, f. εἴσω. p. εἴσημι. a. 2. εἴλω. §. 575.
- Αἰολβία**, dat. Ionice pro αἰολβία, *miseria*. ex α priv. & ὀλβι, *beatus*. Th. ὀλβι, ε, ὁ, *feli-*
- citas**. q. d. ὀλβι βί. §. 317.
- Αἰόστος**, *inoffis*, ex α priv. & ὀσέον, εν, τὸ, ος, *offis*. §. 524.
- Αἰσρέσται** pro αἰσρέφεται, *percurrit*. ab αἰά, & σρέφω, *verto*, f. ψω. p. φκ. a. 2. εἴσρεφον. §. 763.
- Αἰτ'**, pro αἰτὶ, *e regione*. & proinde accentus in prima non debet esse. §. 727.
- Αἶψα**, *contra*. Adv. Poet. item *coram*. hinc αἰψάω, *obuiam venio*, f. ἵσω. αἰψίον, idem quod αἶψα. α. 432.
- Αἶτεβόλησαν**, a. 1. aēt. ab αἰτιβόλω, *occurro*, item *panscor*. cum Genit. f. ἵσω. præf. αἰτιβεβόληκα. Th. βάλλω, *jacio*, *percutio*. α. 439.
- Αἰτὶ**, præpositio. *pro, loco*.
- Αἰτῖα**. Adverb. *e regione*, idem quod αἰτίον. ab adj. αἰτίος, α, ον, *ex adverso stans*. Th. αἰτὶ, *pro*. §. 481.
- Αἰτιβίλω**, *obuiam*. Adv. ab αἰτιβί, *adversus*. ex αἰτὶ & βίω, ας, ἡ, *vis*. α. 150.
- Αἰτιβολῆσαι**, a. 1. aēt. infinit. Vide αἰτεβόλησαν.
- Αἰτία**, Ionice pro αἰτίω, ex αἰτίας, *adversus*. Th. αἰτὶ.
- Αἰτρερίζει**, præf. inf. proprie *obuium se offerre*, item *contendere*, f. ἵσω. p. νκ. ex αἰτὶ, & φέρω, *fero*. f. αἴσω. a. 1. ἡτρεργ. §. 609.
- Αἶτρυ**, dat. sing. ab αἶτρον, ε, τὸ, *antrum*. §. 483.
- Αἶτρυες**, pl. num. ab αἶτρυξ, *υγος*, ἡ, proprie, *ambitus rotæ in curvum*; item *orbita*. α. 64.
- Αἶνσας**, part. a. 1. aēt. pro αἶνσας, Poet. ab αἶνω, vel αἶνυτο & αἶνυττω, *perficio*. a. 1. αἶνυσα. Notetur τμήσις αἶνσας pro αἶνσας metri causa, *emensus*. §. 635.
- Αἶωγα**, 1. sing. præf. med. ab αἶωγω, *iubeo*. f. αἶωξω, a. 1. αἶωξω, ξω,

- ξα, præt. med. λῶγα, seu ἄνω-
γα. s. 365.
- Ἀξαις, 2. sing. a. i. aët. opt. ab
ἄγωμι, seu ἄγω, *frango*. f. ἄ-
ξω. a. i. ἤξα. ἄξην. 3. pl. a. i.
aët. opt. Æolic. ἄξια, ας, s. in
3. pl. ἄξην, pro ἄξαιμι, ας, αι,
in 3. pl. ἄξαιεν, s. 433. & 440.
- Ἀξεν, s, Poetice pro ἄξεν, *sine hospite*. Th. ξέν, s, ὁ,
hospes, peregrinus. s. 715.
- Ἀξον, acc. sing. ab ἄξω, ονος, ὁ,
*axis, circa axem rota agitur, &
circumagitur, axe immoto ma-
nente*. s. 424.
- Ἀοιδῆ, ῖς, ῖ, *cantus*. a præt.
med. ῥοιδε. Thema αἰδω, *cano*.
αοιδῆσι, dat. pl. Jon. s. i.
- Ἀοιδός, s, ὁ, *cantor*. Vide supra
αοιδῆ. s. 26.
- Ἀοικος, s, ὁ, © ἡ, *domo carens*.
ex α priv. & οἶκος, s, ὁ, *do-
mus*. s. 602.
- Ἀοικος, s, ὁ, © ἡ, *impiger*. ex α
priv. & οἶκος, s, ὁ, *pigritia*, ex
s & κινω, *moveo*, quia pigri
sunt veluti trunci, & vix se
movent. s. 485.
- Ἀορ, ἄορ, τὸ, *ensis*. ab αἶρω,
tollo, suspendo. α. 221.
- Ἀστο, s, ὁ, *illæsus*. ab ἐτάω,
vulnero. f. ἤτω. α. 157.
- Ἀπ, pro δὸν, *ab*. s. 28.
- Ἀπαι, praposit. pro δὸν, sicut πα-
ραι pro παρὰ, &c. poetice. Alia
exemplaria habent δὸν. α. 409.
- Ἀπαλά, *mollia*. h. e. juvenilia.
ab ἀπαλός, s, ὁ, © ἡ, *mollis*,
quasi ἀφελός ab ἀφῆ, *tactus*, quia
mollia facile tanguntur. hinc
ἀπέλοιον, dat. pl. Jon. pro ἀ-
παλοις, 9. & 989.
- Ἀπάλαμος, *iners*. pro ἀπαλάμω-
τος, ex α priv. & παλάμη, ἡ,
unde Latinorum *palmæ, manus*.
s. 20.
- Ἀπαλήσται, *vagabitur*. fut. i.
med. ab ἄλῃμι vel ἀλάσμαι, ὠ-
- μαι, *vapor, erro*. in fut. ἀλῆ-
σμαι. & in compos. ἀπαλήτε-
ται. α. 409.
- Ἀπαλόχροος, genit. ab ἀπαλόχρος,
οος, ὁ, ἡ, *quæ tenellum, seu
molle corpus habet, ex ἀπαλός,
s, ὁ, tener, mollis, & χρῶς,
οός, ὁ, cutis*. Thema χροά, *co-
lor*. s. 519.
- Ἀπάλθω, adverb. idem quod ἄ-
νδ, *sine, absque*. 9. 386.
- Ἀπανήκαθαι, *recusare*. a. i. med.
infinit. ab ἀπαναίνομαι, *recuso*.
a. i. ἀπυλωκίμω. ex δὸν & ἀναι-
νομαι, *recuso*, quod est ab αἰνέω,
laudo; item *assentior*. s. 454.
- Ἀπαντα, acc. sing. ab ἀπας, ἀπα-
σα, ἀπαν, *omnis*, & in genit.
ἀπαντος, ἀπάσης, ἀπαντος, &c.
gen. pl. ἀπατέων, Jonice pro ἀ-
παντων, dat. pl. ἀπασιν. ex αἶψα,
simul, & πᾶς, *omnis*. s. 689.
- Ἀπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς,
ὁ, *omnis*. 9. 524.
- Ἀπατέων, gen. pl. Jon. pro ἀπα-
σῶν. Vide in ἀπαντα. 9. 79.
- Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. &
πάτω, s, ὁ, *via*, quum a ve-
ra via abducimur. Th. απατέω,
decipio. hinc ἀπατεῖν, ὠν,
ὁ, *impostor*. 9. 224.
- Ἀπατίσω, f. i. verbi ἀπατίω,
fallo. f. ἤτω. p. ἡπάτησθαι, s. 46.
- Ἀπεδειροτένηται, *carus amputasset*,
a. i. aët. indicat. ex δὸν & δειρο-
τέμω, *cervicem abscindo*. ex δέ-
ρη, seu δερῆ, ἥς, ἡ. *cervix, col-
lum*, & τέμνω, *feco*, in præt.
med. τίτομ, *refecui*. 9. 280.
- Ἀπέρας, s, *infinitus*. α priv. &
πέρας, ατος, τὸ, *fnis*. α. 204.
- Ἀπέρονα, acc. sing. ab ἀπέρων, ο-
νος, ὁ, ἡ, *infinitus*. ex α priv.
& πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.
s. 161.
- Ἀπέκτανει, 3. sing. a. 2. aët. in-
dic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th.
κτείνω, *occido*, f. κτανῶ. p. ἔκ-

- τυκα . a. 1. ἔκτεινε . a. 2. ἔκ-
 ταιον . p. m. ἔκτειν . α. 11.
 Α'πελάμπετε, imperf. pass. Th. λάμ-
 πω, *splendo* . f. ψω . p. φα . a.
 1. ἔλαμψα . α. 72.
 Α'πελείβει, 3. sing. imperf. med.
 ab ὀπιλείβομαι, *destillo* . Th.
 λείβω, *libo*, *fundo* . f. ψω . p.
 λείβεα . α. 174.
 Α'πεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab
 ὀπιμνήσκω, *recordor*, seu ὀπι-
 μνάομαι, Th. μνάομαι, *memoro*,
 f. μνήσομαι, p. μμνήμιαι, a. 1.
 ἐμνήθην . 9. 503.
 Α'πέοντος, gen. part. pro ὀπίντος,
 Ionice, ab ἄπειναι, *absunt* . part.
 ἄπειν, ἄσα, ὄν . ε. 367.
 Α'πέσαιτος, ab ἀπίσαι, *aitos*, ὁ,
 nomen viri . q. d. *qui non cecidi*
dit . 9. 331.
 Α'πέσονται, 3. plur. a. 1. pass.
 Æolice, vel Boeotice pro ἀπεσά-
 θησαν, *pronuperunt* . sic ἔτυφθη
 pro ἔτυφθησαν Æolice, poetice σ
 duplicatur & s abjicitur . Th.
 σάω, vel σάω, *moveo*, *agito* .
 f. σω . p. κα . a. 1. ἔσαα . 9. 163.
 Α'πέσονται, 3. sing. plusq. perf.
 pass. pro ἀπεσέσθαι, a σάω, in
 præter. pass. σέσθαι, poetice ἔσ-
 μαι, item ἔσθαι, 9. 859.
 Α'πέχων, *omittant*, *abstineant* .
 3. pl. præf. sub. ab ἀπέχω, *ab-*
stineo . f. ἀπέξω . Th. ἔχω, *ha-*
beo . ε. 645.
 Α'πήμεντο, ὁ, ἐ, ἦ, *illæsus* . Th.
 πήμε, τος, τὸ, *noxa* . unde πη-
 μάτω, *noceo* . hinc & ἀ-
 πήμων, οντο, ὁ, ἐ, ἦ, *illæsus* .
 9. 955 . ε. 670.
 Α'πό--ήκασε, *demessuit*, a. 1. ind.
 ab ἀάω . f. ἴσω . Vide in ἡμη-
 σς . 9. 180.
 Α'πώνης, ἐ, ὁ, ἦ, *immitis*, ex
 ὀπὸ & ὠία, *habena* . π non mu-
 tatur in φ, more Æolum, qui
 fugiunt aspirationem . α. 273.
 Α'πύρα, *abstulit* . 3. sing. imperf.

- aet. ab ἀπύρῳ, *eripio* . Th. πυ-
 ρα, *aura* . ἀπύρῳ ergo est qua-
 si ἄνἀπιδον ἀφαιρῶμαι, *aufero*
respirationem, h. e. *occido* .
 α. 428.
 Α'πυρῶντο, pro ἀπυρῶντο, *sus-*
pensi erant, pl. imperf. med. in-
 dic. Dorice pro ἀπυρῶντο, ab ἀ-
 πύρῳ, ὦ, ex *sublimi depen-*
deo . Th. est ἀπύρῳ, ὦ, *sursum*
tollo . f. ἴσω . α. 234.
 Α'πίσια, ἦ, *diffidentia*, a πίσις, *fides* .
 Th. πείθω, σω, *persuadeo* . ε. 370.
 Α'πλες, pro ἀπέλες, cui ap-
 propinquare tutum non est, a
 πέλες, adverb. prope . *intracla-*
bilis . Alii vertunt, *ineffigatus*,
informis . ex α priv. & πλες, *scelus*,
 a πλάσσω, *fingo*, & Att.
 πλάττω . ε. 145 . 9. 151.
 Α'πλες, Dorice pro ἀπλητος, &
 hoc pro ἀπλητος, *magnitudine*
immensus, *inaccessus* . per synco-
 pen ἦ σ . Th. πλήθω, *plenus* . vel
 quidam ἀπλες, i-
 dem esse dicunt cum ἀπλες,
 cui *appropinquare tutum non est* .
 Th. πέλες (adverb.) *prope* .
 9. 153 . & 709.
 Α'πό, α, ab, præpositio, genit. re-
 gens . ἀπό δαιτός, a *convivio*,
 h. e. post *convivium*, ἀπ' ἀρχῆς,
 ab *initio* .
 Α'πογυμνωθῆς, part. a. 1. pass. ab
 ὀπογυμνίω, *nudo* . f. σω . Them.
 γυμνός, ἔ, ὁ, *nudus* . ε. 730.
 Α'ποδῶναι, a. 2. aet. infinit. ab ἀ-
 ποδίδωμι, *reddo* . Th. δίδωμι, *do*,
 f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ .
 ε. 349.
 Α'πόδραπε, præf. imperat. *decerpe* .
 ab ὀποδρέπω, *decerpo* . f. ψω .
 hinc δρέπαιον, α, τὸ, *falx* . ε. 611.
 Α'πό--δύσαι, *exuere*, *spoliare*, a.
 1. aet. infinit. ab ὀποδύω, *exuo* .
 Thema, δύω . Linea hæc -- so-
 let τμήσην, *notare* . Vide in δύ-
 σαι . α. 329.

Ἀπο--ἄλῃται, 3. sing. a. 1. med. subj. ab ἀφαιρῆμαι. Vide in ἄλῃται.

Ἀποθιάσθαι, a. 2. med. infinit. ab δότυπθῃμι, *depono*. Th. πθῃμι. s. 762.

Ἀπηθρώσκωσι, *defiliunt*, 3. plur. præs. subjunct. Th. θρώσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθύμιον, *invisum*, *alienum ab animo*. ex δότι & θυμός, ὅ, ὁ, *animus*. s. 710.

Ἀπό-κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. aet. ab δότυκέρω, *detondeo*. item *decusio*, *spolio*. Th. κέρω. f. κέρω, & κέρσω. Vide in κέρσε.

Ἀποκρύπτωσι, vel δότυκρύπτωσι Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. aetivi. α, pro ε, ἀνέμωλον. ab δότυκρύπτω, *occulto*, *abscondo*, f. ψω. p. κέρυψε, a. 2. ἄκρυβοι, Th. κρύπτω, *abscondo*. s. 157.

Ἀπολείψας, part. a. 1. aet. ab δότυλείπω, *relinquo*, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. s. 793.

Ἀπολήγῃ, 3. sing. præs. aet. opt. ab δότυλήγω, *desino*. Th. λήγω, *cessare facio*. s. 490.

Ἀπόλλυται, 3. person. singul. ab ἀπόλλυμαι, *pereo*, a. 2. med. ἀπώλωμι, *perii*. Th. ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. m. ὤλεα & Att. ὤλωλε, a. 2. m. ὠλόμην. s. 765.

Ἀπόλλων, *uos, ὅ, Sol*, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non semper videt Apollo*. Plato in Cratylo derivat ὅτι τὸ δότυλύν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ Soli tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. optat. Vide paulo ante ἀπόλλυται, s. 46.

Ἀπό-λύσαι, a. 1. aet. infinit. verbi λύω, *solvere*. Vide λύσαι.

Ἀπομέρεται, *sortitur*, 3. præs. Th. μέρω, *parrior*, seu potius

μέριμαι. præt. med. ἔμερα, pro μέρα. præt. pass. μέμερμαι, & Att. ἔμερμαι. s. 578.

Ἀπονοστήσκειν, acc. part. a. 1. aet. ab δότυνοσέω, *aliunde revertor*. Th. νοσέω, *redeo*. ἦσω. s. 735.

Ἀποπέμπειν, *remittere*. præs. inf. Th. πέμπω, *mitto*. ψω. p. φα. s. 87.

Ἀποπνέωσα, part. præs. f. g. ab δότυπνέω, pro πνέω, poetice πνέω, f. πνέσω, *spo*, *spiro*. s. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. *procul*. Thema πρό, *ante*. s. 390.

Ἀποπτύωμι, a. 2. med. part. ab ἀφίπτωμαι, *avolo*, ex ἀπό & ἵπτωμαι, *velo*, s. f. πτίσωμαι. a. 2. ἔπτω. a. 2. m. ἐπτόμην. part. πτύωμι. s. 285.

Ἀποπτύουσι, *respuunt*, 3. pl. ind. præs. Th. πτύω, *spuo*. f. πτύσω. p. ἔπτω. a. 1. ἔπτωσα. s. 726.

Ἀπορῶμαι, *concitato*, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὀρῶμι, ὀρῶμαι, pro ὀρῶ, *excito*. f. ῶ, vel ῶω. s. 9.

Ἀπορῶναι, fut. 1. aet. inf. ab δότυρῶναι, *destruo*. item *careo*. Thema, ῶναι, *prostrigo*, *destruo*. f. ῶ. p. ῶναι. s. 393.

Ἀπορρίψοντι, *projecturo*. dat. sing. f. 1. part. Th. ῥίπτω, *projicio*, f. ψω. p. φα. p. m. ῥρίπα. s. 215.

Ἀπορῶντες, gen. sing. ab ἀπόρῶντος, *deorsum fluens*, ἀπορῶν. Th. ῥῶν idem cum ῥῶ. fut. ῥῶσω, *fluo*. s. 595.

Ἀπο-τάμοιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab δότυτέμνω. Vide in τάμοιο. s. 425.

Ἀποτίνομαι, 3. person. sing. a. τύνωμι & τίνωμαι, idem quod Th. πίνω, *punio*, *honoro*. f. σω. s. 425.

Ἀποτίσῃ, *luat*. a. 1. sub. 3. pers. Th. πίνω, *punio*. s. 260.

Ἀποτιμῶσα, part. a. 1. aet. ab δότυτιμῶ, *abscindo*, f. ξω. a. 2. pass. ἐτιμῶν, pro δότυτέμνω.

- Thema, τάρων, *feco*. s. 190.
Ἀπαίμενοι, *privati*, per syncopen, pro ἀπαεσάμενοι, part. a. i. med. a verbo ἀπαίω, proprie *abduco in montem*, Ionice pro ἀποαίω, *extermino*, ab ὄρος, s, *terminus*, vel ab ὄρος, οος, τὸ, & Ionice ἄρ, s, τὸ, *mons*. s. 173.
Ἀποφθιμῶν, gen. sing. part. præf. ἀποφθιμῶτος, *mortuus*, per syncop. pro ἀποφθιόματος, verbi ἀποφθίω, *perdo*. a φθίω, ίσ, *perdo*. Th. φθίω, *corrumpo*. §. 606.
Ἀποφθινύθαι, 3. pl. præf. ind. a φθινύθω, *perdo*. Th. φθίω. s. 241.
Ἀποφθίσαι, *perdiderit*, 3. sing. a. i. aet. opt. Æolice pro ἀποφθίσαι. a φθίω, *perdo*, pro quo etiam dicitur φθινύθω. Th. φθίω. s. 666.
Ἀπύρ, dat. sing. ἄπυρ οἶκος, *frigida domus*. Th. πῦρ, ὑρὸς, τὸ, *ignis*. s. 525.
Ἀπώλεον, *perdidit*, a. i. aet. indic. Th. ὄλωμι, *perdo*. f. ὄλεσ, p. ὤλεκα, Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὀλόμην, p. m. ὤλε, Att. ὀλώλε. s. 246.
Ἄρ, per metathesin pro ῥά, particula expletiva, *certe, utique*, §. 838.
Ἄρ', pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἄρα, *an*, & ἄρά, ἄς, ἦ. *precatio*: item *imprecatio*. sæpe redundat, & est μόρον συμπληρωματικόν. Vide s. 49.
Ἄρα, execratio, *noxæ, damnum*. Ionice ἄρη, ἦς. §. 657.
Ἀραβᾶται, pl. num. part. præf. f. g. *concussientes non sine stridore*, Dorice pro ἀραβῆσαι, ab ἀραβίω, ὤ, *strepitum*, seu *fragorem edo*. f. ἰσ, p. κα. Th. ἀραβ, s, ὀ, *strepitus*, proprie *armorum cadentium in terram*. δῦπος, *sonus corporum*, aut *fragor aquarum delabentium*, φλοῖσ-

- βος, *sonus fluctuum in mari*. ἤχος, *sonus reciprocus*. φθόγγος, *sonus vocis humana*. βρόμος, *sonus ignis crepitantis*, τόνος, *sonus fidium*. κτύπος, *sonus ex percussione ortus*, &c. s. 249.
Ἀραιᾶς, acc. pl. f. g. ab ἀραιᾶς, ἄ, ὄν, *rarus*, s, *um*. s. πυκνός, *densus*. s. 809.
Ἀραξ, a. i. Jon. pro ἄραξ, & ἄραξεν pro ἤραξεν. a. i. ind. Jon. ab ἀράσσω. f. ξω. *amputo, abscindo*.
Ἀραῖαι, g. f. pl. num. part. med. ab ἄρω, ἀρω. fut. Æolicum est ἄρω (pro ἄρῳ) unde ἄραι, ἀραιῶτος, in præf. med. ἤρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, poetice ἄρηρα. *adaptatus fui*. s. 271.
Ἀράχνης, s, ὀ, *araneus*, & ἀράχων, *tela araneorum*. s. 475.
Ἀργαῖ, η, ον, *Argæus*, ab ἄργ, s, ἦ, *nomen urbis in Peloponneso*. §. 484.
Ἀργαλῆ, pro ἀργαλῆα, ab ἀργαλῆος, s, *difficilis*, pro ἀλγαλῆος, ab ἄλγος, οος, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κκοφωσίαν. Th. ἔργον. *opus*. s. 741. §. 880.
Ἀργεῖον, vide paulo ante ἀργαῖος. §. 12.
Ἀργυφόντης, *Argi occisor*, epitheton *Mercurii*. ex ἄγρος, *nomen canis*, & φόντης per syncopen, pro φονητής, *occisor*, a φονέω, *occido*, ὅτι ἄγροι τὸν κῖνα ἀνέλε, τατέσι τὰ λυομένη ἐπ' ἀπακτα ἐρ-
 θυμύματα. Est interpretatio Τρετ-
 zis, quia *Argum canem* sustulit, hoc est cogitationes furiosas. Th. φέω, *occido*. s. 77.
Ἀργέσσω, Genit. Ionicus pro ἀργέ-
 σς, ab ἀργέσσης, s, ὀ, *piger*, ab ἄργος, ἦ, ὀ, ἐ ἦ, *otiosus*. i-
 dem quod ἀεργός, ex eoque fa-
 ctum per crasin. Th. ἔργον, *opus*, §. 870.

- Ἀργῆτι**, dat. sing. ab ἄργος, ἑτερος, ἑτερος, per μεταβολὴν & συνηθῆς dicitur pro ἄργῆτι, ab ἄργος, ἑτερος, candidus. Thema ἄργος, albus.
- Ἀργῆτις**, a nominativo ἄργος, ἑτερος, nomen proprium Cyclopi. §. 140.
- Ἀργυρεός**, ἄνθρωπος, argenteus, ab ἄργυρος, argentum; ab ἄργος, est album metallum. Ἀργυρέος, dat. pl. Jon. pro Ἀργυρέως. α. 223.
- Ἀργυροδίνης**, acc. a. δίνη, ἑτερος, ἑτερος, vortex, purges, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ἑτερος, argentum. §. 340.
- Ἀργυροπόδας**, ἑτερος, ἑτερος, argenteos pedes habens. ex ἄργυρος, argentum, & πόδας, Dorice pes, vel malleolus pedis. §. 1006.
- Ἀργυρῶς**, dat. sing. contracte pro Ἀργυρέως, ab ἄργυρος, ἑτερος, argentum. α. 144.
- Ἀργυροῦς**, pro Ἀργυροῦς, dat. sing. ab ἄργυρος, pro ἄργυρος, alba textura constans. ex ἄργος, albus, & ὑφή, textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφαίνω, ὠ, texo. §. 574.
- Ἀρδηνός**, ἑτερος, ἑτερος, nomen fluvii. §. 345.
- Ἀρμῶν**, comp. n. g. ab ἄρμιον, masculino, melior in praelio, ab ἄρμος, ἑτερος, ἑτερος, Mars. Th. ἄρμος, bonus. ἄρμιον, ἄρμος. α. 158.
- Ἀρμός**, gen. sing. ab ἄρμος, Mars, varie flexitur. in Genit. ἄρμος & ἄρμος, item ἄρμος, ἄρμος, Jonice ἄρμος. ἄρμος vocativi casus, ubi n mutatur in s in i. contractorum. α. 98.
- Ἀρμόσκειν**, 3. pl. a. i. med. ab ἄρμος, placere. f. ἄρμος. a. i. aet. ἄρμος, placo, item placo, p. ἄρμος. ἄρμος in a. i. med. ἄρμος, & poetice ἄρμος, α, placui. α. 255.
- Ἀρμόσσειν**, a. 2. med. inf. ab ἄρμος, tollere, capere. f. ἄρμος. p. ἄρμος. a. i. ἄρμος, a. 2. ἄρμος, a. i. pass. ἄρ-

- ἄρμος**. f. i. pass. ἄρμος. §. 628.
- Ἀρετή**, ἡ, virtus. quasi ab ἀρεσκω, quia per virtutem placemus. α. 313.
- Ἀρη**, pro ἄρη, acc. ab ἄρης, ἑτερος, ἑτερος, Mars. α. 477. §. 922.
- Ἀρηαι**, α. 632. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Jonice pro ἄρη. ἄρημαι, ἄρη, ἄρηται. pro ἄρη, secunda pers. ἄρηαι. Th. ἄρηαι. α. 632. α. 107.
- Ἀρηγίμω**. Jonice pro ἄρηγαν, ab ἄρηγαν, auxiliator. α. 121.
- Ἀρηί**, dat. sing. ab ἄρης. Ἀρηίφιλος, bellicosus. ab ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. §. 317.
- Ἀρηία**, acc. pl. adject. Mauortia. ab ἄρης, ἑτερος, ἑτερος. Mars. α. 108.
- Ἀρῶν**, pro ἄρη. Sic in N. T. legimus σωθεῖν pro σωθῆν. Vide Lexicon N. T. α. 59.
- Ἀρηρῶς**, p. med. ab ἄρα. Vide supra ἀρεσκω. §. 812.
- ἄρης**, Mars. gen. ἄρης, &c. ἄρης πρὸς ἀρῶν, a tollendo, Teutonice trieg von triegen. Vide in ἄρης. α. 192.
- Ἀρῆς**, gen. Jonic. pro ἄρης, ab ἄρα, ἄρα, ἑτερος, diva, damnum: item preces. α. 29.
- Ἀρητιάδης**, ab ἄρητιάδης, ἑτερος, ἑτερος, nomen patronymicum. α. 57.
- Ἀρθεῖς**, a. i. pass. part. ab ἄρμος, tollere. f. ἄρμος. p. ἄρμος. a. i. ἄρμος. α. 549.
- Ἀρτιάδης**, acc. ab ἄρητιάδης, ἑτερος, ἑτερος, nomen mulieris. §. 947.
- Ἀρτιάδης**, acc. pl. ex ἄρη in compositione valet valde, & δεικνύει pro δεικνύει, ex δεικνύει, ostendo, ἄρτιάδης, praeclarum, ἄρτιάδης vocat. pro ἄρτιάδης. §. 385-543.
- Ἀρτιάδης**, quem valde amulatur, ex ἄρη, valde & ζῆλος, ἑτερος, ἑτερος, amulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρτιάδης accipere, verso δ, in ζ, clarus, praeclarus. α. 6.
- Ἀρτιάδης**, dat. pl. Jon. nomen loci, Ἀρτιάδης. §. 977.

- Ἀεκαῖ**, nomen viri. §. 977.
Ἀεῖ, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus in re quavis*, ab ἀγαθός, *bonus*. in comp. ἀρίων, *melior*. Th. ἀρε, Mars. s. 697.
Ἀρκεῖ, *arcebit*, f. 1. ab ἀρκέω, f. ἴσω, *propulso*. p. ἤραρυ. κ. 358.
Ἀρκεῖ, κ. ὁ, ἐ, promptus, utilis, sufficiens, ab ἀρκέω. s. 370.
Ἀρκτοι, acc. ab ἄρκτος, κ, ὁ, ἐ, *ursa*. per metonym. adj. *pars mundi borealis*. κ. 186.
Ἀρκτῆρ, κ, *ursa cauda*, ab ἀρκέ, ἄς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, κ, ἡ, *ursa*. s. 610.
Ἀρμα, τος, τὸ, *curtus*, ab ἄρμ, *adapto*. κ. 97.
Ἀρμυλίδι, acc. sing. Jonice, ab ἀρμυλιῶ, ἄς, & Jon. ἀρμυλῆς, ἡ, *cibus, demensum*. Th. ἄρμ, *adapto*. s. 767.
Ἀρμυ, ἀρτα, pro ἀρόμυς, sic & ἀρμυρὸς, in f. g. pro ἀρόμυρος, ab ἄρμ, ἀρτο. fut. ἄρσω & ἄρῶ. Sic ἰκμυρὸς pro ἰκόμυρος, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. s. 407.
Ἀρμονίη, *compages*, ab ἀρμόζω. f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρμ. §. 937.
Ἀρμας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρτός, ὁ, ἐ, ἡ, *agnus*. §. 23.
Ἀρρι, nomen urbis. ἀρρί. κ. 475.
Ἀρρίται, pro ἀρρίηται, 3. singul. præf. med. subj. ab ἀρρίσθαι, ἡμαι. f. ἡσθαι, *recuso, nego*. s. 408.
Ἀρρεῖσθαι, a. 1. med. infin. ab ἀρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἤρχα. a. 1. ἤρχα. s. 781.
Ἀρόης, ἄς, 2. sing. præf. aet. subj. ab ἀρώ, ῶ, *aro*. in fut. ἀρόσω. p. ἤραρυ. a. 1. ἤροσε. s. 479.
Ἀρόμυμαι, Poet. pro ἀρόμυται, hoc Dorice, pro ἀρέω, *arare*, præf. inf. ab ἀρώ, *aro*. f. ὄσω. s. 22.
Ἀρόσης, a. 1. aet. subj. ab ἀρώ, *aro*. f. ὄσω. a. 1. aet. ἤροσε. s. 485.

- Ἀροτῆρ**, ἄρος, ὁ, *arator*. Th. ἀρώ, *aro*. s. 405.
Ἀρότις, genit. Poet. pro ἀρότι, ab ἀροτῶ, κ, ὁ, *aratio*: sed ἀροτὸς, ῶ, ὁ, *tempus arandi*. Th. ἀρώ, *aro*. s. 383.
Ἀρατρῆ, pl. n. g. ab ἀροτρον, κ, τὸ, *aratrum*. Th. ἀρώ, *aro*. s. 432.
Ἀρῶ, præf. inf. pro ἀρέω extra crasin, ἀρέω, præf. part. ab ἀρώ, *aro*. s. 429.
Ἀρρα, ἡ, *arvum*, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρώ, *aro*. s. 119.
Ἀρράζω, præf. part. ab ἀρράζω, *rapio*. f. σω. & Dor. ξω. p. ἤραρυ. a. 1. ἤραρυ. hinc ἀρρατὸς, *raptus, rapax*. s. 38. & 684.
Ἀρραξ, αἶψ, ὁ, *rapax*. Th. ἀρράζω. hinc per metathesin est Latinorum *rapax*. s. 356.
Ἀρρας, acc. pl. ab ἀρρη, ης, ἡ, *falx*, idem quod ἀρράπων. Th. ἀρράζω, *rapio*. s. 573.
Ἀρρήαι, rapaces quædam deæ, ab ἀρρήα, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἀρράζω, *rapio*. §. 267.
Ἀρρήκτισσι, *infractis*, dat. pl. Jon. ab ἀρρήκτος, *infractus*. Th. ῥήκω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω. a. 1. ῥήκαγος, p. m. ῥήκα. s. 96.
Ἀρρήται, pl. num. *obscuri, qui non sunt in ore hominum*, ex α priv. particula, & ῥήτης. Th. ῥέω, *dico*, f. ῥέσω, p. ῥήκα. s. 4.
Ἀρράμω, Æolic. pro ἀράμω, part. a. 1. med. ab ἄρμ, ἀρτο. f. ῥῶ, a. 1. ἤρα. κ. 320.
Ἀρραι, *masculus*. dualis numeri, ab ἀρρίω, vel ἀρρίω, *mas*. ἀρραι. §. 667.
Ἀρταμῖς, εῖ, ἡ, *Diana*, ab ἀρταμῖς, ἴδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρταμῆς, *perfectus*; vel, ut alii volunt, ὅτι τὸ πέν κίρς τέμνει. §. 14.
Ἀρτιάμαι, ex ἀρτι, *perfectus, integer*, & ἔπος, *sermo*. Th. ἔπω, *dico*. ἀρτιάης, εῖ, ὁ, ἡ, *ver-*

verborum concinnator . Sic & ἰερπιδεύς, *veridica* dicitur . §. 29.
 Ἄρτοϑ, α, ὁ, *penis* . §. 442.
 Ἀρυσάμενϑ, part. a. r. med. ab ἄρυσσαι, *haurio* . Th. ἄρυν, vel ἄρυντα, f. σω, *haurio* . §. 550.
 Ἀρχω, *impero* , f. ξω . p. ἡρχα .
 Ἀρχομαι, *incipio* . imperf. ἡρχόμενῳ . perf. ἡρχυμαι, a. i. ἡρχθῆναι .
 a. i. m. ἡρχάμενῳ . ἄρχεσθ, pro ἄρχεσθαι, *incipere* . Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imperativo . ἄρχώμεσθ, præs. sub. med. pro ἄρχώμεσθα . Th. ἀρχή, ἦς, ἡ, *principium* . §. 384. & 709.
 Ἄς, acc. pl. ab ὅς, ἦ, ὅ, *qui, quæ, quod*, art. subjunct. α. 6.
 Ἀσβεσϑ, ὁ, ὅ, ἡ, *qui extingui nequit* . ex α priv. & σβαςός, ex σβέννυμι . f. σβέσω, *extinguo*, p. ἄσβεκα, a. i. ἄσβεσα . §. 849.
 Ἀσβολϑ, α, ὁ, *nomen proprium auguris* . α. 185.
 Ἀσιν, *limosa*, Jonice, pro ἄσις, ας, ἡ, ab ἄσις, σως, ἡ, *limus* . §. 361.
 Ἀσκητις, ἡ, ὄν, *nomen verbale, exercitatus, elaboratus*, ab ἀσκήω, *exerceo* . §. 546.
 Ἀσκηρ, dat. pro ἄσκηρ Jonice, *nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus*, ἄσκηρα, ας, ἡ, *quercus sterilis* . §. 640.
 Ἀστοι, adverb. *propius*, pro ἄγυός, *prope*, in comparativo ἄγυίων, & ἔστων, quod etiam dicitur ἄστων . in neutro genere ἔστοι, & ἄστοι . §. 796.
 Ἀσπασίως, adverb. *libenter, cum amplexu*: ab ἀσπαζομαι . f. ἀσσομαι, *amplector* . α. 45.
 Ἀσπασός, ὁ, ὅ, *amplectendus, optatus*, ab ἀσπαζομαι, *amplector*, α. 42.
 Ἀσπετϑ, α, ὁ, ὅ, ἡ, *quem assequi nequeas, immensus* . ut ἄσπετοι δαίμονι, *ingentes opes* . ex α priv. & ἄσπομαι, pro ἔπομαι, *sequor, consequor, assequor* . §. 379.

Ἀσπίδϑ, gen. ab ἀσπίς, ἰδϑ, ἡ, *scutum, hinc scuto defendo* . α. 417.
 Ἀσσυφής, φός, ὁ, ἡ, pro ἀσσυβής, *immutus*: utrumque est usitatum . Th. σέμβω, *assidue moveo* . item *contumelia afficio* . hinc ἀσσυφώς, *firmiter* . §. 812. 878.
 Ἀσέρϑ, accusat. ab ἄσῆρ, ἐρϑ, ὁ, *ein stern* . §. 381.
 Ἀσέρων, ἡς, ἡ, *nomen mulieris proprium*, q. d. *Stellatam* . §. 409.
 Ἀσέρονθ, pro ἀσέροντα, *stellis ornatum*, § pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀσέριος, εσσα, σι, *stellis plenus*, α, am . §. 127.
 Ἀσέρονῃ, dat. sing. ab ἀσέρονῃ, *fulgur* . Poetis idem quod ἄσραπῃ, ab ἄσραπτω, *fulguro* . f. ψω . in a. 2. ἡσραπον . præt. med. ἡσραπα . Hinc est ἄσραπῃ, & Poetice ἀσέροπῃ, & ἀσέροπῆτις, *fulgurator* . ab ἀσέρονῃ . α. 322. §. 390.
 Ἀσῆρ, ἐρϑ, ὁ, *Stella* . §. 421.
 Ἀσρα, pl. ab ἄσραι, τῇ, *astrum, sydus* . Th. ἄσῆρ, ἐρϑ, ὁ, *Stella* . §. 120.
 Ἀσραϊϑ, α, ὁ, *nomen proprium viri* . §. 378.
 Ἀσυ, εϑ, τῇ, *urbs, quintæ simplicium* . Hinc Latinorum *astutus* . hinc ἄσῃϑ, *elegans, bellus, scitus*, §. 91.
 Ἀσύμφορος, *incommodus, noxius*, α. σύμφορος, *commodus* . Th. φέρω, f. οἶσω, *fero* . §. 782.
 Ἀσφαλῆς, *tutum*, n. g. hinc ἀσφαλῆως, *tuto* . Adverb. Thema σφάλλω, *euerto* . §. 128.
 Ἀσφοδείφ, dat. ab ἀσφοδείφϑ, α, ὁ, *genus plantæ* . §. 41.
 Ἀσχετοι, acc. ab ἄσχετϑ, α, ὁ, *qui coerceri non potest* . ex α priv. & ἴσχω, seu σχῶ, *contineo, coerceo* . Th. ἔχω, *habeo* . §. 832.
 Ἀταισι, dat. pl. Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, ἡς, ἡ, *damnum* . ab ἀτάω, *ledo* . §. 413.

Α'ταλῶν, præf. part. ab ἀτάλλω, *creſco, delicate more pueri alor*. Th. ἀταλός, ὤ, ὁ, *tener, juvenilis*. s. 131.

Α'τάρ, conjunctio, vel αὐτάρ Poetice, idem quod in proſa ἀλλά, *ſed*, vel δέ. α. 470.

Α'ταρτηρός, *noxius*, pro ἀτηρός, ὤ, ὁ, per pleonaſmum ſyllabæ ταρ. Th. ἀτη, *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ὦ, f. ἦτω, *lædo*. S. 610.

Α'τάρβητος, *intrepidus*, a ταρβέω, *perterrefacio*. Th. τάρβος, εὐς, τὸ, *terror*. α. 110.

Α'τιάθαλος, α, ὁ, ὅ, *improbus*, ὅπε θάλλει ἡ ἀτη, *ubi viget noxa*. hinc ἀτιαθαλία, *peccatum, protervia, ſtultitia*. εἰς α' ἀτιαθαλίης propter improbitatem. S. 996. s. 261.

Α'τῆν, *intento*, ab ἀτενής, *intensus*, ex α intensivo, quod eſt ex ἄγχι, *valde*, & τένω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα. S. 661.

Α'τεκνέω, ὁ, ἡ, *carens ſobole*. a τέκνον, α, *proles*. Th. πίκτω, f. τέξω, *pario*. 2. 2. ἄτεκνον, p. m. τέτακα. s. 602.

Α'τερ, *ſine, abſque*, idem quod ἄνδρα, *χωρίς, δίχα*. s. 91.

Α'τερπῆ, acc. ſing. ab ἀτερπής, εὐς, ὁ, ὅ, *injuvundus*. Th. τέρπω, *delecto*. s. 647.

Α'τη, ης, ἡ, non tantum *damnum* ſignificat, ut eſt proverb. ἐγγύα παρὰ δ' ἀτη, *sponde præſto noxa eſt*: ſed etiam *peccatum*. ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 115. ἄτησιν. dat. pl. Jon. pro ἀταις. Th. ἀτίω, ἡ-σω, *lædo*. s. 230. & 216.

Α'πμίσουσι, *debonorabunt*, ab ἀπμῶ, f. ἴσω. hoc ab ἀπμος, *inglorius*. quod eſt a πῶ, *honoro*. f. πῶ, præf. act. τέτακα. præf. paſſ. τέπμαι, unde eſt πμῆ. s. 187. S. 395.

Α'πταλλέμεναι, Dorice pro ἀπτάλλειν, per epentheſin τ π, ἀτάλλειν,

præf. inf. *delicate nutrire*. Vide paulo ante ἀπτάλλων. S. 480.

Α'ταχθῆναι, genit. pl. ab ἀταχθῆναι, εἶναι, ὁ, ἡ, *Atlante natus*, ab ἀτλας, *antus, ὁ, & γένουμαι, naſcor*. S. 509. s. 383.

Α'τλαντις, εὐς, ὁ, *ſilia Atlantis*. S. 938.

Α'τμῆ, dat. ſing. ab ἀτμῆ, ἡ, *vaſor*. Th. ἀτμός, α, ὁ, *ſtatus*. ab ἀτμω, *ſpiro*. epentheſis literæ τ. S. 862.

Α'τρεμέωσι, 3. pl. præf. ſubj. ab ἀτρεμέω, *immoſus maneo*. f. ἦτω. Th. τρέω. f. τρέσω. *tremo*. s. 539.

Α'τροπος, nomen proprium Parca, quæ ſic dicitur a *minime parcen-*do, κατ' ἀντίφραſιν. ex α priv. & τρέπω, *verto*, quod non poſſit verti, & averti. α. 259.

Α'τρυγέτιοι, gen. Jonic. pro ἀτρυγίται. ἀτρύγετος, *ſterilis, non fructuoſus*, ex α priv. & τρυγή, *tritium, vindemia, ubi nullus eſt fructuum proventus*. S. 413.

Α'τρυτήν, idem quod ἀτερής, ἡ ἀτροπος, *indomita*, q. d. nullis laboribus exhausta: epitheton Minervæ. Th. τρύω, *tero*. S. 925.

Αὐ, *iterum*, adverb. s. 295.

Αὐαλέω, α, ὁ, *ficcus*, idem quod αὐτός. Th. αὐω, *ficcus*. s. 588.

Αὐγάσσαι, *reſpicies*. Jonice pro αὐγάσθαι, 2. ſing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, *video, illuſtror*. Th. αὐγή, ἡς, ἡ, *ſplendor, lux*. s. 478.

Αὐδή, ἡς, ἡ, *vox, quaſi ab αὐω, clamo*. S. 39.

Αὐλω, acc. ab αὐτός, η, ον, *ficcus*. Th. αὐω, *ficcus*. s. 460.

Αὐθ', pro αὐθι, *rurſus*, ab αὐ, *rurſus*, αὐθις, idem quod αὐθι, *iterum*. Attice ſcribitur per S. Jonice vero per τ. α. 181. s. 50.

Αὐλακ', acc. ſing. pro αὐλακω, ab αὐλαξ, ακός, ἡ, *ſulcus*. Dorice αλαξ. s. 443.

Αὐλῆς, gen. ſing. ab αὐλή, ἡ, *cau-*

- caula, domus, aula. s. 732.
 Αὐλητήρ, dat. sing. ab αὐλητήρ, ἦρ, ὅ, tibi cen, ab αὐλός, ὅ, ὅ, tibia. α. 283.
 Αὐλίδ, genit. ab αὐλός. Nomen loci, αὐλέω, tibia cano. s. 651.
 Αὐλῦ, genit. sing. ab αὐλός, ὅ, ὅ, tibia. α. 181.
 Αὐόν, acc. sing. Vide αὐλῶ. s. 743.
 Αὐρα, nom. pl. ab αὐρα, αε, ἦ, aura, ventus levior. s. 670.
 Αὐραῖον, cras, adverb. μεταύραῖον, perendie. s. 410.
 Αὐρεαλή, sicca, idem quod αὐή, Vide paulo ante, α. 265.
 Αὐτε, adverb. rursus, αὐτ' pro αὐτα, iterum, porro. αὐτός, rursus. Th. est αὐ, rursus. S. 47. s. 297. S. 654.
 Αὐται, pl. num. f. g. ab αὐτός, αὐτή, τῷτο, hic, hac, hoc. S. 263.
 Αὐταρ, sed. Vide supra αὐταρ. s. 63.
 Αὐτε, pro αὐ, rursus, adv. s. 126.
 Αὐται, pro αὐταῖς, resonabant. Dorice 3. pl. imperf. aet. ab αὐταίω, clamo. ab αὐτή, ἦς, ἦ, clamor. Th. αὐω, clamo. α. 309.
 Αὐτέω, Ionice pro αὐτή, in f. g. ab αὐτός, ille, τῇ, τῷ.
 Αὐτῆς, Ionice pro αὐταῖς. α. 237. S. 64.
 Αὐτῇ, genit. sing. ab αὐτή, clamor. Th. αὐω, clamo. α. 446.
 Αὐτίς, adverb. statim, Th. αὐτός, ipse. s. 70.
 Αὐτός, adverb. rursus. Th. αὐ, rursus. s. 386.
 Αὐτόγυον, α, τῷ, est pars aratri, quod vocatur dentale. est lignum, cui Vomer includitur. Vomer est qui terram scindit, & liras ducit. Buris est curvamen aratri, quod vomerem excipit: Stiva vero est aratri manica. cæteroquin Dentale est etiam veluti cratis dentata, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γύς & γύς, αε,
- ἦ, arvum. s. 433.
 Αὐτόθι, ibi, adverb. ab αὐτός, ipse. s. 96.
 Αὐτομάτη, sc. ἄρματα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτομάτως, spontaneus, ex αὐτός, & μάττω, frustra, temere. item sine consilio, quod sponte sua provenit. αὐτομάται, non accersiti, sponte venientes. s. 103. 119.
 Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine libera, sui juris. S. 258.
 Αὐτονόω, acc. ab αὐτονόη, nomen mul. q. d. quæ ipsa intelligit. α νόη, ἤς, mens. S. 977.
 Αὐτός, ipse. s. 270.
 Αὐτοσχέδον, prope, idem quod σχεδόν. adv. α. 190.
 Αὐτοφυής, εἶ, ἤς, ὅ, ἦ, sua sponte enatus. ex, αὐτός, & φύω, gigno. S. 813.
 Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.
 Αὐτῷ, pro αὐτῷ. s. 56.
 Αὐτως, adv. frustra, item similiter, pro ὁσάκις. Th. αὐτός, ipse. S. 403. 600.
 Αὐχίνα, acc. sing. ab αὐχλή, εἶ, ὅ, cervix. s. 815.
 Αὐφ', pro αὐφ', ab. α. 374.
 Αὐφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φατός, dicendus, φημί, dico. s. 3.
 Αὐφωρότατοι, imbecillimi. Th. αὐφωρός, ὅ, ὅ, imbecillis. s. 586.
 Φαῦρος, Dorice pro φαῦλος, vilis, nullius pretii. Attice φλαῦρος, α est intensivum ἐπιταπικόν, ex ἄγαι.
 Αὐφελστο, abstulit 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαιρῆσαι, aufero. hinc ἀφελῆσαι, f. g. part. a. 2. aet. ab ἀφαιρῆσαι, aufero. Th. αἰρῆσαι, capio, f. ἴσω, p. ἤρηξ, a. 2. ἔλιν. S. 443. s. 94.
 Αὐφον, ὅ, vel τῷ, divitiæ ex uno anno collectæ, πλῆτος, ex multis annis. s. 24. 637.

Α'φθιτος, *incorruptibilis*, idem quod α'φθαρτος. Th. φθάνω, φθίω, vel φθίω, *corrumpo*. hinc α'φθιτου μήδεια, *perpetua consilia*. §. 545. 389.

Α'φθονος, α, *invidia carens*, copiosus. Th. φθόνος, α, ό, *invidia*. s. 119.

Α'φικετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. med. & α'φίκεσθε, 2. pl. a. 2. med. sic α'φικνιται, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. α'φικνιόμαι, *pervenio*. Th. ικνιόμαι, *venio*, f. ιξομαι, praet. ιγμαι, a. 2. med. ικνέμεν. α. 38. 378.

Α'φικος, *dives*, poetice pro α'φισός. Th. α'φικος, *divitia*. s. 455.

Α'φραδίας, *stultitiis*, ab α'φραδής, *inconsultus*. Hinc regulariter α'φραδείκ, pro quo Ionice α'φραδία & α'τραπεδή, *imprudencia, inopia consilii*. Th. φράζω, *dico*. s. 134.

Α'φρογυεία, *ex spuma progenerata*, ab α'φρός, *spuma*, & γυίω. hoc a γείνομαι, *nascor*. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare, ut sit α'φρογενή. §. 196.

Α'φροδίτη, ης, ή, *Venus*, ita dicta, quod e maris spuma ortum habuerit. s. 65.

Α'φρός, ό, ό, *spuma*, α. 389.

Α'φρων, ον, ό, ή, *amens*, ex α priv. & φρων, ενός, ή, *mens*. s. 210.

Α'φύσσει, pro α'φύσσει, a. 1. aet. infinit. ab α'φύω, *baurio*, f. σω. pro quo etiam dicitur α'φύσσω, ξω. s. 613.

Α'χαιοί, *Achivi*, quasi ab α'χός, εός, π, *maeror, sollicitudo*. s. 651.

Α'χελεύς, α, ό, *nomen fluvii*. §. 340.

Α'χάω, praef. part. *dolens*, ab α'χάω, idem quod α'χέω, f. ήσω, *doleo*. Th. α'χος, εός, τ, *dolor*. s. 399.

Α'χέων, praef. part. ab α'χέω, & α'χάω, idem significant. α. 93.

Α'χθός, σ, τ, *pondus*. α. 692.

Α'χιλλεύς, pro α'χιλλεία poetice, ab α'χιλλεύς, *Achilles*. q. d. α'χος & λαός, *sollicitudo pro populo*. §. 1007.

Α'χλός, υ, σ, ή, *caligo*. α. 264.

Α'χύνμενος, part. praef. ab α'χυνμαι, idem quod α'χέω, *dolen*. Th. α'χος, εός, τ, *dolor, maeror*. α. 435.

Α'χός, σ, τ, *dolor*. α. 457.

Α'χρήστος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ή, *necessitas, utilitas*. s. 402.

Α'χρήστος pro α'χρήστος poetice, facta dialysi & si in ni. s. 297.

Α'ψ, retro: item *statim*. adv. α'ψίστην, *retroire*. α. 257.

Α'ψαδής, acc. sing. ab α'ψαδής, εός, ό, ή, *mentiri nescius, verus*. Thema ψάδω, *fallo, facio mentiri*. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est α'ψαδής. §. 233.

Α'ψη, acc. sing. ab α'ψης, ιδ, ή, *curvatura in rota*. Th. α'πτω, *necto*. s. 426.

Α'ψόρρος, *reciproci, refluentis*, ab α'ψόρρος. Dicitur etiam α'ψόρρος, ex α'ψ, adverbio, *versus*, & ρός fluxus, a verbo ρέω, *fluo*. in fut. ράσω, in praeterito medio ε'ρ'ον, unde est ρός, α, ό, & contra-Ste ρύς, *fluxus*. ρόν, ης, ή, idem. item *fluentum*. §. 776.

B.

ΒΑ'ζοντ', praef. part. *alloquentes*, pro βα'ζοντα, & hoc pro βα'ζοντες, a βα'ζω, *loquor*. f. σω, & ξω, p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia praecedat τας, non τα. Tum pro ε'πέεσσιν esse potest ε'πεσσιν, quod aequè usitatum est. confer O'dυσ. δ. 597. Nulla est hic huius anomaliae necessitas. s. 180.

Βαθύς, ές, υ, *profundus*, α, um. Th. βάθος, σ, τ, *profunditas*. α. 288.

Βαθυδίνῳ, acc. sing. βαθυδίνης, α, ὁ, *habeus vortices profundos*. Th. δίνῃ, ης, ἡ, *aquarum vortex*, gurgēs, & βαθύς, *profundus*. s. 171.
 Βαθυρρέϊτιο, Æolice pro βαθυρρέϊτι, α, βαθυρρέϊτης, α, ὁ, *profunde fluens*. ex βαθύς, *profundus*, & ρέω, *fluo*, f. ῥέσω.
 Βαθυχαίτης, α, ὁ, *qui densam habet casariam*. a χαίτη, ης, ἡ, *proprie iuba in equo*. per metaph. *coma, casaries*. & βαθύς, αἶα, ὅ, *profundus, densus*. §. 977.
 Βαίη, *ascenderit*, præf. opt. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκε, α. 2. ἔβην. s. 328.
 Βαινέσιον, *euntium*, Ionice pro βαίνεσιον, gen. pl. part. præf. f. g. a βαίνω, ἡ, βαίνον. Th. βαίνω, eo. α. 232.
 Βαίον, *paucissimus*, a βαίος, ὅ, ὁ, *parvus*. prov. χάρις βαίοισιν ὀπηδῇ, *gratia compendiosa consequitur*, confer s. 142. h. e. brevia sunt grata. s. 418.
 Βαλέης, acc. pl. a βάλεῖν, α, ὁ, *glans*. s. 233.
 Βάλεν, *demisit*. 3. sing. a. 2. aet. a βάλλω, *iacio*. f. λῶ, p. βέβληκε, α. 2. ἔβαλον. & βάλοτο, 3. sing. a. 2. med. opt. βέβηκε, præf. imperat. pass. pro βάλλω, Ionice. p. m. βέβηκε. α. 384.
 Βαρέων, accus. sing. a βαρύς, αἶα, ὅ, *gravis*. Th. βαρύνω, αἶα, ὅ, *pondus, onus*. s. 16.
 Βαρύθω, *gravatur*. a βαρύθω, idem quod βαρυώσθαι, *gravor*. a βαρύς, *gravis*. Th. βάρος, *onus*. s. 215.
 Βαρύκτυπος, α, ὁ, *gravisstrepus, graviter fremens*. a κτυπέω, *factum ex τυπέω, resono*. Th. τύπτω, *verbero*. s. 79.
 Βασιλάειον, præf. inf. Ionice pro βασιλάειον. a βασιλάω, *impero*. f. σω. Th. βασιλάς, ὅς, ὁ, *rex*. §. 388.
 Βασιλάς, ὅς, ὁ, *rex*, q. d. βέσις

ἢ λαῖ, *fundamentum populi*, βασιλῆος, *poetice pro βασιλέος*. §. 886.
 Βασιλῆϊοι, *regale*, pro βασιλῆων, *poetica dialysi*, a βασιλάς, *rex*. s. 126.
 Βασιληῖδα, acc. sing. a βασιληῖς, αἶα, ὅ, *regius*, α, ut. adjective capitur. §. 462.
 Βαβαῖτες, *stantes*. a βῆω (pro βαίνω, eo) præf. βέβηκε. part. præf. βαβαῖς per syncopen ἢ καίπα, vel crasin, pro βαβηκῶς. Vide in βαίνοι. α. 307.
 Βαβελθῆς, *ingravescent*, præf. med. part. g. f. a βελθῆ, *sum gravis*, f. βέλσω, præf. med. βέβελθα. α. 160.
 Βέλας, *tela*, acc. pl. a βέλῳ, αἶα, ὅ, *telum*. §. 684.
 Βέλτερον, *melius*, a βέλτερος, *Poetice pro βελτίον*, comp. ab ἔγχεος, *bonus*. superl. βέλτιστος, *optimus*. s. 365.
 Βελλεροφόντης, *fuit Glauci regis Ephyrae filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima*. Vide supra ἀργυρόντης. §. 325.
 Βένδω, acc. pl. a βένδος, αἶα, ὅ, *profunditas*. Th. βένδος, αἶα, ὅ, idem. §. 365.
 Βήσαν, *descenderunt*, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. aet. a βαίνω, eo. Vide βαίνοι. s. 153.
 Βήσας, *vallibus*, & βήσασιν, dat. pl. Ion. Th. βήσας, αἶα, *vallēs*. hinc βήσας, αἶα, ὅ, *saltuosus*. s. 516. 389.
 Βεβές, *ingrediens*. part. a. 2. aet. a βιβῆμι. Th. βαίνω, eo. Vide βαίνοι. α. 323.
 Βιβλινός, αἶα, ὅ, *vinum Biblinum, posset videri vinum Phœnicium*. Tzetzes ait, ἀπὸ βιβλίας αἰνέτης θρακίας, a vite Thraciae, quae dicta fuit βιβλία. s. 589.
 Βίη Ionice pro βία, *vis, fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis

tis Hercules. βίηον, est parago-
ge poetica, & reddit vocem ἄ-
κλιτον, quamvis in dativo ἰώτα
subscriptum maneat. s. 149. §.
480.

Βίον, βίη, ὁ, vita, s. 31.

Βιότοιον, βιότιος, gen. Jon. pro βιό-
τα, a βίος, u, ὁ, vita. Th.
βίον, vita. s. 476.

Βλαβερός, ὤ, ὁ, nocivus, a βλάπτω,
ψω, lēdo. s. 365.

Βλάπτω, 3. perf. præs. sub. verbi
βλάπτω, f. ψω, lēdo, noceo. p.
οκ. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα,
hinc a. 1. part. βλάψας. s. 258.

Βλεφάρων, gen. pl. a βλέφαρον, u,
τὸ, palpebra. u. 7.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Jon. pro
βλοσυρῷ, a βλοσυρός, ὤ, ὁ, ter-
ribilis aspectu, ὁ τὸ βλεῖμα ὑπο-
σύρειν. Th. σύρειν, ῥῷ, traho. u. 147.

Βοῶ, reboas, nempe echo in sylva.
3. sing. præs. a βοῶν, f. ἴσω,
clamo. s. 511.

Βοιωτῖ, Βωοτῖ, nomen gentile,
a boum pastu. u. 24.

Βολέων, ἰσχυιον, gen. pl. Æol. a βο-
λή, ἥς, ἡ, ἰσχύς. Th. βάλω,
jacio. §. 683.

Βορέας, pro Βορέη, Æolice, a Βο-
ρέας, Latine, Boreas, & βορέω,
Jon. pro βορέη, acc. βορέω, pro
ω, s. 506.

Βόσκησι, pascunt, a βόσκω, f. ἴσω,
p. βεβόσκηκα. §. 595.

Βότρυς, ὤ, ὁ, botrus, αὐα, acc.
pl. βότρυας. s. 611.

Βυβόλος, u, & Dorice βυβέλος,
bubulcus, ex βῆς, βοῖ, & κόλον,
τὸ, cibus.

Βελάσμεν, dat. sing. a. 1. part. a
βελάω, consilium do. f. ἄσω.
Th. βελή, consilium. s. 366.

Βέλημι, 2. sing. præs. medii. Jo-
nes formant secundam singula-
rem a tertia βέληται extrito τ.
atque ita pro βέλη usurpant
βέληαι, a βέλωμαι, βέλη, volo,

f. ἴσωμαι, p. βεβέλωμαι, a. 1.
pass. ἐβεβέλω. s. 647.

Βελησι, βελησι, dat. pl. Jon. a βε-
λή, ἥς, ἡ, consilium. s. 16.

Βῆς, Dorice, βῆς, ὁ, ἡ, bos, vac-
ca. g. βοός, acc. βῆν, bovem,
dat. pl. βῆσιν, & βεῖσιν. gen.
pl. βοῶν, pro una syllaba, acc.
pl. βῆς & βόας. s. 348.

Βοῶν, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl.
imperf. aἰ. a βοῶν, ὤ, clamo.
f. ἴσω. u. 243.

Βοῦπις, ἰδῶ, ἡ, cui bovini sunt
oculi & magni, ideoque venu-
isti, ex βῆς & ὤψ, ἰπός, ὁ, o-
culus. Th. ὀπτομαι, video. p.
m. ἰπα. §. 355.

Βουτῆν, præs. inf. a βουτέω, bobus
agitatis aro. a βῆς, βοός, βοῖ,
& ἰδῶν, f. ἴσω, & ἴσω, tru-
do, pello. s. 391.

Βραδίων, tardius, a βραδύς, ὅς, ὁ,
tardus. Comp. βραδύτερος &
βράδυν, pro βραδίω. Superl. βρα-
δύτατος, & βραδύς. s. 328.

Βράχε, 3. sing. a. 2. aἰ. a βράχυν,
sonum, & strepitum edo, verbum
ἰσχυροποιουμένων. u. 423.

Βελέω, 3. perf. ind. verb. βελέω, f.
ἄσω, robustum reddo, potens sum.
s. 5.

Βελέρεως, u, ὁ, Attice pro βελέ-
ρεος, u, ὁ, nomen viri, quartæ
simplicium ex βελ, particula in-
tensiva, valde, & ἄρης, mars. q.
d. valde martius. §. 149.

Βεῖδω, implere. Vide supra βε-
βείδω. βεβείδω, ab eodem
verbo derivatur. s. 466.

Βεβείδω, u, ὁ, qui gravat cur-
rum, ex βείδω, gravo, & ἄρ-
μος, τῶ, τὸ, currus. u. 441.

Βροντή, ἡ, tonitru. βροντῆς, ὤ, ὁ,
nomen viri, vel Cyclopi. hinc
βροντῆς, ἴσω, τοπο. §. 72. 458.

Βρότεος, u, humanus, hinc & βρο-
τήσιος, idem. Th. βροτός, ὤ, ὁ,
mortalis. s. 15. 416.

Βροτιστα, acc. sing. a **βροτῖς**, *sanie respersus*, a **βρότῳ**, *sanies, tabum, cruor*, quod est mutato accentu ob mutatam significationem a **βροτῆς**, quod sæpius legitur in plurali numero **βροτῶν**, *mortales*. u. 367.

Βροτολαγόν, *hominum pestem*, a
λαγόν, ὃ, *perniciem, pestis*,
& βροτός, ὃ, *mortalis*. α. 333.

Βρώσις, es, ἡ, *cibus*, a βρώσῃ, βιβρώσῃ, *consumo*, *comedo*. f. βρώσῃ. p. βιβρώμε. prat. pass. βιβρώμεαι. unde est βρώμεν αὐλὴν, *hoffbistein*. a βιβρώται est βρώσις, ♂, ἡ, *esca*. item *ti-nea*. βρώσις ♂. S. 797. α. 395.

Βυροδομῶν, *mentibus altis meditantis*, a **βυροδομῶν** proprie *profunde struo, fundamenta probe jacio*, quod in primis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito, machinor*. compositum ex **βυρός**, ὤ, ὅ, Ionice pro **βυθός**, ὤ, ὅ, *fundum, pars ima*, & **δομῶν** pro **δομῶν**, *edifico*. Th. **δόμω**, *struo*, in præf. med. **δάδωμυ**, unde est **δόμος**, ὤ, ὅ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ὦ, ὁ, *aras*, ab Hebr. *במזב*
altare in excelsis extractum ab ido-
lolatris. prov. φίλος μέχρι βωμῶν,
amicus usque ad aras. α. 70.

I

ΓΑτ', pro γαῖα, seu γαῖν, ἡ, *terra, tellus*. genit. γαῖνς Ionice pro γαίας. S. 117. s. 19.

Γαῖήχος, γ, δ, *terram continens*.
Dicitur & pro eodem contracte
γαῖηχ & γαῖηχ. ex γαῖη,
terra, & ἔχω, *contineo*. 9. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. s. 590.

Γελαξίωρη, nomen proprium mul.
S. 353.

Γαλίτης, nomen mul. §. 250.

Γαλιώνη, nomen mul. §. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. α γαμβρός, ὁ,
ὁ, gener. S. 818.

Гамѣи, praes. inf. verbi γαμέω, f.
 ἡγάγω, *uxorem duco*. s. 699.

Γαμήτι, *uxor, nupta*; at γαμήτης,
 α, ὁ, *maritus*. Th. γαμίω, ὦ.
uxorem duco. α. 406.

Γαμοῖτο, γαμοῖτο, γαμοῖτο, *nubat*.
præf. opt. pass. a γαμῶν. s. 698.

ΓὰμΘ, γὰμψ, δ, vel γὰμφ, οἱ,
nuptiae. s. 69.

Γαμψύουχες, nom. pl. α γαμψύουχ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod ἀνέμψός, incurvus, inflexus. Th. κάμπω, f. ψω, p. φα, σέβο, incurvo, & ούχ, υχ, ὅ, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. Con-
junct. 8. 5.

Γαστήρ, σπλῆν, ἡ, γαστέρες, ventres
fruges consumere nati. 9. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, *certe*, syllabica adjectio. s. 738.

Γρυμῶν, 3. pl. præter. med. a γρύω,
in præter. med. γέγραα. Th. γρί-
ποα, gignor. s. 110.

Γένωσ', pro γένωτο, *produxit*. a. i. med. in prima persona, ἐγενή-
μην. & γένωσθαι, a. i. med. in-
finit. γενόμεθ' & γένεθ' imperf.
med. Th. γίνομαι, *nascor*. §.
185. & 82.

Γῆτωρ, or , ὁ, @ ἡ, quasi ex γῆς,
terra, & ἄνθρωπος, ὁ, ὁ, sodalis, a-
micus. q. d. γῆτορας, sodales e-
iusdem telluris, acc. sing. γῆτο-
ρα, & γῆτορι, dat. pl. s. 23. 601.

Γελαῖ, 3. pers. præf. a γελαῖω, *video*,
f. ἴσω. γελοῖστας, pl. num. præf.
part. Poetice pro γελοῖστας, posi-
to ο ante ω, & retracto accen-
tu. S. 40. κ. 283.

Tavm, generatio, ἡ, Ionice pro ῥοσά.
Th. γένουαι, gignor. s. 284.

Τῶνδ' ἄν, κ, ι, idem, & ab eod
dem themate derivatur. S. 610.

Terzo, Jonice pro *plu*, & hoc pro *plu*, a. 2. med. *fuiſti*. ab *ſ-plu*:

T

plus,

- μω, u, ετο. Th. γείνομαι, *sum*,
nascor, f. i. pass. γήνηται. p. γε-
 γήνηται. a. i. m. ἐγγήνηται. §. 657.
 Γέννα, acc. pl. a γένον, u, τὸ, *men-*
tum, *maxilla*. Th. γένυς, uos, ἡ,
mentum. α. 167.
 Γίγνεται, pro ἐγγίγνεται, *fuert*, a. 2.
 med. ἐγγίγνεται. Thema γείνομαι,
sum, *nascor*. §. 115.
 Γίγνεται, 3. sing. a. 2. med. opt. γίγνεται,
 pro γίγνεται, a. 2. m. & hoc pro ἐ-
 γίγνεται. metri causa abjicitur aug-
 mentum. γίγνεται, 3. person. pl.
 a. 2. m. verb. γείνομαι. §. 199.
 Γενετή, ἡ, ἡ, *partus*, *generatio*.
 Th. γείνομαι, *nascor*.
 Γίγνεται, *heret*, a. 2. med. sub. γίγνεται,
 a. 2. m. inf. a. γείνομαι,
sum, fut. i. pass. γήνηται. p. m.
 γέγονα. α. 88.
 Γένος, uos, τὸ, *genus*. a γίνομαι,
nascor. α. 11.
 Γενέσθαι, dat. pl. Jon. & Poet. a γέ-
 ρας, γέρωνες, uos, & uos, τὸ,
munus. §. 449.
 Γέρων, u, ὁ, *grus*. α. 448.
 Γέρας, ατ, κ, & uos, τὸ, *do-*
num, *munus*. gen. pl. γαράων.
 α. 126.
 Γέροντος, genit. & acc. γέροντα, a
 γέρων, οἷος, ὁ, *senex*. §. 1003.
 Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra*, ex γῆς,
 circumflectitur in omnibus casu-
 bus, & in prosa usurpatur pro
 terra. §. 679.
 Γηδίας, a. i. part. a γιδέω, f. ἴ-
 σω, *gaudeo*, *letor*. Dorice γα-
 δέω, unde Latinorum *gaudeo*.
 hinc γιδέω, a. i. ind. αἶ. Jon.
 α. 116. §. 117.
 Γῆρας, duxit. 3. sing. a. i. αἶ. in-
 dic. γῆρας, γῆρας, γῆρας. Jon.
 & Poet. αἶ. ἐγγῆρας, pro ἐγγίγνεται.
 Th. γαμέω, ἦσιν, *uxorem duco*.
 γῆμαι, a. i. αἶ. infin. γίγναι, a.
 i. sub. §. 960. α. 701.
 Γήρας, ἡ, ὁ, *senex*, a γῆρας, ατ,
 uos, τὸ, *senectus*. α. 378.
 Γηραίτεσσι, dat. pl. Poeticus, a γῆ-
 ρας, γήρας, *senescens*, vel γῆ-
 ρας est a. i. part. pro γήρας
 a γῆρας, *senesco*, unde ἐγγῆρας,
 est & hinc per syncopen ἐγγῆρας,
 sicut pro ἐγγίγνεται, ἐγγῆρας. Th.
 γῆρας, ατ, τὸ, *senectus*. α. 188.
 Γῆρας, ατ, τὸ, *senectus*, ἐπὶ γῆ-
 ρας ἰνέσθαι, *ad senectutem per-*
venire, dat. γῆραι. α. 705. 92.
 Γηρασκόντας, *senescentes*, acc. plur.
 praef. part. a γηρασκω, *consene-*
sco, f. ἴσκω, p. γαγῆρας. γηρ-
 σκω δ' αἰὲς πολλὰ διδασκόμενος.
 Th. γῆρας, ατ, τὸ, *senectus*.
 α. 185.
 Γηροκόμοιο, genit. Jon. a γηροκόμος,
qui curat & alia alique in sen-
ectute, a γῆρας, ατ, τὸ, *sen-*
ectus, & κομῶ, ὦ, f. ἴσκω, *cu-*
ram gero. §. 605.
 Γηρονομία, acc. sing. a γηρονομία, uos,
 ὁ, *nomen viri*. §. 288.
 Γηρύτ, *conqueritur*, pro γηρύσται,
 a γηρύομαι, *conqueror*. Th. γῆ-
 ρος, ατ, ἡ, *vox*, *guttur*. α. 260.
 Γίγας, g. pl. a γίγας, ατ, ὁ,
gigas. §. 50.
 Γίγνεται, imperf. pass. Jon. a γίνομαι.
 Vide γίγνεται. α. 414.
 Γίγνεται, praef. inf. active capitur,
generare scil. debet. Alii legunt
 γίγνεται, a. i. m. inf. a γίνομαι,
gignor. Vide γίγνεται. α. 793.
 Γινώσκεις, γινώσκων, praef. part. a
 γίνομαι, *nascor*. α. 820.
 Γινώσκω, *cognosco*. f. γινώσκω. p.
 ἔγνω. a. 2. ἔγνω, uos, ὦ. a.
 2. impetat. γινώθι. praef. pass.
 ἔγνωμαι. α. 281.
 Γλαυκῆ, *nomen proprium mul.* §.
 244.
 Γλαυκίμῃ, acc. sing. ab adj. γλαυκός,
 ἡ, ὅν, *caesus*, *glauco*. §. 440.
 Γλαυκίων, Poetice pro γλαυκίων,
 part. a γλαυκίω, ὦ, & Poetice
 γλαυκίω, *glauco oculis terribili-*
ter intuetur, sicut pro ὄρα, ὄρα,
 Ποε-

- Poetice dicitur ἑρόω. Th. γλαυκός, ἄ, ὁ, *glaucus, caesus*. α. 430. Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. Ὡ. 256.
- Γλαυκῶπις ἰδός, ἡ, *caesus habens oculos*. epitheton Minervæ, ex γλαυκός, *caesus*, & ὤψ, ὠπός, ὁ, *uultus*. acc. γλαυκῶπι, & γλαυκῶπιδα. Th. ὀπταμαι, *video* α. 72. Ὡ. 13.
- Γλάφω, 3. præf. ind. verbi γλάφω, f. ψω, *cavo, ex cavo*. α. 431.
- Γλαφυρός, ἄ, ὁ, *cavus*. α γλάφω, f. ψω, *cavo. ex cavo*. Ὡ. 297.
- Γλάφυ, pro γλαφυρός, *antrum*. Th. γλάφω. α. 533.
- Γλυκερός, ἡ, ὁ, *dulcis*. α γλυκός, ἰ, ὁ, *dulcis*. Ὡ. 97.
- Γλώσση, & Att. γλώττη, *lingua*, ἡ. dat. pl. Jon. γλώσσησι, pro γλώσσαις. Ὡ. 83. & 826.
- Γναμπταῖσι, dat. pl. Jonic. α γναμπτός, *incurvus*, hoc a γνῆπτω, *incurvo*. Th. κῆμπτα, *flecto*. α. 205.
- Γνώ, pro ἔγνω, *cognovit*. 3. perf. α. 2. ind. α γνῶσκω, *cognosco*, f. γνῶσμαι, p. ἔγνω, α. 2. ἔγνω. Ὡ. 551.
- Γόμφοισι, dat. pl. Jon. α γόμφος, α, ὁ, *cuneus, clavus*. α. 431.
- Γονάσαι, dat. pl. α γονάς, ἰ, ὁ, *parens*. γονή, dat. sing. α γονή, ἡ, ἡ, *genitura*. Th. γαίνομαι, *gignor*. α. 235. & 733.
- Γόνι, α, *soboles, generatio*. Th. γαίνομαι; *gignor*. Ὡ. 495.
- Γοργός, acc. pl. α γοργός, α, ὁ, *velox*. Ὡ. 274.
- Γοργός, gen. sing. pro γοργός, α γοργή, ὄος, ἄς, ἡ, nomen mul. α. 224.
- Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filię, *Medusa, Stheno, & Euryale*, α γοργών, ὄος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.
- Γόνατα, acc. pl. & γόναθ', pro γόνατα, α γόνυ, τὸ, *genu*. in genit. Ὡ γόνυος & γόνατος, & γονός. α. 587. Ὡ. 460.
- Γονοῖσι, dat. pl. α γονός, *fertilis*, Jonica epenth. pro γόνου, hoc a γονή, ἡ, *genitura*. Th. γαίνομαι, *gignor*. Ὡ. 54.
- Γωπαχός, ἰ, ὁ, & ἡ, *genua pinguis*, ex γόνυ, *genu*, & παχός, ἰ, ὁ, *crassus*. α. 266.
- Γραιάς, nomen mul. α γραία, ἄς, ἡ, *anus, vetula*, idem quod γραιός, ἰ, ὁ. Ὡ. 270.
- Γυάλοις, dat. pl. *jugis*. α γυάλον, α, τὸ, *cavitas*. Ὡ. 499.
- Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Ὡ. 149.
- Γύλω, *dentale*, α γύας, α, ὁ, *dentale in oratro*. at γύα, seu γύη, Jon. *jugerum*. α. 427.
- γῦα, pl. num. *membra*, α γῦον, α, τὸ, *membrum*. Ὡ. 592.
- Γυόκορος, α, ὁ, *membra depascens*, ex γῦον, α, τὸ, *membrum*, & κορός, item κορέννυμι, *satio*. item *depascor*. Qui depascitur, ille satiatur. α. 66.
- Γυωθός, *mutilatus*, α. 1. part. pass. α γυώω, f. εἶω, *claudum reddo*, *membra frango*. Th. γῦον, α, τὸ, *membrum*. Ὡ. 838.
- Γυμνός, acc. α γυμνός, ἄ, ὁ, *nudus*. α. 391.
- Γυμνοθεῖται, acc. sing. α. 1. part. pass. α γυμνός, *denudo*. Th. γυμνός, ἄ, ὁ, *nudus*. α. 334.
- Γυναικίη, *muliebri*, dat. sing. α γυναικίος, α, ὁ, *muliebris*: hinc & γυναικίον, α, τὸ, *gynæceum*, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, *mulier*.
- Γυνή, ἡ, *mulier, adolescentula*, genit. γυναικίος, dat. γυναικί, acc. γυναικί, voc. ὦ γυναι, dat. pl. γυναιξί. α. 94. 702.

Δ

ΔΑ, dat. sing. pro δαδὲ per ἀποκοπὴν, α δαίς, ἰ, ὁ, ἡ, *puella*.

γῆα. Th. est δαίω, uro. §. 650.
 Δαιδαλός, genit. poeticus pro δαι-
 δαλέα, a δαιδάλεος, artificiosus;
 derivatur a Δαιδαλός, α, ο, qui fuit ingeniosissimus & scien-
 tissimus Cretensium artifex. Vi-
 detur nomen accepisse a δαίω, scio. α. 334.
 Δαΐδων, gen. pl. a δαΐς, ἰδός, ἴ, fax. Th. δαΐς, proprie uro. α. 275.
 Δαΐστο, imperf. Jon. a δαΐσμαι, di-
 vido, partior. Th. δαΐω, divi-
 do. α. 165.
 Δαίμων, οἶος, ὁ, ἡ, Deus. qua-
 si δαΐμων. α. 94. hinc δαίμωνος, venerandus, & δαίμονις, pro δαι-
 μονία, Jonice. §. 655.
 Δαΐτω, acc. sing. a δαΐς, δαΐτος, ἡ, cibus, epulum, δαΐτι, in acc. pl. δαΐτας. a δαΐω, epulum præ-
 beo. α. 342. §. 803.
 Δαΐφρων, prudens, bellicosus. gen. δαΐφρονος, ex δαΐω, disco, vel divido, & φρόν, οἶος, ἡ, mens, α. 119.
 Δάκνει, 3. sing. a. 2. Jon. pro ἰδάνει, momordit. a δάκνω, mordeo. f. δάκνωμαι. p. δάκνω. α. 2. ἰδάνει. α. 1. pass. ἰδάνω, α. 2. pass. ἰδάνω. §. 567.
 Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υός, τὸ, lacryma. hinc δακρυόεις, οἶος, lacrymosus. α. 132. §. 227.
 Δαλῆ, genit. a δαλός, ὤ, ὁ, titio. Th. δαΐω, uro. α. 705.
 Δαμζούμω, præf. part. a δαμζώ, edomo. δαμζώσας, poetice pro δαμζώτας, part. a. 1. act. Th. δαμζώ, domo. §. 765.
 Δαμζω, α. 1. Jon. a δαμζώ, domo, f. αἶσω. α. 859.
 Δαμζώτες, part. a. 2. pass. domiti. a δαμζώ vel δαμζώ, pro δαμζώ. δαμζώμαι, α. 2. pass. infin. δαμζώται, præf. a δαμζώμαι. Th. δαμζώ, domo. α. 153. §. 464.
 Δανίης, ἡ, δανίη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen pa-
 tronymicum. Filii a patribus sua
 acceperunt nomina, a δανικός, Danaus. α. 229.
 Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th. δα-
 πανία, ὤ, f. ἡσώ, confuso. α. 723.
 Δάσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poetice pro ἰδάσαντο. augmen-
 tum abjicitur, & σῖγμα duplici-
 catur. a δάζομαι, divido, f. σο-
 μαι, α. 1. m. ἰδασάμην. hinc
 δασαχίμω, & δασαχίμαι. hinc
 δασμός, distributio, item tribu-
 tum, quod penditur ab hostibus, brand-schatzung. Th. δαΐω, di-
 vido. §. 112. 337. 425.
 Δασυτέρων, gen. pl. a δασυτέρω, hirsutum pectus habens, ex δα-
 σὺς, densus, & τέρον, pectus, οἶος, τὸ. α. 514.
 Δατέω, præf. inf. pass. divi-
 δι, pro δατέω, exemplaria
 habent δατέω, α. pro α. a
 δατέωμαι, divider. Th. δαΐω, divido. α. 767.
 Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ, lau-
 rus. α. 435.
 Δαφνοειδής, valde faneus, ruber, seu δαφνοειδής, ἡ, οἶος, cadis avi-
 dus, ex δαΐ, particula per se ni-
 hil significans, sed in composi-
 tione augens, & φάω, occido. α. 159. & 250.
 Δ' vel δαΐ, autem, vero. Sæpe sub-
 jungitur particulæ μὴ, vim ad-
 verlativam habens. α. 10.
 Δάδας, attributa est, perf. pass. ind. a δαζομαι, divido; partior. f. δάσσομαι. præf. pass. δέδασμαι. Th. δαΐω, divido. §. 789.
 Δεδήα, ardebat, 3. sing. plusq. perf. med. pro ἰδεδήα, a δαΐω, uro. præf. med. δέδωκε. pl. perf. ἰδεδήα. α. 155.
 Δεδίξται, perterrebit. 3. sing. fut. med. Poet. a δεδίττομαι, terreo. f. ἔξομαι. Th. δαΐω. f. σω. ἰ-
 ησώ. α. 111.

Διδυμηΐαι, præt. part. pass. domi-
ti, a δέμω, domo. f. δαυῖ. p.
δέδυμη, præt. pass. δέδυμαι.
2or. 2. ἐδάμω. hinc in infinit.
δαμῶμαι, & δαμῶμεναι. s. 117.
Th. δαυῖω, domo.

Διδιώτες, merentes, part. præt. med.
a δίδω, timeo, præterit. med. δι-
δω & δίδω; poetice, unde part.
διδιώς. κ. 248.

Διδουμένη, observans. a δοκέω
observo. f. ἴσω. Th. δοκῶ, f.
ἴσω, observo. κ. 214.

Διδουρίαι, iuvens, præt. med. part.
a δίδω, video. f. 2. δίδω. 2or.
2. ἐδουρίαι. a. 1. pass. ἐδουρίσθαι.
p. m. δίδουρίαι. κ. 145.

Δεικνύει, 3. indicat. δείκνυ, per apo-
copen pro δείκνυσι. 3. pers. sing.
ind. a δείκνυμι, idem quod δει-
κνύω. f. δείκω. p. χα. s. 451. 526.

Δειλός, δ, δ, timidus. s. 713.

Δεῖμα, κ, δ, nomen viri, a δει-
δω, timeo, κ. 195.

Δεινός, η, ον, terribilis, gravis.
δεινός poetice pro δεινῷ, δεινοῖσι,
dat. pl. Jon. hinc δεινότατος,
acerrimus, superlat. κ. 129. s.
369. κ. 71. 9. 138.

Δεινοποι, nom. pl. graves aspectu,
ex δεινός gravis, & ὤψ ὠπός, δ,
facies. Th. ὀπταμαι, video. At
ὤψ, ὠπός, ὤ, vox. κ. 250.

Δείξω, f. 1. δείξαι, a. 1. inf. a δείκνυ-
μι, ostendo, f. ξω. p. χα. s. 648.

Δειπνήσας, a. 1. part. a δειπνέω,
cæno. f. ἴσω. Th. δειπνῶ, κ, τὸ,
cæna. s. 442.

Δειπνολόχος, comessatricis, gen. sing.
g. f. pro δειπνολόχῃ. Adjectiva
enim composita sunt g. c. δειπνολό-
χος, κ, δ, η, proprie qui con-
viviiis insidiatur, h. e. qui ac-
curate illa observat, aut loco suo
curat. ex δειπνῶν cæna, convi-
vium, & λόχος, κ, δ, infi-
die. s. 704.

Δερβύ, acc. sing. a δερβύ, κ, δ.

collum, vel δερν. κ. 391.

Δεκά, unde est δεκάτος, decimus.
in f. g. δεκάτη. s. 612. 792.

Δεκαδύω, dat. sing. a δεκαδύω, κ,
qui decem palmorum est, ex δέ-
κα, decem, & δύω, κ, τὸ, pal-
mus, donum. s. 426.

Δελφίαι, nom. pl. a δελφί, seu
δελφίς, ἱνῶ, delphin. κ. 210.

Δέμας, corpus, τὸ ἀκλίτον, & in-
declinabile. 9. 260.

Δέμναι, τὸ, cubilia maritorum, a
δέμνιον, κ, τὸ, stratum, lectus.
s. 328.

Δείδρα, pl. num. a δείδρα, κ, τὸ,
arbor, lignum. poetice pro δει-
δρον. sic ἀδελφός pro ἀδελφός,
frater. 9. 216.

Δέξατο, a. 1. med. Jon. pro δέ-
ξατο, a δέχουμαι, recipio, f. δέ-
ξομαι. p. δίδεγμαι. a. 1. m. δέ-
δεγμαι. 9. 185.

Δεξιτερός, α, ον, δεξιτερῇ, dat. sing.
pro δεξιτερῇ, Ionice a δεξιά,
dextra manus: ὅθεν τὸ δέχε-
σθαι. fut. δέξομαι. 9. 179.

Δέω, δέω, τὸ, timor. Th. δέ-
ω, f. σω, timeo. p. δέωμαι,
δίδω, δίδω. 9. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. a. 1. pro δέον,
ligabam, a δέω, vincio. f. ἴσω.
κ. 291.

Δερκίζονται, pro δερκίζονται, aspi-
ciunt, a δερκίζομαι, ὤμαι, &
poetice δερκίζομαι. Th. δερκίω,
video. κ. 236. 9. 910.

Δερκομήναι, tuentes, præs. part. dua-
lis numeri, a δερκομήναι. δερ-
κομήναι, gen. Jon. δερκομήναι,
f. g. pl. num. Æolice pro δερκο-
μήναι, a δερκομήναι, præs. part.
idem quod δερκίω, seu δερκίζομαι,
video. 9. 911.

Δέρμα, κτῶ, τὸ, cutis, a δέρω,
excavio. Th. δέρμα, κτῶ, τὸ,
pellis, corium. s. 513.

Δερμάων, manipulans, præs. part.
a δερμάω, idem quod δερμάω,
T 3 &

ἔ δασμῶν, *ligo*. a δασμός, ὤ, ὅ, *vinculum*. Thema δέω, *ligo*. α. 481.

Δασμῷ, genit. sing. a δασμός, ὤ, ὅ, *vinculum*, & in pl. δασμοί, vel δασμῶν, hinc δασμῶν, *vincio*. Th. δέω, *ligo*. α. 43.

Δάσῃ, 3. sing. a. 1. aēt. subj. a δάω, *humecto*, *ribo*, f. δάω. α. 556.

Δάτε; *buc*, *agite*, adverb. hortantis, a sing. δάπο, *buc*, *bunc in locum*. α. 2.

Δάτερϑ, α, ὅ, *secundus*. α. 26.

Δέχεται, 3. sing. a δέχομαι, *cipio*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. 9. 800.

Δῆ, *sane*, *jam*, in carmine modo postponitur, modo præponitur. α. 2. 9. 643.

Δῆθι, *diu*, adv. a δῶν, *diu*. 9. 623.

Δῆϊότης, genit. a δῆϊότης, ἥτης, ἡ, *pugna*. a δῆϊος, *hostilis*: & hoc a δαίω, *uro*. 9. 662. 852.

Δῆϊότηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres*. δῆϊότηρϑ, δῆϊότης, δῆϊότης. 9. 454. α. 300.

Δῆϊος, α, ὅ, *adept*, *pinguedo*. Vide in δῆϊος, α, ὅ, *populus*. 9. 538.

Δῆϊος, α, ὅ, *populus*. 9. 477.

Δῆϊος, acc. pl. *consilia*. a δῆϊος, α, ὅ, *consilium*, *vasfrictus*. Chaldaice דנא דנא, *meditari*. alii habent μῆδου. 9. 236.

Δῆϊος, acc. sing. a δῆϊος, α, ὅ, ἡ, *lis*, *contentio*. hinc δῆϊος, *pugno*. α. 14.

Δῆϊος, *diu*, adverbialiter usurpatur pro δῶν. 9. 629.

Δῆϊος, a. 1. ind. Jon. pro δῆϊος, *ligavit*, δῆϊοςθαι, a. 1. med. infinit. a δέω, *ligo*. 9. 618.

Δῆϊος, fut. 1. aēt. infinit. a δῆϊος, *populus*, *occide*. pro quo Poetæ etiam δῆϊος, a δῆϊος vel δῆϊος, *hostilis*. Th. est δαίω, *uro*, *vasfrictus*. α. 67.

Δῆϊος, *Jovem*, acc. sing. a Ζῆς, Διὸς, Διῖ, Δῆϊος, vocat. Ζῆς, *Jupiter*. α. 52.

Δῆϊος, præpositio, Δῆϊος βάλεις, ex con-

filii, Δῆϊος θῆϊος, per *Thraciam*. α. 13. 9. 398.

Δῆϊος, *divina*, h. e. præstantissima. a Ζῆς, Διὸς, *Jupiter*. α. 338.

Διὰβες, part. a. 2. aēt. *emensus*. a Διὰβαίω, *transseo*. f. βῆσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βῆς. 9. 292.

Διὰβῃ, *transferit*, a. 2. aēt. subj. Διὰβῶ. Th. βαίω, *eo*, α. 738.

Διὰβῃ, 2. pers. ind. sing. *perflat*. ex Δῆϊος, & ἄνω, *fio*. Th. ἄνω, f. ἴσω, *fio*, *spiro*. α. 514.

Διὰβῃ, α, ὅ, *nuntius*. Dicitur etiam Διὰβῃ, ὅ, a Δῆϊος, *traduco*, *transmitto*. α. 77.

Διὰβῃ, 1. pers. pl. præf. subj. a Δῆϊος, *discerno*. Th. κέρω, f. ἴω, *secerno*, *judico*, p. κέκεκα, a. 1. ἔκεκα, α. 35.

Διὰβῃ, adv. *perpetuo*, ex Δῆϊος, ἄνω, & κέρω, *perpetuo*, q. d. *pénitus* (Δῆϊος intendit significationem) ad finem. α. 236.

Δῆϊος, acc. a δῆϊος, α, ὅ, *divinus*, *bonus*. Th. Ζῆς, Διὸς, *Jupiter*. α. 287.

Διὰβῃ, *dissipant*. 3. pl. præf. aēt. a Δῆϊος, *dissipo*, ad formam ἴσω. Th. est σκαδῶν, σκαδῶν, & σκαδῶν, *dispergo*. f. ἴσω. 9. 875.

Διδάξας, a. 1. subj. a διδάσκω, *docere*. f. διδάσκω. p. δέδιδάχα. a. 1. ἔδιδάξα. a. 1. pass. ἔδιδάχθην. α. 699.

Διδάσκῃ, a. 1. aēt. infinit. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, *docere*. α. 64.

Διδῶν, dat. pro διδῶν. a διδῶν. Th. διδῶν, *do*, f. δέω. p. δέδωκα, a. 2. ἔδω, *uo*, *uo*, α. 328.

Διδυγῶν, *geminus*, dualis num. a διδυγῶν, *ovos*, pro διδυγῶν, α, ὅ, & ἡ, *geminus*. α. 49.

Διδυγῶν, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. a διδυγῶν, ο *poetice* dupli-

plicatur. sic διαδαίωσκα, *divisisti*,
2. sing. a. 1. med. pro διαδαίωσκα.
Jonice & mutatur in αο. Thema
δαίω, *divido*. §. 344.
Διέκλυτο, *constitutum erat*, imperf.
med. a διαίκευμαι, *constitutus sum*.
Th. κείμαι, f. κείσομαι, *jaceo*.
α. 20.
Διέλοντο pro διέλοντο 3. pl. a. 2.
med. a διαίρω, ω, *divido*, f. δι-
σω, p. διήρηκα, a. 2. διέλω. Th.
αίρω, *eligo*. §. 112.
Διερύω, *humidam*, acc. a διαρής, *hu-*
midus. Th. διαίρω, f. κω, *ba-*
meto. α. 460.
Διέταξε, *disposuit*, a. 1. ind. verbi
διατάσσω, vel ττω, *ordino*. Th.
τάσσω, vel ττω, f. έω. p. τέτα-
χα, a. 1. έταξα. α. 276.
Διευταμύρετο, *destinaverunt*. 3. pl. a.
1. med. a διαευταμύρω, *cereis si-*
gnis probo, f. κρω, a. 1. έτευ-
μυρε. Th. τέκμωρ, ατ, το, *signum*. α. 397.
Διζέσθαι, *inquirere*, praef. med. in-
finit. a διζήναι, *quero*, fut. δι-
ζήσομαι. Th. διζω, *quero*. α. 603.
Διη, *divina*, a Ζἄς, *Jupiter*. §. 260.
Διλυπέσσιν, *langis*, dativ. pl. poe-
ticus, a διλυπής: ex διη & λυ-
πής, ε, δ, ε δ, *parpessus*.
διλυπής, *prolixus*. §. 627.
Διτ, dat. sing. a Ζἄς. Vide suo lo-
co. α. 69.
Δικαιότερον, *iustus*, comp. a δι-
καίος, *iustus*. Th. δίκη, α. 213.
159.
Δίκως, acc. pl. a Th. δίκη, η, *ius*,
fas, δίκησι, dat. pl. pro δίκως,
inde δίκαι, α, *iustus*. & δι-
κωι per apocopen, pro δίκαια, α.
125. 280. 219.
Δικώσαι, a. 1. aet. infin. pro δι-
κώσαι, a δικάζω, *ius dico*. Th.
δίκη, η, *ius*. α. 39.
Διπέρω, *venire*, praef. inf. Jon. pro
Eolico διπέρωμαι, *communiter di-*
vin, a διπύω, *moveo*, f. ήρω, a

διπν, ης, η, *vortex*. α. 598.
Διπέντης, acc. pl. a διπνής, εσσα,
ει, *vorticofus*, α, um, a διπν,
ης, η, *vortex*, *gurgis*. §. 337.
Διπης, dat. pl. pro διπαις, a διπν,
vortex. §. 793.
Διόθεν, adverb. e loco, α *Jove*.
Th. Ζἄς, διός, *Jupiter*. α. 765.
Διός, *Jovis*, genit. a Ζἄς, *Jupi-*
ter, vocat. ε Ζἄ. α. 4.
Διόν, διόν, δια, *divus*, α, um.
Th. Ζἄς. §. 891.
Διόγνητο, α *Jove generatus*, ge-
nerofus, ex διός, & γνήτης pro
γνήτης. Th. γίνομαι, *nascor*, f.
γνήτομαι, p. γεγόνυμαι. α. 340.
Διοτρεσείω, α *Jove nutriti*, a διο-
τρεσής, ε, δ, ε η, ex διός,
& τρέφω, ελο, f. ψω, p. τέτρε-
φα, a. 2. έτρεφω, p. m. τέτρε-
φα. §. 992.
Δις, *bis*, adverb. α. 711.
Δίφρη, gen. sing. a δίφρω (q. δι-
φρω) α, ο, locus in curru,
ubi auriga & parabates fedebant.
per syn. memb. *currus*. α. 321.
Διφῶσα, *inquirens*, praef. part. a
διφάω, *quero*, f. άω. α. 374.
Διχ, pro διχα, *seorsim*. Th. est
δις, *bis*. α. 168.
Διώνωατο, *Bacchus*, quia, quum
nasceretur, femur διός άνωσεν, ut
habet fabula gentilis, propter
metrum το ε duplicatur, & ο
mutatur in ω. α. 400.
Διψη, nomen Idoli Ethnici; q. d.
διός άποσα, *Jovis regina*. §. 353.
Διψήσσει, a. 1. part. f. g. *domita*,
a δέπω (pro δαμῶ, *domo*.)
fut. δαμῶ. praet. aet. δέδυνυς.
praet. pass. δέδυνυμαι,σαι,ται.
Hinc a. 1. pass. έδμῆθλυ, ης,
η. vide supra δαμῆτες. α. 48.
Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ωδες, ο,
servus domitus, in dat. pl. δμῶ-
σι & δμῶσσι. & διαωός, α, ο,
idem quod δμῶς. Thema est δα-
μῶ. *domo*. α. 57. 430. 597.

Διοφρός, ἡ, ὅν, *tenebrosus*. δουρε-
 ρήσι, dat. pl. (Jonice) a δνό-
 ρο, υ, ὅ, *tenebrae*, *caligo*. S.
 107. 736. 807.
 Δοιᾶ, & δοιῶ, & δοιοί, pluralis &
 dual. numeri tantum, Poetice
 pro δύο, vel δύω, *duo*, s. 432.
 Δοῖσιν, 3. pl. a. 2. opt. pro δόισιν,
 a δίδωμι, f. δώσω, do. s. 188.
 Δοιῶ, dual. num. Vide δοιᾶ. α. 234.
 Δονάω, *insidiasus*, part. præs. ver-
 bi δονάω, *observo*, f. ἄσω. Th.
 δονάζω, f. ἄσω, *observo*. α. 480.
 Δολίλῳ, acc. sing. a δόλι, *dolo-*
sus. δολίη ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa ar-*
te. Th. δόλ, υ, ὅ, *dolus*,
fraus. S. 160. 540.
 Δολιχ', *longa*, per apost. pro δο-
 λιχᾶ, acc. pl. n. g. a δολιχός,
 ἡ, ὅν, *longus*. S. 186.
 Δολοφρονέω, f. ἤσω, *cogitans frau-*
des, a δέλ, & φρω, *mens*.
 S. 550.
 Δόλῳ, dat. sing. a δέλ, υ, ὅ,
dolus. S. 889.
 Δολωθεὶς, a. 1. part. a δολώω, *dolos*
machinor, *circumvenio*. S. 494.
 Δόμῳ, a. 2. act. infinit. Jonice,
 pro δόμῳαι Æolice. Jonice tol-
 lunt solum αι, relicto accentu,
 pro δέναι. Th. δίδωμι, do, f. δώσω,
 p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ, ω, υ. s. 354.
 Δόμῳ, υ, ὅ, *domus*, a δέδομαι,
edifico. præt. med. δέδοκα. S.
 386. hinc δόμονδε, *domum ver-*
sus. α. 38.
 Δορυοτόφ, *hastarum concussori*, a
 δορυοτό, ex δόρυ, *lancea*, &
 τό, a σείω, *quatio*, *moveo*.
qui lanceam vibrat. α. 54.
 Δός, a. 2. imperat. ut & δότε, *da-*
te, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2.
 ἔδωκ. s. 453. hinc δόσις, *δόση*,
minus. S. 93.
 Δότερα, *datrix*, a δοτήρ, ἥρος, *da-*
tor, ὅ. Th. δίδωμι. α. 131. s. 356.
 Δῦρ, υ, ὅ, *fragor*, *strepitus*. S. 70.
 Δῦρα, *ligna*, acc. pl. pro δύρατι

per apocopen, & hoc pro δῦρα-
 τι, a δόρυ, *δώρατος*, & δῦρ,
lignum, dat. δύρατι, *duxi*. s.
 805. α. 362.
 Δοχμωθεὶς, *sefe obliquans*, a. 1.
 part. pass. a δοχμῶ. Th. δοχ-
 μός, ἡ, ὅν, *obliquus*. α. 389.
 Δράκοντος, genit. a δράκω, οντος,
 ὅ, *draco*. α. 144.
 Δράκον, *aspiciebant*, pro ἔδρακον,
 3. pl. a. 2. act. a δέρω, *video*,
 in a. 2. ἔδρακον, facta metathesi
 ἔδρακον, p. m. δέδρακα. α. 262.
 Δράκοντες, *dracones*, dual. num. a
 δράκω, οντος, ὅ, *draco*. α. 233.
 Δράκωι, οντ, ὅ, *draco*, dat. pl.
 δράκωσι. S. 323. α. 166.
 Δραπένας, acc. *falces*, a δραπέτη.
 idem δρέπανον, υ, τὸ, a δρέπω,
carpo, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι,
 a. 1. med. inf. α. 292. S. 31.
 Δραμῶν, *acerbam*, a δραμῶς, ἔκ,
 ὕ, proprie acris gustu, seu sapo-
 re. per metaph. *gravis*, *mole-*
stus. α. 261. 457.
 Δρύαλον, acc. a δρύαλ, est no-
 men viri, qui *quercum satis*
habet. α. 187.
 Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, οντος,
 ὅ, nomen viri, a δρῦς, υός, ἡ,
quercus, tam *durus ut quercus*.
 α. 179.
 Δρῦς, υός, ἡ, *quercus*, in acc. δρυῖ.
 hinc δρύας, acc. a δρύον, υ, τὸ,
petrus, *quercetum*. s. 232. 530.
 Δωακμήη, ης, ἡ, nomen proprium
 mul.
 Δωάμις, ους, ἡ, *potentia*. dat.
 δωάμει, a δωάμαι, *possunt*. in
 2. sing. δωάσαι, ad formam κρέ-
 μαμαι, f. δωάσομαι. δωάσαι,
 Jonice pro δωῇ, 2. sing. præs.
 med. subj. usitate δωῇ. a. 1.
 pass. ἔδωκῆθαι. S. 420. s. 350.
 Διώνω, 3. pers. ind. præs. pro διών-
 σι, *ingrediuntur*, a διώνω, δῖω,
 & δῦμι, *subeo*, f. δύσω, p. δέ-
 δυναι, a. 2. ἔδωκ, υς, υ. α. 151.
 Δῦρ,

Δύη, 3. pers. præf. sub. verb. δύω, *subeo*. s. 728.

Δύο, *communiter*, duo, δύω Attice. genit. dual. δυῶν, f. δυῶν, *duarum*. dat. pl. δυσι. α. 112.

Δύσαι, 2. 1. inf. aët. verbi δύω, *subeo*, f. σω, p. δέδωκα. α. 1. ἔδωκα. α. 1. inf. aët. δύσαι, pro δόναι, *subeo*, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγές, *molestus*. num. pl. 2. δυσηλεγής, ἑός, *molestus*. ex δυς, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficiliter*, & κλέγω, *curo*. f. ξω. s. 506.

Δυσήλαδος, ε, ὅ, ἦ, *raucus*. Th. κήλαδος, ε, ὅ, *sonus*, *vox*. s. 196.

Δυστομία, acc. Jon. a δυστομία, Jonice α mutatur in η, proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur *difficiliter* se legibus subjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς & νόμος, *lex*, hoc a νόμω, *tribuo*. §. 230.

Δυστήμορ, *gravis accessor*, proprie *trajeitu difficilis*. ex δυς & πέπεμφο, verbi πέμπω, f. ψω, *mitto*. s. 722.

Δύσσο, *induere*, Poetice pro δύσσο, Jonice, & hoc pro δύσσο, εἶδω, præf. med. imperat. a δύω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι, *induo*. εἰδύσομαι, ε, ετο, *induebam*. Th. δαίω, vel δύω, *subeo*. α. 108.

Δυστομήν, gen. pl. Æolice, g. f. pro δυστομήν, præf. part. a δύσομαι, *mergor*. idem quod δαίω & δύω, *subeo*. s. 384.

Δυσφήμοιο, *ominosus*, gen. sing. Jon. a δύσφημος, *malis ominis*, ex δυς, & φῆμι, vel φημι, *dico*. s. 735.

Δυσφρονίω, præf. part. a δυσφρονέω, *animum abjicio*, *egre fero*. ex δυς, & φρῶν, εὖός, *mens*, §. 102.

Δυσφροσυνία, genit. pl. Æolic. a δυσφροσύνη, *animi aegritudo*, ex δυς, & φρῶν, εὖός, ἦ, *mens*, α-

nimus. §. 528.

Δυσωύμα, gen. sing. a δυσωύμα, *inauspiciatus*, ex δυς & ὄνομα, *nomen*, cui est *infaustum nomen*. §. 171.

Δωδεκάτη, *duodecima*, δωδεκαταῖ, *duodecimius*, & *duodecim annorum*, a δωδεκάτης, *duodecimius*. ex δύο, & δέκα, *decem*. s. 791.

Δωδεκάμην, ex δωδεκα, *duodecim*, & μῆν, *mensis*, ὅ, *mensis*. s. 252.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ) 3. sing. 2. aët. subj. a δίδωμι, *do*. s. 354.

Δώδεκα, *duodecim*. Th. δέκα, *decem*. α. 162.

Δῶν, *dederit*, Attice, pro δόιν, 2. 2. opt. aët. a δίδωμι, *do*. Vide δόμω. s. 357.

Δῶκ', *dedit*, pro δῶκε, & hoc pro ἔδωκε, apocope Poetica, δῶκεν, pro ἔδωκεν, 3. pl. a. 1. aët. indicat. ab ἔδωκε. Th. δίδωμι, *do*. α. 400.

Δῶμος, ατ, τὸ, *domus*, pro δόμω, a δέμω, *exstruo*. §. 410.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ε, τὸ, *donum*, δῶροις, dat. pl. s. 614.

Δωρίς, δωρίδ, ἦ, *nomen mul.* §. 230.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωρόφαγος, *donivorus*. Duo turpissima vitia in iudice ἡ δωροφαγία, ἢ ἡ προσωποληψία. dicitur δωροφάγος, *qui devorat dona*, *qui bovem habet in lingua*. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Τζετζες intelligit τὰς ἐκ τῆς λαμβάνει δῶρα διαζῶντας, qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam pestem e medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna. ex δῶρον, *donum*, & φάγω, *edo*, *comedo*. s. 39.

Δῶς, *donum*, indeclinabile Poet. idem, quod δόσις. Th. δίδωμι, s. 356.

Δώσω, *dabo*, fut. 1. aēt. a δίδωμι.

Vide in δόμῳ. s. 57.

Δότης, *datori*, dat. cas. usitatus δότης, α, ο, *dator*. Th. δίδωμι, *do*. s. 355.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτήρ, *donator*, a δίδωμι, *do*. δωτῆρες εἰών, *datores bonorum*. malo δωτῆρες εἰών. εἰών scil. δωρεάν, ubi εἰών est genit. pl. g. f. pro εἰών. Vide infra εἰών. S. 46.

Δωτῶ, εὐς, ἡ, nomen mul. S. 248.

Δώσω, a. 2. sub. pro δώσω, Poetice, noua ἢ μεγαλὴ ἐπειθείτω, verb. δίδωμι, *do*, S. 222.

E

E, *ipsum*, acc. ab εἶ, οἶ, εἰδὶ εἰ λυθεῖ, *neque ipsum later*. s. 268.

Εἶ, 3. pers. ind. ab εἰώ, *sino*, *permitto*, f. εἰώσω, p. εἵκαμ. S. 772.

Εἰών, *bonorum*. vitiose videtur quibusdam scribi εἰών, pro εἰών Æolice, ab εἶς, ἡ, οἷ, *suus*. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab εὖς, εἴ, εἶον, idem quod εἶς, vel εἶς, *bonus*, subintelligi potest δωρεών, a δωρεά, *donum*. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in εἰών (pro εἶον Æolice) τὸ δωρεών. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. Deus vero dator & largitor donorum suorum. h. e. quæ ab ipso proveniunt, & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum εὖς, εἴ, οἷ, pro εἶς, sit vox proba nec ne. Desideramus hic auctoritatem. εὖς, vero εἶ, εἶον, *suus*, α, ω, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur εἰών, quam per spiritum tenuem. S. 46.

Εἶγε, 3. sing. præter. med. pro εἶγε, *fractus fuit*, verbi εἶγυμι, vel εἶγω, *frango*, p. m. εἶγε & εἶγω, solutione η in εα. aor. 1. ἤξε & εἶξε. aor. 2. pass. ἤγλω & εἶγλω. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præter. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. s. 534.

Εἶορ, εἶορ, τὸ, ver. contracte ἶρ. Unde Latinorum *uor*. s. 477.

Εἶσιν, Ionice pro εἰσὶ, *sunt*, ab εἶμι, *sum*. S. 95.

Εἵαυτῇ, dat. *sibi*, ab εἵαυτῇ, εἵαυτῆς, *sui*. S. 126.

Εἵδομαι, εἵδομαι ἱερὸν ἡμέρ, *septima dies, sacra dies*. ab εἵπῃ, *septem*. s. 770.

Εἵδομαι, Poet. pro εἵδομαι. s. 805.

Εἵβη, 3. sing. a. 2. aēt. a βάινω, *eo*, *incedo*, f. βήσωμαι, p. βέβηκα, a. 1. med. εἵβητάμην. εἵ δ' εἵβη, pro εἵεβη, per tmesin. S. 194.

Εἵβηλασε, a. 1. ind. a βελάω, *consilium ago*. f. σω. Th. βελή, *consilium*. S. 389.

Εἵβοντες, a. 1. ind. a βοντιάω, *tono*. Th. βοντή, *tonitru*. S. 839.

Εἵγυμι, 3. sing. a. 1. aēt. indic. ab εἵγυμι, f. ἵσω, vel ἵξω, *in manus do*, a γύναιον, α, π, *cavitas manus*, seu *vola*. idem quod εἵγυμι. S. 483.

Εἵγυς, & εἵγυθι, Poet. comp. εἵγυθι, superl. εἵγυθι, *proximus*. s. 249.

Εἵγυτο, 3. pl. imperf. a γείνομαι, *gignor, nascor*. εἵγυτο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. m. εἵγυτόμην, α, 3. pl. εἵγυτο. S. 46.

Εἵγυμι, *excitat*. 3. pers. præf. ind. ab εἵγυμι, *excito*. εἵγυμι, 2. dual. imperf. pass. Poetice augmento abjecto pro εἵγυμι, f. εἵγυμι. p. ἵγυμι, & Attice εἵγυμι. a. 1. ἵγυμι. s. 20.

Εἵγυ-

Εἴκατε, *quā, incestina*. §. 537.

Εἴκατθετο, *condidit*, per syncope, pro εἴκατθετο, 3. pers. sing. a. 2. m. verbi εἴκατεπιδήμι, *condo, depono, in*. Th. πιδήμι, *pono*. a. 2. med. εἴδμεν, *so, to*. §. 487.

Εἴκατελείπων, *relinquens*, praef. part. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, p. m. λείλομαι, a. 2. m. εἴλομαι. §. 378.

Εἴκισσας, *illapsus*, a. 1. part. ab εἴκω, *incido*, f. εἴκισσας, a. 1. activ. εἴκισσας. Th. κίρω, f. Ἰολ. κίρω, *incido*. §. 216.

Εἴγω, 3. pers. ind. a. 2. *sepuit*, tanquam a γῆμι. Th. γινώσκω, fut. 1. γινώσκωμαι. a. 2. εἴγω, *us, u*, p. εἴγωμαι. §. 218.

Εἴχῃ, *et, tū, lancea*, dat. εἴχῃ, dat. pl. εἴχῃσι. §. 135. 190.

Εἴχωρον, *domesticum*, in eo loco ubi habitas, ex εἴ, & χῶρος, *us, o*, locus. §. 344.

Εἴω, *ego*, εἴω, Attice, & εἴω, Dorice. §. 654. 10.

Εἴωκ', *rodit*, pro εἴωκε, 3. singul. a. 2. act. a εἴωκω, *rodo, mordeo*, f. εἴωμαι, p. εἴωκα, a. 2. εἴωκεν. §. 451.

Εἴωμος, a. 1. act. Poet. pro εἴωμος, a εἴωμο, *domo*. §. 408.

Εἴωσάμεθ', *divisimus*, 1. plur. aor. 1. m. pro εἴωσάμεθα. Poet. duplicant σ metro id postulante. a εἴωμαι, *divido*. εἴωσαστο, *destinavit*. Th. εἴω, *divido*. §. 37. §. 520.

Εἴξατο, *suscepit*, a. 1. med. a εἴχομαι, *capio*, f. εἴχομαι, p. εἴδομαι. §. 479.

Εἴησι, *alligerunt*, a. 1. a εἴω, *ligo*, f. εἴησι, & εἴωσι, praet. pass. εἴωμαι, §. 718.

Εἴδωκεν, *docuerunt*, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi εἴδωσκω, *docceo*, f. εἴω, p. εἴδωκα, a. 1. εἴδωκεν. §. 652.

Εἴδωκον, 3. pers. pl. imperf. pro εἴδωσκον, a εἴδωσκω, pro εἴδωσκω; *do*. Vide εἴδωσκω. §. 140.

Εἴδον, pro εἴδωσκον, a. 2. 3. pl. a εἴδωσκω, *do*. §. 30.

Εἴδοιτο, *agitabatur*, imperf. pass. Th. εἴδομαι, f. ἴσω. §. 237.

Εἴδομαι, *et, tū, sedes*. Th. εἴδομαι, f. εἴδομαι, *sedeo*. §. 203.

Εἴδουσι, *edunt*, praef. ind. εἴδω, *edo*, p. εἴδωκα, cetera tempora non sunt in usu. §. 640.

Εἴρη, Ionice pro εἴρη, *sella*, ἡ. Th. εἴρομαι, *sedeo*. §. 386.

Εἴρομαι, *sedem habent*. 3. pl. ind. pass. pro εἴρομαι, ab εἴρω, *ō*, Poetice εἴρω. Th. εἴρομαι, f. εἴρωμαι, *sedeo*. §. 388.

Εἴωκον, 3. pl. imperf. a εἴωμαι, *possum*. Vide supra εἴωμαι. §. 135.

Εἴωσι, imperf. *induit*, a εἴω. Vide in εἴω-εἴωσι.

Εἴωσας, genit. sing. ab εἴωσας, *cinbus*. Th. εἴω, *edo*. §. 593.

Εἴωκε, *dedit*, a. 1. verbi εἴδωμαι, *do*, f. εἴωσκω, p. εἴωκα. a. 2. εἴωκεν, *us, u*. §. 279.

Εἴωρηται, a. 1. ind. a εἴωρηται, f. ἴσω. *dono*. Th. εἴωρηται, *et, tū, donum*. §. 82.

Εἴω, a. 1. vel 2. pro εἴω prosthesis Poetica. Th. εἴω, *dico*. a. 1. εἴω. a. 2. imperat. εἴω. §. 86.

Εἴω, *unus*, pro εἴω, per πρόσθετον Poeticam, f. μίω, n. ὄν. §. 145.

Εἴωδεται, *appetit*, praef. ind. verb. εἴωδεται, *cupio*. hinc εἴωδω, *tū, desiderium*. §. 380.

Εἴωγ', praef. imperat. pro εἴωγ', *cohibe*, ab εἴωγ', pro εἴωγ', *arceo*, f. εἴω. §. 335.

Εἴωρη, pro εἴωρη, *ros*. §. 395.

Εἴω, *fervebat*, 3. pers. imperf. act. a εἴω, *ferveo*. §. 595.

Εἴωμαι, *sedentem*, praef. pass. praef. verbi εἴωμαι, *sedeo*. f. εἴωμαι. §. 593.

Εἴωμαι,

- Εζω**, *vivebant*, 3. pl. imperf. aet. a ζω, Poet. προζω, ὦ, *vi-vo*, f. ζήσω. p. ἔζηκα. s. 112.
- Εῶ**, *erat vel fuit*, Poet. προ εῶ, imperf. verbi εἶμι, *sum*. s. 11.
- Εῷ**, *suus*, acc. ab εὖς, ἦ, ἐν, *suus*, s. *um*. ab εἰ, *fui*. S. 487.
- Εῷθε**, poetica prosthesis, προ εῷθε, & hoc pro ἦς, est autem a. 2. sub. ὦ, ἦς & Poet. εἶ, ἦς. 3x est Æolica paragoge. Th. εἶμι, *sum*. s. 134.
- Εῷ**, pro ἔπ, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, *ad-duc*. s. 50.
- Εῶλω**, vel θάλω, *volo*, f. θαλή-σω, p. τεθέληκα. εἰθέλωθε, 2. pers. præf. sub. pro εἰθέλης per paragogen Æol. εἰθέληστ, vel ε-θέληστ, 3. pers. sing. sub. præf. Jonice pro εἰθέλη. s. 209. 268. 668.
- Εῶλημός**, *voluntarius*, ab εἰθέλω. *volo*. s. 120.
- Εῶπο**, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. εἰθέμω, σο, το. a πίθημι, *po-no*. s. 512.
- Εῶσαν**, 3. pl. a. 2. ind. ab εἰθω, *posui*, εἰθηκα, a. 1. ind. a πίθη-μι. s. 74. 289.
- Εῶσσε**, *committunt*, a. 1. ind. 3. pers. sing. a θλάω, αἶσω, *fran-go*. s. 140.
- Εῶναι**, *depercebant*, 3. pl. im-perf. a. θοναίω, *epulor*, f. ἴσω. Th. θοίνη, ης, ἦ, *epulum*. s. 212.
- Εῶφθη**, *innutrita est*, a. 1. pass. pro εἰτρώφθη, quia formatur a τέτρωπται, alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce εἰτρώφω videre est, a τρώφω, αλο. f. ψω. p. φω. a. 2. εἰτρώφω. p. m. τέτρωφα. S. 192.
- Εῶυον**, *surebat*, imperf. a θυ-νέω. idem quod Th. θυώ, *im-petu feror*. f. ὕσω. s. 210.
- Εἰ**, *si*. s. 106.
- Εἶα**, *vere*. dat. sing. pro εἶα, ab εἶαρ, ρος, τῷ, *ver*. s. 462.

- Εἶαρος**, *vernus*, s. *um*. dat. pl. εἰαροῖσι, ab εἶαρ, *ver*. s. 682.
- Εἶατε**, *reliquit*, a. 1. aet. ab εἶαω, *fino*. f. εἶσω. p. εἶαγ. s. 424.
- Εἶαται** pro λῶται Jonice, *sedens*. 3. pl. ind. præf. verbi ἵκαται, ἵ-σαι, *sedeo*. Imperf. ἵκω, ἵσο. S. 622.
- Εἶβεται**, *distillat*. 3. præf. ind. Poetice προ λείβεται. Th. λείβω, f. ψω. *libo*, *fundo*. S. 910.
- Εἶδ**, εἶ, τῷ, *forma*, dat. εἶ-δαί, εἶδα. Th. εἶδω, *video*, f. εἶπομαι, aor. 2x εἶδον, & ἴδον. s. 63. s. 5.
- Εἶδως**, εἶδύς, pro εἶδυός, ἦς, pers. part. aet. εἶδω, vel εἶδμαι, *scio*, f. εἶδω. p. εἶδην. s. 54. 521.
- Εἶλω**, ἦς, ἦς, præf. opt. ab εἶμι, *sum*. s. 271.
- Εἶμαρ**, *basim*, adverb. Poeticum. S. 688.
- Εἶκαδι**, *viginti*, dat. sing. Th. ἑ-κοσι, *viginti*, unde est εἶκας, εἶ-δος, ἦ, *numerus complectens vi-ginti*, acc. εἶκαδά, s. 792. 820.
- Εἶκα**, præf. imperat. *cede*, ab εἶ-κα, *similis sum*. item, *cedo*. f. ξω. s. 353.
- Εἶκ'**, *siquidem*. s. 645.
- Εἶκαλ**, εἶ, ὅ, *similis*. Thema, εἶκω, f. ξω, *similis sum*. εἶκτω pro εἶκῶτω, 3. dual. imperf. aet. ab εἶκω, f. ξω, *similis sum*. s. 390.
- Εἶκτω**, *similes sunt*, Poetice pro εἶκῶτω, & εἶκῶται, *similes*. part. præf. aet. g. f. ab εἶκω. f. εἶξω. (pro εἶχα.) inde εἶκός, ἦς, ὅς. s. 206.
- Εἶλα**, *cepit*. a. 2. aet. ab αἶρέω, *cario*, f. ἴσω, p. ἥρηκα, a. 1. ἔλω, a. 2. med. εἰλόμην, s. ε-το. s. 137. 156.
- Εἰλείθυα**, ας, ἦ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opitulatur. eadem et-iam vocatur εἰλάθω, ab εἰλά-θω, *venio*. S. 922.
- Εἰληγμῶ**, *intortus*, pers. part. ab

ab ἡλίττω, volo. Th. ἡλίω, f. ἡσω, verso. §. 791.

Εἰλίποδες, curvipedes, ab εἰλίπας, ὀδῶ, flexipes, ex ἔλω, pro quo usitatum αἰρώ flecto, & πᾶς, ποδός, pes, dat. pl. εἰλιπόδεσσι, Jon. s. 795. §. 290.

Εἰλυφάζε, resplendebat, imperf. ab εἰλυφάζω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ὤ, circumvolvo, involvo. εἰλυφόντας Poetice pro εἰλυφόντες, & hoc pro εἰλυφόντες. Th. εἰλώ, verso. α. 275.

Εἰμωρετο, fato decretum erat, 3. perf. pl. perf. pass. Att. α μείρω, divido, partior, f. μέρω. p. μέμωρεκα, praet. pass. μέμωρμαι, Att. εἰμωρμαι cum spiritu aspero, quæ suum cuique distribuit in plusq. perf. εἰμωρῶμαι, σο, το. hinc εἰμωρμένη, ης, ἡ, fatum. §. 894.

Εἰμω, ατῶ, τῶ, vestis, ab ἔμωμι, nel ἔω, induo. α. 159.

Εἰμῶν, sumus, pro ἔσμῶν, Poetice, 1. pl. ab εἰμι, sum, α. 351.

Εἰν, in, pro εἰν, Poetice. s. 364.

Εἶσσι, praes. inf. esse, ab εἰμι, sum. s. 365.

Εἰνᾶς, pro ἐννᾶς, ἑβδῶ, ἡ, nonarius numerus. Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννῆα, novem. α. 810.

Εἶνεκα, pro ἔνεκα, propter, causa, εἶνεκ' ἀπαθάλις, propter improbitatem. §. 516.

Εἶο, pro ἔ Poetice, μετὰ εἶο, secum. §. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. perf. sing. a. 1. vel 2. ind. verbi εἶπω, dico. α. 116.

Εἶπατε, a. 1. imperat. εἶπω, dico, εἶπαθ', pro ἔπατε. §. 108. 115.

Εἶργον, coercens, praes. part. n. g. ab εἶργω, f. ξω, arceo. s. 494.

Εἶρέας, acc. pl. cætus, conciones, ab εἶρή, ης, ἡ, concio, cætus, ab εἶρω pectō, vel potius dico. §. 804.

Εἶρᾶσαι, enumerantes, pro εἶρᾶσαι, Dorice α pro ε, praes. part. f. g. pl. num. ab εἶρώ, dico, quod est ab εἶρω, in fut. εἶρω, unde suppullulavit novum verbum εἶρώ, Poetice εἶρώ, dico. §. 38.

Εἶρημῶν, constituta, perf. part. a ῥέω, f. ῥήσω, dico, praet. pass. ἔρρημαι, & Attice ἔρημαι. s. 370.

Εἶρῶν, ης, ἡ, pax. s. 228.

Εἶροπόνων, lanigerarum, πείνω, vel πένω, pectō, f. ξω, p. m. πείποκα. hinc πόνῶ, ε, ὄ, velius, & εἶρῶ, ὄ, τὸ, lana. s. 224-§. 446.

Εἶρύμενοι, praes. inf. Dorice pro εἶρύειν, trahere, ab εἶρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἶρύω. Sic & εἶρυτο, 3. singul. plusquam perf. pass. s. 818. α. 138.

Εἶς, ad; ἵκετο δ' εἶς κρείοντα, venitque ad Creontem. α. 84.

Εἶσαναβαίνειν, conscendens, praes. part. m. g. εἶσαναβαῖσα, a. 2. part. aet. f. g. verb. εἶσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβλω, a. 2. opt. βαίλω. §. 57. 939.

Εἶσανῶν, scandens, a. 2. part. Th. εἶμι, eo. §. 761.

Εἶσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἶδω, video. f. ἔπτομαι, a. 2. ἔδον, & ἴδον. §. 700.

Εἶσαφίκεν, reversus est, ex εἶς, ὅτι, & ἵκαίω, venio. Th. ἵκίομαι, venio. f. ἴχομαι, vel ἴκω, ἴξω, venio. α. 45.

Εἶτε, a. 1. ind. aet. verbi ἔω, colloco, induo, f. ἔτομαι, a. 1. m. εἰτάμην, p. εἶμαι.

Εἶτ', pro εἶσι, Vadit, ab εἶμι, eo. §. 972. εἶσι, eunt (ut vertunt) ab εἶμι, eo. vado. quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἶσι, sunt. s. 12.

Εἰσπέρησα, *transivi*, ab εἰσπέραιω.
Th. παρῶν, *transseo*, f. ἤσω, &
έσω. s. 755.

Εἴσκην, *assimilare*, praef. inf. pro
έκην Poetice. Th. ἔκω, f. ἔω,
similis sum. s. 62.

Εἰσόναν, *donec*, ex εἰς, vel εἰς, *ad*.
& ὄνα. s. 562.

Εἰσῆκε, *stabat*, 3. singul. plusq.
ab ἰσῆκε, *sto*. f. ἴσῶ. p. ἴσῆκε,
ubi spiritus asper ex praesenti re-
peritur ceu initialis litera. a. 2.
ἴσῆκε. s. 264.

Εἴσω, pro εἴσω, *intra*, Poetice cum
Genit. Th. εἰς, vel εἰς, *ad*. s.
151.

Εἶχε, *habebat*, imperf. verbi ἔχω,
f. ἔξω, & σχίσω, p. ἔσχηκε.
a. 2. ἔσχοι. s. 214.

Εἴως, Poet. pro εἴως, *donec*, *ad-*
verb. Th. εἰς, *sicut*. s. 378.

Εἶ, ex. praeposit. regit genit. s. 70.

Εἰκάοντο, *superabat*, imperf. a καί-
νυμι. Th. καίω, proprie *occido*.
item *vinco*. per sync. speciei. s. 4.

Εἰκάλασε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκά-
λασε, Poetice, a καλέω. f. ἔσῶ.
p. καέληκε. s. 391.

Εἰκαρτωάντο, *confirmabant*, 3. pl.
a. 1. med. a καρτῶν, *confirmo*.
Th. κρῖτο, & per metathesin
καρτες, εος, το, *robur*. s. 676.

Εἰκός, *procul*, *longe*, cum Genit.
s. 217.

Εἰκός, *singuli*, εἰκός, εἰκός,
εἰκός. s. 283.

Εἰκότη, *Hecate*, nomen mulier. s.
406.

Εἰκτηβόλ, s, ὁ, *qui procul te-
la ejaculatur*. Epitheton Apolli-
nis, ab εἰκός, *procul*, & βάλλω,
jacio. s. 58.

Εἰκτηβαλέτω, genit. Aeolice, pro
εἰκτηβαλέτω, ab εἰκτηβαλέτης,
s, ὁ, ex βάλ, s, το, *telum*,
& εἰκός. Adv. *procul*. s. 100.

Εἰκτόμβας, εἰκτόμβη, ης, ἡ, Sa-
crificium solenne, constans cen-

tum bobus, h. e. centum num-
mis argenteis, in quibus bos pi-
ctus erat, ex εἰκτόν, *centum*, &
βας, Dorice βας, *bos*, ὁ, ἡ. s.
479.

Εἰκτόν, *centum*. s. 130.

Εἰκτογῆ, *prognata*, praet. med.
part. f. g. ab ἐκτογῆ, praeter.
med. verbi ἐκτογῆ, pro ἐκτογῆ-
μαι, *enascor*. Th. γίνομαι, *gi-*
gnor. f. 2. γίνομαι, p. γένη-
μαι, a. 2. m. ἐγνώμην, a. 1. m.
ἐγνώμην. p. m. γέγονα. s. 76.

Εἰκτομέσθω, *nati sumus*. a. 2.
m. pl. num. Jon. pro ἐκτομέσ-
θω. Th. γίνομαι. s. 648.

Εἰ--ἐγέλκω, a. 1. Jon. pro ἐγί-
λκω, a γελῶν, *video*. s. 59.

Εἰκός, dat. ab ἐκός, η, ο,
ille, s, *id*. s. 72.

Εἰκός, *jacebat*, imperf. a κέμαι,
jaceo, f. κέσσομαι. s. 172.

Εἰκλόστο, *acclamavit*, seu *accla-*
maverat, imperf. a κέκλωμαι,
pro κέκλωμαι, cum clamore *jubeo*.
s. 341.

Εἰκλόστος, a. 1. ind. a κέκλω, *ju-*
béo, f. ἔκω. Th. κέλω, *jubeo*.
s. 60.

Εἰκβόλ, s, ὁ, *emissus jaculans*,
ab εἰκός, *procul*, *emittens*, & βο-
λή, *jactus*, mutato s in η. Th.
βάλλω, *jacio*. s. 94.

Εἰκπ, dativus, qui Poetice poni-
tur Adverbialiter. Th. εἰκπ, ἰ-
το, ὁ, *voluntarius*. s. 4.

Εἰκπ, imperf. a κίω, *eo*, *accipio*,
ex ἐκπ per metathesin. s. 277.

Εἰκορυφώσω, *summatim & brevi-*
ter perstringam, f. 1. verbi ἐκ-
κορυφώω, f. ἔσω. Th. κορυφή, η,
ἡ, *vertex*, q. d. summa capita
indicabo. s. 106.

Εἰκλεψ', pro ἐκλεψα, *surrupit*,
a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furo*,
f. ψω, p. κέκλεψα, p. med. κέ-
κλεπα. s. 51.

Εἰκλίθη, *inclinata est*, a. 1. ind.
pass.

- pass, verbi κλίνω, *inclino*, f. κλῖν, p. κέκλις, a. i. ἔκλις, p. m. κέκλις. §. 711.
- Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a κλονέω, *commoueo*, f. κλόνω. Th. κλόνω, u, o, *motus*. α. 317.
- Ἐκλυσ, imperf. a κλύω, *audio*, f. ὕσω. α. 68.
- Ἐκπύλας, *stupendor*, pro ἑκπύλαγος, per metath. ab ἑκπύλω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. aet. ἑξέπλωγον. α. 154.
- Ἐκπλύν, *expleti*, gen. ab ἑκπλύνω, pro ἑκπλύνω. Th. πλύνω, *plenus*. α. 778.
- Ἐκρῶντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum, i. Cor. 6. i. Th. κρῶω, *judico*, f. κῶ, p. κέκρω. §. 535.
- Ἐκρύψε, *abscondit*, a. i. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυψε. a. 2. ἑκρύβω. α. 47.
- Ἐκτελέα, *perfecta*, acc. ab ἑκτελέω, f. ἑλ, o, h, *perfectus*. Th. τέλει, α, o, το, *finis*. α. 466.
- Ἐκτελέσθω, *perfecerit*, a. i. sub. verbi ἑκτελέω, *perficio*. Th. τέλει, *finis*. α. 565.
- Ἐκτενε, *occidit*, a. i. aet. a κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἑκτενῶ, a. 2. ἑκτενον. §. 527.
- Ἐκτη, *sexta*, ἑκτῶ, u, o, *sextus*. Th. ἑξ, *sex*. α. 782.
- Ἐκτολμύσας, a. i. part. a εκτολμύω. Th. τόλμω, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἑκτολυμύσας, quae lectio est melior. Th. πλύω, ης, ἡ, *lana carpta*, ὧ ρεχα, ὧ ὀρεσι ρακατα. α. 44.
- Ἐκτός, vel ἑκτοθεν, *extra*. Th. ἑκ vel ἑξ, *ex*. α. 729.
- Ἐκτυπε, *intonuit*, a. 2. a εκτυπέω, *resono*. a εκτύπος, u, o, *fragor*. sicut a φιλέω ἑφίλω. Th. τύπτω. f. ψω, *verbero*. α. 383.
- Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἑξέφυγε, ab ἑκφύγω, *effugio*. f. ἑκφύξομαι. p. m. ἑκ-
- πέφωγε. Th. φάγω. §. 182.
- Ἐκόν, ὄντω, o, *voluntarius*. §. 232.
- Ἐλαίω, dat. sing. ελαία, ἡ, *olea*. nomen arboris, ελαιον, u, το, *fructus*, oleum. α. 572.
- Ἐλασαν, Ion. pro ἡλασαν, 3. pl. a. i. ab ελάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ελάωνω, f. ελάω. ελάσας, a. i. Aol. opt. ελάσας, *adigens*, part. a. i. aet. pro ελάσας metri causa. §. 522. α. 372. α. 477.
- Ἐλάτης pro ελάταις, dat. pl. Ion. ἡ ελάτη, *abies*. sic dicta a ventorum agitatione. α. 509. α. 190.
- Ἐλαφροιο, gen. Ion. ab ελαφρῶ, o, ε ἡ, *cervus*, quasi ελαφρὸς, *cervus est levis*. α. 402.
- Ἐλαφρότερον, *levior*, comparat. ab ελαφρὸς, ὧ, o, *levis*. α. 415.
- Ἐλαύνει, *ducit*, praes. opt. ab ελαύνω, f. ελάτω, *agito*. α. 443.
- Ἐλαχον, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. aet. ελαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. ἔλαχα. p. med. λέλαχα. §. 424.
- Ἐλεγχο, ε, το, *probrum*, *deditus*. Th. ἐλέγχο. ξω, *arguo*. §. 26.
- Ἐλέω, *capere*, pro ἐλέω, dialys. Ionica. a. 2. inf. ab αἰρέω, *capio*. α. 337.
- Ἐλεωτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέετο, *concubuerat*, verbi λέγεσθαι, *cubo*, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.
- Ἐλεω, *invasit*, a. 2. ind. pro ἐλεω, ab αἰρέω, *capio*. Vide ἐλέσθαι. §. 167.
- Ἐλέως, genit. ab ἐλέω, ἡ, nomen speciosissime mulieris. α. 165.
- Ἐλεών, pro ἐλεωνόν, per syncopen, *misere*. ελεωνός, *misere*. ἐλεώ, *misericordiam*. Th. ἐλεω, u, o, *misericordia*. α. 205.
- Ἐλέσθαι, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἰρέσθαι, f. αἰρεθήσομαι,

- μαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰλό-
μην . s. 287.
- Εἰλα, *elige*, Dorice pro εἰλῆ ad
formam τυπῆ, εἰλῶ, a. 2. med.
imp. ab αἰρέσθαι . S. 549.
- Εἰλαθῆρ, εἰλαθῆρ, ἥρ, ἦ,
nomen proprium urbis in Bœo-
tia . S. 54.
- Εἰλεφαίρετο . imperf. *decipiebat* . Th.
εἰλεφαίρω, *decipio* . S. 330.
- Εἰλέφει, *ebori*, dat. sing. ab εἰ-
λέφας, *ant*, ὁ, *elephas* . α. 141.
- Εἰλήλαται, *ductum est*, 3. sing.
præt. pass. ab εἰλάω, in præt.
pass. ἤλαμαι, & facta Attica re-
duplicatione εἰλήλαμαι . Th. εἰλαυ-
ω, *agito*, f. εἰλάω, p. ἤλαω . S. 726.
- Εἴηται, 3. sing. ab εἴωμαι, ἦ, ἦ-
ται, a. 2. med. subj. ab αἰρέσθαι,
capio, f. 1. pass. αἰρηθήσω-
μαι . p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλό-
μην . ponitur & εἴηται, per τιμή-
σιν pro ἀφῆλται . s. 320. & 605.
- Εἴθαι, a. 2. opt. act. *venenit*,
εἴθης, subj. εἴθῃ, inf. εἴθον-
το, genit. part. ab εἴρχομαι,
venio . f. εἰλάσσομαι . a. 2. ἤλυ-
θαι, & per syncopen ἤλθαι, *ec*, *e*.
p. m. ἤλυθα, Att. εἰλήλυθα . s. 543.
- Εἴλιγες, acc. pl. εἰλίκεσσι, dat. pl.
curvas, q. d. anfractuosas, ab
εἰλεῖ . Th. εἰλέω, *verso* . s. 452.
- Εἰλίκη, nomen urbis . α. 475.
- Εἰλικοβλέφαρ, *u*, ὁ, *κῆ* ἦ, cui
palpebrae sunt volubiles, sortiles,
sunt nigrae, ab εἰλικός, *u*, volu-
bilis, hoc ab εἰλίω, *volvo* . Th.
εἰλέω, *verso*, & βλέφαρον, *u*, τὸ,
palpebra . S. 16.
- Εἰλικών, *ων*, ὁ, nomen montis,
qui nomen habuit ab anfractuo-
sis viis . s. 639. S. 2. 23. hinc .
- Εἰλικωνιάδες, *Muse*, εἰλικωνιάδος,
dat. pl. Ion. *s*. 63. S. 1.
- Εἰλικώπιδι, dat. ab εἰλικώπις, *ιδ*,
ἦ, *limis oculis contuens*, ex εἰλεῖ,
quæ vox etiam adjective capi-
tur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω,

- verso*, & ὤψ, *oculus* . Th. ὀπτο-
μαι, *video* . S. 307.
- Εἰλεον, *liquerunt* . 3. pl. a. 2. act.
a λείπω, *linquo*, f. ψω . p. φω .
p. m. λείλοιπα . s. 156.
- Εἰλεω, *trahere*, imperf. Ion. pro
εἰλῶ, *ec*, *e*, ab εἰλω, *traho*,
f. εἰλῶ . α. 158.
- Εἰληδόν, adverb. *luctando*, *attra-
hendo*, *ut supplantetur*, *vel su-
blimis sternatur* . Th. εἰλω, f.
ζω, *traho* . α. 302.
- Εἰλαβεν, a. 2. ind. Poet. pro εἰλε-
βεν, verb. λαμβάνω, *capio*, f. λή-
ψομαι, p. λείληρα, & Attice εἰλη-
φα, α. 1. εἰλαβη, *ec*, *e* . S. 179.
- Εἰλαδ, genit. ab εἰλας, *ιδ*,
u, *Græcia* . s. 653.
- Εἰλαδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipu-
lis* . Th. εἰλέω, *convulso* . α. 291.
- Εἰλοπας, *mitos*, acc. pl. q. d. *εἰ-
λαίπει ἢ ὄψ*, *quos deserit vox*,
ab εἰλοψ, *οπ*, *qui vocem e-
dere nequit*, ab ὄψ, *ὀπός*, ἦ,
vox, & λείπω, *linquo* . α. 212.
- Εἰλις, εἰλίδ, ἦ, *spes* . s. 96.
- Εἰλόμην, *spemans*, præt. part. ab
εἰλομαι, Poet. pro εἰλίζω . Th.
εἰλις, *ιδ*, ἦ, *spes* . α. 66.
- Εἰλω, *το*, τὸ, *tento*, ab εἰλω,
traho . Th. εἰλέω, *verso* . s. 436.
- Εἰλόατο, *liberauit*, a. 1. med. a
λύω, *solvo*, f. σω, p. λείλυκα . S. 528.
- Εἴμ', pro εἴμει, acc. ab εἴγω, *ego* . s.
396.
- Εἴμαρκεθῶ, 3. dual. imperf. med.
a μάρμαι, *pugno* . α. 238.
- Εἴμης, acc. pl. f. g. ab εἴμός, *i*,
όν, *meus*, *u*, *unt* . s. 55.
- Εἴμαχοιτο, *dimicabant*, imperf.
verbi μάχομαι, *pugno*, f. μα-
χήσομαι, p. μαχέχημαι . α. 301.
- Εἴβαλλε, *conjicit*, 3. imperf. pro
εἴβαλλε, Th. βάλλω, *λῶ*, *jacio*,
p. βέβληκα, a. 2. εἴβαλον, p. m.
βέβολα . α. 453.
- Εἴβασιλλαν, *ec*, *e*, imperf. pro
εἴβασιλλαν, verbi εἴβασιλλαν,

- regno in. Th. βασιλεύς, ἐγώ, ὁ, rex. §. 71.
- Ἐμβεβαύς, *insistens*, ἔμβεβηκῆ, f. g. pl. perf. part. aēt. per crasin, pro ἔμβεβηκώς, verb. ἔμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, eo. α. 195.
- Ἐμῆο, Jon. & poet. pro ἑμέο, & hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ.
- Ἐμελλε, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, *futurus sum*. α. 126.
- Ἐμελλε, imperf. a μέλει, imperson. *cura est*, p. μεμέληκε. α. 147.
- Ἐμῆρ, Ionice pro ἑναι, praes. inf. ab ἐμῷ, *sum*, §. 500.
- Ἐμενοίνα, *curabas*, imperf. a μενοίω, *curo*. Th. μείνω, εἶναι, τὸ, *animus*. α. 368.
- Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. a μέδομαι, f. ἡσομαι, *cogito*, *machinor*. a. 2. μῆδω, εἶναι, τὸ, *cura*. α. 49.
- Ἐμῖνε, *mansit*, imperf. a μέμνη, *maneo*. Th. μένω, εἶναι, *maneo*. α. 97.
- Ἐμίσγεται, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, *miscor*. f. 1. μίχθῃτομαι, praet. perf. μείγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.
- Ἐμμεπίως, adverb. *dicto citius*, q. d. ἄμμε τῷ ἔπει, ab ἔπει, εἶναι, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. α. 442.
- Ἐμμερηγῆα, f. g. p. m. part. a μέω, *cupio*. α. 439.
- Ἐμμεται, *esse*, Æol. pro ἑμναι, Dor. pro ἑναι. ab ἐμῷ, *sum*. α. 272.
- Ἐμμενέως, *fortiter*, adverb. μείνω, εἶναι, τὸ, *robur*. §. 712.
- Ἐμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, praet. med. a μείρω, *divido*, *sortior*, praet. pass. μέμωμαι, & Att. ἑμωρμαι. α. 347.
- Ἐμός, ἡ, ὅν, *meus*, α, *um*, ab ἐμῷ. Th. ἐγώ, *ego*. α. 270.
- Ἐμπαλιν, *retro*, adv. Th. πάλιν, *rursus*. α. 145.
- Ἐμπαλαδὸν, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. α. 732.
- Ἐμπαλάσκατος, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμ-
- παλάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.
- Ἐμπεσε, *inciderat*, pro ἐπέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπασον, a. 2. part. πεσὼν. α. 420.
- Ἐμπικ, *tamen*, Ionice pro ἑμπας. α. 142.
- Ἐμπλήω, *prope*, adverb. ab ἐμπαλάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.
- Ἐμπνέσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνέσω, p. πνέσωκα. α. 508.
- Ἐμπορίω, acc. Jon. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th. πείρω, *transfeco*, p. m. πέπορα, unde est πέπορ, α, ὁ, *via*. hinc ἐμπορο, *mercator*. α. 646.
- Ἐν, in, praeposit. regit dat. pro ἐνθα, *ibi*. α. 204.
- Ἐναιε, *habitabas*, imperf. a ναίω, *habito*. α. 14.
- Ἐνελίγχιον, *similem*, ex ἐν & ἐλίγχιον, *similis*, q. ex α & λίγγω, *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἄλκις, ἑγγύον. α. 129.
- Ἐνέητοι, *hostes*, ab ἐνέπαι, adverb. Th. ἐνέπαι, *pro*. α. 184.
- Ἐναποψύχω, *alvum exonerare*, *excernere*, praes. inf. ex ἐν, ἐνέπαι, & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. α. 759.
- Ἐναρε, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 367.
- Ἐνερίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.
- Ἐνεροφίρος, *spoliator*, pro ἐναρηφίρος, *spolia ferens*, ab ἐναρε, τὰ, *spolia*, & φέρω. α. 192.
- Ἐνάτη, Poetice pro ἐνάτη, *nona* ab ἐνάα, *novem*. α. 772.
- Ἐνάλος, α, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. §. 129.
- Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, *unum*, & δέκα, *decem*. α. 774.
- Ἐνδήμοισι, *popularibus*, dat. pl. Jon. ab ἐνδήμος, *qui in populo est*.

hinc ἰδῆμος ὄρος est morbus
cuidam populo peculiaris . Th.
ἰδῆμος, α, ὅ, populus . α. 225.
Εἶδος, intus, adverb. hinc εἶδοθεν,
ex interiori loco, εἶδοθι, intus .
Θ. 964. α. 31.
Εἰδυκῆς, adv. valde accurate, ab
εἰδυκῆς, αος, ὅ, ἦ, promptus,
accuratus . α. 427.
Εἰδρυοί, α, τὸ, cor & medulla ar-
boris, ὑγρῶν δένδρων τὸ μέ-
σον, der Kern vom baub . Th.
δρῦς, υῶς, ἦ, quercus . α. 469.
Εἰσθῆκε, α. 1. ind. verbi εἰσθῆ-
μι, impono, f. θῆσω, p. τέθει-
κα, α. 2. εἶδω . Θ. 174.
Εἰσὶν, ferat, α. 1. sub. εἰσῆται, α.
1. aet. infinit. ab εἰσῆναι, idem
quod εἰσῆναι, vel α εἰσῆναι, fero,
f. οἶσω, α. 1. λῦσιν, Poetice
λῦσιν, & abjecto augmento,
εἰσιν, α. α. 563. Θ. 784.
Εἰσμεν, distribuerunt, α. 1. ind.
α εἰσμεν, f. μῶ, tribuo, praet. re-
tribui, α. 1. εἰσμεν, p. med. re-
tribui . α. 224.
Εἰσιν, propter, causa, adverb. α. 163.
Εἰσῆκτο, inerat, 3. sing. imperf.
ab εἰσῆκται, f. κῆκται . Th. κῆ-
κται, jaceo . Θ. 145.
Εἰσπνῶσκαι, α. 1. aet. ab εἰσπνῶ-
σκαι, inspiro, aspiro . Thema πνῶ-
σκαι, f. πνῶσκαι, flo, spiro . α. 131.
Εἰσποιέσκαι, duxerunt, α. 1. med.
verbi εἰσποιέσκαι, facio in . Th.
ποιέσκαι, ὦ, facio . Θ. 7.
Εἰσπῶν, alloquens, praef. part. Th.
εἰσπῶ, dico . α. 1. εἰσπῶ . α. 194.
Εἰσθε, infra, adverb. Th. εἰσθε,
α, ἦ, terra . Θ. 720.
Εἰσποισι, inferis, dat. pl. Jon. i-
dem quod καταχθονίοις . Th. εἰ-
σθε, α, terra . Θ. 850.
Εἰς, α, ἦ, novilunium . Th. εἰ-
ς, seu εἰς, annus . α. 770.
Εἰσός, placida, genit. ab εἰσός,
αος, ὅ, bonus, placidus . Th. est
εἰς, αος, ὅ, bonus . Θ. 65.

Εἰσπῶν, α. 1. m. ab αἰσπῶν, occi-
do . f. αἰσπῶ . α. 1. εἰσπῶ . Θ. 316.
Εἰς, hic, ibi . α. 493. hinc εἰ-
σπῶν, idem quod εἰς . Θ. 586.
Εἰσθε, hic, hic, adv. Th. εἰ-
σθε . α. 654.
Εἰς, hinc, adverb. de loco . Th.
εἰς, hic, illic . α. 285.
Εἰσπῶσκαι, inferere, α. 1. inf.
m. ab εἰσπῶσκαι, αλο in . Th. πῶ-
σκαι, αλο . f. εἰσπῶ . p. τέθεικα . α.
2. εἰσπῶν . p. m. τέθεικα . α. 781.
Εἰς, in, poet. pro εἰς . α. 276.
Εἰσπῶν, quotannis, ab εἰσπῶν,
α, ὅ, εἰς, annuus . Th. εἰσ-
πῶν, annuus, q. d. εἰς εἰσπῶν εἰ-
σπῶν . α. 449. Θ. 58.
Εἰσπῶν, repono, pro εἰσπῶν-
σκαι, 2. sing. α. 2. med. imperat.
ab εἰσπῶν . Th. πῶν, repono . α. 27.
Εἰσπῶν, proloqui, praef. inf. pro
εἰσπῶν . Th. εἰσπῶ, dico . α. 1. εἰ-
σπῶ . Θ. 369.
Εἰσπῶν, novennio, εἰσπῶν, no-
vennis . Th. ab εἰσπῶ, novem,
& εἰς, αος, τὸ, annus . Θ. 801.
Εἰσπῶν, dual. num. ab εἰσπῶν-
σκαι, α, ὅ, novennis, ab εἰσπῶ,
& εἰς . α. 436.
Εἰς, οἱ, αἱ, τὸ, novem, αἱ-
τῶν . Θ. 56.
Εἰσπῶν, poet. dicite, pro εἰσπῶν,
praef. imperat. ab εἰσπῶν . Th. εἰ-
σπῶ, dico . α. 1. εἰσπῶ, α. 2. εἰ-
σπῶν . α. 2.
Εἰσπῶν, dat. pl. Jon. & Poet. pro
εἰσπῶν, ab εἰσπῶν, consilium,
sicut εἰσπῶν, intelligentia est, α
εἰσπῶν, ita εἰσπῶν, ab εἰσπῶν,
immitto . Th. εἰσπῶ, mitto . Θ. 494.
Εἰσπῶν, perendinum, ab εἰσπῶν, seu
εἰσπῶν, vel εἰσπῶν, seu εἰσπῶν, vetus,
(sub. ἡμέρας .) φῶν, est parago-
ge Poetica . Th. εἰσπῶν seu εἰσπῶν,
annus . α. 410.
Εἰσπῶν, Neptunus, ab εἰσπῶν,
moueo, & γῶν, terra . α. 104.
Εἰσπῶν-

Εἰνύχιος, η, ον, seu εἰνυχος, *nocturnus*, adject. Th. νύξ, κτύς, ἡ, nox. §. 10.

Εἰνόησε, *sensit*, ut & εἰνόησαν, a. 1. ind. a νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῆς, *mens*. s. 89.

Εἰσπύω, *clamorem*, ab εἰσπύω, *dico*. Th. εἰπύω, *dico*. §. 708.

Εἰσοίς, εἰς, ἡ, *motus*, ab εἰσώω, *moveo*. Th. εἰς, εἰδός, *unus*. §. 681.

Εἰσοίχθων, *terra quassator*, ex εἰσώω, *moveo*, inde εἰσοίς, *motus*, & χθών, *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. s. 665.

Εἰτός, *intus*, adverb. s. 269.

Εἰπταθεν, & εἰπταθι, idem quod εἰπτός. s. 542. 520.

Εἰπταύωμαι, a. 1. med. infinit. ab εἰπταύωμαι, *apparo*. Th. εἰπταύω, *apparo*. s. 632.

Εἰπκαλίοιο, gen. Jon. ab εἰπκαλίοιο, a, ὅ, *Mars*. Th. Εἰπώ, ἡ, *Bellona*. a. 37.

Εἰπώ, ὅς, ἡ, *Bellona*, ab εἰπώ, *perimo*. §. 273.

Εἰ, ex, praeposit. reg. genit. s. 148.

Εἰάδιος, α, ὅ, nomen viri. a. 180.

Εἰαλαπάξω, *diripiet*, f. 1. Th. λαπάξω, *sive λαπάσσω*, f. ξω. *evasuo*. s. 189.

Εἰαλέωμαι, *cuitare*, a. 1. med. infin. Vide supra αλέωμαι. s. 105.

Εἰαμείβοτο, imperf. Jon. abjecto augmento, verbi εἰαμείβομαι, *immitto*. Th. αμείβω, f. ψω, *commuto*.

Εἰαπάτης, *blonditias*, acc. pl. ab απάτη, *dolus*. Th. απατιάω, *decipio*. §. 205.

Εἰαπάτης, pro εἰαπάτης. a. 1. ind. Th. απατιάω, f. ἴσω, *decipio*, proprie πᾶτα απάγω, *a via aliquem abduco in devia*, hinc εἰαπατήσῃ, a. 1. sub. s. 323.

Εἰαπατίσκων, *fallens*, Poet. idem quod εἰαπατιάω. §. 537.

Εἰαῦτις, *denus*, adv. Th. εἰς αὐτόν, *rursus*. §. 915.

Εἰεγάγοντο, *procreati sunt*, a. 2.

m. cum Genit. verbi εἰεγίνωμαι, *enascor*. hoc a γένωμαι, *nascor*. Vide in γένωτο. §. 124.

Εἰεθόρως, a. 2. aet. ab εἰεθόρως, *prosilio*. Th. θόρως, vel θορῶς, *salio*. §. 281.

Εἰε, *habebit*, f. 1. Th. εἰχω, *habeo*. a. 2. εἰσχω. s. 272.

Εἰεός, Poetice pro εἰεός, *deinceps*, *ordine*. §. 809.

Εἰεκούτω, *sexaginta*. s. 564.

Εἰελάειν, Poetica ῥα epenthesi, pro εἰελάειν: ab εἰελάω, f. αἰώω, *expello*, p. εἰελάω. Th. εἰελάω. f. αἰώω. *agito*. §. 491.

Εἰελάεισι, *expellunt*. praes. verbi εἰελάω. εἰελάω, a. 1. aet. verbi εἰελάω, f. αἰώω, p. κω. s. 224. §. 820.

Εἰελάωτο, *expellit*. a. 2. m. ab εἰελάωμαι. Th. αἰελάω, *capio*. f. ἴσω, p. ῥηκω, a. 2. αἰελάω. s. 104.

Εἰελαθῶν, *exire*, a. 2. inf. εἰελαθῶσα, a. 2. part. Th. εἰελαθῶμαι, *venio*, f. εἰελαθῶμαι, a. 2. ἴλαθον. p. med. εἰελαθῶ. §. 772.

Εἰεμαί, f. 1. inf. pro εἰεμαί Jonice. Th. εἰχω, *habeo*, f. εἰω, p. εἰσχω. a. 2. εἰσχω. §. 394.

Εἰεπαίξω, a. 1. ind. verbi εἰεπαίξω, f. ξω. Th. εἰεπαίξω, *occido*. §. 289.

Εἰεπτή, s. 98. a. 2. indic. aet. ab εἰεπτήμι, f. εἰεπτήμι, a. 2. aet. εἰεπτήμι.

Εἰεπτόντες, a. 1. part. aet. Th. εἰεπτόν, f. ψω, *cado*. in a. 2. aet. ἴεπτον. a. 174.

Εἰερίσκει, a. 1. part. ab εἰερίσκω, *extraho*. Th. εἰρίω, f. ἴσω, *traho*. s. 626.

Εἰετέλεστον, & εἰετέλεστον, pro εἰετέλεστον, *perfecit*, a. 1. ab εἰετέλεστον, *perficio*. εἰετέλεστον, imperf. pass. Th. τέλεος, *fnis*. s. 83. §. 1002.

Εἰεφαίνθη, *emerge*, a. 1. pass. ab εἰεφαίνω, *emerge*, pro εἰεφαίνθη, per epenthesin ῥα. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πείφαγκα. a. 1. εἰεφαίνω. *ostendo*. §. 200.

Εἰεμήνη, a. 1. ind. *eumene*, ab

- ἄξιμα . f. ἔσω . Th. ἄξιμα , α , f. ἔσω , vomo . §. 497.
- Ε'ξῆρχον , incipiebant , duces erant . 3. pl. imperf. aēt. ab ἔξάρχω . Th. ἀρχομαι , incipio . α. 205.
- Ε'ξίκετ' , pervenit , a. 2. med. ἐξικόμην , α , ατο . verbi ἐξικνίσομαι , pervenio . Th. ἰκνέομαι , venio , f. ἴξομαι , p. ἴγμαι , a. 2. med. ἰκνύω . α. 471.
- Ε'ξιτόν , verbale , οἷς ἐκ ἐξιτόν ἐσι , quibus non exire licet . ab ἔξιμαι , exeo . Th. ἔμι , eo . §. 732.
- Ε'ξόπιθεν , poet. pro ἐξόπιθεν , adverb. a tergo . Th. ὀπίσω , retrorsum , retro . α. 130.
- Ε'ξοχ' , adverb. pro ἔξοχα , excellenter , ab ἔξέχω , excello . Th. ἔχω , f. ἔξω , & σχίσω , habeo . α. 773.
- Ε'οικώς , ὅπως , part. præt. med. ab εἶκω , similis sum . hinc εἰκώς dicitur pro οἷκώς , sicut εἰρώκω pro ὠρώκω . α. 215.
- Ε'όλπαι , præt. med. spero , ab ἔλπομαι . Th. ἐλπὶς , ἴδος , ἦ , spes . α. 475.
- Ε'όντος , ὄντι , ὄντα , gen. dat. & acc. ab εἶναι , Poet. pro εἶναι , ab εἶμι , sum . α. 476.
- Ε'ός , suus , hinc genit. Jon. εὐίο , pro εὐ . §. 472.
- Ε'ύσα , præt. part. f. g. ab εἶμι , sum . α. 292.
- Ε'π' , pro ἐπὶ , in , præposit. α. 33.
- Ε'πίγω , adduco . f. ἄγω , p. ἤγω , α. 2. ἤγον , & Attice ἡγχοι . Th. ἄγω , duco . §. 176.
- Ε'παινέσθαι , probaverit , a. 1. aēt. opt. Æol. ab ἐπαινέω . Th. αἶνος , α , ὁ , laus . α. 12.
- Ε'παινῆς , genit. ab ἐπαινῆ , gravis . Th. αἶνος , α , ὁ , laus . §. 768.
- Ε'πάκμα , animum adjice , præt. imperat. ab ἐπακνέω , f. ἔσω , præt. ἐπήκνω , a. 1. ἐπήκνωσα , hinc in sub. ἐπακνέω , α , α , p. m. ἐπῆκνω . α. 275.
- Ε'πλάμην , infiliens , præt. part.
- ex ἐπὶ & ἀλλομήνους , Poetice ἀλλομήνους , sic ἱκμήνους , ἀρμήνους , pro ἱκμήνους , ἀρμήνους . Th. ἀλλομαι , f. ἔμαι , salio . §. 815.
- Ε'πάρματον , sufficientem , præt. part. Vide ἄρματον . α. 601.
- Ε'πάσαντο , 3. pl. a. 1. med. comedunt , a πᾶς , vel πᾶομαι , possideo , vescor . præt. pass. πᾶσμαι . §. 642.
- Ε'παυρῆ , fruitur , ab ἐπαυρέω . Th. αὔρω , α , ἦ , qui fruitur αὐτῷ , qui respirare potest . §. 238.
- Ε'πάχυνσεν , a. 1. ind. vexavit , constrinxit . Th. πᾶχνη , α , ἦ , pruina . unde παχύνω , α . α. 358.
- Ε'πέ' , pro ἔπεα , acc. pl. ab ἔπος , εὐς , verbum , ab ἔπω , dico . α. 117.
- Ε'πέβησα , ingredi fecit . a. 1. aēt. active capitur , verbi ἐπιβαίνω , ex ἐπὶ , & βαίνω , eo , f. βίσομαι , p. βέβηκα , a. 2. ἔβην . α. 580.
- Ε'πέεσσι , dat. pl. Jon. pro ἔπισσι , ab ἔπος , εὐς , πῶ , verbum . Th. ἔπω , dico . α. 186.
- Ε'πέθηναι , a. 1. verbi ἐπιτίθηναι , impono . f. θίσω . ἔθην , a. 2.
- Ε'πὲ , postquam , quoniam . α. 121.
- Ε'πέγυτο , festinabat , imperf. Th. ἐπείγω , urgeo , f. ἔγω .
- Ε'πὲτα , deinde . Th. ἔπειτα , postea . α. 616.
- Ε'πέκντο , imperf. verbi ἐπὶκνέμαι , jaceo super , imposui sum . f. κνέσομαι . Th. κνέμαι , jaceo . §. 143.
- Ε'πέμβλε , injecit , a. 2. aēt. pro ἐπεμβλέ , ab ἐπεμβλέω , superinjicio . Th. βέβλω , αλῶ , jacio , p. βέβληκα , a. 2. ἔβαλον , p. m. βέβολα . α. 98.
- Ε'πεμψε , misit , a. 1. ind. verbi πέμπω , mitto , f. ψω , p. φε . §. 784.
- Ε'πέπλων , α , α , navigavi , 1. sing. a. 2. aēt. vel imperf. ab ἐπίπλωμι , pro ἐπιπλέω , ad formam ἔδωι , α , α , vel ἔδιδωι , α , α , α δίδωμι , do . Th. πλέω , f. πλάττω , navigo . α. 650.
- Ε'πὸρ-

Ε'περρώσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. ab ἐπιρρώσκειν. Th. ῥώσκειν, confirmo, corroboro. f. ῥώσω. p. ῥώσκειν. a. 1. ῥώσσειν. §. 8.

Ε'πεσπύχιζε, imperf. a σπύχιζω, f. σπύ. Th. σπύς, ὤ, ὀ, angustus. §. 843.

Ε'πέστε, ingemiscebat, imperf. a σείω, gemo, f. ῥέω. Th. σείω, ὤ, ὀ, angustus, arctus. §. 680.

Ε'πέσχετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, animum attendo, f. ἐπέξω, a. 2. ἐπέσχοι. Th. ἔχω, habeo. f. ἔξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχοι. §. 177.

Ε'πεται, sequitur, præf. ind. Th. ἔπouiαι, vel ἔπω. §. 220.

Ε'πέταλλε, imperabat, imperf. act. ut ἐπετάλλει, imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. §. 995.

Ε'πετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, deleitor. Th. τέρπω, f. ψω, deleto. §. 158.

Ε'πέφκντο, apparebant, 3. pl. plusq. perf. Poet. pro παρὰ σμῆνοι ἵσκειν, a φαίνουμαι, appareo. f. 2. φαίνσομαι, præf. pass. πέφκαμαι, & Att. πέφκομαι, a. 2. ἐφάινω. α. 166.

Ε'πεφνει, occidit, imperf. a πέφνω, idem quod φίνω, occido, p. m. πέφονα. α. 57.

Ε'πέφραδε, a. 2. ind. act. ab ἐπιφράζω, induco, indico, f. σω. p. κκ, a. 2. ἐφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. §. 74.

Ε'πιφράζομαι, excogito, ἐπεφράσασατο. §. 160.

Ε'πέφυκον, enata erant, imperf. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor. §. 673.

Ε'πέφυκον, prognatae erant, 3. pl. imperf. a πεφύκω, κς, ει, quod verbum est a πέφυκα. Th. φύω, gigno, nascor, f. σω. p. κκ, a. 2. ἔφω. α. 76.

Ε'πέχεν, abstinere, præf. inf. Th. ἔχω, f. ἔξω. α. 135.

Ε'πέω, gen. pl. ab ἔπω, ὄς, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 403.

Ε'πήγαγε, adduxit, Attice pro ἐπήγε, præf. m. vel a. 2. Th. ἄγω, ducō, f. ξω. α. 242.

Ε'πνεπαιός, ε, ὀ, annuus. Th. ἔπτο, ε, τὸ, annus. α. 31.

Ε'πλώ, aderat, imperf. ab ἔμι, sum. α. 114.

Ε'πλώ, postquam, ex ἐπὶ, & ἦ, pro ἄν, & hoc pro ἐάν.

Ε'πῆρισαν, laudarunt, aor. 1. Poetice, pro ἐπῆρισαν, ab αἰνέω. Th. αἰνέω, laus. §. 664.

Ε'πλήυθη, completa erat. a. 1. pass. ind. ab ἐπαιύω, expedio. Th. αἰύω, item αἰύττω, perficio. α. 311.

Ε'πῆρατος, amabilis. Th. ἐραίω, αἰώ, amo. α. 63.

Ε'πηρεφίας, cooperetis, ab ἐπηρεφίης, τεφίας. & hoc ab ἐρέφω, f. ψω, tego. §. 598.

Ε'πὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. α. 252.

Ε'πιβήσκειν, conscendere, a. 2. inf. Æolic. pro ἐπιβήσκειν, ἐπιβήσκειν, Jonice pro ἐπιβήσκειν, f. 1. inf. ἐπιβήσκειν, ἐπιβήσκειν, aor. 2. part. ab ἐπιβήσκειν, conscendo, f. βήσκειν, p. βέβηκα, aor. 2. ἐβήκα. α. 40. §. 396.

Ε'πιδείλα, adverb. post meridiem, a δείλη, κς, ἦ, tempus pomeridianum, q. a δέω, & ἔλη, quum Solis splendor deficere incipit. Mālo ἐπὶ δείλα, circa pomeridianum tempus. α. 810.

Ε'πιδέσκειν, inspicit, præf. ind. Th. δέσκω, video. f. 2. δέσκειν, a. 2. ἔδρεκον. α. 268.

Ε'πιδώσω, dabo, f. 1. verbi δίδωμι, do, a. 2. ἔδω, κς, κ. α. 396.

Ε'πικαλός, similis. Th. ἔκω, ξω, similis sum. α. 182. §. 207.

Ε'πιθής, imponent, a. 2. part. act. Th. πῆθμι, pono, a. 2. ἔθλω. α. 697.

Ε'πιθήκη, κς, ἦ, accessio, additio, Th.

Th. πίνωμι, *pono*. s. 380.
 Ε'πίδοστο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. a πείδομαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιδοῦμαι, p. m. πέποιθα. praet. pass. πέποισμαι, f. 1. pass. πειθήσομαι. s. 69.
 Ε'πι--δόρε, a. 2. αἶτ. a. Δορέω, *salio*. α. 321.
 Ε'πιθρώσκω, *insiliens*, praef. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.
 Ε'πικλήσι, acc. ab ἐπικλήσις, *congnominatio*, ab ἐπὶ, & κλέω, f. ἦσω, *voco*. Δ. 207.
 Ε'πικλοῦ, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*. p. m. κελόω. s. 67.
 Ε'πικυροί, *auxiliarii*, ab ἐπικυρος, α, ὁ, *auxiliator*. Δ. 815.
 Ε'πικρατέοντα, pt. part. praef. ab ἐπικρατέω, *prevalco*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.
 Ε'πικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῆς, adverb. *valide*. Thema κράτος, α, τὸ, *robur*. s. 206.
 Ε'πικυρτώοντε, *attolentes*, Poetice dualis num. part. praef. ab ἐπικυρτέω, α, ὁ, *incurvo*. Th. κυρτός, α, ὁ, *curvus*. α. 234.
 Ε'πιλήθω, *obliviscere*, Ionice pro ἐπιλήθε, praef. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. s. 275.
 Ε'πιμάρτυροι, *testes*. Th. μάρτυρ, α, ὁ, εἰ, *testis*. α. 20.
 Ε'πιμυδίσκας, *arridens*, a. 1. part. αἶτ. Th. μυδαίω, f. ἦσω, *rideo leniter*. Δ. 347.
 Ε'πιμυδάς, *nomen viri*. s. 85.
 Ε'πιμενρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμενρέω, *in mensura addo*. Them. μέτρον, τὸ, *mensura*. s. 397.
 Ε'πιμίσγεται, *commiscetur*, praef. ind. a μίσγω, pro μίγνυμι, *miscuo*, f. ξω. Δ. 802.
 Ε'πιμωμική, *vituperabilis*, ἡ. Th. μῶμος, α, ὁ, *dedecus*. s. 13.
 Ε'πίοντα, *accedentem*, a. 2. αἶτ.

part. ab ἐπιών, *accedo*. Th. ἐών, α. s. 675.
 Ε'πίορκον, *perjurium*. Th. ὀρκῶ, α, ὁ, *iurjurandum*. s. 282.
 Ε'πιπάγχω, *prorsus*, adverb. πάγχω, pro πᾶν, *valde*. s. 264.
 Ε'πιπιδόμῳρος, *obtemperans*, praef. part. a πείδομαι, vide in ἐπίδοστο. α. 369.
 Ε'πιπλομήριον, gen. Ion. *voluentibus*, ἐπιπλόμαι, pro ἐπιπλόματος. Th. πείλομαι, *sum*. α. 87.
 Ε'πιπλον, *impleans*, 3. pl. a. 2. αἶτ. a. πιπαῶ, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo*, a. 2. ἵπιπλον, *sicut a πῶν, ἵπλον*. Th. πλείω, α, ὁ, *plenus*. α. 291.
 Ε'πιπνέει, *inspirans*, praef. ind. Th. πνέω, f. πνέω, *spiro*. Δ. 872.
 Ε'πίρροδοι, ex ἐπὶ & ῥόδο, α, ὁ, *undarum fremitus*, ἐπὶ ῥόδοι, α, ὁ, ἡ, *auxiliator, utilis*. s. 560.
 Ε'πισμυγερή, *sympnoses*, ἡ. Thema σμύχω, *vasto*, f. ξω, α. 264.
 Ε'πισπορέω, *severatam sationem*; Th. σπείρω, f. σπῶ, *sero*. s. 446.
 Ε'πισαμῶως, *scienter*, adverb. ab ἐπίσμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἴσμι, *scio*. α. 107.
 Ε'πισολαδῶ, adverb. *agnate*, *succincte*. Th. σέλω, *mitto*. item, *orno*, f. σελῶ, p. ἔσολα, a. 1. ἔσωλα, p. m. ἔσολα. α. 287.
 Ε'πιστρέφεται, *convertitur*, praef. ind. a στρέφω, *verto*, f. στῶ, p. ἔστρεφε, a. 2. ἔστρεφον. Δ. 753.
 Ε'πίσχε, praef. αἶτ. imperat. *cohibe*, *inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίσχετον, *in dual*. 350.
 Ε'πιτάλλεται, *exoritur*, praef. ind. hinc ἐπιτάλλομαι, *Eolice*, pro ἐπιτάλλομαι, part. praef. genit. pl. g. f. Th. τέλλω, *verbum inusitatum*. s. 567.
 Ε'πίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, α, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρίω. Δ. 122. ἐπιφροσύνη, dat. pl. Jo-

- Jonice, pro ἐπιφροσύνης, ab ἐπιφροσύνη, *prudentia*. §. 661.
- Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*, idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Jon. ex ἐπὶ & χθονί, ὄντες, ἡ, *terra*. §. 123.
- Ἐπιψάων, *præf. part. ab ἐπιψάω, contingo*. Th. ψάω, idem quod ψάω, *tango*. α. 217.
- Ἐπλετο, *per syncopen, pro ἐπέλετο, facta est, a πέλωμαι, sum*. item, ἐπλετο, *imperf. pro ἐπλετο*. §. 423.
- Ἐμπλῶ, *adverb. prope, ab ἐμπλάζω, appropinquo*. Th. πλάας, *prope*. α. 372.
- Ἐποίησεν, 2. 1. ind. ἔχρησεν ποιῶν, *vestigium facere, a ποιέω, facio*. §. 680.
- Ἐποιόσῃ, 3. sing. 2. 1. 2. æt. subj. Poetice, *pro ἐποιόσῃ, juraverit, ab ἐπέμνυμι, f. ἐπιμόσσω*. Th. ὁμνυμι, *juro, f. ὁμόσσω, p. ὁμώω*. §. 793.
- Ἐπονται, 3. pl. præf. ἔποντο, *sequiebantur, pro ἔποντο abjecto augmento, imperf. Jon. ab ἔπω, sequor*. α. 277.
- Ἐποπτεύειν, *inspicere*. Th. ὀπτομαι, *video, p. m. ὤπτα, 2. 1. pass. ὤφθην*. §. 758.
- Ἐπέρρεον, 2. 1. ind. irrui, ex ἐπί, & ὀρέω, f. σῶ, *impetu feceror*. Th. ὀρε. f. ῥῶ, vel ῥω, *concito*. α. 442.
- Ἐπῶ, εῶ, πῶ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. §. 451.
- Ἐποτύπτο, *volabat, 3. sing. imperf. med. a ποτύομαι, volare, a ποτῆ, ἥ, ἡ, volatus*. Th. πῶτομαι, vel ποτύομαι, *volo*. α. 222.
- Ἐποτρύνειν, *instigare, præf. inf. 2. æt. Th. ὀτρύνω, f. ὠνῶ, incito, p. ὠκνῶ*. §. 597.
- Ἐπρησα, 2. 1. ind. *pro ἔπρησα, a πρήθω, incendo*. §. 856.
- Ἐπτὰ, *septem*. α. 272.
- Ἐπταπόδῳ, *sempedalē, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πῶς, ποδός, pes*. §. 424.
- Ἐπταπόροι, *acc. sing. nomen fluvii, q. d. habens septem vias*. §. 341.
- Ἐπταπύλῳ, *septem portas habens, a πύλη, ἥ, ἡ, porta, & ἑπτὰ, septem*. §. 162.
- Ἐπτοίηται, *evolat, 3. sing. præf. pass. a πτοέω, Poetice πτοίω, terrefacio, attonitum reddo. πτοέομαι, attonitus sum. item, ἀπτοίω spectro attento, quæ significatio huc quadrat*. §. 447.
- Ἐπένυμον, α, τῶ, *nomen e re inpositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατῶ, τῶ, nomen*. §. 144.
- Ἐπῶρε, *concitavit, 3. sing. 2. 1. 2. æt. ab ἐπόρω, concito*. Th. ὀρω, ῥῶ, & ῥω, *concito*. α. 69.
- Ἐραζέ, *pro ἔραζε, adverb. ad locum, in terram, humi*. Th. ἔραρε, ῥαε, ἡ, *terra*. α. 194.
- Ἐραζε, *humi. in prosa χαμαί, adverb.* §. 421.
- Ἐράστατο, 2. 1. m. *amavit, pro ἔραστατο Poetice; ab ἐράω, amo, f. ἄσω. hinc ἐρατός, amabilis, jucundus, & ἐρατεινός, amabilis*. §. 919.
- Ἐρατώ, ὀΐ, ἄς, ἡ, *Erato, nomen mulieris, vel Musæ, ab ἐράω, amo. ἐρατή, amabilis*. §. 78. 247.
- Ἐργάζονται, *operantur, ἐργάζοντο, imperf. pro ἐργάζοντο, abj. augmento, ἐργάζεσθαι, pro ἐργάζεσθαι, Dorice, præf. imperat. ἐργάσθαι, 2. 1. med. opt. p. pass. ἐργασμαί*. Th. ἔργον, *opus*. §. 151. 299.
- Ἐργαπ, *facio. dat. sing. pro ἐργαπ, per metathesin a ῥέζω, f. ῥέζω, & per metathesin ἔρξω, facio*. §. 823.
- Ἐργον, *opus, ἔργον, gen. Jon. pro ἔργον, ἐργόν, pro ἔργον*. §. 20. 21.
- Ἐρδω, *facere, præf. inf. ab ἐρδω, idem quod ῥέζω*. §. 35.

Ερεβος, ερεβος, το, Erebus, est nomen gehennae, caligo, ερεβος, ex Orco, pro ερεβος, ον, est parage Poetica, ερεβον, caliginosa, ab ερεβος, ερεβος, το, caligo. S. 123. s. 17.

Ερεπομένης, diruta, praef. part. pass. ab ερεπω, diruo, f. ψω. S. 705.

Ερεμνής, genit. sing. quasi ερεβον, ab ερεμν, obscura. Th. ερεβος, ερεβος, το, orcus.

Ερεμνον, per syncopen, pro ερεγονον, vel potius pro ερεμνον, a Themate ερεμ, investiigo. Vide Th. ερεμν, f. ξω, ruo, a. 2. ηρυον. Alii ερεμνον, Dorice, pro ερεμνον, ab ερεμ, seu ερεμ, dico. s. 476.

Ερεμν, dico. Th. ερεμ, dico. s. 202.

Εεβρύχων, valde mugientis, Jonice pro εεβρύχων, ab εεβρύχων, u, o, valde mugiens, ex εε, quod in compositione valet valde, & βρύχων, f. ξω, strideo, frendeo. S. 832.

Εεγδύτοις, gen. Jon. ab εεγδύτοις, u, o, η, Poetice pro εεγδύτοις, valde sonans. Th. εεγδύτοις, u, o, sonitus. S. 41.

Εεζα, certabat, imperf. pro εεζα, ab εεζω, certo. Th. εεζα, lis. u. 5.

Εεθαλής, εεθαλής, o, ε, η, Jonice pro εεθαλής, valde virens, ex εε, intensiva particula, & θαλω, vireo. S. 30.

Εεθος, η, ancilla, famula, ab εεθω, εεθω, το, lana. hinc εεθω, u, η, ancilla, quae lanificium exercet. s. 602.

Εεκτυποι, valde sonantem, ex εε, valde (quae est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & εκτύπος, u, o, sonus pulsu factus, per prosthesin & κτύπος, a τύπος, u, o. Th. τύπος, pul-

so, verbero. S. 456. 930.

Εευδής, εευδής, ο, valde gloriosus. Th. ευδής, εευδής, το, gloria. S. 988.

Εευκων, valde mugientem, a ευκων, mugio. boum proprium. s. 790.

Εευός, εευός, η. Furia, peccatorum ultrix, in acc. pl. εευός. s. 803.

Εετ', cecidit, a. 2. Jonic. Th. εετ', evertito, f. ψω, item, cado. u. 423.

Εεσιδω, η, lis, acc. & εεσιδω, & εεσιδω. s. 11. 28.

Εεστρες, antecedentes, a. 1. part. ab εεστω, f. ισω, contendo, certo. Th. εεστρες, ιδος, η, lis. s. 439.

Εεθσος, εος, o, η, η, valde potens, ab εεθ, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum, quibuscum componitur: & εεθ, εος, το, robur, vis. Th. εεθ, valeo, possum. s. 416.

Εεσμεγρον, gen. Jon. valde sonantis. Th. εεσμεγρον, f. ισω, magnos strepitus edo.

Εεσων, gen. pl. ab εεσων, u, o, badus, q. εεσων, quod vere nasci solet. s. 543.

Εεμν, dat. sing. ab εεμν, u, o, Mercurius, ab εεμν, dico, nuncio. εεμν, acc. Jon. pro εεμν, ab εεμν. dicitur etiam εεμν, Poetice, pro εεμν. S. 444. s. 68.

Εεξω, f. 1. ab εεξω. Th. εεξω, f. εεξω, & per metathesin, εεξω. hinc εεξω, a. 1. part. s. 327.

Εεισον, f. g. in masc. εεισον, εεισον, amabilis, εεισον, εεισον, in malam partem accipitur. εεισον vero in bonam. Th. εεισον, amo. S. 245. 120.

Εερω, u, o, amor. Th. εερω, amo. S. 120.

Εερηξω, perrupit, a. 1. εερηξω, a εερηξω, vel

- vel ῥίγνυμι, *frango*, f. ῥω, a. 2. ῥήγνυον, p. m. ῥήγνυα. α. 140.
- Ε'ρρίγουν, *formidanti*, præs. part. aet. ab ῥήγνυω, *formido*, quod est ab ῥήγνυα, præt. med. verbi ῥήγνυω. Th. ῥήγος, α, το, *rigor*, *frigus*. α. 228.
- Ε'ρρίψω, a. 1. indicat. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ῥήριψα, a. 1. ῥήριψε, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ῥήριπον, p. m. ῥήριπα. §. 181.
- Ε'ρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poetice, pro ῥέροντο, a ῥώνυμι, *robore*, f. ῥώω, a ῥών, *cujus passivum ῥώομαι, roboror*. item *fluo*, *ruo*, in imperf. ῥέροντο, *festinabant*, *ruebant*. α. 230.
- Ε'ρυθών, dat. sing. nomen proprium loci, ab ῥυθών, ας, ἡ. §. 290.
- Ε'ρύκει, *abducit*, præs. aet. opt. ab ῥύκω, *inhibeo*, f. ῥύξω. α. 28.
- Ε'ρύσαι, a. 1. aet. infinit. ponitur pro imperativo, ῥυτε, pro ῥύσασθαι, & ῥυτ', pro ῥυτε, ab ῥύομαι, *quod idem est cum ῥύομαι, libero*. hinc ῥυμῶ, το, το, *munimentum*, ab ῥύομαι, *custodio*. α. 536. 624.
- Ε'ρυσάμενος, *curritus trahentes*, pro ῥυσάμενος, per metaplasmum, ut ait *Eustathius*, in I. λ' αδ. π. ex ῥύω, ῥύσω, *traho*, & ῥυμῶ, τος, το, *curritus*. α. 369.
- Ε'ρυσάμενος, *extrahens*, Poetice, pro ῥυσάμενος, a. 1. part. med. ab ῥύω, f. ῥύω, *traho*. α. 457.
- Ε'ρχεται, præs. ind. ῥρχομαι, *venio*, f. ἔλδισομαι, a. 2. ἤλθον, p. m. ἤλυθα. α. 419.
- Ε'ς, Poetice, pro εἰς, *in*. εἰς φάος, *in lucem*. §. 626.
- Ε'σται, 3. perf. pl. imperf. per synstolem Poeticam, ab εἰμι, *sum*. α. 161.
- Ε'σθω, præs. inf. ab εἶδω, *comeo*, & hinc εἶσθω, *idem*. α. 278.
- Ε'σθλός, ἡ, ὄν, *bonus*, α, um. dat. pl. Jon, εἶσθλοι. α. 214. 120.
- Ε'σθῆ, *inspexerit*, Poetice pro εἰσθῆ. 3. singul. a. 2. aet. subj. ab εἰσθῆω, *insueor*. Th. εἶδω, *video*, f. εἶσθμου, aor. 2. εἶδον, & ἔδον. α. 610. §. 82.
- Ε'σκατθετο, *condidit*, pro εἰσκατθετο. a. 2. m. 3. perf. sing. verbi εἰσκατθετιθῆμι. Th. τιθῆμι, *pono*. a. 2. m. εἰσκατθετο, α, το. §. 890.
- Ε'σκει, Poetice pro εἶ, *erat*, ab εἰμι, *sum*. α. 151.
- Ε'σκέδασ', *dispergit*, pro εἰσκέδασκε, a. 1. ind. a Th. σκεδάω, vel σκεδάω, *diffuso*, f. σκε. α. 95.
- Ε'σνομίσαι, *importare*, a. 1. inf. aet. a νομίζω, *porto*. Th. νομίσω, *curo*. α. 606.
- Ε'σφραγίσσεν, *striduit*, a. 1. aet. a σφραγίσσω, *fragorem edo*. & εἰσφραγίσσεν, imperf. a σφραγίζω. Th. σφραγίσω. §. 679. 993.
- Ε'σπερίδες, *Hesperides*, ab εἰσπερί, α, ο, *vesper*. *Hesperides*, h. e. Tzetze interprete, *vespertinae horae*, quibus curae sunt poma, h. e. quo tempore stellas in Coelo videmus, tanquam poma. §. 215.
- Ε'σπετο, Poetice pro εἰπετο, *sequebatur*, imperf. pass. ab εἰσπομαι, *sequor*. Poetice pro ἵπομαι. εἰσπετα, pro ἵπετα, præs. imperat. verb. ἵπω, *dico*, §. 201. 114.
- Ε'σκαμῆν, a. 1. m. part. f. g. ἡσκαμῆν, *aere involuta*, pro εἰσκαμῆν, τι σίγγω, Poetice duplicatur. ab εἰνωμι, f. εἶνω, *induo*. Th. εἶνω, *induo*. α. 223.
- Ε'σεται, *erit*, & εἰσεται, pro εἰσεται, f. 1. ex εἰμι, *sum*. α. 184. 503.
- Ε'σόμενος, & εἰσόμενος, fut. 1. part. verbi εἰμι, *sum*. α. 56.
- Ε'στυμῆως, *certatim*, cum impetu, adverb. pro εἰστυμῆως, per metathesin. Th. σῆω, σῆω, Poetice εἶνω, *certatim*. α. 340.

Ἐαυτ', perf. pass. pro ἔσονται, *erunt*, pro εἴσονται, per metathesin. a εἶω, f. εἶσω, p. εἶτα-
ν, præt. pass. εἶτάμεν, ubi ab-
jecto ε & facta metathesi est ἔσ-
ομαι. Th. εἶς, f. εἶσω, *cor-
catio*. κ. 458.

Ἐσσι, *erit*, per syncopen pro ἔσ-
ται, f. i. verbi εἰμι, *sum*. κ. 34.

Ἐσάλαι, *succinctas habebant*, pro
ἔσάλαι, 3. pl. præt. pass.
Jonice, pro ἔσάλαισι εἰσι. Them.
εἶλω, *orno*. εἶλωμαι, *vestibus
orno*. f. 2. εἶλω, p. ἔσάλαι, a.
i. ἔσάλαι. præt. pass. ἔσάλαι, p. m.
ἔσολαι. κ. 288.

Ἐσώτ', pro ἔσώτ', *stantes*, part.
act. dualis num. ab ἴσται, *sto*, f.
εἴσω, præt. ἔσων, in part. præt.
ἔσων, & per syncopen τ κ,
ἔσων, ὅπως. pro quo ἔσων. Θ.
519. item ἔσων, ὅπως. κ. 61.

Ἐσσαν, *stabant*, 3. pl. imperf. act.
ab ἴσται, *sto*. κ. 196.

Ἐσσι, *stare*, 3. pl. præs. act. ab
ἴσται, quod Poetis idem est cum
ἴσται, *sto*. Θ. 796.

Ἐσφύεται, *cinctum est*, præt. perf.
pass. ἔσφύμαι, *σαι, ται*. hinc
in pl. perf. ἔσφύμεν, a εσφύω.
Th. εσφω, *corono*. Θ. 382, κ. 204.

Ἐστη, *stetit*, a. 2. ab ἴσται, f. ἴ-
σω, p. ἴσται. κ. 361. Θ. 745.

Ἐστήκται, *firmatae sunt*, 3. sing.
præt. hinc ἔστήκτω, in pl. perf.
a εσθίζω, f. ξω, *statue*. Θ. 779.
κ. 218.

Ἐσίη, dat. Jonice, pro ἔσιη, ab ἔ-
σίη, κ. ἦ, *focus*. item *Vesta*,
quæ vox hinc orta est. Dicitur
& Jonice ἔσιη. κ. 734.

Ἐσι, ἔσι, ἔσι, *est, licet*. ab εἰμι,
sum. κ. 36.

Ἐσφάγγω, *sonum excitabant*, im-
perf. verbi σφάγγω. Th. σφά-
γγω, κ, ὅ, *sonus*. Θ. 706.

Ἐσχάτῃ, dat. ab ἔσχατῇ, *extre-
mitas vel alicujus*. Th. ἔσχα-

τῇ, κ, ὅ, *ulimus*. Θ. 277.

Ἐσχον, *obtinuerunt*, a. 2. ab ἔχω,
habeo, f. ξω. Θ. 113.

Ἐσω, *esto*, 3. sing. præs. imperat.
ab εἰμι, *sum*. κ. 370.

Ἐταῖρος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, &
ἑταρον, Poetice. κ. 183. 716.

Ἐταίρεθ, *extentum est*. a. i. pass.
a ταίρω, f. σω, p. κα. Th. ταί-
ρω, *tendo*. Θ. 177.

Ἐτα, acc. ἑτα, pro ἑταος, ge-
nit. singul. ab ἑτα, *amicus*. κ.
130. 178.

Ἐτεκ', pro ἑτακ, a. 2. act. verb.
τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. i.
pass. ἐτέχθην. p. m. τέτεκα.
Θ. 60. 211.

Ἐτελέθ, 3. person. a. i. pass. ἑ-
τελέω, *ad finem perduco*, f. ἦ-
σω. Th. τέλος, *eos, finis*. Θ. 59.

Ἐτεροζήλος, *inique*, adverb. ab ἑ-
τεροζήλος, *qui alio zelo ducitur*,
ab ἑτερος, *alius, diversus*, &
ζῆλος, κ, ὅ, *amulatio*. Θ. 544.

Ἐτερος, ἑτέρη, *alter, alius*. ἑτέρη-
ω, pro ἑτέρη, nominat. f. g. ω
per paragogen additur. κ. 216. 189.

Ἐτέρωθεν, *Dei, ex altera parte*, ad-
verb. ab ἑτέρω. κ. 184.

Ἐτέοντο, *factus erat*. 3. sing.
plusq. perf. Poetice, pro ἐτέτα-
ντο, a τέχω, f. ξω, *fabriscor*. κ. 208.

Ἐτίκται, *liqueferebat*, imperf. verbi
τίκτω, & Dor. τίκω, f. ξω, *lique-
facio*. p. med. τέτηκα. Θ. 862.

Ἐτύμως, *vera*, pro ἑτύμως, per
Poeticam epenthesein syllabæ τι.
Th. ἑτύμως, *verus*. κ. 10.

Ἐπικτοι, *concurerunt*, imperf. verb.
τίκτω, *pario*, f. τέξομαι. a. 2.
ἑπικτοι. a. 2. sub. τέκω. a. 1.
pass. ἐτέχθην, p. m. τέτεκα.

Ἐπ, adhuc. κ. 158.

Ἐπιάσσο, *concuriebatur*, imperf.
a πιάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ἐπσο, *coluit*, a. 1. ind. a πίο, *bo-
noro*. κ. 10.

Ἐπταίετο, *extendebatur*, imperf.
a π-

- α πταίνω, quod α τίνω, tendo, f. τῷ, p. τέτακ. κ. 229.
- Εἴλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. α τλήμι, tolero, f. τλήσω, p. τέτακ, a. 2. εἴλω. Th. πάλαι, αἶσω, *suffero*. hinc per syncopen τλήω, & τλήμι. κ. 73.
- Εἴρα, evertit, a. 2. αἴρ. α τρέπω. uerto, a. 2. εἴρατον, f. ψω, p. φω, p. m. τέτροπα. 9. 58.
- Εἴρατον, imperf. uas calcabant, a novo verbo τρέπω, formatum a fut. 2. τρέπω, verbi τρέπω, uerto. κ. 301.
- Εἴρα, nutrit, imperf. αἴρ. εἴραται, pro εἴρατο, imperf. pass. α τρέπω, f. εἴρω, αλο, p. τέτροπα, a. 2. εἴρατον, p. m. τέτροπα. 9. 107.
- Εἴρα, vindemiabant, 3. pl. imperf. pro εἴρατον, a τρέπω. Th. τρέπω, κ, η, triticum, vindemia. κ. 292.
- Εἴρα, ueris, dat. pl. Jon. ab εἴρω, κ, ο, εἴ, uerus. Vide paulo ante εἴρω. 9. 27.
- Εἴρα, fuit, a. 1. pro εἴρα. Poet. a Th. τάλω, f. ξω, sum, f. ο, p. pass. τέταμαι. κ. 366.
- Εἴρα, inania, acc. pl. ab εἴρα, hoc ab εἴρα, adverb. frustra. Th. εἴρα. κ. 440.
- Εἴρα, qui incassum laborat, ab εἴρα, inane, & εἴρα, opus. κ. 411.
- Εἴ, belle, adverb. ab εἴ, bonus. κ. 109.
- Εἴρα, nomen mul. 9. 257.
- Εἴρα, dat. sing. ab εἴρα, εἴ, ο, η, qui bene a ventis perflatur, Th. εἴ, vel εἴρα, spiro. κ. 599.
- Εἴρα, nomen mul. 9. 259.
- Εἴρα, est nomen loci, ex εἴ, bene, & βίω, pascō. κ. 651.
- Εἴρα, beatus. hinc εἴρα, felicitas. Th. εἴρα, οἴ, ο, εἴ, Deus. κ. 825.
- Εἴρα, gen. pl. ab εἴρα.

- bene adificatus. Th. εἴρα, f. εἴρα, praet. εἴρα. κ. 242.
- Εἴρα, nomen mul. 9. 244.
- Εἴρα, torret. praet. ind. idem quod εἴρα, ab εἴρα, vel εἴρα, uro, f. οἴ. κ. 705.
- Εἴρα, εἴρα, ο, η, speciosus. ex εἴρα, & εἴρα, οἴ, το, forma. Th. εἴρα, uideo. 9. 250.
- Εἴρα, fabrefactum, n. g. ab εἴρα, bene fabricatus. Th. εἴρα, opus. κ. 629.
- Εἴρα, Aeolice pro εἴρα, ab εἴρα, κ, η, beneficentia. Th. εἴρα, opus. 9. 503.
- Εἴρα, εἴρα, ο, εἴ, bene sepius, ab εἴρα, sepius. Th. εἴρα, includo. κ. 732.
- Εἴρα, nomen fluvii.
- Εἴρα, κῆρα, ο, a. 1. part. qui rite disposuit, ab εἴρα, concinne dispono. Th. πῆρα, pono, f. εἴρα. 9. 541.
- Εἴρα, concinna rerum dispositio, qua cadit in industrius, ab εἴρα, οἴ, concinnus. Th. πῆρα, pono. κ. 671.
- Εἴρα, placatrix, a κῆρα, f. ἴρα, mulceo. κ. 464.
- Εἴρα, tranquillus. ex εἴρα & εἴρα, mitis, pacificus. κ. 671.
- Εἴρα, bene recondere. a. 1. med. infin. Th. κῆρα, unde κῆρα. κ. 600.
- Εἴρα, adverb. concinne, recte. Th. κῆρα, κ, ο, ordo. κ. 628.
- Εἴρα, genit. ab εἴρα, εἴρα, ο, η, temperatus. Th. κῆρα, f. εἴρα, misceo, vel εἴρα, per syncopen pro εἴρα. κ. 594.
- Εἴρα, nomen mul. 9. 245.
- Εἴρα, pl. num. sunt venti caelestii, q. d. puri, non confusi, ubi nulla sunt nebulae, ab εἴρα, purus, liquidus. Th. κῆρα, discerno. κ. 670.
- Εἴρα, bene extructum, perf. part. pro εἴρα, a κῆρα, κῆρα,

- ζω, f. ἰσω, *condo*. α. 81.
 Εὐλιμῶν, nomen mul. *bonus portus*. β. 246.
 Εὐμαλῆς, α, ὀ, Jonice pro Ἀμαλῆς, α, ὀ, *fraxini peritus*. Th. μαλῆς, ας, ῆ, *fraxinus*. α. 368.
 Εὐνάζω, *cubicum ieris*, praef. sub. pass. ab Ἀνάζω, *sopio*, f. ἄσω. Th. Ἀνῆ, ῆς, ῆ, *cubile*. α. 339.
 Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. β. 247.
 Εὐνῶσα, *concumbens*, a. i. part. pass. f. g. ab Ἀνῶ, f. ἄσω, *sopio*. Th. Ἀνῆ, ῆς, ῆ, *cubile*, Ἀνῶ, Ἀνῶ. α. 6. ε. 329.
 Εὐνομίω, nomen mul. *legitima*. β. 902.
 Εὐὲν, *oraveris*, 2. sing. a. i. med. subj. ἄξωμαι, η, ηται, ab ἄχομαι, *precor*, f. ἄχομαι, p. ἄγμαι. α. 738.
 Εὐξον, *bene refam, politam, dolatam*, idem quod ἄξιος. Th. ξῶ, *polio*, f. ἄσω. α. 352.
 Εὐόρκος, *qui iusjurandum religiose colit*. ὄρκος, α, ὀ, *iuramentum*. α. 190.
 Εὐορκός, *tutus*, ab ὄρκος, α, ὀ, *statio navium*. α. 207.
 Εὐπαιλον, Th. πῆλος, α, ὀ, *replum, vestis muliebris*. β. 273.
 Εὐπλεκῶν, gen. pl. ab Ἀπλεκῆς, ὀ, ὀ, *bene junctus*. Th. πλέω, f. ξ, *plecto, pecto*. α. 306.
 Εὐποίητα, *fabrefacto*, nom. pl. n. g. ab ἄ, & ποιῶ, *facio*. α. 64.
 Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. β. 261.
 Εὐπυργός, *bene turrata*. a πύργος, α, ὀ, *turris, ein burg*. α. 270.
 Εὐρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. aet. ab Ἀρίσκω, *invenio*, f. Ἀρήσω, p. Ἀρηκα, a. 2. Ἀρον. inde in sub. ἄρω, ης, η. α. 58.
 Εὐρῶτης, α, ex ἄ, & ῥῶ, *fluo*, f. ῥῶσω, p. Ἀνω. β. 343.
 Εὐρύαλη, nomen proprium mul. β. 276.

- Εὐρυβίης, Jonice pro Ἀρυβίης, α, ὀ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Ἀρυβίη, nomen proprium mul. Ἀρυβίω, ex Ἀρύς, ὀ, ὀ, *latus*, & βίη, ας, ῆ, *vis*. β. 932. 375.
 Εὐρυμέτωπος, α, *latam frontem habens*. a μέτωπος, α, τῆ, *frons*. Th. ἄπτομαι, *video*. α. 82.
 Εὐρύωμη, nomen mul. β. 368.
 Εὐρυοδείης, genit. Jon. *spatiosa*. ex Ἀρύς, ὀ, ὀ, *latus*, & ὁδός, *via*. Ἀρυόδιος, ὀ, ῆ, & in f. g. etiam Ἀρυοδείης, Jonice vero Ἀρυοδείη. α. 197.
 Εὐρύπα, *late sonans*, vocat. cal. ab Ἀρυπάης, α, ὀ. Th. ὄψ, ὀ, *πῆς, ῆ, vox*, & Ἀρύ, *late*. Poetice vocativus penitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt Ἀρύπα. α. 229.
 Εὐρύπα, accus. casus ab Ἀρύωψ, ὀ, ὀ, *latum habens ocalum*, ab ὄψ. Th. ἄπτομαι, *video*. β. 884.
 Εὐρύς, *latus*, Ἀρείη, Jonice pro Ἀρείη, Ἀρύ. β. 45. 480.
 Εὐρύθης, acc. pro Ἀρυθῆς, Poetice; ab Ἀρυθῆς, ὀ, ὀ, nomen viri, *cujus robur longe lateque patet*. α. 91.
 Εὐρύςπρος, *qui habet latum pectus*. a ἑρπον, α, τῶ, *pectus*, & Ἀρύς, ὀ, ὀ, *latus*, α, um. β. 117.
 Εὐρύτιον, nomen viri. Ἀρυτίων, acc. β. 293.
 Εὐρέντα, *amplam*, ab Ἀρείης, *squalidus*. ab Ἀρείς, ὀ, ὀ, *caries, mucor*. α. 153.
 Εὐς, ὀ, ὀ, *bonus*. α. 50.
 Εὐσέφανος, *bene coronatus*, ex ἄ, & σέφω, *corono*, f. ψω. α. 300.
 Εὐσφυρός, ὀ, ὀ, *cui est elegans pedum forma*, a σφύρα, ας, ῆ, *malleus*. hinc σφυρὸν, α, τῶ, *malleolus*. item *pes, qui habet pulcros talos*. α. 16.
 Εὐσώτρης, genit. ab εὐσώτρης, α, ὀ, ὀ,

ὁ, ἡ, *bene servans*. Th. *εὐζω*.

α. 273.

Εὐτ' pro *Ἀτ*ε sequente *ἄν*. *Ἀτ' ἄν*, *postquam*, adverb. temporis. α. 181.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ. ab *ἔ*, *bene*, & *τέρπω*, *delecto*. §. 77.

Εὐτρητος, *bene perforatus*, Poet. *εὐτρητος*, accipitur & pro *Ἀρύτρητος*, *lato ore bians*. Th. *πτρίω*, *perforo*, *terebro*, f. *τρίσω*. §. 863.

Εὐτροχάλω, dat. ab *Ἀτρόχαλ*ω, *bene currens*, *aquabilis*, *planus*, a *τροχάλος*, *citus*, *velox*. Th. *τρέχω*, *curro*, f. *τρέξω*. p. *δεδρέμηναι*, a. 2. *ἄδραμον*, p. m. *δέδρομα*. α. 599.

Εὐτροχ^ω, *agilis*. ab *ἔ* & *τρέχω*, *curro*. α. 463.

Εὐτυκτον, *bene fabricatam*. Th. *τάχω*, *fabricor*. α. 136.

Εὐφρον, ον^ω, *bilaris*. Th. *φρῶν*, *σινός*, *mens*. α. 775.

Εὐφρόναι, *poetes*, a nomin. ἡ *Ἀφρόνη*, *nox*. *ἔ* *τὸ Ἀφραίνεσθαι*, *oblervari*. Th. *φρῶν*, *mens*. α. 560.

Εὐφροσύνη, *ης, ἡ*, *latitia*. Thema *φρῶν*, *mens*. §. 909.

Εὐχ^{ης}, acc. pl. ab *Ἀχ^η*, *ης, ἡ*, *precatio*. hinc & *Ἀχ^ω*, *ε^ω*. *τὸ*, *honor*. Th. *Ἀχομαι*, f. *Ἀξομαι*, p. *Ἀγμαι*. §. 419.

Εὐχομαι, *precor*, *Ἀχθεσθαι*, præf. inf. hinc *Ἀχολῶν*, Ionice pro *Ἀχολῶν*, ab *Ἀχολῆ*, idem quod *Ἀχ^η*, *precatio*. Th. *Ἀχομαι*, *precor*. §. 447. α. 68.

Εὐφύμος, *ς, ἡ*, *clara*, *quia bene audiebat*. Th. *ὄνομα*, *ατ^ω*, *nomen*. §. 409.

Εὐωχίω, *convivans*, *latus*, præf. part. ab *Ἀωχίω*, Th. *Ἀωχία*, *ἡ*, *convivium*. α. 477.

Ε'φ', pro *ἐπ^ι*, præposit. *in*, *super*. α. 162.

Ε'φθ' pro *ἐφ^{απ}*, τ mutato in θ ob seq. aspir. 3. singul. a. 2. med.

ad formam *ἐσκέμω*, *ἔσασο*, *ἔσαστο*. α. 59.

Ε'φαινοι, *ostendebant*, imperf. a *φαίω*, f. *φαῖω*, p. *πέφαγκα*, a. 2. *ἔφαινοι*, a. 1. *ἔφηναι*, f. 2. pass. *φανήτομαι*. §. 667.

Ε'φασαν, *dixerunt*, pro *ἔφασαν*, Dorice, 3. pl. a. 2. verbi *φημι*. Vide *ἔφει*. §. 29.

Ε'φασζόμενος, *insidens*, præf. part. ab *ἔζομαι*, *sedeo*, f. *ἐδῶμαι*. α. 583.

Ε'φίπαισι, *incolunt*, 3. person. sing. ab *ἔπω*, *ἔπομαι*, *sequor*. hinc *ἐφίπαισα*, præf. part. §. 366.

Ε'φερον, *ες, ε*, *ferebam*. Th. *φέρω*, f. *οἴσω*, a. 1. *ἤνεγκα*. α. 118.

Ε'φέεσσαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab *ἐφίστημι* pro *ἐφίστημι*, *insto*, *urgeo*. f. *ἐπιστήσω*, p. *ἐφίστηκα*, a. 2. *ἐπίστω*. α. 258.

Ε'φετμῆς, genit. ab *ἐφετμή*, *præceptum*. ab *ἐφίημι*, *immitto*. Th. *ἔω*, *mitto*. α. 298.

Ε'φύμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab *ἐφωμίζω*. Th. *ἔρω*, *apto*. α. 76.

Ε'φίσταν, *immittebant*. 3. pl. imperf. ab *ἔημι*. Th. *ἔω*, *mitto*. α. 307.

Ε'φιμερ^ω, *ς, ὁ*, *amabilis*, ab *ἱμερ^ω*, *desiderium*. Th. *ἱμέρω*, *desidero*. α. 15.

Ε'φείες, *ferebas*, imperf. a *φείω*, *fero*. Th. *φείω*. Differunt proprie *φείω*, *fero*, & *φοβέω*, *gesto*. α. 38.

Ε'φείων, *ferebant*, imperf. Dorice pro *ἐφείων*, a *φείω*. Th. *φείω*. α. 293.

Ε'φορμήσασθαι, *aggredi*, a. 1. m. inf. ab *ὀρμῶ*, *impetu feror*. hinc *ἐφορμήσάμην*, a. 1. inf. Th. *ὀρμή*, *impetus*. α. 127.

Ε'φράσασθ', *cogitavit*, a. 1. m. ind. a *φράζω*, *eloquor*, *cogito*, *consulto*, f. *φω*. α. 85.

Ε'χ', *contine*, pro *ἔχω*, præf. imperat. ab *ἔχω*, *teneo*, *habeo*. f. *ἔξω*. α. 95.

Ε'χ^η.

Ἐχάρμοσαν, *infrendebant*, 3. pl. imperf. a χαρμόσσω, *exo, sculpo*. α. 235.

Ἐχασκε, pro ἔχε, imperf. Poeticum ab ἔχω. §. 533.

Ἐχέτη, ης, ἡ, *stiva*, Ἐχέ τὸ ἔχεισθαι, *quia manu tenetur*. α. 467.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, οἷον, *cordatus*. Th. φρέων, *mens*, & ἔχω, *habeo*. §. 88.

Ἐχθαίρη, *oderis*, præf. sub. ab ἔχθαίρω. Th. ἔχθος, *eos, odium*. α. 300.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθρο, οἷον, τὸ, *odium*. §. 766.

Ἐχιδνα, *vipera*, in masc. ἔχιδ, οἷον, & ἔχιδνα, *nomen mul.* §. 304. 297.

Ἐχέλωσα, *ad iram commouit*, a. 1. ind. act. a χολέω. Th. χολή, *bilis*. §. 568.

Ἐχω, *habeo, possum, habito*. Imperf. ἔχον, & Jon. vel Poetice ἔχον, f. ἔξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. subj. σχῶ. præf. inf. ἔχων, & Jonice ἔχέμεν. α. 207. 457.

Ἐφ, *suo*. dat. ab ἐφς, ἡ, οἷον, *suus*, α, *um*. α. 385.

Ἐφ' pro ὦν, *ens*. Ionica prosthefis, ab ἐφαι, *sum*. α. 514.

Ἐσπέρων, *luciferum*, ab ἔως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. Phosphorus hinc dicitur. Th. est ἡώς, οἷον, ἔς, ἡ, *aurora*, q. d. *aurae aura*, §. 381.

Z

Ζαθέω, genit. Poetice pro Ζαθεός, a ζάθεον, *valde divinus, admirandus*, Ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεός, *Deus*. §. 6.

Ζαμύνω, a. 1. Jon. *vires intendit*, a ζαμύνω, quod est a ζαμύνω, οἷον, *vehemens*, & hoc

ex Ζα, & μένος, *eos, τὸ, robur*. §. 928.

Ζάδω, *fertilis*, pro ζάδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*, ex Ζη, quod est ζῆν, & δῶρον, *munus*. α. 118.

Ζάξω, οἷον, ἡ, *nomen proprium mul. q. d. conjugans*. a ζάγνυμι, *jungo*. §. 352.

Ζᾶς, *Jupiter*, genit. διὸς, διῖ, δια, vocat. Ζᾶ. Dicitur & Ζῶν, Ζητός, Ζῶν, Ζῶνα, & Dor. Ζῆ, Ζητός, &c. α. 8. 47.

Ζεφύριος, genit. Poet. pro Ζεφύρι, Ζεφύρος, ex Ζέω, *caleo*, & φέρω, *fero*. Est ventus humidus & calidus, qui facit, ut plantæ germinant. §. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a ζηλέω, *emulor*. Th. ζῆλον, *liver, invidia*. α. 23.

Ζῶνός, genit. a Ζῶν. Vide Ζᾶς, *Jupiter*. α. 86.

Ζητάω, *quæras*, præf. sub. Poetice pro ζητέω dicitur ζητάω. α. 400.

Ζόφος, οἷον, οἷον, *caligo*. inde Ζοφώριος, gen. Jon. a ζοφερός, οἷον, οἷον, *caliginosus*. α. 227. §. 814.

Ζυγός, *jugum*, in plurali numero ζυγά. Th. ζάγνυμι, f. ζάξω, *jungo*. α. 581.

Ζῶς, *vivebat*, 3. sing. imperf. a Ζῶν, Poetice pro Ζᾶς, Ζῶν, Ζῶντος, imperf. Poetice, pro ἔζων. §. 90. 606.

Ζῶν, *vivat*, (differt a Ζῶν, *vite*) 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶν.

Ζῶνσι, dat. pl. pro Ζῶναις, Ionice, ἰῶντι in fine est paragoge Ionica, a Ζῶν, ἡ, *zona*. Thema Ζῶντι, f. Ζῶντι, *cingo*. α. 233.

Ζῶνός, Ζῶν, Ζῶντος, *vivus*, α, *um*. Ζῶνσι pro Ζῶναις, Ionice, dat. pl. Th. Ζῶν, *vivo*. α. 157.

Ζῶσα, a. 1. Jon. *cinxit*, pro ἔζωσα, a Ζῶντι, *cingo*. Ζῶσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἔζωσαντο. α. 72. 345.

H

H' Art. præpos. ut, ὅ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*. s. 13.

H' art. postp. ut, ὅς, ἡ, ὅ, *qui, quæ, quod*. s. 4.

H', *cui, quatenus*. s. 85.

H', sequente μὴ, *profecto tamen, adverb.*

H', *erat*, 3. imperf. ab εἰμι, *sum*.

H'κ' *dixit*, & ἡ pro φῆ, φῆ pro ὀφῆ, duplex aphæresis. a. 2. ind. a φημι, *dico*.

H', *aut*. s. 175.

Hβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. זכ *viror*. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. Est & ἡβη, *Dea pubertatis*. s. 132. §. 17.

Hβήσας, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ὦ, & Poetice ἡβώω. Th. ἡβυ, ης, ἡ, *pubes*. s. 132.

Hβῶν, 3. sing. præf. aël. opt. Attice, communiter ἡβαίωμι, φαι. Attice ἡβῶμι, ης, η, ab ἡβάω, f. ἡσω, *pubesco*. s. 698.

H'γάγετο, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἡγετο est ἡγάγετο per Atticam reduplicationem) ἡγάγετ', pro ἡγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἤξα, a. 1. ἤξα, a. 2. ἡγον, & Att. ἡγαγον. §. 901.

H'γαθή, *divina*, ἡγαθή, q. d. ἄγαι θεός. Th. θεός, *Deus*. §. 499.

H'γε, a. 2. aël. indic. *abduxit*. Attice ἡγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. §. 994.

H'γαμονδῶ, *præeo*, *sum dux*. Th. ἡγόμεαι, f. ἡγίσσεται, *duco*. §. 387.

H'γαρέθοιτο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγαρέθομαι, Poetice, pro ἀγαίρομαι, *congregor*. hinc imperf. ἡγάμετο. s.

475. Th. ἀγαίρω, *congrego*, f. ἀραίω, p. ἡγαίρω. s. 184.

H'γῆτ', 3. sing. præf. med. subj. pro ἡγῆται, *præveniat*. (pro προηγῆτο) si precibus te antevertat, præf. pass. ἡγῆμαι.

H'γνοίησας, *ignoravit*, a. 1. aël. ab ἀγνοίω, Poetice ἀγνοίω, ex α, & νό, ης, *mens*. §. 551.

H'γοιτ', pro ἡγοιτο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. s. 274.

H'δῆ, ὅ. s. 22. tum ἰδ', pro ἰδῆ. s. 318.

H'δῆα, f. g. ab ἰδύς, *suavis*, neut. ἰδύ. comp. ἰδίω, superl. ἰδίσ. §. 40.

H'δῆ, adverb. *nuper, tum*. s. 172.

H'δύπειαι, *suaviloqua*, ab ἰδύ, & ὅπω, *dico*.

H'δ, *aut*, pro ἡ. s. 209.

H'έλιος, *Sol*, Poetice, pro ἡλι, Hebr. זכ *splendor*, Græc. ἥλι, German. *heff*. ἡλίου, Poetice pro ἡλίσ. s. 155.

H'εἰ, *erat*, scil. *licet*, pro ἡ, ης, ἡ. Poetice ἡε, ἡας, ἡε, ab εἰμι, *sum*. s. 15.

H'εἶ, dat. pro αἶε, *aere, caligine*, in mascul. genere, *aer*, sed in f. g. *caligo*. Th. αἶρ, αἶρος, ὁ, *aer*. §. 9.

H'ερενδῆ, *obscurus*, ab ἡρενδῆ, ὅς, ὁ, & ἡ, *obscurus*, ab ἡῆρ, ἡρος, pro αἶρ, apud Poetas, pro *caligine*, & *tenebris*, & αἶρος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. §. 252.

H'ερίος, *tenebrosus*, ἡερίος, ab ἡῆρ, pro αἶρ, αἶρος, ὁ, *aer*. §. 807.

H'θεα, *mores*, acc. pl. ut & ἡθε', *domicilia*. ἡθεα, *habitatulis*. s. 167.

H'θεός, *patruus*, ἡθε', vocat. pro ἡθε', a θεός, *patruus*. Thema θεός, *Deus*. s. 103.

H'θος, *eos, τὸ, mores*, ἐπίκλειον ἡθε', *faraces mores*. s. 67.

H'θέλει, *volebant*, imperf. ab θέλω, *volo*. θέλω, *idem*, f.

Ἐελέστω, p. τεθρίληκx. ε. 236.

H'ionh, nomen mul. S. 255.

H'ior, incedebant, 3. pl. plusq.

Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἵσταν, quia n̄ initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. i. inusitat. ἵσταν, & Poetice ἵσταν. Th. ἡμ., 80. c. 170.

H^{us}, *immiser*, 3. sing. a. i. aet.
ab *inu*, *mitto*. n. 343.

Ἡ'λασα, percussit, a. i. αἶ. ab ἐ-
λαίνω, f. ἐλάισω, a. i. ἤλασ', pro
ἤλασε, vulneravit, p. ἤλακε.
κ. 363. 419.

Η'λέκτρα, ποίημα μιλ. §. 266.

Η'λεκτρονική, νόμος πολ. κ. 86.

Ηλεκτρών, nomine viri. α. 3.

Ἡλεκτρον, u, ἡ, & ἡλεκτρον, u,
τὸ, *electrum*, a λᾶκτρον, *lactus*.
Th. λέγομαι, *subo*. u. 142.

Ἡ' αἰάων, 3. pl. imperf. pass. ab αἰῶμι, *erro, vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαιντο. Th. αἰάομαι, ὤμαι, *vagor*. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab εἰλῶνω, s. εἶσω, in pl. perf. εἰηλαῖμαι, *eo, to*, & cum augmento temporali in pl. ἠέλαυντο, *discurrerent*. α. 143.

. H'λθε, *venit*, a. 2. Vide ἤλυθον.
#. 81.

Ἡλιβαίτιο, gen. Ion. ab ἡλιβατες,
 τε, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut
 Soli uni sit pervius, ab ἥλιος,
 Sol, Æolic. ἥλιος, & βαίτω, eo.
 §. 422.

Ἡλiten, *peccavit*, a. 2. ἀέτ. ab ἀλι-
τίᾳ, vel ἀλάτῳ, a. 2. ἡλiten. κ. 80.

Ἡλῦθαμεν, *venimus*, præterit. med.
ab ἔρχομαι. Vide ἡλῦθεν. §. 619.

Ἡλυθαι, venit, a. 2. & per syn-
copen ἦλθαι, ab ἔρχομαι, ve-
nio, f. ἐλθίσομαι, p. m. ἦλυθα,
a. 2. m. ἦλθόντις.

H^{is} S^{ir}, nos, nomen Regis . S.
985.

Ἡμεθέρτος, arenoso, genit. ab ἡμεθόνε, Ionice pro ἡμεθόνε, ἡμεθόνε. Idem quod ψαμθόνε, arenosus. Th. ψάμμον, α, ἡ, arena. α. 360.

Н^иμ^ερ, *dies*, gen. ἡμε^ρο^ς, ἡμε^ρη.
hinc ἡμε^ρο^ς, *diurnus*. Th. ἡμε^ρο^ς, α^ς, ἡ, *dies*. s. 176. 419. 778.

Ἡμεῖς, imperf. augmentum Atticum. sic ἡβηθήσω, pro ἔβηθήσω, a μέλλω, *futurus sum*, f. μέλλησμαι. §. 478.

Η' μὲν, & , sequente plerumque ἰ-
δαί, & . s. 339.

Ἡμεῖς, part. praes. ab ἡμεῖς, *sc.*
deo. s. 501.

Ἡμέρη, Jōnice, pro ἡμέρα, dies.
s. 825.

Ἡμερόκοιτος, u, qui tota die dor-
mit. epitheton furis, ab ἡμέρα,
dies, & κοίτη, u, i, lectus. s. 605.

Ἡμεῖς, *nostrum*, ἡμετέρη, ἡμε-
τέρησιν, dat. pl. Jon. Th. ἐγώ,
ego. κ. 367.

Ἡμεῖς, a. i. ind. αὐτ. ab αὐτοῖς, *meto*, f. ἡμῶ, p. ἡμεκας. hic per tmesin, pro ἀπὸ ἡμεῶς. 9. 181.

Hμίδαι, *femides*, ab ἡμίς, *hoc*,
dimidius, & θεός, *Deus*. s. 161.

ἡμίονος, gen. pl. ἡμίονων, dat. pl.
ab ἡμίονος, & ὅ, @ ἡ, *mulus*,
q. d. *semiasinus*, ab ἡμίονος, di-
midius, & ὄνος, & *asinus*. v. 46.

H^urou, *dimidium*, in masc. ἡμ-
ρου, in f. *u*rou. s. 40.

H'uoq, *quando*, adverb. s. 420.

ἤμουν, *metebant*, 3. pl. imperf. aθ.
ab αἰγῶ, *meto*, f. ἤσω. α. 288.

H³, erat, 3. pers. imperf. ab εἶμι,
sum. α. 178.

H², *quam*, acc. ab ^{oc} ^h ^o ^e. 408.

H^h, *fi*, pro *ē*: *ē* vero per aphaz-
resin, pro *ē*iv. c. 401.

H'ia, ac, n, habens, u. 322.

Η'ιόχη, nomen mul. agitatrix. c. 82.

Hropanc, fortitudinis, genit. ab **n-**
ropanc, idem quod **andpenc**. Th.
andp, vir. §. 516.

Ἡΐππς, *quasi*, acc. ab ἦπς, ὄσις, ὄπ, gen. ἦσινος, ἔπινος. s. 763.
Ἡΐοχος, s, *auriga*, q. d. τὴν ἰστίαν ἔχων, *qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit*. α. 323.
Ἡΐωγα, *iussit*, imperf. vel præf. med. ab ἠΐώγω, *jubeo*, ἰώωξ, pro ἰώωξα, *iussit*, a. 1. act. f. ἠΐώζω. s. 68. α. 479.
Ἡῆς, genit. ab ἠῆς, *aurora*. Vide in ἠῆς. s. 724.
Ἡπαρ, *hepar*, τὸ, *jecur*. s. 524.
Ἡπειρος, s, ἡ, *Epirus, terra continens*. s. 189.
Ἡΐπειτα, Poetice, pro ἔπειτα, *deinde*; ex ὅτι, & εἶτα, *postea*. s. 292.
Ἡπεροπλάσας, part. a. 1. act. *qui decipit*, ab ἠπεροπλάω, *decipio*, q. d. ἀπείρω ὅπιν, *in infinitis verbis, impostores sunt verbosi*. Th. ὁψ, ὁπός, ἡ, *vox*. s. 55.
Ἡπιό, s, *placidus*. s. 235.
Ἡπυ, *profecit*. α. 92.
Ἡπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ὕσω, *sono*. α. 316.
Ἡρακλῆς, ἦος, ἡ, *Hercules*. Propter carminis dimensionem legendum est hic τὸ ἠρακλῆϊ, *tanquam ἠρακλεῖ*. hinc ἠρακληεῖν, *Hercules*. Th. κλειώ, *celebro*. s. 318. α. 115.
Ἡρεκον, imperf. *proscindebant*, ab ἑρέκω, *scindo*, f. ξω. α. 287.
Ἡρείσαστο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἑρείδω, f. εἶσω, *fulcio*. α. 362.
Ἡρόδω, pro θήρεω, *Dorice, venabantur*, a θηράω, *venor*. Th. θήρ. Alii scribunt ἥρεω, imperf. Doric. *esse*, pro ἥρεν, ab αἰρέω, *capio*, f. ἦσω, p. ἥρηξ, imperf. ἥρεον, ἥρεν, a. 2. εἶλον. α. 302.
Ἡρη, *Juno*, pro ἦρη, *Jonice*. ἦρη vero videtur per metathesin dici, pro ἀῖρη. s. 314.
Ἡελυγία, *mane genita, proprie vere nata*. Metaph. *ver ad annum se habet, sicut matutinum*

tempus ad diem. s. 381.
Ἡελδαιός, nomen fluvii. s. 338.
Ἡέλτεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἑέλζω, *rixor*, f. ἰσω. Th. ἑέλς, ἰδω, ἡ, *contentio*. s. 928.
Ἡέλπε, a. 2. ind. *cecidit*. Th. εἰρείπω, f. ψω, *evertō*. α. 421.
Ἡρπασεν, *rapiuit*, a. 1. ind. ab ἑρπάζω, *rapiō*, f. σω, & Dor. ξω, p. ἑρπασε, a. 2. pass. ἑρπάγην, p. m. ἑρπάγε. s. 914.
Ἡρπον, *hauriebant*, imperf. ab ἑρπύω, f. ὕτω. α. 301.
Ἡρώς, ω, ὁ, *heros*. α. 37.
Ἡς, *sua*, genit. ab ὅς, ἡ, ὅν, *suius*, s, *um*, ἡς αἰσθῆς μητρός, *a sua matre*. α. 18.
Ἡσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ab εἰμι, *sum*. s. 111.
Ἡσλώ, pro ἦτλώ, per pleonasmum ἦσ, est 3. dual. imperfecti ab εἰμι, *sum*. α. 50.
Ἡθα, *fuisisti*. 2. singul. imperf. ab εἰμι. Θα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἡθιον, imperf. *edebant*, ἦθισεν, *comedebat*, ab ἑθίω, *edo*, f. ἰσω, p. ἦθισε. Th. ἑθω, *edo*. s. 147.
Ἡσιόων, nomen auctoris, ex ἦσος, ἡ, *delectatio*, & ὁδός, *via*, q. d. *via delectationis*. Facetus comes est in via pro vehiculo. s. 22.
Ἡς, pro αῖς, *quibus*, *Jonice*, ab ἡ, *quæ*. s. 904.
Ἡσιν, *suis*, pro αῖς, ab ὅς, ἡ, ὅν, *suius*. s. 47.
Ἡσιν, *sint*. 3. sing. præf. subj. pro ἦ, σιν est paragoge Poetica, ab εἰμι, *sum*, sic *Homerus* εἰθέλησιν, pro εἰθέλη, *ἱλιάδ.* α. 408.
Ἡσπάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*.
Ἡστον, *Attice*, ἦστον, *minus*. ab ἦστων, οἶον, *minor*. a positivo μικρός, *parvus*, caret superl.
Ἡσο, Poetice pro ἦτο, *sedebat*, 3. sing.

- sing. imperf. ab ἡμαι, *sedeo*. α. 214.
 Η̄συχοι, *quieti*, ab ἡσυχ-, *quies-*
tus. §. 763.
 Η̄τε, *hæcque*. ἦ, est articul. præ-
 pos. accentum habet ob seq. dict.
 encliticam τε. sic & ἦτ'. α. 316.
 Th. ἦ, *aut*, *sive*. α. 20.
 Η̄π, *vere*, *certe*, adverb. α. 79.
 Η̄πε, *quæ*, ὅπε, ὅπ. Vide ἡ-
 πια. α. 406.
 Η̄πει, *sive*, *seu*. Th. ἦ, *aut*. α. 166.
 Η̄πορ, τὸ, *cor*. α. 360.
 Η̄υκομ-, *pulchricoma*, genit. ἡ-
 κίμης, & Poetice ἡυκόμης, Poeti-
 ce ἡυκόμοιο, ex ἄ, & κόμη, ης,
 ἦ, *coma*. §. 625.
 Η̄υὺ, accus. ab ἡύς, *bonus*. Th.
 ἡύς, ἑ-, ὅ, *bonus*. §. 817.
 Η̄ύετο, 3. sing. imperf. pass. ab
 αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*,
 perf. ἡύξημαι, α. 1. pass. ἡύξη-
 θῶ. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th.
 αἶξω, *augeo*.
 Η̄φαις-, α, ὅ, *Vulcanus*, sic di-
 citur ab ἄπτω, *accendo*, & αἶ-
 σός, *destruo*. Fabrorum metalli-
 corum Deus. α. 319.
 Η̄χῶ, 3. person. præf. act. verb. ἡ-
 χίω, f. ἡσω, *sono*. Th. ἡχ-,
 ὅ, *sonus*.
 Η̄χέτω, pro ἡχήτω, *vocativus*.
 Th. ἡχ-, α, ὅ, *sonus*, unde
 ἡχῆ, *frapor*. α. 382. α. 438.
 Η̄χῆς, εἶτ-, ὅ, *sonorus*, ab ἡ-
 χ-, *sonus*. §. 767.
 Η̄χθῆρε, α. 1. act. ab ἐχθαίρω, ο-
 δίο προsequor, f. ἀρῶ, p. ἡχθα-
 ρα. Th. ἐχθός, εὐς, τὸ, *odium*.
 §. 138.
 Η̄χθοντο, 3. pl. imperf. ab ἄχθο-
 μαι, *succenso*, f. ἐσομαι, vel
 ἡσομαι. Th. ἄχθ-, ε-, τὸ,
pondus. §. 155.
 Η̄χῶ, ἑ-, ἡς, ἦ, *sonus recipro-*
cus, *Echo*, ab ἡχος, *sonus*. α. 279.
 Η̄ς, ὅς, ἡς, ἦ, *autora*, acc.
 ἡς, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, *circa aurotam*,
 & ἡῶ θ', *autortaque*, pro ἡῶ

τε, vel ἡῶ τε. α. 550. §. 372.

Θ

- Θ', pro τε, ὅ. α. 556.
 Θαλαυήϊα δῦρα, *ligna thala-*
mo, vel *adibus struendis apta*.
 Th. θαλαμος, α, ὅ, *thalamus*.
 α. 807.
 Θαλίη, nomen mul. (pro θαλία,
 ας, ἦ,) Ionice, α θαλίω, vi-
 reo. §. 245.
 Θαλία, *convinia*, θαλίῃσι, dat.
 pl. Jon. Th. θαλίω, *viro*. α. 115.
 Θαλασσα, ης, ἦ, *mare*. α. 164.
 Θαλας, nomen Musæ, ut Poetæ
 finxerunt. §. 77.
 Θαλαρός, ἦ, ἐν, *in flore existens*,
 α θαλίω, f. λαῶ, *floreo*, *viro*.
 §. 138.
 Θάλασσι, *florent*, præf. ind. α θαλίω,
 f. αλαῶ, *viro*, *floreo*. α. 236.
 Θαλαθῆς, *calefactus*, α. 1. part.
 pass. θάλπω, f. ψω. §. 864.
 Θικυῶ, *frequenter*, *crebro*, adverb.
 α. 362.
 Θίκετες, α, & θικέτιο, Jon. *moris*.
 Th. θήτικω, f. θαιῶμαι, *morior*.
 α. 154.
 Θικῆν, *morī*, α. 2. inf. θικέω. α.
 2. act. opt. α θήσκη, *morior*.
 f. 2. θαιῶμαι. f. 1. pass. θηίσο-
 μαι. p. τέθηκα. α. 2. ἔθαισι.
 p. m. τέθηκα. α. 175.
 Θίπτει, *sepelivit*, imperf. Jon. ver-
 bi θάπτω, *sepelio*, f. ψω, p.
 τέταθα, aor. 2. ἔταφοι, præf.
 med. τέθηκα. α. 472.
 Θάρσος, εὐς, τὸ, *animi præsentia*,
 (*fiducia*) θάρσος, *audacia*. Hinc
 θαρσήσας, α. 1. part. verb. θαρ-
 σίω, *fiduciam habeo*. α. 319. §.
 186.
 Θαρσύνω, f. υἰῶ, *fiduciam affero*.
 θαρσύνωσα, præf. part. Th. θαρ-
 σ-, ε-, τὸ, *fiducia*. α. 326.
 Θάσσει, *celerius*, comparat. pro τα-
 χίον, ex ταχύς, *celer*. α. 95.
 Θαυ-

Θάμνη, τὸ, *res mira*, θαύμη ἰδέ-
σθαι, *mirum visu*. Th. θαυμή-
ζω, f. σω, *miror*. α. 140.

Θάμνητος, genit. a θαύμη, α-
νι-τος, ὁ, nomen viri. §. 265.

Θαΐ, ἡς, Dea, θαΐν, gen. Dor.
pl. num. & θαΐων, Æolice. α.
338. §. 41.

Θαΐ, imperf. pro ἄθασ, *discurrere*,
a θαΐω, *curro*, f. θαΐο-
μαι. α. 224.

Θαΐς, Ionice pro θαΐς, *Deabus*.
Vide θαΐ. α. 62.

Θαΐς, ἢ, ὁ, *cum admiratione spe-*
ctandus, a θαΐω, *cum admira-*
tione specto. Th. θαΐομαι, *spe-*
cto, *contemplor*. f. αΐομαι, Jo-
nice ἡσομαι.

Θαΐα, nomen mul. & θαΐω, *divi-*
nam, Ionice pro θαΐν, a θαΐς,
α, ον, *adject.* Th. Θεός, *Deus*.
§. 371. 32.

Θαΐν, 3. pers. præf. sub. *ponat*, h.
e. *faciat*, more Hebræorum, a
θαΐω, *pono*, pro quo Poetæ θαΐω,
sicut pro πνέω, πνέω. vel est aor.
2. Poet. pro θαΐν, a πνέω, *po-*
no, a. 2. ἔθλω. α. 556.

Θαΐναι, a. 2. aet. infinit. a πνέω,
pono, f. θήτω, a. 2. ἔθλω. α. 815.

Θαΐος, *divinus*, gen. α, vel Jon.
θαΐοιο. α. 138.

Θάλασσα, *volens*, præf. part. f. g.
a θαλέω, f. ἴσω. §. 446.

Θαμέθλοις, dat. pl. a θαμέθλον,
idem quod θάμηλον, *fundamen-*
tum. §. 816.

Θάμνη, *ponere*, Ionice pro θαΐναι,
a. 2. inf. a πνέω, *pono*. α. 61.

Θάμνις, ἴσος, vel ἰδος, ἡ, *iur*, acc.
θαΐν. θαμνίσων, gen. pl. pro θα-
μνίσων. Ionismus enim ille non
habet locum in Genit. declin. 5.
simplicium, nisi dicamus θαμ-
νίσων esse a θαμνίσῃ, ἡς, θαμνίος,
ἡ, ὀν, *legibus consentaneus*. α.
137. §. 235. Est & θάμνις, no-
men Deæ. §. 16.

Θαμνίσων, nomen mul. quæ sapit
ex legibus. α. 356.

Θαμνίσῃ, ὅος, ἡ, nomen mul. §. 261.

Θαμνίς, *forma Deum referens*, ex
θαός, & ἴδος, *forma*. Th. ἴ-
δω, *video*. §. 350.

Θαμνίστα, *divinitus data*, a θάμ-
νι, *do*. α. 320.

Θαός, *Deus*, gen. θαός, & θαοῖο,
Jon. α. 415. dat. pl. Jon. θαοί-
σι, θαοῖσιν. α. 28. θαοῖν, *ad-*
verb. ex Deo. §. 871.

Θαράκων, præf. inf. aet. a θαρά-
κω, *famulor*, *servio*, f. ἄσω.
Th. θαράκων, ὄρος, ὁ, *mini-*
ster. α. 135.

Θαράκων, ὄρος, ὁ, *minister*, *famu-*
lus. §. 100.

Θέρων, θέρων, τὸ, *estas*. α. 503.

Θερμός, ἢ, ὁ, ἢ, *calidus*. Th.
θέρω, f. θέρω, & Æol. θέρω,
calefacio. §. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. a τί-
θημι, *pono*. α. 23.

Θέσθαι, *divina*, per syncopen pro
θεοίκελαι, *Deo similia*, ex θαός,
& ἴκω, *similis sum*. α. 34.

Θεασίς, ἡ, *divina*, a θεασίς, ὁ,
ἢ, *divinus*. Th. θεασίς,
ἴος, ὁ, ἡ, *vaticinans*. α. 383.

Θέσθαι, nomen mul. §. 244.

Θέτω, *fecit*, pro ἔθετο. ab ἐθέ-
λω, a. 2. med. verbi τίθημι,
pono. §. 886.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεοόντων,
a θαΐω, *curro*. At illi a θαΐω,
exhibeo me videndum. α. 146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis. θήκης,
&c. α. 105.

Θηβαίος, ὁ, ὁ, ex urbe The-
barum oriundus, a γένεσθαι, *ge-*
scor. §. 530.

Θήκη, *acuit*, 3. pers. præf. ind. a
θήγω, f. ξω, *acui*. α. 388.

Θητόν, *mirandum*. f. θαΐομαι. Th.
θητόμαι, ἴμαι, *specto*. θητοί-
ται, *suspiciunt*. f. α. a θαΐο-
μαι. α. 482. §. 31.

- Θήριον, a. 1. ind. θήρατο, a. 1. med. verbi θήημι, ποιο, f. θήτω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. α. 465.
- Θήλυς, εἶ, ὅ, vel ἡ, *fæmineus*. θήλεια *fæminæ*. θ. 667. θηλυτερῶν, gen. Æolic. a. θηλυτέρη, comparat. a. Th. θήλυς, εἶ, *fæmineus*. α. 395. 4.
- Θησαυρός, ἦ, ὅ, *thesaurus*. ε. 717.
- Θῆρ, ρός, ὅ, *fera*, in pl. θῆρες, dat. θηροσι. ε. 277.
- Θηράτης, pro θηράταις, Poet. a. θηράτης, *venator*. θηράται, in pl. a. θηράω, *venor*. Th. θῆρ, *fera*. α. 388.
- Θησέα, acc. a. θησάς, *nomen vitæ*. α. 182.
- Θῆτα, accus. sing. *servus*, a. θῆς, θητός, ὅ, *servus*, θῆοικ, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 602.
- Θήσκον, *moriebantur*, pro ἔθισκον, 3. pl. imperf. verbi θήσκω, *morior*. Vide in θανά. ε. 117.
- Θνητός, ἦ, ὅ, *mortalis*, θνητή, θνητούσι, a. θνήσκω, *morior*. α. 73. ε. 88.
- Θοίη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοίῃ, *epulor*. α. 114.
- Θοός, ἦ, ὅ, *celer*. α. 97.
- Θόρος, defiliit, a. 2. aet. a. θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.
- Θόρον, defilierunt, imperf. pro ἔθορον, a. θόρω, *salio*. α. 370.
- Θοός, adverb. *celeriter*. Th. θοός, ἦ, ὅ, *celer*. α. 418.
- Θρατήκ, f. g. a. θρασυός, *audax*. Th. θάρτος, εὖς, τὸ, *fiducia*. α. 263.
- Θρασυκάρδιος, *audaci præditus corde*, a. θρασυός, *audax*, hoc a θάρσος, εἶ, *fiducia*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.
- Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέπω, f. θρέψω, *alo*. ε. 188.
- Θρέψθαι, a. 1. pass. Jon. a. τρέτω, *alo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτροπον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θορέψα, pro ἔθρεψα, a. 1. θ. 198. 328.
- Θρήνεις, genit. a. θρήνιος, *Tbracius*, a. θρήξ, ηὖς, *Tbrax*, *nomen gentile*. ε. 553.
- Θρήκη, ης, ἡ, *Tbracia*, *nomen regionis*. ε. 507.
- Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγάτηρα, & θυγάτρει, Poetice, vocat. ἡ θυγάτηρ. α. 3. θ. 265.
- Θύε, *æstuabat*, imperf. Jon. a. θύω, *maçto*, & *impetu feror*. θ. 848.
- Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. θ. 742.
- Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Jon. a. θύε, εἶ, τὸ, *victimæ*, a. θύω, *immolo*. ε. 338.
- Θυήεις, εἶ, redolens, ὅ, a. Th. θύω, f. ύω, *maçto*. θ. 558.
- Θυμολγία, accus. a. θυμολγίης, *affferens dolorem in animo*, ex θυμός, *animus*, & ἄλγος, εἶ, *dolor*. θ. 629.
- Θυμιάσαι, a. 1. part. f. g. pl. *succensentes*, a. θυμιάω, *irascor*, f. θυμιάω, a. 1. aet. ἔθυμηναι, hinc part. a. 1. aet. θυμῆνας, ατα, αν. Th. θυμός, *ira*. α. 267.
- Θυμοβορέω, præf. int. a. θυμοβορέω, *animum exedo tristitia*, ex θυμός, *animus*, & βορέω, *pabulum*, εἶ. ε. 799.
- Θυμολέοντα, acc. sing. a. θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμός, *animus*, & λέων, *leo*, οῖτος, *leo*. θ. 1007.
- Θυμοφθόρον, acc. a. θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμός, *animus*, & φθέρω, *corrumpo*. Th. φθέρω, *corrumpo*. ε. 717.
- Θυμός, ἦ, ὅ, *animus*, *ira*. ε. 379.
- Θύον. θ. 131. *furens*, part. præf. aet. g. n. a. θύω, *maçto*, *cum impetu feror*. ε. 620.
- Θύρχε, adverb. *foras*, θύρησι, *foris*, adverbium, aut dativus adverbialiter positus, a. θύρα, *janua*. ε. 97. 365.
- Θύττοι, οἱ, *villi*, seu *nodi*, *quales dependent a crumenis*, *simbræ*. α. 225.

Θύων, præf. part. a Θύω, *sacrifico*. sumitur & Θύω, pro ὀρυώ, *impetu quodam feror*: item *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ Θύειν, a sacrificiis enim solebant epulari. §. 109.

Θῆκον, acc. a Θέκω, ἔ, *sedile*, pro Θήκος, εος, τὸ, a θαλάσῳ, *sedeo*. Th. Θόος, ἔ, ὁ, *celer*. s. 493.

Θώρακας, *thoracem*, acc. pro Θώρακα, Jonice, a Θώραξ, ακος, ἔ, Jonice mutatur α in η, Θώραξ, *pectus*: unde Θωρήσῳ, ξυ, *pectus armis*, seu *lorica munio*, per syn. speciei *armo*, Θωρήσονται, *armantur*, præf. ind. §. 431.

Θωπύα, nom. pl. Θωπύα ἔργα, *admiranda opera*, Θώπυα, Jonice, idem est quod Θαύμα, & hinc Θωπύα, pro Θαυμάσια, Jon. Th. Θαυμάζω, f. ἄτω, *miror*. α. 165.

I

Ἰάλλον, *volitabant*, 3. pl. imperf. pro præf. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto, volo*, f. αλώ. §. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἰα, *sola*, & ἄνιρ, *quæ sola animo virum imitatur*. §. 536.

Ἰαίνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, *calesfacio*. item *exhilaro*, *letitia perfundo*. §. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Jon. ab Ἰαπετός, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item *maledictis laceffo*, ἰαπεποῖδην, vocat. casus, *filius Japeti*, a ἰαπεποῖδης. s. 54.

Ἰασίφ, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. §. 970.

Ἰάχες, ἰάχων, 3. pl. imperf. aet. verb. ἰάχω, *vociferor, clamo*. hinc in part. ἰάχων, οντος, unde ἰαχὺ, *clamor*. §. 69 α. 441.

Ἰαωλκός, ἔ, ἡ, nomen urbis. α. 474.

Ἰδάλιμω, *sudorificus*, ab ἰδω, ἰδω, τὸ, *sudor*. idem quod ἰδρῶς, ὤτω, ὅ. s. 415.

Ἰδᾶ, a. 2. aet. imperat. ab εἶδω, *video*, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον, in part. ἰδων, ὄντω, & ἰδέσθαι, pro ἰδέσθαι. α. 445.

Ἰδᾶ, idem quod ἡδᾶ, ὦ, *atque*. α. 19.

Ἰδῆ, *aestu*, dat. sing. ab ἰδω, εἶδω, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδέειν, a. 2. aet. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδᾶ. α. 166.

Ἰδης, genit. ἡ Ἰδῆ, *mons Cretæ*: sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. §. 1010.

Ἰδης, *videris*, 2. sing. a. 2. aet. sub. ab εἶδω, *video*. α. 335.

Ἰδμῶν, pro ἰσμῶν, & hoc per synopen, pro ἰσχυμῶν, *scimus*, ind. præf. 1. pl. Th. ἴστω, *scio*. Imperat. ἴσαθι, & ἴσθι. §. 27. Hinc ἰδυων, *peritus*, & ἰδυοσύνη, *peritia*, dat. pl. Jon. ἰδυοσύνη. §. 377.

Ἰδοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. *aspexerint*, ab εἶδω, *video*. §. 451.

Ἰδρας, *periti*, ab ἴδρας, quod est ab ἴστω, *scio*. α. 351.

Ἰδρας, ιος, ὁ, ἡ, *provida*. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴστω, *scio*. s. 778.

Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῶς, ὤτος, ὁ, *sudor*, per metonym. *effecti labor molestus*. Th. est, ἰδω, εἶδω, τὸ, *sudor*.

Ἰδυα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἶδυα, *gnara*. §. 352.

Ἰῆσαι, *emittentes*, part. præf. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii scribunt ἰῆσαι, idque Æolice, imperf. ἵημι, ης, η, 3. pl. ἵησιν, f. ἵσω, p. ἵηκ, a. 1. ηκ, a. 2. ἵω, ης, ἡ, præf. pass. ἵεμαι, a. 1. pass. ἵθω. §. 10. 43.

Ἰῆμῶν, Jonice, pro ἰῆμναι, Attice, præf. inf. ab ἵεναι, ubi Jones α in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. s. 596.

Ἰῆμοι, *cupientes*, part. præf. m.

ab ἱμαί, *cupio*. Verba desiderii regunt Genitivum, ἰέντο, *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἱναί. ἔρτ' ἰέναι, *perrexit ire*. α. 40.

Ἰερὸς, ἔ, ὅ, *sacer*. item *magnus*, *immensus*. ἰερή, Ionice, pro ἰερά. ἰερά, ἔ, g. n. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἰερά, pro ἰερά, ἔρδων ἰερά, *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἰεράων (pro ἰεράων, in f. g.) Dorice. Ὡ. 1014. α. 201. Ὡ. 417. α. 336.

Ἰήσας, *tranat*, ab ἱημι, *mitto*. spiritu differt ab ἱημι, *eo*, de quo paulo ante. Ὡ. 806.

Ἰήσων, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. Ὡ. 1000.

Ἰθῆαι, ab ἰθῆς, ἔα, ὅ, idem quod ἄθῆς, *rectus*, ἰθῆσι, dat. pl. Ionic. α. 36.

Ἰθί, praef. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἱημι, *eo*. α. 493.

Ἰθύναισι, *justis*, dat. pl. Ionic. paragoge ab ἰθύναισι, ἔ, ὅ, *cujus judicia sunt recta*, ab ἰθῆς, ἰθῆα, ἰθῆ, *rectus*, α, *um*, & *δίκη*, *ius*.

Ἰθύναι, *dirigit*, 3. sing. praef. ab ἰθύναι, *dirigo*. Th. ἰθῆς, ἔος, ὅ, *rectus*. α. 7.

Ἰκάναι, *pervenit*, ab ἰκάνω. Th. ἰκώ, f. ἰξω, α. 1. ἰξα, *venio*. Ὡ. 697.

Ἰκάλω, *similis*, & ἑκάλω. ab ἑκώ, *similis sum*. α. 304.

Ἰκέτλας, α. 1. ind. ab ἰκετλάω, *supplico*. Th. ἰκέτης, ἔ, ὅ, *supplex*. α. 13.

Ἰκέτησι, *supplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἰκέτης, ἔ, ὅ, *supplex*. α. 327.

Ἰκστ', aor. 2. med. ἰκστ' ὅς ἀθάνατος, *pervenit ad immortales*. Vide in ἱκηαι. Ὡ. 286.

Ἰκηαι, *attigeris*. 2. sing. α. 2. med. subj. Ionice pro ἱκη, ab ἰκνέ-

μαι, *venio*, f. ἰξμαι, p. ἱγμαι, α. 2. m. ἰκνέμαι, ἔ, στο, & in 3. pl. ἰκνέτο, in aor. 2. sub. ἰκνέμαι, ἔ, ηται. α. 468.

Ἰκταρ, adverb. *celerrime*, ὁπ' ἰκνέσθαι. Th. ἰκνέσθαι. Ὡ. 691.

Ἰκτο, per syncopen pro ἰκνέτο, *pervenit*, α. 2. med. ab ἰκνέσθαι. Vide in ἱκηαι. Ὡ. 481.

Ἰλαδον, *cateruatim*. α. 287.

Ἰλαον, ab ἱλαω, *propitius*. Attice ἱλαως. α. 340.

Ἰλάσκεισθαι, praef. inf. ab ἱλάσκειν, *placo*. Th. ἱλάω. α. 338.

Ἰμύσας, Poetice pro ἰμύζω, part. α. 1. aet. a verbo ἰμύζω, *loris cedo*. f. ἰμύζω. Th. ἰμύς, ἔτος, ὅ, *lorum*. Ὡ. 857.

Ἰμύρω, *desidero*, *cupio*, f. ῥώ, hinc ἱμύρω, *desiderium*, & ἱμύρωτας, acc. pl. *desiderabiles*, ab ἱμύρωτας, εσσα, εν. Th. ἱμύρω. α. 31. ε. 618. Ὡ. 359.

Ἰν', pro ἱνα, *ut*. α. 546.

Ἰνώ, ὅ, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἱς, ἰνός, ἡ, *robur*, *fibra*. Ὡ. 976.

Ἰξας, 3. sing. α. 1. aet. indic. Th. ἱκώ, *venio*, f. ἰξω, α. 1. ἰξα. α. 32.

Ἰξαι, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionice pro ἰξη, ab ἰκνέσθαι, ἔμαι, f. ἰξομαι, praet. pass. ἱγμαι, α. 2. med. ἰκνέμαι, ἔ, στο. α. 477.

Ἰουδία, acc. sing. in nom. ἰουδία, ἔ, *niger*, ab ἰοί, ἔ, τὸ, *violae purpurea*, *nigricans*, & ἑδω, *forma*, & hoc ab ἑδω, *video*. Ὡ. 3.

Ἰέλας, α, nomen peritissimi auguræ, *Jolaus*, q. d. ἰός ἑ λαῖ, *jaculum*, seu *telum populi*. α. 78.

Ἰέντα, *euntem*, α. 2. aet. part. ab εἶμι, *eo*. part. α. 2. aet. ἰέν, ἑσας, ἰόν. Ὡ. 773.

Ἰοχάαιρα, α, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰός, ἔ, ὅ, *telum*, & χαίρειν, *gaudeo*. Ὡ. 14.

Ἰππόδαμος, *equorum domitor*. ἰπ-
 πῶ, & δαμῶ, *domo*. α. 346.
 Ἰπποθόν, *nomen mul. celer in-*
star equi, vel valde celer. Nam
 ἵππος in compositione quandoque
 auget, sic & βῆ, quod est ex
 βῆς, ut βάλιμ. Σ. 251.
 Ἰπποθόν, *nomen mul. valde in-*
telligens. Σ. 251.
 Ἰππῶ, *equus*, dat. pl. Jon. ἰπ-
 ποῶν. α. 341.
 Ἰππότω, *vocativi casus*. ab ἰππό-
 της, α, ὁ, *eques*, *vocativus pro*
nominativo ponitur Poetice, &
Attice. α. 216.
 Ἰππακλειῶν, *equi fons*. *Nomen fon-*
tis in Boeotia, non procul ab
Helicone monte. Σ. 6.
 Ἰρηξ, ηκῶ, ὁ, *Jonice, pro ἰρηξ,*
ακῶ, ὁ, accipiter. α. 203.
 Ἰρις, ἰδος, ἰριος, & ἱριος, ἡ, *i-*
ris, in accus. ἱρι. Σ. 780.
 Ἰς, ἰνός, ἡ, *vis, ἰς ἀνέμῳ, vis*
venti. Σ. 332.
 Ἰσ', *pro ἰσα, ab ἴσος, par*. α. 350.
 Ἰσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. aēt. ab
 εἶμι, eo. imperf. εἶν, α. 2. ἴν,
 pl. perf. m. ἦν. Σ. 68.
 Ἰσασι, & ἴσασι, 3. pl. ab ἴσημι,
scio. α. 40.
 Ἰσόν, *parem, aequalem*, ab ἴσῶ,
par. α. 327.
 Ἰσόν, *equale*, *scilicet prima in*
ἴσος est anceps, & proinde scri-
batur etiam ἴσος, quum prima
corripitur. α. 752.
 Ἰσῶσθαι, *pro ἰσῶσθαι, præs. med.*
infin. *equare*, ab ἰσῶω, ῶ, *a-*
quo. Th. ἴσος, α, ὁ, *par*. α. 562.
 Ἰσοφαρίζη, *equiparat*. q. d. ἴσον
 φέρη. α. 430.
 Ἰσαμύνης, *part. præs. pass. ἰσαμύνης,*
stans, genit. Jon. ἰσαμύνηςιο, ab
ἰσαμαι. α. 569.
 Ἰεῶσ' *pro ἱεῶσο, 2. sing. præs. pass.*
imperat. ab ἱσημι, ἴσθω, f. εἴσω,
α. 2. εἴσω. α. 449.
 Ἰσίλω, *Jonice pro εἰσίω, ab εἴω,*

α, ἡ, *Vesta, focus*. Σ. 454.
 Ἰσοβονί, *stiva, dat. sing. ab ἴσο-*
βοῦς, temo, stiva. ab ἴσος, *te-*
la, quod ab ἴσημι, ἴσθω, & βῆς,
bos. α. 435.
 Ἰσόν, *telam, acc. ab ἴσος, ῶ, ὁ,*
tela, & malum navis. Th. ἴ-
 σημι, ἴσθω. α. 64.
 Ἰσορᾶ, *ab ἴσωρ, ορᾶς, ὁ, ἡ, gna-*
rus, sciens. ε. 792.
 Ἰσρον, *acc. ab ἴσρος, nomen fluvii*
Germanici, Danubius. Σ. 339.
 Ἰσχαίη, *desinet, ab ἴσχαίω, idem*
quod ἴσχω, habeo. Th. ἴχω,
habeo. α. 495.
 Ἰσχω, η, ε, *idem quod ἴχω,*
habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub.
 aēt. α. 625.
 Ἰσχὺς, ὕος, ἡ, *robur. dat. ἴσχυϊ,*
acc. ἴσχυϊ, fremitum. Hinc ἴσ-
 χύω, *robustus sum*. Σ. 146.
 Ἰτοι, *abierunt*, 3. dual. præs. a-
 εἰτι, ab εἶμι, eo. *ponitur vero*
præsens pro α. 2. ἴτοι, qui 3. dual.
format ἰέτω, enallage tempo-
ris. α. 199.
 Ἰτω, *extremam oram*. ab ἴτω,
 ὕος, ἡ, *extremus ambitus, cir-*
cumferentia. α. 314.
 Ἰφθίμῳ, *genit. fortis, ab ἴφθι-*
μος, & hoc ab ἴφθι, fortiter,
quod est ex ἴς, ἰνός, ἡ, vis,
robur, ἴφθιμῳ. Σ. 768.
 Ἰφθι, *adverb. fortiter, ab ἴς, ἰνός,*
ἡ, vis, fibra. α. 541.
 Ἰφικλιδῶν, *nomen viri*. α. 111.
 Ἰφικλῆς, *nomen viri, ad formam*
ἱρακλῆς. α nominativo ἰφικλῆς
contracte ἰφικλῆς, q. d. valde
honoratus, gloriosus. α. 54.
 Ἰχθυόοντες, *piscibus inbiantes,*
præs. part. ab ἰχθυῶν, ῶ, pi-
scor. Th. ἰχθύς, ὕος, ὁ, *piscis*.
 α. 210.
 Ἰχθύς, ὕος, ὁ, *piscis, ἰχθύς, pro*
ἰχθύας, sicuti δρυς pro δρύας,
&c. α. 212.
 Ἰχθυῶ, ὕος, τὸ, *vestigium*. α. 681.
 Ἰψ,

Ἰφ, dat. sing. ab ἰός, ἦ, ὅ, *sagitta*. quod est ab ἱναί, *mitto*. item *arugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in *venas*. At ἰός, ἱα, ἰον, idem quod οἶός, α, ον, *solus*, α, *um*. α. 409.

Ἰωή, ἦς, ἡ, *clamor*, *vociferatio*. Ὡ. 682.

Ἰωλήιον, acc. ἰωλήιος, ἦ, ἡ, *urbs Thessaliæ*. Ὡ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Jon. ab ἰωχμός, ἦ, ὅ, *persecutio hostilis*, idem quod ἰωκός. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. Ὡ. 683.

K

Κ' pro κε, & ἡ κ' dixit Ὡ. Ὡ. 547.

Κάββαλε, & κέββαλ', *prostravit*, α. 2. ind. pro κατέβαλε, α κατὰ βάλλω, *dejicio*, καββάλετ', α. 2. m. 3. perf. sing. Th. βέλλω, f. βάλω, p. βέβληκα, α. 2. έββαλον, p. m. βέβολα. α. 130. 462.

Καδδωύμην pro κατὰ δυνάμειν, *pro virili*, α δυνάμεις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δυνάμην, f. ἥσομαι, *possum*. α. 336.

Καδδ', καδδ' δ' βάλε pro κατέβαλε δέ, *dejicit vero*. α. 384.

Κάδμος, α, *nomen viri*, hinc καδμῆος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμῆς, ἴδος, *Cadmea*. α. 162. Ὡ. 937.

Καθαπτόμενος, præf. part. α καθάπτω, *invado*. Th. ἄπτομαι, *tango*, f. ψομαι. α. 332.

Καθαρός, ἦ, ὅ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. α. 337.

Καθεζόμενος, præf. part. *residens*. α καθεζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἕδεμαι, *sedeo*. α. 34.

Καθίζε, 3. pers. præf. ind. *seder*. καθίζειν, præf. inf. *collocare*. α καθίζα. Th. ἵζω, f. ἵσω, *se-*

dere facio. Ὡ. 434.

Καί, *sed, etiam*, τοῦ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, οὐκ καί, *simul etiam*. α. 43. 243.

Καίσις, *adolens*, pro καίσις, καίσις, *ardens*, præf. part. α καίω, *uro*, *accendo*, f. καύσω, p. καίκα, α. 2. pass. ἐκάλω, f. 1. pass. καυθήσομαι. Ὡ. 557.

Καινέα, καινέας, ἐός, ὅ, *nomen proprium Regis*. α. 179.

Καιρός, ἦ, ὅ, *tempus opportunum*, *occafio*. α. 694.

Κακῆνός, ille: ex κε, & κακός. α. 295.

Κακκρύπτειν, pro κατακρύπτειν, *abscondens*, præf. part. α κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. φε, α. 2. ἔκρυβον. α. 471.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακόν, *malum*, & θύμων, *ovis*, ὅ, *acervus rerum simul congestarum*. Th. τίθημι, *pono*. α. 472.

Κακός, *malus*, proprie *piger*, α χάζω, *cedo*. κακή, ἡ, *neut. κακόν*, κακ' pro κακή. dat. pl. κακοῖσι. κακόν, pro κακός, *adverb.* α. 327. comp. κακίω, κακιστός. α. 266. 346.

Κακότητι, dat. sing. α κακότης, ἡ, *improbitas*. α. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακόν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. α. 28.

Κακτάμεναι, *occidere*, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτείναι, α. 1. inf. αἰ. α κατὰκτεναι, pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτεῖω, *occido*, p. ἔκτακα, α. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κάλα, *ligna*. α κἄλον, α, τὸ, *lignum*. α. 126.

Καλέειν, *vocare*, ἰνυῖται, α καλείω, *voco*, f. ἐσω, p. κέκληκα. καλέειν, 3. pers. imperf. Jonice, pro ἐκάλειν, α. καλέισ', pro καλέεισι, *vocant*. Ὡ. 207. α. 342.

Καλαί, *horrea*. καλή, ἡ, *alidus*

das ex virgultis, καλιῶν Jonice pro καλιάν. Th. καλον, α, τὸ, lignum. ε. 307.

Καλλιγυναικί, acc. a καλλιγυναιξ, αἰκ, ο, ἡ, pulcris mulieribus abundans. ex κάλλος, εος, τὸ, pulcritudo, & γυνή, mulier. ε. 653.

Καλλικόμοιο, genit. Jon. καλλικόμο, pulchricoma. a καλός, ἡ, οἶ, pulcher, α, um, & κόμη, ης, ἡ, coma. θ. 915.

Καλλιπάρης, Æol. seu Boeotice pro καλλιπάρης, pulchras habens genas, ex καλός, ἡ, οἶ, pulcher, & παρὰ, & Æol. παρὰ, ἄς, ἡ, mala, gena. θ. 238.

Καλλιρέσθρον, pulchritudum, a καλός, ἡ, οἶ, pulcher, & ῥέω, fluo, f. ῥάσω, p. ῥαα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ, cuius est elegans eloquium, facunda, ex κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, & ὦψ, ὀπός, ἡ, vox. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ. 280.

Καλλιτέχας, pulchricomos, καλλιτέχ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλός, ἡ, οἶ, pulcher, & τέχ, τέχης, ἡ, pilus. α. 372.

Καλλιρρόον, limpidam, ex καλός, pulcher, & ῥέος, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥάσω, fluo. ε. 737.

Καλύσφυρος, pulcros talos habens. ex καλός, & σφύρον, malleolus. Th. σφύρα, ρας, ἡ, malleus. θ. 526.

Καλός, ἡ, οἶ, pulcher, bonus. comp. καλλίον, οἶ, ο, ἡ, & κάλλιον, τὸ, superl. κάλλιστος, optimus, pulcherrimus. θ. 384.

Καλυπτόμενοι, contectæ, præf. part. pass. a καλύπτω, tecto, f. ψω, p. φα, α. 1. Ἐκάλυψα, ας, ε, α. 2. Ἐκάλυβον. α. 134. ε. 140.

Καλύπτρις, acc. Jon. a καλύπτρα, tegmen capitis muliebre. Them. καλύπτω, tecto. θ. 574.

Καλυψών, nomen mul. θ. 359.

Κάμψι, dat. pl. palis, pedamentis.

a κάμψι, κπος, ἡ, palus. α. 298. Κάμψτος, α, ο, labor. hinc κάμψτος, εος, ο, Ἐ, laboriosus. Th. κάμψω, μῶ, p. κάμψκη, lassescio. ε. 177. 584.

Κάμψω, pro κατὰ μῶ. ε. 439.

Καμπύλα καλα, curva ligna. a καμπύλ, α, ο. Th. καμπύω, f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Κᾶν, quamvis, etsi, ex Ἐ, & ἄν, ἡ. ε. 337.

Καναχή, crepitatio, sonitus. hinc καναχήδᾳ, adverb. cum strepitu. Th. ἤχ, α, ἡ, sonus. α. 164. θ. 267.

Καναχίζ, imperf. substrepebat, a καναχίζω & καναχάω, resono. hinc καναχή, crepitatio, καναχῆσι, dat. plur. Jonice. Th. ἤχ, α, ο, sonus. α. 373.

Κανός, ἡ, ο, fumus. ε. 43.

Κάπρος, α, ο, aper. item verres, quo sensu accipitur. ε. 783.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, caput, per apocopen pro κάρηων, α. ε. 534.

Καρπαλίως, cito, raptim, adverb. q. d. ἀρπαλίμως, ab ἀρπαίζω, f. σω, & ξω, rapio. α. 432.

Καρπός, α, ο, fructus. ε. 172.

Κάρτει, robore, pro ἐν κρείτει, h. e. κρατερός, more Hebræorum, κάρτος, pro κρείτος, εος, τὸ, robur. θ. 73.

Καρτερόθυμος, dat. καρτερόθυμον, a καρτερόθυμος, ἡ, ο, πατινακ, qui toleranti animo est, ex κάρτ, per metathesin litterarum pro κρείτος, εος, τὸ, robur, & θυμός, ἡ, ἡ, animus. θ. 476.

Καρτερόφροντα, acc. a καρτερόφρων, ονος, ο, ἡ, præfractus. item magnanimus, a κράτ, ε, τὸ, robur, & φρονί, animus.

Κάρτισον, præstantissimum, pro κρείτισον, ab ἀγαθός, bonus, κρείσων, κρείτς. θ. 981.

Κάρφει, siccatur. Th. κάρφω, siccō, arefacio, f. ψω. ε. 7.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. *dentibus asperum*. a κάρχαρ, *asper*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*, & ὀδύς, οἶτο, ὅ, *dens*. ε. 604.
 Κασίγνητος, υ, ὅ, ex κάπης, ἰ, ὅ, ἡ, *frater, soror*, & γίνομαι, *nascor*. θ. 756.
 Κασσίταρ, κασσιτάριοι, gen. ὅ, *stannum*. θ. 862.
 Κατὰ, cum genitivo, per; cum accus. *ad, secundum*. κατ' ὄρος, in monte, κατὰ οἶκον, *domi*. κατ' ὥρην, *ad tempus*, idem quod πρὸς καιρὸν. ε. 617. 100.
 Καταβιβράσκει, *onusse sunt*. 3. pl. praet. medii, a βράσκει, *oneror, sum gravis*, f. σω, p. κα. ε. 234.
 Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. a καταβαίνω, f. βήτομαι, *descendo*. Th. βαίνω, εο, a. 2. ἔβην. θ. 750.
 Καταγνήσκουσιν, praes. ind. a καταγνήσκω, *senesco*. Th. γήρας, ατ, τὸ, *senectus*. ε. 93.
 Καταδάη, 3. praes. sub. *humefiat*, a δάω, *rigo*, f. δάσω. ε. 546.
 Καταδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδυῖναι, a. 2. aet. infinit. a καταδυῖναι, a. 2. aet. καταδυῖναι, υε, υ. Th. δυῖναι, & δύνω, *subeo*. α. 196.
 Καταδύω, *occidentem*, part. a. 2. aet. Th. δύνω, *subeo*, vel δυῖναι. θ. 596.
 Καταθέω, *poneres*, 2. sing. a. 2. med. opt. κατέθῃς, *deposueris*. 2. sing. a. 2. med. subj. κατέθῃς, κατέθῃς, & pro hoc κατέθῃς, Ionice, a πῆμι, *pono*. ε. 45.
 Κάτθεο, Poet. pro κατέθῃς, & κατέθῃς, *reconde*, a. 2. imperat. med. a κατέθῃς, *repono*. Th. πῆμι, f. θῆσω, a. 2. ἔθην. ε. 627.
 Κατακείμενον, praes. part. a κατέκειμαι, *jaceo, decumbo*. ε. 364.
 Καταλείβεται, *distillat*. praes. ind. a καταλείβομαι, *distillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. θ. 786.

Καταλείπειν, praes. inf. a λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 746.
 Καταλέξεται, *cubat*. fut. ind. a λέγομαι, *cubare facio*. ε. 523.
 Καταμύρψη, *opprimat*, a. 1. sub. a καταμύρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, f. ψω, *cario*. ε. 496.
 Καταπεπτηνῆς, *exterrita*, perf. part. aetivi, per syncopen τ χ, pro καταπεπτηνῆς. a verbo καταπῆσσω, f. ξω, *perterrefio*, praeter. aet. καταπέπτηκα. Th. πῆσσω, ὦ, f. ἦτω, *exterreo*. α. 265.
 Κατάπιε, *deglutiebat*. imperf. Jon. Th. πῆσσω, *bibo*, f. πῶσω, p. πῶκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι, & πῖς. θ. 459.
 Κατίσκι, *opacus*, a σκιά, ἔς, ἡ, *umbra*. ε. 513.
 Κατασύρεται, ε. a συρετός, *durus, asper*. Th. σύρω, *astringo*, f. ψω. θ. 806.
 Καταφθιμύοις, *mortuis*, dat. pl. praes. part. a φθίω, idem quod φθίω, f. ἴσω, *corrumpo*. θ. 850.
 Καταφλέξει, *combussisset*, 3. sing. a. 1. aet. opt. a φλέγω, ατο, f. ξω, p. χα. α. 18.
 Καταφρίζετο, praes. imperat. pass. a καταφρίζομαι, *considero*. Th. φρίζω, *dico*, f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ε. 248.
 Καταχάσσει, *effundit*, 3. imperf. a καταχάσσομαι. Th. χάσσω, f. χάσω, *fundo*. ε. 583.
 Κατέει, *descendebat*, ex κατὰ & εἶμι, εο, est 3. sing. praet. med. εἶς, & Attice ἦς, ας, ε. κατῶν, part. a. 2. a κατέμι. θ. 723. ε. 254.
 Κατελέγχεται, *redarguat*, praes. imperat. a κατελέγω. Th. ἐλέγω, f. ξω, *arguo*. ε. 714.
 Κατέλεξε, *recensuit*, a. 1. ind. καταλέγω. Th. λέγω, f. ξω, *dico*. θ. 627.
 Κατεκρίνον, adverb. ex *adverso*, co-

coram. Th. ἀντὶ, pro. α. 73.
 Κατέκοιτο, a. 1. ind. pro κατέκοι-
 σι, ab inusitato verbo κατοικίω,
 habitandum do. Th. καίω, ha-
 bito. α. 168. §. 538.

Καταλύωθαι, constraverat, præ-
 med. a καταδέω, εἰδέω, ex ἐν
 & δέω, pono. per metathesin
 εἰδέω, in præ- med. λύωθαι, &
 per reduplicationem ἐλύωθαι. præ-
 posita præpositione κατὰ, fit hinc
 καταλύωθαι, constravi. Errant
 qui a καταδέω, derivant. Sic
 enim reduplicatio foret καταλύω-
 θαι, &c. Malo ita resolvere, ut
 dicam, καταλύωθαι, esse dunta-
 xat præteriti medii, & carere
 præsentis. Præsens, si usitatum
 foret, esset κατανέδω. α. 269.

Κατέταυσε, diremit, sedavit, a. 1.
 aët. ind. verbi καταπαύω, desi-
 sto. Th. παύω, finio, cesso. §. 87.

Κατέσταθαι, oppositi sunt, pro κα-
 τέσταθσαν, Æolice, a. 1. ind.
 pass. a καθίσταμαι, constituor.
 Th. ἵστημι, f. ἵστω, statuo. §. 674.

Κάτεχε, imperf. ut & κατέσχεθε,
 desinebat. pro ἔχω, dicitur σχέω.
 §. 700. 575.

Κατηρεφῆς, pro κατηρεφέα, a κατη-
 ρεφῆς, ἐφῆ, ὁ, ἐφῆ, tectus, dat.
 pl. Jon. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέ-
 φω, f. ψω, tecto. §. 778.

Κατηρεφῶντο, suspensi erant, 3. pl.
 imperf. pass. Dorice pro κατη-
 ρῶντο, a verbo καταυρῖομαι, de-
 pendeo, ex κατὰ & αἰωρέω, f.
 ἦτω, in sublime tollo. α. 225.

Κατοπαΐζῃ, expulerit, præf. sub. ab
 ὁπαΐζω, f. σω, persequor. α. 324.

Κάτω, infra, deorsum. §. 301.

Καυξέαις, fregeris, a. 1. opt. aët.
 a καυκίζω, contero, frango. sic
 Æoles pro αἶψα, dicunt αὐτῶρ, vel
 pro κατῆλαις Poet. sublato τ,
 & inserto υ, Æol. ab αἶψα, fran-
 go. α. 666.

Καῶμα, ατῶ, τι, incendium, a

καίω, uro, f. καύτω. §. 844.

Κα, & κεν, particula potentialis,
 sicut in prosa αὖ, vel expleti-
 va. α. 10. 12. 33.

Κάκτο, jacebant, pro ἔκιντο, Jo-
 nice, & κάκτο pro κέκτο, a
 κῆμαι, jaceo. α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Jon. a κέγχρῳ,
 milium, genus leguminis. α. 398.

Κεδῆς, castus, dat. sing. a κεδνός,
 ἡ, ἐς, castus, probus. Th. κῆ-
 δῶ, εῶ, τι, cura. α. 69.

Κείνῳ, illi, pro ἔκκεινῳ, per aphæ-
 resin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl.
 Jon. ab ἔκεινῳ, ille. §. 628. 836.

Κῆται, jacet, κῆτ', pro ἔκιντο, im-
 perf. Jon. a κῆμαι, jaceo. α. 227.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. a
 καλύπτω, operio, tecto, f. ψω,
 p. φω, a. 2. ἔκαλυβοι. §. 745.

Κεκασμένον, perf. pass. a καζω,
 orno, f. σω. §. 929.

Κεκάλει, occultabat, Jon. plusq.
 perf. med. a κάλει, f. κάλω, p.
 κω. in præ- med. κέκαλθα.
 sicut πλέθω, πέπληθα, γηδέω,
 γέγηθα, &c.

Κεκλήγοντες, præ- med. Æolice
 pro κεκληγότες, a κλάζω. ve-
 rior analysis hæc est: ex præ-
 terito κέκληγα, novum verbum
 κεκήγω, quod Græcis est usi-
 tatissimum, unde in part. præf.
 κεκήγωσι, οἶτος, in pl. οἱ κε-
 κλήγοντες. α. 412.

Κεκληγὼς, vociferans, præ- med.
 a κλάζω, clamo, in f. κλάγξω,
 a. 2. ἐκλαγον, p. m. κέκληγα,
 hinc in part. f. g. κεκληγύν. α. 449.

Κέκλυτε, audite, a κλύμι. (Th.
 κλύω, audio.) Hinc κλύθι, &
 Poetica redupl. κέκλυθι, in 2.
 pl. κλύτε, & κέκλυτε, audite,
 correpta penultima. §. 644.

Κεκοιμῆς, pulverulentus, Atti-
 ce, pro κεκοισμῆς, a κοιζω,
 pulvere impleo, quod est a κό-
 νις, σῶς, ἡ, pulvis. α. 473.

Κεκο-

Κεκορημῆον, *satiatum*, a κορῖω, *satio*, f. ἐσῶ, & ἦτω, p. κεκόρηται. ε. 593.

Κεκερμυῖν, *diversam*. Th. κέρνω, f. ἴω, *secerno*, p. κέκερμυ. α. 55.

Κεκρύπεται, *latent*, 3. pl. præter. pass. Jonice, pro κεκρυμμένοι εἰσι, a κρύπτω, *abscondo*, f. ψα, p. φη, α. 2. ἔκρυβον. ε. 386.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præter. pass. infinit. a κτίζωμαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 437.

Κελάδοιο, genit. Poeticus, pro κελάδε, a κελαδῶ, ε, ὁ, *strepitus*. θ. 926.

Κελαινερῆι, *nubium offuscatori*, dat. a κελαινερῆς, ex κελαινός, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, εἶ, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαυνῇ, *nigræ*, dat. Thema est μέλας, μέλαινα, μέλει, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελευνόν. κ. 173.

Κελάδης, genit. κέλαδός, ε, ἡ, *via*. ε. 580.

Κελεύω, *jubeo*, præter. ind. a κέλωμαι, Poetice, κέκλωμαι, κέλονθ' pro ἔκλωτο, 3. pl. imperf. θ. 33. ε. 306. θ. 686.

Κελεύω, Poetice, pro κενῶ, a κενός, ε, ὁ, *vacuus*. ε. 498.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντός, *stimulo*, pungo, & ταῦρος, *Latine taurus*. α. 184.

Κερκιδες, εἶ, ὁ, *figulus*, a κέραιος, ε, ὁ, *urceus*, vel terra *figularis*. ε. 25.

Κερκοί, *cornuta*, a κερκός, ε / ὁ, hoc a κέρας, *cornu*. ε. 529.

Κεραυνῆ, gen. sing. a κεραυνός, ὁ, *fulmen*, q. a κέρω, *scindo*, & αῶω, *uro*. hinc κεραυνός, *fulminatio*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντες, α. 1. part. pass. genit. θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. θ. 311.

Κέρβερον, *Cerberus*. θ. 311.

Κέρδός, εἶ, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνω, *lucrari*, a κερδαίνω. ε. 323. 352.

Κερκήϊς, *nomen mul.* θ. 315.

Κέρσε. 3. perf. a. 1. ind. Jonice, verbi κέρω, *tondeo*, f. ρῶ, & Æol. κέρτω, α. 1. ἔκερα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμήσει, pro ἔπεκερσε. α. 419.

Κέρτους, *convicia*, quasi dicas *convocia*, a κέρτου, *mordax*, *convillatorius*. hinc κερτούει, *convicior*, ex κέρω, *tondeo*, & τομή, *sectio*, quod est a τένω, *feco*, p.m. τέτους. ε. 788. θ. 541.

Κά'θ'εσι, dat. pl. a κά'θ'ος, εἶ, τὸ, *caverna profunda*, a κά'θ'ος, occulto. unde etiam est κά'θ'ος, ὁ, *locus*, qui occultat. Regula. Nomina appellativa in ὦν, & ἔων, significant locum, ut, ἀμπέλων, ὦν, ὁ, *vineium*. θ. 300.

Κεφαλή, ἥς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλήν, Jonice, pro κεφαλῶν, dat. κεφαλήσι. θ. 827. ε. 418.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κεφαλή, ε, *nomen viri*. θ. 986.

Κεχάρητο, *letatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἔχερόμην, ε, εἶπ. & per reduplicationem Poeticam, κεχερόμην. Dicitur vero κεχάρητο, per συσολλῶ, ut vocant. Mallem a plusq. perf. formare, ἔκεχαρήμην, ητω, ητο, a χαίρομαι, *letor*. perf. κέχαρμαι, & κεχάρησαι, quasi a χαρῶ. α. 65.

Κεχελετμή, *grata est*, perf. part. a χερίζωμαι, *rem gratam facio*. Th. χέρεις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 681.

Κεχημένός, *indigus*, præter. perf. part. a χρώμαι, *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρωμαι, α. 1. m. ἐχρητάμην. ε. 478.

Κέχυται, *fusa est*. 3. perf. perf. pass. a χύω, f. ὕω, p. παῖ. κέχυμαι. Th. χέω, f. χέσω, *fundo*. θ. 727.

Κῆδη, *lædit*, 3. perf. præter. a κῆδω, *ango*. Th. κῆδός, εἶ, τὸ, *cura*. ε. 364.

Κῆδεα, acc. pl. a κῆδός, εἶ, τὸ,

- τὸ, *cura, damnum*. s. 49.
 Κῆλκ, *tela*, n. g. pl. num. a κῆλκν,
 Jonice, pro κῆλκν, *lignum*. §. 708.
 Κηλέω, dat. a κῆλεω, *calidus*.
 Th. καίω, f. κῆτω, *uro*. §. 865.
 Κῆρ, κηρὸς, ὅ, *Parca*, mendose
 scribitur κῆρ. α. 156.
 Κῆρ, pro κῆαρ, ατος, τὸ, *cor*.
 (sicuti pro ἄαρ, ἦρ, dicitur)
 κῆρκ, κῆρες. α. 249. 435.
 Κηρόφι, ex corde, adverb. a κῆρ,
 τὸ, *cor*. α. 85.
 Κηρίον, κ, τὸ, *favus*, a κηρὸς,
 κ, ὁ, *cera*. §. 597.
 Κηετρεφέω, gen. pl. a κηετρε-
 φῆς, ὅ, ἦ, *morti obnoxius*,
 q. d. *fato nutritus*, a κῆρ, *fa-*
tum, & τρέφω, *alo*. s. 418.
 Κῆρυξ, κῆρ, ὁ, *præco*. s. 79.
 Κητώ, ὅ, ἦ, nomen mul. forte
 sic dicta a prodigiosa crassitie,
 qualis est in balena, seu ceto,
 monstro illo marino. κητῆς, ge-
 nit. contract. §. 270. 336.
 Κῆυκα, acc. sing. a κῆυξ, κῆρ,
 ὁ, nomen Regis. α. 354.
 Κηφέσσι, dat. pl. Poeticus, pro
 κηφῆσι, a κηφῶ, κῆρ, ὁ, *fu-*
cus, ex apum genere. §. 595.
 Κίβισις, ἦ, *pera*, *sacculus*, ubi κῆται
 βόσις, *viduus reconditur*. α. 224.
 Κιθάρεζεν, *personabat*, imperf. ab-
 jecto augmento, a κιθάριζω, f.
 ἴσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα,
 ας, ἦ, *cithara*, est organum
 musicum. α. 202.
 Κιθαριστής, κ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ
 κιθαρισταί, a κιθάρα, ας, ἦ,
cithara. §. 95.
 Κικλήσκαι, *vocat*, 3. person. ind. a
 κικλήω, *voco*, Poet. κικλήσκω. §. 418.
 Σίκοσιν, *columnis*, dat. pl. a κίω,
 κῆρ, ὁ, ἦ, *columna*, κίον, acc.
 pro κίονα. §. 521. 779.
 Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. §. 957.
 Κλαζοντε, præf. part. dual. num.
 a κλαζω, *clamo*. Vide supra κ-
 κληγῆς. α. 406.

- Κλαίετε, *flens*, præf. part. a κλαίω,
fluo, f. κλαύτω, p. κέκλαυκα. s. 222.
 Κλαῖκ, pro κλαῖα, & hoc ex κλαῖα,
res præclare gestæ, a κλαῖω, κῆρ,
 τὸ, *gloria*. Th. κλαίω, *celebro*.
 §. 160.
 Κλαίετε, præf. imperat. *celebrate*,
 a κλαίω, *celebro*. hinc κλαίτες,
 κ, *inclutus*. α. 473.
 Κλαῖω, ὅ, ἦ, nomen mul. &
 Μυῖα. §. 77.
 Κλαῖω, κῆρ, τὸ, *gloria*, pro quo
 etiam dicitur κλαῖω, κῆρ, τὸ,
gloria. Th. κλαίω, *celebro*. α. 107.
 Κλέψκς, *furatus*, a. 1. part. a
 κλέπτω, *clepo*, *furor*, fut. κλέ-
 ψω, p. κέκλαφα, p. pass. κέκλεμ-
 μαι, p. med. κέκλοπα. s. 55.
 Κλῆρον, acc. a κλῆρος, κ, ὁ, *sort*,
patrimonium. s. 37.
 Κλόνη, acc. a κλόνος, κ, ἦ, *tur-*
batio, *tumultus*. hinc κλονέω,
 ὠ, *commoueo*. f. ἦσω. §. 935.
 Κλυζομύω, *inundanti*, dat. præf.
 part. a κλίζω, *eluo*, f. σω, p.
 κέκλυκα. α. 209.
 Κλυμῶν, nomen mul. §. 351.
 Κλύομαι, præf. opt. *audirem*, a
 κλύω, *audio*, κλῦθι, præf. im-
 perativi, est a κλῦμι, at κέκλυ-
 θι, & κέκλυτε, per reduplica-
 tionem, pro κλῦθι, & κλῦτε,
 in præf. imperat. hinc κλυτὸς,
 κλυτῷ, *inclutus*. §. 32. 644. s.
 9. 70.
 Κλωθῶ, nomen *Parcæ*. Vide Ca-
 lepin. α. 258.
 Κνήμησι, dat. pl. Jon. pro κνήμῃς,
 Jonice, a κνήμη, *tibia*, *sura*,
crus. α. 123.
 Κνηιδας, acc. pl. a κνημῖς, ἴδος,
 ἡ *ocrea*. Th. κνήμη, κς, ἦ, *ti-*
bia. α. 122.
 Κοθέροισ, a κόθερος, epitheton *fu-*
ci, καὶ τὸ κἀθεν ἔχον,
 quod aculeum non exerat more
 apium, a κἀθεω, *occulo*, & ἔρα,
cauda. s. 305.

Κοῖλος, *cavus*, κοίλη, dat. plur. κοίλῃσι. α. 52. 689.
 Κοιμηθεῖσθε, a. 1. part. pass. a κοιμῆν, *sorio*, *facio dormire*. κοιμῶμαι, ὦμαι, *dormio*, f. 1. part. pass. κοιμηθεῖσθαι, a. 1. m. ἐκοιμησάμην. θ. 214.
 Κοινῶ, genit. a κοινός, ὦ, ὅ, *communis*. α. 723.
 Κοῖος, κοῖος, nomen viri. θ. 407.
 Κοιρανέων, praes. part. imperans, a κοίρανος, α, ὅ, *rex*. hinc κοιρανέω, ὦ, *dominor*. θ. 33.
 Κοῖτον, acc. a κοῖτος, α, ὅ, idem quod κοῖτη, ης, ἡ, *cubile*. α. 574.
 Κοκκύζει, *canit*, 3. pers. praes. a κοκκῶ, *coccyzo*, a κόκκυξ, υγος, ὅ, *cuculus*. α. 486.
 Κολῶνται, *ferruminati*, nom. pl. a κολλῆς, εσσα, σι, *glutinator*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.
 Κολοσυρτῆ, *palearum strepitu*, a κολοσυρτός, ὦ, ὅ. Schol. ἡχος φρυγῶν συρομένων, h. e. strepitus sarmentorum, quum trahuntur: ex σύρω, *traho*, & κῆλον, *lignum*, seu κόλος, *mutilus*. Est enim *sarmentum* ligum defractum. θ. 880.
 Κομῶν, *nutrire*, praes. inf. a κομῶ, ἥσω, *nutrio*, & *curam gero*. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. 1. m. inf. α. 604. 317.
 Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Jon. a κοναβέω, ὦ, *resono*. Th. κόναβος, η, ὅ, *sonitus*. θ. 840.
 Κοιῆσι, dat. pl. Jonice, pro κοινῇσι, a κοινῆ, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κῆν. α. 365. θ. 706.
 Κονιόντες, *pulverem excitantes*, praes. part. a κονίω, vel κονίζω. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.
 Κοπτεμένη, *excitata*, praes. part. a κόπτομαι, *pulsor*, *scindor*. Th. κόπτω, f. ψω, *scindo*. α. 63.
 Κορεσάμενος, *satiatus*, a. 1. m.

part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. α. 33.
 Κορέσασθαι, *saturato*, a. 1. infinit. pro imperativo. Hellenismus. a κορέσνυμι, vel κορέω, *saturato*. θ. 366.
 Κόρθαιον, *collegit*, imperf. aet. pro ἐκόρθαιον, verbi κορθύνω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθως, υος, ἡ, *acervus*. θ. 853.
 Κόρος, α, & Jon. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. θ. 593.
 Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.
 Κορύσσειν, praes. inf. a κορύσσω, στω. q. d. *galea munio*, κορύσσειν, praes. part. f. g. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 198. 148.
 Κορυφῆς, genit. θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Jonic. a κορυφή, ης, ἡ, *vertex*. θ. 1010.
 Κορυμβή, ης, ἡ, *cornix*. Hinc κορυμβόνται, acc. *rostrata*, Poetice, pro κορυμβόνται, a κορυμβῶ, ὦ, *incurvus* & *lunatus sum*. a κορυμβή, *summitas*, *curvatura*. α. 679. α. 289.
 Κοσμεῖν, praes. inf. sic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, a κοσμεῖω, f. ἥσω. Th. κόσμος, α, ὅ, *ornatus*, *ordo*. α. 72. 76.
 Κοτίει, 3. pers. ind. *infestus est*, κοτίετα, praes. part. f. g. κοτίοντες, dual. num. part. a κοτίω, f. ἔσω, & ἔτω, *irascor*. Th. κίτος, α, ὅ, *ira vetus*. α. 29. θ. 315.
 Κόττιος, α, ὅ, nomen viri, leu gigant. θ. 714.
 Κῆρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poetice epenthese τῆς υ. pl. κῆραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.
 Κηρίζουσιν, a teneris educant, 3. pl. praes. verbi κηρίζω, a *puerili aetate educo*, a κῆρος, idem quod κόρος, *puer*. Th. κορέω, *verro*. θ. 347.
 Κηρίτερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur, a κῆρος, idem quod

κῶρος, *juvenculus*. Th. κορέω, f. ἴτω, & ἵτω, *verro*. s. 447.
 Κυροτρόφος, &, *juvencularum nutritor*, a κῆρω, hoc a κῆρη, *juvencula*, κορέω, *orno*, quia dum se comit, annus it. Θ. 450.
 Κυρίζω, præs. part. f. g. a κυρίζω, f. ἴσω, *levo*, a κῆφος, *levis*. s. 463.
 Κῆφος, &, ὁ, *levis*, ut κάρη ἑλπίς, *levis spes*. s. 761.
 Κράδη, ης, ἡ, pro *ficu sylvestri*. s. 699.
 Κραδίλω, acc. sing. Jon. a κραδία, per metathesin, pro κραδία, ας, ἡ, *cor*. s. 340.
 Κράτει, dat. sing. *imperio*, a κράτες, εος, τὸ, *robur*. hinc κρατερός, *validus*, κρατεράων, gen. pl. *Æolice*, κρατερώτατος, superl. *validissimus*. Θ. 49. 683. 864.
 Κρατῆ, præpotens est, 3. pers. præf. ind. a κρατῶ, ῶ, *imperium obtineo*, f. ἵτω, p. κεκράτηκα. Th. κράτες, εος, τὸ, *robur*. Θ. 403.
 Κρατερόφρων, dat. sing. a κρατερόφρων, *infracto animo sum*, ex κράτος, *robur*, & φρῶν, *animus*. α. 458. κρατερόφρον. s. 147. Θ. 509. κρατερόφρον. Θ. 297.
 Κρατῖ, capiti, dat. sing. a κράς, κράτες, ὁ, vel τὸ. Th. κάρλωι, &, τὸ, *caput*. unde per apocopen κάρη, τὸ ἑκλίτο. pro κάρη, dicitur κάρη *Dorice*, & per novam apocopen κάρ, pro κάρη. item, pro κάρ, per metathesin κράς, ατος, & κράς, κρατός. unde etiam descendunt κράιον, &, τὸ, & diminutivum κραιόν, &, τὸ, *calvaria*. α. 136.
 Κράς, ατος, & Attice κρέως, τὸ, *caro*. s. 591.
 Κρεῖον, acc. a κρεῖος, &, ὁ, nomen viri. Θ. 134.
 Κρεῖοντι, acc. sing. nomen viri. a κρεῖων, οἶτος, ὁ. α. 83.
 Κρεῖστων, vel κρείττων, οἶος, ὁ, ὅ, *præstantior*, vel *melior*, a po-

sitivo κῆχθός, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. s. 210.
 Κρεμασκαῖαι, a. 1. med. infin. a κρέμω, *suspendor*, conjugatur ut ἵσκαται. Th. κρεμῶ, & κρεμνυμι, f. ἴσσω, *suspendo*. s. 629.
 Κρήδαιον, &, τὸ, proprie *capitis ligamentum*, ex κράς, & δάω, *ligo*. per metaph. *pinnae murorum*, & ponitur pro *manibus*. α. 105.
 Κρήθει, adverb. a capite, ex κράς, ατός. Th. est κάρλωι, &, τὸ, *caput*. α. 7.
 Κρήτης, genit. a κρήνη, ης, ἡ, *fons*, a fundendo, quia fundit aquas, κρήνῃ, *Æolice*, pro κρήνῃ, genit. pl. s. 758.
 Κρήτη, κρήτης, nomen *Insulæ*. Θ. 477.
 Κρητῆρος, genit. Jon. κρητῆρ, *Jonice*, pro κρητῆρ, ἦρος, ὁ, *Latine*, *crater*, a κραίνυμι, f. ἴσω, *misceo*, *tempero*, quia in eo merum diluitur, ne noceat. s. 744.
 Κεῖναιτο, pugnaverunt, 3. pl. a. 1. med. a κείνω, *discerno*, f. ἴω. κείνωσι, 3. pl. a. 1. act. sub. κείνας, part. a. 1. act. s. 801. Θ. 882.
 Κεῖσιν, nomen mul. Θ. 359.
 Κεῖω, nomen mul. Θ. 375.
 Κρόκη, *tramat*, per syncopen, pro κροκίδα, a κροκίς, ἴδος, ἡ, vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. s. 538.
 Κροκόπεπλος, *crocea peplos*, a κρόκος, &, ὁ, *crocus*, & πέπλος, &, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. Θ. 358.
 Κρονίδης, &, ὁ, *filius* ♀ κρόνι, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. κρονίδαω, *Jonice*, pro κρονίδα. s. 18.
 Κρονίων, υἱος, idem quod κρονίδης, a κρόνι, &, ὁ, *Saturnius*, qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. קרן, *splendere*. Fr. Jun. Aliis quasi κρόνος, *tempus*: plurimum enim temporis conficit in emetiendo sua orbe. s. 276.

Κροτίφαισι, dat. pl. Jon. a κρότι-
ος, κ, ο, *tempus*, pars capi-
tis, ὅθεν τὸ κροτῆν τῷ αἰσῶι,
quod ibi evidens sit venarum
pulsus. α. 226.

Κρύος, eos, τὸ, *frigus*. hinc κρυ-
ός, κ, & Jonice κρυερός, *frigi-*
dus. hinc κρύεος, εἰς, ο,
Poetis idem quod κρυερός. α. 494.
Θ. 657. 936.

Κρυπιδίης, *secreti*, gen. a κρυπύ-
διος, apud Poetas idem quod
κρυπτός, *occultus*, hinc & κρύ-
φιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω,
occulto, *abscondo*, α. 2. ἐκρυβον.
α. 329. 789.

Κρύψα, α. 1. Jon. a κρύπτω, *oc-*
culto. hinc κρύψας, α. 1. part.
κρύψασα, f. g. Θ. 174. α. 50.

Κρώζω, praef. sub. a κρέζω, *croci-*
ta, quod est cornicis. α. 747.

Κταμύνης, *occisæ*, part. a. 2. med.
ab indic. ἐκπέμνω, ad formam
ἐδάμνω, ab α. 2. αἶ. ἐκτνω, pro
quo Dorice ἐκταν, α κτῆμι, *occi-*
do, f. κτήσω. Th. κτείνω. α. 402.

Κταχίω, gen. pl. a κτεάιον, κ, τὸ,
possessio. Poetis idem quod κτή-
μι, & κτέαρ, ατος, τὸ, idem.
Th. κτῶμαι, f. ἥσομαι, *acqui-*
ro. α. 317.

Κτείναντα, acc. a κτείνας, αἰς, ο,
part. a. 1. αἶ. a κτείνω, *occido*.
f. κτανώ, p. ἐκτανκ, α. 2. ἐκ-
τανον, α. 1. ἐκτανκ, κτενέμεναι,
Dorice pro κτείνειν, praef. inf.
αἶ. α. 414. 448.

Κτήμω, dat. pl. pro κτήμασι, per
apocopen. a κτήμα, *possessio*. Th.
κτῶμαι, ὤμαι, *acquirō*. α. 34.

Κτητῶ, *fatulam*, acc. a κτητός,
acquisibilis. Th. κτῶμαι, f. ἥ-
σομαι, *acquirō*. α. 406.

Κτύπος, *sonitus*, a τύπτω, *pul-*
so. α. 98.

Κυανόπεπλον, *caeruleo peplo*. a κύα-
νος, *caeruleus*, & πέπλον, *pe-*
plum. Θ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*,
ex κύανος, *caeruleus*, & πτερόν,
κ, τὸ, *ala*.

Κυάνε, genit. a κύανος, *caeruleus*.
hinc κυάνεα, *nigra*, dat. plur.
κυανέησι pro κυανέαις, & κυ-
ανέων, Æolice, pro κυανέων. α.
143. 249. 7.

Κυανόχαιτης, κ, ο, nom. ex κύανος,
κ, ο, *caeruleus*, color niger, &
χάιτη, ἦ, *juba*, *coma*. α. 120.

Κυανόπι, *nigroculam*, acc. a κυ-
ανός, ἦ, *caeruleus aspectu*, a
κύανος, *caeruleus*, & ὤψ, ὠπός,
ο, *oculus*. Th. ὀπτομαι, *video*.
p. m. ὠπα. α. 356.

Κυδαίμων, idem quod κύδιμος,
gloriosus, a κύδος, εἰς, ἦ,
gloria. α. 74.

Κύδος, εἰς, τὸ, *gloria*, in comp.
κύδιων, *gloriosior*, superl. κυδ-
ίστος, κ, ο, *gloriosissimus*. α. 313.
Θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, praef. part. a
κυδαίνω, *gloriosum reddo*, f. κῶ,
p. κκ. Th. κύδος, eos, τὸ, *glo-*
ria. α. 38.

Κυδιών, *exultans*, *jaetabundus*,
praef. part. pro κυδιών, a κυδιάν,
glorios, *jaetito*. Th. κύδος, eos,
τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδνός, ἦ, οἶ, *inclytus*, *celebris*.
Th. κύδος, eos, τὸ, *gloria*. α. 25.

Κυδοιμός, κ, ο, *tumultus*, q. a κύ-
ω, *pario*, & δῆμος, *timor*. α. 156.

Κυθήρεια, κς, ἦ, *Venus*, ὅτι κῆ-
θε τὰς ἑρωτας, *occultat amoris*
venereos. *Tenebras amat propri-*
opera tenebrarum. Θ. 937.

Κυθήρεις, κυθήριοι, dat. pl. a κῆ-
θηρος, κ, ο. Th. κυθήρεια, κῆ-
Cypri. Θ. 192.

Κυκλωτέρης, εὐος, ο, κῆ ἦ, *rotan-*
do rotundus factus, ex κύκλος,
κ, ο, *circulus*, & τέρω, *tere-*
bro. α. 208.

Κύκλωψ, ωπ, ο, οἱ κύκλωπες,
Cyclopes, ex κύκλος, κ, ο, *orbis*,
cyc-

circulus, & ὤψ, *oculus*. Th. ὀπτομαι, *video*. §. 144.

Κύνῃ, α. 65. 346. 368. 413. κύ-
κλον, α. 57. 329. 331. 466. 472.
κύκλος, α. 350. κύκλοι, α. 316.

Κυλινδεται, præf. ind. pass. a κυλίν-
δω, *volvo*. hinc κυλινδόμενος.
Th. κυλίω, f. ἴσω, *volvo*. α.
378. 438.

Κυμαίνοντο, genit. præf. part. a
κυμαίνω, *fluctuo*. Th. κύμα, α-
το, *fluctus*. ε. 390.

Κύματα, nom. pl. a κύμα, ατος,
τό, *fluctus*. q. a κυκάω, *misceo*,
unde est κύκημα, pro quo κύμα.
κύματ'. §. 352. ε. 687.

Κυματολήγη nomen mul.

Κύμω, acc. casus, a κύμη, ης, ἡ,
ε. *men urbis*. ε. 636.

Κυμοπόλην, nomen mul. §.
819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium
mul.

Κυμοθόη, nomen proprium mul.

Κυνή, ης, ἡ, (sub. δορά) *pellis*
canis, *galea*. Th. κύων, κυώς,
canis. α. 227.

Κυνώ, nomen mul. §. 255.

Κυπροβλήνα, epitheton Veneris, quæ
nata dicitur in insula Cypri.
Cuprum quoque ceu scortum,
metallis omnibus misceri iuci-
tur, verum metri dimensio vi-
detur postulare, ut hic legatur
κυπροβλή. §. 199.

Κύπρῃ, ε, nomen insulæ Veneri
sacræ: unde & κύπρις, *Venus*.
§. 193.

Κυρήσας, α. 1. part. a κυρίω, in-
cido. Th. κύρω, fut. Æol. σω.
incido. ε. 755.

Κύρσαι, α. 1. inf. *incidere*. a κύ-
ρω, f. κύρω. κύρσας, α. 1. part.
α. 326.

Κυοταμνή, α. 1. part. med. f. g.
pro κυοαμνή, quæ concepit, Ver-
bi κύομαι, *in utero gestor*. Th.
κύω, *osculor*. §. 125.

Κύν, κυώς, ὁ vel ἡ, *canis*. κυών,
acc. κυώς, nom. & acc. dual.
κυνί, dat. pl. §. 769.

Κωμ, τος, τό, *veternus*, *sonnus*
profundus. §. 798.

Κώμαζον, imperf. Jon. pro ἐκώμα-
ζον, Verbi κωμάζω, *comessor*. Th.
κῶμα, ε, ὁ, *confessatio*.

Κώμη, ης, ἡ, *vicius*. α. 48.

Κωτίλλωσα, præf. part. f. g. a κω-
τίλλω, *garrus*. ε. 374.

Λ

Λ' ἄβρι, *prehenderit*, α. 2. aβτ'.
Λ subj σι est paragoge Ionica,
a λαβάνω, *accipio*, f. λήψομαι,
p. λέληθα, Att. ἔληθα, aor. 2.
ἐλαβον, inde in part. λαβών, ἔ-
σα, ὅν. §. 765.

Λαγῆς, acc. pl. Dor. pro λαγῆς,
leporis. Accusativus Atticus:
pro λαγῆς, a λαγῶς, ε, ὁ, *le-
pus*: Attice λαγῶς, ὦ, ex λε
particula, quæ intendit significa-
tionem, & ἔς, ὠτός, τὲ, *auris*,
quia habet longas aures. Alii a
λαω, τὸ βλέπω, *video*, quia dor-
mit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. fin. §.
344.

Λάθεσθε, *obliviscimini*, α. pl. α.
2. med. imperat. a λανθάνομαι,
f. λήσομαι, præf. pass. λέλησμαι,
α. 2. aβτ. ἐλαθεν, præf. med.
λέληθα. ε. 264.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci*
vocem, gen. Jon. a λαθιφθόγγ-
ω, *vocis oblivionem inducens*.
a λάθῃ, εος, τό, *oblivio*. Th.
λήθω, *lateo*, & φθόγγῃ, *so-
nus*, hoc a φθόγγομαι, f. γέ-
μαι, *loquor*. α. 131.

Λαίτω, *magnus maris fluctus*. ex
λα, *valde*, & ἵεναι, *ire*. vel
dictum quasi λαίτμημα. Nam
cum universum distributum es-
set in partes duas, *terram* &
ma-

παρε, λαῖον τυλῆς vocabatur ἡ
θάλασσα. Vide in τῆμνω, seco.
ε. 164.

Λαιψηροκέλαθον, *rapidum*, acc. ex
λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, &
κέλαθον, ε, ἡ, *via*. Θ. 379.

Λάκκς, *crepitabat*, pro ἔλακκς, α. 2.
αἶτ. α λακκῶ, *crepitum cieo*, α.
2. ἔλακκον, *præt. med. λάκκς*.
Θ. 694.

Λακέρυζα, πς, ἡ, *loquax, stridula*.
ε. 747.

Λάμπειν, *collucebat*, imperf. Jon.
pro ἔλαμπειν, α λάμπω, *luceo*,
f. ψω, p. φκ, α. 71.

Λαμπετῶντα, *fulgentia*. Poetice
pro λαμπετῶντα α λαμπετῶν,
luceo. dat. λαμπετῶντι, α Th.
λάμπω, f. ψω, *luceo*. Θ. 110.

Λαμπόμῃρον, *splendens*, λαμπουμῃροι-
σι, dat. pl. Jon. part. *præt.* Th.
λάμπω. α. 143.

Λαμπρῆς, ἡ, ὄν, *splendidus, cla-
rus*, α λάμπω, *luceo*. Θ. 18.

Λαομείδεικ, *nomen propr. mul.* Θ. 257.

Λαός, *populus*, λαοῖσι, dat. plur.
Jon. Attice λαῶς, ὡ, ὁ, *populus*.
Θ. 430.

Λαοορτός, *populorum defensor, vel
agitator*. ex λαός, ὅ, ὁ, *popu-
lus*, & σῖω, *feruo*. Th. σός, ὁ,
salvus, vel ex λαός, & σῖω,
moveo. α. 37.

Λαπιθάων, pro λαπιθῶν, *genit. pl.*
Dorice, α nominativo λαπίθης,
α, ὁ, *Lapitha*. vide in Calepi-
no, *Lapithæ*. α. 178.

Λαπῆς, *nomen viri*. Θ. 1013.

Λάχσις, in *genit.* Attice λαχί-
σεως, ἡ, *Lachesis*, *nomen Par-
cæ*. α λαγχάινω, *fortior*. α. 258.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo, vellus*. ε. 513.

Λέγειν, *dicere*, *præt. inf.* Verbi λέ-
γω, *dico*, f. λέξω, p. λέλοχα,
præt. m. λέλογα. Θ. 27.

Λεγύρη, *nomen propr. mul. sua-
viliqua*, ex λεῖς, α, ὁ, *levis*,
& ἀγοράζω, *concionor*. Th.

ἀγορά, ἡ, *forum*.

Λέβεται, *stillat*. α λέβω, f. ψω.
α. 390.

Λεμῶνι, dat. α λεμῶν, ὠν, ὁ,
Latine pratum: q. d. *paratum*,
ubi non opus est satione. Nam-
que injusta virescunt gramina.
Θ. 279.

Λέπειθ', pro λέπετο, *imperf. pass.*
Jon. Verbi λέπω, *linquo, relin-
quo*, f. ψω, p. φκ, p. m. λέλοι-
πα, α. 2. m. ἐλιπόμην. Θ. 490.

Λερωόσση, dat. sing. *floridæ*. Th.
λέρωι, ε, πῖ, *lilium*. Hinc est
λερωόεις, σπος, ὁ, in f. g. λε-
ρωόσση, *liliaceus*, ε. & per syn.
floridus, suavis. Θ. 41.

Λελάθοιτο, Poet. *lateret*, pro λέ-
θοιτο, α. 2. med. opt. α λεθί-
νμαι, *lateo*. Mutuatur sua tem-
pora α λήθω, f. λήσω, α. 2. med.
ἐλαθόμην, hinc in opt. λεθί-
μην, οω, οίτο. p. m. λέληθα.
Θ. 471.

Λέλακκς, *strepis*, p. m. α ληκκῶ,
resono, crepo. in α. 2. ἔλακκ,
unde est *præt. med.* λέλακκ,
strepui. accipitur hic in signifi-
catione *præsentis*, cujus generis
apud Græcos sunt plurima. ε. 207.

Λέλειπται, *relictæ est*, *præt. pass.*
λέλειμαι, ψαι, πται, α λείπω,
linquo. ε. 284.

Λελεχότες, *lambentes*, part. *præt.*
αἶτ. per syncopen, & epenthese
τς, pro λελιχμακότες, α λη-
μῶν. Th. est λείχω, *lingo*, i.
ξω. Θ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. sing.
præt. med. indic. (tanquam i
λέγχω.) Thema est λαγχάινω,
fortior, f. κληρώσομαι, α. 2. ἔ-
λαχοι, p. m. λέλογχα. Θ. 203.

Λέοντες, pl. num. α λέων, οντες,
ὁ, leo. λέονσι, dat. pl. α. 175.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. α λεπτός,
α, ὁ, *tenuis, exilis, viribus de-
stitutus*. ε. 497.

Λεπ-

Λερναίω, acc. Nomen hydræ. a
Λέρη, ης, ἡ, palus Argivorum,
ubi erant sordium confluges.
prov. Λέρη κακῶν, *Lerna malo-
rum*. Dicitur *hydra* seu *serpens*
Λερναῖη, quod in illa versata fue-
rit palude, a loco. §. 314.

Λέσχῃ, dat. sing. a Λέσχη, ης, ἡ,
sermocinatio: & pro loco publi-
co sumitur, ubi confabulantur.
s. 501.

Λαγαλέοισι, dat. pl. Jon. *tristi-
bus*. h. e. in casulis pauperculo-
rum, a Λογαλέω, κ, ὁ, *per-
niciosus*. Th. Λογὸς, *perniciēs*.
s. 525.

Λάκκος, ὤ, ὁ, *candidus, albus*, af-
fine τῷ Λάσσω, *video*. alba sunt
lucida, Λάκοισι, Jonice, dat.
pl. pro Λάκοις. s. 171.

Λακώλειος, *pulchris ulnis*, ex Λα-
κῇ, *alba*, & ὠλεῖν, *ulna*, quæ
habet *candida brachia*. §. 913.

Λάσσαν, *vident*, 3. pers. pl. præf.
ind. a Λάσσω, *video*, Poeticum
est. s. 250.

Λέχῳ, εἴ, τὸ, *lectus*, dat. pl.
Λεχέσσι, Poetice pro Λέχεσι.
Th. Λέγω, vel Λέγομαι, *cubo*,
dormio. §. 57.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante Λέον-
τας. §. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. pers. præf. a Λή-
γω, *cesso*, *desino*, f. Λήξω. s. 414.

Λήθει, *latet*, præf. ind. a Λήθω,
lateo, f. Λήτω, a. 2. ἔλαθον, p.
Λέληθα. s. 268.

Ληῖδ', pro Ληῖδα, acc. a Ληῖς, ἰ-
δῶ, ἡ, *pecus*. a Λεία, κς, ἡ,
præda. Ληῖς, proprie *præda*. i-
tem *pecus*, quia pecudes a præ-
donibus rapi & abigi solent.

Ληΐζετ', *fortitur*, imperf. Jon. Ver-
bi Ληΐζομαι, *panscor*, f. ἴσο-
μαι. hinc Ληΐσεται, f. 1. pro
Ληΐσεται. Th. Λεία, κς, ἡ, *præ-
da*. s. 322. 702.

Ληϊον, κ, τὸ, *seges*. κ. 288.

Λιναῖω, acc. a Λιναίων, ὠνῶ,
ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina
libabant idolo Baccho. Th. Λη-
νὸς, ὤ, ὁ, *lacus præli torcularii*.

hinc Λιναῖω, *Bacchus*. s. 504.

Λησασμένη, ης, ἡ, *oblivio*, a Λή-
θω, seu Λανθάνω, *lateo*. §. 55.

Λητοῖδης, κ, ὁ, *Latonæ filius*. κ. 479.

Λητὼ, ὅος, ὤς, ἡ, *Latona*, acc.
Λητῶα, Λητῶ. §. 19.

Λιγύας, *stridule*, adverb. a λιγύς,
ἔκ, λιγύ. κ. 206. a λίγγω,
strideo. κ. 233. Hinc λιγυρὸς,
sonorus. λιγυρῶ. s. 583.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. qui-
bus vox erat gracilis, & acuta,
αῖς ἡ φωνὴ λιγύκ. Th. λίγγω,
f. ξω, *strideo*, & φωνή, ἡς, ἡ,
vox. §. 275.

Λίθον, acc. a λίθῳ, κ, ὁ, *lapis*.
§. 485. hinc λίθοισι, dat. pl.
Jonicus. s. 624.

Λιλαϊόμυροι, *cupientes*, præf. part.
a λιλαίομαι, apud Poetas idem
quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero*.
verba desiderii regunt Geniti-
vum. κ. 113.

Λιμῶν, ἑνός, ὁ, *portus*, q. ex λίαν
μύρειν, quod ibi naves tutæ a flu-
ctuum agitatione conquiescunt.
κ. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum, palus, la-
cus*, πρὸς τὸ λίαν μύρειν. §. 365.

Λιμός, ὤ, ὁ, *fames*. s. 230.

Λιπαρῶ, Jonice pro λιπαρῇ, *splen-
didam*, acc. sing. λιπαρὸς, ὦ, ὁ,
proprie *pinguis*, a λίπῳ, εἴ, τὸ,
pinguedo. §. 63.

Λίπ', pro λίπῃ, (ut vult Tzet-
zes) dativus sing. a λίπῳ,
εἴ, τὸ, *pinguedo*. per apostro-
phum etiam diphthongum abji-
ci patet εκ ἱλιάδ. κ. 117. βάλου'
ὄγω, pro βάλουμαι ὄγω. Effet er-
go appositio, *pinguedine*, nempe
οἰεο, sicut dicimus, *urbs Ro-
ma*. At alii λίπ' pro λιπαρῇ.

Λιπέην, dialysi Poetica pro λιπαῇ,
κ. 2.

- α. 2. aet. infin. λῖποιον, 3. pl. α. 2. aet. opt. α λῖπω, *linguo*, f. ψω, p. φα, α. 2. ἔλιπον. hinc in opt. λῖποιμι, & in 3. pl. λῖποιεν. α. 2. part. λειπών, ἔσα, ὄν. α. 332. ε. 437.
- Λίς, *leo*, acc. λῖν. Poeticum est, pro λῖον, οὐτ, ὁ. α. 172.
- Λίχμαζον, 3. pl. imperf. aet. *lingebant*, α λιχμάζω, *lingo*, *lambō*. quod est a Th. λείχω, f. ξω. α. 235.
- Λόγον, *sermonem*, acc. α λόγ, α, ὁ, dat. pl. Jon. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, praet. med. λέλογα. ε. 106.
- Λοσοαμνή, *lota*. Poetice pro λοσαμνή, part. α. 1. med. ubi & resolvitur in οε, & τὸ σιγμα duplicatur, *lota*. λέσαθαι, *lavari*, Poet. pro λῦσαθαι, praes. inf. pass. Poetæ abjiciunt τὸ υ, metri causa. Th. λῦω, f. σω, *lavo*. ε. 512.
- Λοιγός, α, ὁ, *perniciēs*. α. 240.
- Λοιμόν, acc. α λοιμός, α, ὁ, *pestis*. ε. 243.
- Λοιοθοπίκτω, *postremam*, α λοίθ, pro quo etiam λοίθιος, α, ὁ, *postremus*, *ultimus*. ε. 921.
- Λοκροί, nomen nationis, *Locri*. α. 25.
- Λατρῷ, *balneo*, dat. α λατρὸν, α, τὸ, *lavacrum*. λατρὸν vero, *aqua sordida*, qua nos lavimus. Accentu differunt. Th. λῦω, f. σω, *lavo*. ε. 754.
- Λοφιῷ, *dorso*, Jonice pro λοφίῳ, dat. sing. α λοφιά, ἡ, *cervix*. Th. λόφ, α, ὁ, *cervix*, *columna*. α. 391.
- Λόχω, dat. pro ἐν λόχω, *in insidiis*. ellipsis praepositionis ἐν. α λόχ, α, ὁ, *insidia*, α λέγομαι, τὸ κῆμαι, *jaceo*, quod soleant κῆσθαι οἱ λοχῶντες, *federe insidiantes*. hinc λοχάω, ὦ, *insidior*, ε. 174.
- Λοχοῖο, gen. sing. Jon. ex *insidiis*, ubi additur praepositio, α

- λοχός, α, ὁ, idem quod λόχ, α, ὁ, *insidia*. ε. 178.
- Λυγγή, genit. α λυγγῆς, ὅς, ὁ, nomen gentis. α. 427.
- Λυγρῇ, pro λυγρῇ, Jonice, *gravis*. λύγρ' εἰδῶν, pro λυγρῇ, *odiosa edoctam*. ε. 313.
- Λύκτον, acc. α λύκτ, α, ἡ, nomen urbis in Creta. ε. 477.
- Λυπῆς, *molestus sis*, 3. pers. praes. sub. α λυπέω, ὦ, f. ἤσω, *dolore afficio*, *contristo*. Th. λύπη, ἡ, *dolor*. ε. 401.
- Λύσαι, α. 1. aet. infinit. & λύσε, pro ἔλυσε, α. 1. ind. *solvit*, h. e. liberavit. α λύω, *solvere*, f. λύσω, p. λύσω, α. 1. ἔλυσα. α. 608.
- Λυσικκοσα, nomen mul. ε. 258.
- Λυσιμελής, *solvens membra*. somni epitheton est, α λύω, *solvere*, & μέλ, ε, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant ὅτι ἔλυνται τὰ μελεδήματα, id est, *curas*. ε. 911.
- Λύσιν, *solutionem*, α λύσε, ε, ἡ. Th. λύω, *solvere*. ε. 402.
- Λώβη, ἡ, ὁ, *contumelia*. πῖσαθαι λώβω, *ulcisci contumeliam illatam*. ε. 165.
- Λωβητός, α, ὁ, *infamia notatus*. α λωβέομαι, ἔμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ἡ, ὁ, *injuria*. α. 366.
- Λῶϊον, *melius*, comp. a positivo ἔγαθος, comp. λῶϊον, superl. λῶς. Th. λῶ, λῶς, *volo*. ε. 355.

Μ

- ΜΑΪα, ἡ, ὁ, *libum*, Hinc Latinum *massa*. ε. 590.
- Μαίανδρ, α, ὁ, nomen fluvii. ε. 339.
- Μαῖη, proprie *obstetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantidis. ε. 938.
- Μαιόμενοι, *inquirentes*, praes. part. α μαίωμαι, *cupio*. item pro ζῆτι, α

τῷ, *quaro*. Th. *μῶν, ὦ, vehe-*
menter cupio. s. 532.

Μῆγρες, *beati*, nom. pl. a *μῆ-*
γρ, αῖ, ὁ, ἑ, τῷ, *bea-*
tus, felix, in dat. pl. *μῆγρσι*,
& Jonice *μῆγρεσσι*. Μῆγρ, sic
videtur dici, quasi *μη κηρ*, (Do-
rice *μῆγρ*) ὑποκείμενος, *mor-*
ti non subiectus. hinc *μῆγρε-*
της, α, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁ-
γίοις. s. 140. 142.

Μκῆλλω, acc. *ligonem*, a *μῆκλ-*
λα, ἦ, ligo, a *μία*, & *κῆλλω*,
moveo. Poeta propter metrum
hic λ abjicit. s. 470.

Μακρὸς, ὤ, ὁ, *longus*, κύματα
μακρά, fluctus decumanti. h. e.
magni, in acc. *μακρῶν*, Jonice
pro *μακρῶν*. *μακρῶσι*, dat. pl. pro
μακρῶς, Jonice. Thema *μήκος*,
αῖ, τῷ, *longitudo*. Dor. *μῆ-*
κος. s. 290. 780.

Μαλακῶν, acc. f. g. & *μαλακοῖ-*
σι, dat. pl. Jon. *μαλακός, ὤ, ὁ*,
mollis. Th. *μαλαίωσω, mollio*,
f. ξω. s. 92.

Μαλαΐχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta,
quia alvum natura sua *μαλακῶν*,
mollit. Th. *μαλαίωσω, vel ττω*,
f. ξω, *mollio*. s. 41.

Μᾶλκ, *valde*, adverb. & *μῆλ'*,
pro *μῆλα*, in comp. *μᾶλλον*, su-
perl. *μᾶλιστα, maxime*. s. 343.
310. α. 176.

Μαλερῶ, *flagranti*, dat. sing. a
μαλερός, ὤ, ὁ, ustivus, perni-
ciosus. Th. *μαλός, pro ἀμαλός*,
ὤ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. plur. a
μαλλός, ὤ, ὁ, vellus, lana pro-
missa. s. 234.

Μαπῆν, *apprehendere*, per synco-
pen πρ, pro *μαρπῆν*, a *μάρ-*
πτω, apprehendo, in a. 2. infi-
nit. *μαρπῆν*, & Poetice *μαπῆν*,
& Poetica reduplicatione *μαμαρ-*
πῆν, capere. a. 2. opt. aet. præt.
med. *μῆμαρπα*. α. 231. & 252.

Μαριάρει, *splendide*, pl. f. g. a
μαριάρει, *splendidus*. Thema
μαριμαίρω, splendo, f. αῖ. hinc
in part. f. g. *μαριμαίρεα*. s. 699.
811.

Μαριώμαθ', pro *μαριώμαθα*, Jo-
nice pro *ἐμαριώμαθα, pugnetus*,
1. pl. subj. medii. *μάριντο*, &
μάριανθ', 3. pl. imperf. pro *ἐ-*
μάριντο, Jonic. Th. *μάριναμαι*,
pugno. α. 110. 401.

Μάρτυρα, acc. sing. a *μάρτυρ*, υρος,
ὁ, *testis*. hinc *μαρτυρήσιν*, dat.
pl. Jonice pro *μαρτυρίας*, a *μαρ-*
τυρία, ας, ἡ, *testimonium*. s.
282. 371.

Μασιόττω, *flagellaverunt*, 3. dual.
imperf. vel a. 2. aet. a *μασιώ*,
Poetice pro *μασιγώω, flagello*.
duo illa tempora hic coincidunt.
μασιόων, flagellans, per syncopen
pro *μασιγόων*. Th. *μάσιθ, ιγος*,
ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχόωντι, *mandenti*, dat. sing.
part. a *μασιχάω, ὤ*, & Poetice
μασιχῶν. *μασιχάοντι, ὤντι*, &
Poetice *μασιχόωντι*. Sed de hac
voce altum est silentium in o-
mnibus Lexicis, quæ quidem vi-
dere licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu, frustra*, adv. s. 872.

Μαυρῶσι, *obscurant*, 3. pl. præf. ind.
per aphæresin pro *ἀμαυρῶσι*, ab
ἀμαυρόω, obscuro, offusco. Th.
ἐμαυρός, ὤ, ὁ, obscurus. s. 305.

Μίχη, ης, ἡ, *pugna*, a *μάχουαι*,
f. *μαχῶμαι*, & *μαχίηται*, p.
μαμαχίηται, pugno, prælior. *μα-*
χέσθω, 3. dual. imperf. med.
Jon. *μαχέσασθαι*, a. 1. inf. m.
α. 175. 361. 387.

Μαχλόταται, *salacissime*. a *μά-*
χλῶ, *libidinosus*. s. 584.

Μᾶ, & μ', pro *ἐμῶ*, acc. ab *ἐγώ*,
ego. s. 24.

Μέγας, *μεγάλη, μέγα, magnus*,
α, *υπὲρ, multus, α, υπὲρ*. *μέγα*,
valde. s. 58. *μέγα ἰσχυρία, val-*
de

de stulte, h. e. *stultissime*. μέγ' pro μέγα. item pro μεγάλης. s. 774. Comp. μέζων, ονος, superl. μέγιστος, η, ον, *maximus*. α. 237. s. 138. 41.

Μεγαθήρσει, dat. sing. a μεγαθήρσης, *magna fiducia præditus*. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, α, um, & θάρσος, α, τὸ, *fiducia*. α. 485.

Μεγαθύμοι, *magnanimum*, acc. a μεγαθύμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμός, ε, ό, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγαλήτωρ, *magnanimus*; a μέγα, *magnum*, & ἥτορ, cor, *animus*. α. 450. Th. ἥτορ. μεγαλήτορες. s. 656.

Μεγάροισι, dat. pl. Jon. a μέγαρον, α, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. s. 377.

Μεγέθει, dat. a μέγεθος, α, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγέρετα τέκνα, *perquam amabiles liberi*, ex μέγα, *valde*, & ἔραω, απο. alii legunt μεγέρετα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, a μέγας, μέζων, *major*. θ. 49.

Μέδεσα, nomen mul. a μέδω, *curo*. μεδέεσσι, præf. part. f. g. a μεδέω, idem quod μεδω, *impro*. θ. 776.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *prudenda*. Th. μέσος, α, ό, *medius*. s. 512.

Μεθ', pro μετά, præposit. cum gen. cum acc. post. θ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Th. ἵημι, f. ἥσω, p. ἔηκα, a. 2. λῶ, unde μεθήημι, *dimitto*. s. 309.

Μεΐδῃται, a. 1. a μειδάω, *subrideo*. μειδήματα, acc. pl. a μειδήμα. α. 115.

Μέζων, *major*, comparat. a μέγας, *magnus*. superlat. μέγιστος, *maximus*. in acc. sing. μέ-

ζω ex μέζονα, μέζονα. s. 272. Μήλιχος, α, ό, ἦ, *blandus*. hinc μελίχιος, η, ον, idem. Th. μελίω, f. ξω, p. χα, *delinio*, *demulceo*, θ. 406. 192.

Μείνεται, part. a. 1. Th. μῆναι. *maneo*, *expreßo*, f. μῆνῶ, p. μεμῆκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in acc. 1. part. μέναι, αινος, ό. s. 652.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in genit. μείονος, ε, ε, ἦ, & ἦ μείον, est comparativus irregularis, nominis μικρός. s. 690.

Μεῖς, *mensis*, Æolice pro μῆνι, μῆνός, ό, *mensis*. s. 555.

Μελαγχαίτω, acc. sing. a μελαγχαίτης, *nigram caesariem habens*, ex μέλας, μέλαινα, μέλει, *niger*, α, um, & χαίτη, α, ἦ, *juba*, *caesaries*. α. 186.

Μελαίνετον, *nigro illigatus capulo*, ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελαίνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. indic. Jon. *nigrescebant*. a μελαίνω, *denigro*, f. κινῶ. Th. μέλας, αινος, *niger*. α. 167.

Μέλαις, μέλαινα, μέλει, *niger*, α, um. s. 142. 636.

Μελεδώνας, acc. pl. *curat*. a μελεδών, ὤνος, ό, *cura*. a μελεδώνω, *curo*. s. 66.

Μελέεσσι, & μέλασσι, *membris*, dat. pl. Jon. & Poet. a μέλος, α, τὸ, *membrum*. s. 149.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Thema μέλεος, α, ό, *vaporis*, *infelix*. θ. 563.

Μελετάς, 2. pers. ind. præf. αὐτὸς a μελετάω, ὦ, *canam gero*. ἵσω. Th. μέλει, *cura est*. s. 30.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλει. α. 280.

Μελία, α, ἦ, *fraxinus arbor*. hinc μελίαι, pro Nymphis, ita dictis.

Μελίαι, *Nymphae*. creditæ sunt διέτα μελίαι, αὐτὰς τὸ ἐν ὄρεσι δειδροφόροις ἀνὰ κρήναις εἶναι. Epitheton hoc ergo est a μελίᾳ, α, ἦ,

- ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη. με-
λιῶν, Dorice pro μελιῶν, gen.
pl. s. 144. §. 187.
- Μελιηδὲς, *dulcem*, acc. a μελιηδὲς,
dulcis instar mellis. ex μέλι, &
ἡδύς, *suavis*. s. 172.
- Μελιοστῶν, gen. pl. Æol. pro με-
λιοστῶν, a μελίσσα, vel ττα, ἡ,
apis. s. 305.
- Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium
mul. §. 246.
- Μελίφρων, *dulcem*, acc. sing. a
μελίφρων, *qui mellea dulcedine
animum perfundit*, a μέλι, *mel*.
ac φρῶν, εὖος. *anims*. α. 428.
- Μέλαι, *cure sunt*. a μέλη (im-
personale) *cure est*. §. 216.
- Μελπομένη, nomen Musæ. a μέλ-
πομαι, *canto*. §. 77.
- Μεμύποιον. Vide paulo ante με-
πέιν. α. 251.
- Μέμβλομαι, ης, εἶται, *curo*, pro μέ-
λομαι, per syncopen, & pleo-
nasmum φβ ad euphoniā: &
denique η Attico more in ω mu-
tato. a μέλη, (impersonale)
cure est. §. 61.
- Μεμρῶς, præteritum medium.
a μέρπτω, *corripio*. Vide supra
μεπέιν. μέμρπον, a. 2. aēt. ini-
tialis litera repetitur, prout in
præterito fieri solet, pro μεμρπον,
præt. med. μέμρπη. s. 204. α. 245.
- Μμαῖς, μεμαῖοτες, *studentes*, perf.
part. aēt. pro μεμακῶς, a μῆν,
ω, *vehementer cupio*. α. 240.
- Μέμνη, *cure est*, per syncopen pro
μεμνήηκε, præt. aēt. Γh. μεμνῶ.
μεμνήεσθαι, acc. pl. part. præt.
s. 231.
- Μεμιξεται, *admiscebuntur*, 3. sing.
futuri paulo post, a μίγνυμι, f.
μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέ-
μιγμαι, μέμιξαι. s. 179.
- Μέμνηται, *meminit*, præt. perf.
pass. a μνίσσμαι, ὦμαι, *recordor*.
f. μνήσσομαι, præt. μέμνημαι, a.
x. pass. ἐμνήσθην. §. 103.

- Μέμνοια, nomen viri, acc. sing. a
μέμνων. §. 984.
- Μέμουκα, *remugit*, præt. med. a
μυκάω, *tugio*, in a. 2. aēt. ἔ-
μουκον, sicut a πικάω est ἔπιμον.
Hinc præt. med. μέμουκα. s. 508.
- Μέν, *quidem*. s. 5. 12.
- Μενεαῖων, *furens*, præf. part. a
μενεαίνω, *cupio*, *ira percitus sum*.
Th. μέν, εἰ, τὸ, *anims*.
α. 361.
- Μέναν, pro μεμνήειν, *expectare*,
præf. inf. a μῆν, *maneo*, ex-
specto, f. μενῶ, p. μεμνήηκα, a.
1. ἔμνηκα. s. 674.
- Μενεθῶ, ὅος, ἡς, ἡ, nomen mul.
§. 357.
- Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde
robusta*. §. 260.
- Μέν, εἰ, τὸ, *anims*, *ira*.
α. 412. 235.
- Μερίμνα, ης, ἡ, *cure*. s. 178.
- Μερόπων, genit. pl. a μέροψ, *di-
visam vocem habens*. ex μέρος,
pars, & ὀψ *vox*. s. 109.
- Μέρμερα, *solicita*, acc. pl. a μέρ-
μερος, ης, ὁ, *anxius*. Th. μερ-
μαίρω, *anxie cogito*. §. 604.
- Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερ-
μηρῶν, a μέρμηρα, ἡ, *cure*. Th.
μερμαίρω, vel μερμῆρω, *curo*, §.
55.
- Μασάβη, *loro*, dat. sing. a μέσκα-
βον, ης, τὸ, *medium lignum in-
ter boves*, ex μέσος, ης, ὁ, *me-
dius*, & βῆς, *bos*. s. 469.
- Μίσος, ης, ὁ, *medius*, μέσση, *me-
dia*. μέσση, pro μέση, Poëtice,
μεσσοῖ, adverb. *in medio*, μεσ-
σοῖθαι, *e medio*, μεσσηγύς, pro
μεσσηγύς, adverb. *inter*. s. 233.
502. α. 367. 417.
- Μετῆ, & μετ', præposit. regit ge-
nit. & acc. §. 449.
- Μετιάδαιοι, *intermedia*, *incerta*,
a δῆπ, ης, ὁ, *sonus aquarum
ex alto ruentium*. κατιάδαος, ης, ὁ,
cataracta, quod est ab ἀράσσω s. 823.

Μετανοήτες, *cohabitatores*, acc. pl. a μετανοήτης, ε, ο, Th. ναιώ, *habito*. ultima per naturam longa, hic licentia Poetica corripitur. §. 401.

Μεταξύ, idem quod μεσσηγύς, *inter*. Th. μετὰ. ε. 394.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perf. ind. a μεταπρέπω, *de orus sum inter*. μεταπρέπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. §. 430.

Μετασυναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing imperf. medii. Th. συνός, ε, ο, *angustus*. α. 92.

Μετατροπος, *qui potest converti, mutabilis*. Hinc

Μετατροπικῶς ἔργα τελεῖσι, *res in integrum restituiunt*, ex μετὰ, & τρέπω, *verto*. §. 89.

Μεταφρενον, ε, το, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φρενῶν, ενός, η, *mens*. α. 223.

Μεταχροῖναι, *in Cælo degentes*, a μεταχροῖν. Sed sunt qui hic legant μεταχθόναι, ut sit relicta terra, a χθών, *terra*. Est & χρόνος, *Cælum*, vel αὐτὰ, *trans*. q. d. quæ sunt trans tempus, a χρόνος, ε, ο, *tempus*. §. 269.

Μετέωπε, *interlocutus est*, pro μετώπε, α. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*, α. 1. imperat. ἔπον, ἄτω, aor. 2. ind. ἔπον, ες, ε. §. 643.

Μετέωρι, præf. inf. cum dat. *intereffe*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμι, *sum*. ε. 174.

Μετέωθεν, & μετόπισθεν, *pone, post*, adverb. Th. ὀπίσω, *retrosum*. ε. 285.

Μεταπώρεον, *in Autumno*. Adverb. a μεταπώρεος, *Autumnalis*. Th. ὀπώρα, αε, η, *Autumnus*. ε. 416.

Μετρέειναι, præf. inf. pass. a μετρέωμαι, ἔμαι, *mensuram admitto*. Th. μέτρον, ε, το, *mensura*. ε. 349.

Μέτρον, ε, το, *mensura*, hinc μέ-

τρος, ε, ο, *modum non excedens*. ε. 132. 306.

Μετώπῃ, genit. a μέτωπον, ε, το, *frons*, ab ὀπτομαι, *video*. α. 147.

Με, pro με, *me*. Dorice, genit. ab ἐγὼ §. 644.

Μη, adverbium prohibendi, *ne*. ε. 213.

Μη, adverbium negandi, *non*. ε. 21.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ε. 488.

Μήδεα, *consilia, genitalia*. a μήδος, εος, το, *cura, consilium*, & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *rudenda*. §. 180. 398.

Μηδ', pro μήτε idem quod μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 270.

Μήδεον. §. 1001. μήδεον, nomen viri & μήδεα, nomen mul. §. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἐν. ε. 395.

Μηδέποτε, *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ἴτε, *quando*. ε. 717.

Μηδέτε, pro ἐμῆδετε. Vide μήσετο, *versabat*, imperf. Verbi μῆδομαι, f. μῆσομαι. Th. μῆδος, εος, το, *cura*. α. 34.

Μῆδον, εον, το, *cura, consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *rudenda*. §. 180.

Μηκέτι, idem quod ἔκ ἔτι, *non amplius*. Th. ἔτι, *adhuc*. ε. 174.

Μῆλα, *ovæ*. a μῆλον, ε, το. ε. 795. Sic & μῆλοι, & Dorice μᾶλον, ε, το, *potum*. Th. μῆλον, αε, η, *malus arbor*. §. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium custos*. §. 354.

Μῆνι, ἢ μῆνι, *quantquam*. α. 11. 101.

Μῆνας, genit. a μῆνι, *mensēs, μῆναι*, acc. μῆνῶν φθινόντων, *mensibus defcrescentibus*. ε. 766. §. 59.

Μῆνιν, a μῆνις, εος, ὅ, *ira inextinguita*. α. 21.

Μῆποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 85.

Μῆπως, *ne quando*, Th. πῶς (adverb.

verb. interrog.) *quemodo?* s. 394.
Μηρὸν, *femur*, *crus*, a nom. ὁ *μηρὸς*, ὅ. Dicitur & *μηρίον*, ὅ, τὸ, idem quod *μηρὸς*, *femur*. α. 363.
Μηρύσασθαι, a. i. med. infinit. a *μηρύω*, *revolvere*, *intexo*, *agglomerare*, f. ὤσω. s. 538.
Μήσατο, pro *ἐμήσατο*, a. i. m. a *μήδομαι*, *curam gero*. Th. *μήδο*, ὅ, τὸ, *cura*. s. 165.
Μήτηρ, ἡ, *mater*, *μητὴρ*, *μητέρα*, & *μητρί*, acc. *μητέρα* tantum, non *μητρί*. hinc *μητρική*, & Ionice *μητρική*, *puerica*. s. 563. 824.
Μηπιστά, *consultor*, *vocativus* pro *nominativo*, *μηπίτης*, ὅ, ὁ, *μήπις*, ὅ, ἡ, *consilium*, a *μήδομαι*. item s. 358. *Nomen mul.* *μήπις*. s. 886. s. 104.
Μηπίστως, genit. *ἡ* *μηπίστως*, a *consulto*, *consilio pollente*, a *μηπίστως*, *εὖτος*, ὅ. Th. *μήπις*, *ιος*, ἡ, *consilium*. s. 51.
Μηχανιάται, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro *μηχανῶται*, per Poeticam novi ἤ ἄλφα epenthesein. Sic pro *δοττροπάζειν*, *aversari*, dicunt metri causa *δοττροπάζειν*, a *μηχανῶν*, *machinor*. Th. *μηχανή*, ἡ, ἡ, *artificium*. s. 241.
Μηχανή, ἡ, ἡ, *artificium*, *machina*. pl. αἱ *μηχαναί*.
Μία, α, *una*, in dat. *μιά*, & Ionice *μῆ*, in masc. ἓς, *unus*. s. 321.
Μιγῆσα, a. 2. part. pass. f. g. a *μίγνυμι*, *misceo*, f. *μίξω*, p. *μίμιχα*, a. 2. pass. *ἐμίγλω*, præt. pass. *ἐμίμιγμα*, *ξαι*, *κται*, a. i. pass. *ἐμίχθω*, &c. *μιγῆσθαι*, Dorice, pro *μιγῶναι*, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. *μεμιξομαι*. s. 53. 305.
Μίμνηται, acc. *μίμης*, *κτῶ*, ὅ, *nomen viri*. α. 186.
Μίμνη, *manet*, 3. perf. præs. ind. a *μίμνω*, *Verbum Poet. pro μένω*, f. *ἰώ*, *maneo*. s. 520.

Μίν, ipsam, *Poet. pro αὐτὴν*, *αὐτῇ*. s. 18. 48.
Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut *μινύθῃ*, sub. *minuatur*. a *μινύθω*, *minuo*. Th. *μινύς*, ὅ, ὁ, *parvus*. s. 6. 409.
Μίνω, genit. a *μίνως*, *κτῶ*, ὅ, *nomen viri*. s. 948.
Μισγόμενος, præt. part. a *μίσγω*, idem quod *μίγνυμι*, *misceo*. f. *μίξω*, p. *χα*, a. 2. ὅμιλοι. s. 238.
Μισθός, ὅ, ὁ, *merces*, *μισθός* δ' αἰδρεῖ φίλῳ ἐρημνός ἄρκιος ὅσω, *ein mort ein mort. ein man ein man*. s. 370.
Μισθῆς, a. i. part. pass. Vide paulo ante *μιγῆσα*.
Μνημοσύνη, *nomen Deæ*, & idem quod *μνήμη*, ἡ, *memoria*. Th. *μνῆσθαι*, f. *ἵσθαι*, *memoro*, *commemoro*. s. 54. hinc a. i. med. *μνησάμενοι*, *memores*. s. 651.
Μογήσας, *perpassus*, a. i. part. a *μογῶν*, ὅ, *arummas patior*. Th. *μόγῶ*, ὅ, ὁ, *labor*. s. 997.
Μόθον, acc. *pugnam*, a *μόθος*, ὅ, ὁ, q. *ἡ* *τὸ ἐμὲ θῆν*, a *concurrando*. α. 158.
Μοί, pro *ἐμοί*, *mibi*, per aphæresin, ab *ἐγώ*, *ego*. s. 30.
Μοῖρα, *ρας*, *fatum*, a *μεῖρω*, *divido*, in præt. med. *μέμορα*, unde est *μόρος*, ὅ, ὁ, *fatum*, *mors*, & *μοῖρα*, α, ἡ, *proprie portio*. item *fatum*, idem quod *ἐμπερμῆν*, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod *Deus* prout decrevit & in seipso quasi *effatus* est, *distribuat sua*, & *cuique suam assignet sortem*, in qua *acquiescere debet*. *Secus qui agunt*, dicuntur *μεμψίμοιροι*. s. 745. s. 204.
Μολπῇ, dat. sing. a *μολπῇ*, *canitilena*. hoc a *μέλομαι*, *cano*, in præt. med. *μέμολπα*. s. 69.
Μόρῳ, ὅ. Vide in *μοῖρα*.

Μετανοήταις, *cohabitatores*, acc. pl. a μετανοήτης, α, ο, Th. ναιώ, *habito*. ultima per naturam longa, hic licentia Poetica corripitur. §. 401.

Μεταξύ, idem q. od μεσσηγύς, *inter*. Th. μετά. α. 394.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perf. ind. a μεταπρέπω, *de orus sum inter*. μεταπρέπεν, *præcellerat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. §. 430.

Μετασοιχιζέτ', *ingemiscebat*, 3. sing imperf. medii. Th. σοιός, α, ο, *angustus*. α. 92.

Μεταίτροπος, *qui potest converti, mutabilis*. Hinc

Μεταίτροπα έργα τελέσι, *res in integrum restituiunt*, ex μετά, & τρέπω, *verto*. §. 89.

Μεταίφρενον, α, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φρέν, εἰός, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχρόναι, *in Cælo degentes*, a μεταχρόνῳ. Sed sunt qui hic legant μεταχθόναι, ut sit relicta terra, a χθών, *terra*. Est & χρόνος, *Cælum*, vel αὐτὰ, *trans*. q. d. quæ sunt trans tempus, a χρόνος, α, ο, *tempus*. §. 269.

Μετέπειτα, *interlocutus est*, pro μετέπειτα, α. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*, α. 1. imperat. ἔπον, ἄτω, *aor. 2. ind.* ἔπον, ες, α. §. 643.

Μετέναι, *præf. inf. cum dat. interesse*, ex μετά, *inter*, & εἶμι, *sum*. α. 174.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone, post*, adverb. Th. ὀπίσω, *retrosum*. α. 285.

Μεταπώρινον, *in Autumno*. Adverb. a μεταπώριος, *Autumnalis*. Th. ὀπώρα, α, ἡ, *Autumnus*. α. 416.

Μετρίσθαι, *præf. inf. pass. a μετρίσθαι, ἔμαι, mensuram admitto*. Th. μέτρον, α, τὸ, *mensura*. α. 349.

Μέτρον, α, τὸ, *mensura*, hinc μέ-

τρος, α, ο, *modum non excedens*. α. 132. 306.

Μετώπην, *genit. 2 μέτωπον, α, τὸ, frons*, ab ὀπτομαι, *video*. α. 147.

Μά, *pro μα, me Dorice*, *genit. ab ἐγώ* §. 644.

Μὴ, *adverbium prohibendi*, α. α. 213.

Μὴ, *adverbium negandi*, *non*. α. 21.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. α. 488.

Μύθεα, *consilia, genit. 2 α μῦθος, εος, τὸ, cura, consilium*, & significat etiam τὰ αἰδοία, *prudenda*. §. 180. 398.

Μὴθ', *pro μήτε idem quod μηδ'*. α. 294. ut & μήτ'. α. 270.

Μῆδιον. §. 1001. μῆδω, *nomen viri* & μῆδικα, *nomen mul.* §. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἐν. α. 395.

Μηδέποτε, *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ἴτε, *quando*. α. 717.

Μῆδετε, *pro ἐμῆδετε*. Vide μῆδετε, *versabat*, imperf. Verbi μῆδομαι, *f. μῆδομαι*. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μῆδῳ, α, τὸ, *εὐρε, consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοία, *prudenda*. §. 180.

Μηκέτι, *idem quod ἐκ ἔτι, non amplius*. Th. ἔτι, *adhuc*. α. 174.

Μῆλα, *oves*. a μῆλον, α, τὸ. α. 795. Sic & μῆλον, & Dorice

μῆλον, α, τὸ, *potum*. Th. μῆλεα, α, ἡ, *malus arbor*. §. 335.

Μηλόβοσις, *nomen mul. q. d. e-vium custos*. §. 354.

Μῆνι, ἢ μὲν, *quonquam*. α. 11. 101.

Μῆνός, *genit. 2 μῆν, mensis, μῆνικα, acc. μῆνιν φθιόντων, mensibus defcrescentibus*. α. 766. §. 59.

Μῆνιν, a μῆνις, εος, ἡ, *ira inueterata*. α. 21.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. α. 86.

Μῆπως, *ne quando*, Th. πῶς (*adverb.*

- verb. interrog.) *quomodo?* s. 394.
- Μηρὲν, *femur*, *crus*, a nom. ὁ μηρὸς, ὅ. Dicitur & μηρίον, ὅ, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 363.
- Μηρύσασθαι, a. i. med. infinit. a μηρύω, *revolvere*, *intexo*, *agglomerare*, f. ὕσω. s. 538.
- Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. i. m. a μύδομαι, *curo* gero. Th. μῆδο, ε, τὸ, *curo*. s. 165.
- Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρός, μητέρα, & μητρί, acc. μητέρα tantum, non μήτρα. hinc μητρική, & Jonice μητριά, *pouerca*. s. 563. 824.
- Μησιτεα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μησιτέης, ὅ, ὁ, μῆτις, ι, ἡ, *consilium*, a μύδομαι. item s. 358. Nomen mul. μῆτις. s. 886. s. 104.
- Μησιόεργος, genit. ὁ ἀμησιόεργος, a *consulto*, *consilio pollente*, a μῆτις, ὅ, ὁ. Th. μῆτις, ι, ὁ, ἡ, *consilium*. s. 51.
- Μηχανάται, *machinatur*, 3. præf. ind. m. pro μηχανῶται, per Poeticam novi ῥ ἄλφα epenthesein. Sic pro δόποτροπάσθαι, *aversari*, dicunt metri causa δόποτροπάσθαι, a μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανή, ἡ, ὁ, ἡ, *artificium*. s. 241.
- Μηχανή, ἡ, ὁ, ἡ, *artificium*, *machina*. pl. αἱ μηχαναί.
- Μία, α, *una*, in dat. μιᾷ, & Jonice μιῇ, in masc. ἓς, *unus*. s. 321.
- Μιγῆσα, a. 2. part. pass. f. g. a μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίχην, præf. pass. μέμιγμα, ξαι, κται, a. i. pass. ἐμίχθην, &c. μίγνυμαι, Dorice, pro μίγνυμαι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμιξομαι. s. 53. 305.
- Μίμντα, acc. μίμας, αἰτ, ὁ, nomen viri. α. 186.
- Μίμνη, *manet*, 3. pers. præf. ind. a μίμνω, Verbum Poet. pro μένω, f. ἰώ, *maneo*. s. 520.
- Μίρ, ipsam, Poet. pro αὐτὴν, αὐτῇ. s. 18. 48.
- Μινύθῃ, *minuit*, 3. præf. ind. ut μινύθῃ, sub. *minuatur*. a μινύθω, *minuo*. Th. μινύθῃ, ὅ, ὁ, *parvus*. s. 6. 409.
- Μίνω, genit. a μίνως, α, ὁ, nomen viri. s. 948.
- Μισγόμενον, præf. part. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω, p. χα, a. 2. ὕμιγον. s. 238.
- Μισθός, ὅ, ὁ, *merces*, μισθός δ' αἰδελὶ φίλῳ εἰρημνός ἀρκίος ἔσω, *ein mort ein mort. ein man ein man*. s. 370.
- Μισθός, a. i. part. pass. Vide paulo ante μίγῃσα.
- Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ἡσομαι, *memoro*, *commemoro*. s. 54. hinc a. i. med. μνησάμενοι, *memores*. s. 651.
- Μογίσας, *perpeffus*, a. i. part. a μογίσω, ὅ, ὁ, *erumnas patior*. Th. μόγ, ὅ, ὁ, *labor*. s. 997.
- Μόθοι, acc. *pugnam*, a μέθοος, ὅ, ὁ, q. ὁ δὲ τὸ ὁμῶς θῆν, a *concurrendo*. α. 158.
- Μοί, pro ἐμοί, *mibi*, per aphæresin, ab ἐγώ, *ego*. s. 30.
- Μοῖρα, ρας, *fatum*, a μείρω, *divido*, in præf. med. μέμορα, unde est μόρος, ὅ, ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, α, ἡ, *proprie portio*. item *fatum*, idem quod ἐμμερμῆν, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in seipso quasi *effatus* est, distribuatur sua, & cuque suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. s. 745. s. 204.
- Μολπῇ, dat. sing. a μολπῇ, *cantilena*. hoc a μέλομαι, *cano*, in præf. med. μέμολπα. s. 69.
- Μόρ, ὅ. Vide in μοῖρα.

Μορορεῖο, *nigræ*, genit. Jon. a **μορ-
ορεῖο**, *obscurus*. ab **ορρεῖο**, *cali-
go*. α. 134.

Μονοχρῆς, *unicus*, a **μῑν**, pro
μῑν, *solus*, & **γῑνομαι**, *pas-
cor*. α. 376.

Μῑν, pro **μῑν**, *solus*, Poeti-
ce. θ. 143.

Μῑσαι, nom. pl. & in genit. pl.
μῑσῑων, *Æolice*, pro **αῑσῑων**, a
αῑσα, *ης*, *ῑ*, *Musa*. α. 1. θ. 100.

Μόχθ, α, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλίον χρῑστω, *madidum corpus*.
Th. **μυδα**, *destillo*, f. **ῑστω**. α.
556.

Μυθησαῖα, *dixero*, a. 1. m. opt.
Vide in **μῑθ**. α. 10.

Μῑθ, α, *verbum*, *sermo*,
dat. pl. **μῑθοισι**. Jon. Hinc est
Verbum **μυθεῖσθαι**, *dico*. **μυθη-
σαῖα**, *dixero*, a. 1. med. opt.
μυθήσασθαι, a. 1. inf. θ. 24. α. 10.

Μυλιόντες, præf. part. pro **μυλιῶν-
τες**, ex **μυλιαῖω**, *ω*, *dentibus*
frendeo, epenthesis Poetica **ο**
μικρῷ. Scilicet præcedenti sylla-
bæ brevi interponitur **ο** **μικρῶν**,
ut **οοῖω**, **ορῶ**, **ορόω**, ac præceden-
ti syllabæ longæ interponitur, *ω*
μῑγε, ut **ῑβῑω**, *ω*, Poetice, **ῑ-
βῑω**, **ζῑω**, **ζῑω**, **ζῑω**. Th. **μῑλη**,
ης, *ῑ*, *mola*, *molaris dens*. α. 530.

Μύξαι, nom. pl. a **μῑξ**, *αε*, *ῑ*,
mucor, *mucus*, **ῑ** **ἐκ** **μῑ** **ῑ** **ῑ**
μῑξαι **ῑ** **ῑ**, *cujus quidem ex na-
ribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Jon. pass. luge-
bat, a **μῑρω**, proprie *fluo*. at
μῑρομαι, *lugeo*, *ubi lacrymæ per
genas defluunt*. α. 206.

Μύριοι, *mille*, *οἱ μῑριοι*, *infiniti*,
innumeri, a **μῑρι**, α, *ῑ*, *in-
finitus*. α. 252.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, a
μῑρμιδῶν, *όν*, *Græcus*. Vide
μῑρμ, α, *ῑ*, *formica*. α. 380.

Μῑρον, *prima longa*, 3. pl. imperf.

aet. pro **ῑμῑρον**, a **μῑρω**, *mades*,
fluo, *unguentis imbuo*, a **μῑρον**,
α, *τῷ*, *unguentum*. α. 132.

Μυχῑ, dat. sing. *in recessu*, *in pe-
netrali*, a **μυχῑς**, *ῑ*, *penetrare*,
a **μῑω**, *claudio*, f. **εῑ**, θ. 115.

Μῑμος, *ὁ*, *Momus*, *Deus quidam*
*reliquorum omnium Deorum ir-
risor & reprehensor*. Sumitur &
pro *dedecore*.

N

Ναῖς, *incolit*, a **ναῖω**, *habito*,
incolo. **ναῖον**, pro **ῑναῖον**, im-
perf. Hinc **ναῖστω**, idem quod
ναῖω, **ναῖστω**, 3. pl. ind. præf.
Hinc **ναῖσκατο**, *habitavit*, a. 1.
m. pro **ῑναῖσκατο**, & hoc pro **ῑναῖ-
σκατο**, a **ναῖω**, *habito*. in The-
mate, **ναῖς**. θ. 387. α. 639.

Ναῖρη, dat. sing. a **ναῖρη**, *η-
κῑ*, *ὁ*, *ferula*, *bacillus*. ε. 52.

Ναυσίδωρον, nomen viri, qui navi
currit. *Navem* *Plautus* vocat
lignum equum. θ. 1021.

Ναυσίνοον, nomen viri, *cujus ani-
mus est in navibus*. θ. 1022.

Ναῦτας, acc. pl. a **ναῦτης**, α, *ὁ*,
nauta, a **ναῦς**, **ναῖς**, *ῑ*, *navis*.
θ. 876.

Ναυπλῑς, genit. Jon. a **ναυπλῑα**,
αε, *ῑ*, *navigatio*. Th. **ναῦς**, *na-
vis*. α. 618.

Νῑες, *naves*, acc. pl. pro **ῑῑας**, &
simpl. **ναῦς**, a **ναῦς**, *navis*, ge-
nit. **ναῖς**, & Att. **ῑῑας**, & Poet.
ῑῑος, dat. **ῑῑ**, acc. **ναῦν**. α. 247.

Νῑσθαι, præf. inf. *redire*, a **ῑνῑ-
μαι**, vel ex **ῑῑω**, *eo*, *redeo*. α. 554.

Νῑ, *net*, *spinner*, a **ῑῑω**, f. **ῑῑω**,
no, *neo*. α. 777.

Νῑκῑα, acc. pl. a **ῑῑκῑς**, *αε*, *τῷ*,
contentio, **ῑῑκῑς**, pro **ῑῑκῑα**, *li-
tes*. **ῑῑκῑη**, *probris affeceris*, pro
ῑῑκῑη, 3. sing. præf. aet. subj.
a **ῑῑκῑω**, *ω*. Th. **ῑῑκῑς**, *αε*, *τῷ*,
jurgium, *lis*. Quidam compo-
nunt

- nunt ex is, non, & ἔκω, cedo. hinc κακῆσθῃ, conviciatorem, acc. a κακῆσθῃ. Th. νῆκος. s. 33. 716.
- Νῆλος, s, ὁ, nomen fluvii maximi. §. 338.
- Νεῖθε, adverb. loci, pro νεατόθι, in imo fundo. νεῖθεν, ex ima parte, a νῆος, novellus. Thema νῆος, s, ὁ, novus. §. 567.
- Νῆος, s, ἡ, Jon. pro νῆος, s, ἡ, novalis. s. 464.
- Νεῖστονται, navigant, 3. pl. præf. a νῆστομαι, eo, navigo. Thema νῆω, eo, redeo. s. 237.
- Νέκταρ, genit. a νέκταρ, κρος, τὸ, potus generosus. §. 640.
- Νεμῆης, nomen regionis, sic dictæ a nemoribus, νέμος, εος, τὸ, nemus. a νέμω, pascō. hinc νεμιαῖος, Nemeæus. §. 327. 329.
- Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio, a νέμεσάω, indignor. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis poenas sumere solet. s. 200.
- Νεμεσῶ, indigne fert. Poetice, pro νεμεσῶ, 3. præsent. ind. a νεμεσάω, ὦ, irascor, succenseo. s. 756.
- Νέμονται, fruuntur, 3. præf. pass. νέμομαι. Th. νέμω, f. μῶ, possideo, tribuo, p. νηέμνη, a. 1. ἔνιμα. s. 231.
- Νεοκνῆς, εἶ, recentem dolorem habens. νεοκνῆϊ, dat. Th. κνῆδος, εος, τὸ, cura, & νῆος, s, ὁ, novus, recens. §. 98.
- Νέον, recens, nuper. Th. νῆος, novus. s. 569.
- Νεότατος, recens vulneratus, a νῆος, bonus, & ἔτατος, ὦ, f. ἡσσω, vulnero. s. 158.
- Νέστον, nomen fluvii. §. 341.
- Νάοιεν, nutabunt, vergent, præf. ind. opt. a νάω, innuo, nuto, f. ἄσω. s. 473.
- Νάρψ, dat. a νάρψ, nervus. hinc νάρψ, genit. Jonice, a νάρψ, ρῆς, ἡ, nervus, arcus. s. 544. s. 409.
- Νεφεληγεράται, genit. Æol. a νεφεληγεράτης, s, ὁ, nubes excitans, ex νεφέλη, nubes, & ἐγείρω, excito. s. 53. §. 745.
- Νέφος, εἶ, τὸ, nubes, dat. pl. Jon. νηέσσι. s. 204.
- Νεωδμή, iterata, præf. part. f. g. scil. γῆ, a νεάω, renovo. Th. νῆος, novus. s. 461.
- Νεώτερος, junior, comparat. superl. νεώτατος, a νῆος, novus. s. 445.
- Νῆ, pro νῆα, acc. Poet. pro νῆος, ναυεμ, a νῆος, νῆος, dat. plur. νῆεσσιν. s. 164. §. 641.
- Νηδύ, acc. a νηδύς, ὤς, ἡ, venter. §. 460. 890.
- Νηῖα, navalia, a νῆος, s, ὁ, navalis. Th. νῆος, navis. s. 808.
- Νῆκεροι, sine cornibus, a νῆκερος, s, ὁ, εἶ, ex νῆ, & κέρας, εἶ, τὸ, cornu. s. 529.
- Νῆκεσον, insanabiliter, ex νῆ, negandi particula, & ἀκῶ, sano. s. 283.
- Νηλεῖς, εος, ὁ, εἶ, crudelis. νηλεῖ, per sync. pro νηλεῖ, dat. sing. ex νῆ, & ἑλῶ, εἶ, τὸ, misericordia. Sic & νηλεῖς, se-vus, pro νηλεῖς. §. 770. 765.
- Νηλεόποιος, immitis, crudeli supplicio puniens, a ποῖν, pœna, & νηλεῖς, immitis. §. 27.
- Νήματ, pro νήματα, fla, a νῆμα, τὸ, flum. Th. νῆ, neo. s. 777.
- Νημερτής, verus. Th. αμφοτέρω, aberro, f. ἡσσω, a. 2. ἡμερτον, & νημερτής, nomen proprium mul. §. 234. 262.
- Νηοῖς, Templis, pro ναοῖς, a ναός, s, ὁ, Templum. §. 990.
- Νηοπέλοισι, edituum, a νηοπέλος, s, ὁ, edituus, qui circa Templum versatur, ex νῆος, pro νῆος, & πολέω, verso. item, versor. §. 991.

Νηός, *navis*, genit. Poet. dat. pl. νηοσι. Vide in νῆας. s. 628. 634.
 Νήπιος, s, ὁ, *infans*, vocat. νήπιος. s. 286. 131.
 Νηρή, pro νηρέως, a νηρός, nomen viii. §. 240.
 Νήριος, ex νη negativo, & ἄρις, ἰδος, ἡ, *lis*. tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere.
 Νησαῖα, nomen mul. a νῆσος, *insula*, q. d. in salo. §. 249.
 Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Jon. a νῆσος, s, ἡ, *insula*. s. 171.
 Νητώ, nomen mul. §. 261.
 Νηυσί, dat. pl. a ναῦς, *navis*. Vide in νῆας. s. 634.
 Νηυτός, *animæ expers*, ex νη, negativo, & αὔτις, ἔς, ἡ, *spiritus*. Alii legunt, νήποτος, *infaustus*. §. 795.
 Νήχον, pro ἄνυχον, *natabant*, a νήχω, f. ξω, idem cum νῆω, nato. α. 317.
 Νίκη, νικῆς, *victoria*, a νικάω, f. ἦσω, *vinco*. α. 311.
 Νικηθεύς, *victus*, part. a. i. pass. νικῆσας, part. a. i. act. a νικάω, ᾶ, *vinco*, f. ἦσω, p. νενίκηκα. §. 496. 73.
 Νίονοντ', imperf. pro νίονοντο, *revertebantur*. Vide νέομαι, *redeo*. pro quo νίεσθαι, seu νίεσθαι. α. 462.
 Νίφα, acc. per apocopen pro νιφάδα, a νιφᾶς, ἄδος, ἡ, *nix*. a νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φω. s. 535.
 Νιφάρτος, g. sing. a νιφᾶς, *nivofusus*, a νίφω, f. ψω, p. φω, *ningo*. §. 42.
 Νιψάμενος, *lotus*, a. i. part. m. a νίπτω, *lavo*, f. ψω. s. 739.
 Νοήν, *sapias*, 3. præf. sub. a νοῶ, ᾶ. νοῶντες, Dorice pro νοῦντες, *cogitantes*, præf. part. Th. νόος, νῆς, *mens*. s. 296. 261.
 Νόνη, pro νόνη, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Th. νόος, νῆς, α. 222.

Νοήσας, a. i. part. νοήσας, inf. νοήσαι, pro ἐνόησε, Jon. a. i. ind. Th. νόος, νῆς, *mens*. s. 12. 484.
 Νομὸν, *pabulum* acc. a νομῶς, s, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*. s. 526.
 Νόμος, *lex*. νόμος, *leges*, a νέμω, *tribuo*. s. 276. §. 66.
 Νόος, νῆς, ὁ, *mens*. νόοιο, gen. Jon. s. 685. 483.
 Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν, *seorsum*. s. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata sunt ἐμφατικά. s. 91.
 Νότη, s, ὁ, νότοιο, gen. Jon. *Notus*, *Auster*. s. 675.
 Νόσος, s, ἡ, Jonice, pro νόσος, s, ἡ, *morbus*. s. 102.
 Νυ, apud Poetas est particula expletiva. s. 207.
 Νύκτα, *noctem*, acc. a νύξ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα. §. 166.
 Νύκτωρ, adv. *nocturno*, a νύξ, νυκτός, ἡ, *nox*. s. 177.
 Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*. νυμφίω, *Nympharum*, Jonice, pro νυμφῶν, a νύμφη, *sponsa*, h. e. promissa, nempe *fœdere promissa*, *fœderata*. §. 298. 305.
 Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. s. 176.
 Νύς, νυκτός, ἡ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. s. 17.
 Νυχίη, *nocturna*. Th. νύξ, νυχίη, *nocturna*, pro *nocturno*. Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. s. 523.
 Νύσσοντες, præf. part. a νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.
 Νωθ', pro νωπε, a νῶτος, s, ὁ, *dorsum*, in pl. τὰ νῶτα. α. 286.
 Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. duali. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 358.
 Νωμῆσας, *vibrans*, a. i. part. a νωμῶ, *agito*, *moveo*, a νέμω, *sicut spernō*, a σπείρω. α. 462.
 Νόνη, *ignobilis*, ex νη, & ὄνη, *Εὐλ.* pro ὄνη, *nomen*. s. 154.
 Νῶν

Νότα, pl. num. a νότος, u, ó,
dorsum, & in pl. τὰ νότα. s. 534.

Ξ.

Ξαιθή, nomen mul. θ. 356. &
Ξανθή, uε, η, flavus. θ. 947.
Ξείν, Poetice pro ξέν, u, pe-
regrinus. s. 183. dat. pl. ξένοι-
σ. s. 224.

Ξεινοδόκη, hospiti, dat. a ξεινοδό-
κ, Jonice pro ξεινοδόχ, u,
ó, qui recipit peregrinos, hospes
publicus, ex ξέν, & δέχομαι,
f. δέχομαι, capio. s. 183.

Ξεστοί, rasilis, a ξεστός, u, ó. Th.
ξέω, f. έστω, rado. u. 133.

Ξύλα, ligna, a ξύλον, u, τὸ, li-
gnum. s. 808.

Ξύμπασα, univēsa, in m. g. ξύμ-
πας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, o-
mnis. s. 240.

Ξυν, Attice pro συν, cum, præpo-
sit. dativum solum regens. θ. 347.

Ξυνήτορας, participes, accus. pl. a
ξυνήων, ον, ó, κῆν, a ξυνός,
pro κοινός, communis, unde
ξυνήων, ον, ó, κῆν. θ. 595.

Ξυνιόντων, confligentibus, part. a.
2. aet. genit. a ξυνίημι, congre-
dior, confingo, vel ξυνάμι. Th.
ίημι, & έμι, eo. illud in a. 2.
ίον, es, s. θ. 705.

Ο.

Ο', Ille. s. 89. u. 135. & ο
ponitur pro οπι. u. 22.

Ο'άρας, confabulationes, acc. plur.
nam pro οάρας, dicimus & οάροι.
Th. οαρ, αρ, η, uxor. θ. 205.

Οβριον, fortiter. ponitur adver-
bialiter, ab οβριον, validus,
hoc a βριον, fortis sum. θ. 839.

Οβριονεργός, fortium facinorum
patrator. composita cum voce ερ-
γον sunt οξύνει. θ. 996.

Οβριονεργός, u, ó, ab οβριον,

robustus, & hoc a βριον, robustum
reddo, & θυμός, animus. θ. 140.

Οβριονεργός, forti patre nata,
genit. sing. ab οβριονεργός. E-
pith. Palladis, ab οβριον, for-
tis, & πατήρ, αρ, pater. θ. 587.

Ογδοάτη, dat. ab ογδοάτ, Poet.
pro ογδο, octavus. Th. έκ-
τώ, octo. s. 790.

Ογς, g. m. s. 357. ογς, g. n.
s. 246. & οδ, pro οδς. s. 363.

Οδόντα, dentem, acc. ab οδός, εν-
τ, ó, dens. u. 146.

Οδός, οδός, η, via. s. 579.

Οδυσή, dat. & Οδυσσῆ, pro Οδυ-
σείας, g. n. Jon. ab Οδυσσείας, Ulysses.

Οδύσατο, 3. sing. a. 1. med. i-
ratus fuit, ab οδύζομαι, f. οδύ-
σσομαι, a. 1. med. ωδυσάμην.
Th. οδύσσω, irascor. θ. 1012.

Οζ, u, ó, proprie significat ra-
musculum, stolonem. Metapho-
rice, homo bellicosus Οζ Α-
ρη dicitur, quasi ramus e Mar-
tis stirpe prognatus. u. 181.

Οθρύ, genit. ab οθρύς, υ, η,
nomen montis. θ. 632.

Οι, illi. s. 69. 77. 86.

Οι, qui. s. 29. 39. οιδ. s. 119.

Οι, h. e. αὐτῶ, illi, ab ο, οι,
s. 263. u. 20.

Οίγς. u. 288. 301.

Οία, qualia, ab οί, u, ó,
qualis. u. 400.

Οίγς, aperi, præf. imperat. aet. ab
οίγω, aperio, f. οίξω, p. ήχα,
& ήχα, præf. med. ήγα. s.
819.

Οιδιπέδων, genit. Æol. pro οιδι-
πέδων, ab οιδιπέδων, u, ó, no-
men viri. s. 163.

Οιδ, pro οιδς, novit. præf. med.
οιδ, pro οιδ, nosti. θ. α,
Æolica paragoge. præf. med. οιδ,
α, s. ab είδέω, vel είδειμι, scio,
f. είδῶ, p. είδημι. s. 456. u. 355.

Οιδμ, dat. sing. ab οιδμ, per
syncopen pro οιδμ, ατ, n. g.

- tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδέω, f. ἦσα, *tumeo, inflatus sum*. §. 109.
- Οἰζύς, genit. ab οἰζύς, ὕς, ἦ, *crumena*, in acc. οἰζύ, hinc οἰζυδός, *calamitosus*, οἰζυρή, ἦ Jonice pro α. §. 639. §. 214.
- Οἰκέων, Poetice pro οἰκίων, prael. part. *habitans, commorans*, f. ἦσα, p. ὤκησε, ab οἰκέω. Thema οἰκ, α, ὀ, *domus*. §. 330.
- Οἰκία, πα, *res domesticæ*. ab οἰκνῆ, Jon. pro οἰκῆ, *domesticus*. Th. οἰκ, α, ὀ, *domus*. §. 457.
- Οἰκον, acc. οἰκ, α, οἰκί, pro οἰκία, a singul. οἰκίον, α, πῶ, *domuncula*, οἰκόν δε & οἰκῶ δε, *domum*. §. 576. 523. §. 758.
- Οἰα, α, ἦ, *femita*, idem quod οἰαη, ης, ἦ, *via, femita*. §. 290.
- Οἰνέων, genit. pl. Jon. pro οἰνῶν, ab οἶνη, ης, ἦ. Th. οἶν, α, ὀ, *vinum*. §. 572.
- Οἶνοπι, dat. sing. *nigro*. οἶνοπ, acc. ab οἶνοψ, οἶνοπ, *qui vinei coloris est*. q. ὤψις ᾤνις, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶν, α, ὤψ, *oculus*. Th. ὀπτεύω, *video*. §. 622. 817.
- Οἶν, οἶνα, *vinum*. §. 596.
- Οἶ, pro ὁμοιος, *similis*. §. 314. α. 386.
- Οἶοχόν, ης, ἦ, *patina libatoria*, ex οἶν, & χέω, *fundo*. trulla, ex qua vinum fundebatur. §. 741.
- Οἶ, pro ὁμοι, *similis*, οἶ, ergo *qualis*. item, *similis*. sed οἶ, α, ὀ, *solus*. neutrum οἶον, *solum*. §. 313.
- Οἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶ, οἶη, οἶον, *solus*, α, um. §. 386.
- Οἶς, contracte pro οἶας, *oves*, acc. pl. Th. est οἶς, οἶός, vel οἶς, οἶ, ἦ, *ovis*. §. 775.
- Οἶς, & οἶσιν, dat. pl. Jon. ab οἶς, *quis*. §. 145.
- Οἶσοι, *sagittæ*. ab οἶσός, ὤ, ὀ, *sagitta*. ab οἶω, *fero*, f. ἶσα. α. 130.
- Οἶτα, & οἶτ', nom. pl. ab οἶσα. §. 46.
- Οἶπης, nom. pl. ab οἶσις, ἦπης, ὀπ, *quicumque*. α. 150.
- Οἶωνοις, dat. pl. ab οἶωνός, ὤ, ὀ, *avis*. hinc οἶωνισής, ὤ, ὀ, *augur*. α. 185. §. 801.
- Οἶω, sive οἶω, *puto*. item *fero*. α. 111.
- Οἶων, *ovium*, genit. pl. Vide supra οἶς. §. 446.
- Οἶαβλωμον, *oculo morsuum*. a βλωμός, ὤ, ὀ, pro *panis portione*, *bucella*, & οἶα, *oculo*. §. 442.
- Οἶαποδῶν, *oclopedalem*, acc. ab οἶαποδῶν, a πας, ποδός, *pes*. §. 425.
- Οἶβ, α, ὀ, *beatitudo, felicitas*. q. d. ὀλβί, hinc ὀλβί, *beatus*. §. 826. 326.
- Οἶαθρον, *adject.* ab ὀλβου, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. aθ. infin. ὀλέσθαι, præt. m. ὤλε, & Att. ὤλελα. §. 326. §. 180. 668.
- Οἶγος, *paucillum*, adverb. ab ὀλίγ, α, ὀ, *paucus*. hinc
- Οἶγιστος, *superl. paucissimus*. §. 723. 480.
- Οἶμεν, α, ὀ, *fluvius in Helicone Boeotiae, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio*.
- Οἶμος, α, ὀ, *mortarium*. §. 423.
- Οἶον, *perniciosa*. ab ὀλοός, ἦ, οἶ, hinc & ὀλώιος, idem. Th. ὀλυναι, f. ὀλέσω, *perdo*. §. 745.
- Οἶουπος, α, ὀ, *Thessaliae mons altissimus, & pro ipso caelo ponitur*. Hinc ὀλύμπιος, *cælestis*, & ὀλυμπιάδες, *Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes*. α. 203. §. 390. 25. 52.
- Οἶφ, *similia*, ab οἶός, *similis*. α. 50.
- Οἶος, α, ὀ, *tumultus, multitudo*. Th. ὀμός, α, ὀ, *similis*. α. 155.
- Οἶατῆτας, *secutus*. a. 1. part. ab ὀμαρτέω, ὤ, *sequor*. f. ἦσω. Th. ὀμαρτῆ, idem quod οἶα, *simul*. §. 676.
- Οἶβρω, *pluviosa*. Alii οἶβρη. est *adject.* f. g. ab ὀμβρος, *imber*. hinc ὀμβρῶν, *pluviosus*. §. 451.

Ὀμβρῆμος, *robustus*. Vide supra ὀμβρῆμον. s. 145.

Ὀμβρος, s, ὁ, *imber*. Ὄμβρ' τὸ εὐὲ
ρεῖν, *simul fluere*. ubi aqua copio-
se fluit, quod in imbre (quæ ipsa
vox hinc orta est) fieri solet. hinc
ὀμβρήσαντος, *pluente*. a 1. part.
ab ὀμβρίῳ, ὤ, *pluo*. s. 492. 415.

Ὀμῆται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2.
med. verbi ὀμνυμι, *juro*, f. ὀμό-
σω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἦ, εἶται,
p. ὀμῶκε, a. 1. ὀμῶσκ. s. 194.

Ὀμήλιος, *coactaneus*, acc. pl. ab
ὀμηλῆ, ιος, *coactaneus*. Th. ὀ-
μός, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ,
statura. s. 444.

Ὀμηρέσσαι, pro ὀμηρεῖσαι, præf. part.
f. g. pl. num. ab ὀμηρέῳ, *in u-*
nium convenio. Th. ὀμηρος, s,
ὁ, *obses*, q. ex ὀμῷ, *simul*, &
ἔρω, *loquor*. §. 39.

Ὀμιληδόν, *turmatim*, adverb. Th.
ὀμιλος, s, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὀμιχέειν, *mejere*, præf. inf. ab ὀ-
μιχίῳ, q. d. ὀμῷ χέειν. s. 727.

Ὀμμοσι, *oculis*, dat. pl. ab ὀπτο-
μαι, *video*, f. ὤψομαι, p. ὤμ-
μαι, hinc est ὀμμος, ατος, τὸ,
oculus. α. 262.

Ὀμόθεν, *simul*, ab ὀμῷ, Th. ὀ-
μός, s, ὁ, *similis*. s. 107.

Ὀμοῖος, sive ὀμοῖος, s, ὁ, *simi-*
lis, Poetice ὀμοῖος. Th. ὀμός,
s, ὁ, *similis*. s. 144.

Ὀμοκλῆς, genit. ab ὀμοκλή, ἡ,
hortamentum, *comminatio*. q.
ἀπὸ τ' ὀμῶς κέκληται. Eustath.
Th. πείδομαι, *hortor*, *jubeo*. α. 341.

Ὀμόν, *eundem*. ab ὀμός, unde est
ὀμοῖος. §. 508.

Ὀμόσῃ, *juraverit*, a. 1. sub. ὀ-
μόσας, a. 1. part. pro ὀμότας.
ab ὀμνυμι, fut. ὀμόσω, a. 1. aet.
ὀμῶσκ. §. 232.

Ὀμῷ, *simul*, ab ὀμός, *similis*. s. 243.

Ὀμφακες, nom. pl. q. ὀμφοὶ ἐς τὸ θα-
λάσσαν, *crudi ad vescendum*, ab ὀμ-
φῆ, ακος, ἡ, *uva acerba*. α. 399.

Ὀμόφρων, οιος, ὁ, εἰ, *concors*,
acc. pl. ὀμόφρονες, ab ὀμός, *si-*
milis, & φρῶν, εἰός, ἡ, *mens*,
animus. §. 60.

Ὀμῶς, *tamen*, sed ὀμῶς, *simul*.
Th. ὀμός, s, ὁ, *similis*. s. 3. 20.

Ὀν δα, ἀφίκετο ὄν δα δόμον δα, *re-*
diit domum suam δα postposi-
tum accusativo valet ad. α. 38.

Ὀντα, *quemque*. s. 3.

Ὀνερ, ατος, τὸ, *utilitas*, *emolu-*
mentum, ab ὄνημι, *prosum*, f.
ἦσω. s. 41.

Ὀνιδος, οος, τὸ, *probrum*, hinc
ὀνιδίζειν, *exprobrare*. s. 311. 718.

Ὀνείρων, *somniorum*, gen. pl. ab
ὄνειρος, s, ὁ, *somnium*. Th. ὄ-
νερ, *somnium*, nomen indecli-
nable. §. 212.

Ὀνήησιν, *juvat*, 3. præsent. ind.
sing. ab ὀνίημι, seu ὄνημι, f.
1. ὀνήσω, a. 1. ὀνήσκ. §. 429.

Ὀνομῶ, ατος, τὸ, *nomen*, Æoli-
ce ὄνυμ. ὄνομ' pro ὄνομῳ. hinc
ὄνομῶσοι, *celebres*, *nominandi*.
§. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*, a. 1. aet. ab
ὄνομαίνω, *nomino*, f. αἶνω, a. 1.
αἶνέμηνε, Th. ὄνομῳ, *nomen*. s. 80.

Ὀνοταίζων, præf. part. *convicians*,
ab ὄνώ, *vitupero*, f. ὄσω. Th.
ὄνημι, *vitupero*. s. 258.

Ὀντινα, *quemcumque*, ab ὄντις, ἔπτις,
ῶντι, ab ὄς, & πτις, *quis*. §. 82.

Ὀνυχες, *ungues*. ab ὄνυξ, ὄνυχος,
ὁ, *unguis*. prov. ὄξ ὄνυχος λέ-
οντα, *ex ungue leonem*. ὄνυχαςσι,
dat. pl. Jon. α. 266. s. 204.

Ὀξῆα, *acutum*. In plur. pro ὀξεία,
capitur, & metri gratia pro ὀξείως,
ab ὀξύς, εὖος, ὁ, *acutus*, ὀξείησι,
dat. pl. Jon. ut αἰχμῆς ὀξείησι,
micronibus acutis. α. 289. 348.

Ὀπ' pro ὀπα, *vocem*, *sonum*, acc. ab
ὀψ, ὀπός, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico*.

Ὀπάζει, dat. præf. ind. ὀπάστω,
a. 1. aet. inf. ab ὀπάζω, *perse-*
quor, *sequi jubeo*, *præbeo*. ὀ-

- πείσας, pro ὁπάσας, part. 2.
 1. act. s. 167. §. 433.
 Ὅπερ, quod. §. 364.
 Ὁπῆδῃ, comitatur, 3. pers. præf.
 ind. ab ὁπῆδῃ, comitor. Th.
 ὁπάζω, f. ἄσω, persequor, co-
 mitem do. s. 142.
 Ὁπί, voce, dat. ab ὅψ, ὁπός,
 ἡ, vox. Vide ὅπα. s. 29. 806.
 Ὁπίζωτο, curabat, imperf. ab ὁ-
 πίζομαι, curo, ab ὅπις, ἰδος,
 ἡ, ultio, cura. α. 21.
 Ὁπίθεν, metri causa, pro ὀπίθεν.
 Th. ὀπίσω, retrorsum. §. 3.
 Ὁπιπτόντ', pro ὀπιπτόντων, spe-
 ctantem, præf. part. acc. casus,
 ab ὀπιπτάω, ab inusitato ὀπτάω.
 Th. est ὀπτομαι, video. s. 29.
 Ὁπιν, acc. sing. ab ὅπις, ἰδος, ἡ,
 ultio, vindicta, cura. s. 251.
 Ὁπίθεν, adverb. pone, a tergo.
 ab ὀπίσσω, Poet. pro ὀπίσω, re-
 trorsum, retro. s. 469. 741.
 Ὁπλα, instrumenta, ab ὅπλον, α,
 τὸ, arma. §. 813.
 Ὁπλῆς, acc. ab ὀπλῆς, ἑός, ὁ,
 nomen viri. α. 180.
 Ὁπλῶι, ungulam. ungula pecus
 est armata, α' ὀπλῆ, ἡς, ἡ.
 Th. ὅπλον, α, τὸ, & in pl. τὰ
 ὅπλα, arma. s. 589.
 Ὁπλότατος, minimus natu, su-
 perlat. grad. in comp. ὀπλότε-
 ρος, α, ὁ, junior. ab ὅπλον,
 α, τὸ, arma. §. 137.
 Ὁπότε, quando, cum, ex ὅτε, ὁπ'
 ἀρκηκόντι, ut liquet ex ὀπόςος,
 ὀποῖος, &c. sicut & ληκτικῇ
 sunt complura, quorum alia ra-
 tio reddi nequit, ut πεπλήκοντα,
 &c. ὀπότε, idem quod ὀπότε.
 π duplicatur metri causa, ὀπό-
 των ex ὀπότε & αἷν, ubi. α.
 397. §. 782. s. 543.
 Ὁππη, Poet. pro ὅπη, ubi. §. 387.
 Ὁπποτέρῳ, utram, acc. f. g.
 Poet. ab ὀπότερος, uter. Th.
 πότερος, α, ὁ, uter. §. 549.
 Ὁπορνός, α, ὁ, autumnalis, ex
 ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus, q. d.
 ὄρα ὀπῶ, tempus succi. s. 674.
 Ὁρῶται, spectat, 3. pers. præf. ind.
 verb. med. κῆρ δ' εἰς ἔδαα ὀρῶ-
 ται, caput pavimentum spectat.
 est senis descriptio. ab ὀρῶ,
 video. imperf. ὀρώων, perf. ὀώρα-
 ν. s. 534.
 Ὁρχήλοιο, genit. Jon. ab ὀρέ-
 χηλος, orichalcum, ας monta-
 num, ab ὄρος, ἑός, τὸ, mons,
 & χηλός, α, ὁ, ας. α. 122.
 Ὁρῶσαι, porrigere, a. 1. infinit.
 ὀρῶσαι, part. f. g. a. 1. med.
 ab ὀρῶσαι, porrectis manibus
 prehendo. Th. ὀράω, f. ἔω,
 porrigo, extendo. §. 433.
 Ὁρος, montis, gen. sing. α π'
 ὄρος, mons. α. 374.
 Ὁροσινώων, in montibus pascens,
 genit. ex ὄρος, ἑός, τὸ, mons.
 & νέω, pascō, in præf. m. νέ-
 ωμε. α. 407.
 Ὁρῆται, orta fuerit, 3. sing. a. 2.
 med. subj. ab ὄρω, in med. ὀ-
 ρομαι, η, ηται, præsens & aor.
 2. coincidunt in subj. Hinc est
 Latinorum orior. §. 782.
 Ὁρθός, rectus, erectus. hinc
 Ὁρθαὶ τεύχεα, erecti pili. α. 391.
 Ὁρθιός, g. com. arduus, ex ὄρ-
 θός, α, ὁ, rectus. s. 290.
 Ὁρθρογόν, ης, ἡ, mane lugens. ab ὄρ-
 θρος, α, ὁ, tempus matutinum,
 & γόνος, f. ἔσω, gemo. s. 968.
 Ὁρθρος, genit. ab ὄρθρον, τὸ, dilu-
 culum. ὄρθρος ἀνῆσάμενος, ἡγε-
 βίος ἀρκιός εἰν. Diluculo surgens,
 ut tibi videtur sufficiens sit. s. 277.
 Ὁρθρ, dat. sing. nomen proprium
 viri, ὄρθρος, α, ὁ. §. 293.
 Ὁρκός, α, ὁ, iuramentum. s. 219.
 Ὁρμήσωσι, impetum faciunt, 3. pl.
 a. 1. subj. ab ὀρμῶ, α, ἡ, impe-
 tu feror, f. ἡτώ, ὀρμηθήσαι, a.
 1. pass. infin. Th. ὀρμή, ἡς, ἡ,
 impetus. α. 403. s. 526.
 Ὁρμῆς,

- Ὀρμυς**, *monilia*, acc. pl. ab ὀρμυ, ε, ὀρμυ, *monile*, colli ornamentum. s. 74.
Ὀρνις, ὀρνις, ἡ, *avis*. s. 212.
Ὀρῶ, ὀρῶ, τὸ, *mons*. At ὀρῶ, ε, ὀρῶ, *terminus*. s. 2.
Ὀρῶσιν, *irruerant*, pro ὀρῶσαν, 3. pl. a. 1. aet. indic. ab ὀρῶ. ab ὀρῶ formatum est, sicut & ὀρῶ, & ὀρῶμι, item ὀρῶμι, a præt. med. ὀρῶμι, per metath. ὀρῶμι, ὀρῶμι, pro ὀρῶμι, *præcipitans*, part. a. 1. aet. f. g. ab ὀρῶ. α. 437.
Ὀρπηξ, *stimulum*, acc. ab ὀρπηξ, ηκ, ὀρπηξ, *virga aculeata e ramo*. s. 468.
Ὀρφανῶν, *orphanos*, ab ὀρφανός, ὀρφανός, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφανός, *obscurus*, q. d. ὀρφανός, *negligitur enim & veluti in tenebris versatur*. *Flectitur more adjectivorum*. s. 330. Vide *Manuale N. T.*
Ὀρχέομαι, ὀρχέομαι, *salto*, 3. perf. pl. num. ὀρχέονται, *tripudiant, saltant*, Dorice, pro ὀρχέονται, f. ὀρχέομαι, a. 1. med. ὀρχέομαι. Hinc ὀρχηθμός, ε, ὀρχης, *chorea*. α. 282. s. 4.
Ὀρχή, ε, ὀρχης, *pulvinus, ordines vitium*. α. 296.
Ὀρώρει, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὀρώ, *excito*, f. ὀρώ, & ὀρώ, præt. m. ὀρώμι, & ὀρώμι, quod active & passive usurpatur. α. 274.
Ὀρᾶν, *videns*, præt. part. ab ὀρᾶν, ὀρᾶν, f. ὀρᾶν, p. ὀρᾶν, Att. ὀρᾶν. α. 426.
Ὀς, *qui*. s. 8.
Ὀς, *suus*, πατέρ' ὅς, *ad patrem suum*. s. 71.
Ὀσα, *quanta*, & ὅσα, ab ὅσος, & Poet. ὅσος, ε, ὅσος, *quantus*. s. 475.
Ὀσος, ης, ἡ, *vox*. s. 10.
Ὀσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσος, pro ὅσος, *quæcunque*, ab ὅσος, & Poetice ὅσος, ε, ὅσος, *quantus*. s. 183.
Ὀσσετο, *prævidebat*, imperf. verbi ὀσσεομαι, *video*, Æolice pro ὀσσεομαι, f. ὀσσεομαι, p. ὀσσεομαι. s. 551.
- Ὀσος**, ε, ὅσος, & ὅσος, τὸ, *oculus*. ὀσος, *oculis*. ὀσος, *dualis numeri*, pro ὀσος, per apocopen ὀσος & ψιλῶ. α. 426.
Ὀσος, *quantum*, Poetice pro ὅσος. s. 49.
Ὀσος, *quicumque*, Poetice, pro ὅσος. ὅσος, *quotquot*. ὅσος, pro ὅσος. s. 154. α. 303.
Ὀσος, *ossa*, pl. num. ab ὀσος, ε, ὀσος, ὀσος, *offer*. s. 540.
Ὀτ', pro ὅτ', ut & ὅτ'. s. 113.
Ὀτε, *quando*, *quum*. Notetur discrimen. ὅτε, *quando*, extra interrogationem. ποτε; *quando* in interrogatione. s. 89.
Ὀτοβος, ε, ὅτοβος, *sonus*. s. 709.
Ὀτραλῶς, *celeriter*, *ocysime*, adverb. Th. ὀτραλῶς, f. ὀτραλῶς, *incito*, *instigo*. α. 410.
Ὀτι, *quia*, *quoniam*, ὅτι, *quæ*, *quam celerrime*, Poetice pro ὅτι, *quod*. s. 48.
Ὀύ, *non*. ε' ὀύ, pro ὀύ, *more Hebræorum*. s. 244.
Ὀύ, *non*, Poetice, pro ὀύ. s. 182.
Ὀύα, acc. pl. *aures*, ab ὀύα, ε, ὀύα, τὸ, Poetice, pro ὀύα, ὀύα, dat. pl. ὀύα. s. 702.
Ὀύδ', *neque*, ε' ὀύδ' pro ὀύδ', per apostrophum. s. 40.
Ὀύδαμῃ, *nusquam*, adverb. ab ὀύδαμῃ, ex ε' & ἀμῃ, ε, ὀύδαμῃ, *unus*. α. 218.
Ὀύδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod ὀύδα, ε, ὀύδα, τὸ, hoc in nominat. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum. s. 534.
Ὀύδεν, *nullum*, ab ὀύδεν, ὀύδεν, *nullus*, α, ὀύδεν. s. 311.
Ὀύδέποτε, *nunquam*, ex ποτε, *quando*. Th. ὅτε, idem. s. 176.
Ὀύδέτερος, *neuter*, ex ὀύδεν, & ὀύδεν, *alter*. α. 178.
Ὀύδέπιν, *neque ullum*, ex ε' & πιν, *quid*. s. 146.
Ὀύδεν, ε, ὀύδεν, *limen*, ab ὀύδεν, ε, ὀύδεν, τὸ, *solum*. s. 749.

- Οὐκ, sequente tenui, non: ἔχ, sequente vocali aspirata. ε. 11. 320.
- Οὐκέτι, non amplius, ex ἔκ, & ἔτι, adhuc. ε. 34.
- Οὐλί, idem quod ὀλοός, ὤ, ὁ. sic ἔλι, ἔρης, perniciosus Mars. Th. ἔλλωμι, f. ὀλέσω, perdo. α. 192.
- Οὐλομυρίω, Poetice pro ὀλομυρίω, miseram, acc. ab ἐλόμυρ, factum ex aor. 2. ὀλόμυρ, interposito υ, metri causa. Th. ἔλλωμι, f. ὀλέσω, aor. 2. med. ὠλόμυρ. ε. 717.
- Οὐλυμπ, Olympus, quasi ὀλόλαμπ, totus lucens. ἑλύμποιο, gen. Ion. ἑλυμπόνδε, ad Olympum. hinc ἑλύμπι, Olympius, vel cælestis, ο mutatur in ε Poetice. θ. 855.
- Οὐνεα, pro ἑνεα, cuius rei gratia, ἑνεα, per apostrophum α. ε. 139. 517.
- Οὐν, igitur, τοιγαρὶν. α. 299.
- Οὐποτε, nunquam, ex οὐ, & πότε, & hoc ab ὅτε, quando. ε. 813.
- Οὐπω, nondum, ex οὐ, & πω (enclitic.) quodammodo. hoc ab ὅς. ε. 273.
- Οὐρανίδη, dat. sing. ab ἑρανίδης, ε, ὁ, cælestis. Th. ἑρανός, ἑ, ὁ, cælum. θ. 486.
- Οὐρανός, ὁ, cælum. Hinc ἑρανή, Jonice, pro ἑρανία, Urania, una ex Musis. ἑρανόθεν, e cælo, cælitus. ἑρανωίων, cælicolarum, genit. pl. ab ἑρανίων, ων, ὁ. θ. 45. 78. 939.
- Οὐρεῖν, melle, præf. infinit. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in ἑρήσης. ε. 758.
- Οὐρε, pro ὄρε, montis, ἑρεα, pro ὄρεα, Poetice, montes, dat. pl. ἑρασι, ab ὄρ, ε, τὸ, mons. ε. 230.
- Οὐρή, Jonice, pro ἑρα, dat. sing. ἑρα, ας, ἡ, cauda. α. 431.
- Οὐρήας, mulos, acc. pl. ab ἑράς, Jonice, pro ὄράς, ε, & Jon. ἑ, ε mulus, ab ὄρ, ε, τὸ, mons, quod hujus jumenti magnus sit usus circa montana opera. ε. 791.

- Οὐρήης, mejas, 2. sing. a. 1. aet. subj. ab ἑραίω, mejo, f. ἡσω. Th. ἑρον, ε, urina. ε. 727.
- Οὔριον, seu potius ἑριον, nomen viri. α. 186.
- Οὗς, quos, ab ὅ, ἡ, ὅ. At ἑς, suos, ab ὅς, ἡ, ὅ. θ. 45.
- Οὐτίμω, Ionic. pro ἑτίμω, præf. inf. ab ἑτμω, seu ἑτίω, vulnere. hinc part. ἑτίμω, vulnereatus. nisi velis in præf. pass. per syncopen dici, pro ἑτμω, ab ἑτίω, f. ἑσω, idem quod ἑτίω, ὡ, f. ἡσω. α. 335. 363.
- Οὐτίσ, pro ἑτίσε, vulnereavit. ab ἑτίω. α. 461.
- Οὔτε, neque, & ἑτ, pro ἑτε, ut & ἑθ. α. 217. ε. 128. 782.
- Οὗτ, cuiusque, genit. ab ὅς, qui. ε. 532.
- Οὔτις, ὁ, & ἡ, nullus, non aliquis, h. e. nullus. ε. 15. ἑπ, nusquam. ε. 105.
- Οὔτω, αὐτῇ, ἑτο, ex ὁ αὐτός, hic. ε. 293.
- Οὔτως, sequente vocali; sic ἑτω, sequente consona. ε. 424.
- Οὔωμι, auget, 3. præf. ind. verbi ὀφώω, adaugeo. in præf. imperat. ὀφώμι, fove. ε. 14. 213.
- Οφθαλμός, ὤ, ὁ, oculus, ὀφθαλμοῖσι, dat. pl. Ion. Th. ὀπταμαι, video. ε. 267. θ. 451.
- Οφι, serpentis, genit. ab ὄφ, ὄ, acc. ὄφιν. α. 161.
- Οφρα, adverb. Poetice, pro ἑρα, ut. ε. 260. ὀφρῶπω, ut dicam. ε. 341.
- Οφρώσι, dat. pl. ab ὄφρως, ὄ, ἡ, supercilium. θ. 827.
- Οχθήσας, a. 1. part. aet. contr. status, ab ὀχθέω, ὤ, gravate fer.
- Οψαρότης, ε, ὁ, qui sero erat, ex ἑρώ, sero, & ὀψέ, sero, adverb. ε. 450.

Π.

ΠΑγκυλῆ, genit. pro πηγασαῖς Dorice, a πηγασ, ε, ε

Ρεγα-

Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγὴ, ἦς, ἡ, fons. α. 70.
Πάγκρατος, *omnino malus*, ut πᾶν-
 κρον ἡμέρ, *infaustissimus dies*,
 ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε,
 & κακός, ε, ὁ, *malus*. α. 813.
Πάγος, ε, ὁ, *collis*, ubi multi
 lapides sunt quasi compacti, &
 in unam coaluerunt caudem.
 Th. πηγύς, vel πηγυμί, *com-
 pingo*, f. ξω. α. 439.
Παγχρύσεα, *prorsus aurea*, quasi
 dicas, πάντως χρύσεα, α χρυ-
 σός, ε, ὁ, *aurum*. θ. 335.
Παθών, *passus*, in f. g. παθῶσα,
 a. 2. part. aēt. a πάσχω, *patior*,
 f. πείσσομαι, a. 2. ἑπαθόν, *præt.
 med. πέπονθα*. α. 218. θ. 276.
Παῖς, *puer*, & Ionica diatresi,
 παῖς, παιδός, in acc. παῖδ', pro
 παῖδα, in dat. pl. & Ion. παι-
 σί, παιδεσσι. α. 399. 130. 50. 378.
Παίζοντες, *ludentes*, *præf. part. a παι-
 ζω*, f. παίζω, & σω, *ludo*. α. 277.
Παιπαλειόσης, dat. pl. Jonicus,
asperis, a παιπαλίης, εοσε, α,
 εἰ, *asper*, *præruptus*. Th. παίπα-
 λα, τὰ, *loca prærupta*. θ. 880.
Παλαίη, *luctatur*, a πᾶλη, ης, ἡ,
lucta, hinc παλαίω, *luctor*. α. 413.
Παλαίαις, *manibus*, dat. pl. a πα-
 λάμη, *palma*, παλάμησι, dat.
 pl. Ion. pro παλαίαις. α. 320.
Πάλιν, *adverb. iterum, rursus*. α.
 673.
Παλιπύχρετος, *revocabilis*, ex πᾶ-
 λιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. Th.
 ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego*. α. 93.
Παλιώξις, pro παλιδίωξις, q. d.
post infecutio. Th. διώκω, *per-
 sequor*, *infectior*, f. ξω, p. ωχα.
Παλλάς, ἀδθ., ἡ, *Pallas*, Sapientię
 Dea, quæ & *Minerva* dicitur. α. 76.
Πάλλαντι, dat. a πάλλας, nomen
 viri. παλλάντα, acc. θ. 376.
Πάλλει, *jaſtabat*, imperf. pro ἑ-
 παλλει, a πάλλω, *vibro*, *agito*,
 f. αλῶ. α. 321.

Πάμπαν, *adverb. prorsus*, q. d.
 πάντως πάντως. α. 275.
Παμφαίνω, *præf. part. a παμφαί-
 νω*, *totus appareo*. μ est ante φ,
 quæ literę sunt cognatę, & ut
 ita dicam, consanguineę, ex πᾶς,
 πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίω,
appareo, f. αἰῶ, p. πέφαγγε,
 a. 1. ἑφηνε, a. 2. ἑφονον. α. 567.
Παταίολος, *omnino varius*. ex πᾶς,
 & αἰόλος, ε, ὁ, *varius*. α. 139.
Πανεπύμων, *prorsus innoxia*, ex ἀ-
 πύμων, ονθ., ὁ, ὅ, *illæsus*. Th.
 πῦμα, *apoc*, τὸ, *damnum*. α. 811.
Πανέριος, *longe præstantissimus*, ex
 πᾶν, & ἄριος, *præstantissimus*.
 Th. ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. α. 293.
Πανδιονίς, *Fabula de filia Pandio-
 nis*. α. 568.
Παιδώρα, nomen mul. videtur e-
 pitheton telluris, quæ omnis
 generis fruges profert. ex πᾶν,
 & δῶρον. α. 81.
Πανελλυνέσσι, dat. pl. Ion. *omni-
 bus ad unum Græcis*, a πανέλ-
 λυνες, ex πᾶν, & ἑλλω, εος,
 ὁ, *Hellen*, *Græcus*. α. 528.
Πανέσθης, *genit. a πάνεσθος*, *omni
 ex parte coctus*. Th. ἑψω, *co-
 quo*, *elixo*, f. ἑψήσω. α. 208.
Πανημέριος, *totò die*. ex πᾶν, &
 ἡμέρ, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.
Πανύχιος, *tota nocte*. *elegantia
 Poetica*, ubi nomen ponitur pro
 adv. Th. νύξ, *noctis*, ἡ, *nox*. α. 46.
Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro o-
 mnibus loquens*. θ. 250.
Πάντοθεν, *undiquaque*, *adverb. a
 πᾶς*, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. α. 625.
Παντοίω, acc. f. g. παντοίων, *gen.
 pl. a παντοῖος*, ε, ὁ, *omnige-
 nus*, *varius*. Thema πᾶς, *o-
 mnis*. θ. 830. α. 621.
Παντός, παντὶ, πάντεσσι, &c. Vi-
 de in πᾶσα.
Παπταίνω, *præf. part. a παπταί-
 νω*, *circumspicio*. α. 444.
Παρά, cum *genit. α, ab*. α. 51.

- παρ, pro ᾤδῃ. s. 27. Cum dat. apud. s. 130. Cum accus. trans, præter, &c. s. 169. παρά, pro παρῇ, urgent. s. 454.
- Παραγίνεται, 3. pers. præf. adest. Th. γίνομαι, seu γέινουμαι, sum, f. 2. pass. ἡλίσσεται, p. γεγήνημαι, a. 2. m. ἡλίσμην. §. 432.
- Παρακαίρει, importuna, a ᾤδῃ-καίρειος, seu ᾤδῃκαιρος, intent-pestivus. Th. καιρὸς, ἔ, ὁ, occasio, tempus. s. 329.
- Παραμείβεται, prætereat, 3. præf. sub. a ᾤδῃμείβω, prætereo. Th. αἰεῖβω, f. ψω, commuto. s. 409.
- Παραβασίς, delictum, transgressio, idem quod ᾤδῃβασίς, ex ᾤδῃ, & βαίνω, eo, incedo. s. 828.
- Παραφάμφοι, appellantes, metri gratia inserto ι, vel per epen-thesin Poet. est aor. 1. part. med. a ᾤδῃφῆμι, hortor. Th. φῆμι, seu φῶ, dico. §. 90.
- Παρακοίτη, dativ. a ᾤδῃκοίτης, ἔ, ὁ, maritus. ᾤδῃκοίτης, ἡ, marita, uxor, σὺν αἰδοίῃ ᾤδῃκοίτη, ex ᾤδῃ, iuxta, & κοίτη, ἡ, ἡ, cubile, lectus. §. 328. 928.
- Παραφανέμεν, Jonice pro ᾤδῃφαι-νεν, revelare, præf. inf. pro im- perat. Th. φάνω, f. νῶ. s. 734.
- Παρασχῆν, est, a. 2. aet. infin. παρέχω, efficio, præsto, παρέχον, 3. pl. imperf. aet. Th. ἔχω, ha- beo, f. ἔξω, & σχῆτω, p. ἔσχη- νῃ, a. 2. ἔσκη. s. 712. α. 84.
- Παρῶν, gen. pl. a παρῶ, ἄς, ἡ, gena, maxilla. α. 267.
- Παραβάνεισι, exorbitant, 3. pl. ind. præf. ex ᾤδῃ, ex, & βάνω, eo, f. βέσομαι, p. βέβη- νῃ, a. 2. ἔβην. s. 226.
- Περαιώνω, auebo, præterveho. Th. ἑ- λώνω, agito, f. ἑλάτω, p. ἔα. α. 353.
- Παρεῖξτο, concubuit, cum dat. a. 1. m. ind. a λέγωμαι, cubo, f. λέξομαι. §. 278.
- Περελθεῖν, pervenire, a. 2. inf.

Th. ἔρχομαι, venio, f. ἑλῶμαι, a. 2. ἤλυθον, & ἤλθοι, p. m. ἤλυθα. s. 216.

Παρεῖξ, extra. dicitur & παρῇ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, ε. α. 352.

Παρεόντος, præsentis, Jonice pro παρόντος, genit. præf. part. a ᾤδῃ, & εἰμὴ, sum. s. 366.

Παρεσάμεν, adesse, adstare. Jonice pro παρεσάμει, præf. aet. infin. a παρῆσθαι pro παρῆσθαι. Non solum ἴσθαι, sed etiam ἔσθαι usitatum est, f. ἔσσω, a. 2. ἔστω. §. 439.

Πάρεσιν, a παρῆμι, adsum. Th. εἰμι, sum. §. 420.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3. pers. præf. imperf. a ᾤδῃσχεθῶ, idem quod παρῆχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo. §. 639.

Παρέτραπε, deflexerunt, a. 2. aet. a ᾤδῃτρέπω, diverto, deflecto, f. ψω, p. φω, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα. §. 103.

Παρθέιος, ἔ, ἡ, virgo. hinc παρ- θένιος, & παρθενικός, ἡ, ὁ, virgineus, virginalis. s. 256. §. 344. s. 63.

Προκλίνεσι, deflectunt, pro ᾤδῃ- κλίνεσι, 3. pers. pl. ind. præf. a κλίνω, f. νῶ, reclino, p. κέ- κλινα. s. 262.

Περνήσοιο, gen. Jon. a πέρνησος, ἔ, ὁ, nomen montis in Delphis. §. 490.

Πάροιθεν, seu παρόιθις, idem quod παρῶ, ante. §. 531.

Πάρῳ, ante. Adverbium vel tem- poris, vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, πα- τῆς, in acc. πάντα, πᾶσαι, πα- τῆς, gen. pl. πασῶν, Jonice pro πα- σῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Jon. πάντεσσι, πάσῃσι, pro πα- σῶσι, πάντ', pro πάντα. πάντῃ, adverb. passim. s. 125. 76. 511. §. 828. 372.

Πασιθέη, nomen mul. §. 247.

Πασιθόρ, nomen mul. quæ ad o- mnes currit. §. 352.

Πᾶσα-

Πάσχει, *patitur*. a παύχω, f. παύ-
σομαι, *præst. med. παύουδα*,
aor. 2. ἐπαυον. s. 211.

Πατήρ, *pater*, genit. πατέρῳ, πα-
τρός, dat. πατρί, acc. πατέρα,
tantum, non πατέρα. vocat. ὦ
πάτερ. hinc πατρίς, ἰδῶ, ἦ,
patria. α. 1. ε. 5. 9. 259. 3. 73.

Πατροῦσγενήτας, *patruos*. ex πα-
τέρ, *pater*, & υἱογένητῳ, *fra-*
ter. Th. κάσις, *frater*, & γίνο-
μαι, *nascor*. 3. 502.

Πατρῴῳ, α, ὁ, ὅ, ἡ, *paternus*.
Th. πατήρ, *pater*. s. 376.

Παύει, *desiste*, *præst. imperat. aet.*
παύει, 3. sing. a. 1. pass. f.
παύω, p. πέπαυμαι, a. 2. ἐ-
παυον. α. 449. 3. 533.

Παῦρον, *exiguunt*. παῦρον δ' ἐπὶ
χρόνον, *ad exiguum tempus*. a
παυρός, ὁ, ὅ, Poet. *paucus*.
Hinc παῦρα, neut. pl. adverb.
raro. hinc & παυροῖον, *paucil-*
lum. Th. παύω, f. παύω, *ces-*
so. s. 133. 326. 3. 780.

Παχίας, *densas*, acc. pl. a πα-
χός, ἄκ, ὁ, *densus*, *crassus*, in
genit. παχέῳ, in accus. πα-
χῶ. s. 309. 497.

Πάδιον, α, πῆ, *calceus*, *talipe*. 3. 12.
Πάδιον, α, τὸ, *campus*. παδίοιο,
genit. Jon. παδόθεν, adverb. ex
fundo. Th. παδον, α, τὸ, *so-*
lum. α. 378. 342. 3. 680.

Πείθει, pro ἐπειθε, *persuastit*, im-
perf. a πείθω, *persuadeo*. πείθω,
Suada, Dea eloquentiæ *præles*.
Th. πείθω, f. πείτομαι, a. 2.
m. ἐπειθούμην, *præst. med. παποι-*
θω. α. 450. ε. 73.

Πείκειν, *tondere*, *præst. inf. a πεί-*
κω, vel πείκω, *recto*, f. ξω, a.
1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πέρατα, pro πέρατα, *termina*.
dat. pl. πέρασι. a πέρας, α-
τῶ, τὸ, *finis*. s. 168.

Περικλῶσαι, *periculum fecisse*, a. 1.
inf. pass. a περῶ, ὅ, *conor*,

nitior, f. κτῶ, vel κτῶ, p. πε-
πέρκη. Th. περῶ, ας, ἡ, *co-*
natus. α. 359.

Περὶδου, *nomen viri*. Item *ardec-*
lio. α. 179.

Πύλαγῳ, αῶ, τὸ, *profunditas*
maris, *pelagus*. πύλας ὁ ἀνδρῶν
ἡγ' ἀντιφασιν, vel quia πύλας
ἔχει. 3. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. 1. part. a
πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th.
πέλας, adverb. *prope*. s. 372.

Πελευίζετ' pro πελεμίζετο, imperf.
pass. *contremuit*, *quassatus fuit*.
πελεμίζεται, *concutitur*, 3. *præst.*
ind. pass. a πελευίζω, f. ξω,
movetur, *quasso*. 3. 842. 458.

Πέλει, 3. perf. ind. a πέλω, *sum*.
πέλει pro ἔπειλει, 3. imperf. aet.
πέλομαι, idem quod πέλω. α.
164. ε. 808.

Πελίης, α, ὁ, *nomen viri*. 3. 996.
Πελορηγαῖα, *terra vasta*. πέλωρῳ,
α, ὁ, *ingens*. πελώρεω, idem
quod πέλωρῳ, a πέλωρ, ὠρῳ,
τὸ, *monstrum*. 3. 159. 295.

Πέμπει, pro ἔπειμει, *misit*, imperf.
πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. 1. ind.
aet. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. s. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cal. πέμ-
πτας, acc. pl. πέμπτησι, dat. pl.
a πέμπτῳ, α, ὁ, *quintus*. Th.
πάντα, *quinque*. s. 803. 802.

Πένεισθαι, *præst. inf. a πένειμαι*, *ago*,
efficio. unde est ἡ πένεια. *pauper-*
tas, Jonice πενίη. s. 497. 773.

Πείθει, αῶ, τὸ, *luctus*, *maior*.
κρυδίη μέγα πείθει ἔχοντες, *pre-*
mentes altum corde dolorem. 3. 98.

Πέντε, *quinque*. α. 613.
Πεντήκοντα, *quingenta*. s. 663.

Πεντηκοντοκάρυον, ex πενήκοντα,
quingenta, & κάρυον, α,
τὸ, *caput*. 3. 312.

Πεντέζω, genit. Jon. a πέντοζῳ,
α, ἡ, *manus*. ex πάντα, *quinque*,
& ῥος, *ramus*. *Digiti sunt vel-*
uti quinque ramusculi, & homo

est quasi arbor inversa . s. 742.
 Πεπλεγμῶν, *pollutus*, perf. part.
 pass. a πειλόω, *inquinō*, *fecdo*.
 f. ξω, p. πεπλάαχα . a. i. ἐπεί-
 λαχα . Th. πείλω, αλῶ, *vibro*.
 alii a πηλός, ῥ, ὁ, *lutum* . s. 733.
 Πεπαρμῶν, *confixa*, perf. part.
 pass. a πείρω, *transadigo*, f. πε-
 ρῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m.
 πέπορα . s. 205.
 Πεπείραμαι, *expertus sum*, perf. pass.
 Dorice pro πεπειρήμαι, a πειράω,
 ὦ, *vento*, f. ἄσω & ἦτω . Th.
 πείρα, ας, ἦ, *conatus* . s. 660.
 Πεπνυμένη, *sapientia*, perf. part.
 Th. πνέω, φιο, *spiro*: unde πνύ-
 μι, seu πνύω, f. σω, præt. pass.
 πέπνυμαι, *sapiens sum* . s. 731.
 Πείποιθ', pro πέποιθε, præt. m. con-
 fidit . a πείθω, *persuadeo*, f. πείσω,
 p. πέπειγ, a. 2. ἐπιθῶν . s. 375.
 Πέπον, *mollis*, vocativi casus, a
 πέπων, ονος, ὁ, ἦ, *maturus*, *mi-*
tis . Th. πέπτω, *coquo*, f. ψω,
 præt. pass. πέπευμαι . α. 350.
 Πεπότητο, *volabat*, 3. sing. plusq.
 pass. a ποτιάμαι, ὦμαι, *volo* . Th.
 πέτομαι, unde est ποτὴ, *vola-*
tus, & hinc ποτιάμαι . α. 148.
 Πέπρωτο, *fatis constitutum esset*,
 3. sing. pl. perf. pass. per syn-
 copen pro πεπεράτωτο . a περε-
 τώω, *determino*, f. ὠσω, perf.
 πεπεράτωμαι, & per syncopen
 πέπρωμαι . Th. πέρας, ατῶ,
 τὸ, *terminus* . s. 464. 475.
 Πεπυγσμένος, pl. perf. part. pass.
 hinc πεπυγσμένος νόον, *prudens*,
callidus, a πυκάζω, *denso* . Th.
 πύγα, *dense* . s. 484. s. 793.
 Πέταλ', pro πέταλα, *folia* . a πέ-
 ταιον, *folium* . a πετάννυμι, *ex-*
pando, vel πετῶω, f. ἄσω . s. 680.
 Περῶν, præs. inf. Th. περῶω, ὦ,
 f. ἦσω & ἄσω, *transseo* . s. 738.
 Περ in fine, *quatenus* . s. 739.
 Πέρω, *ultra*, Ionice pro πέραν, i-

dem quod πέρα, *ultra* . s. 215.
 Περι--ἄδωω, *induit*, imperf. a περι-
 δάωω, *induo* . Th. δάωω & δύνω,
 f. δύσω, a. 2. ἔδωω . α. 124.
 Περι--ἔθνησ . Vide in ἔθνησ . α. 123.
 Περιγλώχας, *cuspidulosa folia*,
 per syncopen pro περιγλώχινες .
 Th. γλώχιν, vel γλώχιν, ἰ-
 νῶ, ἦ, *cuspis*, *acies* . α. 398.
 Περι, cum Genitivo, prae, circa .
 περι χροί . περι πάντων, *super*
omnes . Cum Dativo, circa,
 περι εἰςθῶσι, *propter* . Cum Ac-
 cusativo, circa, περι τόμου . s.
 3. α. 129. 279. 247. s. 819.
 Πέρ, *valde* . s. 54.
 Περι--ἔσι, *excellit* . s. 656.
 Περι τ' ἄμφότες, *circumquaque* . s. 848.
 Περ, particula est, quæ annexi
 aliis orationis partibus solet, &
 plerumque significat, *quatenus*,
quatenus . Sæpe etiam vacat . s.
 20. 154. 208.
 Περιχῆ, *insonuit*, a. 2. αἶ. a
 περιχέω, Dorice περιχεῖω, ὦ,
circumsono, f. ἦσω . Th. ἦχῶ,
 α, ὁ, *sonus* . s. 678.
 Περιέσσωθαι, *circum induito*, a. i.
 med. infin. a περιέννυμι . Th. ἔω,
induo, pro quo ἐννυμι, f. ἔσω,
 p. ἔμαι, a. i. m. ἐστέμνω . s. 539.
 Περιεγλήσας, acc. sing. f. g. a περι-
 εγλήσας, *perpulcher* . περι enim
 auget significationem . Th. εγ-
 λός, λῶ, λόν, *pulcher* . s. 10.
 Περιέχεται, *circumdatur*, 3: perf.
 præs. a κέμαι, *jaceo*, f. κείσ-
 μαι . s. 733.
 Περικλυτός, *celebrem*, acc. a περι-
 κλυτός . Th. κλύω, *audio* . s. 60.
 Περιμαίνεται, *circumquaque furit*.
 3. perf. præs. ind. περι intendit
 significationem, a μαίνομαι, *fu-*
ro, f. μηνύμαι . α. 99.
 Περιμυρνάμεθ', *propugnauimus*, pro
 περιμυρνάμεθα, i. pl. præs. ind.
 verbi μύρναμαι, *pugno* . s. 647.
 Περιμήδεα, *nomen viri* . α. 187.
 Περι-

Περμύνες, *praelonga*, pl. num. a *περμύνης*, α, ο, υ. Th. μῆκος, α, ο, υ, τὸ, *longitudo*. *περὶ* in compositione auget significationem. α. 133.

Περραιεῖσι, *circumhabitantes*, 3. pl. præs. subj. a *περραιεῖα*, *circumhabito*. Th. νοῖω, *habito*. §. 370.

Περπλομένε, *circumvoluto*, pro *περπελομένη*. Thema πέλω, *moveo*, α. 386.

Περίρρυτος, α, ο, υ, *circumfluit*. Th. ῥύω, pro ῥέω, *fluo*. §. 193.

Περιοξε, *eximia*, pl. num. a *περιξός*, α, ο, υ, *excellens*. a *περὶ*, præpositio, variam habens constructionem & significationem. §. 399.

Περστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. a *περστονάχιζω*, idem quod *περσέω*, *circum*, *circa* gemo. Th. στενός, α, ο, υ, *angustus*. α. 344.

Περταμινέω, *incidito*, Ionice, præsens act. infin. pro *περτίνω*, a *περτίνω* pro *περτάνω*, *circumcido*. Th. τάνω, *feco*, f. τεμῶ, p. τέτμηκε, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομε. α. 570.

Περίφρονος, *prudentis*, genit. a *περίφρονος*, ο, υ. Th. φρώ, *mens*. α. 297.

Περμηνοξός, α, ο, υ, & Jon. οἶο, ο, υ, *fluvius Boeotiae ex Helicone, Phoebus & Musis sacer*. §. 5.

Περσός, ε, ο, υ, *nomen viri*.

Περσεφόνη & *Περσεφονία*, α, ο, υ, *Proserpina*, filia Jovis & Cere-
ris. Th. φάω, *occido*. §. 768. 913.

Περσηίς, ιδ, ο, υ, *nomen mul.* §. 356. 957.

Πέρσης, *nomen viri*. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit, ὡς Πέρση, *vocativi casus*. α. 27. 213.

Πέταν, *cecidit*, pro ἔπεσεν, 3. sing. a. 2. act. a. πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι, p. πέπτωκε, a. 2. act. ἔπεσον. inde in part. πεσών, ἔσκα, ο, υ. α. 365. 375.

Πέταλ', *folia*, a πέταλον, *folium*,

in dat. pl. πετέλοισι, a πετέιν-
νυμι, seu πατάω, *expando*, f. ἀ-
σσω, præt. pass. πέπταμαι. α. 680.

Πατανοῖς, *volucibus*, dat. pl. pro
πετανοῖς, per epenthesein Poeti-
cam, a πετανόν, α, ο, υ, *volati-*
le, avis, & Poetice πατανοόν,
a πέτομαι, *volare*, in imperf.
ἔπετόμην, & in 3. plurali, ἔ-
πέτοντο. α. 278. α. 308.

Πέτληα, Jon. pro πέταλα. Vide
πέταλ'. α. 289.

Πέτρη, Jon. pro πέτρα, *petra*, ru-
pes, *cautes*. Differunt πέτρα,
& πέτρ, quod πέτρα, sit *gran-*
de saxum, rupes; πέτρ, vero,
lapis manu tractabilis. πάτρησι,
dat. pl. Jon. §. 728. πέτρας. §.
7. Hinc πετρίνη, *saxatilis*. α.
589. & πετρίων, *saxosum*, a ma-
scul. πετρίης, εντ, ο, υ. α. 533.

Πάθωτο, imperf. a πάθωμαι, idem
quod πυνθάνωμαι, *interrogo*, *sci-*
scitor, f. πάσσομαι, præt. pass.
πέπυσμαι, aor. 2. med. ἔπυνθόμην.

Πάκη, *abietes*, a πάκη, η, ο, υ,
abies. α. 376.

Πάκιδας, acc. a πάκιδης, α, ο, υ,
nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτω, *commemorant*, 3-
dual. a. 2. act. pro ἔφραδέτω.
π, initialis litera præponitur a
Poetis, prout in præterito fieri
solet. Th. φράζω, *dico*, *memo-*
ro, f. φράτω, a. 2. act. ἔφραδον,
α, ο, υ. & Poetice πέφραδον, α, ο, υ.
πεφραδέω, Ionice pro φρα-
δῆν, a. 2. act. infinit. p. m.
πέφραδα. §. 475. α. 766.

Πεφρηδῶ, ο, υ, η, *nomen mul.* a
πέφραδα, Th. φράζω, *dico*. §. 273.

Πεφύασσι, *nati*, seu *producti sunt*.
3. plur. perf. act. Poetice pro
πεφύησσι, a φύω, f. ὕσω, *gigno*,
p. πέφυκε, a. 2. ἔφυν, & ἔ-
φυν. §. 728.

Πεφύλαγμῶ, *observans*, perf.
part. πεφύλαξω, *esto cautus*, 2.

singul. præt. pass. imperativi
modi, a φυλάσσω, f. ξω, *custodio*, p. χα. s. 706. 797.
Πηγάδας, accus. pl. a πηγάς, α-
δ, ῖ, *glacies*. Th. πηγνύω, seu
πήγνυμι, f. ξω, *compringo*. s. 505.
Πήγασος, s, ὁ, *Pegasus*, alatus
Persei equus, ita dictus, quod cir-
cum Oceani fontes natus esset.
Th. πηγῖ, ἦς, ῖ, *fontis*. S. 281.
Πηγαί, pl. a πηγῇ, ἦς, ῖ, *fontis*.
Θατὸ πηγνύσθαι, quia circa
fontes domicilia struxerunt, un-
de Latine *pagi* acceperunt no-
men. Etymol. quasi πηδῖ, a πη-
δαίω, *salio*, quod scaturiat e terræ
visceribus. πηγάς, acc. pl. S. 809.
Πηδάλιον, s, τὸ, *remo*, *gubernacu-
lum*. Th. πηδῶ, s, ὁ, li-
gni species. s. 45.
Πηκτεῖν, *compactum*, a πηκτός, s,
ὁ, *compactus*. Th. πηγνύω, vel
πήσσω, f. ξω, *compringo*. s. 433.
Πηλεῖ, dat. sing. a πηλαΐς, εἶ, ὁ,
ὁ, *Peleus*, nomen viri. S. 1006.
Πῆμψατος, τὸ, *damnum*, *noxæ*. s. 56.
Πλωτὸς, nomen viri. S. 343.
Πήξας, *insigens*, part. a. 1. aἰ. a
πήπτω, πήσσω, pro quo etiam
dicitur πηγνύω, & πήγνυμι, *pan-
go*, *compringo*, f. πήξω, a. 1. ἔ-
πηξα. s. 430.
Πήξαθαι, *fabricato*, a. 1. med.
inf. a Th. πήσσω, vel πήπτω,
vel πήγνυμι, *compringo*, f. ξω,
a. 1. m. ἔπηξάμην. s. 455.
Πηοί, Jonice pro παοί, *cognati*,
affines, a παός, ἦ, ὁ. Th. πᾶω,
ᾶ, vel potius πάομαι, *possideo*,
præt. pass. πέπαμαι. s. 345.
Πίειν, *bibere*, pro πιῖν, (a. 2. aἰ.
inf.) dialysi Ionica, a πίνω,
bibo, f. πῶσω, p. πέπωκα, a. 2.
ἔπιον, a. 2. imperat. πίθι. s. 252.
Πιέζεις, *premas*, præf. opt. Thema
πιέζω, f. έσω, *premo*. s. 497.
Πισειν, ἦς, ῖ, nomen regionis in
finibus Macedoniæ, quæ ob sum-

mam amœnitatem credita fuit
Musarum sedes. Hinc est *πισειν-
θαι*, adverb. e loco, ad formam
Θήβηθαι, κλισίηθαι, ex *tentorio*,
ἱλιαδ. λ. 603. a κλισίη, Jonice
pro κλισία. *πισειδης*, *Pierides*,
pl. num. a πισεις, ιδ, ῖ. s.
1. α. 206. S. 53.
Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. aἰ. a πι-
θῶ. Th. πείθω, *persuadeo*, f. πεί-
σω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. s. 359.
Πιθήται, *paruerit*, 3. sing. a. 2.
med. subj. Th. πείθω, f. πείσω,
a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. s. 295.
Πίθς, *vasis*, genit. a πίθῶ, s,
ὁ, *dolium*. πίθοιο, Poetice pro
πίθς. s. 98.
Πίλῃ, *dejicit*, 3. præf. ind. a
πιλῶ, idem quod πελάω, *ap-
propinquo*, πίλιετο, imperf. pro
ἐπίλιετο, a πίλιμι, ab aἰ.
πίλημι, quod est a πιλῶ,
arpropinquo. Th. πέλας, *prope*.
s. 510. S. 703.
Πίλον, πίλοις, a πῖλ, s, ὁ,
pileus. s. 542.
Πιμπλάσαι, *replentes*, præf. part.
f. gen. pl. num. pro πιμπλάσαι,
Æolice, a πίμπλημι, ἦς, ῖ, ὁ,
idem quod πλήθω, *impleo*. hinc
in pass. πίμπλεμαι, σαι, ται,
expletur. Th. πλῆς, s, ὁ,
plenus. S. 880. s. 301. s. 429.
Πιέμην, Jonice pro Dorico πνέ-
μηναι, abjecto αι, & retento ac-
centu in loco suo, pro πίνειν, *bi-
bere*, præf. inf. a πίνω, f. πῶσω,
p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. s. 592.
Πιόν, genit. Th. πίων, ον, ὁ,
ῖ, *pinguis*. S. 538. Hinc
in comp. πιόντερος, superl. πιό-
τατος. s. 585.
Πίπτουσι, *incidentes*, pl. num. f.
g. præf. part. a πίπτω, *cado*,
f. πεσῶμαι, p. πέπτωκα, a. 2.
ἔπεσον. sub. πίπτωσιν, in præf.
s. 620. S. 873.
Πίσις, nom. pl. a πίσις, σις, ῖ,
fides.

- *fides*. Thema πείθω, f. σω, *persuadeo*. s. 372.
- Πίσκυνθ, *fretus*. Th. πείθω, f. σω. p. υγ. *persuadeo*, a. 2. ἑπείθον, p. m. πέπειθα. §. 506.
- Πιφάσκαι, Jonice pro πιφάσκη, *loqueris*, 2. pers. pres. sub. a. πιφάσκουμαι, pro φάσκω, *jaſſito*, *dico*, a. φημί, *dico*, & hoc a φάω, *dico*. §. 655.
- Πλάσας, *ſinxit*, a. 1. ind. pro πλάσσε, Poetice, & rursus, πλάσσε, pro ἑπλάσσε. Poetę duplicant litteram, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάττω, *ſingo*, f. αἶτω, p. πέπλαυγ, a. 1. pass. ἑπλάσθω. hinc πλάσος, ἡ, ὄν, *ſictus*, a, um. §. 512. s. 70.
- Πλατέ, *lata*, pro πλατέα, pl. num. g. n. a πλατύς, ἕκ, ὅ, *latus*. §. 445.
- Πλείη, Jonice pro πλεία, hoc pro πλέα, *plena*: a mascul. πλείος, *plenus*, Poetice πλείος, Attice, πλέος. s. 101.
- Πλείστη, *plurima*, & πλείστον, *plurimum*, superl. a πολὺς, *multus*. Vide in πλείον. s. 720.
- Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poetice πλείων, unde est πλείονες, & dat. pl. Poeticus πλεόνισσι, & pro πλείονα, *plura*, Poetice πλεόνει, nec non per syncopen & crasin, πλέω. s. 670. 379. 280.
- Πληών, ὢν, ὅ, *annus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Th. πολὺς, *multus*. s. 617.
- Πλεκτοῖσιν, *placatis*, dat. pl. Jon. a πλεκτός, ὤ, ὅ, *plexus*. Th. πλέκω, *necto*, f. ξω, pres. act. πέπληκα, a. 2. ἑπλέκον, p. m. πέπλονα. α. 63.
- Πλέον, *plus*, dicitur & πλείον, n. g. Neutra, ut hic, sepe adverbiascunt, a πλείων, & πλείων, οἱ, ὅ, ὅ, *amplior*, in su-

- perl. πλείος, *plurimus*. Thema πολὺς, πολλή, πολὺ, *multus*, a, um. s. 40.
- Πλάρας, acc. pl. a πλάρα, ας, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.
- Πλείφ, *pleno*, in dat. a πλείος, *plenus*. s. 792. & πλείω, *plura*. Vide in πλείων.
- Πληγύτ, *percaſſi*, genit. part. a. 2. pass. pro πλάγύτ, πληγύσα, ejusdem temporis & modi f. g. a πλίσσω, vel πλῆττω, *percutio*, f. ξω, a. 2. ἑπληγον, & ἑπλεγον, p. m. πέπληγα. §. 861. Hinc πληγὴ, ἡς, ἡ, *plaga*, Dorice, πλεγὰ. πληγῆσιν, dat. pl. Jon. §. 857.
- Πλήθωσι, *impleantur*, pres. sub. a. πλήθω, *impleo*, f. ἥσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλείος, α, ὅ, *plenus*. s. 308. 461.
- Πληϊάδες, Poetice pro πλειάδες, *vergilis*, *ſidus* in dorso tauri, a πλειάς, ἀδ, & hoc a πλειόες, quod ibi sint stelle complures. Thema πλῆος, *multus*. s. 615.
- Πλήμναι, nom. pl. f. g. a πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fistule, quę axi inferuntur. Eustath. πλῆμναι πλεθροῦσθαι, ἥτοι πληροῦσθαι ὑπὸ τῷ ἄξονι. Th. πλείος, α, ὅ, *plenus*. α. 309.
- Πλῶ, cum Genit. *præter*, adverb. α. 74.
- Πληξάωρη, nomen mul. quę multiloquio aerem verberat. §. 353.
- Πλήξεν, *percussit*, a. 1. ind. Th. πλίσσω, *percutio*, f. ξω, p. m. πέπληγα. §. 855.
- Πληξίπποι, nom. pl. a πληξίππος, *agitator equorum*, ex πλίσσω, f. ξω, *percutio*, & ἵππος, α, ὅ, *equus*. α. 24.
- Πλήτο, *implebatur*, 3. sing. plusq. pers. pass. Poetice, pro ἑπέπλητο, a πλήθω. Sic & πλῶτο, in plurali, Verum malim derivari ab im-

imperf. Verbi πλήμι, α πλήθω.
 Th. πλήθ, *plenus*. α. 146. §. 688.
 Πλόθ, & contracte πλῆς, *navi-*
gatio, α πλώ, f. πλάσω, *na-*
vigo. α. 665.
 Πλίσσι, *dives*, α πλῆσι, α, ο, *di-*
vitia. α. 22.
 Πλυσάτω, Dorice, pro πλεῖναι,
 pres. part. acc. α πλεῖναι, *ditesco*.
 Th. πλῆσι, α, ο, *di-vitia*. α. 313.
 Πλυσώ, ὅθι, ὅ, nomen mul. q.
 d. *opulenta*. §. 355.
 Πλῆσι, α, ο, q. ex πολὺ, & ἑ-
 τῶ, *di-vitia*, ex multis annis
collecta. at ἄθην, ἄρην, εἶ, *α-*
τῶ, *di-vitia* (αὐτὸ ἐνός εἴς) ex
 uno anno *superstites*. α. 377.
 Πλωῖζαυε, *navigabat*, 3. pers.
 sing. imperf. act. Poetice, α
 πλωῖζε. Th. πλώ, f. πλάσω,
navigo. α. 634.
 Πνέοντες, *anhelantes*, pres. part.
 Poet. pro πνέοντες. πνέονται, acc.
 f. g. pres. part. πνέονται, *α-*
τῶ, part. α. 1. act. Th. πνέω, f.
 πλάσω, *flo*. α. 24. α. 506.
 Πνοῖς, *flatus*, acc. pl. α πνοῖν,
 quod est α πνέω, *flo*, *spiro*, f.
 πλάσω, in præt. med. πνέοντες,
 unde est πνοῖν, ἤς, ἡ, *flatus*, Poe-
 tice πνοῖν. πνοῖσι, dat. pl. Jo-
 nice, pro πνοῖς. §. 253. 268.
 Πόδα, accus. sing. α πῶς, *pes*,
 in dat. duali, ποδοῖν, & Poe-
 tice ποδοῖν. α. 158. α. 497. πο-
 δῶν, gen. pl. §. 70.
 Ποδῶν, acc. sing. q. ὡς ποῖς πο-
 δῶν, *pedibus celer*, α ποδῶν, α, ο,
 ὅθι, ὅ, *pedibus celer*, α πῶς, πο-
 δῶς, *pes*, & ὡς, *celer*. §. 320.
 Πόθ, α, *desiderium*. α. 41.
 Ποίη, *facit*, 3. pres. α ποίει, ὤ,
facio, ποιήτω, & ποιήσ', α. 1.
 pro εἰποιέσ'. α. 100.
 Ποίη, Jonice, pro πόα, ας, ἡ,
herba. hinc ποιήσας, *herbosa*.
 §. 194. α. 381.
 Ποικιλόβηλ, *versutus*, qui ani-

mo suo *agitat varia consilia*, α
 ποικίλ, α, ο, *varius*, & βε-
 λῆ, ἤς, ἡ, *consilium*. §. 521.
 Ποικιλόδωρον, *canonum*, *variantem*
vocem, α δωρῆ, ἤς, ἡ, seu δωρῆ,
collum, & per metonym. cause
 vox, & ποικίλ, ο, *varius*. α. 203.
 Ποικίλ, α, ο, *varius*. §. 300.
 Ποιμαῖον, pres. part. acc. sing.
 pres. part. verbi ποιμαίνω, f. α-
 ῖω, *pasco*, aor. 1. εἰποιέμεν. Th.
 ποιμῶν, ἐν, ο, *pastor*. §. 23.
 Ποιμήν, dat. sing. α ποιμῶν, ἐν,
 ο, *pastor*. Hinc ποίμνη, ας, ἡ,
grex ovium. §. 100. 446. α.
 787. hinc & ποιμνῶν, ο, *ad*
ovium gregem pertinens.
 Ποιή, ἤς, ἡ, *poeta*. α. 755.
 Πολεμῶν, Jonica dialysi, pro
 πολέμῳ, *bellicus*. Th. πόλε-
 μῶν, α, ο, *bellum*. α. 238.
 Πολέας, *multos*, acc. pl. Poetice,
 pro πολλῶς, (differt α πόλεως,
urbes, solo accentu.) Th. πολλῶς,
 in genit. usitate πολλῶν α πολλῶς,
 sed Poetice etiam πολέας. α. 580.
 Πολῶν, *verte*, pres. inf. α πολέω,
 ὤ, *verto*, ἔκρη πολλῶν, *verte ver-*
te. Hic in dimensione legendum
 ἔκρη πολλῶν. α. 462.
 Πόλεμος, α, & Jon. πολέμοιο,
 πόλεμον, *bellum*. α. 14.
 Πόλις, ἡ, *urbis*, in Genit. πόλιν,
 πόλεω, & Poetice πόλη, in
 acc. πόλιν, & πόλην, Poetice,
 dat. pl. πολέοισιν, Jon. & Poe-
 tice. α. 240. α. 285. 105. α. 120.
 Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*,
 κρόταφ, α, ο, *pars capitis*
dicta tempus. Homo proprie ca-
 nescit. Vide κρόταφος. α. 181.
 Πολλάκι, Poet. pro πολλῶν, *se-*
pe. Th. πολλῶς. α. 240.
 Πολλῶν, πολλῶς, & πολλῶς, & πολλῶν,
multus, α, *ut*. dat. pl. πολλῶν-
 σιν. πολὺ, adverbialiter accipi-
 tur pro *multo*. πολὺ μᾶλλον, *mul-*
to magis. πολλῶν, pro πολλῶν *pro-*
tur

tur & accipitur adverbialiter . s .

19. πολλὸν ἀμείνω , *multo meliora* .

πολλὰ , adverb. *valde , multum* .

Comp. πλείων , οἶος , superl. πλεί-

σος , η , οι , plurimus , α , υπ .

α . 92. 274. Θ . 9. 8. 9. 19. 127.

Πολυγηθέος , genit. α πολυγηθῆς ,

multum letitiae afferens . The-

ma πολὺ , *multum* , & γηθέω ,

f. ἤσω , *laetor* . s . 614.

Πολυγόμενων , *multos clavos habent-*

tium , ex πολὺς , *multus* , &

γόμενος , α , ὁ , *clavus* . s . 660.

Πολυδαίδαλος , *multo artificio ela-*

boratus . ex πολὺς , *multus* , &

Δαίδαλος , α , ὁ , *Daedalus* , inge-

niosus ille artifex Cretensis . s . 64.

Πολυδερκέος , genit. α πολυδερκής ,

multos intuens , ex πολὺς , *mul-*

tus , & δέρκω , *video* . Θ . 451.

Πολυδῶρη , nomen mul. Θ . 354. πο-

λυδῶρον , nomen viri . Θ . 978.

Πολυπτερός , *peroptabilis* . Th. ε'-

ραίω , ὤ , f. ασω , *amo* . Θ . 404.

Πολύϊδεν , *multiscium* , idem quod

πολυΐσορα , α πολὺς , *multus* , &

ἶδεα , εως , ὁ , εἰ , *sciens* . Th.

ἴσημι , *scio* . Θ . 616.

Πολυκλήϊδα , acc. sing. α πολυκλήϊς ,

multis transstris instructa , vel

multa compage juncta , α κλήϊς ,

sedes nautica : vel α κλήϊς , pro

κλήϊς , δός , ὅ , *clavis* . Th. κλείω ,

f. σω , *claudio* . s . 817.

Πολυκλύςω , in dat. α πολὺκλυς ,

α , ὁ , *undis agitatus* . α κλύω ,

abluo , f. σω . Θ . 189.

Πολύμηλοι , *pecorosi* , ex μᾶλον , α ,

τὸ , *ovis* . Th. μηλέα , ας , ἡ ,

malus arbor . s . 308.

Πολύμνια , ας , ἡ . Nomen Musæ ,

α πολὺς , *multus* , & ὕμνος , ὁ ,

hymnus , *carmen* , & hoc ab ὕ-

δω , *celebro* , *cano* . Θ . 78.

Πολύξενος , *multorum hospes* , α

ξένος , α , & Poet. ξένος , *hospes* .

s . 715.

Πολύπτυχος , α , *multiplex* , *impr-*

catum sphaeris , α πτύσσω , f. ξω ,

comprico . Θ . 113.

Πολὺς . Vide in πολλή .

Πολυπτερές , *disperse* , α πολυπτε-

ρῆς , εως , ὁ , εἰ , *multum spar-*

sus . Th. σπείρω , *dissemino* , f.

ρῶ . Θ . 365.

Πολυφλοίσβοιο , *multisoni* , gen.

Jon. α φλοῖσβος , α , *fremitus un-*

darum . s . 648.

Πολυφόρβης , genit. casus , *multos*

pascentis . Th. φέρβω , f. ψω ,

pasco . Θ . 912.

Πολυφραδέεσσι , *astuto* , α πολυφρα-

δῆς , *valde consultus* . Th. φρά-

ζω , f. σω , *dico* , α . 2. εφραδον .

Θ . 494.

Πολύχρυσος , *affluens auro* . The-

ma χρυσός , ὤ , ὁ , *aurum* . α . 8.

Πολυώνυμος , *multa habens nomina* ,

celebris , ab ὄνομ , ατος , τὸ , *no-*

men . Θ . 715.

Ποιητάμνος , *laborans* , part. α . 1.

med. verbi ποιέω , ὤ , f. ἤσω ,

laboro . Th. πένομαι , *facio* , p-

m. πέπονα . s . 432.

Πόνος , α , *labor* . πόνοιο , genit. Jon.

Th. πένομαι , *facio* . s . 91.

Πόντος , α , ὁ , *mare* . s . 670.

Ποντοπόρεα , nomen mul. *pontiusa-*

ga . Sic ποντοπόρειο , α πόντος , α ,

ὁ , *mare* , & πορεία , ας , ἡ , *i-*

ter . Th. πείρω , *transseo* . Θ . 256.

s . 628.

Πόρος , acc. α πόρος , α , ὁ , *iter* . Th.

πείρω , f. πρῶ , *transseo* . Θ . 292.

Πόρε , *dedit* , α . 2. αἶτ. α πόρω , Poe-

tice , pro πορίζω . πόρεν , pro ε-

πορεν , α . 2. αἶτ. πόρει , *præbue-*

rit , α . 2. opt. αἶτ. Th. πέρω ,

f. περῶ , *transadigo* , *pertransseo* ,

præt. m. πέπορε . Θ . 904. 412. s .

379.

Ποσειδάων , & contrahte ποσειδῶν ,

genit. ὤιος , ὁ , *Neptunus* . s . 667.

Πόσις , εως , ἡ , g. f. *potus* . idem

quod πόμα , τὸ . Th. πίνω , f.

πώσω , *bibo* . α . 395.

- Πόσ', pro ποσὶ, *pedibus*, & πόσ',
pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat.
pl. Poet. a πῆς, ποδός, ὁ, *pes*,
vocat. ὦ πῆς. s. 541.
- Ποταμοῖο, genit. Jon. a ποταμός,
ῶ, ὅ, *fluvius*. s. 242.
- Πότε, ποτ', & ποθ', *quando*. s.
86. 230. s. 22.
- Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Jon. a
ποτέομαι, f. ἵσομαι, idem quod
πέτομαι, *volo*, as. s. 691.
- Ποπ, Dorice, pro πρὲς, ad. s. 552.
- Πότνια, *veneranda*, a πότιος, s,
ὁ, *venerandus*. s. 73.
- Πῶ, *ubi*, adverb. ab ἑ. Th. ὅς,
qui. s. 88.
- Παλυβότερη, *multorum alumna*, e-
pitheton terræ, ex παλὺς, Poe-
tice pro πολὺς, *multus*, & βόσ-
κω, f. ἵσω, *pasco*. a Th. inu-
sitat. βῶω, ὦ, f. ὄσω, *pasco*. s.
157. s. 531.
- Παλῶ, acc. sing. m. g. pro πολῶ.
Vide in πολὺς. s. 258.
- Πραθαίν, *vastare*, Ionice, pro πρᾶ-
θῆν, a. 2. inf. Verbi κέρθω, *va-*
sto, f. κέρσω, f. 2. κερθῶ, &
per metathesin πρᾶθῶ. hinc a.
2. ἑπραθον. α. 240.
- Πραπίδασσι, dat. pl. a πραπίδες,
αἱ, *præcordia*. s. 608.
- Πρέπει, 3. præf. a πρέπω, *decorus*
sum. ματωπρέπω, *decorus sum*
inter. s. 92.
- Πρεσβῆς, *seniores*. Jon. a πρεσβᾶς,
ἄως, ὁ, idem quod πρεσβύς, υός,
ὁ, *senex*. α. 245.
- Πρεσβύτατι, *maximum natu*, su-
perl. grad. a πρεσβύς, *senex*. s.
363.
- Πρώος, ὅος, ὁ, ἦ, *pronus*. α. 365.
- Πρύξας, *facies*, f. 1. ind. Ionice,
pro πρᾶξας, a πρᾶττω, *facio*, f.
ξω, p. χα. s. 402.
- Πρηστῶν, *valde spirantium*, gen.
pl. a πρηστῆρ, ἦρος, ὁ. Th. πρή-
θω, *incendo*. s. 846.
- Πρηδῆ, *mitigat*, 3. sing. præf. Jo-

- nice, pro πρᾶδῆ. Th. πρᾶττε,
vel πρᾶος, s, ὁ, *lenis*. s. 254.
- Πρηῶνος, *præcipitio*, genit. a πρηῶν,
ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.
- Πρὶν, *prius*, adverb. s. 90.
- Πελῖνοι, *ilignum*, a πελῖος, s, ἦ,
ilex, *arbor*. s. 429.
- Πελῖος, genit. πελῖος, s, ἦ, *ilex*. s.
436.
- Πρὸ, *juxta*, una. πρὸ τ' εὐόντα, *præ-*
terita. s. 32. α. 303.
- Προβᾶδῶ, adverb. *in progredien-*
do, a προβαίνω, *progredior*. Th.
βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβη-
κα, a. 2. ἔβλω. s. 729.
- Προβᾶλοτο, *proponat*, a. 2. med.
Opt. a προβάλλω, *profero*, *propo-*
no. Th. βάλλω, f. αἰῶ, *jacio*,
p. βέβληκα, a. 2. ἔβηλον, p. m.
βέβολα. s. 779.
- Προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, s,
τό, οὐίς, *pecus*. s. 558.
- Προβέβηκας, *antistat*, perf. ind. aet.
Th. πραβαίνω, *anteo*, *supero*. Vi-
de in προβᾶδῶ. α. 355.
- Προχῆροντ', *procedebant*, pro προχῆρον-
το, & hoc pro προσχῆροντο, 3. pl.
a. 2. med. indic. Th. γέομαι,
sum, *nascor*, f. γήησομαι, p.
γεγήνημαι, a. 2. m. ἐγῆνούμην,
p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγενή-
μην. α. 345.
- Προθύελλα, *impetiosa*, a θύελλα,
ς, ἦ, *procella*. videtur hæc vox
dividenda, & τὸ πρὸ per τμήσει
reterendum ad τὸ θέει. s. 742.
- Προῖδέσθαι, a. 2. med. infinit. a
προῖδω, *prævideo*. Th. εἶδω, *vi-*
deo, f. ἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἰ-
δον. α. 386.
- Προΐωξας, *suas*, ἦ, *persecutio*, pro
προδιώξας, per syncopen, a προ-
διώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα,
persequor, *abigo*. α. 154.
- Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part.
aet. & in f. g. προλιπέσθαι. προ-
λιπόντ' pro προλιπόντα, nominat.
dual. a. 2. part. Th. λείπω, *lin-*
quo,

quō, f. λήψω, p. φκ, a. 2. ἔλιπον,
 p. m. λέλοιπα. s. 199. 366. α. 1.
 Πρόλοχος, nomen viri, q. d. pri-
 mus insidiator. α. 180.
 Προμηθεύς, Prometheus, nomen vi-
 ri. Th. μῆδος, s. τοῦ, cura,
 sed in composito προμηθεύς, εὖος,
 ὁ, ἡ, providus. mutatur δ in θ,
 quæ sunt literæ cognatæ. s. 48.
 Προνήη, nomen mul. θ. 261.
 Πρόπαν, universum. Th. πᾶς, πᾶ-
 σα, πᾶν, omnis, e. θ. 525.
 Προπάρους, pro πρό, ante, cum
 Genit. vide πάρος, ante. πρό-
 παρ, per apocopen, pro προπά-
 ρουθς, e regione. θ. 518. α. 285.
 Προπεφρασμένα, prædeliberata, Do-
 rice pro προπεφρασμένα, perf.
 part. a φράζω, dico, f. σα, in
 a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα,
 perf. pass. πέφρασμαι. s. 655.
 Προρέει, præf. ind. profuit. προ-
 ρεόντων, influentium, præf. part.
 gen. pl. Th. ρέω, fluo, f. ράσω,
 p. ῥέδω. θ. 792.
 Πρός, cum Dativo ad, cum Ac-
 cul. ad, πρὸς ἑρανὸν, ad cælum us-
 que, præter, adversus. s. 210. 319.
 Προσαρτῆται, adaptaverit, est 3.
 sing. præf. pass. indic. a προσ-
 αρτῆσαι. A præterito enim me-
 dio formatur præfens, significans
 idem quod primitivum. Sic ab
 ἄρω, apto, congruo, f. ρῶ, præf.
 m. ἤρα, & Attice ἄρηα, unde
 præfens hoc ἀρήρωμαι. s. 431.
 Προτεβήσατο, accessit, a. 1. med. a
 προσβαίνω, accedo. Th. βαίνω,
 eo, α. 33.
 Προτέεπα, alloquebatur, imperf.
 vel a. 1. vel 2. a προσέπω. Vi-
 de Th. ἔπω, dico. a. 1. ἔπα,
 a. 2. ἔπον. α. 349.
 Προτεῖναι, adesse, juvare, præf. inf.
 ex πρὸς, & εἶναι, sum. s. 353.
 Προσέκυρσε, appulit, a. 1. aët. a
 προσκύρω, appropinquo. Th. κύ-
 ρω, f. Æol. κύρω, incido. θ. 158.

Προτελέξατο, versat, a. 1. m. Th.
 λέγω, dico, f. ξω, p. χα. s. 499.
 Προτέφην, a. 2. aët. ind. a πρόσφην-
 μι, alloquor. Th. φημί, dico,
 vel φάω. s. 53.
 Προσηύδα, alloquebatur, imperf. aët.
 a προσαυδαίω, f. ἤσω. Th. αὐδή,
 vox. α. 117. 326.
 Πρόσθεν, prius, ante, & πρόσθ',
 pro πρόσθεν. Th. πρό, ante. s.
 98. α. 277.
 Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2. aët.
 a πρόσκειμαι, accedo, in aor. 2.
 πρόπιον, es, adivni, ex πρὸς, ad,
 & εἰμι, eo, a. 2. ἴον. s. 353.
 Πρόσωπον, τὸ, vultus, ex ὤψ, ocu-
 lus. Th. ὀπταμαι, video. s. 594.
 Προτέροιςιν, dat. pl. Homer. ἀνδρά-
 σι δὲ προτέροιςιν ἐρζέμεν ἐν ἔθ-
 λήσω. Cum viris me majoribus
 contendere noluerō. Hic locum
 habet illud, cede majori. &
 Rom. 13. 7. honorem, cui bo-
 nor. πρότερον, prior. Th. πρό,
 ante. θ. 424.
 Προύθηκε, proposuit, pro προέθη-
 κε, a. 1. ind. a προτίθημι, f.
 θήτω, propono, p. τέθηκα, a.
 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. θ. 537.
 Πρέκειτο, propositus erat, pro προέ-
 κειτο, imperf. verbi κείμαι, f.
 κέιστομαι. α. 312.
 Προφέρει, promover. 3. sing. præf.
 Th. φέρω, fero, f. οἶσω. s. 577.
 Προφερὲς, εἶς, ὁ, ἡ, præstans,
 in comp. προφερέςαρος, superlat.
 ποσφερέςατος, a προφέρω, præsto.
 Th. φέρω. α. 260.
 Πρόφρων, σνος, prudens. προφρονέως,
 adverb. θ. 433. s. 667.
 Προφυγῆν, a. 2. aët. infinit. a προ-
 φάγω, effugio. Th. φάγω, fu-
 gio, f. φάξομαι, a. 2. ἔφυγον,
 p. m. πέφάγα. s. 647.
 Προχέειν, infundere, præf. inf. Th.
 χέω, f. ἄσω, fundo. s. 596.
 Προχοῇ, alveo, gutturnio, ex πρό,
 & χέω, f. ἄσω, fundo. s. 757.

Προχός, *gutturatio*, dat. a πρόχοος, υ, ό, *aqualis*, *vas aquarium*. Th. χίω, *fundo*. §. 785.
 Πρυλέσσι, *pedestribus*, dat. pl. a πρυλής, έ, ό. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οι, *pedites*, *conferti*, Iliad. λ. 49. α. 193. ε. 746.
 Πρυμνή, ό, ή, *nomen mul. q. d. ultima*. §. 350.
 Πρωί, *mane*, cui opponitur όψέ, *vesperi*. ε. 461.
 Πρώτη, *prima*, a πρώτος, υ, ό. Th. πρό, *ante*. §. 397.
 Πρωτηρότη, *illi qui tempestive aravis*, dat. sing. a πρωτηρότης, ex πρώτ, & αρώ, *ero*, f. όσω. ε. 490.
 Πρωτογόνων, *primogenitorum*, genit. pl. a πρωτόγον, ex πρώτος, *primus*, & γίνομαι, *nascor*, inde γοιή, *genus*. ε. 543.
 Πρωτομάδεα, *nomen mul. quæ prior curat*. §. 249.
 Πρώτον, τὸ πρῶτον, *adverb. primum*, πρῶτι, ut & superl. πρώπια, & πρώπιας. Th. πρό, *ante*. ε. 291. 458. 811.
 Πρωτῶ, όος, ή, *nomen mul. ὡ πρωτάσσα, genn gross*. §. 243.
 Πτελέης, *ultimo*, genit. Jon. a πτελέα, ας, ή, *ultimus*. ε. 435.
 Πτερὰ, acc. pl. a πτερὸν, *ala*. hinc πτερῶς, *εἶπος*, ό, *alatus*, acc. pl. πτερόεντα. & πτερύγων, genit. pl. a πτέρυξ, υγ, ή, *ala*. πτερύγεσσι, dat. pl. Jon. Th. πτερὸν, ε, τὸ, *ala*. ε. 628. 684. α. 117. 134.
 Πτολεμίζειν, Poetice pro πολεμίζειν, præf. inf. a πολεμίζω, f. ίσω, *bello*. Th. πόλεμ, υ, ό, *bellum*. α. 358.
 Πτολίεθρον, *orpidulum*. pro πόλις dicunt Poetæ πτόλις, *ως*, ή, unde est πτολίεθρον, υ, τὸ, *idem*. α. 81.
 Πτολιπόρθω, dat. sing. a πτολίπορ-

θ, *urbium everfor*, ex πτόλις, pro πόλις, *urbs*, Poetice & πέρθω, *vastō*, in præf. med. πέρπορθε. §. 936.
 Πτόρθοιο, genit. Jon. a πτόρθ, υ, ό, *ramus*. Th. όρθός, ε, ό, *rectus*. ε. 421.
 Πτύχας, *pliae*. pl. num. a πτύξ, πτυχός, ή, *plia*. Th. πτύσσω, f. ξω, *plico*. α. 143.
 Πτώσσης, 2. perf. sub. præf. a πτώσσω, *mendico*. hinc πτωχός, ε, ό, *mendicus*. Th. πτώω, ω, f. ύσω, *perterrefacio*. ε. 395. & 26.
 Πυγοςόλ, υ, ή, *quæ nates vestibus ornat*. ex πυγή, ής, ύ, *nates*, *clunes*, & εάλω, *orno*. f. ελῶ. ε. 373.
 Πύθεται, 3. præf. ind. όσάα πύθεται, *ossa computrescunt*. a πύθω, f. ύσω, *putrefacio*, unde est Latinorum puteo, *es, ere*. πύθουμαι, *putrefio*. α. 153.
 Πύθω, 3. perf. præf. subj. αεί a πύθω, f. ύσω, *putrefacio*. ε. 626.
 Πυθμήϊ, dat. sing. a πυθμῶ, έ, ό, *fundum*, *ima pars*. Th. πύθω, *putrefacio*. §. 952.
 Πυθοί, dativ. sing. a πυθῶ, ό, ή, *nomen urbis*. §. 499.
 Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δε postponitur Dativo, alioquin postponi solet accusativo, ut οἰκίς δε. ἱλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δε dativo postponitur, non evertit regulam. δε post accusativum casum positum significat, *ad, versus*, & est dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δε. όδυοσ. ρ. 426. α. 480.
 Πυκίω, a. 1. inf. a πυκνέω, f. άτω, *munio, fulcio*. proprie *condenso*. Nam πυκνός Th. est *adverb.* & vertitur *dense*. item *accurate*. ε. 624.
 Πυκνός, *idem cum πυκνός, ε, creber*, a πυκνή, *dense*. ε. 532. 553.
 Πύ-

Πύλαι, nom. pl. a πύλη, ης, ἡ, porta. & πυλώει, gen. pl. Jon. pro πυλών. α. 272. 246.

Πύλας, acc. pl. a πύλη, porta. §. 732.

Πύλη, genit. a πύλη, ης, ἡ, nomen regionis. α. 360.

Πύκτος, Poetice ultimus. a πυθμῶνι, ἐν, ὅ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. §. 497.

Πύξ, adv. pugno. mit der faust. α. 302.

Πῦρ, πυρὰς, τὸ, ignis. α. 57.

Πῶα, acc. pl. a πῶ, εἰ, τὸ, grex. Th. πῶω, vel πῶομαι, possideo. α. 516.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, operculum. α. 98. 94.

Πῶποτε, unquam. Th. ὅτε, quando. α. 650.

Ρ

Ρ'Αδινῆσι, mollibus, a ραδινός, ἄ, ὅ, gracilis, mollis, q. d. ῥέα δινάμην, qui facile movetur. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. §. 195.

Ρ'α, per metathesin, pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. α. 4.

Ρ', pro ῥα, dictio enclitica, hic expletiva. Græce μόριον συμπληρωματικόν, vocula expletiva, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

Ρ'αθάμιγγες, pl. num. guttæ, a ραθάμιγξ, ιγγ, ἡ, gutta, Poetice. q. a ραίνειν θαμνέ, perfundere semper. §. 183.

Ρ'έα, constituit unam syllabam, vulgo mendose ῥέα. Vide in ῥέα. α. 5.

Ρ'εαθρα, fluenta, a ῥεαθρα, ης, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥάσω, fluo. §. 695.

Ρ'έλω, acc. Rheam, a Ρ'ήν, Rhea, est nomen mul. §. 625.

Ρ'έα, Poetice pro ῥέα, facile, idem quod ῥηδίως. Th. ῥαδί, ἄ, ὅ, facilis, comp. ῥάων, su-

perl. ῥάς. α. 6. 7.

Ρ'έα, nomen mul. Rhea. §. 453.

Ρ'έζουσι, faciunt, 3. pers. præf. pl. num. a ῥέζω, facio, f. ῥέξω, p. ῥα, præf. m. ἐρογα, & per metathesin ἐρογα, feci. ῥέξαι, a. 1. inf. æt. α. 685. §. 209.

Ρ'έω, fluo, ῥέον, pro ἄρρεον, 3. sing. imperf. ut ῥέον, pro ἄρρεον, 3. pl. imperf. æt. f. ῥάσω, p. ἄρ-ῥάω. §. 84. α. 314. 267.

Ρ'εκτήρ, ἦρος, ὅ, factor, a ῥέζω, f. ξω, facio. α. 191.

Ρ'ήγνυται, refringuntur, 3. pl. ind. præf. a ῥήγνυμαι, frangor. Th. ῥήσω, f. ξω, frango, unde ῥήγνυ, ῥήγνυμι. α. 377.

Ρ'ηίδιη, facilis, a ῥαδί, Jonice ῥηίδι, facilis, hinc ῥηίδιως, facile. α. 43. 292.

Ρ'ηξίωρα, acc. sing. a ῥηξίωρ, ὁ, qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus, Martius, a ῥήσω, f. ξω, frango, & ἄνρ, vir. §. 1107.

Ρ'ησ, nomen fluvii. §. 340.

Ρ'ητοί, clari, ἄρρητοι, ignobiles, a ῥέω, f. ῥέω, dico. α. 4.

Ρ'ιγελός, ἄ, rigidus, horrendus. hinc ῥίγιον, durius, comparativi significatione, a ῥίγος, εος, τὸ, rigor, frigus. α. 131. α. 703.

Ρ'ίζουσι, pro ῥίζαις, Jonice, a ῥίζα, ης, ἡ, radix. α. 19.

Ρ'ίμρα, facile, celeriter, a ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ρ'ινός, ἄ, ὅ, ἡ, pellis, per quam ἰδρωτες ῥέουσι. ῥινόιο, gen. Jon. pro ῥιν. α. 515.

Ρ'ινότηρ, dat. sing. clypeos dissectanti, a ῥινότορ, proprie pellem terebrans, pertundens, transverberans: est Martis epitheton, ex ῥινός, ἄ, ὅ, ἡ, pellis, & τορός, penetrans, ex τέρω, f. ἔσω, terebro. item vulnero. §. 934.

Ρ'ιτῇ, impetu, ὑπὸ ῥιτῇ, pro ῥι-τῆς, dativus pro genitivo. α. 117.

ῥιτῆ-

- πίπτωσις, a πίπτῃ, ἥς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, a πίπτω, f. ψω, *projicio*. §. 681.
- Πίπτουσιν, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Jon. pro ἑρρίπτουσι, a πίπτω, *jacio*. Th. πίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.
- Πίψε, 3. pl. a. i. pro ἑρρίψε, a πίπτω, *abjicio, projicio*, f. ψω, p. ἑρρίφα. §. 868.
- Ρόδία, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. §. 351.
- Ρόδιον, nomen fluvii, a ῥόδον, ε, πὲ, *rosa*.
- Ροδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, *digitus*. α. 610.
- Ροδέπηχε, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ε, πὲ, *rosa*, & πῆχε, εως, ὁ, *cubitus*. §. 247.
- Ρόδος, ε, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. α. 220.
- Ροίζασχ', *stridebat*, 3. perf. imperf. pro ροίζεσθε, propter sequentem spiritum asperum, a ροίζέω, *strido*, in imperf. act. ἑρροίζουσι, & Poetice ἑρροίζεσθαι. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer §. v. 157. ubi est, ἀπικρύπτεισθε, pro ἀπικρύπτεσθε. Th. ροίζω, ε, ὁ, *stridor*. §. 835.
- Ρόν, acc. sing. a ῥόν, ἥς, ὁ, *fluxus*. a præter. med. ἑρρόα, Verbi ρέω, *fluo*, f. ράσω. α. 566.
- Ρύεται, *tuetur*, 3. præf. ind. Verbi ρύω, vel ρύομαι, *servo*. hinc fut. i. med. ρύσομαι, & in pl. ρύσομεθα, *vindicabimus*. §. 662. α. 105.
- Ρύτα, πὲ, *frans*, a ρύω, *trabo*. α. 308.

Σ

Σαγγάριον, σαγγάριον; nomen viri. §. 344.

- Σαίω, *adulatur*, 3. præf. sing. ind. a σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam σαίνω: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. §. 771.
- Σαίον, ε, πὲ, *scutum*. σαίνδω Dorice pro σαίνε, ex σαίνος, *genit.* Diores mutant ε, in α. Th. σαίτω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.
- Σαπίσθης, *putrefactæ*, part. a. 2. pass. g. f. ex σήτω, f. ψω, a. 2. ἑσαπον, *putrefacio*. α. 152.
- Σας, tuas, acc. pl. a σός, σή, σόν, *tuus*, α, um. Th. σὺ, tu. α. 107.
- Σαῦ, ὅς, ἥς, ἡ, nomen mul. *salva*. §. 243.
- Σβεννυμένα, *non amplius lactantium*. Æolice pro σβεννυμένα, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præf. a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἑσβενθί, a. i. pass. ἑσβέσθην. α. 590.
- Σε, & σέθεν, pro σέοθεν, per synopen ᾤ μικρῶ, ex σέω, pro σῶ, *tui*. Th. σὺ, tu. §. 341.
- Σείμα, præf. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείσω, p. σείσθην. α. 298.
- Σείριος, *Sirius*, nomen stellæ, quæ etiam *Canicula* dicitur, a σαίρω, *verro*. item, *bio*. α. 417.
- Σέλα, *jubare*: dativus contractus, pro σέλαϊ, a σέλας, α, πὲ, *fulgor*. α. 60. §. 867.
- Σελῶν, ἥς, ἡ, *Luna*, a σέλας, αος, πὲ, *fulgor*. §. 18.
- Σεμέλλω, a nom. σεμέλη, ἥς, ἡ, nomen mul. §. 940.
- Σέο, pro σῶ, ex σὺ. α. 478.
- Σεσαρῆς, *ridens, dentes stridens*, præter. med. in m. g. σεσαρῆς, proprie *scopis purgatus*, a σαίρω. item *sum ore bianti*, seu *diducto*, prout illi faciunt, qui cacinnantur, unde pro *ridente* accipitur, f. αρῶ, p. σείσαρην, p. m. σείσηρα, & σείσαρα. α. 268.

Σεσοφία , *peritus*, cum genitivo, a σοφίζω, *reddo sapien-tem*, f. *ίσω*, p. *ἔσθ*. Th. σοφός, ὤ, ὁ, *sapiens*. s. 649.

Σηκόν, acc. *stabulum*, a σηκός, ὤ, ὁ, *stabulum ovium, caprarum*, affine Hebræo *שׁוֹכֵן*, *sepire*, vel תָּשׁוּ, *tegere*. s. 787.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, & σῆμα, pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do, jubeo*, unde σημαίνω, *oros*, ὁ, *præfectus, dux*. s. 450. α. 56.

Σὺν, acc. sing. a σὴ, *tuas, σῆσι, & σῆσι*, pro σῆσι, Jonice *tuis*, a σός, ἡ, ὄν, *tuis, a, um*. s. 274. α. 104.

Σθενώ, ὅ, ὡ, *nomen mul. robusta*. a θένος, *robur*. θ. 276.

Σθενός, *robur*. s. 62. 615. 619. α. 97. 420.

Σιγή, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγή, *silentium*. Th. σιγάω, *sileo*. s. 104.

Σιδήρ , α, ὁ, *ferrum*. hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδήρεος. s. 151. θ. 764.

Σίμβλη, acc. pl. a σίμβλη , α, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare, capsula, ubi mellificæ apes*. θ. 598.

Σιμῶντα, pro σιμόντα, *nomen vi- ci*. θ. 342.

Σίπεται, 3. præf. ind. a σίπρω, *lædo, nocceo*. s. 318.

Σίτος, α, ὁ, *frumentum*, σίτων, α, τὸ, *panis ex frumento*. s. 146. 604.

Σκαιοῦ, dat. sing. unde Latinorum *scava*, a σκαίος, ἡ, ὄν, *sinister*. Th. Σκαίω, f. σκω, *claudico*. θ. 179.

Σκαίμενδρος, *fluvii nomen*. θ. 345. Σκαίφος, *fossio*, a σκάπτω, f. ψω, *fodio*, p. ἔσκαφα. s. 572.

Σκέπα, τεβτα, acc. pl. per apocopen pro σκαπέσμετα. Th. σκέπω, *tego*. s. 532.

Σκῆπτρον, α, τὸ, a σκήπτω, *nitor, innitor*. Est ergo σκῆπτρον, *baculus, cui quis inniti potest*. θ. 30.

Σκιδναμῆ, *dispersa*, præf. part. Th. ἐστ σκαδῶ, f. ἄσω, unde σκαδάννυμι, & σκιδνῆμι, *diffuso, dispergo*. in passivo σκιδναμαι, unde est part. præf. pass. σκιδνάμην . θ. 42.

Σκια, *umbra*, σκιῇ, Jonice pro σκιᾷ, hinc σκιερός, ὤ, ὁ, *umbrosus*. s. 574. 589.

Σκληρον, acc. a σκληρός, *durus*. Th. σκιάω, *exsiccō*. θ. 839.

Σκολιός, ace. sing. a σκολιός, *tor-tuosus, obliquus*, metaph. *par-vus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Jonice, hinc σκολιῶς, *tor-tuose*, adverb. s. 219. 258.

Σκόλυμα , α, ὁ, *carduus*. s. 582.

Σκοτίει, in mascul. σκοτίεις, *εἶπος, caliginosus*. Th. σκότος, α, seu σκός , τὸ, *tenebræ*. s. 555.

Σκυλάεσσιν, dat. pl. Jon. a σκυλάξ, *ακος, ὁ, catulus*. Th. ὕλαω, ὤ, f. ἄσω, *latro, as*. θ. 834.

Σκυλάσκοντες, a. i. part. pl. num. a σκυλάσκει, *αἶπος, Verbi σκυλάω, idem cum συλάω, vel συλάω, ὤ, spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*. α. 468.

Σκυλίεσσιν, dat. pl. Jon. a σκυλίω , α, τὸ, *arum examen*. θ. 594.

Σμικρόν, pro μικρόν, *parum, me- tri causa*. s. 360.

Σμερδαλέον, *terribiliter, proprie vi- su*, a σμερδαλίω , idem quod σμερδνός, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοί, τίβι, σοί δ' αὐτῷ, pro σκευτῷ, a σὺ, *tu*. s. 34. 56.

Σός, ἡ, ὄν, *tuis, a, um*. s. 633. α. 98.

Σπαργανίσματα, *fasciis involutum*, part. a. i. act. a σπαργανίζω, f. *ίσω*, *fasciis involvo*, idem quod σπαργανῶ. Th. σπάργανον, *fascia*. θ. 485.

Σπέρειν, *serito*, præf. inf. pro im- perat. Jonice, a σπείρω, f. σπῶ, *sero, semino*, f. 2. σπάρῶ, p.

- ἄσπερος, 2. 1. ἄσπερος, 2. 1. inf. ἀσπείραι, 2. 2. ἄσπερον, præt. m. ἄσπερος. s. 391.
- Σπῆν, ὅος, ἦ, Speco, nomen mul. q. d. in specu latitans. s. 245.
- Σπήν, σπήν, τὸ, spelunca, specus, antrum. s. 301.
- Σπέρμαίνην ἄνδρῳ, ferere pro sapiam, h. e. procreare liberos. Redolet Hebraismum. posteri enim Hebraeis dicuntur semen, a σπέρμα, idem quod σπείρω, f. σπῆν, semino. s. 736.
- Σπέρματος ἀρχαῖα, sementem incipere, σπέρματα, a σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, se-to. α. 444. 469.
- Σπερχνὴν, celerem, acc. a σπερχνός, ἄ, festinus: hoc a σπέρχην, idem quod σπέρχην, urgeo, a σπέρχην, festinare cogor. α. 454.
- Σπῆδαι, festinat, a σπῆδαι, σπῆδον, acc. part. pro σπῆδοντι, f. σπῆδαι, p. σπῆδαι, præt. m. σπῆδαι. s. 22.
- Σπῆν, alii legunt, σπῆν, idque melius. Dativus sing. a σπῆν, σπῆν, τὸ, antrum, pro quo Poeta per epenthesein σπῆν dicunt etiam σπῆν, & in dativo pro σπῆν, per syncopen σπῆν, pro σπῆν, dicunt σπῆν, per novam σπῆν ἀπέθεσιν. s. 297.
- Σπονδῆς, libaminibus, dat. pl. Jonice pro σπονδαῖς, a σπῆν, liba, promitto, f. σπῆν, præt. m. σπονδα. s. 338.
- Σταθμῶν, dat. sing. σταθμῶν ὅν ἡρόσσι, in stabulo obscuro. σταθμοῖσι, dat. pl. stabulis, a σταθμός, ὅ, ὅ, stabulum. Th. ἵστημι, sto. s. 294.
- Σταφυλῆσι, uvis, dat. pl. a σταφυλή, ἡ, Th. σταφίς, ἴδος, ἦ, uva. α. 300.
- Σπῆν, spica, nom. pl. σπῆν, genit. pl. a σπῆν, ὅς, ἦ, spica. α. 290, s. 473.
- Στασιμῶν, ἀρξάται, Jonice, pro στασιμῶν, præf. part. f. g. a σπῆν, gemo, & hoc a σπῆν, ὅ, ὅ, Jonice σπῆν, angustus, ἀρξάται. s. 160.
- Σταχόν, pro ἑσταχόν, 3. pl. imperf. act. incedebant. Th. σῆχην, eo, vado, f. ἑσῆν, p. ἑσῆν, 2. 2. ἑσταχόν. s. 10. 690.
- Στασιχίζω, ingemiscebat, 3. perf. imperf. Jon. a στασιχίζω, idem quod σπῆν, gemo. Th. σπῆν, ὅ, ὅ, angustus. s. 858.
- Στασιόντι, acc. pl. a στασιόντι, ὅς, ὅ, gemebundus. Th. σπῆν, ὅ, ὅ, ἀρξάται. s. 146.
- Στασιόται, privatur, pro στασιόται. Th. στασιόται, privo, f. ἑσῆν, & ἑσῆν, pro στασιόται, ἑσῆν, dicitur Poetice στασιόται. s. 211.
- Στασιόται, peraphrasein, pro ἑστασιόται, fulgur, ab ἀσπῆν, fulguro, & στασιόται, nomen proprium Cyclopi. s. 140. 845.
- Στασιόν, pro ἑστασιόν, coronarunt, imperf. a σπῆν, corona, f. ψῆν, p. φῆν, præt. pass. ἑστασιόται. s. 75.
- Στασιόται, Poetice, pro στασιόται, dat. pl. Jon. a στασιόται, σπῆν, τὸ, ἀρξάται. s. 77.
- Στασιόται, flamine, dat. sing. a σπῆν, ὅς, ὅ, flamen. Th. ἵστημι, sto. s. 358.
- Στασιόται, pro ἑστασιόται, firmiter fixit; 2. 1. ind. a στασιόται, f. ἑσῆν, 2. 1. ἑστασιόται. s. 498.
- Στασιόται, ordiatur, faciat stare, 2. 1. med. opt. σπῆν, statuere, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, sto. s. 779. α. 114.
- Στασιόται, & στασιόται, validis, dat. pl. a στασιόται, densus. item, robustus. Th. στασιόται, calco. Quae calcantur, condensantur; quae vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & στασιόται, calcitra. α. 76.
- Στασιόται, παρῆναι, nom. pl. a στασιόται, παρῆναι,

- υς, τὸ, punctum, a σίζω, pun-
 go, f. σίζω, p. ἐσιχα, p. pass.
 ἐσιγμαi. α. 166.
- Στίχες, αἱ, ordines, a σίζ, σιχός,
 ἡ, ordo. Th. σήχω, ordine in-
 cedo, more militum, f. ξω, a.
 2. ἐσιχοι. α. 170.
- Στολίσακ, ornate preparans, a. 1.
 part. a σολίζω, amicio, apparo.
 Th. σάλλω, f. λῶ, apparo, orno.
 ε. 628.
- Στόμα, στόματος, τὸ, os. Θ. 40. α. 146.
- Στοιναχίζετο, imperf. pass. Verbi σο-
 ναχίζομαι, f. ἴσομαι. idem quod
 σάω, f. ἰῶ, gemo, ingemisco.
 Th. σενός, ἄ, ὁ, angustus. Θ. 159.
- Στοιρέστικς, suspiriosa, acc. pl. a
 σονόης, σιτος, ὁ, gemitundus.
 Th. σεῖς, ἄ, ὁ, arctus. Θ. 684.
- Στρατός, ὅ, exercitus. ε. 246.
- Στρυμόνκ, acc. a σρυμών, ὄν, ὁ,
 nomen fluvii. Θ. 339.
- Στρωτός, dat. pl. a σρωτός, stra-
 tus, hoc a σρώννυμι, sterno, f.
 σρώσω. Thema σορώ, ῶ, f. ἴσω,
 sterno. Θ. 798.
- Στρωφᾶται, vertitur, 3. praes. ind.
 pass. a σροφάομαι. Th. σρέφω, f.
 ψω, verto, p. φά, a. 2. ἐσρα-
 φον. ε. 528.
- Στυγερή, Ionice, pro συγερὰ, hor-
 ribilis, a συγέω, ᾤ, f. σύξω, o-
 dio prosequor. Θ. 226.
- Στυγερῶπης, invisus, ex συγερός,
 horribilis, & ὤψ, ὠπός, ὁ, vul-
 tus. ε. 196.
- Στύξ, γός, ἡ, Styx, nomen flu-
 vii. Th. συγέω, ᾤ, f. σύξω, ab
 inusit. σύγω, odio prosequor, ex-
 horresco. Θ. 361. 805. ε. 311.
- Σύ, tu. ε. 27.
- Σύες, sues, a σῦς, υῆς, ὁ, ἡ, sus,
 pro quo usitatus ὕς, ὕος, ἡ. α.
 177.
- Σύλασκα, vi spoliabat, imperf. Jo-
 nic. vel Poetic. pro ἐσύλακ, a
 συλάω, ῶ, spolio. Th. σύλη,
 ης, ἡ, praeda. α. 480.
- Σύμικτος, omnigenus, a συμμί-
 γνυμι, commisceo. Th. μίγνυμι,
 misceo, f. μίξω, p. μείμιχα. ε. 563.
- Σύμπλασσε, pro σωμαπλάσσε, con-
 formavit, a. 1. ind. Jon. a πλάσ-
 σω, & Attic. πλάττω, f. ἄσω,
 p. πέπλαυε, a. 1. pass. ἐπλά-
 θην. Θ. 571.
- Σύμφορος, ε, comes, a σῶ, &
 φέρω, fero, f. οἶσω. ε. 302.
- Συμφράσκαθαι, suggererent, a. 1.
 med. infinit. a συμφρίζομαι, si-
 mul delibero. Th. φρίζω, f. σω,
 dico, p. υς, a. 2. ἐφραδοι, p. m.
 πέφραδα. Θ. 471.
- Σῶ, cum. σῶ κείνοις, cum illis.
 Θ. 628.
- Σωκίκτης, 3. dual. plusq. perfe-
 cti, pro σωνήκτω, irruerant,
 a σωκίσσω, una impetu feror.
 f. σωκίζομαι, praet. pass. σωνήγ-
 μαι, plusq. perf. σωνήγμην, ξο,
 κτε. Th. αἶσσω, f. ξω, cum im-
 petu feror. α. 189.
- Σωαντῶσιν, occurrerint, 3. pl. praes.
 sub. a σωαντῶ, & hoc ab ἀν-
 τῶ, ῶ, f. ἴσω, occurro. Th. ἀντῆ,
 praeposit. pro. Θ. 877.
- Σωῆχε, continebat, imperf. a σωῆ-
 χω, contineo. Th. ἔχω, habeo,
 f. ἔξω, & σχίσω, p. ἐσχηνε, im-
 perf. ἔχε, a. 2. ἐσχον. α. 315.
- Σωεχέως, continue, adv. a σῶε-
 χής, εὖς, ὁ, ἡ, continuus. Th.
 ἔχω, habeo. Θ. 636.
- Σωερίνεται, confertur, 3. praes.
 ind. ab ἐνέμω, Poetice, pro ἐνέγ-
 κω. Thema φέρω, f. οἶσω, a. 1.
 λύεγχε. α. 440.
- Σωήθεις, acc. pl. a σωήθης, εὖς,
 ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἡθός, εὖς,
 τὸ, mos. Θ. 230.
- Σωίεμαι, Ionice, pro σωιέναι,
 praes. inf. a σωιήμι, committo,
 intelligo.
- Σωίσαι, concurrerunt, una iue-
 runt, 3. pl. imperf. act. ex σῶ,
 & ἄμι, eo, in imperf. ᾤ, ἔς,
 A a a ἡ,

ἦ, ἴτον, ἴτλω, ἴρην, ἴτε, ἴται,
a. 2. ἴσι. α. 383.

Συνωσιμέσθαι, *congregiamur*, 1. plur.
fut. 1. med. Verbi *συνφέρω*, f.
οἴσομαι. Th. φέρω, *fero*. α. 358.

Συνωχάδον, adverb. *confertim*, a
συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *ha-*
beo. §. 690.

Συρίγγων, genit. pl. a *σύριγξ*, *ry-*
gus, ἡ, *tibia*. Th. *συρίσσω*,
sibilo. α. 278.

Συρράπτειν, *consuere*, a *ρᾶπτω*, f.
ψω, p. ἔρραφθ. α. 544.

Συσκιάσαι, *adumbratio*, a. 1. inf.
aēt. a *συσκιᾶω*. Th. *σκιά*, ἄς,
ἡ, *umbra*. α. 613.

Συρφετὶν, *paleas*, *sordes corrasas*,
tanquam a *σύρω*, f. *ρῶ*, *traho*.

Συῶν, *apronum*, gen. pl. a *σῦς*,
Dorice, pro quo ὕς, *fus*. α. 168.

Σφείων, *ipsorum*, vel *ipsarum*, σφ',
illos duos, pro σφῶ, accusativus
dual. σφί, pro σφίσσι. σφίν, pro
σφίσσι. σφέας, σφᾶς, *ipsos*. §.
114. 624. α. 62.

Σφότεροι, *suum*, a *σφέτερος*, υ, ὁ,
suus. σφετέροισι, & σφετέρησι,
dat. pl. Th. σ, *se*, pronomen.
α. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφιγγά, acc. a σφίγγε,
σφιγγός, ἡ. Th. σφίγγω, *con-*
stringo. Vide in *Calepino*, *Sphinx*.
§. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. α. 425.

Σχεδόν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλη, υ, ὁ, *miser*, σχήτλη
ἔργα, *prava opera*. ε. 187.

Σχιόσας, *conscindens*, pro *σχίσας*,
part. a. 1. aēt. a *σχιζω*, *findo*.
f. ἴσω, p. ἔσχιγθ, p. pass. ἔσχισ-
μαι, a. 1. pass. ἔσχιθῶ. α. 428.

Σῶζοι, *servavit*, præf. opt. a *σῶζω*,
f. σω, p. σέσωκθ, p. pass. σέσωσ-
μαι, a. 2. pass. ἔσωθῶ. ε. 376.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι.
α. 426.

Σωρόν, acc. a *σωρός*, ὤ, ὁ, *aceruus*,
hinc *σωράω*, *conceruo*. ε. 778.

T.

ΤΑ', τάγε, τᾶδε, τᾷδ'. ε. 266.
τῷ, τ'. α. 398. ταί, *Poeti-*
ce, pro αἱ. α. 162.

Ταλαργῶν, genit. plur. *laboriosorum*,
a *ταλαργός*, *qui patienter opus*
facit, a *τάλας*, ατος, ὁ, *miser*.
Th. *ταλάω*, *suffero*, vel *τλήμι*,
fero. α. 46. 791.

Ταλακάρδι, magnanimus, *qui*
animo res arduas perferre, & *su-*
perare potest, ex *ταλάω*, *suffero*,
& *καρδία*, ας, ἡ, *cor*. α. 424.

Ταλαίρας, *cistas*, acc. pl. a *ταλα-*
ρος, υ, ὁ, *squalus*, in quo *la-*
na & *fusi*. Th. *ταλάω*, *suffero*,
f. αἶσω. α. 293.

Ταλασίφρον, *erumposi*, genit.
sing. a *ταλασίφρων*, *cujus pectus*
omnia tolerat, ex *ταλάω*, *suffe-*
ro, & *φρῶν*, εως, ἡ, *mens*. §.
1012.

Ταμίην, a. 2. inf. aēt. *τάμην*, pro
τάμην, *ταμινέμεναι*, *Dorice*, pro
τάμην, præf. aēt. infinit. pro *τέ-*
μην. *τάμοιο*, a. 2. opt. med. verb.
τάμω, *seco*, f. μῶ, p. τέτμηκθ,
a. 2. ἔταμον, p. τέτεμα. Sic &
τάμοιο, per *τμήσιν*, pro *δοπι-*
μοιο. ε. 423. 425. 791. 807.

Τανύπεπλο, *longa vestis*, a *τα-*
νύω, idem quod *τείνω*, *extendo*,
& *πέπλος*. α. 83.

Τανύρριζ, *expandens radices*. E-
pitheton arboris, ut hoc in loco
populi, quæ *radices in visceri-*
bus terræ diffundit, in aere ve-
ro ramos, a *τανύω*, pro *τείνω*,
tendo, & *ρίζω*, ης, ἡ, *radix*.
α. 377.

Τανυσίπτρο, *expandens alas*, ex
τανύω, pro *τείνω*, *extendo*, &
πτέροι, τὸ, *ala*. α. 212.

Τανυσφύρα, *procera*, a *τανύσφυρ*,
ex *τανύω*, pro *τείνω*, *extendo*, &
σφυρά, *malleolus pedis*, qui fe-
sti-

stinat, & extensis passibus incedit. §. 364.

Ταυτότριχα, *hirsutam*, acc. sing. a ταυτότριξ, qui laxo capillo est, ex ταύω, seu τείνω, extendo, & Τριξ, τριχός, ἡ, capillus. s. 516.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', ut primum. Th. πρό. s. 467.

Ταρταίρα, *Tartari*, gen. a τάρταρ, s, ὁ, in plural. τάρταρα, quam anomaliam *Scapula* praeterit. §. 807.

Ταρφές, *crebra*, nom. pl. a τάρφης, seu ταρφύς, ἑός, ὁ, ἡ, densus, creber. Th. τάρφ, ε, τὸ, densitas. §. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab ἑτος, αὐτή, τῆτο, hic, haec, hoc. s. 27. §. 75.

Ταῦρε, s, ὁ, idem quod ταῦρ, ταυρίνους. Th. ταῦρ, s, ὁ, taurus. α. 104. §. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφ, s, ὁ, sepulchrum, a θάπτω, f. ψω, sepelio, in a. 2. ἑταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adverb. a ταχύς, celer, in acc. ταχύν, & τήχ', pro τάχα, τάχεως. superl. ταχίστα. ὡς τάχιστα, quam ocysissime. s. 85. 312. §. 490.

Τάων, Aeolice pro τῶν, in g. f. ab articulo ἡ. s. 826. α. 6.

T'. Vide Θ. s. 4. 7.

Τε respondet Latino *que*, & hinc est, Θ. s. 3. 4. τε ἰδ', atque. §. 624.

Τῶ, acc. Dorice, pro σῶ, a σός, σὴ, σόν. Th. est σὺ, Dorice τὺ. s. 301.

Τέθλε, *floruit*, praet. med. a θάλλω. τέθλε pro τέθλες metri causa. hinc in part. med. τεθαλήα. §. 902. s. 227.

Τεθνηώς, *mortuum*, part. praet. aet. pro τεθνηκότος, a τέθνημι, pro θήσκω, *morior*, f. 2. m. θά-

νῆμαι, a. 2. ἔθανον, praet. τεθνήκα, & τέθνηκα, ad formam ἦ τέθνηκα. pro τεθνηώς, mortuus, Plato in Epist. τεθνηώς, Poetice etiam τεθνηώς, p. m. τέθνηκα. α. 454.

Τέχ, s, τὸ, *miuus*. s. 246.

Τέκε, & τέκ', a. 2. aet. pro ἔτεκε, a πίκτω, pario, τεκέσθαι, a. 2. med. infin. Vid. ἔπικτεν. §. 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι, a τέκ, s, τὸ, *fœtus*. Th. πίκτω, pario. §. 478.

Τέκετο, *reperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἔτεκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. πίκτω, f. τέξομαι, a. 1. ἔτεκεν. §. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. pers. praes. a τεκμαίρομαι, ad finem perduco, *struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, finis. s. 229.

Τέκνα, *liberi*, a τέκνον, s, τὸ, *filius*. Th. πίκτω, pario. s. 235.

Τέκον, *repererunt*, 3. pl. a. 2. aet. indic. pro ἔτεκεν, a πίκτω, pario. α. 6.

Τέκ, s, τὸ, *fœtus*, *proles*. a πίκτω. α. 216.

Τεκῶσα, *pariens*, part. a. 2. aet. ut & τεκῶν, a πίκτω, pario, a. 2. ἔτεκεν, p. m. τέτοκα. §. 471.

Τέκτον, οἶ, ὁ, *faber*, pro τέκτων, a τέκνω, *fabricor*, f. ζω, p. pass. τέτυγμα. s. 25.

Τελαμὼν, ὠν, ὁ, *lorum ensis*. Th. τελαίω, ὦ, f. ἄσω, *suffero*. α. 222.

Τελέσθαι, praes. inf. pass. τελέσθαι ἔμελλεν, *perficienda erant*. a τελέω, ὦ, f. ἔσω, p. κκ, ad finem perduco, praet. pass. τετέλεσμαι. s. 273. §. 552.

Τελέθωσι, praes. sub. a τελέθω, (Poetice) *sum*. Th. τέλλω. s. 181.

Τελεσθῶ, ὅος, ἕς, ἡ, *nomen mul.* §. 358.

- Ταλέσαιμι**, *peragam*, a. 1. opt. aēt.
 a **ταλέω**, f. *έσω*, *perficio*, *τέλα-*
σαν, προέτελεσαν, a. 1. aēt. *τε-*
λέση, a. 1. subj. *τετελεσμένος*,
perf. part. θ. 170. α. 36. β. 561.
Τελαῖσι, pro *τελαῖσι*, Dorice, a *τε-*
λέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. α. 89.
Τελεσφόρος, *ad finem perducens*,
vel perductus, ex τέλος, εος,
 τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. θ. 740.
Τελαττώ, acc. a *τελαττή*, ἥς, ἡ,
 idem quod *τελατή*, *finis*, *exi-*
tus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. β. 333.
Τελέντος, gen. a *τελήτης*, *perfectus*.
 Th. τέλος, εος, *finis*. θ. 242.
Τέλος εος, τὸ, *finis*, *exitus*. β. 167. 218.
Τεμνέει, *lucio*, a *τέμνω*, εος,
 τὸ, *lucis*. Th. τέμνω, μῶ, *feco*. α. 58.
Τένδει, *arrodit*, 3. præs. ind. a
τέιδω, *rodo*, *arrodo*. β. 624.
Τένοντε, accus. dual. a *τένω*, ον-
 τος, ὁ, *tendo*. Thema est *τένω*,
tendo, f. *νῶ*, p. *τέπεκα*, α. 419.
Τέξεσθαι, *paritura*, fut. 1. med.
 infinit. a *τίκτω*, f. 1. m. *τέξο-*
μαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἑτέχ-
θῶ, præt. m. *τέτοκα*. θ. 469.
Τεόν, *tuum*, a *τεός*, ἡ, ὄν, *tu-*
us, a, *um*, Dorice, pro *σός*,
σῆ, *σόν*. Th. σὺ, *tu*. β. 341.
Τέρακ, ατος, τὸ, *prodigium*. θ. 744.
Τέρεκα, acc. sing. a *τέρω*, ενος,
 ὁ, *tener*, *mollis*. Th. *τέρω*,
veco, *affligo*. θ. 5.
Τερμιόοντα, *talarem*, acc. sing. a
τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque*
deinissus. Th. *τέρμικα*, ατος, τὸ,
terminus, *meta*. β. 337.
Τέρπονται, 3. præs. ind. *τερποντ'*,
 pro *τέρποντο*, *delectabantur*, im-
 perf. abjecto augmento. Th.
τέρπω, f. *ψω*, *delecto*. β. 115.
Τέρπει, *delectat*. a *τέρπω*, f. *ψω*.
 θ. 37. α. 47.
Τερπικέφωνον, *fulminibus gauden-*
tem. a *τέρπω*, *delecto*, & *κεραι-*
νός, ἔ, ὁ. β. 52. 273.
Τερψιχόρη, ἡς, ἡ, nomen Musæ,

- tripudiis se oblectans*. a *τέρπω*,
delecto, & *χορός*, ὤ, ὁ, *chorus*,
tripudium. θ. 78.
Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*. Thema
τέρπω, *delecto*, f. *ψω*. θ. 917.
Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. The-
 ma est *τέσσαρες*, *quatuor*. β. 385.
Τεσσαράκοντα ατῆς, *quadragenarius*,
 ex *τεσσαράκοντα*, *quadraginta*,
 & hoc a *τέσσαρες*, *quatuor*, &
 ἔτος, εος, τὸ, *annus*. β. 441.
Τέπεται, *extensus est*, præt. pass.
 & *τέπαιτο* pro *έτέπαιτο*, plusq.
 perf. verbi *τείνω*, f. *νῶ*, p. *τέπαι-*
κα, præt. pass. *τέπαιμαι*. θ. 638.
Τετάρτη, *quartæ*, dat. a *τέταρτος*, κ,
 ὁ, *quartus*. Th. *τέσσαρες*. β. 800.
Τετημμένη, *honorata est*, per epen-
 thesin Poeticam *τετημμένη*, perf.
 part. pass. a *τίω*, *punio*, *bono-*
ro, f. *ίσω*, p. *κα*. θ. 415.
Τετιμνεται, *honorata est*, a *τιμῶ*,
honoro. Th. *τίω*, idem. θ. 449.
Τέτλαθ', *sustineas*, pro *τέτλαθι*,
 per reduplicationem pro *τλήθι*,
 a. 2. imperat. ab aor. 2. ἔτλῶ,
 verbi *τλήμι*, vel *τλέω*, per syn-
 copen pro *πυλάω*, f. *τλήσω*. β. 718.
Τέτμη, 3. sing. præs. subj. a *τίτ-*
μω, *sortior*, *invenio*. Vide *τί-*
μνω, *feco*. unde *τιμῶ*, *τιμῶ*, &
 per reduplicationem (uti pla-
 cet *Eustathio*) *τέτμω*. θ. 610.
Τετοκῆς, *enikæ*, præt. med. part.
 a *τίκτω*, *pario*, f. *τέξομαι*, a. 2.
 ἔτεκον, p. m. *τέτοκα*. β. 591.
Τέτορ pro *τέτορες*, in dual. num.
τέτορες, *quatuor*. sic accipitur
 a Poetis pro *τέσσαρες*. Vide-
 mus hic aptari numerum dual.
 etiam non dualibus. β. 698.
Τετραμμένος, *versus*, perf. part.
 pass. a *τρέπω*, *verto*, f. *ψω*, p.
 m. *τέτροπα*. β. 727.
Τετράς, αδος, ἡ, *quaternarius*, *τε-*
τραδί, *τετράδ'*, acc. pro *τετράδα*.
 Th. *τέσσαρες*, *quatuor*. β. 794. 798.
Τετράτρυφον, *qui in quatuor partes*
findi-

- finditur*, ex τατρίς, ἄδος, ἡ, *quaternio*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. s. 442.
- Τάτρωτος, per metathesin τάτρωτος, s. ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. s. 596.
- Τέττιξ, ἰγος, ἡ, *cicada*. α. 393.
- Τέτυκται, 3. perf. pass. a τέτυγμα, verbi τὰχουμι, *sum*. Th. τὰχω, f. ξω, *fabricor*. s. 745. 752.
- Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, a τὰχω, *fabricor*. Vide in τέτυκται. α. 154.
- Τᾶ, Dorice pro τῷ, & hoc pro σὺ. Th. σὺ, *tu*. s. 330.
- Τᾶξ, a. 1. ind. pro ἔταξ, ut & τᾶξαι pro ἔταξαι, a. 1. aet. 3. pl. τᾶξαι, Ionice pro τᾶξῃ, 2. sing. fut. 1. med. s. 401. 79. §. 141.
- Τᾶχα, τὰ, *arma*, τᾶχῶ, pro τᾶχα, τᾶχεσι. α. 60. §. 186.
- Τᾶχων, *machinans*, a Verbo τὰχω, αἰ, εἰ, *fabricor*. f. ξω. s. 265.
- Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, τέχνησι, Ionice pro τέχναις. §. 496. 863.
- Τεῦ, dat. a τεός, *tuus*. s. 23.
- Τῆ, *hac*, τῆδ'. s. 208. 635.
- Τηθὺς, ὕος, ἡ, *nomen mul. in acc.* τεθῶ. §. 136.
- Τήκεται, *liquefcit*, a τίνω. §. 866.
- Τῆλε, *procul*, adverb. τηλῶ, *procul*, idem cum τῆλε, τηλέθει. §. 785.
- Τηλεβοάων, gen. pl. *nomen gentis*. α. 19.
- Τηλεκλειπῖο, gen. Ion. pro τηλεκλειπῖ, *inclyti*. & τηληκλειτός, s. ὁ, *est nomen viri. q. d. longe lateque celeberrimus*. ex τῆλε, *procul*, & κλειτός, *inclytus*. Th. κλείω, *celebro*. α. 327.
- Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. §. 566.
- Τῆμος, *tunc*, τημῶτος, pro τῆμος. Th. ἥμος, *quum*. s. 576.
- Τῶ, τῶνδε, τῶν γε, τῆσιν pro ταῖσιν, Ionice ab ἡ. s. 12. 39. §. 917.
- Τητᾶ, *careas*, 2. perf. præs. a τητῶμαι, ὤμαι. Th. τητῶν, s. f. ἦσω, *privo*. s. 408.
- Τί, interrogativum, *quare*. s. 207. α. 380. πῖ indefinitum, *aliquid*. s. 88.
- Τίσκειν, *honorabat*, imperf. Poetice pro ἔπει, a τίω, *honoro*, f. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.
- Τῖη, Poetice pro τί, *quid*, §. 35.
- Τίθεισι, πῖθεισι, *faciunt*. πῖθειν, præs. opt. s. 518.
- Τίθεις, præs. part. πῖθειν, Ionice pro πῖθειναι, præs. inf. a πῖθηναι, *pono*, a. 2. ἔθω. s. 744. §. 597.
- Τίθων, dat. casus, *nomen viri*. §. 984.
- Τίκτη, Poetice pro ἔπικτε, imperf. præs. Verbi πικτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. §. 223.
- Τίμῳ, *honorat*. τίμω, imperf. pro ὀτίμω, *honorabat*. Th. τίω, *honoro*. τίμω, a. 1. ind. pro ὀτίμω. §. 532.
- Τίμῃ, ἥς, *honor*. τιμῶ, a τίω, *honoro*. §. 203.
- Τίμωθαι, *puniri*, præs. inf. idem quod τίεθαι. τιμωθῆναι, *vindicanes*, præs. part. Th. τίω, *punio*. s. 804.
- Τίον, *honorarunt*, 3. pl. a. 2. aet. pro ἔπει. prima in a. 2. brevis est, ceteroquin longa, a τίω, *honoro*. α. 85.
- Τίρωθός, *nomen oppidi*. τίρωθ', per apostrophum insolentem, pro τίρωθον. α. 81. §. 292.
- Τίς, *quis?* interrogativum, genit. τίος. α. 72.
- Τίς, indefinitum in g. mas. *quispiam*. εἴ τις, *si quis*. in foem. g. τίς, *ulla*, & in neutro τί, *quod*. s. 21. 190.
- Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. τίω, *ulciscor*, *punio*, f. τίσω, a. 1. ἔπια. §. 165.
- Τίσιν, *ultionem*, acc. a τίσις, *ultio*. Th. τίω, *punio*. §. 210.
- Τιταίνοντα, *nocentes*, acc. pl. præs.

part. a πταίνω, idem quod πω,
punio, *ludo*. πω, habet pri-
 mam longam. Alii vertunt *fe-*
stinantes, a τείνω, sed sic prima
 foret brevis. §. 209.
 Τιτίνω, *calce*, *gypso*, dat. sing. a
 πταίνω, α, υ, *calx*. α. 141.
 Τιτύνες, *Titanes*, *posteri Saturni*.
 πτύον, dat. pl. & πτύονος, Poe-
 tice a πταίνω, *ulciscor*, *pœnas*
luo. Th. πω, *punio*. §. 630.
 Τμήθηναι, *caesa*, a. 1. part. pass.
 a τμήνω, *feco*, *scindo*, f. 1. τε-
 μῶ, p. τέτμηκε, a. 2. ἐταμον,
 a. 1. pass. ἐτμήθην, præt. med.
 τέτομε. α. 420.
 Τὸ, τόγ', & πῶς, articulus præ-
 posit. α. 485. 364. 50.
 Τὸθ', pro τότε, *tunc*, & τῶθεν,
 idem. α. 32. 76.
 Τοί, particula est enclitica, quæ
 adverbiiis, vel conjunctionibus
 adnectitur: interdum ornatus
 tantum gratia. α. 106.
 Τοίγες, *illi*. α. 724.
 Τοῖο, Poetice pro τῷ, ab ὁ, art.
 præpos. pro αὐτῷ. §. 493. 210.
 Τοιοῦ, *talis*. Th. οἷοῦ, *qualis*. α. 41.
 Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. τοῖσι, para-
 goge Ionica, τοῖσιν, ab ὁ, ἡ,
 τὸ, artic. præposit. α. 57. 172.
 Τονῆι, dat. Ionice, pro τονεῖ, a
 τονάς, *parens*, acc. τονῆα, dat.
 pl. τονάσιν, a τίντω, f. τέτο-
 μαι, *pario*. §. 155. α. 188.
 Τοι, *quem*, acc. ab ὁ, art. præp. α. 32.
 Τόσος, & Poetice τόσσος, *tan-*
tus. Th. ὅσος, & Poetice ὅσσος,
 α, ὁ, *quantus*. α. 660. α. 441.
 Τότε, τὸτ', pro τότε, *tunc*. Th.
 ὅτε, *quando*. α. 565. 616.
 Τὸ, τ', *hocque*, artic. præposit.
 ab ὁ, ἡ, τὸ. α. 360.
 Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρῶτ',
mane, τὸ καθεμέριον, *quotidie*,
 eleganter præponitur τὸ. α.
 487.
 Τοπαρ, idem quod τῷ, Poe-

tice pro πρὸ, *ante*, τοπαρῶς. α.
 184. §. 394.
 Τῷ, & τῶς, *quo*, art. præp. ab
 ὁ, ἡ, τὸ. α. 33. 284.
 Τῷτο, & τῷτ', τῷθ', pro τῷτο, ab
 ἔτο, αὐτῇ, τῷτο, *hic*, *hæc*,
hoc. α. 121. 362.
 Τῷτε, *quocirca*, pro τῷ εἵνεκα,
cujus gratia. α. 49. §. 88.
 Τῶς, *hos*, ab ὁ, art. præp. α. 137.
 Τραέτλω, *timebant*, 3. dual. im-
 perf. aēt. pro ἐτραέτλω, ad for-
 mam ἐτυπτάτλω, a τρέω, *tre-*
mo, f. τρέσω. α. 171.
 Τρέον, imperf. pro ἐτρεον, *treme-*
bant, a τρέω, *tremo*. α. 213.
 Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. §. 148. 321.
 Τρέψας, *convertens*, & in acc. τρέ-
 ψατα, a. 1. part. aēt. τρέπω,
verto, p. m. τέτροπα. α. 316. 416.
 Τραφέμεν, Ionice pro τραφῆν, a.
 2. aēt. infin. a τρέφω, *alo*, f.
 θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἐτρε-
 φον, p. m. τέτροφα. §. 480.
 Τραχεῖα, *aspera*, f. g. a τραχὺς,
 ὁ, α. 119.
 Τρέσας, Poetice pro ἐτρεσας, *ex-
 pavit*, a τρέω, *expavesco*. §. 850.
 Τρέχει, *abit*, 3. præf. ind. a τρέ-
 χω, *curro*, f. θρέξομαι, perf.
 δαδράμηναι, a. 2. ἔδραμον, p. m.
 δέδρομε. α. 219.
 Τρητόλο, *cavernosa*, Poetice pro τρη-
 τῷ, in foem. g. a τρητός, ὅ, ὁ,
perforatus. Th. τράω, pro quo u-
 sitatum τετράω, *perforo*, f. τρήσω.
 dicitur & τετραίνω, pro πταίνω,
 unde aor. 1. ἐτέτρωκα. §. 231.
 Τρηχίτι, genit. a τρηχίτι, ἴν, ἡ,
 nomen mul. α. 355.
 Τρηχὺς, Ionice pro τραχὺς, *asper*.
 α. 291.
 Τείβουσι, *atterunt*, 3. pl. præf. ind.
 a τεῖβω, f. ψω, *tero*, *attero*,
 p. φα, præt. pass. τέτεμμαι,
 p. m. τέτεβα. α. 251.
 Τετάρηων, τετρεκάρηων, *tris ca-*
pita, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*,
 &

& κάρυον, τὸ, caput. §. 288.
Τριῖς, *triginta*, pro *τριῖς* κόν-
 ται, sunt enim ἄλλοι. Th.
 τρεῖς, tres, s. 696.
Τριῖς, acc. a *τριῖς*, αὐτῶν, ἡ,
tricesima pars, *τριῖς*, *tricesimas*, a *τριῖς*, *tricesimas*.
 Th. τρεῖς, tres. s. 766. §. 715.
Τριῖς, nomen mul. α. 197.
Τριῖς, *tricubitalis*, acc. a
τριῖς, ex τρεῖς, & πῆχυς,
 αὐτῶν, ὁ, cubitus.
Τριῖς, pro *τριῖς*, *tripodem*,
 a *τριῖς*, αὐτῶν, ἡ, *tripes*, *τρι-
 πόδιον*, acc. *tripedale*, a nomi-
 nat. *τριῖς*, α, ὁ, *τριῖς*,
 α, ὁ, *Eolice*, pro *τριῖς*, οδός,
 ὁ, ex τρεῖς, tres, & πῆχυς, πο-
 δός, per. α. 312. s. 423. 657.
Τριῖς, dat. sing. *ter arato*, hinc
τριῖς γῆ, terra, quæ ter a-
 rato versa fuit, a τρεῖς, tres,
 & *πελάω*, verro, arō. §. 971.
Τριῖς, ter, a τρεῖς, tres. s. 173. 252.
Τριῖς, acc. a *τριῖς*, αὐτῶν, ἡ,
tertius notus, *dies mensis*,
 h. e. *vigesimus septimus*, ex
τριῖς & αὐτῶν, novem, αὐτῶν, α-
 ὐτῶν, ἡ, & αὐτῶν, αὐτῶν, ἡ, no-
 tus dies. s. 814.
Τριῖς, h. e. *tricesimum*. ex
 τρεῖς, & δέκα, decem. s. 780.
Τριῖς, a *τριῖς*, ἡ, ἡ,
spithama, ein spanne, quantum
 longissimo digitorum porrectu
 complecti licet. s. 424.
Τριῖς, *triplici serie*, adverb.
 ex τρεῖς, seu τρεῖς, tres, & *σι-
 χος*, f. ξω, ordine eo. §. 727.
Τριῖς, *tertium*, pro *τριῖς*. di-
 citur etiam *τριῖς*. Th. τρεῖς,
 tres. s. 143.
Τριῖς, nomen mul. §. 924.
Τριῖς, *pili*, a nominat. *τριῖς*,
τριῖς, ἡ. α. 391. in dat. pl.
τριῖς. s. 539.
Τριῖς, *Trojan*, a τρεῖς, τρεῖς,
 ὁ, *Trojanus*, s. 165.

Τροπὴ, *conversio*, *τροπὴς*, acc. pl.
 ubi es corripitur per licentiam
 Poeticam, quam vocant *συνο-
 λω*. s. 479. 564.
Τροχὸς, *incunus*, metaphora
 desumpta a *ροτῶ*. Th. *τρέχω*,
curro. s. 518.
Τρυγῆτις, gen. pl. a *τρυγῆτις*,
ἄρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui
 vna demit, a *τρυγῆτις*, *fruges*
carpo. item per syn. gen. *vin-
 demio*. Th. *τρυγῆτις*, ἡ, *tri-
 ticum*. α. 293.
Τρυγῆτις, *galeam*, q. *τριῖς*,
 a *triplici cono*. Th. *Φαλὸς*, ὁ,
 ὁ, *conus galeæ*. α. 199.
Τρυγῆτις, *absument*, a *τρυγῆτις*, i-
 dem quod *τρυγῆτις*, *attero*. s. 303.
Τυρῆτις, tu, pro *Dorico* τὸ, & hoc
 pro *σὺ*, tu. s. 10.
Τυρῆτις, *percussus*, a. 2. pass. a
τύπτω. α. 361.
Τυρῆτις, dat. pl. *Tyrrhenis*,
 nomen populi. §. 1015.
Τυρῆτις, ὁ, ὁ, *parvus*, & *τυρ-
 ῆτις*, *paullulum*, Adv. Neutra
 ponuntur pro Adverbis. Th.
πυρῆτις, ὁ, ὁ, *mamilla*. s. 469.
Τυρῆτις, acc. a *τυρῆτις*, οἷος, ὁ, no-
 men proprium viri, *τυρῆτις*, no-
 men proprium loci. §. 306. α. 32.
Τυρῆτις, genit. *τυρῆτις*, nomen
 est gigantis. §. 869.
Τύχη, nomen proprium mul. §. 360.
Τυχόν, ei qui obviam fuerit,
 part. a. 2. act. a *τυγχάνω*, *sum*,
evenio, *incido*, f. *τάττω*, aor.
 2. *τύχον*, p. *τάττω*. §. 973.
Τῶν, bi, dual. num. ab α, *hic*.
 s. 437. sed τῶν, dat. sing. s. 279.
Τῶν, & ἡ γῆ, genit. pl. ab ὁ,
 ἡ, τὸ, *hic*, *hec*, *hoc*. s. 335. 246.
Τῶν, sic, pro *ἑως*, per aphæresin.
 Th. *ἑως*, α, ὁ, *hic*. α. 219.

Τ.

Τ'Αδὲς, stellæ septem in corni-
 bus tauri, quæ quum oriun-
 tur

- tur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὦ, *pluo*. s. 615.
- Υβρις, ὕβρις, ὕβρις, ὕβρις, *injuria*. Hinc est ὑβρίζω, *contumelia afficio*. unde est ὕβρις, s. ὁ, *insolens, protervus*. in acc. ὕβρις. s. 214. 307.
- Υγρὸς, ὕγρ, ὕγρ, *humidus*. hinc ὑγραίνω, *humecto*. s. 625.
- Υδὴ, *aqua*, dat. cas. ab ὕδω, s. π, Poetice pro ὕδωρ, *aqua*. s. 61.
- Υδρῶν, Jonice, pro ὕδραν, *Hydrum*, ab ὕδωρ, κτος, π, *aqua*. 313.
- Υδωρ, *aqua*, genit. ὕδατος. s. 196.
- Υεῖ, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕω, hinc ὑετός, ὕε, *pluvia*. s. 532. 545.
- Υἱ, a nominativo ὕις, *filius*, in genit. ὕι, & contracte ὕος, in dat. ὕϊ, & contracte ὕϊ. s. 150. ὕϊ, ὕϊς, ad formam βασιλίδος, ab ὕδης, *filius*. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. 368.
- Υλη, ὕλη, ὕλη, *sylva*. hinc ὕλης, σιτος, *sylvosus, silvæ*. 1010.
- Υληκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὕληκοίτης, ex ὕλη, ὕλη, ὕλη, & κοιτῆ, *lectus*, confer supra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. s. 529.
- Υλοτόμος, ὕλοτομος, *casor lignorum*. hinc & ὕλοτομῶν, *ligna in sylvis cecidit*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. m. τέτομα, s. 422. 807.
- Υλοφάγοι, genit. Jon. ab ὕλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, *sylva*, & φάγω, *edo*, a. 2. ὕφαγ. s. 591.
- Υμῆς, vos, a σὺ, tu. hinc ὑμῆτερος, *vestes*. 963.
- Υμνῆσθαι, *hymeneus*, ab ὕμνῳ, ἔνος, ὁ, *pellicula, qua fœtus involvitur*. s. 274.
- Υμῖν, vobis, Æolice, pro ὑμῖν. ὕμν, pro ὑμῆτεροι. 362. s. 328.
- Υμνέω, *celebro, laudo*, f. ὕμνω. ὕμνῆσαι, Poetice, pro ὑμνῆσαι, pl. part. præs. f. g. ὕμνησι, a. 1. act. subj. ὕμνῃσι, Dorice, pro ὕμνῃσι. ὕμνῃσαι, part. præs. f. g. pl. num. pro ὕμνῃσαι, Dorice, ab ὕμνος, *hymnus, carmen*. Th. ὕδω, *celebro, cano*. s. 2. 3. 11. 33.
- Υμνος, ὕμνος, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*. ὕμνῳ, *carmine*. s. 657.
- Υὸς, ὕος, ὁ, *filius*. s. 271.
- Υπαί, præposit. pro ὑπὸ, Poetice. ubi redundat. s. 71. 278.
- Υπαλάσσειναι, *subterfugere*, scil. debes, (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, *molo, viso*, Poetice ἀλάω.) s. 557.
- Υπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. infin. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *viso*. s. 304.
- Υπεδέκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. pers. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι, præt. ὑποδέδευμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. 513.
- Υπεθήκετο, *instruxit*, 3. sing. a. 1. med. indic. ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. ὑποτίθημι, *pono*. 175.
- Υπαντιος, *adversarius*, ab ὀντιος, *oppositus*. Th. ἀντι, præpositio, pro. a. 347.
- Υπερθε, ab ὑπερθε, *infra*. Th. ἔρα, ὕς, ὅ, *terra*. s. 410.
- Υπερβίβω, *exsuperavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύω, f. ξω, a. 1. ἔλυξα, ὕς, s. 3. 617.
- Υπερ, præposit. pro *supra*. s. 45.
- Υπερβύλων, *supercans*, præs. part. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλώ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβληκα. s. 489.
- Υπερβασία, ὕς, ὅ, *transgressio*, Poetice, pro ὑπερβασίς, ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. βίπομαι, a. 2. ἔβληκα. s. 827.
- Υπερβίος, *violentus, omnem vim excedens*, ex ὑπὲρ, *supra*, & βίω, ὕς, ὅ, *vis, robur*, unde est

- est Latinorum *superbus*. §. 139.
- Υπερφανής, & υπερήφανος, u. ο, κή ή, *superbus, conspicuus super alios*; ut υπερήφανα τέκνα, *superba proles*, εκ υπέρ, & φαίνω, f. αἶω, p. πέφαγκα, *ostendo, in lucem edo*. §. 149.
- Υπερλίαν, ορος, ο, *superbus*. Th. αἶαν, αἰδρός, ο, *vir*. §. 995.
- Υπερθεῖν, seu ὑπερθε, *supra*. Th. υπέρ, *super*. α. 545.
- Υπερθυμός, ο, *magnanimus*. Th. θυμός, α, ο, *animus*. §. 937.
- Υπερθύειν, *superliminare*. Thema θυρά, ας, ή, *janua*. α. 271.
- Υπεριονίδας, gen. *Æolice*, pro ὑπεριονίδης, ab ὑπεριονίδης, u, ο, nomen gentil. §. 1010.
- Υπερίωνος, genit. ab ὑπερίων, nomen viri. §. 134. 374.
- Υπερκύδνται, acc. ab ὑπερκύδης, αντος, ο, *gloria supereminens*. Th. κύδος, εος, τὸ, *gloria*.
- Υπερμενέος, *præpotentis*, ab ὑπερμύνης. Th. μύνης, εος, τὸ, *animus*. α. 413.
- Υπερος, u, ο, *pistillum*. veteres mortario usi fuerunt pro molis. α. 423.
- Υπερόπλος, genit. ab ὑπέροπλος, insolens, *cujus robur arma superat*. Th. ὄπλον, u, τὸ, & in pl. πῦ, *arma*. §. 516.
- Υπέση, *pollicitus erat*, a. 2. aet. ab ὑψίστηι, *suppono*. Th. ἵστημι, *statuo*, f. σήσω, a. 2. ἔστω, §. 402.
- Υπέρτατα, *supremas, superl.* ab υπέρ, *super*, comp. υπέρτατος, *superior*, ab υπέρτατες. dicitur etiam ὑπετος, per syncopen; *Consul*. α. 8.
- Υπαιθεῖσ', *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑπαιθεῖσθαι, ab ὑπαιθῶ. Th. Διή, ης, ή, *lectus*. §. 374.
- Υπύσαν, *prominebant*, imperf. ab ὑπύμι, *subsum*. α. 266.
- Υπνος, u, ο, *somnus*, ὑπνῷ. α. 117.
- Υπό, & ὑφ', α, vel *sub*. προπο-
lit. α. 63. 367.
- Υποδδίσας, *subveritus*, part. a. 1. aet. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδίδω. Th. δίδω, *timeo*, f. δάισομαι. p. δέδοικα. α. 98.
- Υποκπροθύγη, a. 2. aet. subj., a-
lii ὑποκπροθύγοι, a. 2. aet. opt. *effugerit*, a φάγω, *fugio*, f. φα-
ξομαι, a. 2. ἔφυγον. α. 42.
- Υπομηθεῖσα, *subjugata*, partici-
pium, a. 1. pass. ab ὑπομύσσομαι,
f. ἴσσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑ-
ποδαμύσσομαι. Th. δαμῶ, ὦ, *do-
mo*. α. 53.
- Υποκυσαμύνη, σ duplicatur metri
causa, part. a. 1. med. ab ὑπο-
κύομαι, *sio grævida*. Th. κύω,
f. σω, *in utero fero*. §. 308.
- Υπόδρε, *torve*, adv. ponitur ἐπιρ-
ρήμυτικῶς, ὑπόδρε, pro ὑπόρα,
per epenthesein τ δ. Th. ὀράω, f. ἄ-
σω, p. ὠρακx, & Att. ἑώρακx. α. 445.
- Υπολαμπές, neutri, ab ὑπολαμ-
πής, *sublucidus*. Th. λάμπω,
f. ψω, *luceo*. α. 142.
- Υπαλάσσο, *fuge*, pro ὑπαλάξ, præf.
imperat. ex ὑπό, & ἀλάσσομαι. Th.
est ἀλάω, *molo*. item *vito*. α. 760.
- Υπόπορπς, *quæ liberos habet*, a
πόρπς, ιος, ή, *vitula*. α. 603.
- Υποταρταίρι, *sub tartarum destru-
ss*. Th. τάρταρος, u, ο, *tarta-
rus*. §. 851.
- Υποσδρομύων, *irruentibus*, præf.
part. Verbi σάω, *agito*, idem
quod σῶ. α. 373.
- Υποσχόμενος, part. a. 2. med. ab
ὑπίσχομαι, *promitto*, f. ὑποσ-
χίσσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2.
m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th.
ἔχω, *habeo*. §. 170.
- Υσμίη, ή, *pugna*. Th. μένω,
maneo. α. 178.
- Υσρος, u, ο, *posterior, sequens*. α. 351.
- Υφαινε, *texebat*, imperf. aet. ab
ὑφαίνω, idem quod ὑφαίω, *texo*.
α. 28.
- Υφίστεων, *aliquanto minor* ὦ ju-
nior, q. d. subminor, ab ὑπό,
&

ἐκ ἡττων, vel ἡστων, οὐτος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Υψηλός, ἡ, ὅν, *altus*, α, αὐτός, ab ὕψος, εὐς, τὸ, *altitudo*. α. 440.

Υψιβρυμέτης, α, ὁ, *altisonans*, ex adverbio ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εὐς, τὸ, *altitudo*, & βρύμῳ, *frenno*, *resono*. ε. 8.

Υψίζυγος, *altijugus*, ex ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εὐς, τὸ, *altitudo*, & ζυγός, *jugum*. Th. ζεύω, *jungo*. ε. 18.

Υψικόμος, *alte comatus*, epitheton quercus, ex ὕψι, *alte*, & κόμῃ, ας, ὅ, *coma*. α. 376.

Υψιμάδουτος, genit. ab ὕψιμάδων, *in alto regnans*. ex ὕψι, *alte*, hoc ab ὕψι, εὐ, *altitudo*, & μάδω, *impero*. θ. 529.

Υψόθεν, & ὕψι, *alte*, adverbia. Th. ὕψι, εὐ, τὸ, *altitudo*. ε. 849. 551.

Φ.

Φαίδων, *Phaethon*, nomen viri. φαίδων, οὐτός, ὁ, *lucidus*. praef. part. q. d. *lumen currens*. α φαίδω, idem quod φαίω, *luceo*. θ. 760.

Φαίω, *luceat*, 3. praef. ind. aet. α φαίω, *luceo*. Th. φάω, *luceo*. α. 526. θ. 372.

Φαιός, ὅ, ὁ, *splendidus*. α φαίω, idem quod φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαισμβρότε, genit. α φαισμβρότης, *lucem hominibus praebens*. α φαίω, *luceo*, & βρότης, *mortalis*. θ. 958.

Φαιδιμος, α, ὁ, ἡ, *illustris*. Th. φαιδρός, ὅ, ὁ, *hilaris*. θ. 940.

Φαιδρύνειν, *ablucere*, praef. inf. pass. α φαδρύνω, *nisidum reddo*. Th. φαιδρός, ὅ, ὁ, *alacer*. ε. 753.

Φαινομένω, *apparentem*, praef. part. pass. α φαίνω, *ostendo*, *facio apparere*. φαίνεσθε, *ostendite*, φαίνω pro ἔφαίνε, *exserebat*, imperf. Jon. Vide φαίω. θ. 443. 689.

Φάλαγγες, acc. pl. φαλάγγες, γγ, ἡ, *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανή, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & φαῖν, 3. sing. a. 2. pass. subj. φαίω, part. a. 2. pass. Verbi φαίω, *in lucem profero*, f. φαῖν, α. 1. ἔφανα, p. τίφανα, p. pass. πέφαμαι, α. 2. pass. ἐφαίω. ε. 458. 598.

Φάος, εὐ, τὸ, *lumen*. α φαίω, *luceo*. α. 155.

Φάρεσσι, dat. pl. Poeticus, α φαῖρ, εὐ, τὸ, *vestis exterior*, *palla*. ε. 198.

Φαίτρην, acc. Jon. ὅτι τὸ φαίτρην, *quia sagitta in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, α, τὸ, *remedium*. accipitur etiam pro *veneno*. ε. 485.

Φασί, & φασι, *ajunt*, 3. pl. ind. praef. α φαί, *dico*. ε. 803.

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκα, *dictabat*, imperf. pro ἔφασκ, Poetice, ab inusit. φαίω. Sic εἰσκα (ἰλιάδ. 6. v. 60. pro ἔστ. θ. 209.

Φατός, *celestis*, φατικός, *enarrabilis*. & in genit. pl. φατικών. Th. φημί vel φαίω, *dico*. ε. 3. α. 143. 161.

Φάτο, α. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἔφαμαι, ατο, ἔφατο. Th. φαί, vel φαίω, *dico*. α. 115.

Φάδο, *parcas*, praef. imperat. m. Jon. pro φάδω, Verbi φάδομαι, *parca*, f. φαίσομαι, p. πέφαισμαι. ε. 604.

Φαδὼ, εὐ, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φαδωλή, *parca*. ε. 369. 720.

Φερβέμεν, Jonice pro φέρβειν, *pasce*, praef. inf. α φέρβω, f. ψω. *pasce*. ε. 377.

Φαρίων, epitheton *cacbleae*, *domitorum*. α φάρω, *fero*, & αἶων, *domus*. ε. 571.

Φαρίων, α, ὁ, ἡ, *almus*. α φάρω, *fero*, & βίω, α, ἡ, *vita*. θ. 693.

Φερσικαῖα, *ferentes scuta*, *scutiferos*, α φερσικαῖα, hoc α φέρω,

ρω, *fero*, & σάκω, & πω, *scutum*. Th. σάκτω, *opero*. κ. 13.
 Φέροισιν, *gererent*, 3. præs. ind. opt.
 φέρεσθαι, præs. part. φέρει, pro
 εφάρετο, 3. pers. imperf. φέρει-
 μιν, Ionice pro φέρειν, a φέρω,
fero, f. εἶσω, a. 1. λύωγος, p.
 m. λύωχα. κ. 150. ε. 215.
 Φέρουσα, ης, η, nomen Nymphae. §. 248.
 Φέρτατος, superl. *præstantissimus*.
 a φέρω, φέρτατος. §. 49.
 Φέρων, φέρεσθαι, *ferens*, præs. part.
 Vide in φέροισιν. ε. 204.
 Φεύγεται, *fugientes*, præs. part. f.
 g. pl. num. a φάγω, *fugio*. φά-
 ξαθαι, f. 1. inf. a. 2. εφουγον,
 p. m. πέφυκα. ε. 620. κ. 112.
 Φη, *dixit*, pro εφη, a. 2. vel im-
 perf. a φημι, *dico*. §. 550.
 Φηλήτης, (alii φηλήτης) *furi-*
bus, dat. pl. Ion. a φηλήτης, ε,
 ο, *fur*. hoc a φίλος, ε, ο, *ami-*
cus. sed φηλήτης, ε, ο, *impro-*
stor, a φηλός, ε, ο, *impostor*.
 hinc φηλός, *decipio*. ε. 375.
 Φημι, ης, η, *fama*. a φημι, vel
 φάω, *dico*. ε. 761.
 Φημι, *dico*, præs. ind. εφώ, a. 2. hinc
 φημιζω, *diuulgo*, *dico*. κ. 656. 764.
 Φθάμενος, *antevertens*, part. a. 2.
 med. a φθάω, *præuenio*, f. φθά-
 σω, a. 1. εφθαξα, a. 2. aēt.
 εφθώ. a. 1. med. εφθάμην,
 ad formam φεσάμην. ε. 554.
 Φθέγγοντο, pro εφθέγγοντο, *sona-*
bant, imperf. a φθέγγομαι, *lo-*
quor, φθέγγετο, a. 1. med. Jo-
 nic. præt. pass. εφθεγγαί, præt.
 m. εφθογγα. §. 831.
 Φθείρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind.
 præs. a φθείρω, f. εφώ, p. εφ-
 θαρξω, a. 1. εφθίρω, a. 2. εφ-
 θαρον, p. m. εφθορε. Th. pri-
 mum φθείω. §. 876.
 Φθίω, *pereo*, *deficio*, præs. ind.
 hinc in genit. part. φθίνοντο,
 φθιόντων. §. 59. ε. 798.
 Φθισώμενα, acc. sing. a φθισώμεν,

perdens viros; epitheton bello
congruentissimum, a φθείω, *cor-*
rumpro, & αἶψα, *vir*. §. 431.
 Φθονία, *invidet*, 3. pers. præs. ind.
 a φθονέω, *invideo*, f. ἤσω, p.
 εφθόνηξ. Th. φθόνος, ε, ο,
invidia. ε. 26.
 Φίκιος, acc. a φίκος nomen mon-
 tis, ex ἴφι, *fortiter*, & κίω, *in-*
cedo, quia ardui montes summis
 viribus sunt superandi. κ. 33.
 Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro φι-
 λήταις, a φιλήτης, ε, ο, *fur*.
 Th. φίλος, *amicus*. ε. 373.
 Φίλος, ε, ο, *amicus*. φίλος &
 φίλος in pl. ε. 306. 184.
 Φιλῆ, *amat*, 3. præs. ind. a φι-
 λέω, f. ἤσω, p. παφίληκα, præt.
 m. πέφιλα. ε. 15. 300 342.
 Φιλεῖται, Dorice pro φιλεῖται,
 3. pl. præs. a φιλέω, *amo*. Th.
 φίλος. §. 97.
 Φιλυρρίδης, nomen gentile. §. 1002.
 Φιλομμεδής, εἶς, οἶ, εἰς, *amans*
risus. die gern lachet. Poet.
geminant μ. ex φίλος, *ami-*
cus, & μεδία, *rideo*. §. 989.
 Φιλομμεδέα, acc. sing. a φιλομμη-
 δής, εἶς, οἶ, εἰς, *amat genitalia*,
 a φίλος, & μηδός, οἶς, *cura*,
 & μηδία τῶ, τῶ αἰδοῖα, *puden-*
da. In carminis dimensione hic
 legendum φιλομμηδῆ. §. 200.
 Φιλότης, ητος, η, *amicitia*. Th.
 φίλος, ο, *amicus*. §. 651.
 Φίλος, *chari*, genit. a φίλος, ε,
 οἶς, *amicus*. §. 180.
 Φίλος, *amico*, dat. sing. ut & φι-
 λη, in f. g. φίλοις, & φίλησι,
 dat. pl. Ion. §. 283. 162. ε. 370.
 Φίλτερος, *charior*, comparat. pro φι-
 λότερος, in superl. φίλτατος, a
 φίλος, ε, ο, *amicus*. κ. 78. ε. 309.
 Φλεγέθοντο, *ardentis*, genit. part.
 præs. a φλεγέθω, ex φλέγω,
uro, & θέω, *curro*. §. 846.
 Φλεγύκος, *aquila*, genit. Æolicus
 a φλεγύς, ε, ο, *aquila*. ὁπῇ

Φλόγω, λαμπρός, ἔπι. α. 134.
 Φλόξ, γῆς, ἡ, *flamma*, α φλόγω,
 f. ξω, υρο. 3. 697. 859.
 Φόβος, *timor*, α φόβομαι, in præt.
 med. πέφοβα. α. 144. 155.
 Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poetice
 pro ἐφύβει, α φοβέω, ὦ, *timore*
rem injicio, terreo. φοβέομαι, ἔμαι,
timeo. Th. φοβέομαι, *timeo*. α. 162.
 Φοῖβος, φοῖβη, *purus*, *lucidus*,
 estque Apollinis epitheton : &
 φοῖβη, nomen Deæ. 3. 404.
 Φοινίκης, εἶς, *puniceus*. α φοῖ-
 νίς, ἡ, ὅ, *palma arbor*, *color*
ruber. α. 194.
 Φοιτῶσι, α φοιτῶ, *venito*, *fre-*
quento, f. ἦσω, p. ηκα. ε. 03.
 Φόρον, *cadem*, α φόνος, α, ὅ, *ca-*
des, α φάνω, *occido*, unde præ-
 ter. med. πέφονα. 3. 228. α. 17.
 Φόρκυον, genit. α nominat. φόρ-
 κυον, ὡς, ὅ, & φόρκυον, *nomen*
monstri marini. in acc. φόρκυον,
 in dat. φόρκυϊ, pro φόρ-
 κυων. 3. 237.
 Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ἡ γῆ,
cithara, *testudo*. α. 280.
 Φορμός, ἡ, ὅ, *sporta*. ε. 482.
 Φορπιζέσθαι, *imponito*, præf. inf.
 pass. Verbi φορπιζω, *opero*, f.
 σω. p. πεφορπηκα. Th. φορπίζω,
 α, ὅ, *opus*. ε. 690.
 Φόρτιον, α, ὅ, *opus*. hinc φορτίον,
 α, τὸ, *opus*. φορτίον, φορτίον, pro
 φορτίον, *opera*. ε. 644.
 Φόως δέ, in *lucem*, α φώς, idem
 quod φῶς, ὅς, τὸ, *lux*. The-
 ma φαίω, *luceo*. 3. 669.
 Φραδμοσυήσιν, dat. pl. Jon. pro
 φραδμοσυήσις, α φραδμοσυή, ἡ,
consilium. Th. φράζω, f. σω,
dico. ε. 245.
 Φράζεσθαι, *cogitare*, præf. inf. φρα-
 σάτω, 3. dual. α. 1. aet. Jon.
 φράσασθαι, pro φράσασθαι. φράσ-
 σαιτο, pro φράσαιτο, 3. sing. α.
 1. med. opt. φρασάμεν, part.
 α. 1. medii, pro φρασάμεν,

metri causa, α φράζομαι, *consi-*
dero. Th. φράζω, *dico*, f. σω,
 p. κα, α. 2. φραδον. ε. 367.
 3. 892. α. 218.
 Φρεσί, & φρεσίν, *præcordiis*, *mente*,
 dat. pl. α φρεσίν, *mens*. ε. 47. 391.
 Φρίσσει, *horret*, 3. præf. ind. α φρίσ-
 σω, *contremisco*, f. ξω, p. χα.
 φρίσσει, pro φρίσσει. φρίσσει,
 pro φρίσσει, imperf. α. 171. ε. 512.
 Φροέω, *sapio*, *cogito*, f. ἦσω, p.
 πεφρόνηκα. Th. φροέω, εἶς, ἡ,
mens. ε. 202. 3. 461.
 Φύγοις, *effugeris*, α. 2. opt. aet. α
 φάγω, *fugio*, f. φάγομαι, α. 2.
 ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 684.
 Φύλῳ, *naturam*, *indolem*, α φύς,
 ἡς, ἡ. Th. φύω, *nascor*. α. 88.
 Φύλακας, nom. pl. α φύλαξ, α-
 κος, ὅ, εἰς ἡ, *custos*. Th. φυ-
 λάσσω, *custodio*. ε. 123.
 Φύλλα, *folia*, nom. pl. α φύλλον, α, τὸ,
folium, dat. pl. φύλλοις. ε. 421.
 Φυλάσσει, *custodit*, 3. præf. φυλάσ-
 σω, pro φυλάσσει, præf. impe-
 rat. pass. α φυλάσσω, *custodio*,
 f. ξω, p. χα. 3. 769. ε. 491.
 Φύλον, α, τὸ, idem quod φύλῳ,
 ἡς, ἡ, *tribus*, *genus*. φύλ', pro
 φύλας, nom. pl. ε. 90. 199.
 Φύλοπις, ἰδὲ, ἡ, *pugna*, in acc.
 φύλοπις & φυλόπιδα, *proprie cla-*
mor bellicus, α φύλον, seu φυλή,
 ἡς, ἡ, *ratio*, *gens*, & ὅψ, ἔπος,
 ἡ, *vox*, q. d. ὅψ ἦν φύλῳ,
clamor nationum. Sic βὴν poni-
 tur pro bello, ἰλιὰδ. β. 408. per
 metonymiam adjuncti, vel quasi
 ἡ ἦν φύλον ὅπῃς, quod bellis
 puniat Deus homines, ab ὅπῃς
 ἰδὲ, ἡ, *ultio*. α. 23. 114. 200.
 Φύρειν, *miscere*, præf. inf. α φύρω, f.
 ὑρῶ, & Æol. φύρω, p. κα. ε. 61.
 Φυτῶν, ἡ, τὸ, *planta*, in dat. pl.
 φυτῶσι. hinc φυτάω, *planto*,
 φυτάσθαι, *plantaret*, 3. pers. α. 1.
 sub. φυτάσκατο, α. 1. m. ind.
 Jon. Th. φύω, *nascor*. ε. 571-
 782.

782. 812. α. 29. 9. 986.

Φωκῆς, nomen gentis. α. 25.

Φῶκος, nomen viri. *phoca*, est bellua marina. *φῶκαινα*, *φῶκη*, vitulus marinus, pessime olet. ὀδυσ. δ. 443. 9. 1004.

Φωτῆ, dat. sing. a *φωτῆ*, ἦς, ἡ, *vox*. α. 382.

Φωτὸς, viri, genit. sing. *φῶτα*, *virum*, accus. sing. a *φῶς*, vir, *φῶτῶς*, *virorum*, per syn. spec. *hominum*, *φῶτες*, viri. Sed *φῶς*, *πὸς*, *τὸ*, *lumen*, differentiae causa facit Genitivum pluralem, *φῶτων*. Th. *φῶω*, *luceo*. ε. 193. α. 149. 420.

Χ.

Χ', propter sequentem Vocalem aspiratam pro *κ*. pro *ϙ*, saepe pro *κς*, *κςι*, quæ sunt dictiunculae potentiales. ε. 392. 434.

Χῆς, genit. sing. a *χῆς*, *σος*, *το*, *rudis indigestaque materia*, qualem fingeant. Vide in *χῆς*. 9. 123.

Χαίρης, *gaudes*, 2. pers. præf. Verbi *χαίρω*, *gaudeo*, f. *χαρῶ*, p. *κέχαρκα*, a. 2. ἔχαρον, f. 2. pass. *χαρήτομαι*, p. m. *κέχαρκα*. ε. 55. 358. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præf. part. a *χαλαίνω*, idem quod *χαλαίω*, f. *άσω*, *laxo*. α. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio*, *evertō*. hinc *χαλεπὸς*, *gravis*, *χαλεπὴ*, *χαλεποῖο*, genit. Jon. *χαλεποῖσι*, dat. pl. Jon. *χαλεπώτατος*, *difficillimus*, superl. & *χαλεπῶς*, adverb. ε. 5. 292. 91. 332. 557. 674.

Χαλκείωνος, ε, ὁ, *aere voce*, ex *χαλκός*, ε, ὁ, *αε*, & *φωνή*, ἦς, ἡ, *vox*. 9. 311.

Χαλκοκορυμβῶ, *aereus galea munitum*, acc. sing. a *χαλκοκορυμβῆς*, ex *χαλκός*, ε, ὁ, *αε*, & *κόρυς*, ὕθος, ἡ, *galea*. 9. 984.

Χαλκῶ, *aere*, dat. sing. *χαλκός*, ε,

ὁ, *αε*. α. 415. ε. 151. hinc *χάλκκος*, ες, *aereus*, & *χάλκκος*, metri gratia. *χαλκιδεα*, acc. a *χαλκίς*, nomen urbis. ε. 144. 150. 655.

Χαμαὶ, *humī*, adverb. hinc *χαμαιγενέων*, *humī prognatorum*, a *χαμαιγενῆς*, ex *χαμαί*, & *γενιόμαι*. 9. 879.

Χάος, *hiatus*, *tenebrae*, a *χαίνω*, *bisco*: hinc *χάω*, *in chaos verto*. 9. 116.

Χαρκοτόμιος, præf. part. *χαρκοτόμειναι*, Dorice & Æolice, pro *χαρκόσιν*, a *χαρκόσω*, f. *ξο*, *sculpro*, *incido*, *acuō*. ε. 573.

Χαρίετας, acc. pl. a *χαρίης*, *χαρίεσσα*, σι, *elegans*, a *χάρις*, ιτος, ἡ, *gratia*. 9. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*, in acc. *χάριμ*. ε. 709. 720.

Χαίριτες, *Dea*, in genit. pl. *χαίριτων*. 9. 907. ε. 73.

Χάρμς, *απὸς*, *τὸ*, *gaudium*. Th. *χαίρω*, *gaudeo*. α. 400.

Χαροποῖο, gen. Jon. a *χαροποί*, *truces*, *fulvi* alioquin. *χαροπός*, ε, ὁ, *letus*, *vultu serenus*, *caesus*, *cæruleus*, ab ὤψ, *oculus*. Th. ὅπτειν, *video*, & *χαίρω*, *gaudeo*. 9. 321.

Χάσμα, *απὸς*, *τὸ*, *hiatus*. Th. *χαίνω*, *bisco*. 9. 740.

Χατίζω, *egens*, præf. part. a *χατῆω*, *egeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, *ονος*, ὁ, *curvos dentes habens*. dicitur & *χαυλιόδας*, ab ὀδὸς, ὀντος, ὁ, *dens*. α. 387.

Χέει, *fundit*, 3. præf. ind. Verbi *χέω*, seu *χάω*, *fundo*, f. *χέσω*, *χέσω*, & *χάσω*, a. 1. ἔχασα, ἔχασα, & ἔχασα, a. 1. pass. *ἐχούσιν*. ε. 421.

Χείλεσι, dat. pl. a *χῆλος*, *σος*, *τὸ*, *labium*, *labrum*. ε. 97.

Χείμαρρος, *clavus ligneus sub carina*. *χείμαρρος*, *hyeme fluens*, a *χῆμα*, *απὸς*, *τὸ*, *hyems*, & *ρέω*, *fluo*. ε. 626.

Χῆμα,

Χαῖμα, χάρματος, *hyems*. hinc χαῖμα, ὄνος, idem. hinc χαίματος, & χαίματι, *hyemalis*. s. 640. 675. 494.

Χάειν, i. pl. praes. ind. Poetice pro χέειν, a χέω, *fundo*, f. χάσω, a. i. ἔχδω, & ἔχεω, pro ἔχδω, f. 2. χέω, a. i. pass. ἔχουμαι, quasi a χύω. s. 83.

Χειροδίκαι, nom. pl. a χειροδίκης, cui jus est in manibus, ex χείρ, manus, & δίκη, ἡ, jus. s. 189.

Χερός, genit. a χείρ, manus, χείρ, χείρ, χείρες, dat. plur. χερσὶ, χερσίν, & χείρεσσι, Jon. & Poet. ut & χείρεσσιν, s. 480. 797. α. 188. s. 747.

Χείρων, Chiron, nomen viri. s. 1001.

Χελιδών, ὄνος, ἡ, *hirundo*. s. 568.

Χερσίον, deterior, & χερρότερον, deteriorius, novus comparativus, a κακός, malus, in comp. κακίων, χείρων, & Poet. χερσίον, in superl. κακίστος, & χείριστος. s. 820. α. 51.

Χηλήσι, dat. pl. Jon. a χηλή, ἡ, ἡ, ungula, forfex. α. 62.

Χηρσαί, remoti cognati. Th. χήρος, α, viduus. s. 607.

Χίτη, dativus sing. a χήτος, εος, τὸ, penuria. Th. χετώ, ὦ, egeo. s. 605.

Χθονίς, genit. a χθόνιος, *terrestris*. a χθών, ὄνος, ἡ, terra. α. 373.

Χίλια, in f. g. & χίλιοι, mille, in n. g. χίλια. s. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Jonice, capra hyeme nata, a χῆμα, τὸ, τὸ, *hyems*, per syncopen, ψαψιλᾶ, metri causa. s. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν, ὦν, ὁ, tunica, Jonice χιθῶν, α. 287. s. 536.

Χλαῖναι, acc. a χλαῖνα, ἡ, lana vestis species. s. 537.

Χλωρῶ, dat. a χλωρός, *viridis*, unde per crasin χλωρός, χλωρῶ. s. 743. α. 393.

Χλῆναι, agrestes, a χλῆνης, per crasin pro χλαῖνης, ut sit qui in

virenti gramine cubat, epitheton apri, ex χλόα, *herba virens*, & λή, ἡ, cubile. α. 177.

Χόαντοιο, genit. Jon. a χόαντος, *ritinus*, a χέω, *fundo*. s. 863.

Χόλαιο, gen. Jon. pro χόλα, a χολα, α, ὁ, *bilis*. item ira. Th. χολή, ἡ, ἡ, *bilis*. s. 221.

Χολέμενος, iratus, praes. part. χολέομαι, ὕμαι, irascor. Th. χολή, ἡ, *bilis*. s. 138.

Χολωσάμενος, iratus, part. a. i. med. pro quo Poetae quoque dicunt, χωσάμενος, a χολέω, irascor. Th. χολή, *bilis*. s. 55.

Χορός, α, ὁ, *chorus*, chorea, m. pudium. α. 201.

Χορτῶ, α, ὁ, *faenum*. hinc χορτίζειν, proprie herbis, seu faeno pascere, per synecd. saturare. s. 606.

Χρέα, debita, in dimensione Poetica legendum, χρεῖ, vel τῷ, abesse debet, quod mihi fit verisimilius. χρέα vero derivata a χρεόν, α, τὸ, *debitum*, χρεῶν, ὦν, idem. s. 647.

Χρεῖν, genit. pl. a χρεία, α, ἡ, egestas, utilitas, &c. s. 401.

Χρέμισαι, binnivere, a. i. Jon. a χρεμίζω, per syncopen pro χρεμίσσω, f. ἴσω, *binnio*. α. 345.

Χρηΐζειν, praes. inf. a χρηΐζω, idem quod χρῆζω, egeo. Th. χρεῖα, indigentia. s. 367.

Χρήμα, ατὸ, τὸ, res, χρήμα, pro χρήμα, & χρήμας, pro χρήματα. s. 344. 605.

Χριταμένη, part. a. i. med. χριτα. Errant ergo qui ajunt, a. i. med. non habere passivam significationem, a χρίω, f. ἴσω, ungo, perf. p. κέχρημαι. s. 521.

Χρόνῳ, α, ὁ, *tempus*. s. 133.

Χρόος, genit. a χρῶς, *cutis*. Th. χρώα, α, ἡ, color. Dicitur χροῶ, α, ὁ, & χρῶς, χροός, ὁ, χροῖ, χρώα. s. 536. 74. 198.

Χρυσάμπυκες, aurea mitra revincta, s.

ἄσ, ex χρυσός, ἄ, ὁ, aurum,
& ab ἄμπυξ, υκ, ὁ, ἡ, pro-
prie funiculus auratus, quo ju-
ba equorum in fronte sparse col-
ligantur, ab ἀμπέχω, circum-
do. Deinde per metaph. tribui-
tur mulieribus. **Θ.** 916.

Χρυσάωρ, accinctus aureo gladio,
nomen viri, in acc. χρυσάωρα.
σ. 769. ex χρυσός, aurum, &
ἄωρ, ρ, τὸ, ensis. **Θ.** 282.

Χρύσαι, pl. a χρύσαι, χρυσῆς, pro
χρυσῆς. **Θ.** 975. χρυσίω. **σ.** 65.

Χρύσαι, idem quod χρύσαι, **α.** 313.

Χρύσας, & contracte χρυσᾶς, au-
reus, a χρυσός, ἄ, ὁ, aurum.
α. 297. **Θ.** 216.

Χρυσονόμης, ἄ, ὁ, aureo crine con-
spicius, ex χρυσός, & νόμη,
ἡ, coma. **Θ.** 947.

Χρυσοπέδιλοι, aureis calceamentis
gaudentem, ex χρυσός, ἄ, ὁ,
aurum, & πέδιλοι, ἄ, τὸ, cal-
ceus. **Θ.** 454.

Χρυσόσφαιον, aurea redimitus co-
rona, a χρυσός, ἄ, aurum, &
σφαῖον, corona. **Th.** σφαῖον, co-
rona. **Θ.** 17.

Χρῶς, ὡτός, ὁ, corpus, idem quod
χρῆς, χρῶς. **Th.** χρῶς, ἡ, co-
lor. **σ.** 598.

Χυτροπέδων, gen. pl. a χυτρόπας,
olla pedes habens, ex χύτρος,
ἄ, ὁ, olla, & πῆς. **σ.** 748.

Χωρόμυρ, succensens, part. præf.
med. pro χολοόμυρ. χωσά-
μυρ, part. a. i. med. Verbi
χῶμαι, idem quod χολῶμαι,
irascor. **Th.** χολή, ἵς, ἡ, bi-
lis. **Θ.** 533. **α.** 12.

Χώρα, genit. a χῶρ, ἄ, ὁ, locus,
sedes. item spatium. item ager,
prædium, fundus. **Θ.** 731. **α.** 410.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, iratus fuit,
a. i. m. **Jon.** a χῶμαι, irascor.
Th. χολή, ἵς, ἡ, bilis. **α.** 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nomen mul. a ψάμμον,
ἄ, ὁ, arena, sabulum. **α.** 260.

Ψάδες, mendacia, acc. pl. a ψά-
δον. ψάδῆας, ubi in dimensio-
ne legendum ψάδῆς, acc. pl. a
ψάδῆς, ἐ, ὁ, ἐ, ἡ, falsus,
mendax. **Th.** ψάδω, fallo, f.
ψάσω, p. ἐψάκη, p. παθ. ἔ-
ψασμαι, a. i. m. ἐψασάμην,
σ. 78. **Θ.** 229. 783. **σ.** 709.

Ψιάδας, guttas, acc. pl. a ψιάς,
ἄ, ὁ, ἡ, roris gutta. **α.** 384.

Ψολίαντι, ardenti, dat. sing. a ψο-
λόας. **Th.** ψόλον, ε, ὁ, fuli-
go. **α.** 492.

Ψυχῇ, vita, anima. ψυχᾶς, vi-
tas. per metonym. causæ. **α.** 173.

Ψυχρὸς, frigidus, a ψύχω, f. ἔω,
refrigero. ψυχρῇ, pro ψυχρῇ,
Jonice. **σ.** 547.

Ω.

Ω, O, vocativus. **σ.** 27. ὦ,
cui. **σ.** 57.

Ωἶδε, sic. **σ.** 35.

Ωκεανίη, Oceanis, nomen puerperæ.
ὠκεανῖαι. filie Oceani. **Θ.** 364. 956.

Ωκεανὸς, Oceanus, ex ὠκέας, ci-
to, & ἵω, fluo. **σ.** 171. ὠκε-
νοῖο, pro ὠκεανῷ. **α.** 566. **Θ.** 133.

Ωκέες, pl. veloces. ὠκέης, genit.
sing. ab ὠκὺς, celer, in f. g. ὠ-
κῆς, in n. g. ὠκύ. **α.** 61. **Θ.** 998.

Ωκέαν, acc. ab ὠκὺς, ἐ, ὁ,
celer. ὠκέας, ὠκέης, pro ὠκέαις,
Jon. dat. pl. **Θ.** 266. 780.

Ωκυπέτης, celeriter volans, ex ὠ-
κὺς, ἐ, ὁ, celer, & πέτομαι,
volo. est & ὠκυπέτη, nomen
mul. **σ.** 212. **Θ.** 267.

Ωκυπόδων, alipedum, ab ὠκύπας, ἐ-
δον, ὁ, idem quod ποδῶκης. ὠκυ-
πόδεσσι, dat. pl. **Jon.** **α.** 470. 302.

Ωκυρόη, nomen mul. **Θ.** 360.

Ωλε-

Ωλεσε, a. i. ind. ab ὀλλυμι, perdo, in fut. ὀλέσω, a. i. ὠλεσα, 3. pl. ὠλεσαν. s. 372.

Ωμῶρτης, a. i. ind. act. ab ὀμωρτῶ, sequor, f. ἴσω. Th. ὀμωρτή, simul. idem quod ὀμῶ. s. 201.

Ωμισυ, s. ὠμισυ, pro ὁ ἡμισυ, quod dimidium. Th. ἡμις, s. ὁ, dimidius. s. 559.

Ωμητις, crudis vescentem, acc. ab ὠμητις, s. ὁ, crudivorus, ὠμῶς τὸ τὰ ὠμῶς ἔδω, ab ἔδω, edo, & ὠμός, s. ὁ, crudus. s. 300.

Ωμῶ, crudus, dat. ab ὠμός, s. ὁ, crudus. item crudelis. s. 705.

Ωμῶ, s. ὁ, bumerus. ὠμων, gen. pl. ὠμοις, & ὠμοισι. dat. pl. s. 468. 159.

Ωνῆ, 3. sing. præs. subi. med. ab ὠνόμααι, esto, f. ἵπομαι. s. 541.

Ωπια, acc. ab ὠψ, ὠπός, ὁ, vulnus. Th. ὀπτομαι, video. s. 62.

Ωπιασε, dedit, & ὠπιασαν, a. i. act. indic. ab ὀπαίω, f. σω, praebeo. item insequor. s. 442.

Ωραῖον, tempestivus, speciosus, ab ὠρα, α, ἡ, pulchritudo, tempus. s. 32.

Ωραῖον, matura reddunt, pro ὠραῖον, Aeolice, ab ὠραίω. Th. ὠρα, tempus. s. 903.

Ωρέατο, petiit, a. i. med. a Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω, p. χα, a. i. pass. ὠρέχθην. s. 178.

Ωρη, Jon. pro ὠρα, hora, & per syn. membri tempus, ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας. s. 501. s. 30.

Ωρῶντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀρῶμαι, ὠμαι, idem quod ὀρέ-

γω vel ὀρέγωμαι, f. ξω, p. χα, porrigo. s. 190.

Ωρε, concitat, a. i. act. ab ὀρέω. Th. est ὀρω, excito. s. 676.

Ωρεον, tempestivus. ab ὠρα, hora, ὠρα, ὠρα. s. 392. s. 492.

Ωρεον, ὠρεον, ὁ, Orion, signum coeleste. s. 609.

Ωριοντο, excitabatur, imperf. pass. ab ὀριονμι. Th. ὀρω, excito. s. 191.

Ωριον, immisit, a. i. act. ab ὀριον, f. ὀριον, & Aeol. ὀριον. ὠριον, 3. sing. præt. plusq. pass. ut & ὠριον. s. 40. s. 990 523.

Ωριον, antiquum. ab ὠριον, antiquissimi Thebanorum Regis nomen, per syn. speciei, vetustus, antiquus. s. 806.

Ως, particula varios habens usus. s. 86. 108. ὡς κ', ὡς α. s. 699. s. 401.

Ως, pro ἔως, sic. s. 44.

Ως, perinde. s. 189.

Ως, adeo ut, ὡς, utque, pro ἔως. s. 405. s. 831.

Ως, cui, dat. ab ὄς, quis. s. 31.

Ως, iubebant, imperf. ab ὄς, τρωίω, incito, f. ὠς, p. γα. s. 88.

Ως, auritum, h. e. ansatum. ab ὄς, ὠς, τὸ, auris, unde ὠς, ὠς, ὠς, s. 65.

Ως, imperf. ab ὄφελω, abeo, f. ὄφελω, p. ὄφελω. a. 2. ὠφελον. s. 174.

Ως, gradiebatur, 3. sing. imperf. med. ab οἰχομαι, abeo, de δ' οἰχομαι, abeo, morior, οἰχόμαι, perf. ὤχημαι. s. 21.

F I N I S.

